ಶ್ರೀದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಸ...

ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ.

ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧವು

ಕೋಳೂರು ಶಂಕರಕವಿವರ್ಯರಿಂದ

ವಾರ್ಧೀಕಷಟ್ಪದ ರೂಪಕವಾಗಿ

ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಇದರ ವಿಶಿಷ್ಟಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ

ಬಳ್ಳಾರಿ - ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂದಿರ ಬುಕ್ಕುಡಿಪೋ

ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್

ಟಿ. ಎ. ಮಾಣಿಕ್ಯಂಶೆಟ್ರವರಿಗಾಗಿ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ

[1000 ಪ್ರತಿಗಳು.]

ಶಂಕರವಿಲಾಸಪ್ರೆಸ್ ಬಳ್ಳಾರಿ.

1913.

ಈಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕವರು ಕೆಳಗಿನವಿಳಾಸಕ್ಕೆ
ಬರದು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(ನಮ್ಮವಿಳಾಸ.)

☞ ಟಿ. ಎ. ಮಾಣಿಕ್ಯ

ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂದಿರ ಬುಕ್ಕುಡಿಪೋ ಪ್ರೊ

ಶುಭಮಸ್ತು.

ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪ್ರಕಟನೆ.

ಮಂಜುಘೋಷಾ:—ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶೃಂಗಾರಾದ್ಭುತ ಕಥೆ ಈ ಕಥೆಯು ಓದಿದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಓದುವವರಿಗೂ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಲಾರದು [illegible] ವಬ್ಬರು ಈ ಕಥೆಯು ಓದತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕ್ರಯ ೧ಕ್ಕೆ ೦ ೧೨ ೦

ಹಾತೀಮತಾಯಿ ಕಥೆ:—ಇದು ಚಾತುರ್ಯವಾದ ಕಥೆಯು ಓದಿದರೆ ಮತ್ತು ಓದಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಂಟಾಗುವದು. ಕ್ರಯ ೧ಕ್ಕೆ ೦ ೧೨ ೦

ಮೋಹನಾಂಗಿಯ ಕಥೆ:—ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಯುಕ್ತಿಸಾಹಸ ಚನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಕ್ರಯ ೧ ಕ್ಕೆ ೦ ೫ ೦

ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹವು.	೦	೧೨	೦
೧೮ ಪರ್ವ ಮಹಾಭಾರತ ಕಥಾರೂಪ	೦	೬	೦
ಜೈಮಿನಿಭಾರತ ಕಥಾರೂಪ	೦	೧೨	೦
ಅಕಬರಬಾದುಷಾ ಬೀರಬಲ್ಲರ ಕಥೆ.	೦	೪	೦
ಶೃಂಗಾರಸ್ತ್ರೀ ಶುಕಸಪ್ತತಿ ಕಥೆ.	೦	೮	೦
ಮದನಕಾಮರಾಜನ ಕಥೆ.	೦	೬	೦
ಪ್ರಭಾವತಿ ಶುಕಮಂಜರಿ ಕಥೆ.	೦	೬	೦
ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮಹಾರಾಯನ ಕಥೆ.	೦	೪	೦
ಭಟ್ಟವಿಕ್ರಮರಾಯನ ಕಥೆ ದೊಡ್ಡದು.	೦	೮	೦
ಕುಶಲವರ ಕಥೆ.	೦	೩	೦
ಕಾಳಿದಾಸಪ್ರಣೀತ ಸಟೀಕಾ ಭೋಜಚರಿತ್ರೆ ೬೮೪ ಶ್ಲೋಕ	೦	೧೦	೦
ಕಥಾಸಾಗರ.	೦	೪	೦
ಭೇತಾಳನ ಕಥೆ.	೦	೨	೦
ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಕಥೆ.	೦	೩	೦
ತೆನ್ನಾಲರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಕಥೆ.	೦	೨	೦
ಸಿಂಹಾಸನ ಬತ್ತೀಸಪುತ್ಥಳಿ ಕಥೆ.	೦	೪	೦

(ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ.)

ಟಿ. ಎ. ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಶೆಟ್ಟಿ,
ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂದಿರ ಬುಕ್ಕುಡಿಪೋ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್
ಬಳ್ಳಾರಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ.

ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ

ವಾರ್ಧಕ ಷಟ್ಪದಿ

॥ ಸೂಚನೆ ॥

ಶ್ರೀಗುರುವಿನಮಳಕೋಮಲಪಾದಪಂಕಜವ । ರಾಗಪಟ್ಟರಣಿ ಶಂ
ಕರನಾಮಧೇಯಮನೋ । ರಾಗದಿಂ ಶಿವನೊಲವಪಡೆದವರ ಸತ್ಕಥೆಯ ಬಿತ್ತ
ರಿಸುಚಿತ್ತಾಂತನೇ ॥

ಪದನು ॥ ಶ್ರೀಕುಲಕಡಾಣಿ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿ ಮೃದುವಾಣಿ । ರಾಕೇಂದು
ವಕ್ತ್ರೆ ರಮಣಿಯ್ಯ ಕಾನಕಗಾತ್ರೆ । ಶ್ರೀಕರಶ್ರೋತ್ರೆ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಕೇಳ್ಮಿ
ತ್ರಕಳತ್ರೇ ॥ ಆಕಾಶಮಧ್ಯೆ ಮನ್ಮಥಕಳಾಬೋಧ್ಯೆ ಮಳ । ಕೋಕಮಿಥುನಃ
ಪೀನಪೀವರಸ್ತನಯುಗಳೆ । ಸಾಕಾರವತಿಸರಸವತಿ ಸಕಲಗುಣಯುತೆ ಸನ್ಮಾ
ನದಾನಿಜ್ಞಾನೀ ॥ ೧ ॥ ಸಕ್ಕರೆಯಜೇನಸವಿಗಿಮ್ಮಿಗಿಲುಕನೆಗಟ್ಟಿವುಕ್ಕು
ಕ್ಕಿಕಾಯಿಚಿನಿಪಾಲರುಚಿಗಿಂದಧಿಕ । ಅಕ್ಕರಿಮ್ಮಧುರಮಾವಿನ ರಸಾವಳಿಯು
ಯಿನಿದಿಂಗೆದಶಮಡಿವಿಶೇಷಾ ॥ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದಚಲುವೆ ಯಧರಾಮೃತವಪೀ
ರ್ದು । ಕಕ್ಕಸಕುಚಮನೆರ್ದೆಗಮುಚ್ಚುತ್ತೆ ಪೇಚ್ಚೆವಳ । ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕೆಯು
ಸುರತಸಾರಾಯರಸಭರಿತ ಸವಿಗಥೆಯುಪೇಳ್ವೆಕೇಳಾ ॥ ೨ ॥ ಯನ್ನ ಹೃತ್ಸ
ರಸಿಗೊಪ್ಪುವ ರಾಜಹಂಸೆಕೇಳ್ । ಪೂರ್ಣ್ಣಿಮೆಯಸಂಪೂರ್ಣ ಜೊನ್ನೊಡಲ
ನುಡಿಸಿ ಸಂ । ಪನ್ನತೆಯೊಳಂಕ್ಷೀರಶರಧಿಪೇರ್ದೆರೆಪೇರ್ಚಿ ಪುಕ್ಕಿಸಂತೋಷಿ
ಸುಪ್ರೊಲೂ ॥ ಯಿನ್ನುಮಪ್ಪಚನದಿಂದುದಿಸುವ ಕಳಾನಿಧಿಯು । ನಿನ್ನ ಹೃದ
ಯಾಂಬೋಧಿ ಪ್ರೊಂಗಿವರ್ಧಿಸುವಂತೆ । ಚನ್ನಾಗಿಪೇಳೆನವಮೋಹನ ತರಂಗಿ
ಣಿಯುಯೆಂದೆಂಬಸತ್ಕಥೆಯನೂ ॥ ೩ ॥ ಯುವತಿಯೊಸತ್ಕಥಾಮೃತವ ಪೇ
ಳ್ವರೆಮೊದಲೆ । ಶಿವನಶಿವನಂಗನೆಯ ಶಿವಪುತ್ರಶಿವಪ್ರಮಥ । ಶಿವಮಹೇಶ್ವರರ
ಶಿವಭಕ್ತಶಿವಕವಿಗಳನು ಶಿವಾಯೆಂದುಸ್ಮರಿಸುತಿಹರಾ ॥ ಅವರಶ್ರೀಪಾದಪ
ದ್ಮಂಗಳನುಬಲಗೊಂಡು ಮಪರ । ಸತ್ಕೃಪೆವೆತ್ತು ಯನಗೆವಾಗ್ದೋಷವಂ।ದೆ
ವೆಮಾತ್ರಸೋಂಕದೊಲು ವಾರ್ಧೀಕಷಟ್ಪದದಿ ಪೇಳ್ವೆಕೇಳ್ಪಂಕಜಾಕ್ಷೀ ॥೪॥
ಶ್ರೀಗುರುವೆಯನ್ನ ಯಜ್ಞಾನತಿಮಿರಾರ್ಕ್ಯಮನೆ । ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಯನ್ನ ದು
ರ್ಗುಣ ಲತಾಸಂಕುಲನೆ । ಶ್ರೀಗುರುವೆಯನಗೆಸುತ್ತಿದಮಾಯಪಾಶವಿಚ್ಛೇದ
ಸುಜ್ಞಾನಬೋಧಾ ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಯನ್ನ ದುರ್ಭವದಭೀತಿಯನೆಲ್ಲ । ನೀಗಿ
ನಿಜಸುಖದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯನಿತ್ತೆ । ಯೀಗಯೀಕೃತಿಯತೊಡಗಿದೆನು
ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂಸಾಗಿಪುದುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೫ ॥ ಹರಿಗೆಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಯು
ಜಗೆವಾಗ್ದೇವಿಯನು । ಸುರಪತಿಗೆಯಷ್ಟಭೋಗಮಧನಿಗೆನವನಿಧಿಯ ।
ತರಣಿಗೆಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರಂಗೆ ಶಾಂತಿಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಚತುರತೆಯಮುನಿವರರ್ಗೆ॥
ಕುರಿತ್ತಪರಿಪರಿಯುಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೊಲಿದಿತ್ತೆ । ವರದಾನಿನೀನಲ್ಲದಾರಖಿಳದೇ
ವೇಶ । ಪಿರಿದಾದವಸ್ತುಯೇನುವನೊಲ್ಲೆಮತ್ಕೃತಿಗೆನಿರ್ವಿಘ್ನವೀವುದಭ
ವಾ ॥ ೬ ॥ ಪಂಚಲಪನಮಳದ್ವಿಪಂಚಬಾಹುಗಳುತ್ರಿ । ಪಂಚಲೋಚನನ

ಸಮುಪಂಚಶರಭಸಿತಾಂಗ । ಪಂಚಾಸ್ಯವಾಹಿನಿಯು ವಾಮುಪಾರ್ಶ್ವದಿಯ
ಮರಘುನಿಯುಡುಪಮೌಳಿವೃಡನೇ ॥ ಪಂಚವರ್ಷಂಕಾದಿ ದೈವಾಳಿದಲೆಮ
ಕುಟ । ಪಂಚರತ್ನಪ್ರಭಾಮಯ ಪಾದಪದ್ಮಯುಗ । ಪಂಚವರ್ನಸ್ವರೂಪ
ಕನ್ಯನ್ನಹೃತ್ಸರಸಿಯೊಳಗೆ ನೆಲಸಿರ್ಕಳ್ಕರಿಂ ॥ ೭ ॥ ಗೋಪಾತ್ಮಸಂಭೂತೆ
ವದನಾಬ್ಜಷಟ್ಚರಣ । ಗೋಪಸುರುಚಿರಪಾಳಿಮಿತ್ರ ನಾರದಸ್ತೋತ್ರ ।
ಗೋಪಮಸ್ತಕಶಕಲ ಪಾತ್ರಹುತವಹನೇತ್ರ ಶರಣಜನಯಮರಗೋತಾ ॥
ಗೋತ್ರಶತಕೋಟಿಸಂಕಾಶ ಶೋಭಿತಗಾತ್ರ । ಗೋಪಪ್ರಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಜರ
ನಮಿತಪದಪತ್ರ । ಗೋಪಬಂಧುರಯಾತ್ರಗೋಶ್ರೋತ್ರಸೂತ್ರಕೊಡುಗೋ
ಸಿದ್ಧಿಯಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ॥ ೮ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಧಿಕಶೆನಿಸುತ್ತ ಪೇಳ್ವರಕ
ವಿತೆ । ಸರಿಬಾರದೋನಿಮಗ ಯೇನೇನನರಿಯದಿಹ । ನೆರೆಮೂಢರುಸುರ್ವ
ತೊದಲ್ನುಡಿಗಿಂಪದೆನಿತೊನಾವರಿಯೆವೈ ನಿಮ್ಮನೆಲಿಯಾ ॥ ಬರೆದೋದಿದವ
ನಲ್ಲ ಕನಕದಾಸನವಡನೆ । ಹರಿಮುನ್ನ ಪೇಳಿಸಿದನಾನುಡಿಯೊಳಕ್ಕರಮ । ನರಿ
ಯೆನೆನ್ನಿಂದಪೇಳಿಸುವ ಹರಿಹರರನುಹಿಮೆಯನು ಯಾರ್ಬಲ್ಲರಭವಾ ॥ ೯ ॥
ವೋದಿದವನಲ್ಲಕವಿತಾದಿಲಕ್ಷಣಮನೀ । ಮೇದಿನಿಯಜನರುಬಲ್ಲರು
ಯನ್ನಸ್ಥಿತಿಗತಿಯು । ಮೂದೇವರಾಜ್ಞೆಸೀ ನೊಲಿದುಚೆದಿಟವಾಗಿ ಪ್ರೌಢ
ರಂಮೆಚ್ಚುವಂತೇ ॥ ನೀಡಯದಿಪೇಳಿಸಿ ಕೊಡಿಕೀರ್ತಿತೈಯಲ್ಲದೊಡೆ । ಯಾ
ದಕೊರತೆಯು ನಿಮ್ಮದಲ್ಲವೇಯನಗಿಲ್ಲ । ಯೀಧರೆಯೊಳಧಿಕ ಶ್ರೀಕೋ
ಳೂರವಾಸ ಶ್ರೀರಾಮೇಶನಾಸಾರಿದೇ ॥ ೧೦ ॥ ರಾಮೇಶನೆನಗೆ ವರವಿತ್ತಿರು
ನುಬಾಲ್ಯದೊಳು । ಯೀಮಹಾಸತ್ಕೃತಿಯ ಪೇಳಲಾಂಶಕ್ತನೆ । ನಾಮೂಢ
ನಿದುಸಹಜಶಿವನೊಲವ್ರುಯನಗೆ ಮೊದಲುಂಟಾದೊಡೇನುಮತ್ತೇ ॥ ಪ್ರೇಮ
ದಿಂದೇವರೊರವಿತ್ತಡಂಪೂಜಾರಿ । ತಾಮುನಿವನೆಂದು ಪೇಳ್ವರುನಿನಗೆನತನ
ಪ್ಪೆ । ಸಾಮೋದದಿಂದಲಿ ಸತ್ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನ ವೀವುದುಮೃಡಾಣೀ ॥
ಸತತಸರ್ವಾವಿಘ್ನ ಕಧಿಪತಿಯುಯುಂದೊಡಾ । ಶಿತಗಳನಕವಿಗಳುಂ ಪೆರೆದಲೆ
ಯನೆಂದುಗಣಪತಿಯುಬಗೆಯದೆಯಿಹರು । ಸುತರೆನಿಬರಿರ್ದೊಡಂವ್ರೊನಮ
ಕ್ಕಳಿಗೆಜನನೀ ॥ ಯತಿಮೋಹನಾನು ಬಲಗೊಳದಿರಲುಯುಂಬಿಕೆಯು । ಖತಿ
ಗೊಂಬಳಾಂಬಡವನತನಪ್ಪೆ ಶ್ರೀವಿಘ್ನ ಪತಿಯೆ । ಮತ್ಕೃತಿಯೆಂದೆಸಡಸು ನಿ
ರ್ವಿಘ್ನತೆಯೊಳುಂಗಣೇಶಾ ॥ ೧೧ ॥ ಬಲಗೊಂಬೆನಂದಿಭೃಂಗಿಯು ವೀರ
ಸ್ಕಂದರಾ । ತುಳಸುದ್ರುಮಘೇಂದ್ರರನುಳವದಪದ್ಮಗಳ । ಬಳಿಕವಂತ

ತ್ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಿಡಿದಿಳೆಯೊಳು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಗುರುಚರರ್ಗಳಾ ॥ ಸಲೆಸಕ
ಲಜನರಪಾವನ ಮಾಳ್ಪಕೃತ್ಯಮಂ । ತಳೆದರೇವಣಮರುಳಸಿದ್ಧರಾಮಾಚಾ
ರ್ಯ । ರಲಘುಶ್ರೀಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯಾದಿ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರುಗಳಬಿಡದೆ ॥ ೧೩ ॥
ನಿರ್ಪಾಯನಿತ್ಯನಿರ್ವಾಣಿ ಶೀಪ್ರಭುರಾಯ । ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಗನ ಬಸ
ವರಾಯದು। ಷ್ಕರ್ಮವರ್ಜಿಸಿದ ಷಡುಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮನಾಚಿಕ್ಕಚನ್ನ ಬಸವಾಚಾ
ರ್ಯರಾ ॥ ವರ್ಮಗ್ನಮಡಿವಾಳಮಾಚರಸಕಿನ್ನರನ । ನಿರ್ಮೋಹಿಕಲಕ್ಯಾತ
ಬ್ರಹ್ಮೈಯ್ಯವೊದಲಾದ । ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಕಪರಮಶಿವ ಶರಣರಡಿಗೆಯನ್ನೆರ್ದೆ
ಯಪಾದುಕೆಗೈವೆನೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಾಣಮಯೂರ ನಾಕಾಳಿದಾಸನನು ಸು ।
ಜ್ಞಾನಿಪೊಗ್ಗೆಯಮಾಯಿದೇವರಸಹಂಪೆಯಪ್ರ । ವೀಣಹರಿಹರನುಚಾ
ಮರಸಭೀಮರಸಲಕ್ಕಣಾಮಾತ್ಯರಾ ॥ ಮಾಣದೆಚತುರ್ವೇದಸಾರಮಂಗೈದ
ಸು । ಬಾಣಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮಾರಾಧ್ಯ ಮೊದಲಾದ । ಯೇಣಾಂಕಧರನ
ಸತ್ಕವಿಗಳನುಬಲಗೊಂಡು ಯೀಪ್ರಬಂಧಮನುಸುರ್ವೆನೂ ॥೧೫॥ ಕವಿತಾ
ದಿಲಕ್ಷಣಂಶಬ್ದಭೇದಮನೆಣಿಸಿ । ಸವಿಗಳೆಯಬ್ಯಾಡಿ ಶಿವನುಡಿಸಿದಂದದಿಪೇಳೆ।
ತವೆಸ್ವಾತಿಬಿಂದುವಿಂದೊಗೆದಮುತ್ತಿಂಗೆತಿಗವೊಗವಾವು ದೆಂದೆಣಿಪರೇ ॥ ಅವ
ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರಂಧ್ರಂಗೈದುಸರಗೊಳಿಸುತ್ತಲವನುಬೆಲೆವಡಿಸರೆನೆರೆಜಾಣರಾದಸ।
ತ್ಕವಿಗಳುಂ ನಿಮ್ಮಬಾಲಕನತೊದಲ್ನುಡಿತಪ್ಪತಿದ್ದಿಪಸಗೊಳಿಪುದೊಲಿದು॥೧೬॥
ಯೀಪ್ರಬಂಧವನಾವದೇವನಡಸುವನೊಲಿದು । ಸುಪ್ರೇಮದಿಂದಲಾಲಿಪರಾರು
ಪೇಳುವಕ । ವಿಪ್ರವರನಾರೆನಲು ಭೂದೇವಿಯುರದಪ್ರೊಂಗರಡಿಗೆಯುಮೆಂದೆ
ನಿಸುತಾ ॥ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿಮೆರೆವ ಕೋಳೂರರಾಮೇಶ । ನಪ್ರತಿಮನುಡಿಸುತಿ
ಹಚಿತ್ಕಾಂತೆಲಾಲಿಪಳು । ಕ್ಷಿಪ್ರಕುಪ್ಪಸಕಂಥೆಗುರುವರ್ಯ ಪದಪದ್ಮಲಿಂಕಶಂಕ
ರನುಸುರ್ದನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ತಿ
ದುವೆನವಮೋಹನ ತರಂಗಣಿಯಭಿದಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರ ರಾಮೇ
ಶನುಡಿಸಿಬೊಡೆ ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸೂಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿ
ಪೇಳ್ವೀಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾ
ರ್ಧಾಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೧೮ ॥

ಅಂತು ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸ ೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ

॥ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ಶ್ರಿ ॥

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಶ್ರೀವನನರ್ಚಿಸುತಶಿವನೊಲಿಸಿ ಶಿವಕೃಪೆವಡೆದ । ಅವಿರಳಾತ್ಮಕರ ಚಾರಿತಾ್ರಮೃತವನೆನ್ನ । ಕಿವಿಗೆರತ್ನಾಭರಣಮುಮದುರ್ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಬಿತ್ತರಿಸುಚಿತ್ಕಾಂತನೇ ॥

ಪದಾ ॥ ಗೋತ್ರಜಾನನಗೋಜಗೋಪಪಾವನರೂಪ । ಗೋತ್ರಧರನತುಳಸನ್ಮಿತ್ರಗೋಪತಿಸ್ತೋತ್ರ । ಗೋತ್ರವಿಶಿಖಾಸನಂಗೋಕರ್ನಭೂಷಣ ಗೋಪಗರ್ವವಿನಾಶನಾ ॥ ಗೋತ್ರಪತಿಯಾರೂಢಗೋಪಶಕಲಾಚೂಡ । ಗೋತ್ರತಯಗೋಕೇಶಪರಮಶಿವಭಕ್ತಸುರ । ಗೋತ್ರಮುನಿಜನನಮಿತಪಾತ್ರಸ್ಫಟಿಕದಿವ್ಯಗಾತ್ರರಾಮೇಶಸಲಹಾ ॥ ೧ ॥ ಯಳೆಪ್ರಾಯತೆಳರ್ವಸುರಕಲಶಕುಚೆಯರಕೂಡಿ । ಬೆಳಪದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಟ್ಟು ಕಂಚುಕತೊಟ್ಟು । ಜ್ವಲಿಪರತ್ನಾಭರಣಮಳವಟ್ಟುಕಾಲನೇವುರದಘುಲತ್ಕಾರದೊಡನೇ ॥ ಲಲಿತಲಾವಣ್ಯರಸತುಳುಂಕುತ್ತೈತಂದುಸುರ । ಲಲನೆಯರುಯರಗೆಪಣೆಕುಂಕುಮುಂಪತ್ತಿಕಂ । ಗೊಳಿಪಪದಯುರುಣಾಬ್ಜಮೆನ್ನ ಹೃತ್ಸರಸಿಯೊಳುಸ್ಥಿರದಿನೆಲೆಗೊಳಿಪುದಗಜೇ ॥ ೨ ॥ ಯಳೆವೆಣ್ಗಳರಸಿಯೇಣಾಂಬಕಿಯೆ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಕಳೆವೆರೆಯುವದನೆಕುಂದನರದನೆಬಿಂಬೋಷ್ಠಿ । ಪೊಳೆವದಂತಚ್ಛವಿಯರಸಮೊಸರ್ವಚೆಳ್ನಗೆಯುಕಡೆಗಣ್ಣಕುಡಿನೋಟದಾ ॥ ಸುಳಿಮಿಂಚುಮಾವರಿಸೆ ಪಪ್ಪವಿಟ್ಟಂತೆನ್ನ । ಲಲಿತಪುತ್ಥಳಿಯುಪೊಂಬಿಸಿಲಿನೋಳಿಡಲು ಪ್ರಜ್ವಳಿಪಂತ್ತೆಮೈಸಿರಿಯು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೆಕೇಳು ಮೇಲ್ಗಥೆಯುಸುಧೆಯನಿಧಿಯಾ ॥ ೩ ॥ ಕೃತಿಯಿಡಿಪಕ್ಕಾರಂಭವರ್ನಯಿನ್ನಾವುದೆನೆ । ಕ್ಷಿತಿದೇವಿಯುಟ್ಟದಿವ್ಯಾಂಬರದ ಬಿಣ್ಪೊಭೆಸಾ । ಸತಿಯುಸಪ್ತ ಮುಖು ನಡುವಿನೊಡ್ಯಾಣವೊಜಂಬುದ್ವೀಪ

ದಕಾಂತೆಯೋ ॥ ಯಿತರದ್ವೀಪದರಾಯುಂದಾಂಟದಂತೆಯು । ನ್ನತವಿಹೊಲವ್ಮೇರೆಗೆಂದೆಂಬರೆದೆಮಂಡಲವೊ । ಸಿತಸರೋಜಾಕ್ಷಿಲಾಲಾಸುಯಿಳಾತಳಬಳಸಿಲವಣಾಬ್ಧಿಕಂಗೊಳಿಪುದೂ ॥ ೪ ॥ ಸೋಮಶೇಖರನಂತೆಗೌರವತರಂಗದಿಂ । ಹೇಮಾಂಬರನವೊಲುಯಮಕಂಬಾನ್ವಿತಂ । ತಾಮರಸಭವನಂತೆಹಂಸಪದರಾಜಿತಂ ಸುರಪನೆನಲನುಮಿಷಾಳೀ ॥ ಆಮಹಾಫಣಿಯಂತೆಸಂತಜನಸೇವ್ಯದಿಂ । ಹೇಮಾದ್ರಿಯೆಂಬಿನಿಂ ಸಂಜೀವನಾನ್ವಿತಂ । ಭೂಮಿವರಿವೇಷ್ಟಗೊಂಡಿರ್ಪುದಂ ಸಾಗರಸಕಲಜಲಚರದಾಗರಂ ॥ ೫ ॥ ಮಚ್ಛಮಕರಿಯಭೇಕಕರ್ಕಟಕನೀರಾಹಿ । ಕಚ್ಛಪಂಮುಖ್ಯಜಲಚರಕೆಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ । ಕೊಚ್ಚಿಪರಿದೈತರ್ಪನದಿಗಳೆಸತಿಯೆನಿಪಹಂಕಾರದಿಂದವ್ಮೆಯ್ಯಾ ॥ ಹೆಚ್ಚಿಡಿಂಡಿಮಗುಳ್ಳಿಬೊಬ್ಬುಳಿಯುಸುಳಿಗಳಿಂ । ಮುಚ್ಚಳಿಸಿ ಚಿಪ್ಪೊಡೆದುಸಿಡಿವಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಚ್ಛವಿಗಳಂತೆ ಪೇರ್ದೆರೆಗೆ ಚಿಮ್ಮೇಳ್ವ ತುಂತುರವನಿಗಳಿಂಮೆರೆದುದೂ ॥ ೬ ॥ ಯೇನವಾಡಿದಡೇನುಭೂಭಾರದ ಮಹಾಮುನಿಯು । ತಾನೆನ್ನಮ್ಯೇಲೆಮುನಿದೈತಂದುಕೋಪದಿಂ । ದೇನುವುಳಿಯಿಸದೆಯಾಪೋಶನಂಗೈದುಮಗುಳ್ದಂಮೂತ್ರಿಸಿದನಕಟಾ ॥ ಸೂನುವನುಯಿತ್ತತ್ತೆಯನುಯಳಿಯಸೋಂಕುವರೆ । ಶ್ರೀನಾಥನೆನ್ನೊಳಂಪೊಕ್ಕಕಟಕದಡಿಪನು । ಮಾನಹಾನೆಂದಳುತಭೋರ್ಗರೆವಂತೆಭರದಿಘೋಷಿಸುತಿರ್ದುದೂ ॥ ೭ ॥ ಪಥಮುನಿಯ್ಯೆಂದೊಡಾಂನಿಯ್ಯದಾದೆನೆರಾಮ । ಖತಿಯಿಂದನೇಕ ಗಿರಿಗಳತಂದುಯದೆಗೆಯು । ನ್ನತಭಾರಮಪ್ಪಂತೆಪೇಲಿನಿಲ್ಲಿಸುತೆ ಕೋಟಾನಕೋಟಿಕಪಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ॥ ಸತತತುಳಿಯಿಸುತದಾಂಟುತಬಳಲಿಸಿದನೀ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಯನಗಿಂದ ಯಬಲರಿನ್ನಾರೆಂದು । ಧೃತಿಗುಂದಿಯಚಲದಿಂದೊಪ್ಪಿರಾಜಿಸಿತು ವಾರಾಸಿಮಣಿಗಣನಿವಾಸೀ ॥ ೮ ॥ ಪೊಡವಿಜನರೆನ್ನಜರಿದವರುಘಾತಕಿಯನುತ । ದಡಮೀರಿಯೊನುಪರಿದಡೆಧರೆಯುವುಳಿವಪುದೆ । ಬಿಡದೆಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮರ್ದಿಸಿದಬಳಿಕಾರಾಜ್ಯವಾಳಬಾರದೆಪರಶುಯುಮಾ ॥ ಯೆಡೆಯುತನಗಿಲ್ಲದಂದದಿಬಂದುಬಿಲ್ಲಿನಿಂ । ಕಡುಕೋಪತಾಳಿಪೊಯ್ಯೆಲುಯಳ್ಕಿಹೆರೆಸಾರ್ದೆ । ಬಡವರಿಗೆಬಡುಕಿಲ್ಲವೆಂದಳ್ಕಿಹೊಯ್ವಂತೆತೆರೆಹೊಯ್ಲಿನಿಂಮೆರೆದುದೂ ॥ ೯ ॥ ಕಳೆದವಸ್ತುಗಳು ಯನ್ನೊಳಗಿರಲುಯಿಂದ್ರನಿ । ಶ್ಚಲದಿಬೇಡಿದೊಡೆನಾಂ ಕೊಡದಾದೆನೇಸುರರಿಗೆ ಮುಳಿದುಹರಿಯಜರುಗಳುಕೂಡಿ ಮಂದರಪರ್ವತವನು ತನ್ನೆದೆಯಮ್ಯೇಲೆ ॥ ಯಿಳುಹಿಯಹಿರಾಜನಂ ಸುತ್ತಿಸತ್ವದಿಕಡೆದು । ಬಳಲಿಸಿದರಂದೀಗ ಬಯಬುತರ

ಬೆಳಗವೂಯ್ತುಳುಕುವೆನೆಪೆರರ್ಗೆಂದು ಸಂತಸದಿಗಾನಗೈವಂತೆ ಘೋಷಿಸುತಿರ್ದುದೂ ॥ ೧೦ ॥ ಗಿರಿವೈರಿಗಳ್ಕಿಕುವರಮರೆಬೀಳಲ್ಕೆ । ಕರುಣದಿಂದಭಯವಿತ್ತಿಂತೆಂದುದವನೊಡನೆ । ಪರಮೇಶಗೆನ್ನ ಸುತನಿತ್ತಿಹೆನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆಮಗಳನಿತ್ತಿಹೆಸುರಪಗೇ ॥ ಪರಿಪರಿಯಭೋಗಬಾಗ್ಯವ ನೆಲ್ಲನಿತ್ತಿಹೆನುಧರೆ ಮೂರುಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಮುನಿವವರಿಲ್ಲ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿನೀರ್ವನೆಯೊಳಿಹುದೆಂದೆಂದು ಯಿಂಬುಗೊಂಡಿರ್ಪುದಾಯಂಭೋನಿಧೀ ॥೧೧॥ ಯಿಂತುಸೊಗಯಿಸುವರತ್ನಾಕರಾಂಬರವಧೂ। ಕಾಂತೆಯಳವಟ್ಟುವಿಯತ್ತಳಂಗನೆಯುನೋ । ರಂತೆನೋಡಲ್ಪೋಪಡುಜ್ಜುಗಿಸಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗೆಸೂಚಿಸಲುವಲಿದೂ ॥ ಸಂತಸದಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿಕೋಟಿಯೋಜನಂ । ನತಪದಿಮೂರುನೆಲೆಮೂರುನೆಲೆ ಪೊನ್ನಸೋಪಾನಗೈತಂದೆತತ್ಸರದಿ ಪರಿವೇಷ್ಟಮಧ್ಯದಿ ರತ್ನಸಾನುಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಪುದೂ ॥ ೧೨ ॥ ದಶಕಂಠಘನಸತ್ವದಿಂದ ವಿಂಶತಿತೋಳ್ಗ । ಳೊಸೆದುಬಂಧಿಸಿ ಬಿಗಿದುಯೆತ್ತೆ ಕಂಪನಗೊಂಡೆ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷಪಶುಗರ್ಭ ಪಾಕಶಾಸನಮುಖ್ಯಸುರರುಮರೆಯಿಡಲುವೊಲಿದೂ ॥ ಶಶಿಮೌಳಿತ್ರಿಪುರದನಿಮಿತ್ಯದಿಂ ಕೀಳ್ತೊಯಿದು । ಸಸಿನೆಪಣಿನಾರಿತೊಡರಿಸಿ ಬಾಗಿಸಲ್ಕೆಬಸದಿಂದ ಲಘುವಾಜೆನಿಪ್ಪಾರಿಗಳ್ಕೆನೆಂದಾಗಸಕೆ ಬೆಳದಿರ್ಪುದೂ ॥ ೧೩ ॥ ಜಲನಿಧಿಯೋಳೆಂತೆಪ್ಲತೇಲುವಂದದಿಯಿಳಾತಳಹೆಪ್ಪುಗೊಂಡು ಯಿಂತಿರುತಿಹುದು ಕಾಲವಶದೊಳುತಳಮಳಗೊಂಬುದೆಂದಿಶ್ವಕರ್ಮಷ್ಠ ಶಿಲಾದ್ರಿಗಳನುಜಡಿದೂ ॥ ಅಳಿವೃತ್ತಪಂಚದಶಕೋಟಿವಿಸ್ತೀರ್ಣಯಾ । ವಳಯಮಧ್ಯದಿಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯಾಂತ। ಬಲಿದುಕೀಲಿಸಲುಯುಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯೋಜನದುದ್ದಮೇರುಮಿಹುದೂ ॥ ೧೪ ॥ ಅದುವೆಕನಕಾದ್ರಿನವರತ್ನಗಳ ಶಿಲೆಮಯಂ । ಮದರೊಳಂಕಲ್ಪಲತೆ ಸುರತರುವ್ರುಸುರಧೇನು । ಪುದಿದಿಪವ್ರು ಜವಣಿಗಿಡಗಳ ಮಳಚಿಂತಾಮಣಿಯುಬಹುಗುಂಡುಗಳ್ ॥ ವಿದಿತಪರುಷದ ಖಣಿಯುಸಿದ್ಧರಸವಿನಡೊಣೆಯು । ಸುಧೆಯುಸಾರದತೊರೆಯು ನಿರ್ಜಲಜಲಸ್ಸರಿಯುಸದರವೆಗ್ರುಹರಾಸಿನಕ್ಷತ್ರ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಕಾಯ್ದಿರೆ ಮೆರಪುದೂ ॥ ೧೫ ॥ ಮತ್ತಮೂಸುರಕ್ಶೈಲತೆಂಕಣದೊಳುಗುರುವ್ರು । ಯಿತ್ತಶಾಪವಕಳವೆನೆಂದು ಹಿಮಕರಸೈದಿ । ಚಿತ್ತಜಾರಿಯಕೂರ್ತು ತಪಿಸುತಿರೆಕ್ಷೀರವಾರಾಸಿ ಪತಿತನ್ನ ಸುತಗೇ॥ ಮಿತ್ರಸೂಕ್ಷ್ಣಂಸೋಂಕದಂತೆಧವಲಾಂಬರದ। ಬಿತ್ತರದಪೇರ್ಗುಡಾರವನುರಚಿಸಿದಪ್ಪೊಲು । ಮೃತ್ಯುಂಜಯನವಾಸ ರಜತಾದ್ರಿಪ್ಪೊಪ್ಪಿರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದ

ಬಲೇ ‖ ೧೬ ‖ ವರತೆಂಕಣಾಸೆಯೊಳಗಿಹುದೊಂದಪೆಂತೆನಲು । ಧರೆಜಲಪ್ರ
ಳೆಯದೊಳು ಮುಳುಗೆವಟಪತ್ರಮಂ । ಹರಿಯೇರಿಪ್ರೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಕೆಮಲಗಿರೆ
ಪಾರ್ಥಿಮುನ್ನಿನೊಲುಪೀರೆಹಿಮವ್ರೂ ‖ ಶರೀರವಮಾವಿವರಿಸಲುಶಿಲಾಕೃತಿಯುತಾ
ಳ್ದಖಿಳ । ಗಿರಿರಾಜನೆಂಬಭಿಧಾನ ವಡದಿಹನೆಂಬ । ಪರಿಯಿಂವಿರಾಜಿಪುದು
ಶಿವನವಾವನುಯನಿಪಪೆಂಪಿಂ ಹಿಮಶೈಲವ್ರೂ ‖ ೧೭ ‖ ಸಲೆಯೊಪ್ಪುತಿಹದದ
ರದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಸ್ಯದೊಳು ‖ ನೆಲದೆರೆಯವೃತ್ತಾನಪಾದನಾತ್ಮಜಭರ್ತ । ಗೊಲಿ
ದಿತ್ತತದ್ಭೂಮಿಯದರಿಂದ ಭರತಾಖ್ಯಖಂಡವೆನಿಸುತ್ತಿರುಹುದೂ ‖ ಲಲನೆ
ಕೇಳವರಾಯವಾನವೆಂತಿಹುದೆನಲು । ಬಲವಂತಹೆದೆಯನೇರಿಸಿಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿ
ನೊಲು । ಛಳಿವೆಟ್ಟನಿಂದಬ್ಧಿಪರಿಯಂತದವನಿಯುತ ದಾಕಾರದಂತೆಸೆವುದೂ
‖ ೧೮ ‖ ಅಂಗನಾಮಣಿಕೇಳು ತತ್ಖಂಡಮಧ್ಯದೊಳು । ಅಂಗವಂಗಕಳಿಂಗ
ಕಾಂಭೋಜಕಾಶ್ಮೀರ । ಬಂಗಾಳಲಾಟಮಹರಾಟ ಕರ್ನಾಟಕೊಂಕಣ ತೆಂ
ಕಣಂಭಾವಿಸೀ ‖ ಪಿಂಗಳಂಚೋಳಮಳಯಾಳ ಬರ್ಬರಕೇಕಿಸಿಂಗಳಮಹಾ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರತೆಲುಗಾಣ್ಯಸಾಂಗದಿಂಧಿನಿತುಛಪ್ಪನ್ನದೇಶಂಗಳಿರುತಿ
ಹವುಚಿತ್ತವರೊಳೆಸೆವಾ ‖ ೧೯ ‖ ವೃತ್ತಮುಮಹಾಪುಣ್ಯತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಮ
ನೇಕ।ಚಿತ್ತರವಯುಮಳಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನನಗರಂಗಳೆತ್ತತ್ತಬಹುಪಟ್ಟಣಂಗಳಂಗ
ಡಿದುರ್ಗಪುರಪಳ್ಳಿಗಳನೆರವಿಯಿಂ ‖ ಚಿತ್ತಜಾರಿಯವಿಷ್ಣುದೇವತಾಸ್ಥಾನನಲ।
ವೆತ್ತೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದಲಾರ್ಚನೆಯಮಾಡುತ್ತಿಹರು ರಥಮಹಾದುತ್ಸಹಂ।
ಮಂಗಳೋತ್ಸಹಂಗಳನ್ನು ಬಿಡದೇ ‖ ೨೦ ‖ ಕಾಲವಿವಸಂತಗ್ರಹಜಾಲದೊ
ಳುಸೂರ್ಯಗೋ । ವಾಳಿಯೊಳುಸುರಧೇನುಯಮರರೊಳುಶಚಿಗೊ । ಪಾಲ
ರೊಳು ಕ್ರಿಷ್ಣಬಿಲ್ಲಾಳಿನೊಳು ಮದನಮುವರೆಂತಧಿಕರವರಂದದೀ ‖ ಸಾಲ
ಗೊಂಡಿರ್ಪಛಪ್ಪನ್ನದೇಶಂಗಳೊಳು । ಲೀಲೆಯಿಂಬಲಿಪುತ್ರನಾಳುತಿಹದೇಶಸು
ವಿ । ಶಾಲದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಪುದು ಮದನುವರ್ನಿಪಕವಿಯ ದಾವಚದುರಂ
‖ ೨೧ ‖ ಕಾದಲೆಯುರಮಳಮಸ್ತಕಚೂಡಮಣಿಯೆಕೇ । ಳಾದೇಶಮಧ್ಯದೊ
ಳಗಿರ್ದುಸಲೆರಾಜಿಪಶುಭೋದಯದಗೋಮತಿಯುಮೆಂದೆಂಬಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂ
ಮಿರ್ಪುದಾತೀರದೀ ‖ ಮೇದಿನಿಯೊಳುಮುನಿವಶತೃಗಳಪಿಡಿತಂದು । ಕ್ರೊ
ದುರಕ್ತದಿ ಕದಡಿವೃತ್ತಿಕೆಯೊಳಂಬಿಡದೆ ನಾದಿಕೋಂಟೆಯನು ಬಂದಿಸಲು
ಶೋಣಿತನಗರಿಯೆಂಬಾಭಿಧಾನದಿಂದಾ ‖ ೨೨ ‖ ವೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಪುದು ಮ
ದರಸಂಪತ್ಕರಮು । ವಪ್ಪವಿಟ್ಟಂಪೇಳ್ವಸತ್ಕವೀಶ್ವರರಾರು ತಪ್ಪದೆವ್ವೀಸಮಸ್ರ

ಜಿಂಹ್ವೆಗಳನಾಂತಾದಿಫಣಿರಾಜಗಾದೊಡನಿತೂ ॥ ನಪ್ಪಾರಿಗಿಹುದುಮುದಕಂ
ಡವರಿಗಾದೊಡಂ ॥ ವಪ್ಪೈಸಿಮುಸುರ್ವಡಳವಲ್ಲಧಿಕಸಂಭ್ರಮುವ । ಸುಪ್ಪಾಣಿ
ಮುತ್ತೈಸ್ತ್ರೀಕುಲರನ್ನ ಳೆಕೇಳುನಾಪೇಳ್ವದೊರೆದನಿತನೂ ॥ ೨೩ ॥ ಶೊ್ರೀತ್ರ
ವಿತ್ತ್ರಂಕೇಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಕುರುಹ । ಚಿತ್ರಪಟದಲಿತೋರ್ಪಭಾವಜ್ಞನೊ
ಲುಸ್ವಲ್ಪ । ಮಾತ್ರನಾಂಪೇಳುವೆನು ಯಲ್ಪನೆನದಿರಿಮುಹತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸುವು
ನದೊಳೂ ॥ ಧಾತ್ರಿದೇವತೆಯುಮಳಬಾಳದೊಳಗಿಟ್ಟಿರ್ಪ । ಘಾತ್ರಮುತ್ತಿನ
ಜೊಟ್ಟಿನಂತಿಹುದುತತ್ಪುರಂ । ನೇತ್ರಶ್ರವಣನು ಕುಂಡಲಾಕೃತಿಯುಗೊಂಡಂ
ತೆಪಳುಕಿನಸುಕೋಂಟೆಯುಸೆಗೂ ॥ ೨೪ ॥ ಖೇಚರಿಯರಮಳಮಣಿಮುಯದ
ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ । ಯಾಚರಿಸಿಸಕಲಲೋಕವದಣಿದುಬಂದುವ್ಯೆ । ರೋಚಿಬಿ
ಳಗಿಂಕೊಂಟೆಸುತ್ತುವಳಯದಿಕುಳಿತತೆರದಿಪ್ರೊಂದೆನೆಗಳೆಸೆಯೇ ॥ ಭೂಚ
ಕ್ರದಳೆದಷ್ಟೈಶ್ವೈಲ ಚೈತನ್ಯದಿವಿ । ಮೋಚನಂಗೈದು ನಿಜವಾಸಮುಂನಡೆತಂ
ದು । ಯೊಚಲುವಪಿರಿಯುಪಟ್ಟಣದೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿನಿಂದಂತೆಕೊತ್ತಳಗಳೂ ॥
ತೋರಪವಿಗಲ್ಗಳಿಂಬೆಳಗುತವಿರಾಜಿಸಲು । ಮೀರಿತಪ್ಪಾಗ್ರಜೆಯು ಬಂದ
ಡೊಳೆಯಂಕೆಬಿಡ । ಬಾರದೆಂದಂಪುರದಯ್ಶೈಶ್ವರ್ಯಸಿರಿಯು ಪತ್ತುತಲಿವಿಚಾರಿ
ಸುವ್ರೊಡೇ ॥ ಚಾರುಮಣಿಶಿಲೆಯುವಸುಗೆಸರಗಾರೆಯುಲಿವಲ । ವೇರಿರಚಿಸಿದ
ರೊಯೆಂಬಂತೆ ವಿಡಿಗಂಡಿಗಳ । ಪಾರಿಯೊಳ್ವೇರಿವಿಸ್ತಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿಹುದು
ನಾರಿಸ್ಮರಕಳೆವಿಚಾರೀ ॥ ೨೬ ॥ ಮುನಿಮುನಿದುವಮ್ಮೆಯಾಪ್ರೋಶನವಮಾ
ಡಿದನು । ಘನಗಿರಿಗಳಿಂದಬಂಧಿಸಿದಾಂಟಿದನುರಾಮು । ವಿನುತಾದ್ರಿಯಿಂದಮು
ಥನವಮಾಡಿಬಳಲಿಸಿದರವರಿಂದಭಂಗವಡದೇ ॥ ಅನುಕೂಲಮ್ಯಾರುಯನಗಿಲ್ಲಂ
ನಿರಾಶ್ರಯದಿ । ಯನಿತುಬಾಳುವೆನೆಂದುಬಂದಧಿಕದುರ್ಗಮುಂ । ವನಧಿಪರಿ
ವೇಷ್ಟಿಗೊಂಡಿರ್ಪಂತೆಯತಿಘಾತದಗುಳುಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದುದೂ ॥ ೨೭ ॥
ವಿಕ್ರಮುದಿಶತ್ರುಪರನೃಪರುಬಂದೊಡೆಯವರ । ವಕ್ರಿಸಿಯೆಪಿಡಿದುನುಂಗುವೆ
ನೆಂದುಮುಹಪ್ಯಾಗ್ರ । ನಕ್ರಮಿಸಿಬಾಯ್ತೆರದುಕೊಂಡಿರ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂ ಪುಲಿ
ಮೊಗಂಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತೂ ॥ ಶಕ್ರವಿಡಿವಾಯುಧದಪಳುಕುಗಳಕುಂದಣದಿ।ಸತ್ಕ್ರ
ಮುದಿತೆತ್ತಿಸಿದಪ್ರೊನ್ನಕದಗಳುಪಚ್ಚೆ । ಸಕ್ರಾಜಿಸುವತೋರಣದಿರವ್ಯುತರವೆ
ತ್ತುದಾಪುರದಹೆದ್ವಾರವ್ರೂ ॥ ೨೮ ॥ ಹೆದ್ವಾರವಿಂತುಕಡುಚಲುವೆಸೆಯೆತತ್ಪು
ರದ । ಮದ್ಯಭೊದೇವಿತನ್ಮಸ್ತಕವಬಾಚಣಿಸಿ । ತಿದ್ದಿದಸುಬ್ಬೈತಲೆಯುಕೇಟೆ
ಯೆಸೆಸೋಮುಸೂರ್ಯರವೀಧಿಜೆಲುಪೆತ್ತುದೂ ॥ ಪದ್ಮದಳನೇತ್ರೆ[illegible]

ಯಿಕ್ಕೆಲದೊ । ಳಿರ್ದಸಾಲ್ಮಳಿಗೆಯಂಗಡಿಯುಮಂಟಪಂ । ವೃದ್ಧತಂಶಶಿಯರ್ಕ
ಕಾಂತಂಗಳಿಂದಲುರೆರಾಜಿಸುತರಮ್ಯವಡೆದೂ ॥ ೧೯ ॥ ಮದನಕ್ಕೈಯಿದಿರ
ಜೋವಿಗೆಯುಬಾರಂಗಧ್ವಜ । ಕದಳಿಗೊನೆಕಬರಿದಸುಲೋವೆ ಚಿತ್ರದಭಿತ್ತಿ
ಯು। ಪುದಿಪನವರತ್ನಗಳದೀಪ್ತಿ ಮುಸುಗಿನಸಾಲು ಮಳಿಗೆಯಂಗಡಿಮುಂಗು
ಡೀ॥ಸುದತಿನೀಂಕೇಳುತನ್ಮಳಿಗೆಮಳಿಗೆಯಲಿಪಾ । ಸಿದರನ್ನಗಂಬಳಿಯುಮಲ
ಗುಮುಡಿಗಳನುನ। ಮ್ಮಿದಹರದಸೆಟ್ಟಿಯರಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತನಾರುಪೇಳ್ವರು
ಮೃಗಾಕ್ಷೀ ॥೨೦॥ ಯಡಬಲದಚೌಬಾರದುಪ್ಪರಿಗೆಗೋಪುರಗ । ಳಿಡಿಕಿರಿದ
ಸೌಧಗಳಧವಳಸಂಕಾಶದಿಂ । ಕಡುವಿರಾಜಿಸಲೆವರಯುಗ್ರಗ್ರನವರತ್ನಕಳಸ
ನೋಳ್ಪರವಿಲಾಸಾ ॥ ವಡನೆಪುರದೇವಿಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣತಾರದೆವೃಡನೊ
ಲಿಸಿಶಾಂತಿಪ್ರೊಂಬಿಸಿಲತಂನೋಪುವಿಂಗೆ । ಪಡೆದಳೊಯೆಂಬಂತಹರ್ನಿಶದಿ
ಬೆಳಬೆಳಗು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತೊಪ್ಪಿತ್ತಾಪುರಾ ॥ ೨೧ ॥ ಪರಶಿವನಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ
ಗಳಿಂದುದಿಸಿದಾ । ವರಸುಸದ್ಯೋಜಾತವಾಮದೇವಾಘೋರ । ನಿರುತ
ತತ್ಪುರುಷಯೀಶಾನ್ಯರೆಂಬಾಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದುದಯವಾದಾ ॥ ನೆರೆಮಯಮ್ಮ
ಮತ್ವೃಷ್ಟಶಿಲ್ಪಿದೈವಜ್ಞರೆಂ । ಬರುಮುವರಕುಲಜಾತರಹಕಾರುಕಂಬಡಗಿ
ಕರೆಗೆರೆವಕಂಚುಗಾರಂಕಾಸಿಯಕ್ಕಸಾಲೆಯರೆನಿಪಯಭಿಧಾನದೀ ॥ ೨೨ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಕಲಜಾತರಮುಟ್ಟುಗಳನೆಲ್ಲಯಿರದೆಮಾಡಿತ್ತು। ತ್ರಿಭುವನಮಂ
ನಿರ್ಮಿತೋದ್ಧರಣರೆನಿಸುತಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾನಶಿವಪೂಜೆ ಹೋಮನೇಮಗಳ
ಬಿಡದೇ ॥ ನಿರತತಮ್ಮಯಸ್ವಜಾತಿಯಧರ್ಮನಡಸುತ್ತ । ಪರಪಾಕಮುಮ
ನುವರ್ಜಿಸಿಶಿವಣರೆಂದೆನಿಪ । ರುರುತರದಯುಮಳಪಂಚಾನನಕುಲೋತ್ತಮ
ರುವ್ರೊಪ್ಪುತಿಹರಾಪುರದೊಳೂ ॥ ೨೩ ॥ ಮಂದೇಭಗಮನೆಕೇಳಾಪುರದೊ
ಳೊಪ್ಪುತಿಹ । ಚಂದಚಂದದನಿಳಯಸಾರಣಿಯುಕಾರಣಿಯು । ಅಂದವಡೆದ
ಮರ್ದತಳಿತೋರಣದವಾರಣದಚಳೆರಂಗವಲ್ಲಿಯಸೆವಾ ॥ ವೃಂದಾವನಂತು
ಲಸಿಬಿಲ್ವಗಸೆಯಶ್ವಥಂ । ಸಂದಕಾರ್ಪಾಸನಾದಿಯುಗಿಡಂವೃಕ್ಷದಿಂ । ಬಂ
ಧುರದಮಂಗಳಮನಾಂತಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಭವನವಿಭ್ರಾಜಿಸುವವ್ರೂ ॥ ೨೪ ॥
ಅರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದುನದಿತಟಾಕಕೂಪಕಿರದೈದಿಸುಸ್ನಾನಮಂಗೈದುಧೌ
ತಮಂ । ತ್ವರಿತದಿಂದುಟ್ಟುಶ್ರೀಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳಧರಿಸಿ ಮಂತ್ರೋಕ್ತ
ಮಾಗೀ ॥ ಹರುಷದಿಂಫಲಪುಷ್ಪಯಗೋದಕಂಗಳನು । ನೆರೆತಂದುಮಾಂ
ಗಲ್ಯಮಪ್ಪತಾಣದಿಕುಳಿತು । ನಿರುತಸತ್ಪ್ರಾಣಯಾಮಮತೀರ್ಚಿಕರದೇಹ

ನ್ಯಾಸಂಗಳಂಪ್ರೋಕ್ಷಿಶೀ ॥ ೩೫ ॥ ಋಷಿಚಂದಮುಖ್ಯಾದಿದೇವತಾವರಣದಿಂ । ವಸುರಜತಸ್ಫಟಿಕಮೃತ್ತಿಕಶಿಲಾಮಯಲಿಂಗ । ಮಸುವಿಟ್ಟುಪೂಜಿಸುತಲೇಜಪುನಶ್ಚರಣೆಯಿಂ । ಪರಿಶುದ್ಧಿಯೊಡೆದುಬಿಡದೇ ॥ ವಸೆದುಯಜನಯಾಜನಧ್ಯಾನಾದ್ಯಷ್ಟ । ಕಸಮುದಾನಾದಾನಪ್ರತಿಗ್ರಹರುಮೆನಿಸುತ್ತೆ । ಸಸಿನೆಸಂಧ್ಯಾನಜಪಹೋಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಮಂ ಪಿತೃತರ್ಪಣಮಿೀತ್ಯಾ ॥೩೬॥ ಭೂಸುರದವೈಶ್ವದೇವಾರ್ಚನಾದಿಸುಕರ್ಮ । ವೇಸಿನಿನ್ನಡಸುತ್ತೆಯಜ್ಞಹೋತ್ರಾದಿಬಹು । ಳಾಶೀಲವ್ರತಸದಾಚಾರತಪ್ಪದೆಮಾಡುತಿಹರುಸದ್ಧರ್ಮದೊಡನೇ॥ ಮೀಸಲಂಮಡಿಯುಟ್ಟುವಿಧಿನಿಷೇಧಾದಿಗಳ । ದೋಷನೆರೆಪ್ರೊರ್ದದೊಳಲುಸಾಚಾತ್ಮಕರುವಾಗಿ । ಭೂಸುರತ್ವದಿಬಿಡದೆವ್ಯಾಪಾರ್ಯಾದಿಕೋಕ್ತಿಯಿಂದೆಸ್ವಜಾತಿಯೊಡನೇ ॥ ೩೭ ॥ ಇಂತುಗಂಧಾಕ್ಷತಾಭೋಜನಪ್ರಿಯರಾದ । ಸಂತತಂಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಕೇರಿವಂದೆಸೆಯು । ಮುಂದೆಗರುಡಿಯೊಳಖಿಳ ಸಾಧಕಭ್ಯಾಸಮಂಮಾಡುತ್ತೆಧನುರ್ವೇದಮಂ ॥ ಸಂತಸದೊಳಂಪರಿಸಿಬಿಲುಬಾಣದೆಲುಗೆಯುಳಿ । ತಂತಮ್ಮಗೆರಘುರಾಮರೆನಿಸಿರಥಹಯಮದಮ । ನಾಂತಗಜರೋಹಣದಿ । ನರಕುಬೇರೇಂದ್ರರೆನಿಸಧಿಕತರಸಹಸದೊಡನೇ ॥೩೮॥ ತಮ್ಮಯಸ್ವಜಾತಿಕರ್ಮವಬಿಡದೆನಡಸುತ್ತೆ । ಘರ್ಮಾಂಶುವಿನಕುಲದಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವಬಿಡದೆ। ಪ್ರೊಮ್ಮನದಿದೇವಬ್ರಾಹ್ಮರಪೂಜೆ।ಸಂತರ್ಪಣಂಗೈವ್ರತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ಪಾರ್ಮಲವಶತ್ರುಮದಹಸ್ತಿಮೃಗಪತಿಗಳೆಂ । ದಂಮೆರೆವರಾಜಪುತ್ರರಕನಕದುಪ್ಪರಿಗೆಹರ್ಮ್ಯಂಗಳೊಂದೆಸಿ ಯೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದವಾಪುರದಿಕೇಳ್ಕುವಲಯಾಯತಾಕ್ಷೀ ॥ ೩೯ ॥ ಅಳೆವತೂಗುವಬರೆವಲೆಖ್ಖಗುಣಿತಂಗಳಲಿ । ಬಲುಜಾಣರಂಮುತ್ತುರತ್ನದಿಪರೀಕ್ಷಿತರು । ಗೆಲುವಿಂದಕೊಳುವಕೊಡುವ್ಯಾ । ಪಾರದಲ್ಲಿಸೋಲರುಪೆರಗೆರಿಗಾಣಿಯಾ ॥ ಸಲೆಬುದ್ಧಿಯಿಂಧನವನಾರ್ಜಿಪರುತಮ್ಮಯಾ । ಕುಲಗೋತ್ರಧರ್ಮತಪ್ಪದೆನಡಸುತಿರುತಿಹರು । ಕಲಹಕಂಜುವರುಯತಿವಿನಯವುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮಗುಧಿದ್ವೈವಬ್ರಾಹ್ಮರಲ್ಲೀ ॥ ೪೦॥ ಅತಿಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಸರ್ವಜನಸಮ್ಮತರು । ಅತಿವಿನಯದಿಂದೆಪರರರ್ಥಸಂಪಾದಿಪರ। ಅತಿಯುಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರುಮಧನಕ್ಕೆಯುಳುಕುವರುಗುಟ್ಟುಪ್ರಕಟಿಸದಿರ್ಪರೂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುಧನಾಢ್ಯರಂಸಲ್ಪವ್ಯವಹಾರಿಗಳು । ದ್ಯುತಿಹೀನರೆರೆಡನೆಕುಬೇರರೆಂದೆನಿಸುವರು । ಸಿತಸರೋಜಾಯತೇಕ್ಷಣೆಕೇಳು ಯಿಂತಪ್ಪವೈಶ್ಯರೊತ್ತಟ್ಟೈಲಿಸರೂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಾಡಗಿಡಗಳಕಡಿದುನೇಗಿಲಗಳಗಣಿತವು । ಹೂಡಿಭೂ

ಮಿಯುಹಸನಗೊಳಿಸಿಹದಬೆದೆಗಾಲ । ನೋಡಖಿಳಧಾನ್ಯಗಳ ಬಿತ್ತಿಬೆಳೆದುಂ
ಕೊಯ್ದುತುಳಿಸಿಯುಲ್ಲವರಾಶಿಯಾ॥ ಮಾಡ್ಯಾಯುಗಳತಿದ್ದಿರಾಯರಿಗೆಸರಿಭಾಗ।
ಗೂಡೆಯಿಂದಳವಿತ್ತುಯಾಚಕಜನಂಗಳಿಗೆ । ಬೇಡಿವಂದದಿದಾಸಗೈದುಳಿದ
ಧಾನ್ಯಮಂಭಂಡಿಯಿತ್ತುಗಳಮ್ಯಾಲೀ ॥ ೪೦ ॥ ಹೇರಿಹಗೆಗೆಳತುಂಬಿವುಳಿದ
ಧಾನ್ಯಮನೆಲ್ಲ । ಮೂರಿರಾಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತುಸರ್ವೋರ್ವಪ । ಕಾ
ರಿಗಳುಯೆನಿಸುತ್ತಗ್ರಾಮದಧಿದೈವಗಳಬಿಡದೆಯುವಬಲಗೊಳ್ಳುತಾ ॥ ಧಾರು
ಣಿಯೋಳಧಿಕ ಧಾನಿಗಳೆನಿ ಸಿಗೋಕುಲಮ ನಾರೈದುಕ್ಷೀರದಧಿಘೃತತಕ್ರ
ಭೋಜನದಿ । ಸಾರಸದ್ಭೋಗಿಗಳುಮೂದಮಳಶೂದ್ರರುಂದಯುಗುಣಸ
ಮುದ್ರರಿಹರೂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಾಂತೆಮನ್ಮನೋವನವಸಂತೆಯಿಾಚತುರ್ವ
ರ್ಣ। ಮುಂತಾದಬಹುಜಾತವವರುಶಿರಿವನೆಗಳಿಂ । ಕಾಂತಿವೆತ್ತಿರ್ಪತತ್ಪುರದ
ಮಧ್ಯವಿರಾಜವೀಥಿಯುಂಗಡಿಮುಂಗಡೀ ॥ ಪ್ರಾಂತದೊಳುಚಿನ್ನದೆಳೆಮುಂಡಾಸ
ನಮುಸಿರದಿ । ಯಾಂತುಧವಲಾಂಬರದತಗತಿನಂಗಿಯತೊಟ್ಟು । ಸಂತಸದಿವ
ಸುಮಯುದಪಚ್ಚಡಂಗಳಪೊದೆದುಮಣಿಕಟಕಗಳನುಧರಿಸೀ ॥ ೪೨ ॥ ಜೋತಿ
ಮೌಕ್ತಿಕಗಳಕರ್ನಕಡಕಂಗಳಿಟ್ಟು । ನ್ಯೋತುನವಮಣಿಗಣದಹಾರವಲಯುವ
ಧರಿಸಿ । ಸಾತಿಶಯರತ್ನಗಂಬಳಿಹಾಸಿಗೆಯಮ್ಯಾಲೆಮಲಗುಮುಡಿನವ್ಮಿಕುಳಿ
ತೂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಪರದೇಶದಿಂಬಂದಹರದಕುಲ । ಜಾತರೊಡಗೂಡಿಮಂಡಿ
ಸಿಯುವರುತಂದಯುತಿ । ನೂತನಸುವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲವಿಕ್ರಯುಗೈವವರ್ತಕರು
ಯಿಕ್ಕೆಲದೊಳು ॥ ರಂನಪೊಂನುಗಳರಾಸಿಯುಗುಡಿಸಿಕೊಂಡುಸಂ । ಪಂ
ನ್ನರಮ್ಮಣಿಗಣದಬೆಳಗಿನೊಳುಮುಳುಗಿಬಹು । ನಾಣ್ಯಗಳನುಕೊಳುತ
ಕೊಡುತತರಿಸುವಬಲಾಢ್ಯರುಮತ್ತೆನವನಿಧಿಗಳೂ ॥ ಯಿಂನುಸವಿದೊಡೆಯು
ಹರಮಿತ್ರನಭಯುವನಿತ್ತು । ಮನ್ನಿಸುತಕಡಗೊಡುವಯುಧಿಕಧನಯುತ
ರಾಗಿ।ವುನ್ನತಟಮೆರೆವಹರದಿಗಸೆಟ್ಟಿವರ್ತಕರುಮಿರ್ಪರದನೇವೇಳ್ವೆನೂ॥೪೩॥
ಚೆನ್ನವರದಿಗಯುಕ್ಕಸಾಲೆಯರುಮಾಲೆಯರುಬಂಣಿಬಿಳಿದಂನೇಯ್ವಜಾಡರುಂ
ಲಾಡರುಂ । ಚನ್ನಾಗಿಹೊಲಿವುತಿಹಚಿಪ್ಪಿಗರುಚಿತ್ರಿಕರುತೇಲಿಗರುತಾಂಬೂಲ
ರೂ ॥ ಸನ್ನುತಂಬಳೆಗಾರಮಣಿಗಾರಬಿಜ್ಜೋಲೆ । ಯನ್ನುಮಾರುವರುಪವ
ಳಂಮುತ್ತುವಿಕ್ರಯರು । ಯಿನ್ನುಸೀವಳಿಗಂಧಹುಡಿಹಸುಂಬೆಯರಷ್ಟುಶೆ
ಟ್ಟಿಯರುವ್ಯವಹರಿಪರೂ ॥೪೪॥ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಟ್ಟಣಂಗಳಲಿರ್ಪವರಮಸಿರಿ । ಹೆ
ಟ್ಟಿಗೆಯುರವನುಳಿದುತಮ್ಮಖಿಳವಸ್ತುಗಳ । ಕಟ್ಟಿಬಹುಯಿತ್ತುಗಳಮ್ಯಾಲೆ

ಯೇರಿಸಿತಂದು । ಯಿಾಪುರದವರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೇ ॥ ಯಿಟ್ಟುಕಾಣಿಕೆಯಪ್ಪೊಡಮ
ಟ್ಟುವಾಲ್ಯೆಪಂತೆ । ಸೆಟ್ಟಿಯರುಸಕಲದೇಶದೊಳೊಳಿರ್ಪಫಲಸರಕ । ನೆಟ್ಟನೇ
ತಂದುವ್ರೊಟ್ಟಿಲನೊಟ್ಟಿಕೈನಾಣ್ಯ । ದಿಂದವ್ಯವಹರಿಪರಬಲೇ ॥೪೮॥ ಯಿಂತೆ
ಸ್ಪಪುರವೀಧಿಯೊಳಗೆನಿಬಿಡತ್ವದಿಂ । ದಂತಿವಾಜಿವರೂಥಗಳನಡರಿಯಧಿಕ
ಭೂಕಾಂತರಾತ್ಮಜರುವೈಯ್ಯಾಳಿಕೇಳಿವೋಳದೊಡನೆಯೆಡೆಯಾಡುತಿಹರೂ॥
ಮುಂತೆಸೊಕ್ಕಿನತಗರುತಾಂಬ್ರಚೂಡಂಗಳನುಪಂಥದಿಂಕಾದ್ಯಾಡಿಸುವರುಂ
ಮದಲ್ಲದೆಯು । ತಂತಮಗೆಬಾರಗುತ್ತಾದಿಬಹುಜೂಜುಗಳನಾಡುತಿಹರಬ್ಜವ
ದನೇ ॥೪೯॥ ಆಪುರದೊಳಿಹಪುರುಷರಮಳಸತ್ಪುರುಷರುಂರೂಪಿನಲಿಸುರಭಿ
ಯಂಪ್ರೋಲ್ವರುಂಚೆಲ್ವರುಂ । ಕಾಪಾಲಿಪದಕಮಲಭಜನರುಂಸುಜನರುಂ ।
ಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನರೂ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಸೊಬಗುಸುರಪತಿಯಮಳಭೊಗಧ
ನಿ।ಯಾಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯದಿವಸ್ಪತಿಪ್ರತಾಪತಾ। ರಾಪತಿಯಶಾಂತಿಶರಧಿಪತಿಯ
ಗಾಂಭೀರ್ಯಮತಿಶೌರ್ಯರತಿಧೈರ್ಯರೂ ॥೫೦॥ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣರುಂನಾವೋ
ಚ್ಚರಣರುಂ । ಶಿವಸದಾಚಾರರುಂಶಿವಮತೋದ್ಧಾರರುಂ । ಶಿವನಪದಪೂಜ್ಯ
ರುಂ ಧುರಿತಭಯತೇಜರುಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಶಕ್ತಿಯುಕ್ತೀ ॥ ಶಿವಯೋಗಸಾ
ರರುಂಭವವೃಜಿನದೂರರುಂ । ಶಿವಜ್ಞಾನವಂತರುಂ ಪರಮನಿಶ್ಚಿಂತರುಂ
ಶಿವಶರಣಸಂಗಿಗಳು ಯಮಳಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಶಿವಸಮಯಸಾರಗುಣಿಗಳ್
॥ ೫೧ ॥ ದಾನದಯಧರ್ಮಕ್ಷಮೆದಮೆಶಾಂತಿಯುಕ್ತರುಂ । ಮಾ
ನಮರಿಯಾದಿಯುಮನಾಥಜನಪೋಷಕರು । ಹೀನನಿಷ್ಠೂರಮತ್ಸರಮ
ದವಿವರ್ಜಿತರುಸತ್ಕೀರ್ತಿಪೂರ್ತಿಯುತರೂ ॥ ಧ್ಯಾನಮನುಷ್ಠಾನಮತಿ
ಶೀಲರುಂ ಲೋಲರುಂ ಸಾನುರಾಗದಿಸಕಲಜನಸಮ್ಮತರು ನಿಜಮಾನಿ
ನಿಯರುಗಳಸಂಪರ್ಕವಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲಯನ್ಯವಧುವ್ಯವಹಾರವೂ ॥ ೫೨ ॥ ಸತಿ
ಯರೆಲ್ಲರುಪತಿವ್ರತೆಯರುಂಖ್ಯಾತೆಯರು । ಅತಿನೀತಿಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಸದಾ
ಚಾರಿಯರು । ಮತಿವಂತೆಯರು ಮಾನಯುತೆಯರುಂಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನೆ
ಯರ್ಚನ್ನೆಯರ್ಅತಿಶಯಸುಶೀಲೆಯರ್ ಮಿತನುಡಿಯಬಾಲೆಯರುರತಿಗೆಮಿ
ಗೆಚೆಲ್ವೆಯರುರಮಣಿಯ್ರ್ಯ ಕಲೆಯುವರುಪತಿಯುತೆಯರಲ್ಲದಾಪಟ್ಟಣದೊಳಿಲ್ಲ
ದುಸ್ತ್ರೀಯ್ರ್ಯರೆಲೆಕಂಬುಕಂಠೀ ॥ ೫೩॥ ಫಣಿವೇಣಿಕೇಳುಯಿಂತಪ್ಪಪುರವರದಿ
ನವ ಮಣಿಕನಕದಿಂದೆಸಿರ್ಮಿಸಿದಚೌಬಾಜಾರದಿಂ । ದೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದಸಾಲುಪು
ಪ್ಪರಿಗೆಸೌಧಧವಳಾರಸಾರಣಿಕಾರಣೀ ॥ ಮಿನುಗುತಿಹಮಕರತೋರಣಮ

ಚ್ಛಧ್ವಜಗಳಿಂ । ಕುಣಿವನವಿಲುಯ್ಯಲೆಯುಚಾಪ್ಪದಮಂಟಪಂಗಳಿಂಗಣಿಕಾಂಗ
ನೆಯರರಮನೆಚಿತ್ರಸತ್ರಂಗಳಿಂಕಡುಚೆಲುವಿನಿಂಮೆರೆದಪ್ಪೂ ॥೫೪॥ಗೀರ್ವಾಣ
ಲೋಕದೊಳಗಿರುತಿರ್ಪಪುರುಷರುಂ।ಕೌರ್ವಿಲ್ಲನಾಹವದಕ್ಕೈಚಳಕವರಿಯರೆಂ।
ದೂರ್ವಿಯೊಳಗಿರ್ಪನಾಲ್ವಿಧದವಿಟಪುರುಷರಿಂರತಿಸುಖವಪಡೆವೆವೆಂದ್ರೂ । ಊ
ರ್ವಾಸಿರಂಭೆಮೇನಕಿತಿಲೋತ್ತಮೆಯರೀ । ಸರ್ವಸೊಬಗಿನ ಸದನಮಪ್ಪ
ಶೋಣಿತಪುರಮಿ । ಪ್ರೂರ್ವಮರವಾಸವಿದೆಯೆಂದುಬಂದಿರ್ಪಂತೆಗಣಿಕಾಂಗನೆ
ಯರೆಸೆದರೂ ॥ ೫೫ ॥ ಯಿಂತ್ತಪ್ಪಸಕಲಜಾತಿಗಳನೊಳಕೊಂಡುಯ ।
ತ್ಯಂತಸೌಭಾಗ್ಯಸದ್ಭಕ್ತಿಯತಿಶಯದಿವ್ಯೋ । ರಂತೆಜನಗಾರುಸರಿಯಿಲ್ಲೆನು
ತೆಪುರವನಿತೆಯರಿಬಿರಿದನೆತ್ತಿದಂತೆ ॥ ಕಾಂತಿವೆತ್ತಾ ಪುರದಮಧ್ಯದೊಳು
ಮೆರೆದುದುಮ । ನಂತಮುಮನಿಲುಕಿನೆಟ್ಟನೆನಿಮಿರ್ದುನಲಿವುತಲಿ । ಕಾಂತೆ
ನೀಂಕೇಳುದನುಜೋತ್ತಮನಮಂಯೂರಧ್ವಜವುಕಡುರಮ್ಯವಾಗೀ ॥ ೫೬ ॥
ವರಹಂಸಗಮನದಿಂಪೂರ್ಣಶಶಿಮುಖಿಯರುಂ । ನೆರೆಮಂಗಳಾನ್ವಿತದೆವಿಬು
ಧಜನನೆರವಿಯುಂ । ಗುರುಕುಲಜರಿಂಸರಸಕವಿಗಳಿಂದಸಿತಗಳನಮಳಭವನಂ
ಗಳಿಂದೇ ॥ ಅರಿಯಾಹಿಕುಲಸುಪರ್ಣರುಯಂಬಬಿರುದಿನಾ ನೆರೆಕೇತನಂಗಳಿಂ
ನವಗ್ರಹದನಡವೆನಿಸಿ । ಮೆರೆದಿತ್ತುತತ್ಪುರಂಮದರಾತಿಶಯಮವರ್ನಿಪರಾರು
ಧಾರುಣಿಯೊಳೂ ॥ ೫೭ ॥ ಆಪಿರಿಯದುರ್ಗಮಂಕಾಯ್ವಪಟುಭಟರೇಳ್ಗೆ ।
ಯೇಪೇಳ್ವೆಕಾಲಭಟಶೈಲಪವಿದಂಡರೋ।ಕೋಪಿಸುವವರನೃಪಾಲಾಳಿಶರಧಿಗೆ
ಪೂರ್ವನಳರೊಮಲವಶತ್ರು ॥ ಆಪಯೋಧರತಂಡಜಂಝವಮಾರುತರೆನಿಸು ।
ತಾಪಟುದ್ಭಟಪರಾಕ್ರಮಭಯಂಕರದಿಂದ ।ಲಾಪುದಹೆದ್ವಾರಕೊತ್ತಳಾಳ್ವೇರಿ
ದುರ್ಗಮಬಳಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪರೂ ॥ ೫೮ ॥ ಚಲ್ವೆಗಂಗಳೆಕೇಳುತತ್ಪುರದೊ
ಳಾವಾಗ। ಲಲ್ಲಲ್ಲಿವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಂಗಳಬಿಡದೆ । ಸೊಲ್ಲಿಸುವವೇದಾಂತಸಿ
ದ್ಧಾಂತಮುಖ್ಯಶ್ರೀವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರೂ ॥ ಬಲ್ಲವರುಕ್ರಿಯ್ಯಸುಜ್ಞಾನಸ
ತ್ಕ್ರಮದೊಡನೆ । ಯಲ್ಲಕಾಲದಲಿಸಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ। ಪುಲ್ಲಶರಹರಲಿಂಗ
ಮರ್ಚಿಪರುಘಂಟಶಂಖಾಭೇರಿನಾದದೊಡನೇ ॥ ೫೯ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪಪರಮಯ್ಯೆ
ಶ್ವರ್ಯಯುತಪಟ್ಟಣಮ । ನೆಂತೇಂದುಪರ್ನಿಸುವೆಸಜ್ಜನಸುಮನಸರ್ಗೆ । ಸಂ
ತತಂಯಮರವತಿಪಟುಪರಾಕ್ರಮವಿಜಯವಂತರಿಗೆತೇಜೋವತೀ॥ಭ್ರಾಂತದು
ರ್ಜನರಶಿಕ್ಷಿಸುವಶಮನಾವತಿಯ । ತ್ಯಾಂತಧಟಮುಖ್ಯವರ್ಗೆಲಕ್ಷಾವತಿಯು
ಸುಸಮಂತುಗಾಂಭೀರ್ಯರಿಗೆಸಿದ್ಧಾವತಿಪರಮಶಾಂತರಿಗೆಗಂಧಾವತೀ ॥ ೬೦ ॥

ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದಳಕಾವತಿಯನುಬಂ | ಧುರಸರ್ವಸೇವ್ಯದಿಂಕ್ರೌಂಚಾ
ವತಿಯುಯೆನಿಸೇ || ಅರರೆದಿಕ್ಪಾಲಕರಪಟ್ಟಣಂಗಳಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿ
ರ್ಪುದದರಾ || ಪೊರವಳೆಯನದಿತಟಾಕಂಕೂಪಕಾಲುವೆಯು | ಪರಿವಜಲದಿಂ
ಬೆಳೆವಕಳವೆಗಳುಗೋದುವೆಯು | ನೆರೆಚಣಕಸಹಸಕಳಾಧಾನ್ಯಫಲಭಾರ
ದಿಂಸುಗ್ಗಿಸುಖಮಯವಾಗಿಯೇ || ೬೧ || ಕದಳೀಕ್ಷುನಾರಿಕೇಳಂಚೂತ
ದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂ | ಬದರಿದಾಡಿಮವೃಖರ್ಜೂರಹೇರುಳೆನಿಂಬೆ | ಪೊದರೊಡೆದವಹು
ಳಿಸೆನೇರಲುನೆಲ್ಲಿಹಲಸುಫಲಬಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದುದೂ || ಸುದತಿನೀಂಕೇಳು
ಯಿಂತಧಿಕನಗರದಮಧ್ಯ | ಮದನಾರಿಮೂಲಸ್ಥಾನದಲಿಂಗರೂಪಿನಿಂ | ಕುಧರ
ಜಾರ್ಧಾಂಗಪರಮೇಶ್ವರನಭವನಮಿದೆರಾಜೋಪಚಾರದೊಡನೇ || ೬೨ ||
ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ ಪ್ರಬಂಧವು | ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂ
ಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ | ವಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರ ರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂ
ಕರನುವಲಿದೂ || ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವಸದುಹೃ
ದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ| ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಿರಿಪದವಿ
ತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ || ೬೩ ||

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸಂ ೨ಕ್ಕಂ ಪದನೂ|| ೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ

|| ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ||

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ.

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಯೋಣಲೋಚನೆಕೇಳು ಪರಮಶಿವಭಕ್ತೆಸ । ತ್ಪ್ರಾಣಪ್ರ
ಗೀರ್ವಾಣನಮಿತತ್ರಾಣೆ। ಬಾಣಾಖ್ಯನಮಳಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂ
ಮಪೇಳ್ವೆನೊಲಿದೂ ॥ ಪದಾ ॥ ಉಗ್ರಲೋಚನನುವರ್ನೆಮಾಲಪನಸ
ಮಿತ್ರ। ದಗ್ಗ್ರತೀಶ್ವರನಂಗಭಸ್ಮಧಾರಣಶರ್ವ ದಿಗ್ಗ್ರಮಣನುತಪಾದಶ
ತ್ರಫಣಿಯುಗ್ರಸೂತ್ರಧಾವಳ್ಯಗಾತ್ರಾ ॥ ಅಗ್ರಾಂಬುಜೋದ್ಭವಸಿರಾದ್ರಿ
ನಂಕ್ಷ್ವೇಡ। ನಗ್ರೀವಶಶಿಕಳಾಚೂಡವೃಷಭಾರೂಢ । ವಾಗ್ರಚನೆಯಿಂದಕ್ರ
ತಿಯನಡಸುಗೆವ್ರೊಲಿದುರಾಮೇಶಭಕ್ತಪ್ರೊಷಾ ॥ ೧ ॥ ವಾಮತೊಡೆಯಡೆ
ಯೊಳಂಕುಳಿತುದೇಹಮನಪ್ಪಿ । ಸೋಮಶೇಖರನುಗ್ರನಯನಮಂಮುಗಿಸಿ
ಮಿಗೆ । ಸಾಮೋಹಪಾಶದಿಂಕಟ್ಟೆನಿಂನೋರೋಜದಲ್ಲಿಶಾಂತಿದೃಷ್ಟಿಯಾ
ತಾಮಮತೆಯಿಂದಿಟ್ಟುಕೀಲಿಸಿಕಟಾಕ್ಷಮುಮ। ನೂಮಗುಳೆಕೇಳಲಸದಳಮೆನಿ
ಸಿಪರಶಿವನ । ನೇಮನವಕ್ಯೈಕರೆಯುಗೊಂಡಹಿಮವತ್ಶೈಲಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆ
ಹಾ ॥ ೨ ॥ ಚಿತ್ಕ್ಕಾಂತನಿನ್ನಯಿನಿವಚನಾಮೃತವ್ರುಸುರಸ । ಮತ್ಕರ್ಣದೊ
ಪ್ರೊಕ್ಕುಸರ್ವಾಂಗಮಾವರಿಸಿ । ಹೃತ್ಕೋಣದುಂಬಿಯನ್ನಯಮನೋ
ಸಸತ್ಕ್ರೀಡೆಯಿಂಸುಖಿಪಂದದೀ ॥ ಸತ್ಕರಿಸಿಸರಸಮೋಹನರಸಂಪೇಚ
ವ್ರೊಲು । ತತ್ಕರುಣದಿಂದೆದಂತಚ್ಛವಿಯಸುರಿಸುತ್ತೆ । ಸತ್ಕಳಾಧರನವ
ವಾಂತುಮೇಲ್ಗಥೆವೇಳುಲಾಲಿಸುವೆಲೀಲೆಮಿಗಿಲೂ ॥ ೩ ॥ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದಚ
ನ್ನೆಸೋಕ್ಕುಜವ್ವನರಾಣಿ। ಅಕ್ಕರಿಂಕೇಳೆನ್ನಸವಿಗಬ್ಬರಸದಾಳಿ ಚಿಕ್ಕಿವ
ಲಬಾಮಘುರಕಿಂದಧಿಕಯಿನಿದಪ್ಪಸತ್ಕಥೆಯಸುಧಾರಸವನೂ ॥ ವ್ರೊಕ್ಕುಸವಿ

ಧುಂಡುಕ್ಷುಧೆಯಹೋಗಾಡಿಮುನ । ಮಿಕ್ಕುಮ್ಮೈಮರೆದುಪರವಶಕ್ಷೀರಶರನಿಧಿ
ಯ । ಪೊಕ್ಕುಮುಳುಮುಳುಗಿಯಾನಂದಿಪಂದದಿಪೇಳ್ವೆಮುಂಗಥೆಯುಸಂಗತಿ
ಯನೂ ॥ ೪ ॥ ಸರಸಿಜೇಕ್ಷಣೆಕೇಳುಯಿಂತಸಮಪೇರ್ದುರ್ಗ । ಅರಿಗಳಿಗೆ
ಯೆಸದಳಂಮಾಗಿರಾಜಿಪುದುಮಾ ಪುರವರಕೆತಕ್ಕಪಟುಭಟರುಪರಿವಾರವಿಹರಂ
ಬಳಿಕಮುವರ್ಗೆತಕ್ಕಾ ॥ ಪರಮುಸೊಬಗುಳ್ಳಪ್ರಜೆಮತ್ತೆಯು ಪ್ರಜೆಗೆತಕ್ಕ ।
ಸ್ಫುರಿಸುವಮಲಂಕಾರಲಂಕಾರಕೊರೆಯಾದ। ಪರಮುಮುಸೌಭಾಗ್ಯಯುತಹರ
ರುಮ್ಮವರುಬಹುವ್ಯಾಪಾರದಿಂಸುಖಿಪರೂ ॥ ೫ ॥ ಯಿಂತುಶೌರ್ಯಂಸೊಬಗು
ಸೌಂದರ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯ । ಮುಂತಾದಸಂಪತ್ಕರದಿ ಮೆರೆವಪುರವ।ನಿಶ್ಚಿಂತನಿರ್ಮಲ
ನೀತಿಯುತಪರಾಕ್ರಮಿ ಧರ್ಮಗುರುದೇವತಾಭಜಕನೂ ॥ ಶಾಂತರಿಪುಕುಲ
ಶಿಕ್ಷನತಜನಸಂರಕ್ಷ । ಕಂತುಸನ್ನಿಭಪರರವಧುಸಹೋದರನುಭೂ । ಕಾಂ
ತಾಶ್ರೀಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರಗುಣಸಾಂದ್ರತತ್ಪುರವಾಳ್ವನಂಬುಜಾಕ್ಷೀ ॥ ೬ ॥
ನವವಜ್ರಗಲ್ಲಳಿಂಭಿಗಿದಬಿತ್ತಿಯುಮಿಗಿಲು। ಪವಳದುರೆಸ್ತಂಭಂಗಳಮಳಗೋ
ಮೇಧಿಕದಿ । ಸವೆದಚೋಟಿಗೆಪುಷ್ಯರಾಗಪ್ರೊಂದೊಲೆಯು ಸೂರ್ಯಕಾಂತಮೇ
ಲ್ವಾಲಗೆಯಿಂ ॥ ಅವಿರಳಸುಹಿಮಕಾಂತಲೋವೆಮುಸುಗಿನವಿಮಳ । ನವಭವಂ
ತ್ಯುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಗ್ರದೊಳುವಸುಕಲಶ.। ಪವಳಮೌಕ್ತಿಕಸಾಲ್ಗುಚ್ಚಚ್ಚಪಚ್ಚೆ
ಯದತೋರಣದಿವಾರಣಿಸಿದಾ ॥ ೭ ॥ ಯಳೆನೀಲಶಿಲೆಯನೆಲೆಗಟ್ಟುಸ್ವರ್ಣಂ
ರನ್ನ । ಗಳವಿಚಿತ್ರಿಸಿದಬಾಗಿಲ್ವಾಡು ಪುಷ್ಯರಾಗಳವಟ್ಟಯಶ್ವಜೊಂಬೆಯು
ಮಕರತೋರಣಂಪಳುಕಿನಕವಾಟಂಗಳೂ ॥ ಚಳಿಗಲ್ಲಳಿಂದನಿರ್ಮಿಸಿದವ
ಸಂತಮಾಲ್ । ನಳಿನಾಪ್ತದೇಕಾಂತದುಪ್ಪರಿಗೆಯುಂ । ಬೆಳಗುಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ
ಸುಳುಹುದೋರದುಘಳಿಗೆ ಶಂಖನಾದದೊಳಲ್ಲದೇ ॥ ೮ ॥ ಬಾಲಾರ್ಕನುರೆಕಿ
ರಣಸೋಲಿಸುವನವರತ್ನ । ಜಾಲಮಂಚಿತ್ರದಿಂಕೀಲಿಸಿದಕೇವಣದ । ಸಾಲು
ಸಾವಿರಗಂಭಮೇಲೆಕನ್ನಡಿತಳಿಗೆ ತೋರಣದಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತೇ ॥ ಲೀಲೆಯಿಮ್ಮ
ರೆವಪ್ಪೊಡ್ಡೋಲಗಹಜಾರಮುಪ । ರೊಳುಬಹುಮಾಣಿಕ್ಯಪೇಳಿಗೆ ಪ್ರಭಾವು
ಯುವಿ । ಶಾಲವಂಚಳೆಪಹರಿಪೀಠಾಗ್ರಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರನೊಪ್ಪಿರ್ದನಬಲೇ ॥
ದರಹಸಿತವದನೆದಾಡಿಮುರದನೆಬಿಂಬೋಷ್ಠಿ । ಸರಸ್ಸಿದಳಾಕ್ಷಿಮುವನಾ ವಸಂ
ತತಿಯುನಲು । ಪರಮಶ್ರೀರುದ್ರದೇವಪದಕಿಣಾಂಗದಿಂದೊಗೆದಶ್ರೀಪರಮೋ
ಷ್ಠಿಯೂ ॥ ಸುರಚಿರಪಯಹಾತ್ಮಸಂಭವನತ್ರಿಮುತ್ತಪನ । ವರಪುತ್ರಮಾರೀಚಿ
ಪವನಂಗಸಂಜಾತ । ನಿರುಪಕಶ್ಯಪನು ಕಶ್ಯಪಗೆಪುಟ್ಟಿದನು ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ

ನಾತನಾ ॥ ೧೦ ॥ ತನುಜಾತಪ್ರಹ್ಲಾದನವನಮಗನುವಿಲೋಚ। ನನವಿಲೋ
ಚನನಗೆಬಲಿಚಕ್ರೇಶಜನಿಸಿದನು । ನಿಶಿತನೀಂಕೇಳುಮಾಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಜಠರ
ವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರಮಾ ॥ ಜನಿಸಿದನುವೈರಿಗಿರಿವಜ್ರದಂಡನುಪೃಥುಳ ।
ವಿನುತಸತ್ಕೀರ್ತಿಯುತಬಲಯುತಂಗೆಲುಯುತಂ । ಸನುಮತಂಧರೆಗೆ ಯಭಿ
ನವರುದ್ರದಯುಗುಣಸಮುದ್ರಕುಜನೋಪದ್ರನೂ॥ ೧೧ ॥ ಬಾಣನುಂಸಕಲ
ಪ್ರವೀಣನುಂಗುರುಭಕ್ತಿ । ಪ್ರಾಣನುಂಶಿವಮಂತ್ರತ್ರಾಣನುಂಪರಸಮಯ ।
ಕ್ಷೀಣನುಂ ಶಿವಮತಾಕ್ಷೀಣನುನ್ನ ಮಿತಗೀರ್ವಾಣ ನುಂಮಧುರೋಕ್ತಿಯಾ॥
ವಾಣನುಂವಿಮಲಸುಜ್ಞಾನನುಂಪರಮಕ। ಲ್ಯಾಣನುಂಶುಭಕರಶ್ರೇಣನುಂದ
ಯಾವೃಷ್ಟಿ । ದ್ರೋಣನುಂಧುರಿತಧುರೀಣನುಂಬಲಿಪುತ್ರಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಾ ॥ ೧೨ ॥ ವೊಪ್ಪಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳು ಚಂದ್ರನಂದದಿಂ । ವೊಪ್ಪಿದಂ
ಗ್ರಹಗಣದೊಳಂಸೂರ್ಯನಂದದಲಿ । ವೊಪ್ಪಿದನಾಕದೊಳುದೇವೇಂದ್ರನಂತೆ
ತರುಜಾಲದೊಳುಚಂದನದೊಲೂ ॥ ವೊಪ್ಪಿದಂತಾಂಬ್ರಪರ್ಣಿಯ ಚಿಪ್ಪಿನಲಿ
ಮುತ್ತುವೊಪ್ಪುವಂದದಿದಿತಿಸುತಾನ್ವಯದೊಳಂಬಾಣನೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಸುತ।
ಶೋಣಿತಾಪುರವರವನಾಳುತಿರ್ದನಶೌರ್ಯದೀ ॥ ೧೩ ॥ ಭದ್ರೇಭಗಮನೆ ಬಾ
ಣಾಖ್ಯನಂಗನೆಶುಭದ । ಮುದ್ರೆಪತಿಭಕ್ತಿನಿರ್ನಿದ್ರೆದುರ್ಗುಣಗಣೋ । ಪದ್ರೆ
ಗಾಂಭೀರ್ಯಸಮುದ್ರೆಸತ್ಕಳೆಸುರಸಾರ್ದ್ರೆದುಶ್ಶೀಲಛಿದ್ರೇ ॥ ಕದ್ರುಜಾವೇಣಿಕನ
ಕಾದ್ರಿಸ್ತನೆಮೃದುವಾಣಿ । ವಿದ್ರುಮಾಧರೆಶ್ವೇತಸರಸಿಜಪಯೋಧರೆ ಕ್ಷುದ್ರಗು
ಣರಹಿತೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆ ಸದ್ವ್ರತಯುತೆ ಭದ್ರಾವತಿಗುಣವತೀ ॥ ೧೪ ॥ ಗುರುಪ
ಯೋಧರೆಕೇಳು ಭದ್ರಾವತೀಸತಿಯು । ತರುಣಿಯರಕುಲಶಿರೋಮಣಿಗುಣಾ
ಗ್ರಣಿನೀತಿ । ಸರಣಿಸನ್ಮಾನಿಸಜ್ಜನಸಮತೆಪತಿವ್ರತೆಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಜಾಣೇ ॥
ನಿರುತೆನಿರ್ಮಲಿನೆ ನಿಜಚಿತ್ತೆಶಾಶ್ವತಸತ್ಯೆ। ಗರುಸೆಸುಜ್ಞಾನಿ ಯಭಿಮಾನಿಯು
ಸಮಾಧಾನಿಪರಮೋಪಕಾರಿಸದ್ವ್ರತ ಸದಾಚಾರಿಪತಿಕಾಲೆಸುಶ್ಶೀಲೆಬಾಲೇ॥
ನಾರಿನಲ್ಲನಮನೋಹಾರಿಪತಿಚಿತ್ತಕ್ಕೆ । ಸೂರಿಮಿಗೆಸುಂದರ ಶರೀರಿಮದನಾಗ
ಮವಿ । ಚಾರಿಭಾಸುರಕಳಾಪೂರಿತತಿಮೋಹಕಾರಿ ಮಾರನಕಠಾರೀ ॥ ನೀರ
ಜಾಂಬಕಿಯುನಿಲಾಳಕಿನಿಶಾಪಮುಖಿ।ವಾರಣಾರಿಸೂಕ್ಷ್ಮಮಧ್ಯೆಮಲ್ಲಿಗೆಗಂಧಿ।
ನೀಲಿವಸ್ತ್ರಾಭರಣದಿಂ ಕನಕಪುಥಳಿಯೊಳೆಸೆದಳಾಭದ್ರಾವತೀ ॥ ೧೫ ॥
ಶ್ರೀಪರಮಭದ್ರಾವತಿಯುಮೆಂಬಸತಿಯಪ್ರಾ । ಣೋಪನಾಬಾಣಾಸುರೇಶ್ವ
ರಂಕಾಡಿಸ । ಲ್ಲಾಪಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂತನುವೆರಡುಜೀವವಂದೆನಿಸಿ ಹೆರೆಹಿಂಗ

ದಂತೇ ॥ ಶ್ರೀಫಲವಯೋಧರೆಯೆಕೇಳುರತಿಯೊಯಿಕ್ಷು । ಚಾಪರಂದದಿಯೇ ಕರಸಭಾವದಿಂ।ಸತ್ಕಲಾಪಸದ್ಭಕ್ತಿಸದ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂಯಹರ್ನಿಶದಿಯತಿನೇಹದಿಂ ಸುಖಿಪರೂ ॥ ೧೭ ॥ ರೂಪಿನಲಿಯವ್ವನದಿಚಿತ್ತಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ದಾಪರಮಗುರುಸೇವೆಹರಪೂಜೆಶಿವಯೋಗಿ । ರೂಪರಾದರ್ಗೆಸಂತೃಪ್ತಿ ಭೂಸುರಚಯಕ್ಷೇತ್ರಗ್ರಹಾರಂಗಳಾ ॥ ಆಪನಿತನಿತ್ತುಯಾಚಕಸುವಿದ್ವಾಂಸರ್ಗೆ । ತಾಪರಸುವ್ರೋಲುಬೇಡಿದವಸ್ತುವಂಕೊಡುತ । ವ್ರೋಪಳುಂತಾನುವಂಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿ ಜಸವಡೆದಿರ್ದರೂ ॥ ೧೮ ॥ ದಿತಿಸುತಕುಲಗುರು ಸುಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯನಂ । ಅತಿಶಯಸುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಲಿಸಿಯಾತನಿಂ । ವಿತತಶ್ರೀವೀರಾಶೈವೋಪದೇಶದಿಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಂಪಡೆದುಬಳಿಕಾ॥ಸತತಸುಜ್ಞಾನಸಂಧ್ಯಾನಸ್ನಾನಸಂಗಳಿಂ । ವಿತತಶಿವಲಿಂಗಮಂತ್ರಕಾಲಗಳಲಿಸ । ವ್ರತದಿಂದೆಕಾಲತಪ್ಪದತೆರದಿಬಾಣಾಖ್ಯನೊಲಿದುಯರ್ಚಿಸುತಿರ್ದನೂ ॥ ೧೯ ॥ ಕುಂಭಿಕುಂಭಸ್ತನಾನ್ವಿತೆಕೇಳುಬಾಣಾಖ್ಯ । ಶಂಭುಪಾದಾಂಬುಜವಭಜಿಸಿಸಿರಿಯಂಪಡೆದು । ಕುಂಭಿನಿಗಪೂರ್ವಮರಗತಿಯೆರ್ಪತತ್ಪುರಂ ಪೂರ್ವವಾನಗರಿ ಯೆನಿಸೀ॥ ಯಿಂಬುಗೊಂಡಿಹದಷ್ಟಭೋಗಭಾಗ್ಯವನೆಲ್ಲವಂ। ಬಿಡದೆಹಿಮಸೇತುಪರಿಯಾಂತದವನಿನಿ । ತಂಬಿನಿಯಪತಿಗಳಿಂಕಪ್ಪಮಂಕೊಳುತಸುಖಸಾವ್ರಾಜ್ಯಮಾಳುತಿರ್ದಂ ॥ ೨೦ ॥ ಆತನಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ । ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಖಿಳಲೇಖದಕಂದಾಚಾರಾದಿ । ಸಾತಿಶಯಸಕಲದೇಶದವಹಿಗಳಂಬರೆವಗಣಿಕಜ್ಞಕರಣಿಕರಾ । ನೂತನದರಾಯಸವಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿದಮಂತ್ರಿ। ವ್ರಾತರಸಿರೋಮಣಿಯು ಕೇವಲನೃಪಾಪ್ತಸುಜಾತ ಚತುರೋಪಾಯಯುಕ್ತಕುಂಭಾಂಡಸಚಿವೇಂದ್ರಚಂದ್ರನುವ್ರೊಪ್ಪಿದಂ ॥ ೨೧ ॥ ಅವನರಸಿಕಾರ್ವಿಲ್ಲನರಸಿಗಿಮ್ಮಡಿಚಲುವೆ । ಯುವತಿಯರಕುಲರನ್ನೆ ವಿಮಲಸಂಪನ್ನೆತ । ಧ್ರುವನಮಾನಸವಸುಚೈತ್ರಪಾವನಗಾತ್ರೆಸುಚರಿತ್ರೆಹರಿಣನೇತ್ರೇ ॥ ಅವಿರಳಗುಣಾನ್ವಿತೆಯುನವಕಳಾಕೋವಿದೆಯುನೀತಿನಿರ್ಮಲಹೃದಯೆ । ಸವಿನಯದಿಕುಂಭಿನಿಯೊಪ್ಪಿರೆಮೆರದಮಂತ್ರಿಬಹುಕಾರ್ಯತಂತ್ರೀ ॥ ೨೨ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪಮಂತ್ರಿಪುನ್ನೆಯರಾಪ್ತರಖಿಳಸಾ । ಮಂತವಿನಿಯೋಗದೊಡ್ಡೋಲಗದಮಧ್ಯವ್ರೋರಂತೆವಸುನವರತ್ನ ದಿಂದೆಝಗಝಗಿಪರವಿವಿಷ್ಟರದಿಯಸುರೇಂದ್ರನೂ ॥ ಸಂತಸದಿವಸ್ತ್ರಮಣಿಭೂಷಣಾಲ್ವಂಕೃತದಿ । ಮುಂತೆಯುದಯಾದ್ರಿಶಿಖರಾಗ್ರಬಾಲಾರ್ಕತಾ । ನೆಂತುಪ್ರೋಂಬಿಸಿಲಿನಿಂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪನವನಂತೆಯೊಪ್ಪಿರ್ದ ನಾ

ಸ್ಥಾನದೀ ‖ ೨೩ ‖ ಮುತ್ತಿನುರೆಛತ್ರಚಾಮರಕುಂಚಕಾಳಂಜಿ । ಚಿತ್ತರದ
ಹಡವಪ್ರೂಜೆಯುವ್ಯಜನಮುಖವಸ್ತ್ರ । ಯೆತ್ತಿಬೀಸುವಧವಳ ಚೌರಿಯ ಚ
ಡಾಳಿಪರಿಕ್ಕೆಲದಿವತ್ತರಿಸುತಾ‖ ಮತ್ತೆಸಭೆಯುವರತಲಿಗಳಿಗೆವೋಽಹನರಸಮು।
ನೊತ್ತಿಮರುಳ್ಗೊಳಿಸಿದರೋಽಯೆಂಬಂತೆ ನೋಡುತಿರೆ । ಚಿತ್ತಜನಸೂತ್ರ
ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆನಾರಿಯರುವ್ರೂಳಿಗಮನಾಂತಿರ್ದರೂ ‖ ೨೪ ‖ ಗುರಿಕಾರನಾ
ಯಕರುದಳವಡೆಂಯುಜಟ್ಟಿಗಳು । ಕರಣಿಕರುಕಣಜಬೋಽರಕ್ಕಸರಾಯ ಭಾರಿ
ಗಳು । ವರಮಂತ್ರಿಮನ್ನೆಯರು ಮಂಡಳೀಕರು ಯಾಪ್ತಬಾಂಧವರುಜಾಮಾ
ತರೂ ‖ ಸ್ವರಗಾನಗೀತಸಾಹಿತ್ಯ ತಾಂಬೂರಿವೇಣಿ । ನೆರೆಮೃದಂಗಂತಾಳ
ಪಾಂಗತಿಯಿಂದಭಿನ । ವುರೆಬಲ್ಲನರ್ತನದನಾಯಕಿಯರಿಂದೆದಿನಚರಿಯುಸು
ರ್ವಜೋಽಯಿಸರಿಂದೆ ‖ ೨೫ ‖ ರಸಹಾಸ್ಯವೇದಪಾಠಕರು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಂ ।
ವಸೆದುಪೌರಾಣಿಕಾಸಿಗರುಮುಂತಾದ । ಯೆಸಮುಸದ್ಬುಧಜನರುಮುಖ್ಯವಿನಿ
ಯೋಽಗದೊಡ್ಡೋಽಲಗದಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ ‖ ಶಶಿಮೌಳಿಯೆಂದದಿ ಸಮಸ್ತಪ್ರಭುವ
ರನೆನಿಸಿ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷನೆಂತಂತೆ ಸರ್ವಮಂಗಳಹೃದಯವಸುಗರ್ಭನಂತೆ। ಮೃ
ದುಮಧುರವಾಣಿವದನನೆನಿಸಿರ್ದನಾಖಿಳೇಶಾ ‖ ೨೬ ‖ ದ್ವಿಜಗಮನೆದ್ವಿಜಯು
ಗ್ಮವಕ್ಷೋಽಜೆಲಾಲಿಸೌ। ಗಜವರೂಥಂ ವೃತ್ತಮಶ್ವತುಳಪದಾತಿ। ವ್ರಜದಚತು
ರಂಗಮಿತಬಲದುಶಂಕಿಪ್ರೌಡೆಬ್ರಹ್ಮಂಗಾಗದೆಣಿಪುರಾರೂ ‖ ಗಜಬಜಿಸಮೋಽ
ಲ್ವರಿದುಶಣಸಿಕಾದುವರೆಭೂ । ಭುಜರಿಲ್ಲಸಕಲದೇಶಮನಾಳ್ವನೃಪರೆಲ್ಲ । ರು
ಜುವೆತ್ತುಕಪ್ಪಮಂತೆತ್ತುಬಾಳುವರುಮಾರ್ಮಲಯದೆ ಸ್ವಸ್ತವೆರಸೀ ‖ ೨೭ ‖
ಬಲುರೂಪುವಿದ್ಯಯವ್ವನ ಪರಾಕ್ರಮತಪಸು । ಸಲೆಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯಲಲನೆ
ಯವ್ರೊಲುಮೆಯುಮತುಳರಾಜ್ಯ ಸಂಪದಯುಷ್ಟಮದಗಳುಮಿವರೊಳೊಂದು
ದೊರಕೊಳೆನರರ್ಗೆ‖ ಅಳಕದೆಗುರುಹಿರಿಯರರಿಯಗ್ನಿ ದುರ್ದೋಽಷ । ಗಳನು
ಶಂಕಿಸದೆದುರ್ವಾರ್ಗದಿಂಚರಿಸುವರು ಖಳರಾಯಗಿನಿತುಸಡಗರಮಿರಲುಸಜ್ಜ
ನಸದಾಚಾರಪಿಡಿದುಬಿಡದೆ‖ ೨೮ ‖ಕಡುರೂಪುವಿದ್ಯಸಾಹಸಜ್ಞಾನಸೌಭಾಗ್ಯ
ಪ್ರೌಡವಿಯೊಡೆ ತನಗಳಿಂದಂ ಸಲೆವಿರಾಜಿಸುತ । ಬಿಡದೆಷಡ್ಗುಣಗಳೈಶ್ವರ್ಯ
ಸಂಪನ್ನನೆನಿಸುತ್ತಕ್ಷಮೆದಮೆಶಾಂತಿಯಿಂ ‖ ಮೃಡಲಿಂಗಪ್ರೂಜೆಶಿವಯುತರ
ಸದ್ಗೋಽಷ್ಠಿಯುಮ ಜಡತೆಪರಶಿವಪರಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣಿಚ್ಛೆಂದೃಡಶೀಲ
ವ್ರತಚಾರಿಸಜ್ಜನಸದಾಚಾರಿಯೆಂದುದಶದಿಕ್ತಟದೊಳೂ ‖ ೨೯ ‖ ರ್ಘುಸರ್ವೇಣ್ಣ
ದೂರುತಿರೆ ಸಕಲಸದ್ಧರ್ಮದಿಂ । ವಸುಧೆಜನರುಗಳು ಪರಿಣಾಮಿಸಲುಪರಿವಾ

ರ।ವಸರಿಸಲುಬಳಗಮುಂನ್ನಂದಿಸಲುದಿಗ್ಯಾಚಕರುಪರಸೆಬುಧಜನರುನಲಯೇ॥ ಅಸಮವಿದ್ವಾಂಸರುಂಅಧಿಕಮನ್ನಣೆಗೊಳಲು । ವಸೆದುಸಚಿವೇಂದ್ರರುಂಅತಿ ವಿನಯಪರರಾಗೆ । ಸಸಿನೆಸತಿ ಸರಸವತಿಯಾಗಿರಾಜಿಸಲುಬಾಣೇಂದ್ರಚಂದ್ರ ನುಯುಸೆದನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮ । ತ್ರಿ ದುವೆನವಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ । ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರ ರಾಮೇ ಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ॥ ಯದನುಸರಸೊಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋ ದಿ ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರ ಜಾ ರ್ಧಾಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ॥ ೨೧ ॥

॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೧೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

॥ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ॥

ಯಾಲೆಕಾಂತಯಾನುಭವಭವದೊಳಂಗ್ಯೆದಮ । ಗ್ಗಳಪಾಪಮಲಿನ ಮಂದೊಳಿದುನಿರ್ಮಲಮಪ್ಪ। ಪ್ರೊಲುನಿಂನ್ನ ಕರುಣವಾಗ್ವರುಷಮಂಸುರಿಸೊ ಲಿದುಯನ್ನಯಮನೊವಲ್ಲಭಾ ॥ ಪದಾ ॥ ಪದ್ಮಭವಕಂಶಕಲಪಾತ್ರಪಾವ ನಗಾತ್ರ। ಪದ್ಮಸಖಶತಕೋಟಿತೇಜಮುನಿಜನಪೂಜ್ಯ । ಪದ್ಮರಿಪುಖಂಡಮಂ

ಡಲಮಂಡಿಳಸುಮೌಳಿದ್ಯುತಶೂಲಿವೃಷಭಪಾಳೀ ॥ ಪದ್ಮಲೋಚನನಕೇವಲ ಮಿತ್ರಫಣಿಸೂತ್ರ । ಪದ್ಮಸಮನಾರಾಚನಂಗವನದಹಧರ್ಮ । ಪದ್ಮಪೂರ್ವ ಮರಮದಶೈಲವಿದಳಿತಭಿದುರಪಾಲಿಸುಗೆರಾಮೇಶ್ವರಾ ॥೧॥ ಮಿಂದುಶುಭ್ರಾಂ ಬರಮನುಟ್ಟುಕಂಚುಕದೊಟ್ಟು । ಬಂಧುರದಶ್ರೀಗಂಧತಿಗುರಿಭಸಿತವಧರಿಸಿ। ಮಂದಾರವೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಳಂತುರಬಿಮೌಕ್ತಿಕಾ ವಳಿಯನೊಲಿದೂ ॥ ಚಂದದಿಂದವಟ್ಟುಸಂಪೂರ್ಣಶಶಿವದನ । ದಿಂದದರಹಸಿತತಿಳಿಜೊನ್ನಮಂಸು ರಿಸುತ್ತೆ । ಯಿಂದುಶೇಖರನಸದೃಶದಿಪ್ರೊಳಗುವಗಿರಿಜೆಸಲಹುಮೂಜಗವ ಬಿಡ ದೇ ॥ ೨ ॥ ಧರೆಗೆಶ್ರೀಕೋಳೋರಕೊಡಗೂಸುಚನ್ನಮ್ಮ । ವುರುತರದಮು ಗ್ಧಬಾವದಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ । ಕರುಣದಿಂದವಳಿತ್ತಪಾಲ್ಸವಿದ ರಾಮೇಶ್ವರನ ಪಾದವಂಕಜವನೂ ॥ ನೆರೆಕೂರ್ತುಯನ್ನಸ್ರವಣದ್ವಯದಜಡವೆಲ್ಲ । ಪರಿದು ಮೈಪುಳುಕಿಹರುಷಾಶ್ರುವಂಸುರಿಸುತ್ತೆ । ಪರವಶಶರಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿಪರಿಣಾ ಮವ್ಪೊಲ್‌ಪೇಳುಮೇಲ್ಗಥೆಯಕಾಂತಾ ॥೩॥ ಹಂಸಗಮನೆಸಂಪೂರ್ಣವಿದುವದ ನೆಬಂಧುರಮಂಗಳಾಂಗಿಭಾವಜಕಳಾಬೋಧ್ಯೆಬಟು । ಗುರುಪಯೋಧರೆಯೆಸ ತ್ಕವಿವಿನುತೆಯಸಿತಧಂಮಿಲ್ಲೆಯಳೆನಾಗವಾಸೀ ॥ ಸುರಚಿರಸುಮರಕೇತನುನ ವಗ್ರಹಂಗಳಂ । ನೆರೆನಾಮುಗಳಲಿ ಬಂಣಿಸಿಕರಿವರತಿಗೆಮಿಗೆ । ಕರಚಲುವೆಚಿ ತ್ತಕ್ಕಾಂತೆಮತ್ತಾಂತೆನೀಕೇಳುಪೇಳುವೆನುಪಾಳಿಯಿಂದೇ ॥ ೪ ॥ ಪಾರ್ವತೀಶನ ಪಾದಶತ್ರವತ್ರಭೃಂಗನರು । ಪೂರ್ವಚುರಪತಿಯುಬಲಿಪುತ್ರಬಾಣಾಸುರನು । ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕರದಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಳುತಸುಖಮಿರುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲೂ ॥ ಗೀರ್ವಣೇ ಶ್ವರಪ್ರಮುಖಸುರನಿಕರರೊಡಗೂಡಿ । ಸರ್ವಮಂಸಳೆಯುಗರಸೋಕ್ತಿಯಿಂದಿ ರುತಿರ್ಪ । ಕೌರ್ವಿಲ್ಲನೈಯ್ಯನೆಡೆಗೈತಂದುಪರಮೇಷ್ಠಿಪ್ರೊಡಮಟ್ಟುಕರಪು ಟಗಳಾ ॥ ೫ ॥ ಸಿರಿಮಸ್ತಕದಿಪ್ರೊತ್ತುಕೇಶವಂನಾರಾಯ। ಣುರತರಶ್ರೀಮಾ ಧವಂಗೋವಿಂದವಿಷ್ಣುಬಂ । ಧುರದಮಧುಸೂದನತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆವಾಮನನೆ ಶ್ರೀಧರಹೃಷೀಕೇಶನೈ ॥ ವರಪದ್ಮನಾಭದಾಮೋದರಂಸಂಕರ್ಷ। ಣುರೆ ವಾಸುದೇವಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾನಿರುದ್ಧಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತಮಮಧೋಕ್ಷಜನಾರಸಿಹ್ಮ ಯಚ್ಯುತಜನಾರ್ದನವುಪೇಂದ್ರಾ ॥ ೬ ॥ ಭಾಸುರಶ್ರೀಹರಿಕೃಷ್ಣಬುಧ್ಧಕ ಲ್ಕಿ। ವೇಸಿನಸುನಾಮಮಾಲೆಯನುಕೀರ್ತನೆಗೈವು । ತಾಸಮುದ್ರವಪ್ರೊಕತ ಮ್ಮನಕ್ಷಿಲಕ್ಷಿಸುತವೇದವತಂಡಶ್ರೀಮಪ್ಪನೇ ॥ ಶ್ರೀಶೈಲಮುಮನುಯಾವ ರಪೊಳಾಂತಕೂರ್ಮಾಂಕ । ಭೂಸತಿಯುಚೋರಕನಮರ್ದಿಸಿವರಹನರಕೇಸ

ರಿಯರೂಪಿನಿಂಕನಕಕಸ್ಯಪನಕುಕ್ಷಿಯಸೀಳಿಪ್ರಹ್ಲಾದನಾ ॥ ೭ । ಪೊರೆದು
ಧರೆಧಾನಮಂಜೇಡಿತ್ತಬಲಿಯಸುರ ॥ ವರನಧೋಲೋಕಕೆತುಳಿದಶ್ರೀರಾ
ಮನಾ । ದುರುಳಕ್ಷತ್ರಿಯರವಂಶವಬಿಡದೆಸಂಹ್ವರಿಸಿದತುಳಸುಪರಶುಪಾಣೀ
ಶರನಿಧಿಯಕಟ್ಟಿಲಂಕಾನಗರಿದಹಿಸಿದಶ । ಶಿರನಳಿಕ್ಕಿಸುತಜಾನಕಿಯೊಳ್ದರ
ಘುರಾಮ । ಹರಕಪಾಲಕಾಪ್ಷುತ್ರಿಯನಿತ್ತುಧರೆಭಾರವಿಳುಹಿದಶ್ರಿಕೃಷ್ಣಾಂಕ
ನೇ ॥ ೮ ॥ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಗಾತ್ರಸರಸಿಜನೇತ್ರ। ಮಾಲಕೌಸ್ತುಭಧಾರಿ
ಪೀತವಸನಂಬಾರಿ । ಲೋಲಲಕ್ಷ್ಮೀಶತ್ರಿತಯಕ್ಷಮುರಹರನೆಕರಿವರದನೇ ॥
ಪಾಲನಯನನಮಿತ್ರಪರಮಮುನಿಜನಸ್ತೋತ್ರ । ಬಾಲನಂದದಿಮೊಲೆಯ
ನುಂಡೆಪ್ರಾಣವಗೊಂಡೆ । ಕಾಳಿಂಗನಂತುಳಿದೆಕಳೆವವಸ್ತ್ರವಶಳದೆ । ಕಡವ
ರವನೇರಿನಲಿದೇ ॥೯॥ ಜಯಜಯಜನಾರ್ದನಜಯಯಸುರಮರ್ದನ। ಜಯ
ಸಚರಯಚರಾಂತರಂಗದ್ವೈವೃತ್ಸ್ವಂಗ । ಜಯಭಾಗವತಜನಪ್ರಿಯ್ಯಭಾವಜ
ನೈಯ್ಯಜಯಜಗನ್ನಾಥದಾತಾ ॥ಜಯಭಕತದುರಿತಾರಿಜಯನತರಮಂದಾರಿ।
ಜಯಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಿಜಯಕೃಪಾರಸಪೂರಿ।ಜಯಯಾದಿಮೂರ್ತಿಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣರಮರರೆಡರಪರಿಹರಿಪುದೊಲಿದೂ॥೧೦॥ ಗರುಡವಾಹನಕಮಲನಾಭಮು
ಕುಂದಬ । ಧುರದಕೌಮೋದಕಿಸುದರ್ಶನಗದಾಪಾಣಿ । ಶರನಿಧಿಸುತಳ್ಪತುಳ
ಶೇಷಸತಿಶಯನನೆಮಕರಕುಂಡಲಶೋಭಿತಾ ॥ ಪರಮಪುರುಷನೆಪರಮಭ
ಕ್ತಜನಬಂಧುವೆ ನರವರದನಾರದಪ್ರಿಯ್ಯನಾಥಸುರಕ್ಷಕ ಕರುಣಸಾಗರಮೂ
ರ್ತಿಸಕಲದೇವತಚಕ್ರವರ್ತಿದಯರಸಸುಪೂರ್ತೀ ॥೧೧॥ವಾರಿಜೋದ್ಭವನಿಂ
ತುಪರಪರಿಗಳಿಂದೆಕರ । ವಾರಿಜಂಗಳಮುಗಿದುತಲೆವಾಗಿವಂದಿಸುತೆ । ಸಾರಹೃ
ದಯನೆಸಕಲಜಗದಾದಿಕರ್ತುವೆಸ್ವಾಮಿಸಲಹೆಂದುನುತಿಸೇ ॥ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ
ಕೇಳಿಮೊಗವೆತ್ತಿಯತಿದಯ । ವಾರಾಸಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚಿದಂತ್ಯೆಸಂತಸದಿಂದೆ । ಶೌ
ರಿಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆನುಡಿಸಿದನುಜಡಜಭವನಾ ॥ ೧೨ ॥
ಪರಹಾಸವದನದಂತಚ್ಚವಿಯುಪೂರ್ಣಶಶ । ಧರನುತಿಳಿಜ್ಯೋನ್ಸಗರೆವಂತ್ತೆಮ
ಲ್ಲಿಗೆಯಬಾ । ಯ್ದೆರಮುಕಪೂರ್ರರಪರಿಮಳನೆರದತಾಂಬೂಲರಸರಂಗುಡುಟಿ
ಪೊಳೆಯಲೂ ॥ ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಯಲೆಪಿತಾಮಹಯಿನಿತು । ಪರತರಂ
ಗೈದುಪೊಗಳುವದೇನುಯಿಾಯುಮರ । ಯುರೆಯಗಾರಿಂದಬಂದುದುಯಡರು
ಪೇಳೆಂದುಮುರವೈರಿಜೆಸಸಲೋಡನೇ ॥ ೧೩ ॥ ಸಕಲಲೊಕಾತ್ಮಾಭಿರಾ
ಮನಿನ್ನರಿಯದಿಹ ಪ್ರಕಟವೊಂದಿಲ್ಲವೇಳ್ವೆನೀಗನಾಕಕೆಬಂದಯೆನ್ನಲಿಂದುತ

ರಕ್ಕಾಸುರನಬಾಧೆಗೆಯಳಿಯಿಂದ್ರನಮರಾ ॥ ನಿಕರದೊಡನೈದಿಯನಗೆಯು
ದೂಶಲವಗರ್ಗಡಿ । ಭಕತವನಿಲನೆನಿಮ್ಮಡಿಗೆನಾನರುಹಿದೆನು । ಸುಕರದಿಂದ
ವರಸಲಹುವಭಾರಕರ್ತನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರ್ಕಾರ್ಯ್ಯರೂ ॥ ಯೆಂದುವಸುಗರ್ಭ
ಬಿನ್ನೈಸೆಹರಿನುಡಿಪನಿನ್ನಿಂದವರವಪಡೆದುಗರ್ವಿಸಿದತಾರಕನು। ಯಿಂದುಮೌಳಿ
ಯಯಾತ್ಮಸುತನಿಂದಲವಗೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಹುದುಮತ್ತೇ॥ಬಾಂಧವೆಯಪಾ
ರ್ವತಿಯಸಂಭೋಗಗೈದೊಡಾ । ಸ್ಕಂದನುದಿನುದಿ ಸುವನೆನಲುಧೂರ್ಜಟಿ
ಯುವುಗ್ರತಪ। ದಿಂದಿಹನುಯುಗಜೆಸಂಪರ್ಕವೆಂತಹುದುಸುತನೆತುಪುಟ್ಟು
ವನೆನಲ್ಕೇ ॥ ೧೫॥ ಕಾಂಚನಾಬರನೆಂದಸರ್ವಮೋಹಿನಿಮಾರ । ಪಂಜೆಸಲ್ಲಣೆ
ಗಳಪ್ರಯೋಗಮಂಗೈದೊಡಾ । ಪಂಚವದನನಪರಮಯೋಗಮುದ್ರೆಯನೊ
ಡೆದುಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲಿಕಡಡೀ॥ ವಂಚಿಸುತತಪವಗಜೆಸಂಪರ್ಕಮಂಗೈದುಮುಂಚಿ
ನಂತಪ್ಪಿಯಗಲದಲಿಪ್ಪಪೊಗೆನೆವಿ । ರಿಂಚಿಹರಿಯುಸುರ್ದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಕೈ
ಕೊಂಡುಸಕಲಸುರಗಣವಕೂಡೀ ॥ ೧೬ ॥ ಸತ್ಯಲೋಕಕೆಸಮಸ್ತಮರರೊ
ಡನೈದಿಯಜ ಯತ್ತಗಮನಿಸಿಸಭೆಯೊಳಂಕುಳಿತುಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಹತ್ತಿಗ
ರದಸುತ್ತನೀನಖಿಳಸುಪ್ರೆರಗಣಕುಲಕಾಚಾರ್ಯನೂ ॥ ಮತ್ತೆಮಂತ್ರಿಯುವ
ಹುದುಮವರಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗೆನೀಕರ್ತನಲ್ಲಮವಿವರ್ಗೆಬಂದಕಂಟಕವನೀ । ನುತು
ರಿಸದಿರ್ದಡಾರಿಹರುಮನ್ಮಥನೃಪನುಯತ್ಯಂತಶಿಷ್ಯನಿನಗೇ ॥ ೧೭ ॥ ವಿಾ
ರುವನೆಗುರುವಾಕ್ಯಮವನಖಿಳಧರ್ಮಸವಿ । ಚಾರನಹುದಂಪರಹಿತಾರ್ಥ
ಕ್ಕೆತನ್ನಯಶರೀರಪ್ರಾಣಮನೆಲ್ಲಸೂರೆಯಿತ್ತಪನುನೀಪೋಗ್ಯೆವಗೆವೀರರಸನಾತ್ತ
ಪುರಾಯುವೃಣಿಸಿಕಳುಪುವದೆಂಹುಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ । ವಾರಿಜಾಸನನುಯಾಜ್ಞಾಪಿ
ಸಲುವಡನೆವಂದಾರಕರುಬಂದುಕಾಲ್ಗೆರಗಿನಿಮಗಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾರುಚತುರತೆಯ
ನೂ ॥ ೧೮ ॥ ಶೀಘ್ರಧಿಂಪೋಗ್ಯೆವನಫಲವಂದದಿತಿಳುಪಿವುಗ್ರನಯನನಬಳಿಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿಶಿವವೊಡುತಿಹವುಗ್ರತಪಮಕೆಡಿ ಪಂಚುತ್ತಮಮಾಳ್ಪುದೆಂದಡಿಗೆರಗೆಬಿ
ನ್ನೆಸುತೇ ॥ ಅಗ್ರಮಾನಟ್ಟಳಿಯಮಾಣಿಸೆನಲ್ಲೊಲಿದುಗುರು । ವಗ್ರಗಣ್ಯನು
ಮಭಯವಿತ್ತುಶಶಿಯಡೆಗಷ್ಟ । ನಿಗ್ರಹಂಬರ್ಪಂತೆಯಜಮುಖ್ಯರಿಂದಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುಪೊಗುತೆನೆನದನೂ ॥ ೧೯ ॥ ಹೆರರಮಕ್ಕಳಭಾವಿಯೊಳುಕೆಡಹಿನೆಲೆ
ನೊಳ್ಪ । ಪರಿಯೊಯ್ಯುಮೂರಲೋಕವಮೋಹಿಸುವಚಲ್ವ । ಸ್ಮರಕುಮಾ
ರಕನಯಿಾಶನತಪೋಭ್ರಷ್ಟನಂಮಾಡಕಳುಹವುಳಿವನೇ॥ ಹರಿಯಜೇಹೆದಾಂದಿ
ಗಳುತಮ್ಮವುಳುಮಿಗೆಯಿವನು । ಮರಣವಾದಪನೆಂಬುದರಿಯರೆಯಿಾಗೊನ್ನ

ಗುರಿಯುಮಾಡಿದರುಪರಹಿಂಸೆಯುಪಕೀರ್ತಿಗೆಂದೆನುತಮನದೊಳುಸೆನವ್ರುತಾ ॥ ನಾಗಭೂಷಣನಪರಮಯೋಗಚಲನಿಗೆಭರದಿ । ಪೂಗೋಲಪಂಚಕಂಗಳಪ್ರಯೋಗಿಸಲೀಶ । ಬೇಗೆಗೆಗಂಡಿಂದದಹಿಸದೆಬಿಡನುವೊಸದಿಂಕಳುಹಚಕಾದುದ ಕಟಾ ॥ ಪೋಗಿಕಳುಹದೆಯಿರಯಿಲುರಕನುವದ್ರುಮದು। ನೀಗಲರಿಯೆದುಸಕಲಸುರಗ್ಟಿಕ್ಕಳಿವಕ್ಕು। ಆಗಬಹುಯುಪಕೀರ್ತಿಯಿಾಗಬರಲೆಂದುಗುರುನಿಶಿಸ್ಸಿಬರುತಿರ್ದನೂ । ೨೧ ॥ ಸಸಿನೆಪ್ಪೂರಮಟ್ಟುಸರಣಿಯವಿಡಿದುಬರಬರಲು । ಕುಸುಮೂವತಿಯುಪಟ್ಟಣದಪ್ರೊಲಬಿನಲ್ಲಿಕ । ಣ್ಗೆಸೆದುರಂಜಿಸುತಿರ್ದುದದನಾವಕವಿಯುಬಣ್ಣಿಸುವನೈಭೃಂಗಗುರುಳೇ ॥ ಪೆಸನಾದರಸಿಯುಗಲಪೆಸುರುಪಚ್ಚೆಯಪ್ರಭೆಮುಸುಕಿಹುದುಪಲತೆರದಲತೆಗುಲ್ಮವೃಕ್ಷತಂ । ಪೆಸೆವತಣ್ಣೆಳಲತಾಣಂತಟಾಕಂಕೂಪಕಾಲುವೆವಿಶಾಲದಿಂದೇ ॥ ೨೨ ॥ ರಾಜರಾಜರನುಬಾಯ್ದಿರಸದೆಬಿಡೆವೆಂದು ರಾಜವದನೆಯರು ಕಾಯಿದಿರುತಿರಲುಮವಕೆಶುಕ । ರಾಜಿಬಂಧಂಕವಿದುಮುತ್ತಿಮೇಲೆಳಸಿದೊಡೆರಾಜಿವಾಕ್ಷಿಯರುಕಂಡೂ ॥ ರಾಜೀವಗಳನಾಳಸಹಿತಕೀಳಂಪಿಡಿದು, ರಾಜಿಸುವಕರದಕಂಕಣರವದಿಬೀಸಿಡುತ । ರಾಜಾಸ್ಯದಮಡಿಗಳಂಕಾಯ್ವುವಾಮರಿಯರೆಸೆದಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೊಳೂ ॥ ೨೩ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೊಂದುಕೆಬಿನಬ್ಬಿಲ್ಲಿನಿಂಲೋಕ । ವಿಸರವುಂಕೊಂಡುಕೊಗುತಲಿಹನುಮಾತನತಿ । ಯುಸಮುಬಳನೆತಿಜತಿತಪೊ ನೈಷೆವಂತನುಭ್ರಷ್ಟಮಾಡುತ್ತಲಿಪನೂ ॥ ರಸುಗೋಲ್ಗಳಿಂನ್ನು ವೆಗ್ಗಳಮಿರಲುಮಾರಗ । ರ್ವಿಸಯೆಂತುವಾಳ್ಪನೊ ಯೆನುತೊಡಿದಿಟ್ಟು । ರಸದಾಳಿ ಗಾಣಂಗಳಾಡುತಿರ್ದರುನೋಡೆಯಿ ಕ್ಕೆಲದೊಳಂಬುಜಾಕ್ಷೀ ॥ ೨೪ ॥ ವರಕಸುಮಧೂಳಿಯಿಂಸ ಪಕ್ಷವಳರಸದಿಂದೆ । ಗರಿಗೆದರ್ದುಕುಣಿ ವ್ರುತಿಕುಶಿಖಿಗಳಿಂತಂಣೆಲರ । ಸುರಚಿರಾನಂತಾಬಬಮಂಸಮಿಥುನಗಳಿಂಜೀವಂಸುಕೊಳಗಳಿಂದೆ । ನಿರುತದಿಂದಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳುಪ್ರೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ । ನೆರೆದುಶೋಭಿಸುವಂತೆಗ್ರುವರನಕಸೆಯುಚ್ಚರವಿತ್ತುದಾವನಂಶ್ರಮಿಪಿದರಜೀವನಂಭೋಗಿಜನಕತಿಪಾವನಂ ॥ ೨೫ ॥ ಪಾತಾಳಲೋಕದೊಳಗಿರ್ಪಭೋಗಾವತಿಯ । ಶೀತಳೊಪಕವಣವನುರಿಗಂಣಪ್ರಾಣ್ತತಲೆ । ಗೋತತದರ್ದುದೆರೆದುಶಾಂತಿಯುವಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಪೊತ್ತೊಯ್ವಫಣೀರಾಜನೊಲೂ ॥ ಪೀತಿವಿಗೆಬಾಲ್ಯದಿಂನೀರೆರೆದುಸಂಹಿದ । ದಾತರಿಗೆಮಸುಳೆವಿಮಲೋದಕಪ್ರೊಂಗೊಡಗ । ಳೋಳ್ತುಂಬಿಪೊತ್ತುನಿಂದಿರ್ಪಂತೆತೆಂಗುಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದಪಾವನದೊಳೂ॥೨೬॥ಬಾಳೆಸೂಳೆಯುರನೆಸರೊ

ಡೆದುಯೀಧರೆಯೊಳಗೆ । ಬಾಳೆಬಾಲೆಯರನುಣ್ದೊಡೆಗಳಿಗೆಪೋಲಿಪರುಬಾಳೆ
ನಾನೊಂದುಫಲಮಂಪಡೆಯಲ್ಕೊಡನೆಯುಳಿವಕ್ಕುಯಲ್ಲಾರತೆಱದಿ ‖ ಬಾಳೆಯಿಂ
ನಿರ್ದುಫಲವೇನೆದುಂನೆನನೆನದು । ಬಾಳೆನಾಣ್ಚುತ್ತತಲೆಬಾಗಿಕೊಂಡಿರ್ಪಂತೆ
ಬಾಳೆಬನದೊಳಗೆರಾಜಿಸುತಿರ್ದವಲ್ಲಲ್ಲಿಬಾಳೆಮೀನಾಕ್ಷಿಕೇಳೇ ‖ ೧೭ ‖ ಕು
ಸುಮಸೌರಭಕಂಪಿಗೆಳಸುತ್ತೆಷಟ್ಚರಣ । ಬಿಸರವೈತಂದುಮುಂತ್ಯಾಳದೆಮ
ವನವೋ । ಪಿಸುತಿರಲುನೋಟಕರಕಣ್ಗೆವಿಸ್ಮಯುಮಾಗಲವರುಯಿಂತೆನುತಿ
ರ್ದರೂ ‖ ಪೊಸತಿದುರಸಾಲಭೂಜದೊಳುನೀಲದವಣ್ಗ । ಳೆಸೆವುತಿವೆನೋ
ಡಿರೆಂದೆಣಿಪರ್ಗೆಸಂದೇಹ । ಪೊಸೆದಿತ್ತುಮಾಕಂದಕುಜಕುಲಂತದ್ವನದೊಳಿ
ರ್ದವೆಲೆಪದ್ಮಗಂಧೀ ‖ ೧೮ ‖ ವರಬದರಿಪುಣ್ಯಸುಕ್ಷೇತ್ರದುರೆನಾಮದಿಂ ।
ಕರೆವುತಿಹರಲ್ಲಿಗೈದಿದವರ್ಗೆಸನ್ಮೋಕ್ಷ । ಸುರಚಿರದಸತ್ಫಲಂದೊರಕುವ
ದುತನ್ನಾಮದಿಂದಲೆಮ್ಮುಮವನುಬಿಡದೇ ‖ ಕರೆವಜನರ್ಗಳಿಗೆತಮ್ಮಲ್ಲಿರ್ದಪಕ್ವಫ
ಳ । ಮಿರದೀವೆಯುಂಬತ್ತೆಯುಮಳಪಣ್ಭಾರದಿಂ। ದುರೆಬಧರಿದರಣಿರುಹಸಲೆವಿ
ರಾಜಿಸುತಿರ್ದವಾಬನದೊಳಬಲೆಕೇಳಾ ‖ ೧೯ ‖ ಹಲವುಜಾತಿಯಕುಸುಮ
ಚಯಗಳೊಳುವುಂಡುಂಡು । ಬಳಿಕಲಾರಡಿಗರೆಂಬಭಿಧಾನದಿಂದ್ಯೆದಿ । ಸಲೆ
ಸುವಾಸಿನಿಯುಸಂಗವ ಮಾಡಲವರ್ಗೆದುರ್ಮರಣಮಪ್ಪುದುತಪ್ಪದೂ ‖ ಯಿ
ಳೆಯೊಳಗೆಪುಣ್ಯಪುರುಷರಿಗೆಯೋಗ್ಯರುನಮ್ಮ । ಚೆಲುವಿಕೆಯನೋಡಿಭ್ರಮಿ
ಸಲಿಬ್ಯಾಡಿನಿಮಗೀಗ। ಲಳಿವಕ್ಕುಮೆನುತಯುಳಿಕುಳಕೆಭೀಕರವಾಗಿಚಂಪಕಂ
ಫ್ರಿಕಮೆರೆದವೂ ‖ ೨೦ ‖ ನಮ್ಮನಿಮ್ಮಿಂದಖಿಳಶುಭಪ್ರಯೋನವಿರಲು ।
ನಿಮ್ಮುಮವಂಸೀಳಿಪೋಳ್ಗೆದುಕುದಿಸುತ್ತಿಹರುತಮ್ಮಮೂಗರಿದುಮುಡಿಗಟ್ಟುತ್ತೆ
ಹುಡುಕುನೀರೊಳಗದ್ದಿಬಳಲಿಸುತಿರೇ ‖ ಹೆಮ್ಮೆಯುಳಿದೀಲೋಕದೊಳಗಿ
ಹುದೆಕಷ್ಟಮೆಂ । ದಂಮುಳಿದುಸ್ವರ್ಗಕೆಪರಿದುಪೋಗುವತೆರವಿ । ನಮ್ಮಿಗ
ಗನವತುಡುಕಿಪುನ್ನಾಗನಾಗವಳ್ಳಿಯುವೊಲಂಕಂಗೆಸದವೂ ‖ ೨೧ ‖ ತರುಣಿಹ
ರಿಣಾಯತೇಕ್ಷಣೆಕೇಳುತದ್ವನದಿರವಸುನಿಂಬೆಹಲಖದಾಡಿಮದ್ರಾಕ್ಷೆಕಜೂರ್
ರ । ಸುರುಚಿರಸುಪಿರುಳೆಯುಕಿತ್ತಳೆಯುನೆಲ್ಲಿಬೆಳವಲಚೂತನೇರಿಲುಸಹಾ ‖
ಪರಿಪರಿಯುಫಲಭಾರದಿಂಮೆರೆವವೃಕ್ಷಾಳಿ । ವರಬಕುಳಚಂಪಕಂಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿ
ಗೆಜಾಜಿ । ಕರವೀರಕೇತಕಿಶೋಯುಕೆಸುರಹೊನ್ನೆಸುರಗಿಯುಮುಖ್ಯಕು
ಸುಮಚಯದೀ ‖ ೨೨ ‖ ಸಲೆವಿರಾಜಿಸುತಿರಲುಹಲವುಪರಿಪುಷ್ಪಾಳಿ । ಗಳ
ಪರಾಗಮುಸವಿದುಕೊರ್ವಿಝೇಂಕರಿಸುತಿಹ।ಯಳಿವಿಂಡಿನಿಂದಯುಳೆಚಿಗುರ್ವೆ

ದ್ಧುವುರ್ಬಿಸ್ವರಗೈದಕೋಗಿಲೆಬಳಗದಿಂ। ಕಳಿರ್ವಣ್ಣಳಂಚಂಚುವಿಲಿಕದ್ರುಂಕಿ
ಕರಪೀರ್ದು। ಬಲುಸೊಕ್ಕುತಲೆಗಡರ್ದುನುಡಿವಶುಕನಿಕರದಿಂ।ಸುಳಿವತಂಬೆಲ
ರ್ದುಪುಹಲವ್ರುಪರಿಮಳಗಂಪುತರುಗುಂಪುನೆಳಲಸೊಂಪ್ಪೂ॥೩೩॥ ಯಿಾಪಯರಿತು
ಪುಕಂಪಂಸೊಂಪಿನಿಂಸುಖಿಸು । ತಾಪಾಕಶಾಸನಾದ್ಯಖಿಳಸುರಗುರುವ್ರುಬ ।
ರ್ಪಪಥದೊಳೊಂದುವಾಹಿನಿಯಿರಲುಮದನುದಾಂಟಿಪರೆಯಳಿವೆಣ್ಗಳ್ಗೈದೀ ॥
ರೂಪಿಂಗೆನವಿುಸುತ್ತೆಯಾವೆಯೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಆಪ್ರೊಳೆಯನೀರಬಗೆವ್ರುತ್ತಿ
ರಲುಪಲಗೆಯಿಂ । ಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರಗಳಂಕಂಡುಮನದಿಸಂಚಲಿಸದೆನದಿಯ
ದಾಂಟೀ ॥ ೩೪ ॥ ಬರುತಕಂಡನು ಜೀವವಚ್ಛೆಯಸುಸಿಲೆಗಳಿಂ । ವಿರಚಿಸಿ
ದತೆರದಿಪರಿಪರಿಪುಷ್ಪಲತೆಗುಲ್ಮ । ಗುರುಪಚ್ಚೆಪಸುರಿನಿಂದೆಸೆವಕುಸುಮಾವತಿ
ಯಪಟ್ಟಣವಪೊಗಲಲ್ಲಿಯೇ॥ ಸುರನಗರಿಯುಂಬಂತೆಯಸವಿೂಪನೆರೆವಿಯಿಂ ।
ವರಸುಮಾರಾಣ್ಯದೊಲುಹರಿಜನ್ಮಭೂಮಿಯಿಂ । ನಿರುತದಿಂಸತ್ಯಾವತಿಯ
ವ್ರೊಲುಹಂಸಶೋಭಿತಮಾಗಿಯಸೆವ್ರುತಿರ್ಪ ॥ ೩೫ ॥ ಪ್ರೋಳೆವಶಶಿಗದಿರ್ಗ
ಲ್ಗಳಿಂದೆಬಂಧಿಸಿದತಿಳಿ । ಗೊಳಲವ್ರೊತ್ತಿಲಿಮರುಗದವನವಚ್ಛಯದಿಂದೆ ।
ಬಳಸಿರಚಿಸಿದಭಿತ್ತಿ । ಯೆಳೆವಾಳೆಸ್ತಂಭಗಳುರಸಗೋಲಮುಸುಗಿನಿಂದೇ॥ ಸ
ಲಿಲೆಯಿರಿವೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಸಹಪುಷ್ಪ । ಕುಳದಲೋವೆಯುಪದ್ಮಿಗದ್ದುಗೆ
ಯಕರ್ಪೂರ । ಲಲಿತಸಾರಣೆಯುಕುಂಕುಮಸುಕಾರಣೆಕಮಲಚಯತೋರ
ಣದಿವೆುರದುದೂ ॥ ೩೬ ॥ ಸವಿನಯದಿವೊಪ್ಪುವಸಭಾಚಿತ್ರಸಾಲೆಯೊಳು ।
ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿಗಳಿಂದಪ್ರಜ್ವಳಿಸುತಿಹ ।ಅವಿರಳಮಹಾಬೆಳಗಿನಿಂದೆಸೆವಸಿಂ
ಹಾಸನಾಗ್ರದಿಸಮಗ್ರಶುಭದೀ ॥ ಸವಿಗೋಲರತಿಸಹಿತಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ
ಲು । ಯುವತಿಯರುಸಿಂಜಾತಪತ್ರಚಾಮರಚೌರಿ । ಅವಿರಳಸುಲಾಮಂಚ
ಪಮಳಂಸೂಸುತಿಹಯಾಲಿವಾಟಮತಿರುಹುತಾ ॥ ೩೭ ॥ ಹಡಪಕನ್ನಡಿ
ಹೂಜೆಕಾಳಂಜಿಮುಖವಸ್ತ್ರ । ಕಡುಬಿರಿದುಮಕರತೋರಣಮಚ್ಛಧ್ವಜ
ವಾಂತುವಡನೆಕೌರ್ವಿಲ್ಲಿಂಗೆಭ್ರಮರಸಿಂಜಿನಿಬಿಗಿದು। ಪಂಚಲರ್ಬಾಣಂಗಳಾ॥
ಪಿಡಿವಯಿಕ್ಕೆಲದೊಳಂಜಿಯ್ಯುಪರಾಕೆಂದು।ನುಡಿಮುವ್ರುಗ್ಘಡಿಸಹಕಂಬಿಕಾತಿಯೆ
ರುಗಳಸಡಗರವನಾರುಪೇಳುವರೆಪಂಕಜಬಾಣನಂಕದಾನೆಯುಪ್ರೋಲ್ವಳಿ॥೩೮॥
ತಳಿರಡಿಯುರಂಭೆದೊಡೆಶಳೆಮದ್ಯಕನಕಲತೆ । ಲಲಿತಾಂಗತೆಂಗಾಯನೆಲೆವೊ
ಲೆಯುದಾಡಿಮು । ಜ್ವಳಿಪದಶನದವಕ್ತ್ರಶೋಕೆದೋರ್ಲತೆಚಕೋರಾಕ್ಷಿ
ಯೊರಡಿಗುರುಳಿನಾ ॥ ಲಲಿತನವಿಲ್ಲವಿುಲ್ಲೆಕೊಗಿಲೆಯಸುಸ್ವರದಿ । ಗಿಳಿಮ

ಘುರವಾತಿನಿಂತನುಗಂಧಕಂಪಿನಿಂ। ನಳಿನಾಸ್ತ್ರರತಿದೇವಿಯುರುಬಿಡದೆಕ್ರೀಡಿ
ಸುವವುದ್ಯಾನವನದಂತೆಸೆದರೂ ॥೩೯॥ ಮೂಡೆಗಾನಮುಪಿಕಂಪಾಡೆಗೀತಮು
ಭ್ರಮರ । ಆಡೆನರ್ತನನವಿಲುಕೂಡೆತಾಳನಂಚೆಜೋಡಿಸಿಮೃದಂಗಮಂಪಾ
ರಾವತಂಗಳುಂಕೊಂಚೆಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಲಾವಕೀ ॥ ಯಿಡರಿದುಸ್ವರತಾಳನೋಳ
ಸಂಗೀತದಿಂ । ರೂಢಿವೆತ್ತಖಿಳವಿಸಿಯೋಗದೊಡ್ಡೋಲಗದಿ । ಮೂಡಿಮುಳು
ಗುವಹರುಷರಸನೀಕ್ಷೀರಯಾರ್ಣವಸುಚಂದ್ರಮದನೇಂದ್ರನಿರಲೂ ॥ ೪೦ ॥
ಶಶಿವಸಂತಂಜೈತ್ರಸನ್ಮಂತ್ರಿಗಳವಡನೆ । ಅಸಮಾಸ್ತ್ರನಕಳಂಕನತಿಬಳಂ
ಮೂಲೋಕ । ವಶವರ್ತಿಗಳುನಿನಗೆಯೆಣೆಯೆಜಗದೇಕಾಕಿವೀರಮೋಹನಶ
ರೀರಾ ॥ ಪಶುಪತಿತ್ರಿಶೂಲಹರಿಚಕ್ರನಜಡಮುರುಗಂವಸೆದಿಂದ್ರಪಿಡಿವವಜ್ರಾ
ಯುಧಂಗಳುನಿನ್ನ । ಕುಸುಮಬಾಣಕೆಸರಿಯೆಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಯಿಾಶಮುಖ್ಯ
ರುಂಮೂರ್ಛಿಯುಪರೂ ॥೪೧॥ ಯಿಂತೆಂದುಪಂತದಸುಕಾಂತಿಮುಂಬರಿವುತಿರೆ
ಮುಂತೆಕಡೆಗಣನೋಟಂಬಳ್ಳಿವರಿಯೆವ್ರೋರಂತೆತನುವಲ್ಲರಿಯೆಮಿಂಚುವುಚ್ಚ
ಳಿಸೆಸಭೆಯಂಮುತ್ತಿಮುಸುಕುತಿರಲೂ । ದಂತಿಗಮನೆಯುಳಮೈಗಂಧಪ್ರೊರೆ
ಸೂಸಲಾ । ತ್ಯಾಂತಸೊಬಗಿನಸೊನೆಸುರಿಸುತ್ತಕರವೆತ್ತಿ! ಕಂಡುಜಿನಜರಿವ
ಯತಿಗಳೆರ್ದೆಯುಂಬೆಸುಗೆಬಿಚ್ಚುವ್ರೋಲೋರ್ವನೀರೆ॥೪೨॥ಬಿರುದಬಿತ್ತರಿಸು
ತಿರಲೊಡನೆಗುರುನೋಡುತ್ತ। ಬರಬರಲುಕೊಳಲತಳದಂಪುಷ್ಪಚಯ।ಮುರಳ್ದ
ಪರಿಮಳಗಂಪುಶಶಿವಸಂತರಸೊಂಪುಮಂದಮಾರುತನಕೂಡೇ ॥ ಸ್ಮರನೃಪನು
ಗುರುತನಕಾಣ್ಕೆಕಳುಹಿದವ್ರೋಲು । ಮರುತನೈತಂದುಸೋಕಿಸಲುಮೈಯ್ಯೊ
ಳುಕಂಪು । ಯಿರದೆಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಗಂಕಂಪುಮನಕತಿ ಸೊಂಪುತೋರೆಸಂತಸ
ದೊಳೈದೀ ॥ ೪೩ ॥ ಬರವರಲುವದನಮೋಹನದಂಕದಾನೆಗಳೊ। ಸ್ಮರರಾ
ಜನೇರಿಚರಿಸುವಪುಷ್ಪರಥಗಳೊ । ಯಿರದೆಮಕರಂಕನಕಳಾರಾಶಿ ಯೆಮಾ
ರನಮಳಮಂತ್ರದಮೂರ್ತಿಯೋ ॥ ಹರನಾರಾಧಿವಯುಮೂಲಶಕ್ತಿಯುಗ್ಮೊ
ಮೋಹರಸ । ಭರಿತಚಿತ್ರದಪುತ್ತಳಿಗಳೊವಿರಹಾಗ್ನಿಯಾ । ದುರುಳಿಗಳೊ
ಯೆನಲುಗುರುವರನಕಟ್ಟೆದಿರಿನೊಳಂಬರುತಿರ್ದರೆಳೆವೆಣ್ಣಳೊ ॥ ೪೪ ॥ ಯಿಂ
ತಿವೆಲ್ಲಮನೋಡಿಕೊಳುತತನ್ನ ಯಮನದಿ। ಕಂತುವಿನಮೋಹಬೀಜಾಂಕುರಿಸ
ದೊಳುಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆಯುಂಮವನುಶಂಕಿಸದೆನಿಶ್ಶಂಕೆಯಿಂಗುರುರಾಯನೂ
ಯಿಂತಪ್ಪಸಡಗರದಿಸುಖಿಸುತಿಹನಮ್ಮನವ । ನೆಂತುಬಗೆವಸುಪೇಳ್ದಮಾತೆಂತು
ಲಾಲಿಪನು। ಯೆಂತಪ್ಪದೊಬ್ಬಂದಕಜ್ಜಮೆನುತೆಯೊಳಂನೆವೃತ್ತಬರುತಿರ್ದ

ನೂ ॥ ೪೫॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ರಿದುವೆನವಮೊಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವೊಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯೊಬದರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜೆಂದ್ರಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೪೬ ॥

॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೫೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ರಸ್ತು.

—)*(—

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

॥ ಗುರೋಪದೇಶದಿಂದ ಮನ್ಮಥಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ದಂಡಕೂಡಿಸಿದನೂ ॥

ಪಲ್ಲ ॥ ಗುರುನಿರೂಪವನಾಂತುರತಿಯಿಂದೆಬೀಳ್ಕೊಂಡು । ನಿರುತಖಗಸೇನೆಯುಂಪಡಗೂಡಿಶಿವಸಂ । ತರುಸಹಿತಮನ್ಮಥಮಹಾಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯೀಶನಶಣಸೆಪೊರಮಟ್ಟನೂ ॥

ಪದಾ ॥ ಪಾಳಿವರ್ಜಿತಪತಿವಿಭೂಷಸದ್ಭಕ್ತಸುರಿ। ತಾಳಿಪರ್ಜನ್ಯಜಂಝೂವಾತದೇವತಾ । ಮೌಳಿಮಂಡಿತಮಕುಟಮಣಿದೀಪ್ತಿಶೋಭಿತ ಪದಾಬ್ಜಪಾವನರೂಪಕಾ ।ಕಾಳಕಂಧರಕಾಲಮದಶೈಲದಳನದಂ।ಭೋಳಿಕಾಮದ್ಗರ್ವ

ವನವಹ್ನಿಯಸುರಪುರ । ಮೂಲಕುದ್ದಾಲಸಿರವಾಲ ಗಿರಿಜಾಲೋಲಪಾಲಿಸುಗೆರಾಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೧ ॥ ಸಿರಿವಾಣಿಶಚಿಯರುಂಧತಿಯರುಗಳೈತಂದು। ಚರಣಕೆಯರಗಿಬೆಸಗೊಳಲಪರಮುನ್ನಿಸುತ। ಪರಮಯ್ಶ್ವರ್ಯಚತುರತೆಪತಿವ್ರತಪುರುಷಾನುಕೂಲತೆಯುಮವರ್ಗೇ॥ ಸ್ಥಿರದಿನೇಮಿಸಿಯಿತ್ತುಶರಣ್ಗೊಂಡು ಕಳುಪುತ್ತೆ ॥ ಧರೆಮೂರುಲ್ಲೋಕದೊಳು ಪರಿಪೂಜೆಯೊಡೆದಶ್ರೀ । ಗಿರಿಜೆ ಮುತ್ಕೃತಿಯುಪ್ರೌಢರುಮೆಚ್ಚು ಪೇರ್ಚುವ್ವೊಲು । ನಡೆಸುಗೆಮಹಾಸೊಬಗಿನಿಂ॥ ಯೆನ್ನ ಮನದನ್ನ ನೆಮೋಹನೋತ್ಪನ್ನನೆ। ಪನ್ನಗಾಧರನಪಾದಾಬ್ಜಮಂನೆರೆಕೂರ್ತು । ನಿನ್ನ ದಂತಚ್ಛವಿಯುಸೂರ್ಯನಿಮ್ಮದ್ಹೃದಯಕಮಲವಿಕಸನಮೈದಿಸೀ ॥ ಚನ್ನಾಗಿಪ್ರೊರೆಸೂಸುವಮಳವಾಕ್ಪರಿಮಳವ । ನನ್ನಿಯಿಮ್ಮನ್ನನೋಭ್ರಮರಸವಿಸವಿದುಂಡು । ಯಿನ್ನುಯಾಳದೆಮಗ್ನಗೊಂಡಿರ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂಪೇಳುಸವಿಮೇಲ್ಗಥೆಯನೂ ॥ ೨ ॥ಪೇಳೆನಗೆತಾಳಮರ್ದಳೆಗೀತಸಮ್ಮೇಳಗಳಗತಿಗೆಯುಡಿಯಿಂನಟಿಸಿಯುಖಿಳೆಯುಭಿ । ನಾಳಿಗಳಕರನೇತ್ರಯಂಗಂಗಳಿಂದೆತೋರುವಪ್ರೌಢನಾಯಕಿಯಳಾ । ಲೀಲೆಯಿಮ್ಮನೋದೃಷ್ಟಿ ವೊಂದಾಗಿಯೀಕ್ಷಿಸುತೆ । ಲೋಲುಪ್ತಿಯೊಡದು ಪರವಶಮಪ್ಪತೆರನಂತೆ। ಪೇಳುವೆನುಯೆನ್ನ ಸವಿಗಬ್ಬನಿನ್ನಯಕರ್ನಹಬ್ಬಮನವರ್ಚುವಂತೇ ॥ ೪ ॥ ಲಲನೆಯುರತಲೆರನ್ನೆ ಮೋಹತ್ಪನ್ನೆ ಚಲ್ವುಚಿತ್ರದಬೊಂಬೆಮುಖಪೂರ್ಣಶಶಿಬಿಂಬೆ । ವಲಿದುಲಾಲಿಸುಯುಮರರಾರಾಷ್ಟ್ಯ ತತ್ಸಭಾಂತರವನುರೆಪೊಗಲುನೋಡೀ ॥ ಅಲಗೋಲನತಿತವಕದಿಂದೆದ್ದುಯುಡಿಗಡಿಗೆ । ಬಲುಭಕ್ತಿರಸತುಳುಂಕುತ್ತೆಪೊಡಮಡುತೆದ್ದು । ಸಲಿಲೆಯಿಂದಂಘ್ರಿಪಲ್ಲವಗಳ್ಗೆನೊಸಲ್ಸಾರ್ಚಿತತ್ಪಾದರೇಣುಮುಮನೂ ॥ ೫ ॥ ವೃತ್ತಮಂಗದಿತಳೆದುಕೊಂಡುಕರದಂಡಮುಮ । ನಿತ್ತುಯತಿವಿನಯದಿಂಕರದೊಯ್ದುತತ್ಸಭಾ । ಬಿತ್ತರದಮಧ್ಯಜಗರ್ಘುಗಿಪಹರಿಮಿಷ್ಟರದಿಸನ್ಮಾರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಬಳಿಕಾ ॥ ಚಿತ್ತಮಲರ್ದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಂಬಿಡದೆ । ಕರ್ತಸದ್ಗುರುವರನ ಸಂತುಷ್ಟಿವಡಿಸುತ್ತಕರಕಮಲಗಳನುಮುಗಿದಾ ॥ ೬ ॥ ಆವಕಡೆಯಿಂದಬಿಜೆಮಾಡಿದಿರಿನಿಮ್ಮಿಂದ । ಲಾವಪ್ರಸ್ತುತಮಿಹುದುಬಂದಹದನುಸುರ್ದುತ । ತ್ಸೇವೆಯುಂಕೈಕೊಂಬುದೆಂದುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಬಿನ್ನೈಸಲಾಗುರುವರಾ ॥ ಭಾವದೊಳುಹೆರೆಹೆಚ್ಚಿಯಿಂತಪ್ಪಸತ್ಪುರುಷ। ನಾವಕಾರ್ಯೈಕ್ಕೆಕಳುಹಲುಮೀರುವವನಲ್ಲ। ಪಾವಕಾಂಬಕನೆಡೆಗೆಕಳುಹುವದೆಯುನುಚಿತಂಕಳುಪದಿರೆಸಕಲಸುರರಾ॥ ೭॥

ಬಾಧೆಹಿಂಗದುಫಿದಕ್ಕನುಮಾನಮ್ಯಾಕೆ ಯಿನ್ನಾದುದಾಗಲಿಯೆನುತನಿಶ್ಚೈಸಿ
ಮೊಗವೆತ್ತಿ । ಪೃಥನುಸುಪಾಣಿವಿಮಳಾಸ್ಯಮಂನೆರೆನೋಡಿಯಿಂತೆಂದನೆಲೆಕು
ಮಾರಾ ॥ ಆದೊಡಕೇಳುಶತಮಳಿದೆಡೇರ್ವನುಳಿವುದೆ । ಮೇಧಿನಿಯೊಳಂಲೇಸೆ
ವಬ್ಬನಳಿದನಿಬ್ಬರನುಕಾಯ್ದುಕೊಂಬದ ವಳಿತೊಯೆಂದು ಗುರುಬೆಸಗೊಳ
ಲುತನಗೆಬರ್ಪುದನರಿಯದೇ ॥ ಯಲೆಗುರುವೆನಿಮಗೆಬಿನ್ನಹಮಾಡಶಕ್ತನೆ ।
ಅಳಿದೋರ್ವನನಿಬರನುವುಳುಹುವದೆಧರ್ಮವೆನೆ । ನಳಿನಾಸ್ತ್ರ ನೀನಿತ್ತಸ
ತ್ಯವಾಕ್ಯವಬಿಡಧೆಕಲಿಯುಪ್ಪುದೆನಲುಭಯದೀ ॥ ತಿಳಿಯದೇವೋಸದಿನ್ನಾ
ನೊಂದನಾಡಿಪಡೆ । ಬಳಿವಿಡಿದುಬಂದುದೀಮೃತ್ಯುಬಾಯಲಿನುಡಿಯೆ। ಘೆಳಿಲನೆ
ಬೆನ್ನಿಂಗೆಬಹುದುಬಾಧೆಯುಯೇನಾಣ್ಣುಡಿಗೆಯೇಡಾದೆನೂ ॥೯॥ ವಿಧಪುರಾ
ಕೃತತಪ್ಪದೇನಾದುದಾಗಲೆಂದೆಡೆಯೋಳಂನಿಶ್ಚೈಸಿ । ಶ್ರೀಗುರುವೆನೀವ್ರಯ್ಯದಿ
ದಹದನದೇನುಪ್ರಕಟಿಸುಗುಪ್ತಮ್ಯಾಕೆಂದುಮಾರಕಲಿವೀರನೆನಲೂ ॥ ತ್ರಿದಶ
ರುಂತಾರಕನುಪದ್ರಕಾರದೆಪ್ರೋಗಿ । ಮಧುಸೂಧನಂಗೆಮೊರೆಯಿಡಲುಯನ್ನು.
ವಕರೆದು । ಮದನಾರಿಸುತನಿಂದಲವಗೆಮರಣಂ ಶಿವತಪ್ರೋನ್ನೈಷ್ಠೆಯಿಂದಿರ್ಪ
ನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಆತನುರೆತಪವಕೆಡಿಸುವರಾರುಯನೆಮಕರ । ಕೇತುವೆಶತ್ರುಮ
ವನಂಕಳುಹಪ್ರೋಗೆಂದು । ಪೀತಾಂಬರಜರುಕಳುಹಲುಬಂದೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆಯಾ
ನೆಬಂದವನಲ್ಲವ್ರೊ ॥ ಆತಗಳುತಿಳಿಯುರೆಶಿವನಮೌನಡಮುದ್ರೆ । ಘಾತಿಸಲು
ಕೋಪದಿಂತನ್ನ ನಿಟಿಲದಧಾಮ । ಕೇತುವಿನನಯನಮಂತೆರೆಯಲುರಿದಪನೆಂ
ಬುದರಿದರಿದುಪ್ರೋಪರೊಳರೇ॥೧೧॥ ತಿಳಿಯದೆಪತಂಗವಣ್ಣೆಂದೆರಗಿದೀಪಕ್ಕೆ।
ಯುಳಿವುದಲ್ಲದೆಯುರಿದೊಡದು ಪ್ರೋಗಿಸಾಯ್ವುದೇ ! ನಳಿನಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆ ನಾ
ನೆಸೆಯೆತ್ರನ್ನಳಿಕಾಗ್ನಿಯಿಂದೆದಹಿಸದೆಬಿಡುವನೇ ॥ ವುಳುಹಿಕೊಳಲಿಳಸಿಯು
ಮರರನುಹರಿಯಜರೆನ್ನ । ಕಳೆವರವನೀಗಹೇಳಿದರೆಯುವರಿಗೆಬಹಳ । ತಲೆ
ಹೊರಗೆಸಾಗಿರ್ದನದುನಿಮಿತ್ತಂಸಾಯಹಾರಿದರುಯೆಂದುಮರುಗೀ ॥ ೧೨ ॥
ಚಿತ್ರಭವನಿಂತೆನಲುಸುರುಗುರುವುಮಗುಳ್ದಂದ । ನಿತ್ಯವೆಯೀದೇಹನೀರಬೊ
ಬ್ಬುಳಿಗುಳ್ಳಿ । ಬಿತ್ತರದಿತೋರಿಯಡಗುವತೆರನು ಯೀತನುವ್ರುಯೆಂದಿರ್ದರಳಿ
ವುತಿರದೂ॥ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಾಚಂದ್ರತಾರರ್ಕರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಸತ್ಕೀರ್ತಿವದು
ಕ್ಯೆದಾಳವಿಡಿದುಸಾರುತ್ತಿಪಳುನಿತ್ಯವಹವಸ್ತು ಸಂಪಾದಿಪರುಸತ್ಪುರುಷರೀಥ
ರೆಯೊಳಗಾ ॥ ೩ ॥ ಬಂದಯಾಚಿಕಗೆತನುಕೊರದಿತ್ತಮಹಂದಾತ । ಬಂಧುರ
ದಶ್ರೀಜಿತನು ನಾಂಸಸುರಭಿಗೆಯಿತ್ತ ಯಿಂದ್ರಂಗೆತನ್ನ ಬೆನ್ನಸ್ತಿಯನುಹಿರಿದಿ

ತ್ತ್ರಮವರಜಸಮೂಾಲೋಕದೀ ॥ ಸಂದುಬೆಳಗುತ್ತಲಿದೆಸತ್ಯಕ್ಕೆಬಲಿಯುಸು । ರೇಂದ್ರಪಾತಾಳಗತನಾದನೀಜಡದೇಹದಿಂದಫಲವೇನುನೀನಿತ್ತಮಳಸತ್ಯಭಾಷೆಯನಡಸುಪುಸಿಯುಬೇಡಾ ॥ ಸತಿಸುತರುಧನಧರಿತ್ರಿಯುತನ್ನತನುವಿನಲಿ। ಯತಿಕಾಂಕ್ಷಗೊಂಡಿರ್ದುಸುಖಿಸುತ್ತಲಂತ್ಯದಲಿ । ಮೃತವಾಗೆರೊಂದೆಸೆದೇಹವಂದುಕಡೆಜೀವನಮನೆಮದೂತರೂ ॥ ತತುಕ್ಷಣದಿಪಿಡಿದೊಯ್ದುಬಾಧಿಪರುಯಿದನರಿದು । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಸತ್ಯದಿಂ ಪರಹಿತಾರ್ಥಮವಾಡಿ । ಅತಿಶಯದಿಸುಸ್ಥಿರದಸತ್ಕೀರ್ತಿವಧುವಸಂಪಾದಿಪನೆಧನ್ಯನೂ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಪರಮವೈರಾಗ್ಯಮಂಬೋಧಿಸಲು । ಕಂತುವೀರಾವೇಶದಿಂಪೇರ್ಚಿಯಿಂತೆಂದ । ಮುಂತೆಗುರುವಿಗೆಯಿಾಸತ್ಯತಪ್ಪಲುಪುಸಿಕನೆಂದುಜರಿವರುಧರೆಯೊಳೂ ॥ ಬಂತುಗುರುವಾಜ್ಞೆಮಿಾರಲುಶಾಪಚಂದ್ರಮಗೆ । ಶಾಂತಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿಕರುಣದಿಂಸನ್ಮುಕ್ತಿ । ಕಾಂತೆಕೈವಶವಹುಳುಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಿಹುಪರದಸುಸ್ಥಿರದಿಬೆಳಗುತಿಹದೂ ॥ ೧೬ ॥ ಚಂಪಕಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿಕೇಳುವಾರಗುರು । ವಂಪೇಳ್ದವರನಿರೂಪವನುಕೈಕೊಂಡುತಾ । ನುಂಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಲೀಶನ ಕಣಸೆಪ್ರೋಪಮನಮುಂಡುವರಿದೂ ॥ ಹೆಂಪುಳಿಯುವ್ಯೆಯೊಳಾವರಿಸಿಸುರರಾಚಾರ್ಯ । ನಂಪಾದಪಲ್ಲವದಿತನ್ಮಸ್ತಕಮನಿಟ್ಟುನೀಂಪ್ರೋಪುದೀಗನಾನ್ಯೆದುವೆಮ್ಮನದಿಯುರೆಬ್ಯಾಡೆಂದುವ್ರೊಂದಿಸುತ್ತೇ ॥ ೧೭ ॥ ಯಾಳದೆಯಿರಲುಗುರುವರನಧಿಕಸಂತಸದಿ । ಮೌಳಿಯುಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಸ್ತರಿಸಿನಿನ್ನಮನದೊಳು। ಯರೆಬ್ಯಾಡೀಶನೆಡೆಗೈದಿಯತಿತಪ್ರೋಭ್ರಷ್ಟನಂಮಾಡಗಜೆಯಾ । ಲೀಲೆಯಿಂಸಂಯೋಗಗೈದೊಡಂಯುಸುರಕುಲ । ಮೂಾಲಕುದ್ದಾಲಬಾಲಕನುದಿಪನಖಿಲಸುರ । ಜಾಲಪರಿಣಾಮಿಪರುನಿನಗೆಸತ್ಕೀರ್ತಿಮಾನುನಿಮೆಚ್ಚಿವಲಿವಳಣುಗಾ ॥ ೧೮ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಪೇಳಿನಂಬುಗೆಗೊಂಡುಗುರುವರ್ಯ। ಕಂತುವಿಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೊರಮಡಲುಯಿತ್ತಲುಲ । ತಾಂತನಾರಾಚನಾವೇಶದಿಂಪ್ರೋಪಡುಜ್ಜುಗಿಸಿಮರಳಿಸಲ್ಕೇ ॥ ಕಾಂತೆರತಿದೇವಿಯೆಲ್ಲವಕೇಳಿತನ್ಮನದಿಚಿಂತಿಸುತೆವೊಗಚಂದ್ರಮನರಾಹುಗ್ರಾಸಗೊಂಡಂತೆಕಳೆಗುಂದಿಕಂಬನಿಯುಮುಂಬನಿಯಾಂತುಹಸ್ತಾಬ್ಜಮುಕುಳದಿಂದೇ ॥ ೧೯ ॥ ನಿಂದುತೇಲ್ನೋಟದಿಂದಾಸ್ಯಮನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು । ಕಂದರ್ಪಕಂಡುನಿಸಿಯಬ್ಜಪಗಲಿಲಿವೆರವ । ಯಿಂದುಮಂಡಲದಂತೆತನ್ವಂಗಿಯುಳಿವಿಮಳನಗೆವೊಗಂಪಗೆವರಿದುದಾ ॥ ಬಂದುಯುಮರ್ದಪ್ಪಿಬುಲ್ಲವಿಸುತ್ತೆಸತ್ಸತಿಯು । ರಿಂದಸನ್ಮುಕ್ತಿಪತಿಗಹುದೆಂದುನಿಗವಾರ್ಥ ಸಂದೋಹಮುಸುಸುತಿರಲೆ

ನ್ನಸುಮಭೋಗತಿಗೆಸಾರ್ಚದಿರುಸರೋಜಾಕ್ಷೀ ‖ ೨೦ ‖ ಯೆನುತಪತಿಗು ತ್ತರವನೀಯ್ಯಲುಂಯಧೋಗತಿಯು। ವನುತೆಯರಿಗೆಂಬುದಂಸಹಜನಾನಂಜು ಪೆನು। ಸನುಮತವೆಬಲವಂತರೊಳುಕಲಹಮುನ್ನ ಜೈಸಿದರಾರುಶಿವನಕೆಣಕಿ‖ ದನುಜದಿವಿಜಾಮನಜರೊಳುನೀನುಪೋಗುತ್ತೆ । ಯಿನಿಗೋಲುಭ್ರಮರಸಿಂಜಿ ನಿಗೆಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಂ । ಗಳನುಯೇರಿಸಿಡಲು ತಪಮಳಿದುತಾಕೋಪದಿಂದ ನ ಲಾಂಬಕವತೆರೆಯರೇ‖೨೧‖ ನಳಿನಾಪ್ತಗಿದಿರೆತಮದೊಡ್ಡವಣಿತಲೆಯುತಾಂ। ಬಲಿಪೊಡಂಕಲ್ಲಹಾಯ್ವವವರುಶರೆಯಬಲರುಂ । ಬಲವಂತರುಗಳಕೆಣಸುವರೆ ನಿಮಗುತ್ತರಮನಿತ್ತೊಡೆಮಗೆದೋಷವೂ‖ ಅಲಗೋರ್ಲ್ಗಳಿಂದಲಜಹರಿಮು ಖ್ಯರನು । ಅಳಿಕಿಸುತಲಧಿಕಬಲವಂತನೆನಿಪದುನುಳಿದು। ಮಳಿಕನೇತ್ರನಕಾ ಡೆಸರಸಮೆತುಲಾರಾಸಿಯುಸಿಖಿಯಕೆಣಕಿದಂತೆ‖ ೨೨ ‖ ಅಹುದೆನ್ನ ಮನದ ಮಂಗಳರನ್ನೆ ತವೆವಾಕ್ಯ । ಸಹಜನಾನಾಗಿಪೋಪವನಲ್ಲಗುರುವರ್ಯ । ಬಹು ಮರ್ಮದಿಂದಭಾಷೆಯಗೊಂಡಮವರೆಡೆಗೆಯಿತ್ತಮಾತಂತಪ್ಪಲಾ ‖ ಯಿರುವರ ದೊಳಪಕೀರ್ತಿ ದುರ್ಗತಿಯುಪೋಗದಿರ। ಲಹುದುಮೇನಾದುದಾಗಲಿಪೋಪೆ ನೀನಿನ್ನ । ಬಹುಮಾನದಿಂಬಾಳುನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಫಲಂ ನಿನ್ನ ಕಾಯದೆವೊಣ್ಣು ದೇ ‖ ೨೩ ‖ ಕಣ್ಣಿನಲಿಕಂಡುಕನಸೆಂದುಕಳವಳಿಪಂತೆ। ಯನ್ನ ಪುಣ್ಯಧಫಲ ಗಳೆಲ್ಲವೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿ । ನಿನ್ನೊಡನೆಪೋಗುತಿರೆದಾರಿದ್ರಸ್ವಪ್ನ ದೊಳುಕಂಡ ಕಡವರಂದದಿ ‖ ಯಿನ್ನು ಬಯಸಲುಬಹುದೆನಾನೇಂತಫಲಸ್ವಪ್ನ । ನಿನ್ನ ಸದ್ಭಾಷೆಯಪ್ರತಿಷ್ಠೆಸುತಸನ್ಮುಕ್ತಿ । ಕನ್ನೆಯಳಸಂಪರ್ಕದಿಂಸುಖಿಪುದೆಂ ದು ಪತಿಯುಪದಯುಗಳಗಳಿಗೇ ‖ ೨೪ ‖ ಮಂಡೆಯಂಸಾರ್ಚಿವಂದಿಸಲು ಚಿಪ್ಪೊಡದುದಿರ್ವ । ದುಂಡುಮುತ್ತುಗಳಕಾಣ್ಕೆಯಸುರಿಸುವಂದದಲಿ । ಪುಂಡ ರೀಕಾಕ್ಷಕಂಬನಿಗರೆಯಲತಿಮೋಹಗೊಂಡು ಪಿಡಿದೆತ್ತುತ್ತಲೀ ‖ ಪುಂಡ್ರೇ ಕ್ಷುಚಾಪನಮರ್ದಪ್ಪಿಕಬರಿಯಪಿಡಿದು। ಮುಂಡಾಡಿಯಧರಾಮೃತಮಪೀರ್ದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ। ಮಂಡೆಯೊಳುಹಸ್ತಾಬ್ಜ ಮಿರಿಸಿಮುಂಗುರುಳ್ತಿದ್ದಿಯನ್ನ ಳಿವು ವು ಳುಮೆಗಳನೂ ‖ ೨೫ ‖ ಮಂದಮಾರುತನೈದಿ ಸೂಚಿಸಲುನೀನುಬಳಿಬಳ ಸಂದೀಶನಂಪ್ರಿಕಮಲಂಗಳಿಗೆಪೊಂದಿಸಲು । ಚಂದದಿಂದಭವವರಸುವನಾನು ಪ್ರದಿಸುವೆನುಯಂದಿಸಂದದಿಬಾಳುವಾ ‖ ಸಂದೇಹಬೇಡಗುರುವಾಜ್ಞೆಯಂ ನಡಸುವೆನು । ವೊಂದೆಮನದಿಂದಕಳುಹೆನಲುನಾನೇಂತಫಲ। ದಿಂದಲೇನಾ ಜೆನಾಗಲಿಯೆನುತ ಪತಿಗೆರಗಿಮುಗುಳೆರಗಿಪೋಪ್ರದೆನಲಾ ‖ ಪತಿಯಿರ್ದಬಳಿಂಯ

ಮನ್ಮಥನಿಹೆನುಸಹಜಮು । ನ್ಮಥನಿರ್ದಬಳಿಯರತಿಯುಗಲದೇಯಿರುತಿರ್ಪೆ। ರತಿಕಾಮರುಗಳು ಪ್ರೊಬ್ಬಬ್ಬರನುಹಿರೆಹೆಂಗದಿರುತಿಹೆವ್ರುಯಿದುತತ್ವಪ್ರೂ ॥ ರತಿಕಾಮರಿಂದಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕರಸಂ । ತತಿಗಳುತ್ಪತ್ತ್ಯನವಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂದಪೆಯಿಹುದುಮ್ಮೃತವಮಾದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಬ್ಯಾಡವೆನುತನಂಬುಗೆಯಿತ್ತುಸಂತೈಸುತೇ ॥ ವೀರಚಿಮ್ಮುರಿಚಿಂದಿಸುತ್ತಿಕಾಸಿಯುಬಿಗಿದು । ಗೀರಗಂಧಮನುಮೈಯ್ಯೊಳುಧರಿಸಿಪುನುಗುಕ । ಸ್ತುರಿತಿಲಕಮನುಭ್ರೂಮಧ್ಯಕಳವಡಿಸುತ್ತೆಯಕ್ಷಕರ್ದಮಕಕ್ಷದೀ॥ ತೋರಮುತ್ತಿನಕರ್ನಕುಂಡಲಂಗಳನಾಂತು । ಹೀರಹಾರಾವಳಿಯತೊಡರ್ಚಿಕಂಠವಿಬಹು । ಪೂರಭುಜಕೀರ್ತಿಮರಕತಕಂಕಣಂತೋಳಭಾಪುರಿಮಕರಮುದ್ರೆಗಳನೂ ॥ ೨೮ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಳವಡಿಸಿದೇವಾಸುರನಾಗ । ಜಾಲಯುತಿವ್ರತಿತಪೋನ್ನೈಪ್ಪೆರೆಲ್ಲಾರುಪ್ರೂ । ಗೋಲನಾಜ್ಞಾಪಾಶಬಂಧಪಶುಗಳುಯೆನಿಪಜೋತಿಮೌಕ್ತಿಕದಿಮೆರೆವಾ ॥ ಕಾಲಿನಲಿಯರಿಬಿರುದಿನಂದಿಗೆಯನಳವಡಿಸಿ । ನೀಲಾಳವೋಹಿಸದಪೊಸಪರಿಯಕುಸುಮಚಯ । ಮಾಲೆಯಂಮುಡಿದುದಿವ್ಯಾಂಬರಮಪ್ರೊದೆದುವಿನಿಯೋಗದಬಲಿಯೆರವಡನೇ ॥೨೯॥ ತಳಿರವಾಲಗಸಾಲೆಯೊಳುಕುಳಿತುಯಾಮಂದ । ನೀಲನೆನಿಪೆಹುಯ್ಯಲಚರನಂಕರೆದುಚತುರಂಗ । ಬಲವಕರತರ್ಪುದೆಂದಟ್ಟನದಿಕೊಳತಟಾಕಕುಸುಮವಾಟಿಚಿಗುದಾರ್ ॥ ಯಿಳಿರುಹಂಗಳನುಕೋಮಲಲತಾಗುಲ್ಮಗಳ। ಪುಳಿನತಾಣಂಗಳಲಿಯಾಶ್ರೈಸಿಸುಖಿಪಖಗ । ಕುಲಕೆಸೋಂಕಚೆರಿಸಲೊಡನೆತಮತಮಗೆಪಸರಿಸುತೆಪರಿದೈತರುತ್ತೇ ॥ ೩೦ ॥ ಶಸಿವಸಂತರುಪಕ್ಷಿದಂಡಿನೊಡನೈದಿವಂ । ದಿಸುತಾಪಯುತಿತಪೋಧನರುಗಳು । ಅಸುರಶರನಿಮ್ಮನಿಂದಿಪರವರಕರ್ನಕಂಧ್ರದಿಗಾನರಸವಶೀವೀ ॥ ವಿಸೆದುಸೋಂಕುತ್ತದೇಹಮನುಕಂಪನಗೊಳಿಸಿ । ಯಮಳಮಧುರಸಮುಜಿಹ್ವೆಗೆಸುರುಚಿಯಿತ್ತು । ನೇತ್ರಂಗಳಿಗೆಯತಿಚಿತ್ರರೂಪುದೋರೀ ॥ ೩೧ ॥ ಕೋಗಿಲೆಯುಹಿಮುವಸಂತಂಭೃಂಗಮೈಗಣ್ಣ । ಸೋಗೆಗಳುನಾವಿರದೆಪೋಗೆವರಪಂಚೇಂದ್ರಿ । ಬಾಗವಿಯಬಂಧಮುದ್ರೆಯಕಡಿಮುವೊಳಪೊಕ್ಕುಹೃದಯನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತಮಂ॥ ರಾಗದಿಂಕದಡಿಕೈಸೆರೆವಿಡಿದುನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ । ಯೀಗಲೆಳಲಿಹೆವುಯಿನಿತೇಕೆಯೆಮ್ಮಸಮತರ। ಪೂಗೊಲಿಗೆಣೆಯಹರಯಿಶಹರಿಯಜರಿಂದನೆಮಗೆನೇಮಿಸುಪ್ರೋಪೆವ್ರೂ ॥ ೩೨ ॥ ಕಲಕಂಠಹಿಮಗಂಧವಹಭ್ರಮರಮಯೂರ । ಗಳುಪಂಥದಿಂದಪಸರಿಸುತ। ಬೆಸಗೊಳಲೊಲಿದು। ಸುಬಯೋಗಿತಪಸಿಗಳಿಗಖಿಳಸೈನ್ಯಗಾಡಿಯಾನುಪೋಗುವೆನು

ಯಿರದೇ । ಅಲಘುವರನಖಶಂಕನನವದೆಯುಕರಣನಿ । ಶ್ಚಲಿತಾತ್ಮನಿರುಪಾಧಿನಿ
ರ್ದ್ದೇಹಿನಿಮುಗೆಯುಸ। ದಳಹೇಮಕೂಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲುಗ್ರವರತಪೋಕಾಷ್ಠೆಯಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದನುಗ್ರಾ ॥ ೩೩ ॥ ಅಕ್ಷಯನುಮತುಳಬಲಯುತಪರಮ ಶ್ರೀವಿರು
ಪಾಕ್ಷನತ್ಯುಗ್ರತಪಮೆಸಗುತಿರ್ದಪಸುದಾ । ಭಕ್ಷಕರತಾರಕಾಸುರನುಬಾಧಿಪ
ನೀಶಪಾರ್ವತಿಯುಸಂಪರ್ಕವಾ॥ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂಗೈಯ್ಯೆದನುಜೇಂದ್ರನಂಬಿಡದೆ।
ಸಿಕ್ಷಿಸುವಸತ್ಪುತ್ರನುದಿಸುವನುಯುಗಜಾತೆ । ಕುಕ್ಷಿಯಿಂದೆಂದುಮುದ್ಗರುವ
ರಂನಿರೂಪಿಸಲುಮವರಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮುಮನೂ ॥ ೩೪ ॥ ಮಾರದೆವರಹಿತಾರ್ಥಕೆ
ಯನ್ನ ಕೋಮಲಶ । ರೀರಶಿವನಾಕ್ಷಿಗಾಹುತಿಯಾದೊಡಾಗಲಿಮತ್ಕ್ರಾರಪಂ
ಚಸುಳ್ಗಣೆಗಳೆಚ್ಚ ಭವನತ್ಯುಗ್ರತಪೋಭ್ರಷ್ಟನಂಮಾಡುವೇ॥ಮಾರನತಿವೈರಾ
ಗ್ಯಶೌರ್ಯಮಂನುಡಿಯಲಾ । ತಾರಸವಸಂತಸನ್ಮಂತ್ರೀಶ್ವರರುಕೇಳಿ । ಮೂ
ರುಲೋಕದಿ ನಿನ್ನ ನೆನಹುಮಾತ್ರದಿಕಂಪನಂಗೊಂಡುದೇವತ್ವವಾ ॥ ೩೫ ॥
ನೀಗಿನಿನ್ನಂಕದಾನೆಗಳೆಂಬಸ್ತ್ರೀಯರನು । ರಾಗದಿಂಮರೆಗೊಂಡುಬಾಳುವ
ರುಬಲಯುತರು । ಪೋಗದೆಸಮೀಪಕ್ಕೆದೂರದಿಂಭಯಮತೋರ್ವದೆಲೇಸು
ಯಿರ್ದಬಳಿಗೇ ॥ ಪೋಗಲಾರದುಮಾರಿಪೋದಡಂದೈವಬಸ । ನಾಗೆದುರ್ಬಲ
ರೆಬಲಯುತರಹರದಲ್ಲದೆಯು । ನಾಗಭೂಷಣನಸಮನೇತ್ರನಾತನತಡಹಿದವ
ರದಹಿಸದೆಬಿಡುವನೇ ॥ ೩೬ ॥ ನೀವಾತ್ಮಸ್ನೇಹಿತರುಮಂತ್ರೀಶ್ವರರುಮಹು
ದು । ನಾವುದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನೆಗಳಿದೊಡೆತಿಳಿಪುತ್ತೆ । ಸಾವಧಾನದಿಬುದ್ಧಿ ಪೇ
ಳಿಸನ್ಮಾರ್ಗನಡೆಗಲಿಸುವಾಪ್ತಿಗರುಮಸುದಾ ॥ ಸುವಿವೇಕಮನುಸುರಲಾನ್ಯ
ಮಾರುವೆನೆಗುರುದೇವರೊಡನಿತ್ತಸತ್ಯಂತಪ್ಪಲದುದೋಷ । ಮಾವಕಾಲಕಾ
ದಡೀದೇಹಯಳಿವುತಿದೇಪುಸಿಕನಾಗುವವದೇನು ॥ ೩೭ ॥ ಪುಸಿವದಕ್ಕಿಂದ
ಶತಪಟುವಪದಪುದುಲೇಸು । ಪುಸಿವಾತಿಗಿಂದಬಹುಶಿಶುವಧೆಯುಕರಲೇಸು।
ಪುಸಿವಂಗೆಸ್ತ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಹತಿಯುದುರ್ದೋಷಸಂಘಟಿಸಿ ಭವಭವಕಾಪವದೀ॥
ವಸವಾಗಿಕಡೆಗಾಣರಪಕೀರ್ತಿತಾರಾರ್ಕ । ಶಶಿಗಳುಳ್ಳನಕವಿಗ್ಘರಿತಮಾಗಿರುತಿ
ಹುದು । ಅಸಮುಗುರುವರನಿತ್ತಯಾಜ್ಞೆಯಂ ನಡಸುವೆನುಪೇಳದಿರಿನಾಮೂ
ರ್ಖನೇ ॥ ೩೮ ॥ ಯಿಂತೆಂದುವೀರವೇಶರಸವಾವ [illegible] । ಲಂತನುಮುರ್ಬಿ
ರೋಮಮ್ನಿ ಮಿರ್ದುಭುಜಬುಜ್ಞ । ತಂತನಗೆಕೋಲಿನ [illegible] ಳುಕಣಿಯಿಮ
ನಮುಂದುವರಿಯೆಕಣ್ಗೆಂಪನೆಶರಲಾ ॥ ಕಂತು [illegible] ತುರಂಗಮಂ [illegible] ಸುಸೆನೆಲೊಡ
ಸೆಪಸ । ವಂತಹಮಕರರುತ್ತರಂಗಾಟಲ್ಕಳ್ಳಿ ಭೂಕಾಂತರಸುಚಿತ್ತವರಿದು

ಸುರೆಮಂತ್ರಿಲೇಸುದಂತಿಸೂಚಿಸಿದತೆರದೀ॥ ೩೯ ॥ ಪೋದೊಡದುಸಹಜಮ
ದಮಡದುರ್ದಾರಿಯದಪ್ಪಿ । ಪೋದೊಡಾರಾಣ್ಯಕ್ಕೆವೂವತಿಗರಳಕಿರ್ದರೆ। ಮೇ
ದಿನಿವರರ್ಗೆಮಂತ್ರಿಗಳುಸತ್ಕಾರ್ಯತಿಳಿವಲುಬಹುದುಕೇಳದಿರಲೂ ॥ ಬೋ
ಧಿಪದದ್ಯಾಕೆಮವರಾಜ್ಞೋಪಕರುನಾವು । ಆದುದಾಗಲಿಪೇಳ್ದಶಾವೆಬಿಡದಂಗೈ
ವ । ದೇದರ್ಮವೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತಮಂದಮಾರುತನಿಂದಬಲಿಸಲೊಡನೇ ॥
ಅಂಚೆಆರಡಿಕೌಜುಲಾವಕಿಯುಪಾವಂ । ಕೊಂಚೆಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಬೆಳರ್ವಕ್ಕಿಜಾ
ಣ್ಪಕ್ಕಿಗಳ । ಸಂಚಯುಚಕೋರಕನ್ನೀಲಕಂಠನೀಕಕಲಕಂಠಸಮುದಾಯ
ವೂ ॥ ವಂಚನಿಲ್ಲದೆಸಕಲ ಅಂಡಜಂಗಳತಂಡ ಮುಂಚುತ್ತೈತಂದುಮಂತ್ರಿಗಳ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಳಲು। ಪಂಚವಿಸಿಖಾಸ್ತ್ರನೆಡೆಗಖಿಳಪಕ್ಷಿಯನಾಯಕರನುಕರತಂ
ದೊಪ್ಪಿಸೀ ॥ ೪೧ ॥ ವರಚೈತ್ರರಥವೇರಿ ಚೂತಗಜವ್ರಜದಿಂದೆ । ನೆರೆವಾಜಿ
ಕೀರವೌಜುಯಮಳಷ । ಟ್ಚರಣನಿಚಯದಪದಾತಿಯುಯಿಂತಿಚತುರ್ಬಲಂ
ಗೂಡಲೊಡನೆಸೊಬಗಂ॥ ಸರಸಿಜಸುಪತ್ರಚತ್ರಂ ನವಿಲಗರಿಗುಂಚ । ಮೆರೆವ
ಪೂತೊಂಗಲಸುಚಾಮರಡಾಳಿಸಲು । ಪರಿಮಳಿಪಹೋಂಗ್ಯಾದಿಗೆಯಚೌರಿ
ಪೊಂಗ್ಯೆದಿಗೆಯಚೌರಿಪೊಂಗದಳಿಪನರ್ಾಲಿವಾಟದಿಂದೇ ॥ ೪೨ ॥ ಹಡಪ ಕ
ನ್ನಡಿಯುಮುಖಪಾವಡಕುಜಾಯುಮಂ । ಪಿಡಿಮುಚಾಮರಛತ್ರಚೌರಿಬಿಜ್ಜಣಿ
ದಂಡಕಡುಬಿರುದಿನಮಳಮಕರಧ್ವಜಂಗಳನಾಂತುಯಿಕ್ಕೆಲದಿವತ್ತರಿಸುತಾ ॥
ಉಡುಪವದನದಕಂಬುಕಂಥರದಬಿಂಬೋಷ್ಠ । ಜಡಜದಳಲೋಚನದತೆಳು
ವರ್ಸುರಿನಮಳಪೊಂ । ಗೊಡವೊಲೆಯದಾಡಿಮುಸುದಂತೆದರಹಾಸಬೆಳ್ದಿಂಗ
ಳಿಂದುರೆಬೆಳಗ್ರವಾ ॥ ೪೩ ॥ ಮಾನುನಿಯರಖಿಳವಿನಿಯೋಗದೂಳಿಗವಿಡಿದು ।
ಮೀನಧ್ವಜನನ್ನು ವಾಲೈಸುತ್ತಬರಲೆಲ್ಲ। ಸೇನೆಸಹಿತಮ್ಮದನವಿಜಯಭೇರಿಯ
ಪೊಯಿಸಿಪ್ರೋರಬೀಡವೂಡಿಸುತ್ತೇ ॥ ನಾನಾವಿಧಪಕ್ಷಿಯಕಳಾರವದಘೋಷ
ದಿಂ । ತಾನಡರಿಪರಿಮಳಪಪುಷ್ಪಚಯಚೈತ್ರರಥ । ಸೇನಾಧಿಪತಿಹೆಮದಾ)
ಜನುವಸಂತಶಶಿಮಂದಾನಿಲರ್ಸಹಿತದೀ ॥ ೪೪ ॥ ಯಿದೆಬಂದವಿರಹಿಗಳಹೃದ್ವ
ನಸುಚೈತ್ರಮ । ತ್ರಿದೆಬಂದಭೋಗಿಗಳಮನವನಚಂದ್ರಮನು ಯಿದೆಬಂದ
ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರರಚಿತ್ತಕಂಪನಗೊಳಿಪಹಿಮರಾಜನೂ । ಯಿದೆಬಂದಕಲ್ಲೆ
ರ್ದೆಯತಪಸಿಗಳತರಗೆಲೆಯ । ನುದರಿಸುವಮಂದಮಾರುತರಾಷ್ಟ್ರಿಗರವೊಡನೆ
ಮದನಮುಮ್ಮಾರ್ತಿಗಳು ಮುಖ್ಯರನುವೋಹಪಾಶದಿಟಬಿದುಕೆಡಹುತಿರ್ಪಾ ॥
ಅಸಮಶರನಪ್ರತಿಮನತಿಬಳಮ್ಮವಗೆಯೊ । ಕ್ಷಿಸಲುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಲೋಹಾದಿ

ಪವಿದಂಡಗಳ । ನೋಸೆದುಪಿಡಿದತುಳಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮಪೇವದಾನವಾದಿಗಳ ಬಿಡದೇ ॥ ಕುಸುಮತಳಿರಿಂದೆಚ್ಚುಕುಸುರಿದರಿದಳಿಕಿಸುತ । ಶಿವದನೆಯುರ ತೋಳುತೊಡೆಮರೆಯೊಳಡಗಿಸುವ । ವಸುಧೆಯಿಾರೇಳುಲೋಕಮನಾಣ್ಮ ನೃಪಕಾಮಚಕ್ರೇಶನೆಡೆಗೊಂಡನೂ ॥ ೪೬ ॥ ತಡೆಯದ್ವೈತನ್ನಂಚೆಕೋಂಚೆ ಕೋಳಿರ್ವಕ್ಕಿಚಯ। ವಡನೇರಿಬಕನಿಕರಕಲರವಚಕೋರಾಳಿ। ಗಿಡಬಟಿಟ್ಟಿ ಭಗುಂಡುಮುಳುಗಟಿಳರ್ವಶುಕಪಿಕಚಂಚರೀಕಸಮೂಹಾ ॥ ಬಿಡದೆಯುಚ್ಚ ರಿಸುತ್ತಲಿಬ್ಬಿಸುವನವಿಲ್ಗೊಳೆ। ಬಿಡದೊದರೆಕೌಜುಕ್ಕೈವಾರಿಸಲಂತಮತಮಗೆ॥ ಕಡುಬೇಗಕೂಡಿತ್ತುಚತುರಂಗಪಿಂದುಮುಂದಿಕ್ಕೆಲದೊಳೂತ್ತರಿಸುತೇ॥೪೭। ಯನ್ನಮುಂಗೈಯ್ಯಜಾಣ್ಣಡಿಯಕನ್ನಡಿವಕ್ಕಿಜೊನ್ನೊಡಲಸಂಪೂರ್ಣವಕ್ತ್ರ ಸರಸಿಜನೇತ್ರ । ಪನ್ನಗಾವೇಣಿಪಲ್ಲವಪಾಣಿಮೃದುವಾಣಿ ಸ್ತ್ರೀಕುಲಕಡಾಣಿ ಜಾಣೀ॥ ಚನ್ನಾಗಿಕೇಳುಮನ್ಮಥಮಹಾರಾಯನ। ತ್ಯನ್ನತಮಹಾಶೌರ್ಯದಿಂ ದೆಸೈನ್ಯಂಗೂಡಿ । ತನ್ನಕುಸುಮಾವತಿಯನುಳಿದು ಶಿವನಿರುತಪೋವನದತ್ತ ನೆಡೆಗೊಂಡನೂ ॥ ೪೮ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೂಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮ । ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ। ವಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರುರಾಮೇ ಶಮಡಿಪಿದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುವೊಲಿಯಿದನು ಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿ ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂ ಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೦೭ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

ಮನ್ಮಥದಹನ.

|| ಪಲ್ಲವಿ ||

ಸ್ಮರನಖಿಳಸೈನ್ಯಂಗೂಡಿ ಪೋಗುಗ್ರತರತಪೋಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೆಣಕಲತಿಕೋಪದಿಂ । ದುರಿಗಂಣಿನಿಂದಹಿಸಲಾವಾರ್ತೆಗೇಳಿರತಿಬಂದುಪಲುಬುತ್ತಿರ್ದಳೂ ||

ಪದಾ || ಶ್ರೀಮದಗಜಾನನರವಿಂದಭಾಸ್ಕರಮುನಿ । ಸ್ತೋಮಹೃದ್ಗೇಹನಿರ್ಮಲನಿವಾತಜ್ಯೋತಿ । ವ್ಯೋಮಧುನಿತರಳ ವಿಚಿತ್ರರಾಜಿತಜಟಾಪಟಲಶೋಭಿತಮಸ್ತಕಾ || ಸೋಮಶಕಲಾಕಲಾಭೂಷವಾಯುಭುಗ್ಭರಣ । ಸಾಮಗಾನವಿಲೋಲಸರಸಿಜಾಸನಗರ್ವ । ಭೂಮಿಧರದಳನಪವಿಶರಣಸುರಪಾದಪನೆಪಾಹಿಮಾಂರಾಮೇಶ್ವರಾ ||೧|| ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರಮುನಿಗಳೋಲೈಸುತಿರೆ । ತರಣಿಶತಕೋಟಿಪ್ರಭಾಮಯದಸಿಂಹ್ವಲಿ । ಷ್ಟೈರದಾಗ್ರಶಿವನಯಡದೊಡೆಯೊಳಂಕುಳಿತಭವನಾನನವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರೇ || ಭರದಿಂದಲೈದಿಮೆಲುದನುವಾಸರಿಸುತ್ತೆ । ಕರಿಮೊಗಂಸುಂಡಲದಿಸ್ತನ್ಯಪಾನಂಗೈವ್ರು । ತಿರಲೀಶದರಹಸಿತನಾಗೆನಾಙ್ಬುತ್ತೆಶರಗಬಾಚಣಿಸಿದಗಜೆಸಲಹಾ ||೨|| ಯಲೆಕಾಂತನಿನ್ನ ಸವಿವಚನವರುಷಂಗರೆಯೆ । ನಲವಿಂದಲೆನ್ನ ಹೃದ್ಧರಣಿಯತಿಪದಗೊಂಡು || ಯಲಘುಸದ್ಭಕ್ತಿಬೀಜಾಂಕುರಿಸಿಸುಜ್ಞಾನಲತೆಪರ್ಬಿಪಲ್ಲವಿಸುತೇ || ಸಲೆಶರಣಸಂಗಸದ್ವಾಸನೆಯುಪ್ಪುವುಮಾತು । ಕಲಿತವೈರಾಗ್ಯಯಳೆಗಾಯಾಗಿಸನ್ಮುಕ್ತಿ ಪಳಮುಸವಿದುಂಡುಸುಖಿಪಂತೆ ಸವಿಮೇಲ್ಗಥೆಯಬಿತ್ತರಿಸುಚಿತ್ಕಾಂತನೇ || ೩ || ಸ್ವಾತಿಬಲ್ವನಿಬಿಂದುಶುಕ್ತಿಗರ್ಭದಿಬಿದ್ದು । ಮಾತ್ರದೊಳ್ತನ್ನಪೂರ್ವದಗುಣವುನುಳಿದಮಳ । ಜ್ಯೋತಿಮುತ್ತಾದಂತೆಯೊಪುಣ್ಯಾಸತ್ಕಥೆಯಸಾರಾಮೃತವನೀಗಳೂ || ಶ್ರೀತಳೋದರೆನಿನ್ನ ಕಿವಿಗಿಬ್ಬಚಿಪ್ಪಿನೊಳು । ಪೋ

ತುಪ್ರವೇಶವಾಗಲುಪೂರ್ವದುಷ್ಕೃತದ । ಭೀತಿಯಳಿಗಳೆದುಪುನೀತಳಾಗಿ
ಪೆಳೆಳುಕಂಬುಕಂಧರಿಸುಂದರೀ ॥ ೪ ॥ ಚಕಿತಮರಿಹರಿಣಲೋಚನೆಕೇಳು
ಮುಂಗಪೆಯು । ನಕಳಂಕಮನ್ಮಥಮಹಾರಾಯತವಕದಿಂ। ದಖಿಳವಾರ್ಬಲವ
ನೊಡಗೊಂಡು । ನಡೆತಂದನದ್ಭುತವಾದುದೇವೇಳೆನೂ ॥ ಸಕಲಭೂಭುಜರು
ಗಳವಡೆನಡೆವದಿಳೆಯಾಗ್ರ । ಮಕರಕೇತನಮಹಾಸೇನೆಧರೆಸೋಂಕದವ್ರಕ।
ಟವಿಂಗಗನವಾರ್ಗಮನಡರ್ದುಮಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲಮನಂಡಲೆವುತೇ ॥ ೫ ॥
ಪರಿಪರಿಯುಪಕ್ಷಿಪಕ್ಷಂಗಳಿಂದುಚ್ಚಳಿಸು । ತಿರದೆವಿಲಯಾನಿಲನಯಿಮ್ಮಡಿಗೆ
ಪೇರ್ಚೆ । ಮೊರೆದೆದ್ದುಸುತ್ತಿವಿಯತ್ತಳವತಿಗುರಿದಿರುಗಿಸುತೆತಾರಾಳಿಯುದು
ರೇ॥ ಶರಧಿಸಪ್ತವಕದಡಿಪೇರ್ದೆರೆಗಳೆಬ್ಬಿಸುತೆ।ತರುಗಿರಿಗಳಂಮೂಲಸಹಿತಕೀ
ಳ್ದಾಗಸಕೆ । ಭರದಿಯೆಬ್ಬಿಸುತೆತರಗಿನತೆರದಿಗಗನಾಂಗಣದಿಹರಹಿಭೋರ್ಗರೆ
ವುತೇ ॥ ೬ ॥ ಭೂವಲಯಮನ್ನೆರೆಕುಲಾಲಚಕ್ರಂತಿರುಗು । ವೋಲುತಿರ್ರನೆ
ತಿರುಗಿಸುತೆದಿಕ್ಪರಗ । ಳಾವಿಗಡಜಂಝಾವಾರುತನೊಡನೆವಾರ್ದುಗಗನಾಗ
ಣದಿಸುಳಿಗೊಂಡಿರೇ ॥ ದಾವಾಗ್ನಿಪೇರ್ಚಿಳಾಮಂಡಲವದಹಿಸುತಿರ । ಲಾನಾ
ರಿಧರೆಗಳೊಡಲೊಡದುಪೇರ್ವರುಷಗರೆ। ದಾವರಿಸಲೊಡನೆದಳ್ಳುರಿಯತಿಶಾಂತಿ
ಯೊದುದುಮದೇನೆಂಬೆನೂ॥೭॥ಪಚ್ಚೆಯುದಸತ್ತಿಗೆಯೊಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳೋನೀಲ।
ದಚ್ಚಮೇಲ್ಪಳೆಗಳಂಪಿಡಿದುಬಪ್ಪಂದದಿಂ । ಗಚ್ಚೊಡೆಯದ್ವೈತರ್ವಗಿಳಿರ್ವಿಂಡು
ಚೆಳರ್ವಕ್ಕಿನೀಲಾಳಿಪ್ರತ್ಯೇಕದೀ ॥ ಸ್ವಚ್ಚದಿವ್ಯೊತ್ತಮೊತ್ತಂಗಟ್ಟೆಯುಗಲ
ದೆ । ಮುಚ್ಚಿಗಗನಾಂಗಣಮರವಿಕಿರಣಕೆಡೆಗೊಡದೆ । ಕೆಚ್ಚಲುರೆಗತ್ತಲೆಯು
ಮನ್ಮಥಮಹಾವೀರನತುಳಪ್ರತಾಪಬಿಸಿಲಿಂ ॥ ೮ ॥ ಬೆಳಗುಭುವನಕ್ಕೆಪಸರಿಸ
ಲಖಿಳಖಗಸೇನೆ । ಗಳರವಂಸಪ್ತಕೂಪಾರದುಘೋಷಮುಮ । ಸುಳಿದುದಶ
ದಿಗ್ವಳಯದೋಳ್ತಿವಿಪೂರೈಸೆಮರುತಪತಿಯಿಟ್ಟಣಿಸಲೂ ॥ ಬಲುಗಮನದಿಂತ
ಪೋವನವನರಸುತಮಂದ । ನಿಲಮುಂದುವರಿಯೆಹಿಮವಸಂತಚಂದ್ರಮರೊಡ
ನೆ । ನಳಿನಾಸ್ತ್ರವೋಸಮಾ ಯಾಬಲೆಯುಬೀಸುತ್ತೆಬರುತಿರ್ದನತಿಶೌರ್ಯ
ದೀ ॥ ೯ ॥ ಚಿತ್ತಭವನಧಿಕದಂಡೆತ್ತಿಬರವರಲು ॥ ಅತ್ತಶಿವನಿಹತಪೋವನದ
ಮಹಿಮೆಯನೇನ । ಬಿತ್ತರಿಪೆಮುಂಗುಲಿಯುಉರುಗಗರುಡಂಹರಿಣಹುಲಿ
ಯಾನೆಶಿಂಹತವ್ಮಾ ॥ ಶತೃತ್ವಮುಳಿದುಯತಿವಿನಯದಿಂಬಾಳ್ದಪವು । ಮ
ತ್ತೆಯುತಪೋದನದಿವ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳಲಿ । ಮತ್ತವಾರುತರಜಮನುಡುಗುವ
ನುಮದಹಸ್ತಿಪುಷ್ಕರೋದಕಪತಂಡಾ ॥೧೦॥ ಚಳೆಯನುರೆಚಲ್ಲುವವ್ರುಬಗ್ಗ

ಮರಿಗಳುವಿವಿದೆ । ಯೊಲಿದುಪೊತ್ತದಕುವವುಭಲ್ಲುಕಂಗಳುಪೋಗಿ । ನೆಲಗೆದರಿಕಂದಮೂಲಾದಿ ಗಳತಂದ ಪವುಕಪಿನಾಯಕರುಪರಿಪರಿಫಳಪಕ್ವ ಮರಿದುತಂದಿತ್ತಪವುಮಯೂರ ನೆಳಲಗೊಳಿಪವುತಮ್ಮಗರಿಯು ಪಸರಿಸಿ ನಿಂದುಯುಲರುಣಿಗಳುಂಪೆಡೆ ಯಪಿಡಿವಿರು ತಿಹವುಚಮರಿಚೌರಿಯಬೀಸಲೂ ॥ ೧೧ ॥ ಬಿರಿಘಾಳಿಬೀಸಲುಮಳೆಚಳೆಯುಬಳ್ಗೆ ೀಸಗೆಯು। ವುರಿವದಾವಾಗ್ನಿಮುಂತಾದುಗ್ರ ಜಂತುಗಳು ಕರಬೆದರಿತತ್ತಪೋವನವಪೋಗಲಂವಂದೆದೂರದೂರದೊಳಿರ್ದವೊ ॥ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದತಮ್ಮೊಳುಲಾಲಿಪುದನುಳಿದು । ಪೊರವಳೆಯತುಂಬಿರ್ಘೀಂಕಾರನಾದಧ್ವನಿಯು । ಹರುಷದಿಂಕೇಳಿಪರವಕರಾಗಿ । ತ್ರಮ್ಮನಮ್ಮರದಿರ್ದರಾಯತಿಗಳೂ ॥ ೧೨ ॥ ವಲಿದುಶಿವಶೈವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಪುರಶ್ಚರಣೆ । ಯುಳಿದುಸುಸ್ವರದಿಮುನಮುಳುಗಿಲಾಲಿಸುವಂತೆ । ಕಳಂಕರನಿಚಯುನ್ಮುಧ್ವನಿಯಿಂದೆಕೂಗುತಿರ್ದವುಕೂಡೆತದ್ವನದೊಳೂ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಶುಕನಿಕರಮೃದುಮಧುರನುಡಿಗಳಿಂಬರಲುರಪಂಗ್ಯೈವುತಿರೆಶೃತಿ ಪಾರಾಯಣಂಮರೆದು। ನಲುವಿಂದತದ್ವಿನಯವಾತುಗಳಲಾಲಿಸುತಿರ್ದರಾಗಮಪರಣರೂ॥ ಅತ್ರಿಕಸ್ಯಪನಭಾರದ್ವಾಜಮರೀಚಿವಿಶ್ವಾ। ಮಿತ್ರವಾಸಿಷ್ಟಭೃಗುಮುಖ್ಯಖಿಲವಿಮಳಸುಪವಿತ್ತರುಷಿಗಣರುಜಪತಪುರಶ್ಚ ರಣೆಯಿಂದೆಲ್ಲಪರಶುದ್ಧಿವಡೆದೂ॥ಧಾತ್ರಿಗುತ್ತಮತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಸ್ನಾನ । ಚಿತ್ರದಿಂಗೈದುಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನದಿಶೌಚ । ಗಾತ್ರರಾಗುತ್ತೆ ಶಿವನಕ್ಷಿಮಣಿಮಾಲೆಗಳನಳವಡಿಸಿಮುಂತೊರ್ಕೀಕ್ತದೀ ॥ ೧೪ ॥ ಪರಮನಿರ್ಮಲಹೃದಯರಾಗಿಬಳಿಸಂದುಬಂಧುರಹೇಮಕೂಟಾದ್ರಿತಪ್ಪಲತಪೋವನದಿ । ಪರಮಕಾಷ್ಟೆಯೊಳಿರ್ಪಪರಮೇಶ್ವರನಪುಣ್ಯದರ್ಶನವಕೊಂಡರ್ಚಿಸೀ ॥ ತಿರುಗಿತಮತಮ್ಮಯಾದಿವ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳಲಿ । ಪರಿಪರಿಯಜಪತಪಸಮಾಧಿ ಹೋಮಾನೇಮವಿರದೆಯಾಚರಿಸುತ್ತಯನವರತಪಕ್ವಫಳತರಗಿನುಪಹಾರದಿಂದೇ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿಂತಹತಪೊವನದಮಧ್ಯದೊಳುಶ್ರೀವುಮಾ । ಕಾಂತ್ತನುಬಹುತಪೋಧನರು ಯತಿಕಾಷ್ಟೆಯಿಂದತಮ್ಮುವಂಮರೆದುಹಸಿವುತೃಷೆನಿದ್ರೆಮುಖ್ಯಾವಸಿಗಳನೆಲ್ಲತೊರೆದೂ॥ ಕಂತುಕಾಲರಭಯವಶಂಕಿಸದೆಪರಬ್ರಹ್ಮವಂತರಂಗದಿ ಬೆರೆದುಸ್ವತ್ಕಮಲಮಧ್ಯನಿ । ಶಾಂತಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಧ್ಯಾನದಿನಿತ್ಯಸುಖದೊಳಿಹರೂ ॥ ೧೬ ॥ ಕುಂಭಕುಂಭಸ್ತನಾನ್ವಿತೆಕೇಳುತ್ರಿಜಗ । ದಾಂಬೆಗೌರಾಂಬಿಕೆಯುದಕ್ಷಯಾಗದಿತನುವ । ನಂಬಯುಲುಗೊಳಿಸಲೀಶನುಶಕ್ತಿರಹಿತರ್ಗೆಸಂಸಾರಮ್ಯಾಕೆನುತ್ತೇ ॥

ತಾಂಬಿಟ್ಟುದೇವತಾಕರ್ತೃತ್ವಮುಮಪ್ಪೊಂಪೆ । ಗಂಬಂದುಹೇಮಕೂಟವನಿ
ರ್ಮಲಸ್ಥಾನದಿಕುಳಿತುಯಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದೊಳ್ಬೆರನಿರೇ ॥ ೧೭ ॥ ದಕ್ಷ
ಯೋಗದಿನಪುವಬಯಲಿಗ್ಗೊಳಿಸಿಮೇನಕಿಯ। ಕುಕ್ಷಿಯಿಂಸಂಜನಿಸಿಬೆಳಿಯೆನಾ
ರದನೈದಿ।ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯುಯಿಳಕೆಪತಿಯಿಳನಿಹತಪೋವನದಿಯಲ್ಲಿಗೆಕಳುಹೆ
ನೇ ॥ ಆಕ್ಷಣದಿಗಿರಿರಾಜಸುತೆಯನೊಡಗೊಂಡುಪೊಂ। ಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕೈದಿಶ್ರೀ
ಹೇಮಕೂಟದಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಪೋಮೂರ್ತಿದರ್ಶನಂಗೊಂಡುಪೊಂದಿಸಿನುತಿ
ಸಿಶ್ರೀಪದಯುಗಾ ॥ ೧೮ ॥ ಕಮಲಗಳಗಿರಿಜಾತೆಯಿಂದ ಲಾರ್ಚನೆಗೈಸಿ।
ಹಿಮಗಿರೀಶ್ವರನಂದಿಗರುಹಿನಿತ್ಯದಿನಿನ್ನ।ರಮಣನಂಘ್ರಿಯನುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಭ
ಜಸಿಪೊಲಿಸುವದೆಂದುಪೇಳಿಪೋಗೇ ॥ ಕ್ರಮವಿಡಿದುನಿತ್ಯಾರ್ಚನಂಗೈವುತಿರಲಿ
ತ್ತ। ಸುಮಶರನಸೇನೆಯುಮುಂದುವರಿದೈತರ್ಪ ಸಮಯದಿ । ವಸರಿತತ
ದ್ವನವನುರೆಪೊಕ್ಕುಚಿಗುರಿಸಲೊಡನೆಚೈತ್ರನೈದೀ ॥ ೧೯ ॥ ವರಕುಸುಮವಿ
ಡಿಗಾಯಿವೆಣ್ಣುಗಳನಾಗಿಸಲು । ಭರದಿಂದಮಂದಮಾರುತನುವಳಪೊಗುತಲ್ಲಿ।
ಯರೆವಿರಿದಪುಷ್ಪಚಯದಮಳಪೊಸಪರಿಮಳವತದ್ವನದೊಳಂಹರಹಲೂ ॥
ಯರಗಿಬಂಡುಂಡುಬ್ಬಿರ್ಝೇಂಕರಿಪಭ್ರಮರಾಳಿ। ಯಿರದೆತಳಿರ್ದಿಂದುಕೋಗಿ
ಲೆನೀಕಸೊರ್ಕಿಸು ಸ್ವರಗೈಯ್ಯೆಸುಕರಪಕ್ವಮಾವಂಣುಗಳಕದ್ದಂಕ್ಕಿಮ
ಧುರಸವಪೀರ್ದೂ ॥ ೨೦ ॥ ಬಲಮದಂತಲೆಗಡರಿತಮುತಮಗೆವಾದಿಸುತೆ। ನಲು
ವೇರಿಯುತಿವಿನಯಮೃಧುಮದುರನುಡಿಗಳಿಂ । ದುಲಿವುತಿರೆತಪಸಿಗಳಕಿವಿಗಿಂ
ಪುಮೈಯ್ಯೊಳತಿತಂಪುನಾಸಿಕದಿಕಂಪೂ॥ ವಳಪೊಕ್ಕುಯಿಂದ್ರಿಯದ್ವಾರಂಗಳ
ಲಿಹೃತ್ಸರಸಿ। ಕಲಕಿನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತವಿಕಸಿಸಿಯೆಕರಣಾಳಿ। ನೆಲೆದಪ್ಪಿಮನೋನಿ
ಲನಬೆರದುಸಂಚಲಿಸಲುತಪೋನೈಷ್ಠಿಕಾಷ್ಠೆಮುರಿದೂ ॥ ೨೧ ॥ ನೆನಹುಮ
ನವಾವರಿಸೆಭ್ರಮರಂಚೆಕೊಡಚೆಶುಕ ॥ ವಿನುತಕೋಗಿಲೆಮುಖ್ಯಯಖಿಳಾಂ
ಡಜಾತಾಂಡ। ಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯುವಿನಯನಾದಮಗೇಳಿಮುಗಿದಕಂಣುಗಳಮೆಲ್ಲನೆ
ತೆರೆಯಲೂ ॥ ಅನಿತರೊಳುಮಾರೇಕ್ಷುಚಾಪಕೆಭ್ರಮರಸಿಂ। ಜನಿಗೊಳಿಸಿಜೀ
ವಡಿಯೆ। ಹೃದಯತಲ್ಲಣಗೊಂಡು । ತೆಸತನಗೆವಿರಹಾಗ್ನಿವೆಗ್ಗಳಿಸಿಸಿಂಹ
ನಾದಂಗೇಳ್ದಹಸ್ತಿಗಳೊಳೂ ॥ ೨೨ ॥ ಬೆದರ್ದುತಡವರಿಸುತ್ತೆಪುಲಿಸುಳುಹಿ
ಗಂಹರಿಣ। ಯದೆಗೆಟ್ಟುಹಿಂಡೊಡೆದುಚಲ್ಲವರಿದಂದಧಿಂ। ಸುಧೆವಿಲ್ಲನಾಜ್ಞಿ
ಯಿಂಪಿಮುಮಂಜುಳಶಿಮಂದಾನಿಲರಯಟ್ಟುಳಿಗಾರದೇ ॥ ಯಿದುಸುಧಾಕಿರಣ
ಮೊಚಂಡಾರ್ಕನುರಿಬಿಸಿಲೊಮದು ಪಳಿಕೋಗಿಲೆಯುಗಿಳಿಮುಖ್ಯಪಕ್ಷಿಗಳ।

ಮಧುರಗಳರವವಿಲಯಗಾಂದಸಾವೀರಭೂತಗಳ ಜೊಬ್ಬೆರವವ್ರೊ ॥ ೨೩ ॥
ಆತಪೋವನದೊಳತಿವೃತ್ತಾಂತದೋರಲ್ಕೆ । ಶ್ರೋತ್ರಪ್ರೋಧನರುಜರ್ಝರಿಸಿತನುಕಂ
ಪಿಸುತೆ । ಭೀತಸ್ತರಾಗಿತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತೆತವಕದಿಂದೆಡಬಿಡೆದೆದುಪೊರಳ್ದು ॥
ಕಾತರಿಸುತೆದ್ದುಜಪಸರಯೋಗದಂಡಶ್ರೀ । ಭೂತಿಘುಟಿಕೆಯಕಮಂಡಲವ
ವ್ಯಾಘ್ರಾಸನ । ವ್ರಾತಗಳನುಳಿದುಮುಡಿಗೆದರಿನಿಡುಜಡೆಗಳೆಳೆವೃತ್ತೆಯತಿಭ
ಯವಿಪರಿದೂ ॥ ೨೪ ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆವೃಬ್ಬಸದಿಯಳ್ಳೆಗಳಹೊಯ್ವುತ್ತೆ । ಋ
ಷಿಗಣರುನಿಲ್ಲಲೆಡೆಗಾಣದೆವ್ರೋಡುತಿರೆ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಾಸಮಯದಖಿಳ
ಮೋಹರದೊಡನೆಶಿವನಿಹತಪೋವನವನೂ ॥ ಸಸಿನೆಮುತ್ತುತ್ತಸಪ್ತಕೂಪಾರ
ದುದ್ಘೋಷ । ಮೆಸಗಿಹಿಮಮಂಜುಶಶಿಕಿರಣತಂಬೆಲಕೋಕ । ಶಿಖಿಭ್ರಮರ
ಶುಕನಿಕರಮಧುತರಗಾನಗೀತಂಗಳಿಂಝೇಂಕರಿಸಲೂ ॥ ೨೫ ॥ ಆಸಮಯ
ದಲ್ಲೀಶಪರ್ಣಸಾಲೆಯಸುಖಾ । ವಾಸದೊಳುಗುದವೃಷಣಮಧ್ಯದಿಯೆಡದ
ಮಡವಲೇಸಿನಿಂದಳವಡಿಸಿಬಲದಪದಹಿಮ್ಮಡವದ್ವಜದಾಗಸ್ರಮಡುಗಿಭದ್ರಾ॥
ಆಸನದಿಮಂಡಿಸಿಯೆತನುಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಮಾದ । ಆಸಖಿಯಮೂಲಾನಿಲನಕೂಡಿ
ಪಟುಗೈದುಭಾ । ಸುರದನಾಭಿಕಂದದಲಧೋಮುಖದಕುಂಡಲಿಯನೂರ್ಧ್ವ
ಕ್ಕೆನೆಗಹಿ ॥ ೨೬ ॥ ಹೃದಯಸಾರೋಜದ್ವಾದಶದಳಂಗಳವ್ಯಾಲೆ । ಪದವಿ
ಟ್ಟುಚರಿಸುತಿಹಹಂಸನಗತಿಯನಿಲಿಸಿ । ವಿಧುಸೂರ್ಯರೆಡೆಯಾಡುತಿಪ್ಪೀಡ
ಪಿಂಗಳಸುಪಶ್ಚಿಮಮಾರ್ಗವನುತಡೆದೂ ॥ ಮುದದಿ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠವಾರ
ಣಾಗ್ರಪರಿಯಂತ । ಪದುಳದೆಸತ್ರಾಣಗೊಳಿಸಿರ್ಪಪ್ರಾಣವಾ । ಯದನು
ಪಶ್ಚಿಮಮಾರ್ಗದೋಳ್ಮಡಸಿತ್ರಿಕೂಟಸ್ಥಾನದೊಳುನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇ ॥ ೨೭ ॥
ತನುಮಧ್ಯಮೂಲಚೇತನವಸ್ತುಶಿವಶಕ್ತಿ । ವಿನುತಬೀಜಂಹಕಾರಂಸಕಾರಾ
ಮಳಸ । ತ್ಸ್ರಾಣವಾತ್ಮನಡುನಾಡಿಯಿಂದಲೆಡೆಯಾಡುತ್ತತ್ರಿವೇಣಿಸಂಗಮ
ದೊಳೂ ॥ ಘನಬಿಂದುಂಯುಕ್ತನೆನೆಯದೇವ್ರಚ್ಚರಪ । ಅನಘಹಂಸನಚಲ
ನೆನಿಲಿಸಿನವದ್ವಾರಂಗ । ಳನುಬಲಿದುಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿಸಪ್ತವಾರಾಸಿಘೋಷ
ದಿಂಮೆರೆವುತಿರ್ಪ್ಪಾ ॥ ೨೮ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯಮಂನಿಲಿಸಿ ।
ಪರಮಪರತರಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದದಿಮನಂ । ಬೆರಸಿಬೇರಿಲ್ಲದೆತಪ್ತಕಾಂಚನಪ್ರ
ಭಾಮಯಯಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯೊಡನೇ ॥ ಸ್ಥಿರಸುಖಜ್ಯೋತಿಯಕೂಡಿಬೆಳಗು
ತ್ತೆ । ಪರವಶಾಬ್ಧಿಯಮುಳುಗಿತಾನೆತಾನಾಗಿಪ್ಪೆ । ನರೆದತಿತಪೋನ್ಯೈಷ್ಠಿಕಾ
ಸ್ಥೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದನಖಿಳತಪಸಿಗಳೆರೆಯನೂ ॥ ೨೯ ॥ ಬಿಟ್ಟಕೆಂಜೆಡೆಭಸಿತ

ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಕುಂಡಲಮ । ನಿಟ್ಟುಸಮ್ಯಾಸನದಿಭದ್ರಮುದ್ರೆಯೊಳ । ವಟ್ಟುಕು ಳ್ಳಿರ್ದುವಳನಟ್ಟಕಂಠಾಲಿಯಲುಗದೆಸಮಗ್ರಗ್ರೀವದೀ ॥ ಬಟ್ಟಹಿಮಘೃಷ್ಟ ತಪ್ಪಿವನೋಸೂರ್ಯಶತಕೋಟಿ । ಘಟ್ಟಿಪ್ರಕಾಶದೊಬ್ಬುಳಿಮೂರ್ತಿಗೊಂ ಡುದೋ।ನೆಟ್ಟನೆರಜತಶೈಲಮೆತಪ್ಪೋಘನರೂಪತಾಳ್ದಿಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದೋಲು ॥೨೦॥ ಯಿಾಶನುರೆಕುಮಕಾಲವಧುವಿಧಿವಿಲಯವಿ । ನಾಶನಿರುಪಮನಿತ್ಯನಿಗಮದು ರ್ಲಭನುನಿ । ರ್ನಾಶಹರಿಯುಜರಿಂದ್ರಮುನಿಜನನಮಿತದಿವ್ಯಪಾದನಿರ್ಗುಣವಿ ನೋದಾ ॥ ಪೂಷಶತಕೋಟಿಸಂಕಾಶದೊಬ್ಬುಳಿತೇಜೊ । ರಾಸಿಯಿಂಬೆಳಪ ಸಿತಗಾತ್ರನಿರುತಿಹತಪ್ಪೋವಾಸಮಮ್ಮುತ್ತಿಮುಸುಗಿತ್ತುಮಾರನಬಲಂರವಿಯ ಮುತ್ತುವತನುದೊಲು ॥ ೨೧ ॥ ಮೃಗರಾಜನೆಡೆಗೆಮದಕರಿಯಿರದೆಪ್ಪೋವಂ। ಖಗಪತಿಯಸರಸಕ್ಕೆವುರಗೇಂದ್ರನೈದಿದೊಲು । ಪೊಗೆದ್ವಜನಟಾವಿಂಗೆ ತೃಣಪರ್ವತವುಬರ್ಪಂದದಿಂದೀಪಮುಮನೂ ॥ ಸೊಗಸಿಂದೆನೋಡಿಗವಿ ಸುವಶಲಭನಂದದಲಿ । ಪಗೆಗೊಂಡುಮಾರಸುಕುಮಾರಬಲದೊಡನಗ್ನಿ । ದೃಗನಕೇಳಿಕಲ್ಕೋಪಟೊಪದಿಂಬರುತಿರ್ದನೇನೆಂಬೆನಂಬುಜಾಕ್ಷೀ ॥ ೨೨ ॥ ಕಾಲಭಟರುಂಪ್ರಳಯಕಾಲೋಗ್ರಸಿಂಹಶಾ । ರ್ದೂಲಾದಿದುಷ್ಟಮೃಗಕಾ ಳಾಹಿಸಂಕುಳಂ । ವ್ಯಾಲಿಜಂಝಾನಿಲಂರವಿಕಿರಣಮಳೆಮಂಜುಪ್ಪೋಗಲಳ್ಕಿಹೆ ರೆಸಾರ್ದಿರೇ ॥ ಫಾಲಲೋಚನನಿರ್ಪವಾಸದಮಹಾತ್ಮೆಯಂ । ಪೇಳಲೇನದು ಶಂಕಿಸದೆಗರ್ವದಲಿಪ್ಪೋಗೊಲನತ್ಯಧಟನಿಂ । ಸಕಲಸೈನ್ಯಂಗೂಡಿಮುತ್ತಿದತ ಪ್ಪೋವನವನೂ ॥೨೩॥ ಶಶಿಯುತಿಳಿಜೊನ್ನದಿಂವಿರಹಾಗ್ನಿಪೇರ್ಚುವದು । ವಸ ವಂತನೈತರಲುವನ ಗೊರಡುಚಿಗುರ್ಪವೂಸಸಿನೆಪೆಂಣ್ಕೋಗಿಲಿಯಸುಸ್ವರದ ಗಾನಕ್ಕೆಗುಂಡುಗಳುಕರಗುತಿಹವೂ ॥ ವಸಿದುಮಂಜಂಗರೆಯೆಬೆಟ್ಟಗಳುಜರಿ ದಪವು । ಪಸುರ್ಪತ್ರಮುರುಟುವವುಹಿಮಕೆಯಂಘ್ರಿಪನಿಚಯ । ಕಸಿಗುಂ ದುತಿಶವುತಂಬೆಲರಿಂಗೆಕುಸುಮತತಿಯೆಂತಿವಾರ್ಬಲವಕಳುಹೇ ॥ ೨೪ ॥ ಕೂಗುತಿಹಖಗಭಟರಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಡನೆ।ರಾಗದಿಂಥಳಿಮಂಜುತಂಬೆಲ ರುಶಶಿಚೈತ್ರಪ್ಪೋಗುತವಸಂತರುಂಪರ್ನಸಾಲೆಯುಮುತ್ತಿಕಿತ್ತಿಶರೆಸೂರೆಗೈದೂ ಭೋಗಿಭೂಷನತಪ್ಪೋಮಂಟಪವನಿರದೆಕಿರು । ಬಾಗಿಲಿಯತೆಗೆದುವಳಪ್ಪೊ ಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಶಿವ । ಯೋಗಮೌನದಮುದ್ರೆಬಂಧಂಗಳಮ್ಮುಗಿದನಾಳಗಳಲಿ ಸುಳಿದೂ ॥ ೨೫ ॥ ಅವಿರಳಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದದೋಳ್ಮನಮುಳುಗಿ। ಸವಿಯುದಾ ನಂದಾಬ್ಧಿಮಧ್ಯದೋಳುನಿತ್ಯಸುಖಿ॥ ಸವಿರಸಮುಸವಿದುನಿಶ್ಚಲಿತಪರಶಿವನುಗ್ರತ

ಪ್ರೋವಿಘ್ನೈಗೈಯ್ಯಾ॥ನೆವದಿಯೂರಡಿಕೋರಗಿಳಿವಧುರನುಡಿಗಾನ।ನವರಸಂಕ
ರ್ಣರಂಘ್ರದಿಪ್ರೊಕ್ಕುಹೃತ್ಸರಸಿ । ತವೆತುಂಬಿತತ್ಕಮಲವರಳಿತನ್ಮಧ್ಯನಿಶ್ಚಲನೆ
ಯಿಂಧಿರ್ಪಹಂಸಾ ॥ ೩೬ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ಚತ್ತುತದ್ದಳಗಳೊಳುಸಂಚರಿಸ । ಲಲ್ಲಿ
ಹಮನೊಭ್ರಮರಸದ್ವಾಸನೆಯನೆನೆಯೆ । ಪ್ಫುಲ್ಲಶರಹರನಬಯಲಂಗಮಯ್ಯ
ನಂಗನಬಯಲಬಂದುಮುತ್ತೀ ॥ ತಲ್ಲಣಂಗೊಳಿಸುರೆದೇಹಮಂಯಿಾಶತಂ। ನ
ಲ್ಲಿತಾನೆನದನಿದೆತ್ತಣುತ್ಪಾತವಾ । ರಲ್ಲಿಸಂಜನಿಸಿತೊಯೆಂದೆಣಿಸುವನಿತರೊಳು
ವಾರತಾಂಬರುತಿರ್ದನೂ ॥ ೩೭ । ಕಾಮಂಗೆಜನನಿಜನಕರನುಕಲ್ಪಿಸಲೇ
ಕೆ। ಕಾಮಿಸುತ್ತಿಹರಮನದಿಂಜನಿಸಿಸರ್ವರನು।ಕಾಮುಕರಗೈದುಕಳವಳಗೊ
ಳಿಪನವನೆಸ್ವತಂತ್ರಪುರುಷಂಜಗದೊಳೂ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರೆಂಬಕಟಕಿಯುಮ
ರೆಯೊಳಿರ್ದುತಾಂ । ಕಾಮಿಪರಚಿತ್ತಭವನೆನಿಪನಲ್ಲದೆವೋಹ। ಕಾಮಪರಶಿವ
ನನೆನಹಿಂದೊಗೆದವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಕಾಮಾಧೀನವೂ ॥ ೩೮ ॥ ಹರಹರಿಯುಬ್ರ
ಹ್ಮೇಂದ್ರವರಸಿದ್ಧಸಾಧಕರೆ । ನೆರೆಜಪತಪೊಯತಿವ್ರತಿಜಿತೇಂದ್ರಾದಿನಿ। ಷ್ಯ
ರನಸುರನರನಾಗಖಗಮೃಗಂಕೀಟಮುಖ್ಯಖಿಳಜೀವಾತ್ಮರುಗಳಾ ॥ ನಿರತದಿಂ
ದವರಮನಭಾವಕರಣಂಗ ಳೊಳುಸ್ಥಿರದಿನೆಲಸಿರ್ದುತನ್ನೆನಹುಮಾತ್ರದಿವೋ
ಹ।ಸರಳಿಂದಲೆಚ್ಚೆರ್ದೆಗೆಡಿಸಿಭಂಗಂಬಡಿಪಸರ್ವರಸುಚಿತ್ತಭವನೂ ॥ ೩೯ ॥
ಯಿಂತಪ್ಪಯುಸಮನಸುಳಿತಮಹಾಬಲಯುತ । ತ್ಯಾಂತಲೋಕೈಕವೀರಂವಿಜ
ಯೆಪಂಚಮಲ। ತಾಂತಬಾಣಂಗಳಿಂನೆಚ್ಚುಯತಿಘಾಯಗಾಣಿಸದೆನೋಯಿಪ
ಸರ್ವರಾ ॥ ಕಂತುವೆಯುಸಮಶರನವನಿದಿರೊಳ್ಳೈದೆಮಾ । ರಾಂತುಕಾದುವವೀ
ರರಾರೆಂದುಬಿರುದಿನೊಜ । ರಂತೆಮಕರಧ್ವಜೆವಪಿಡಿದಂಚೆಕೊಂಳೆನವಿಲ್ಲಾಳಿಗ
ಳುಸಾರುತಿರಲೂ ॥ ೪೦ ॥ ಅಳಿಮೌರ್ವಿಯಿಕ್ಷುಚಾಪಂಚಲಗೋರ್ಣಲು । ಗಿಳಿ
ಗುದುರೆಚೂತರಥಚಂದ್ರಮಂಡಲಚತ್ರ । ಪ್ರೊಳೆವಮುಚ್ಛಧ್ವಜಂತಳಿರಮಳೆಮ
ಕರತೋರಣಗಳಂಪಿಡಿಸೆವಲವಿಂ ॥ ಕಲಿವೀರಯಾವೇಶರಸಮ್ಯೆಯ್ಯೊಳಾವರಿಸೆ
ಅಳಕದೆವಸಂತಚೈತ್ರಂಮಂತ್ರಿಗಳನುತಂ। ಬೆಲರುಹಿಮಕರಮುಖ್ಯಸ್ವಾಮಂತ
ರೊಡವರಲುಭ್ರಮರತತಿಕೈವಾರಿಸೇ ॥ ೪೧ ॥ ಭರದಿಶಂಕರಮಾಳ್ಪವುಗ್ರತಪ
ಕೆಡಿಪೆನಂ। ದುರವಣಿಸಿಭೋರನೈತರ್ಪಸುಮಶರನಯುತಿ । ವರವೀರಶೌರ್ಯಪ್ರ
ತಾಪಮಂದೂರದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆಕಡೆವಾಗಿಲೊಳ್ ॥ ಯಿರುತಿರ್ಪಸ್ಮರಕಾಲ
ವಿಧಿಯುವಧಿಗಳಿರದಿ । ಚರಣಚತುಷ್ಟಯಿಂಮೆಟ್ಟಿಬಿನದಿಪನತುಳಪರಮ
ನಿಸ್ಪ್ರಹವೃಷಭರಾಜೇಂದ್ರನೋಡೆನೊಡಿಶಂಖಿಸದೆಬಹುತಲಿರ್ಪಾ ॥ ೪೨ ॥

ಮಾರಂನೃಪಾಲಕನನೋಡಿನಂದೀಶಯಿವ। ನಾರೋವಿಾಪುರುಷನಿಂದಾದುದತಿ
ಳುತ್ಪಾತ। ನಾರಾಯಣನುಮಾಗೆಗರುಡಪಾಳಿಯುಯಿಲ್ಲಮಜನೆನಲುಹಂಸಧ್ವ
ಜವ್ರು॥ತೋರದಿದೆಸುರನಾಥನಾದೊಡಂಶ್ವೇತಕರ್ಯೇರಿಬಹನವನಲ್ಲರಘುಸಕೇ
ತುಪಕ್ಷಿಪರಿ । ವಾರದೊಡನ್ಯೆತರ್ಪಮೂಲೋಕವೋಹನಶರೀರಕಾಮನು
ಯಿಾಶನಾ ॥ ೪೩ ॥ ಪರತರದತಪವಕೆಡಿಸುವೆನೆಂದುಬರ್ಪನವ । ನಿರಿ
ದುಕೆಡಹುವೆನೆನುತಕೋಪಾಗ್ನಿವಡಲೊಳಂ । ಯಿರದೆಹೊತ್ತುತ್ತಹೊನಲೀ
ರಿಭುಗಿಭುಗಿಸುತ್ತೆ ಪೊಗೆಸೂಸೆನಾಸಿಕದೊಳೂ ॥ ವುರಿಯುಮುಕ್ಕುಳಿಸು
ತ್ತೆನೇತ್ರಯುಗಳಂಗಳಲಿ । ಕರೆವುತ್ತೆಕೆಂಗಿಡಿಗಳಂನೆಡ್ಡುಚರದಿಂ । ಧರೆಯು
ಗೆದರುತ್ತೆಬಾಲಮುಮಿಡಿದುಭಯಕರ್ಣಂಗಳಂನಿಮಿರ್ಚಿನೆಲನಾ ॥ ೪೪ ॥
ವಡನೆಘ್ರಾಣಿಸುತಡುರುಕಿಡಲಜಾಂಡದಘಟಂ । ನಡುಗಿತ್ತುಪೊಡವಿನಗ್ಗಿದುದು
ಯುಹಿಪತಿಸಹಸ್ರ । ಪೆಡೆಗಳಂಕುಸಿಯೆಕೂರ್ಮನಬೆನ್ನುಬಿರಿವೋಲಾಯುಷ್ಟ
ಕುಲಶೈಲಂಗಳ॥ ಗಡಗಡನೆವುರುಳಿದವುಸಪ್ತಸಾಗರಮಿರದೆ । ಸಿಡಿಮಿಡಿಯೊ
ಬ್ಬುಳಿಯುವಾಗಿಪರಿಯಲ್ಸ್ಮರನ। ಪಡೆಚೆದರ್ದುಗಗನಪಥಮಡರ್ದುಗಮನಿಸಿ
ಮಾರಥನುಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಯಾ ॥ ೪೫ ॥ ಬಿಸುಟುಯದೆತಲ್ಲಣಗೊಂಡುಹೃದ
ಯುಕಂ। ಪಿಸುತಲೋರ್ವನಿಂದುಕಂಗೆಟ್ಟುನೋಡುತಿರೆ। ವೃಷಭಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕ
ತ್ತಮಕೊಡಹಿಶೃಂಗಗಳಸಾರ್ಚಿಶಳಿವೆನೆನುತೇ ॥ ಬಿಸಿಗೋಪದಿಂದಲುರವಣಿ
ಸಿಬರುತಿರಲಿರದೆ । ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟೋಡಿವೃಕ್ಷಮನಡರೆ । ಶಸಿವದ
ನೆಗಿರಿಜಾತೆಯಿಾಕ್ಷಿಸುತಲಿವನಿಂದಲೀಶನತ್ಯುಗ್ರತಪವಾ ॥ ೪೬ ॥ ವುಳಿದು
ತನ್ನಕಂಡಮಾತ್ರವೊಲಿದಪನೆನುತ । ಘಳಿಲನೆನಂದೀಶನೆಡೆಗೈದಿಶ್ರೀಹಸ್ತನ
ಳಿನಂಗಳನುಮುಕುಳಿಸಿನಿಂದುಯಾ ದ್ವಾಂತತಿಳುಪಿಕೋಪಮುಮಾಣಿಸೀ ॥
ಅಲರವಿಸಿಖಂಗೆಯಭಯಮನಿತ್ತುನೀಬಂದ। ಅಲಘುಕಜ್ಜಮತೀರ್ಚಿಪುದೆಂದು
ಬೋಧಿಸಲು । ಗೆಲುವಿನಿಂಮಾರತನ್ನಯಸಕಲಸೈನ್ಯಮಂಗೂಡಿಸಾರಪುನು
ಸಾರ್ದು ॥೪೭॥ ಮ್ಯೆಗರೆದುಕುಳಿತಿಕ್ಷುವಿಸಿಖಾಸನಕ್ಕೆಯುಳಿ । ಯೌಘಮೌ
ರ್ವಿಯುವುಭಯಕೋಪಿಂಗೆಯುಳವಡಿಸಿ । ರಾಗದಿಂಟಂಕಾರಗೈಯ್ಯೆದಶವಿಶಿಬಿ
ಸುಗೆಬಿಟ್ಟಿತ್ತುತನ್ನಾದದೀ ॥ ಶ್ರೀಗಿರೀಶನಹೃದಂಯಬುಗಿಲಿಡಿದುತನುಕಂಪ ।
ನಾಗಿಜಾಘರಿಸಿತಲ್ಲಣಗೊಳುತಿರಲೊಡನೆ । ಬ್ಯಾಗವಿಂಕಮಲಕುಮುದಂಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯುಚೂತಶೋಕೆತಳಿಕುಸುಮಂಗಳಾ ॥೪೮॥ ಪಂಚಲಪನನಪಂಚಮನ
ಯುವಂಗಳಿಗೆಸುರಿ । ಸಂಚುತಪ್ಪದತೆರದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆತನ್ನಯು । ಪಂಚವಿಶಿಖಂ

ಗಳನುಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಬಲದಿಯಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲೂ ॥ ಪಂಚವರ್ನಸ್ವ ರೂಪಕನಸರ್ವಾಂಗಗಳ|ವಂಚನಿಲ್ಲದೆತಾಗಿತಟ್ಟೂರ್ಚೆವಿರಹಾಗ್ನಿ|ಮುಂಚೆಮ ಯ್ಯಾವರಿಸಲತಿಕೋಪದಿಂದಮುನಿದನಲಂಬಕತೆರೆಯಲೂ ॥೪೯॥ ಭುಗಿಭು ಗಿಸಿಪೊಗೆವೆರಶಿಕಿಡಿಯೊಡೆದುಡಳ್ಳುರಿಯು| ಮಿಗೆಪೇರ್ಚಿಪಬುರ್ಬುತ್ತೆಬಳ್ಳಿವರಿದೇ ಳುನಾ | ಲಿಗೆಸಾರ್ಚಿಥಗಥಗಿಲ್ಸಿಳಿಸಿಳಿಲ್ಕಿನದವಿಂಕಿಚ್ಚಿದಲೋಕವಾ ॥ ಪೊಗೆ ಮಿಗೆಯಕಾಮಾಗ್ನಿಯಿಂದದಹಿಸುತಲಿರ್ಪ | ವಿಗಡಮಾರನಧನುಬಾರ್ಣಬತ್ತ ಳಿಕೆಧ್ವಜ | ನೆಗಹಿದಸುಛತ್ರಮಂಮಕರತೋರಣಮುಖ್ಯಮಂಮುಸುರಿಸು ತ್ತಿೀ ॥೫೦॥ ಸುಳಿಸುಳಿದುತುಲಾದಾಶಿಯಸುಡುವಜ್ವಾಲೆಯೊಳು | ನಳಿನಾ ಸ್ತ್ರನಮಳತರಕಳೇವರವನಿಮುಷಾರ್ಧ | ದೊಳುಚಿತ್ರಪಟವದಹಿಪಂತೆದಹ ನಂಗೊಳಿಶಿಭಸ್ಮೀಕೃತಂಗೆಯ್ಯಲೂ ॥ ಬಳಿಸಂದದಂಡೊಡೆದುಚಂದವರಿಯ ಲುಮಂದಾ| ನಿಲನಂಪರಿದ್ಯೆದಿಕುಸುಮಾವತಿಯಪಿರಿಯಕೊ | ತ್ತಳವಡರಿಪತಿ ಪೋದಮಾರ್ಗಮಂನೋಡುತಿಹರತಿಯೊಡನೆಸೂಚಿಸಲ್ಕೀ ॥೫೧॥ ಅವಳೆರಡು ಕರ್ನರಂಧ್ರದಿತಪ್ತಸರಲು ಯುಗಳಸೂರ್ಚಿದಂತೆಕಾಮಾಗ್ನಿದುಃಖಾಗ್ನಿತಾಂ ತವೆಪೇರ್ಚಿವಡಲೊಳಂಪುರಿದುದುಸರ್ವಾಂಗವಾವರಿಸಿಸಿಡಿಮಿಡಿಯೊಳೂ ॥ ನ ವಕದಳಿಮೂಲಮಂಭೇದಿಸಲುಕೆಡೆವಂತೆ | ಮವನಿಯೊಳುದೊಪ್ಪನೆಕೆಡೆದುಪ ರವಶದಿಯು | ದಕವನಗಲ್ದಮುಪ್ಪನಂಪದಲಿಸಿಡಿಸಿಡಿಮಬೀಳ್ದುಪೊರಳ್ದುಮಿಡು ಮಿಡುಕುತಾ ॥೫೨॥ ತ್ರಿಣಯನುರೆಹಣೆಗಿಚ್ಚಿನಿಂಜೆಂದನಾಪುಷ್ಪಗೆಣೆಯಂ ಗೆವಂದೆನಿಮುಷಂದುಃಖಿಯೊರತಿ | ವನಿತೆಯಳಿಗಾವರಿಶಿದತುಳದುಃಖಾನಲನು ಕೊಲ್ಲದೆಜೀವದೊಡನೇ ॥ ಘನತಾಪದಿಂದಲಿಸಾಯಲಿಗೊಡದೆಬೇಯಿಸುತಿರೆನೆ ನನೆನದುಯವೆಬಸುರಹೊಯ್ಕೊಳುತಚೀರ್ದುದೋ | ದನೆಯಿಂದೆಶೋಕಾಬ್ಧಿ ಯೊಳುಮುಳುಗಿಕಂಬನಿಗಳಂತೋಯ್ದುಭೋರ್ಗರೆವುತಾ॥೫೩॥ ಶರೆಬಿಗಿದು ಕಂಠಗದ್ಗದಿಪಗರ್ಜನೆಯಿಂದೆ | ಯಿರದೆನುಡಿಯೊಡೆದುಮುಂಗುರುಳ್ಮೀಘನ್ಮೈ ಬೆಬಂದುರವದನವಿಂಧುಮಂಡಲಮು ಸುಕಲ್ಕೋಮಲಾಂಗದುರೆಮಿಂಚಿನಿಂ ದೇಮೆರೆವಪುಬುರ್ಬ್ಬರದಯಿಂದ್ರಚಾಪದಿಯಕ್ಷಿ | ಗರೆವದುಖಾಕೃಪೇರ್ಮಳೆ ಯಿಂದತೊಪ್ಪನೆತರುಣಿತಾಂತೊಯ್ದು ಸತಿವಿರಹದಿಂಹುಡಿಯೊಳುರುಳ್ದುಪೊರ ಳ್ದುರೊದಿಸುತ್ತೀ ॥೫೪॥ ಕನಕಕೋಮಲಲತಾಂಗಮದ್ಪೊಳದೋಳ್ಪೊರಳಿ ವಿನುತಕಲಶೋರೋಜಗಳನೆಲುದಂತೊಲಗಿ | ಘನಕಬರಿಸಡಿಲಿಕೇಶಂಸೂ ಸಿಮೈಮುಸುಗಿಯಕೆಯುಗಿದಮುಕ್ಷಿದ್ವಯದೀ ॥ ತನುತಾಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿಬಿಸು

ಯಿಲ್ಕುರೆವುತ್ತ । ತನತನಗೆಕರಚರ್ರಣಸೊಪ್ಪಸಿವ್ಯಮರೆಬ್ಬು। ವನಿತೆಪತ್ತಿವಿರಹ ಸಂತಾಪದಿಂಕಡೆಯವಸ್ಥೆಯೊದಗೆಮರದೋರಗೆಲೊಡನೇ ॥ ೫ ॥ ಕಳಾವಿಳಾ ಸಿ ಏವೆಣ್ಗಳುಕಂಡುಕಂಗೆಟ್ಟು । ಬಳಿಸಂದುಕರದಬೆರಳ್ಗಳನಬಿಕೆಮುರುಕೊಳುತ । ಘಳಿಳನೆತಂಗೊಳಲತೀರದೊಳ್ತಳಿತಮಲವಾಮರನನೆರಳಿನಲ್ಲೀ ॥ ಮಳಲವೇದಿಕೆಗೈದುಯಳೆವಾಳೆಪರ್ನಮಂ। ನಲವಿಂದೆಪಾಸಿಪೊಸಜಾಜಿಕುಸುಮವಪರಪಿ । ಕಳಹಂಸಗಮನೆಯರುಕೊಂಡೊಯ್ದುಮೆಲ್ಲನೆಮಲಗಿಸುತಹಿಮಚೋರ್ನಮಂ ॥೫೬॥ ಯದೆಯೊಳಂಪರಪಿಧೂಂಮ್ರಾಂಬರವವದ್ದಿಗೈ । ದದನುಬಾಸಣಿಪಿಲಾಮಂಚದುರೆ ಯಾಲಿವಾಟದಸಣ್ಣಘಾಳಿಯಂಯಿಕ್ಕೆಲದಿಯಳೆವೆಣ್ಣುಗಳ್ಕಿಂದುಬೀಸುತ್ತಲೀ ॥ ವದಗಿಬಹುಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಮಂಗೈವುತಿರೆ । ಸುದತಿತನುಸಂತಾಪದುರಿಪೇರ್ಚಿಮಲಗಪಾಸಿದತಳಿರುಮುರುಟಿತರಗಾಗಿ ಜಾಜಿಯಕುಸುಮಸೂಜಿಗಳಸೂರ್ಚಿದಂತೇ ॥ ೫೭ ॥ ಕೂರಸರಲುಗಳಾಗಿ ವ್ಯೆಯ್ಯೊಳಳ್ಕುರಿಯಿಕ । ಪೂರ್ರಚೂರ್ನದಕಂಪುವಿರಹಜ್ವಾಲೆಯಪೆಂಪು । ನಾರಿಯರುಬೀಸುತಿಹಬಿಜ್ಜಣಿಯತಂಗಾಳಿಮದನಮೋಹನದಗಾಳೀ ॥ ಕೀರಗಳಮಧುರನುಡಿಕರ್ನಗಳಗುರಿಯಹಾಡಿ । ಆರಡಿಗಣದಸದ್ದುಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸುವಮುಥು। ಸಾರಕೋಗಿಲೆಯಸ್ವರಕರಗಿಸುವಕಾಮಜ್ವರದಿಂದೆಸಂತಾಪಿಸುತಿರೇ ॥ ೫೮ ॥ ಲಲನೆಯರುತಮತಮಗೆಯದೆಗುಂವಿಚಿಂತಿಸುತ । ಘಳಿಲನೇ ಪಿಡಿದೊಯ್ದುತಂಗೊಳಲಿನಿಂದುರ್ಕಿ । ಛಳಿರ್ಗಲ್ಲಕಾಲುವೆಯೊಳಂ ಪರಿವಶೀತಳೋದಕದಿಕಾಲ್ಗಳನೆರಡನೂ ॥ ಯಿಳುಹಿಯದ್ದಲ್ಕೆಕಾಚೋನ್ನತಿಳಿಗಾಸುತ್ತೆ । ಜಲದೊಳೆದ್ದುವತೆರದಿಚೂಯಿಚರಿಂದೆನುತೆ । ಬಲುಗಾಯ್ದತಜ್ಜಲಂ ಯಳವಾಳೆಗವರಿಸಲವುವಣಗಿತರಗಾಗಲೂ ॥ ೫೯ ॥ ಮೃಗಮದಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿಕೇಳುಯಾತರುಣ । ಮೃಗಯಾಯಮಾನಲೋಚನೆಯನಾರಿಯರು । ಬಗೆಬಗೆಯಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸುತ್ತೆಮೂರ್ಛೆತಿಳುಹೀ॥ ಮಿಗೆನಳಿನದಳದದೊನ್ನೆಯೊಳುಶಾಂತೋದಕವ । ಮೊಗದುಪಾನಂಗೈಸಿ ಮಡಿಸಿದೊಡೆಮುಗಿದದೃಗ । ಯುಗಳಮಂಮೆಲ್ಲನೆತೆರದುಯೀಕ್ಷಿಸುತೆದ್ದು ಕುಳಿತುಯಾಳಿಯರನುಡಿಸೀ ॥ ೬೦ ॥ ಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರೆಯರುಗಳಮಿಗೆಮನ್ನಿಸುತೆ । ಆಪತ್ತಿಗರುನಿಮಗಿಂದಹಿತವರಕಾಣೆ । ತಾಪಮಂತವಿಸಿದಿರಿ ಯನ್ನಪ್ರಾಣೋಪನಂತೋರಿಬದುಕಿಸುವದೆನಲೂ ॥ ಆಪೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆಹೆಗ್ಗಡತಿಯುಹಸುಗುಣೇಕ್ಷು । ಚಾಪನಂಗನೆಗೆವಾರ್ನುಡಿದಳಂಘೇರಿರವ । ಕಾಹಿಯುರಿಯದೆ

ದುರ್ಗತಲ್ಲಣಿಸಿತೆಂಬಂತೆಗಾಳಿಯವಾರ್ತೆಗಿಂತಪ್ಪರೇ ॥೬೧॥ ಯೇನಾಗದದು ಮಾಡೊಡೆಯುಧೈರ್ಯ್ಯಸರ್ವಥಾ । ನೂನಸಾಧನಮಕ್ಕುಸಟೆದಿಟಮನೆಲ್ಲವ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿಯೆ । ತಿಳಿದುನಿಶ್ಚೈಸಬಹುದುಬರಿಯದೆಬಯಲಬಳಲಿಕೆಗೊಂಬರೇ ಮೆನಾತ್ಮಜಾನಾಥಕೋಪಿಸಲುಕೊಲ್ಲುವನು । ತಾನುವಲಿದಡೆಕಾಯ್ವನಾವು ಪ್ರೀಗೀಕ್ಷಿಸುವ । ವಿಾನಾಂಕನಿರ್ದೋಡಲೇಸುಯಿಲ್ಲದೊಡೀಶನಂವಲಿಸಿ ದೊಡೆಯಿತ್ತಪಾ ॥ ೬೨ ॥ ಯಿದಕಿನಿತುಸಂಶಯಬೇಡೆಂದೊಡಂಬಡಿಸುತ್ತೆ । ಕೆದರ್ದಕುಂತಳಮಮುಡಿಗೊಳಿಸಿವೈಥಾಳಮಂ । ಮುದದಿಂದತೊಡದುಸಡಿಲ್ಪಡಿಗೆಯಂಬಿಗಿದುಡಿಸಿಮೇಲುದಂಪೋದಿಸಿಸರ್ವಾ॥ ಸುದತಿಯರವಡಗೂಡಿ ರತಿಯುತತ್ಕಾಂತನೈ । ದಿದಸರಣಿವಿಡಿದುಯತಿದುಃಖದಿಂಕಂಬನಿಯ । ತುದಿಯುಚಳ್ಳುಗುರಿನಿಂಚಿಮ್ಮುತ್ತೆಮನದಿಪ್ರಳಾಪಿಸುತೆಬರುತಿರ್ದಳೊ ॥ ೬೩ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯ ಸಾಯೂಜಪ್ರಬಂಧಮ । ತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯುಭಿದಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರ ರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕಠನುವಲಿದಾ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೬೪ ॥

॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೩೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ

—)*(—

ರತಿಪ್ರಳಾಪ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ರತಿಪ್ರಳಾಪಿಸುತಿರಲುಗಿರಿಸುತೆಯುಕರದೊಯ್ದು । ಸಿತಕಂಠಗೆರಗಿ ಸಲುವರಕೆಯತ್ತಂಕಳುಹೆ।ಪತಿಯುಬೆದಕುತ್ತದುಸ್ತಾರಕಾನನದಿಬರುತಿರ್ದಳ ತ್ರಿಜಾನಾತ್ಮಜೆ ॥ ಪದಾ॥ ತರುಣಿಯುಣುಗನಸುತನತಮ್ಮನನುಜನಸತಿಯು। ಪಿರಿಯನುಯ್ಯನಬೀಗನವನವೊಮ್ಮಗನವ್ವೆ । ವರಪಿತನಯುಪತಾರನಾಗ್ರಜನ ಯಂಗನೆಯುತಸ್ಕರನುಬಲುಪಿನಿಂದೆ॥ ಯಿರದೆರವಿುಸಿದಳಶಾಪವಕಳೆದೆನಪ್ಪನಾ। ವರವಾಹನವಧರಿಸಿದನಯುರೆಶರೀರದಿಂ । ನೆರೆವಿರಾಜಿಪಮಕುಟಮೌಳಿವೃಷ ಪಾಳಕೃಪಾಳಿರಾಮೇಶಸಲಹಾಹಿ॥ ೧ ॥ ಮೂಷಕತುರಗಮುವನೇರಿಕುಣಿಸುತ್ತಬರ । ಲಾಷಡಾನನನವಿಲ್ಗುದಿರೆಯೇರಿದಿರ್ವರಲು । ಯಾಶಿಖಿಗೆಯುಳ್ಕಿಗಣವನಕುಕ್ಷಿಬಂದಾಹಿಮುಡಿಯುಳಿದುಪರಿಯೆಬೆದರ್ದೊ ॥ ವಾಸರಿಸಿಲಂಬೋದರನಕೆಡಹಿಯಿಲಿಯೊಡೆ । ಬಾಸುರದಗಜವದನಪ್ರೊಡೆಗೆಡದುಪ್ರೊರಳುತಿರೆ । ಶೇಷನಂಪಿಡಿದುಪ್ರೊಟ್ಟೆಯಕಟ್ಟೆಯೆತ್ತಿಮುದ್ದಿಸಿದಗಿರಿಜಾತೆಸಲಹಾ ॥ ೨ ॥ ಯೆನ್ನವದನಾಬ್ಜವಿಕಸನಗೈವಭಾಸ್ಕರನೆ । ಯೆನ್ನಹೃದ್ವನಮಕೋನರಿಪವಿಮಳವಚೈತ್ರ । ಯೆನ್ನಯವ್ವನಸರೋವರದಿಕ್ರೀಡಿಪಪರಮಹಂಸಯೆನ್ನಯಕೋಮಲಾ ॥ ಸನ್ನುತಾಂಗದತಳ್ಪದೋಳ್ಸುಖಿಸಮತ್ಕಾಂತ । ಚನ್ನಾಗಿ ಶಾರದಸುಚಂದ್ರನುಸುಧಾಕಿರಣ । ವನ್ನುಸುರಿಸಲ್ಸೊಂಪುದೋರ್ವಂತೆ ಸೊಬಗುಳ್ಳಮೇಲ್ಗಧೆಯುಸೇಳಾಲಿಪೇ ॥ ೩ ॥ ಅರೆವಿರಿದಕಮಲಗಳನಾರೈದುಭ್ರಮರಾಳಿ । ಪದುಷದಿಂತದ್ರಸವಸವಿದುಮಧುವಿಡಿವಂತೆ । ಸುರಚಿರದಸತ್ಕೃಥೆ

ಯಸುಧಾರಸಮನೆಲ್ಲವ್ರೊಬ್ಬುಳಿಸಿಯೀಕೃತಿಯಕೇಳೇ ‖ ವರಕ್ಷೀರಶರನಿಧಿಯ ಸಂಭವನಸಂಪೂರ್ಣ ನೆರೆಪೋಲ್ವಬಟ್ಟಬೆಳ್ದೊಗಡಭಾಮಿನಿರನ್ನೆ । ನಿರುತ ದಿಂಕೇಳುಮನ್ಮಥಮಂಗಳರಾಶಿಸಕಳಸತ್ಕಳಾವಿಲಾಸೀ ‖ ೪ ‖ ಗಂಧಸಿಂಧೂರ ಯಾನೆಯೆವೊಲಿಮಯವಧರಿಸು । ಕಂದರ್ಪನಂಗನೆಯುಪತಿಶೋಕದಿನ್ನಾರ। ಸಂದೋಹದೊಡನೆಪ್ರಳಾಪಿಸುತನಡೆಯಡಿಗಳಿಂದಬರವರಲಾಗಳೂ ‖ ಯಿಂ ದುಮೌಳಿಯಫಾಲನಯನಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಿಂ । ಬೆಂದುಬಯಲಾದವಾರ್ತೆಪೇ ಳಿಪಾದಾರ । ವಿಂದದೊಳ್ದೊರಳ್ವಭೃಂಗಾಳಿಯನೆ । ಬಿಡುಮುಡಿಯನಿಡುಗೇ ಶಮಡಮುಸುಗಲೂ ‖ ೫ ‖ ಬಿಡುಮುಡಿಯಬಂಧಿಸದೆ ಮೇಲುದನುಪೊದೆಯ ದೆ । ಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಸೈಲಿಸದೆಯದೆಬಡಿಯಮುಚ್ಚದೆ । ಜಡಿವಹಾರಾವಲಯಗಳ ತೊಡಂಕತಪ್ಪಿಸದೆಕಡುಲಜ್ಜೆಕಂಕ್ಷೆದಪ್ಪೀ ‖ ವಡನೆದುಃಖಾನಲನುವಡಲನಾವರಿ ಸೆತಾಂ । ನಡೆಗೆಟ್ಟುಸುಯ್ಯುತಾಚೇತನದಿಸೊರಗಿಬಾಯ್ತುಡಿಯಾರಿಹವೈತ್ರ ಸಿತತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲಣಿಸಿಸೊಪ್ಪಡಸಿಕೆಡೆಯಲೊಡನೇ ‖ ೬ ‖ ಕಳವಿಳಾಸಿನಿಯರ ತಿತವಕದಿಂಕಂಗೆಟ್ಟು । ಘಳಿಲನೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಮ್ಮತೊಡೆ । ತಲೆಗಿಂ ಬನಿತ್ತುನೆಲಳ್ಗೊಳಿಸುತ್ತೆನಿಂದುಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಫಾಳಿಯಬೀಸುತೇ ‖ ವ್ರೊಳಿದು ಶೀತಳಜಲಮನೀಂಟಿಸುತೆವುಪಚರಿಸಿ।ಲಲನೆಯರುಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿಸುತ್ತಲತಿಮೂ ರ್ಛೆತಿಳಿಪುತ್ತೆಪಿಡಿದೆತ್ತಲಿದ್ದು ಕೆಲಬಲದಕೆಳದಿಯರಪೆಗಲೊಳ್ದೊತ್ತೀಳ್ಗಳಾ ‖ ಪೇರಿಪೆಂಬಲಿಸುತ್ತೆಮತ್ಸುರುಷನಳಿದೆಡೆಯು। ತೋರಿರೆಂದನುತತವಕಿಸುತಮೆ ಲ್ಲಡಿಯಿಡುತನಾರಿಜನಂಬೆರಸಿಪ್ರೋಕುತತಪ್ರೋಗುವನದಕುಂಬನಿಂಬಿರೆಬೆಳಗು ವಾ‖ ತೋರಚಿತಭಸಿತದೊಟ್ಟಲನೋಡಿಬಂಧುರದ। ತಾರಾದ್ರಿಕಿರುಮೊರಡಿರಾ ಜಿಸುವವೊಪ್ಪವೋ । ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಪಾಲ್ದೆರಯಚೂರ್ಣದೊಬ್ಬುಳಿಯೋಪರಮೈ ಶ್ವರ್ಯತೇಜನಿಧಿಯೋ‖೭‖ವರಯತ್ರಿಕಶ್ಯಪಾಗಸ್ತ್ಯವಾಸಿಷ್ಠಾದಿ । ಪರಮಮು ನಿವರರುಧರಿಸುತ್ತೆತ್ರಿಯಾಯುಷಂ । ನೆರೆಪಡೆದಭಸಿತನಿನ್ನಾಣ್ಮನೆಶರೀರತದ್ಭ ಸ್ಮಾಕೃತಿತಾಳಿಯೇ ‖ ಪರಿವಿರಾಜಿಸುತಿಹುದುನೋಡೆಂದುಸಖಿಜನರು । ಕರ ವೆತ್ತಿದೂರಣಿಂತೋರವೀಕ್ಷಿಸಲೊಡನೆವುರವಣಿಸಿದುಃಖಭೋರ್ಗರೆವುತ್ತೆಶೊ ಕಾಶ್ರುಸುರಿವಕ್ಷ್ಣಾಯುಗಳದಿಂದೇ ‖ ೮ ‖ ಭೇರಿಭೋರ್ಗರೆದುರೋದಿಸುತೆಪರ ವಶದಿಂದ । ತಾರೆಶನಾತ್ಮಸುತೆತವಕವೆರಸ್ಯೆದೆಕರ । ನಾರಿಜಂಗಳಲಿಬಾಯಮುಸು ರಹೊಡಕೊಳುತಬಳಿಸಂದುತ್ತದ್ವಾಬದಿಯೊಳಗೇ ‖ ನಾರಿದೊಪ್ಪೆನೆಕೆಡದುಪ್ರೊ ರಳ್ದುರುಳ್ದುಕಲಹಂಸ । ಸಾರತಿಳಿಗೊಳದಿಕ್ರೀಡಿಸುವಂತೆಬೆಳ್ಮುಗಿಲ । ಸೇರಿ

ಥಳಥಳಿಪವಿಸ್ಫುರ್ಲತೆಯವಾಳ್ಕಿಯಿಂಕೋಮಲಸುವರ್ನಾಂಗವೊ ॥ ೧೦ ॥
ಥಳಥಳಿಸಿತದಬ್ಬಾದಿರಾಶಿಮಧ್ಯದಿಪ್ಪೋಳಿಯೆ । ಲಲನೆಚಿತಭಸಿತಮಂಯೆರಡು
ಕರಕಮಲಂಗ । ಳಲಿತುಂಬಿತಲೆಯೊಳಂಕಳೆದುಕೊಳೆಶತಪತ್ರದಲರದೂಳಿಯೊ
ಳಾಳಿದಾ॥ ಯಳೆಯಬೆಳ್ದುಂಬಿಗಳಬಳಗದಂದದಲಿಕುಂ। ತಳಭಸ್ಮಚಿನ್ಹೆಯಿಂ
ಪೆಸೆಯೆಕೋಮಲದೇಹ । ಮಲರಹಿತಯೋಗೀಶರನ್ನ ದೊಳುಭಸಿತಮಯವಾ
ಗಿಸಲೆರಾಜಿಸಿದುದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಲಲನೆತದಬ್ಬಾದಿಯೊಳುಬೀಳ್ಸ ಪೊರಳ್ದಿದ್ದು
ತಾಂ । ಕುಳಿತುಶೋಕಿಸುತಿರಲುವ್ಯೋಪ್ಪಿದಳುಕೊಳೆಳೊಲಂ। ಮುಳುಮುಳು
ಗಿಯೇಳುತಿಹಕಳಹಂಸನೊಬೆಳರ್ಪಕ್ಕಿಯೋಯುಂಬಂದದೀ ॥ ನಳಿನಾಸ್ತ್ರ
ನಂಗನೆಯುತನ್ನೋಪನಂಗಕಳೆ । ಗಳನುಪ್ಪೊಂದೊಂದಬಣ್ಣಿಸುತಕರೆಕರೆದು
ತಾ । ನಳುತಿರ್ದಳ್ದನುವನಿಪರಾರುಸ್ವಲ್ಪಪೇಳುವೆಕೇಳುಕಂಬುಕಂಠೇ ॥
ಯಲೆಕಾಂತಕಾಳೋರಗನಪ್ಪೋಲ್ವವೀರಜಡೆ । ಸಲೆವಿರಾಜಿಸುವಮುಮಸ್ತಕ
ಮೆಲ್ಲಿಕಂಡೆಂದು । ಕಳೆಯುಂತೆಯಸೆವೆನೊಸಲಲ್ಲಿಸಿಂಗಾಡಿಸೋಲಿಸುವ ಕುಡಿ
ಪುರ್ಬದೆಲ್ಲೀ ॥ ಲಲಿತಾರುಣಾಂಕಶತಪತ್ರದಳದೋಲ್ಮೆರವ । ಬೆಳಪಕ್ಷ್ಮಯುಗ
ಳಂಗಳೆಲ್ಲಿಚಂಪಕದರಲ । ಗೆಲಿವನಾಸಿಕಮೆಲ್ಲಿಯಳೆವೆರೆಯಗೆಣೆಯಾದನು
ಣ್ದುಯವೆಲ್ಲಿತೋರಾ ॥ ೧೩ ॥ ಕುಂದಕುಟ್ಮಳಪ್ಪೋಲ್ವದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಿ ।
ಛಂದದಿಂಪ್ರೊತಿವದರ್ಪಣಕಪ್ಪೋಲಗಳೆಲ್ಲಿ । ಬಂಧುರದಕಂಬುಕಂದರಮೆಲ್ಲಿ ವಿ
ಸ್ತಾರವಕ್ಷಸ್ಥಳೀನಾದುದಾ ॥ ಗಂಧಸಿಂಧೂರಮಂಭಸ್ಥಲಂಗಳಪ್ಪೋಲ್ವ ।
ದ್ವಂದಭುಜಗಳುಯೆಲ್ಲಿ ಚಂಪಕಸುಮಾಲೆಯುಗ । ಳಂದವಿಂದೆಸೆವತೋಳುಗ
ಳೆಲ್ಲಿಯರುಣಾಬ್ಜಕೆಣೆಯಾದಕರಗಳೆಲ್ಲೀ ॥ ೧೪ ॥ ಯಳೆವಾಳೆಪರ್ನದಂತೆಸೆವ
ಕುಕ್ಷಿಯದೆಲ್ಲಿ । ಸುಳಿನಾಭಿಯೆಲ್ಲಿಯಳಿವಾಸೆಯದುಯೇನಾಯ್ತು । ಶಳೆಮಧ್ಯ
ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆಯುಪ್ಪೊಂಗದಲಿಸ್ತ[illegible]ಂಗಳಂನೆರೆಸೋಲಿಪಾ ॥ ಪೊಳೆವನು
ಣ್ಪೊಡೆಯುಗಳವೆಲ್ಲಿಸಿಷಂಗಮಂಗೆಲುವಜಂಘೆಗಳೆಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನರಿಯಪೊಂಬುರು
ಡೆ । ಗಳನುಯೆಳಿಸುವವರಡುಗಳೆಲ್ಲಿಜತೆಜನರಯರ್ದಲದ್ದೆಯತಾಗುವಾ ॥
ಕನಕಕಂತುಕದಂತೆಮಿರೆವಮಡಯುಗವೆಲ್ಲಿ । ವಿನುತಮಾಂದಳಿರಪ್ಪೋಲುವ
ಮೃದುಸುಪದತಳಗ । ಳನುತೊರದಿವೆವೇಣುಯುಂಕುರವನೆರೆಗೆಲಿವಕೋಮ
ಲಾಂಗುಲಿಗಳೆಲ್ಲೀ ॥ ವನಜಾಸ್ತ್ರಸಿನ್ನಯಪೊಳೆವಬೆರಳುಗಳಾಗ್ರಮಿನುಗುತಿ
ಪತಾವಳಿಯುಸ್ಪ್ರೋಲ್ವಬಳ್ಳುಗುರ್ಗ । ಳನುತೋರುಸದಳಪಂಪುಮಳಪದ್ಮವ
ಳಿಯೇನಾದುದಕಟಾ ॥ ೧೫ ॥ ನಿನ್ನ ಬಿಡುವಿಂಮರೆವವಿಮಾನಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲಿ

ಚೆನ್ನಾಗಿಮುಂಪಿಡಿವಮಕರತೋರಣವೆಲ್ಲಿ। ವುನ್ನತಸುಚೆತ್ರಚಾಮರಸಿಂಧು
ಸೀಗುರಿಗಳು ಯೇನಾದವಾಪ್ತರಪ್ಪಾ॥ ಸನ್ಮತವಸಂತಶಶಿಯುಸಮುಮಂತ್ರಿಗ
ಳೆಲ್ಲಿ। ಬಣ್ಣದುರೆಚೆಂಚುಕದಗಿಳಿಗುದುರೆಚೈತ್ರರಥ। ವನ್ನುಕಲಹಂಸಪಿಕ
ಮುಖ್ಯಖಿಳಖಗಸೇನೆಬಲವ್ರುಯೇನಾದುದಕಟಾ॥೧೭॥ ಹರಹರಿಯಜೇಂದ್ರ
ಮನುಮುನಿತಪ್ರೋಧನರುಗಳ। ನಿರುತಕಲ್ಲಿರ್ದೆಯುಜಿಶೇಂದ್ರರೆನಿಪರನೆಲ್ಲ॥
ನಿರದೆಚ್ಚುಯುಳಿಕಿಸುವಯುಸಮುಪಂಚಲಬಾಣಯಿಕ್ಷುಕೋದಂಡಂಗಳೂ॥
ಯಿರದೆಝೆಂಕರಿಸಸರ್ವದಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಪಷ। ಟ್ಚರಕಾಳಿನಾರಿಯುಳಿವಾಳಿಸು
ಳಿಬತ್ತಳಿಕೆ। ಕುರುಹಿಗೊಂದಿಲ್ಲಸಮಶರನೆಂಬಬಿರಿದುತಾನೇನಾದುದಕಟಹಾ
ಹಾ॥ ೧೮ ॥ ಯಿಟ್ಟೆರುದುಜಗಬಿರುದುಜೋರಗಂಡಿಲಿನಿಸುಳ್ವ। ಭ್ರಷ್ಟರಂ
ತಾಗುವರೆಮೂಲೋಕದವರುಗಳಕಟ್ಟೆವೋಹಾಪಾಶದಿಕೆಡಹಿಕುದಿಗೊಳಿಪದಿ
ಟ್ಟತನವೇನಾದುದೂ॥ ದಿಟ್ಟತ್ರಿಣಯುನಕೆಣಕದಿರುಯೆಂದುಪದಯುಗಮ।
ಕಟ್ಟೆಕೊಂಡಾನುಪೇಳಿದೊಡೆಗುರುವಾಗ್ನಿಯು। ಕಟ್ಟೆಂಗೆಶಿಲ್ಕಿನೀನ್ಯೈದಿಶಿವನ
ಗ್ನಿಗಣ್ಣಿಗೆಯಾಹುತಿಯುಪ್ಪರೇ॥ ೧೯ ॥ ಅರಸುಕಟ್ಟಲುಯಾಟಮುಗಿಯಿತೆಂ
ದೆನುತಿರ್ಪ। ನರರನಾಣ್ಣುಡಿಯೆಧಿಟನೀನಳಿಯೆನಿನ್ನಯು। ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಬಯು
ಲಾಗಿಪರಿಣಾಮಿಪರುತನಗೆಬಂದುದುದುಃಖವ್ರೂ॥ ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದಿತಮ್ಮ
ವುಳುಮಿಗೆನಿನ್ನ। ಶರಿರಮಂಶಿವನಬಾಳಾಕ್ಷಿಗಾಹುತಿಯಿತ್ತು। ಸ್ಥಿರಕರ್ದಿಸು
ಖಿಲಾದರುತನಗೆಯತಿಕಷ್ಟವಿಟ್ಟುದಕ್ಕಟಶಿವಶಿವಾ॥೨೦॥ ಪೆಣ್ಣುನಾನೆಂತು
ಜೀವಿಪೆನುನೀನಗಲಿದೊಡೆ। ಯನ್ನವೊಗಮಣಿದರ್ಪಣವನೋಡಿಚಿತ್ತೈಸು।
ನಿನ್ನನಳಿತೋಳ್ಗಳಿಂದೆನ್ನ ಕೋಮಲಕನಕಲತೆಯುದಿವ್ಯಾಂಗಮುಮನೂ॥
ಚೆನ್ನಾಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿವಾಮಕರದಿಂಕಬರಿ। ಯುನ್ನುನೀಪಿಡಿದುವರಕರದಿಗಲ್ಲಮ
ನಾಂತು। ವುನ್ನತಮನೋಲ್ಲಾಸಪೇರ್ಚೆಬಾಯೊಳುಬಾಯುನಿಟ್ಟುಚುಂಬಿಸು
ವೊದಲೊಳೂ॥ ೨೧ ॥ ಯಲೆಕಾಂತೆಯುಖಿಲಲಾವಣ್ಯರಸವೊಸರುತಿಹ।
ಲಲಿತಬಿಂಬೋಷ್ಠದೊಳುಸಂಜೀವನಿದೆಬೇಗ। ನಲಿದುವೇದಾಮೃತಪಾನ
ಗೈಯ್ಯಲುಪ್ರಾಣಬಂದಪುದುಪರಮೇಶಗೇ॥ ಸಲೆಶರಣೊಬ್ಬಕ್ಕುಸ್ತಿರಬಾಳು
ವನುಯೇಳೇಳು। ತಳುವೇಕೆತವಕಿತದಿಂದೆದ್ದುಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಾ। ಲಲನೆರತಿ
ದೇವಿತಾಂಬಣ್ಣಿಸುತೆಕರೆಕರೆದುಯಳುತಿರ್ದಳಬಲೆಕೇಳಾ॥ ೨೨ ॥ ರತಿಕಾ
ಮದಂಪತಿಗಳಿಂದೆಸಮರಿಲ್ಲೆಂದು। ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಸಾರುತಿರೆರೂಪುಗುಣಯುವ್ವ
ನಾ। ಪ್ರತಿಭೋಗಮ್ಯೈಶ್ವರ್ಯದೊಳೊಂದುಕೊರತೆಯಿಲ್ಲೆನ್ನನೀನಗಲಬಹುದೇ॥

ಮತಿಹೀನೆದುಷ್ಟೆದುರ್ಗುಣಿಮುಗ್ಧೆಯರೂಪು । ಪತಿವಂಚನೆಯುಳ್ಳಾನಖಹತಿ
ಯುದಂತಕ್ಷತಕ್ಕತಿಬ್ಯಾಸರಿಂದಸೂಚಿ ಸಿದಬಂಧಂಗಳಿಗೆವಡಗಳೆಂದಂಮುನಿದೆ
ಯೋ ॥ ೧೩ ॥ ಯಲೆಕಾಂತನೀನಲ್ಲದುಳಿದಪುರುಷರುಯನ್ನ । ನೋಲಿದು
ಪಡೆದುಡುರಾಜನೆಂದುಭಾವಿಸುತಿಹೆನು । ಕಳೆವೆರಿಯುಶೇಖರನುಕರುಣವಿಲ್ಲ
ದೆನಿನ್ನದಹಿಸಿ ಯನ್ನಗಲಿಸಿದನೂ ॥ ಅಲಸದೆನಿನ್ನಮನವೆಚ್ಚನಾನಡದಪೆ
ನು। ವೊಲಿದಯುಂಗನೆಯಬಿಟ್ಟಗಲುವದುಧರ್ಮವೆ । ಕುಲಸತಿಕುರೂಪಿಯಾ
ದೊಡೆಯೇನುಗುಣವೆಕಾರಣನೀತಿವಿದಪುರುಷಗೇ ॥ ೧೪ ॥ ಯಿಂತಿಪರಿಪರಿ-
ಯಿಂದರತಿದೇವಿತನ್ನಯ । ಕಾಂತಕಾಮನನುಬಂಣಿಸುತೆಕರೆಕರೆದಳುತೆ ।
ಮುಂತೆದುಃಖಾಶ್ರುಲಿಂತೋಯುಧ್ಧಸುಯ್ಸುತ್ತೆಕಡೆವಾಗಿಲೊಳಂಬೆಳಗುತಿಪಾ
ಭ್ರಾಂತುಭ್ರಮೆಗಳನಳಿದನಿಸ್ಪೃಹನುಋತಿಧವಲ । ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುತಿ
ಹವೃಷಭರಾಜನಕಂಡು । ಕಾಂತೆರತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿಂದಪ್ರೊಡಮಟ್ಟುಹಸ್ತಾಬ್ಜ
ಗಳಮುಗಿದೆಂದಳೂ ॥ ೧೫ ॥ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಸೀನಿರ್ದುಗರ್ವದಿಯಿಕ್ಷು ।
ಧರ್ಮಯ್ಯಾಶಂಗವಿಸಿಕಂಗಳಪ್ರಯೊಗಿಸಲು । ದುರ್ಮರಣಮುಪ್ಪದೆಂದರು
ಹಬಾರದೆಸಂಮ್ಮನಿಹರೆಸರ್ವಜ್ಞರುಗಳೂ ॥ ಘರ್ಮಾಂಶುಕತಕೋಟಿಸುಪ್ರ
ಕಾಶನುದಹ । ಧರ್ಮಾಂಬಕಮತೆರೆವಸಮಯತಪಪಿಗೆಹಿಂಸೆ । ಕರ್ಮತರ
ವಲ್ಲೆಂದುಯತಿಶಾಂತಿಯಿಂತಿಳುಪಿಬಿಡಸದಾಟರಿಯಕ್ಕಟಾ ॥ ೧೬ ॥ ಬೇಕು
ಬೇಡೆಂಬೆರಡುನುತಿದಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯೊಳು। ಯೇಕಸ್ತ್ರರಾಗಿರ್ದರೇನೋವಂದೀ
ಶನಾರ್ರ್ಯೆಕೆಕರ್ತಂನೀನುದುಷ್ಟಜೀವಿಗಳಪ್ರೇರ್ದಲಿಗೊಡದೆಕಾಪಾಗಿಹೇ ॥ ಆ
ಕಾಮನೈದಿಬಾಣ್ಗಳಪ್ರಯೋಗಿಸಲುಪಿ। ನಾಕಿಯತಪ್ರೊವಿಘ್ನಮಹುದೆಂದುಮ
ತ್ಪತಿಯನೂಕಿಯುಡವೆವಗೆಯೆನಿನಗವನುಯನುತಂಚಂಡೇಶನಂಶಾಪಿಶಿದಳೂ॥
ಯಲ್ಲಸತ್ಪುರುಷರನುಬಿಡದೆಕಾಡುತಲಿಹನು ಫುಲ್ಲಶರನೆಂದವರುಸುಮ್ಮನಿ
ರ್ದೊಡೆಯಿರಲಿ । ಯಲ್ಲಪೆಂಣುಗಳಸುಖದುಃಖವಂದಲ್ಲವೆಯನ್ನಪುರುಷನಯಿಾ
ಶನೂ॥ ಕೊಲ್ಲಲಿಚ್ಛೆ ಸೈಕಣ್ದೆರೆವಾಗನೀನುಶಿರ ॥ ದಲ್ಲಿರ್ದುಸುರಸರಿಯುಪರಿಸಿ
ನಿಟಿಲಾಗ್ನಿಯನು । ಮಲ್ಲೆನಿಲ್ಲಿಸದಾದೆಯನುತಗಂಗಾದೇವಿಯನ್ನು ಬೈದಳ
ಲ್ಲದತ್ತ್ರಳೂ ॥ ೧೭ ॥ ಪಡೆದವರಿಗಿಂದಹಿತವರಪರರುಮವರಪನ । ಗೊಡವೆಬಾ
ರದೆಯೆರ್ದೊಡಿರಲಿಜಾಮಾತತಾಂ । ಮುಡಿಯೆಮಗಳೆಂತುಬಾಳುವಳೆಂದುಮನ
ದಿಯುತಕರ್ರುಣಪುಟ್ಟದಾಯ್ತೆ ॥ ಮೃಡನಮೌಳಿಯೊಳಿರ್ದಶಿಡಿಗಂಣತೆರೆವಾಗ
ವಡನೆಯುಶಿಶಾಂಶಿಕರಬಿಂಬಯನಮುಚ್ಚುತ್ತ । ಜಡಜನಾರಾಚನವ್ರಳುಬಿಕೊ

ಳದಾದೆಯೆಂದುಡುಪತಿಯುಶಾಪಿಸಿದಳೂ ‖ ೧೯ ‖ ರತಿದೇವಿಯಿಂತುಪರಿಪ
ಲುಬಿಪಂಬಲಿಸುತ್ತೆ । ಶಿತಕಂಠನೀಸುನಿಷ್ಠಾಮಿಯೆಯೆಲ್ಲಲ್ಲ । ಸತಿಯರಿಬ್ಬ
ರನುತೊಡೆಜಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟಪ್ಪಿಯುಗಲದೇಸುಖಿಸುತಿರ್ಪೆ ‖ ಸತಿಯುಗೌರಾಂ
ಬೆಯುಜ್ಞಾದಿಬಯಲನ್ಯೈದಲಾ । ಪತಿಯನೆರೆಕೂರ್ತುತಪಿಸುತ್ತಲಿಹೆನೀನಿನ್ನ ।
ಸತಿಯುಬಂದಿರಲರಿಯನೆಂದೂಪೂಬಾಣಂಗಳೆಚ್ಚೆಚ್ಚರಂಗೊಲಿಸಲೂ ‖ ೨೦ ‖
ಅತಿಶಯದಿಯಳ್ವೆತ್ತುಯೆಬ್ಬಿಸದರಾರನ್ನ । ಆತಿಹಿತವರೆಂದುಬಗೆಯುಪಲೆವ್ರ
ದ್ರೇಕದಿಂ । ಹುತವಹಾಂಬಕದಿಂದದಹಿಸಿದ್ಯೈಸರ್ವಮೋಽಹನಹಿತಾರ್ಥಿಯನರಿ
ಯದೇ ‖ ಸತತಸರ್ವಾತ್ಮಾಭಿರಾಮಶಂಕರಶಾಂತ । ತತಸಕಲಜೀವನದಯಾ
ಪರನುಯೆನುತಖಿಳ। ಶೃತಿಸಮ್ಮತಜ್ಞಾರಿರುತ್ತಿಹರುಯೆತಿಕೋಽಪಿನಿನಗೆಯೊ
ಸರ್ಗಳ್ಯಾಕೇ ‖ ೨೧ ‖ ಯಿಂತೆಂದುಪತಲಕಿಚ್ಚೆಗೆಯೊರದಖಿಳರಲ । ತಾಂ
ಬಾಣನರಸಿಬ್ಬೈಬ್ಯೆದುಃಪಿಸುತ । ತ್ಯಾಂತದುಖಂಮಡಿಸಿಶೋಕಿಸುತೆಭೋರ್ಗ
ದಳುತ್ತೆಕೆಡೆದುಂಪೊರಳುತೇ ‖ ಕಾಂತಕಾತರಿಸಿದ್ದುಯೆರಡುಹಸ್ತಂಗಳಿಂ ।
ಪಂತುಂಬಿತುಂಬಿಯಾವೇಶದಿಂತದ್ಬೂದಿ । ಯಂತರಿಲ್ಲಿದೆತೂರಿಕೊಳುತಿರ
ಲುತದ್ಧೂಳಿಯದ್ಧುದುಮುದರಮದ್ಯದೀ ‖ ೨೨ ‖ ಬೆಳಗುಮುಗಿಲುಮುಸಕಿ
ದಂಬುಧಿಯಜಾತಮಂಡಲದ । ಪೊಲುಯಂಗಕಳೆಗುಂದಿತೋಽರುತಿರೆದೂರ
ದಿಂ । ಬಲಿನೋಡಿತಿಲದಳೆದರ್ಣುಗಿಯುಕರುಣಾಬ್ಧಿಯಾಬೆಪರಿದ್ಯೆದಿದಂತೇ ‖
ಘಳಿಲನೇಳ್ತಂದುಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ತವೆಮುಖ್ಯಸರ್ವಾಂಗವಾವರಿಸಿದಾರಜ
ಮ । ಕಳವಿಳಾಸಿಯರಿಂದಕೊಡಹಿಸುತಕುರುಳ್ಕಟ್ಟಸಡಿಲ್ಬುಡಿಗೆಬಿಗಿದುಡಿಸ
ತ್ತೇ ‖ ೨೩ ‖ ಮೇಲುದನುಬಾಸಣಿಸಲೊಡನೆರತಿಕಂಬನಿಯು । ಜಾಲಮ
ಸುರಿಸುತ್ತೆಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ‖ ಮ್ಯಲೆಬಿದ್ದೇಳಡೆಯುತಿದುಖವೆಗ್ಗಳಿಸಿರೋದಿ
ಸುತ್ತಿರಲಾಗಳೊ ‖ ಶೈಲಜಾತೆಯುಶಿರವಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಬಾಲಕಿಯೆಅ
ವಂತೊಡೆದುಮುಂಗುರುಲ್ತಿದ್ದಿ । ಕೆಳಲಗೆಬರಿದೆಯುಡವಿಗೆಕಾಯ್ದತಿಳಿಜೊನ್ನ
ದಂತ್ತೆಬಯಲಳಲಿದೇಕೇ ‖ ೨೪ ‖ ನಿನ್ನಪತಿವಿರಸದಿಂದ್ಯೆದಿಬಾಣ್ಗಳನಿಡಲ
ತನ್ನಯತಪೋಸಿದ್ಧಿವಿಘ್ನಮಪ್ಪುದುಯೆನುತ।ಲುನ್ನತಮಹಾಕೋಽಪದಿಂದಿ
ಗಳಾಂಬಕವತೆರೆಯಲುರಿದಾಮಾರನೂ ‖ ಯಿನ್ನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಶರಣ್ವ
ಲುಯತಿಶಾಂತಿ । ಯಿಂನೋಡಲೊಡನೆಜೀವಿಪಸ್ಮರನುಪುಸಿಯಲ್ಲ । ಪನ್ನಗಾ
ಭರಣಮುನಿದೊಡೆಕೊಲ್ವಶರಣುಪೊಕ್ಕರಕಾಯ್ವಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ‖ ೨೫ ‖
ಗೋತ್ರಸಂಭೂತೆಯಿಂತೆಂದುಕರೆಯಬಕೇಳಿಅತ್ರಿಜನಪುತ್ರಿನುಡಿದಳುತಾಯೆ

ಯನ್ನಯಕಳತ್ರನಂಗಮುನಗ್ನಿಹೋತ್ರನಾಹುತಿಗೊಂಡುಭಸ್ಮೀಕೃತಂಗೈದನೂ ॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳುಪಗ್ಧಪಟಮುಮುಸುಯಾಡಿಪರುಂಟೆ । ಗಾತ್ರಮಿರೆಪ್ರಾಣಪಿಂಗಲುಶಿವಂಸಂಜೀಪ । ಮಾತ್ರಮಿತ್ತುಡೆಯಿಾವಮಾವದೇವರುಮಾಗೆಬಯುಲರೂಪಿಸಬಲ್ಲರೇ ॥ ೩೬ ॥ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಪಿಡಿಯಲೆಳಸಿದೂತರವಡನೆ । ಅರ್ಕಜಂಘುಡಿಘುಡಿಸಿಬರವರಲುಕೋಪದಿಂ । ದುರ್ಕಿನಿಟಲಾಂಬಕದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಹಿಸಲಖಿಳಾಮರರುಮೊರೆಯಿಡಲ್ಕೀ ॥ ಕರ್ಕಶಮನುಳಿದತಿಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆ । ದೈವರ್ಕಳುಂನೋಡುತಿರಲವನಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಿಸಿದ। ತೀರ್ಕಣಿಸುದುಃಖಮುಂಶಿವನಮರೆಯೊಕ್ಕುನಿಂನ್ನೋಪನಂಪಡೆಕೀಳ್ಪದೀ ॥ ೩೭ ॥ ಕೌರ್ವಿಲ್ಲನರಸಿಯಳಕಂಣೀರನೊರಸುತ್ತೆ। ಪೂರ್ವಿರನಣುಗಿನುಡಿದಳುಕೇಳುಮತ್ಪತಿಯು । ಪೂರ್ವದಿಮಹಾನಾಟ್ಯವಾಡುತಾವೇಶದಿಂದನಲಾಂಬಕವತೆರೆಯಲೂ ॥ ಸರ್ವಾಲೋಕಾದಿಲೋಕಮುಉಯಂಗೈದುತಾ । ನೋರ್ವನೆನಿಂದುಕರುಣಾಕ್ಷಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲು । ಗೀರ್ವಾಣಮುಖ್ಯಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕರುಗಳಸೃಜಿಸಿದನುನಿಮುಷದೊಳಗೇ ॥ ೩೮ ॥ ಯಿಂತೆಂದುತಿಳುಪುತವಡಂಬಡಿಸಿಕರದೊಯ್ದು । ನಿಂತುಮರೆಯೊಳಗಗಜೆರತಿಯುಶಿವಸನ್ನಿಧಿಗೆ । ಶಾಂತವಕದಿಂಕಳುಹಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾತಪೊಮಟಪವನೂ ।" ಸಂತೋಷದಿಂದಲೊಳಪೋಪಾಗಪರಮೇಶ ॥ ಕಂತುವಂದಹಿಸಿಕೋಪಮನುಳಿದುತನ್ನೊಳತಿ । ಶಾಂತಿಯಿಂಮೂರ್ತಿಗೊಂಡೊಪ್ಪುತಿರಲಾಗರತಿಶಿವನಸುಮ್ಮುಖವಸಾರ್ದೂ ॥ ಶಿವನಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಭ್ರಮರಾಳಿ । ಕವಿದುಮಕರಂದಪಾನಂಗೈವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ಯುವತಿನಡುಮಣಿದುಮುಂಗುರುಲ್ಮುಸುಕಿನಿಂದೆಸೆವನೊಸಲ್ಸಾಚಿಕರಯುಗಳದೀ ॥ ತವೆಯುಂಪ್ರಿದ್ವಂದಮುಂಪಿಡಿದುಪೊಂದಿಸಲೊಡನೆ । ಭವತನ್ನೊಳುವಿಚಾರಿಸದೆಮವಳಾರೆಂದು । ಸವೆಯದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂಬಾಳುಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನುತೆಕರುಣದಿವರಸಲೂ ॥ ೪೦ ॥ ತ್ರಿಣಯನತಿದಯದಿವರಕರಕಮಲದಿಂದವಳ । ಫಣೆಯಪಿಡಿದೆತ್ತಲೇಳುತ್ತಹಸ್ತಪದ್ಮಗಳ । ವನುತೆಮುಕುಳಿಸಿನಿಂದುಯುಲೆದೇವದೇವೇಶದೇವಕುಲಚಕ್ರೇಶ್ವರಾ ॥ ಪ್ರಣುತಮಂದಾರಪಾವನರೂಪನೀವೀಗ । ಲೆನಗೆಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆಂದುಯಾಶಿರ್ವಚನ। ಸನುಮತದೊಳಿತ್ತುದೆಸತ್ಯಮಾಗಲಿಮನ್ನಪುರುಷಗುರುವಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇ ॥ ೪೧ ॥ ಬಂದುಪುಷ್ಪಸೂನಬಾಣ್ಗಳಪ್ರಯೋಗಿಸೆಕೋಪದಿಂದೆನಿಟಿಲಾಂಬಕಮತೆರೆಯಲುತದಾಜ್ಞೆಯಿಂ।ದೆಂದುಭಸ್ಮಸ್ವರೂಪಕನಾದಮುತ್ಕಾಂತನೆತ್ತುಮುತ್ತೈದೆಯುಹೆ

ನೂ ॥ ಯೆಂದಿಂಪುವಡೆಪನೆಕೆಂಬನಿಯುಮುಂಬನಿಯೊಡನೆ । ದ್ವಂದಶ್ರೀಪಾದಾ
ರವಿಂದಂಗಳಿಗೆಪ್ರೊಲಿದು । ಕೆಂದರ್ಪನರಸಿಮುಗುಳೆರಗಲೀಶ್ವರಕೇಳಿಕರುಣಾರ
ಸಾದ್ರ್ರಮನದೀ ॥ ೪೦ ॥ ಮೌನಮುದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದಮೌನಿಗಳತಡಹಿದಗೆ ।
ಹಾನಿಯುಪ್ಪುದುನಿನ್ನಪತಿತಪೋನ್ನೈಷ್ಟ್ಯಯಿಂ । ದಾನಿರಲುತತ್ತ್ಪ್ರೊಚಲನೆಗೈ
ಯ್ಯಲುಕೋಪವಿಂನೋಡೆದಹನವಾದಾ ॥ ನೀನುಬದೆರಗಲಾವಿತ್ತಯಾಶೀರ್ವ
ಚನ । ಮೇನುಪುಸಿಯದುಪುನರ್ಭವಸಿಬಂದಪನೆಂದು । ನೂನಕರುಣಾವ
ಲೋಕನದಿಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಭಯವಿತ್ತೂ ॥೪೧॥ ಪೋಗೆನಲುಮುಗುಳೆಪ್ರೊಂ
ದಿಸಿಜನಿಸಿಬರ್ಪನಕ । ಪೋಗೊಲನಗಲಿಜೀವಿಪೆನೆಂತುಯೆನಲೀಶ । ಯಾಗಿಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತುಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಮನದೊಳ್ನಿನ್ನಪುರುಷನಂನೆನೆಯನಲ್ಕೇ ॥ ಸೋಗೆಗಂಗ
ಳೆನೀರೆಕುಳಿತುಕಂಗಳಮುಗಿದು । ರಾಗದಿಂಸ್ಮರಿಸಲ್ಬಂದುಬಿಗಿದಪ್ಪ್ರ ।
ತಾಗಚುಂಬಿಸಿನಾನಾವಿಧಕ್ರೀಡೆಯಿಂದೆರವಿಸುತ್ತಿರಲ್ಕಂಡ್ದಿರೆಯಲೂ ॥ ೪೪॥
ಪುರುಷನದೃಶ್ಯನೈದಲುರತಿಯುಯಿಾಶಂಗೆ । ಮರಳಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳಮುಗಿದು
ಯೊದುದನೆಲ್ಲ । ತರುಣಿಬಿಂನೈಶಪೇಳಲುನಿನ್ನಪತಿಯುಸಾಕಾರದಿಂದೈದುವನ
ಶಾ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಂತರಂಗದಿಸುಖಿಪೆಪೂಗೆಂದು । ಕರುಣದಿಂದವಳಮನ್ನಿ
ಸುತಬೀಳ್ಕೊಡಲೆರಗಿ। ಪೋರಮಟ್ಟುತತ್ತ್ಪ್ರೊಮುಂಟಪವಗಿರಿಸುತೆಯುಚರಣಾ
ರವಿಂದಗಳಿಗೇ ॥ ೪೫ ॥ ಮಣಿದುಪ್ರೊಂದಿಸುತೆದ್ದುನಿಂದುಶ್ರೀಕರಯುಗ್ಮ ।
ವನಜಂಗಳಂಮುಗಿದುಯನ್ನಜನನಿಯಿಯನ್ನ । ಘನದುಃಖಬೇಗೆಯನ್ನಿಮ್ಮ
ಯದಯಾವರುಷಗರಸಿನಂದಿಸಿದೆತಾಯೇ ॥ ವ್ರಣಲುಡಲುಸುಖಿಪಾಗಸಕಲ
ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ । ತನಗೆಡರುಬಂದಾಗಯಡಹಿಕಾಣರುಜನರು । ಮನದಳಲಪರಿ
ಹರಿಸಿದೌಲೋಕಮಾತೆನಿಮಗಿಂದಹಿತವರಕಾಣೆನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಮತ್ಕಾಂತನು
ದಿಸಿಬಹನೆಂದುಪರಮೇಶನೊಲಿ । ದುತ್ಕರುಣದಿಂದಬೆಸನಿತ್ತಿಹನುನಾನುಯರ
ಸುತ್ಕಂಜನಾರಾಚವನ್ನುಪೋಪೆನುನಿರೂಪಮನುಯಿಯ್ಯೆಂದೆರಗಲೂ ॥ ಸ
ತ್ಕರಿಸಿಪರಸಿಬೀಳ್ಕೊಡಲುಮುಗುಳೆರಗಿಹಮ। ಕೃತ್ಕುವರಿಯಲ್ಲಿಂದಪೊರಮಟ್ಟು
ದುಸ್ಸಾರಮಾದಕಾನನವಪೊಕ್ಕು ಪೋಗುತಿರೆಲಾಳಿಯುಹುಬೆಂಬಳಿಯೊಳೈತರು
ತಿರೇ ॥ ೪೭ ॥ ಅವರನಿಲ್ಲಿಸುತೆಪೂರಾಣ್ಯದೊಳುಪೋಪರ್ಗೆ । ವಿವಿಧಮಾಭ
ರಣವ್ಯೈಕೆನುತೆಲ್ಲವಂತೆಗದು । ಯುವತಿಸುಗುಣಿಗೆಯಿತ್ತುಕಾಂತಕೈವಶ
ಮಪ್ಪತನಕತಾಬಾರೆನೆಂದೂ ॥ ಸವೆಗೋಲನರಸಿಮುವರಿಗೆಬುದ್ಧಿಪೇಳಿತ ।
ಧ್ಭವನಕ್ಕೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುರತಿದೇವಿಯೋರ್ವಳೆ । ಅವಿರಳಸುವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಡವಿ

ಪಥವಿಡಿದು ತರದಳಿಲಿ ಒಡಜವದನೇ ॥ ೪೪ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೊಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುವಲಿನೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರ ದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದಸೌಖ್ಯ ವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವ ಒಡದೇ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೩೦೧-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

--)*(--

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ರತಿದೇವಿಯು ಶಂಬರಕರ ದೊಯ್ದುದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಶಿವನಿತ್ತವರನಿರೂಪದಿಪತಿಯನರಸುತ್ತ । ಯುವತಿರತಿ ಘೋರಕಾನನಹೊಕ್ಕು ಪುಡುಕುತ್ತಧವನಕಾಣದೆ ದುಃಖದಿಂದಬನದೊಳಿರಲೂ ॥ ಪದ।

ಸ್ವರ್ದುನೀತರಳ ವೀಚಿಪ್ರರಾಜಿತಮೌಳಿ। ರರ್ದೇಂದುಶೇಖರನಮರ ಪತೀ
ನುತಭವಾ। ಪಾರ್ಥರಾವಳಿಜಂಝುಮರುತವರ ಮುನಿಪಾಲ । ಪಾಯುತ
ಮಚಂಡಾರ್ಯಮಾ ॥ ದುರ್ದೋಷಕಾನನಾನಲ ರೂಪಸುಕ್ಷೀರ ।
ಪಾರ್ಥಿನಿಷಂಗ ಭೂಧರ ಚಾಪದ್ವಿರದಸುರ । ಮರ್ದನವಹೇಶಸಲಹುಗೆ
ಸತತಕೋಳೂರ ಪುರವರದರಾಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೧ ॥ ಶತಪತ್ರಸವಿಶಾಲ
ನೇತ್ರಪಾವನಗಾತ್ರ । ಕ್ಷಿತಿಧರಾಪತಿಯಾತ್ಮ ಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆ । ಜಿತ
ಕಾಮನರ್ಧಾಂಗಿಯಮಳಕರು ಣಾಪಾಂಗಿಮಹಿಷ ಪೂರ್ವಮರಭಂಗೀ ॥
ಅತಿಬಳಾನ್ವಿತೆ ಹರಿಪರೂಥೆತ್ರಿಜಗನ್ಮಾತೆ । ಸತತಶರ್ವಾಣಿಗೀರ್ವಾಣ ವಂದಿ
ತಚರಣೆ । ಅತಿದಯದೊಳೆನ್ನ ಬಡಮತಿಗೆಬೆಂಬಲವಾಗು ಶ್ರೀಗಿರಿಜದೇವಿ
ಬಿಡದೇ ॥ ೨ ॥ ಚೋರತ್ವದಿಂದೆತಹ ಪುಷ್ಪದೊಳುಪ್ರೊಂದರಳು। ಧಾರುಣಿ
ಯೊಳಂಬೀಳಲದುತಾನು ಪರಿಸುತಿಪ । ನಾರಿಶಿವನಿಗೆ ಸಲ್ಲಲೆಂದಫಲದಿಂದಲ
ತಿಜಾರಸ್ಪೋತಂಗೆಪ್ರೊಲಿದೂ ॥ ಪ್ರೊರಂತೆಗಣಪದವನಿತ್ತ ಯೀಶನ್ಮಪಾದ।
ಪಾರಿಜಂಗಳನು ನೆರೆಕೂರ್ತಮಳಸತ್ಕಥಾ । ಸಾರಾಮೃತದಗುಟುಕಮನ್ಮನ
ಚಕೋರಮರಿಗೊಲಿದಿತ್ತು ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಾ ॥ ಪ್ರೊಸಬಟ್ಟಮುತ್ತಕೆಂಬವಳಮಿ
ಸುನಿಯಗುಂಡ । ನೊಸೆದುಪ್ರೊಂದೊಂದತರತರದಿ ಸರಗೊಳಿಸುತ್ತ । ಸಸಿನೆ
ಧರಿಸಿದರವು ರೋಸ್ತಳದಿಪ್ರೊಪ್ಪಿರಾಜಿಸುವಂತೆ । ಮದ್ವಚನದಾ ॥ ರಸಭರಿ
ತಸತ್ಕಥಾಮಣಿಮಾಲೆಯನು ನೊಲಿದು । ಕುಶಲದಿಂದೋದಿಪೇಳುವಲಾಲಿಪ
ರ್ಗಳಿಗೆ । ಯಸೆದುಹೃದ್ಭೂಷಣಮದಾಗಿ ಶೋಬಿಸುವಸೊಬಗನುಕೇಳು
ಕಂಬುಕಂಠೀ ॥ ೪ ॥ ಕಂಜದಳನೇತ್ರೆ ಕಮನೀಯಕಾನಕಗಾತ್ರೆ। ಮಂ
ಜುಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯೆಕೇಳುಷಟ್ಚರಣ । ಸಿಂಜನಿಗನರಸಿರತಿದೇವಿ ಶಿವ
ನೊಲವಾಂತು ತತ್ಪತಿಯನರಸುತ್ತಲೀ ॥ ಅಂಜದಳಕದೆ ಪಲವನೆಣಿಸುತ್ತಪ
ಲುಬುತ್ತಪತಿಯಂಕಾಣ್ಬಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ । ನಂಜುಗೊರಳಭವನಂನಾಣ್ಮ
ಕಂದರ್ಪನೆಂದಿಗೆಪ್ರೊಂದು ಗೊಳಿಪೆವಲಿದೂ ॥ ೫ ॥ ಯೆಂದಿಂಗೆಕಾಣ್ಬೆನೊ
ಯೆಂದುಪದಕೆರಗುವೆನೊ । ಯೆಂದುಮಾತಾಡುವೆನೊಯೆಂದವರ ಪಾದಾರ ।
ವಿಂದಗಳ ಸೆವೆಮಾಡುವೆಷಡುರ ಸಾಯನವನುಂಡು ಬಿಡಲಾನುಂಬೆನೊ ॥
ಯೆಂದುಮೃದುತಳ್ಪ ದೊಳುವಲ್ಲಭನತೊಡೆಯಮ್ಯೇ।ಲೆಂದುನಾಕರೆಳಿತುವೀಳ್ಯ
ವನುಡಿಸಿಯಿತ್ತಪಿನೊ । ಯೆಂದುಮುಡಿವಿಡಿದುರಸತಾಂ ಬೂಲಗುಟುಕಿತ್ತು
ಯೆಂದಧರಚುಂಬಿಸುವೆನೋ ॥ ೬ ॥ ಯೆಂದೆನ್ನ ಗುರುಕು ಚವತನ್ನೆರ್ದೆಗ

ಮರ್ದಪ್ಪ । ತೆಂದುಪರಿಪರಿ ಬಂಧದಿಂದೆನ್ನರಮಿಸುವನೊ । ಯೆಂದುಕಂದ
ರ್ಪರಾಯನು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿಕುಳಿತು ವಾಲಗಗೊಂಬನೋ ॥ ಯಂದೆನ್ನ
ವಾಮಭಾಗದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು । ಯಂದಿಂಗೆಯುನ್ನನಗೆಮೊಗಪದ್ಮಮು
ಮನೊಲಿದು । ಯೆಂದುತನ್ನಯಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಿ ಭಾವಿಸುತನೋಡಿ ಪರಿಣಾ
ಮಿಸುವನೋ ॥ ೭ ॥ ಯಿಂತೆಂದುರತಿಪತಿ ವ್ಯಾಮೋಹದಾಲಾಪ । ಚಿಂತೆ
ಯಿಂವ್ಯೈಮರದುಪರವಶಾಬ್ಧಿಯುಮುಳಗಿ । ಕಂತುಕಾಂತನಕಾಣ್ಬಕಾಂಕ್ಷಮ
ನಮುಂದುಪರಿದಿತರ ಮಂಬಗೆಗೊಳ್ಳದೇ । ತಾಂತಕದಿಂದೆನಿರ್ಜನವಾಸದುಸ್ತ
ರದಕಾಂತಾರಮಂಪೊಕ್ಕು ಭೀತಿಸದೆಖಗಮೃಗದ । ಶಿಂಥಿಣಿಯನೋಡಿ ಶಂಕಿ
ಸದೆಬರುತಿರ್ದಳೇನೆಂಬೆನೇಮಿಸುನಿಬೊಂಬೇ ॥ ೮ ॥ ಜಾಲಿಜಾನೆಯುಬೋ
ರೆತರೆಯು ತುಗ್ಗಲಿಯುಯಂ। ಕೋಲೆಯುಂಕಾರೆಮಂಗಾರೆ ತಾರೆಯುಸೀಗೆ
ಬೇಲಬಗುನಿಯುತದುಕು ತಪಸಿಕವಳೆಯು ಕಾಡಕದಳಿಕಲುಮಾವುಜೇವ್ರೊ॥
ತಾಳಿಹೊಂದಾಳೆಯಕ್ಕೆಯು ಕಕ್ಕೆಪಚ್ಚಾರಿ । ಮೇಲಾದಬಿದಿರು ಜಿತ್ತ್ರಂಪಳು
ಕಿತೆಂಗುತರು । ಜಾಲಶಳೆಮೆಳೆಯುಬಹುಲ ತೆಗಳುಕಿಕ್ಕಿಕಿಕ್ಕರಿಪ ಕಾನನದೊ
ಳೂ ॥ ೯ ॥ ವರಭಲ್ಲುಕಂವ್ಯಾಘ್ರಸಿಂಹ ಮದಗಜವ್ರಜಂ । ಗುರುಕಿಡುವ
ಕಾಡಸೂಕರಕೋಣಮಹಿಷಿಬೆಡ। ರುರವಣಿಪಕಪಿಲೆಗೂಳಿಗಳೆರಳೆಯು ಹರಿಣ
ಸಾರಂಗಝಲ್ಲಿಮೃಗವ್ರೂ ॥ ಶರಭಭೇರುಂಡರಣಪದ್ದು ಬಾವುಲಿಪಂಗ । ಗರು
ಡಮೊದಲಾದ ಪರಪರಿಯಿಂದೆಪ್ರೊದರ್ವ ಭೀಕರದತುಳ ಖಗಮೃಗದನೆರವಿ ಯಾ
ರಾಣ್ಯದೊಳುಬರುತಿರ್ದಳಾಸ್ಮರನರಾಣೀ ॥ ೧೦ ॥ ಪರಮಋಷಿಸಭೆಯಂತೆ
ಕೌಸಿಕಾನ್ವಿತದಿಂದೆ । ನಿರುತಸುರಪುರಿ ಯಂತೆಮೈಗಣ್ಣಕುಲದಿಂದ ।
ವರಪಯೊನಿಧಿ ಯಂತೆವಿದ್ರುಮಸುಲತೆ ಯಿಂದೆಗಗನಮೆನೆವೃಕ್ಷಾಳಿಯಿಂ ॥
ಸುರುಚಿರದಣಿಕೋಣನಂತೆಪುಂಡರೀಕಂಗಳಿಂಹರನಗರಿ ಯಂತೆಶಿವಗಣದಸಂ
ಥಿಯುಬಂಧುರದವೈಕುಂಠ ಮೆನೆಹರಿನೆಲೆಯು ಯಿರಳನಭದಂತ್ತಮಳಸೊ
ಮಾನ್ವಿತಂ ॥ ೧೧ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪಘೋರಕಾಂತಾರದೊಳು ಬರುತರತಿ। ಕಾಂ
ತಕಾಮನುವ್ರುದಿಸಿ ಬಸನೆಂದುವ್ರೊಲಿದುಶವು । ನಂತಕನುಮುಸುರ್ದಪ್ರಸಾ
ದಪರಕೆಯು ತಪ್ಪದೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸೆದೆಯೊಳೂ॥ನಿಂತಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೈತರುತಾವಪ್ರೊದ
ರೆಡೆಯೋಳಾಂತಿಹ ನೊತರುಮೂಲಗಳಲಿಯಾಶ್ರೈಸಿಹನೊ । ಕುಂತಿಹನೊ
ಚಿಗುರ್ದಗಿಡಲತಾವಳಿ ಯನೆಳಲಮರೆಗೊಂಡೆಂದು ಯಡೆಯಡೆಯೊಳೂ॥೧೨।
ಕಾಂತವನಕದಿಂಪ್ರೊಕ್ಕುಪ್ರುಡಿಕರಿಸಿಕಾಣದ್ಯೆ। ದಂತೊಳಳಿಬಳಳಿವ್ಯುದುಪದದಿ ಪ

ರಳನ್ನುಳ್ಳಂಗ । ಳಂತುಳಿದುಃಶಂಕಿಸಸೆರತಿವಿರಹದಿಂದಮೈಮರೆದುಕಲ್ಗಳನೆದಹ ತೇ॥ಕುಂತುಕುಳ್ಳಿರದೆಯರಚುತೆಮೊಗಮನೆತ್ತಿಧ್ವನಿನಿಂತುಯಾಲಿಸುತೆಕಾಣ್ಕೊ ದೆನುಗ್ಗಿ ಕೆಡಹುತ್ತೆ । ಕಾಂತೆತವಕದೊಳಿದ್ದುಸುಯ್ಯುವತೆ ತನ್ನ ಕಾಂತನಪೆಸ ಗೊಂಡರಸುತೇ ॥ ೧೩ ॥ ಯಲೆಕಾಂತಯನ್ನಗಲಿಪೋಪಾಗನಿನ್ನಕಾಲ್ಗ ಳುಯಿದ್ದವೆನಿತೊಯುಹ ನಿಃಶಂನಿಮುಷಾರ್ಧ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆಸುಖಿಪಸುಖ ಮಳಿದುಪೋದದಕ್ಕೆ ತ್ತುಮನನಿನಗಾದುದೂ ॥ ಅಳಿಕನೇತ್ರಂಗೆಯಾಹುತಿ ಯಿತ್ತುಸುರರಸಂ । ಕುಳಕೆಸ್ಥಿರಕರ ಮಾಯ್ತುನಿನಗಾಯ್ತುಸತ್ಕೀರ್ತಿ ॥ ಸಲೆದುಃಖಿತನಗಾಯ್ತು ಪತಿವಿಯೋಗಮುವಾಗೆಸತಿಗೆಗತಿಯಿನ್ನಾವುದೂ । ಯಣ್ಣೆಅರಿಸಿನಗಂಧಕುಂಕುಮಂ ಪುಷ್ಪಂಗ । ಳನ್ನುಳಿದು ಶಿರಮುಂಡಣದಿ ಬಣಗುಮುಂದೆಯಾಗಿನ್ನುಂನಿರಾಶ್ರಯದಿ ಬಾಳುವೆನೆನೀನಳಿ ದಯಡೆಯಚಿ ತಿಯವನೊಟ್ಟಸೀ ॥ ನಿನ್ನಂತೆದೇಹಮುಂದಗಿಸುವೆನೆನುತ್ತಬಗೆ । ವನ್ನೆಗಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಳನಂಕಾಣಿಸಲು । ಪನ್ನಗಾಭರಣತತ್ಪತಿಯುದಿಸಿ ಬಹನೆಂದು ಬೆಸನಿಯ್ಯಲಾನುಳಿದಿಹೇ ॥ ೧೪ ॥ ಮದನಮೋಹನಗಾರನಾನಳಿದ ಬಳಿಕ ನೀಜೆದಕಿಬಾಯಾರಿದರೆಸಿಲ್ಕು ವೆನೆಯನ್ನಂತ । ಸುದತಿಯುರುದೊರಕುವರೆನಿ ನಗೆನಾಂಶಿವನಿರೂಪಮುವಿೂರದಸು ವಿಡಿದಿಹೇ ॥ ವದಗಿನೀನ್ನೈದಿಕಂಬನಿದೊಡೆ ದುಮ್ಮೈದಡಪಿ । ಮುದದಿಂದಕುಸ್ತರಿಸಿದೊಡೆ ಲೇಸುಯಿಲ್ಲದೊಡೆ । ವುದಿಸಿನೀ ಬಂದರಸಿಬಳಲಿದಪೆತತ್ತನುವನಳಿದ ಬಳಿಕಾತ್ಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೧೬ ॥ ಯಿಂತೆಂದು ಫಲತೆರದಿಪಲುಬಿಬಾಯಾರುತಿರೆ । ಕಾಂತೆನೀನಾರುಪೆಸರೇನಾರಕುವರಿತ । ಅತ್ಯಂತ ನಾರ್ಯಾಕೆದುಸ್ತರದ ಕಾನನದೊಳಳುತಿರ್ಪೆ ಋಂನು ತಪ್ರೋರ್ವರೂ ॥ ಸಂತೈಪರಿಲ್ಲನಿರ್ಜನವಾಸವಿಘೋರ । ಕಾಂತಾರದೊಳರಸಿಕಾಣದೆಬಸವಳಿ ದುಚಿಂತಿಸುತೆಪಸುತ್ರಸೆಗಳಡಸಿನಡೆಗೆಟ್ಟು ಬಾಯಾರಿಚೆಂಡಾಗಿಸುಯಿದೂ ॥ ಸೊರಗಿಶೋಕಿಸುತಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತಲತಿಘೋರ । ತರದವಿಪಿನಾಂತರದಿ ಬೆದಕಿ ಬ್ಯಾಸತ್ತುಬರುತಿರಲುಮುಂದೊಂದು ಪೇರ್ದುರ್ಗಮಿರಲದರಬಾಹ್ಯದೊಳೆಸೆ ದುದುದ್ಯಾವನಂ ॥ ವರರಂಭದೊಡೆಯುತಳಿರಡಿಯು ಸೆವತಳೆಮಧ್ಯನೆರೆತೆಂಗು ನೆಲೆಮೊಲೆಸುಶಾಖೆಗಳಬಾಹುಬಂ। ಧುರದದಾಡಿಮುಹಸಿತವದನಕಂಗಳುಸೋ ಗೆಭೃಂಗಾಳಕಂಪತ್ರಮೇ ॥ ೧೮ ॥ ಯೆಸೆವಚಿತ್ರಾಂಬರಂಪುಷ್ಪರಸುಮೈಗಂ ಪ್ಪಿ । ಪೊಸೆದುಬಹುಪಲ್ಲಾವಳಿಗಳಾ ಭರಣಪಾಲಾಶ । ಕುಸುಮದಿಂದಲಂಕರಿ ಧ ಶುಕಪಿಕದಗಾನಗೀತಂಗಳೊಡನೇ ॥ ಕುಶಲದಿಂನರ್ತಿಸುವನವಿಲಂಗಳಿಂ

ದೊಳಿದು ಸಸಿನೆವನಪೆಂಣುಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿದಿರ್ವಂದು ॥ ಅಸಮಾಸ್ತ್ರನಂ ಗನೆಯುಬಲಗೊಂಬವೊಳ್ಕೆ ಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಸುತಿರೆ ॥ ೧೯ ॥ ರತಿದೇವಿತಾಪಿಸುತೆಬರವರಲು ಭ್ರಮರಸಂ । ತೆತಿಯಂಚೆಕೋಕಶುಕಪಿಕಮಯೂರಖಗವ್ರತತಿಕುರುವರಿದು ಭೋರನೆಯಿದಿರ್ವಂದೊಲಿದು ತಮತಮಗೆ ತವಕವೆರಸೀ ॥ ಅತಿಶಯದಿಯಾವರಿಸಲವಕೆಕೋಪದಿತನ್ನ । ಪತಿನಿಮ್ಮಬಲಬಲ್ಮೆಯಿಂದೀಶನಂಕೆಣಕಿ । ಮಥನಿಸಲುಪ್ರೋರ್ವನೊಪ್ಪಿಸಿಬಹರೆನಿಮಗಿಂದಹಿತಶತೃಗಳಕಾಣೆನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಕಟ್ಟರಸನೊಪ್ಪಿಸಿಯೆ ಕೊಟ್ಟುಶತೃಗೆಮರಳಿ । ಬಿಟ್ಟೋಡಿಪೋಪಪಟು ಭಟರಯಮಕಿಂಕರರು । ಕಟ್ಟಿಬಾಧಿಸದಿಹರೆಯಾಳ್ದನೊಡನಳಿವರ್ಗೆವೀರಸ್ವರ್ಗಾಗದಿಹುದೇ॥ಯುಷ್ಟುದಿವಸದೊಡೆಯುಬಿರೊದೇಹವಳಿಯದೇ । ಭ್ರಷ್ಟರಂಜೀವಗಳ್ಬರುಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳು । ಯಿಷ್ಟರೆ ನೀವೆಮಗೆಮತ್ಸತಿಯುಯುಳಿದಬಳಿ ಕಾರಿರ್ದಸುಖಮದೇನೂ॥ ೨೧ ॥ ಅರಸನಳಿದೊಡೆಯುಪರಿವಾರಮತ್ತೋರ್ವಧಿಕ।ಧೊರೆಯನೊಲೈಸಿ ಬಾಳುವಿರೀಗಸಾನನ್ನ । ಪುರುಷನಳಿದಾರಸೇರುವೆ ನಾತ್ಮವಧೆಯೆಕರ್ತವ್ಯ ಮೆಂದುಜ್ಜುಗಿಸಲೂ ॥ ಹರನಿತ್ತಬೆಸನಿಂದಲರಸುತಿರ್ದಪೆವತಿಯ । ಕರತಂದುತೋರಿಸಲು ಯನಗೆತತ್ಪೂರ್ವದಾ । ಪರಮಬಾಂಧವರು ನಿಮಗಿಂದುಳರೆಯೆನುತನೆಲದೊಳುಕೆಡೆದು ರೋದಿಸುತಿರೇ ॥ ೨೨ ॥ ಶಶಿವಸಂತಾದಿಗಳುನಿನಗೆವಲಿದು। ಅಸಮಾಕ್ಷನಿತ್ತವರಕೆಯು ತಪ್ಪದೆಲೆತಾಯಿ । ವಸುಧೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಿದ್ದೊಡಹರಸಿತಂದಿತ್ತಪೆವುರೋದನೆಯವೂಣುಬರಿದೇ ॥ ಬಿಸಿಲೊಳಂಬಿದ್ದುಬಾಯಾರಿಬಳಲುವದ್ಯಾಕೆ । ವಸೆದುತದ್ವನದಿನೆಳಲುಂ ನೀರುಯಿರ್ದಪೆವು । ರಸುವಿನಸುತಾಪಮಂತವಿಸಪ್ಪ ಹರಣವುಳಿದೊಡೆ ಕಾಣಲಹುದಖಿಲವಾ ॥ ಯೆಂದುಪಲವಂದದಿಂತಿಳುಹಿ ಯೆಬ್ಬಿಸುತಮುದ ದಿಂದಮಯೂರಗರಿಗುಂಚದಿಂನೆರಳಗೊಳಿಸಿ ಮಂದಾನಿಲಾಲಿವಾಟನ ಬೀಸುತೊಗಗೂಡಿಕರದೊಯ್ದು ತಿರಲೆಸದಳೂ ॥ ಬಂದಬಳ್ಬೇಸಗೆಯುಬಿಸಿಲ್ಗೆಯುಳವಳಿದಮಳ । ವೊಂದಳರಿಸಂತೆ ಕೋಮಲದಂಗಲತೆಯುಯತಿ । ಚೆಂದುಭಾವಜನರಸಿಬರವರಲು ತದ್ವನಂಕಂಗೊಳಿಸಿತೇವೇಳ್ವೆನೂ ॥ ೨೪ ॥ ಕಂದರ್ಪನರಸಿಕಾಂತಾರದೊಳುತೊಳಲಳಲಿ । ಚೆಂದಬಿಸಿಲಡಸಿತನುತಾಪದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೈ । ತಂದಪಳುಶ್ರಮವತಪಿಸುವೆನೆಂದುಪ್ರೊಲಿದುಕೆಂಬಣ್ಣದಗುಡಾರಮುಮನೂ ॥ ಚಂದದಿಂವನದೇವಿನಿಮಿಸಿದಳೆಂಬಂತೆ। ಚಂದಳಿರಿನಿಂದೆಶೋಭಿಸುವತದ್ವನವಶ್ರೀ। ಯಿಂಪು

ನಂದನೆಪಕ್ಷಿ ವೃಂದದೊಡಗೂಡಿಬಳಿಸಂದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಳಾ॥ ವುರವಣಿಸುತ್ತೈದಿ
ವಿಧುಮಂಡಲಮರಾಹುತಾಂ। ಭರದಿಂದಲಡರ್ಪಿಡಿದಂಕರ್ಬಿದಂತಹತಿ । ಗಿರದೆ
ವೃಚ್ಛಳಸಿಯೆತದಂಗದಸುಧಾರಸದಬಿಂದುಗಳುವನದಗಲದಾ ॥ ವರಲತಾಗು
ಲ್ಮಾವಳಿಗಳಾಗ್ರಗಳಲಿರದೆ । ಸುರಿದುಶೋಭಿಸುವಂತೆ ವೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿ ।
ಯಿರುವಂತಿಶಾವಂತಿ ವೊದಲಾದ ಕುಸುಮಚಯಮರಲ್ದೊಪ್ಪಿರಾಜಿಸುತಿರೇ॥
ಹೊಗರೊಡದಚಿಗುರಿಂದೆವೊಗ್ಗೆ ಪೂವಿಡಿದಮುಡಿ । ಯಿಗಳಿಂದೆಕಾಯಿಪದಗಾ
ಯಿದೋರೆವಂ । ಬುಗಳಿಂದೆಯತಿಪಕ್ವಮೂಂತೆಳಸವೊಸರ್ವಪರಿಪರಿಫಳಾವಳಿ
ಗಳಿಂದೇ ॥ ವಗಲಾಣ್ಮಗಲ್ಕಿತಮರಾಜಯಿರದ್ಯೈತೆಂದು। ಬಗದುತದ್ವನಮಪ್ರೊ
ಗುತಡಂಗಿರ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂಬುಗನಕರ ಸಂದಿಸದನೆಳಲಿಂದ ವೊಪ್ಪಿರ್ದದಾಬನಂ
ಮಿಗೆವಾವನಂ ॥ ೨೭ ॥ ಪರಿಪರಿಕುಜಾತಗಳಗುಂಪಿನಿಂಪೆಂಪಿನಿಂ। ವರಪಕ್ವ
ಫಳದತೊಂಗಲ್ಜೊಂಪುಲಂಪಿನಿಂ । ಅರೆವಿರಿದಕುಸುಮನರುಗಂಪಿನಿಂ ಯಿಂಪಿ
ನಿಂ ತಣ್ಣೆಳಲತಂಪಿನಿಂದೇ ॥ ಸ್ವರಗೈಯ್ವಕೋಗಿಲೆಂಯುಧ್ವನಿಸೊಂಪಿನಿಂದೆ
ಬಂ। ಧುರದಷಟ್ಚರಣಾಳಿಘೋಷದಿಂತೋಷದಿಂ । ಗರಿಯುಪಸರಿಸಿಕುಣಿವನ
ವಿಲಚಯದಾಟದಿಂಶುಕನಿಕರಪಾಟದಿಂದೇ ॥ ೨೮ ॥ ಯಿಂತೊಪ್ಪುವಾಬನ
ವನೋಡುತ್ತಬರಲುಶಶಿ । ಕಾಂತಶಿಲೆಯಿಂದೆಬಂಧಿಸಿದಸೋಪಾನದಸು । ಪಂ
ತಿಯಿಂದಸರ್ವಶೀತಳಜಳದಗುಂಪಿನಿಂತಂಪಿನಿಂಶೋಭಿಸುತಿರೇ॥ ಸಂತತವಿಜಾ
ತಿಸಂಗದೊಳಿರ್ದುಸರ್ವಜನ । ಕಂತಾನುಸೇವ್ಯವಾಗಿಯೆಕಮಲ ಕುಮುದದ
ಲ । ತಾಂತಗಳಿಂದೆ ಮಸಶೋಭಿವಡೆವಿರ್ದುದಂ ಕಾಸಾರಕಂಗೊಳಿಸುತೇ ॥
ಜಗದಂಬಕಂಗಸಮಿಗಿಲುರುಪುರುಷರೀ । ಜಗದೊಳಿನ್ನಾರುಮತ್ಪತಿಯೊಡ
ನೆಸರಸದಿಂ । ಪಗಲುಸಂಗಮವಾಳ್ಪದತಿಸೌಖ್ಯವೆಂದುರ್ಬಿಕಮಲಚಯಮ
ರಳ್ದೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ನಗುವತೆಲೆಪದ್ಮಿನಿವವ್ಯೈಥುನವೆನಾಲ್ವಿಧದ । ಮುಗುದೆಯರು
ನಾಲ್ಕುಜಾವವನರಿದುಭೋಗಿಪರು। ವೊಗವೆತ್ತಿನಿಮ್ಮನೋಡಲ್ಬಾರದೆಂಬಂತೆ
ಕುಮುದತಲೆವಾಗಿರ್ಪವೂ ೨೯ ॥ ಅರಳ್ದಾರವಿಂದಗಳನರಸಿಷಟ್ಚರಣಾಳಿ।
ಯುರಗಿಝೇಂಕರಿಸುತೆಮಕರಂದಪಾನಮಂ । ಹರುಷದಿಂಮಾಡುತಿರಲವರಗರಿ
ಘುತವಿಂ ಪೊರೆಸೂಸುತಂಪರಾಗಾ ॥ ಮರೆದೂಳಿಯಿಂಜರೆದುಕದಡಿದಸುವಾ
ಸಿಯೊಳ್ಗಿರದೆ । ವಳಪ್ರೊಕ್ಕುಕ್ರೀಡಿಸಿನಳಿನಕೇಸರಮು। ಮರಿಗಳಿಗೆಗುಟುಕೊ
ಯ್ಯೆಕೆಮ್ಮೈಯ್ಯನೋಡಿಬೆದರಲ್ ತಿಳುಪುತುಣಿಸುತಿರುವೂ ॥ ೩೦ ॥ ಕೊಳಲ
ಜಲದೊಳೆಯೊಳಿಮುಳುಗಿಕ್ರೀಡಿಸಿದಣಿದು। ಘಳಿಲನೆಸೋಪಾನಮಡರ್ದೇರು

ತಿರಲುಮಾಪ್ಪೊಳೆಯೆ । ತಮ್ಮಯಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಂಬುದನುತಿಳಿಯದೆಯಿದಿಗ್ಬ
ರ್ಪುದೆಂದೂ ॥ ಕಲಹಕ್ಕೆಕಾಲ್ಕೆದರಿಗರಿಯುವಸರಿಸಿತಮ್ಮ । ತಲೆಯಬಿದಿರ್ಚಿಸಿ
ಕಣ್ಣುಕೆಂಪೇರಿಚಂಚುವಿಂ । ದಲಿಕುರ್ಕಿರ್ವಣಸರಸದಿಂದಲಸಿಬಳಲ್ವಕಳಹಂ
ಸಕಂಗೆಸಬಿರ್ದಪ್ಪು ॥ ೩೧ ॥ ಸಿರಿಯರಸನೆಂಬಂತೆ ಚಕ್ರಿಯೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು ।
ಮರುತಪಥವೆಂಬಿನಿಂಸತ್ಕವಿವಿತಾನದಿಂ । ವಕ್ಷೀರವಾರಾಸಿಯಂತೆಹರಿವಾಸ
ದಿಂವನದಂತೆಪುಂಡರೀಕಂ ॥ ವರಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವೆಂಬಂತೆಕಮಲಾನ್ವಿತಬಿ । ನೆರೆ
ಪತಿವ್ರತೆಯಂತಕಾಂತಾನುಕೂಲದಿಂ । ಧರೆಯುಮಂಡಲದಂತೆಕುವಲಯಾನ್ವಿತ
ದಿಂದೆಸರಸಿಶೋಭಿಸುತಿರ್ದುದೂ ॥ ೩೩ ॥ ಲತೆಯಂಗತೀರವುಜಘನನಾಳವೆ
ಬಾಹು । ದ್ವಿತಿಕೋಕಕುಚಕಮಲವಾಸ್ಯಮೀನಾಕ್ಷಿಗಳು । ತತಭೃಂಗಚ
ಯಕೇಶಸುಳಿನಾಭಿತೆರೆಯೆತ್ರಿವಳಿಪತ್ರವಸನದಿಂದೇ ॥ ಅತಿಶಯದಿಬಹುಜಾತ
ವ್ರಾತಂಗಳೊಡೆವೆರೆದು । ಸತತಸುಪವೇತ್ರನಿರ್ಮಲಿನೆಪಾವನೆಯೆನಿಪ । ಸತಿ
ಯಂತೆತತ್ಸರೋವರವುಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತುರತಿಯಕಣ್ಮನಸುಗಳಿಗೇ ॥ ೩೪ ॥
ಶ್ರೀಕರದತತ್ಸರೋವರಮಶೀಕ್ಷಿಸಿರತಿ । ಲೋಕನಯನನತಾಪವಡಸಿಕೋ
ಮಲಕಾಯದಾ। ಕಳೆಯುಗುಂದಿಮುಖಬಾಡಿಬಾಯಾರಿದೂಙಿಸಿಬಳಲ್ದುಬಂ
ದುಬೇಗಾ ॥ ತಾಕಾಲುಗಳನುಮೆಲ್ಲನೆಯಿಡುತಸೋಪಾನ । ಜೋಕೆಯಿಂದಿಳಿ
ವುತಿರೆ ತನ್ನಪ್ರತಿಬಿಂಬಶಶಿ । ಯಾಕಂತಕಲ್ಗಳೊಳುಮಾಪ್ಪೊಳೆಯಲವನು
ನೋಡುತ್ತೆಸುಯ್ಯಾನದೊಡನೇ ॥ ೩೫ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆಕಳಹಂಸತಂಗೊಳಲನಿ
ಳಿವಂತೆ । ಪುಲ್ಲಂಬನರಸಿಯೈತಂದೊಂದುಮೆಟ್ಟಿಗೆಯೊ । ಳಲ್ಲಿಮಂಡಿಸಿಯರ
ಡುಕಾಲುಗಳತಜ್ಜಲದೊಳದ್ದಲತಿಕಾಯ್ದುಕ್ಕುವಾ ॥ ಕಲ್ಲನುರೆನೀರಿನೊಳಗಿ
ಳುಹಿದೊಡೆಚುರ್ರೆಂದು । ಗುಳ್ಳೆಗಳುಯೆದ್ದುದ್ದತ್ತೆಣ್ಣಸಗೊಂಡವೊಳ್ಕೆಪದ । ಪ
ಲ್ಲವಂಮರದಂತೆ ಚುಯ್ಯೆಂದುಬಹುಶಾಂತಿಕಾಲ್ಗಳಿಂತಲೆಗಡರ್ದುದಾ ॥೩೬॥
ಮೀನಾಂಕನರಸಿಕಾಲ್ಗಳಿಗೆತಣ್ಣೀರ್ಗೆಟ್ಟ । ತಾನುಕರಚರಣಾಸ್ಯಮಂತೊಳೆ
ದುವಲವಿನಿಂ । ದಾನೀರೆರುಸದಪತ್ರಮಕೊಯ್ದುನಿರ್ಮಳಸುಶೀತಳೋದಕ
ವತೀವೀ ॥ ॥ ಮಾನುನಿಯುಯಿನಿಯಿನಿಸನೀಂಟಿಶಮನಮನ್ನೈದಿ । ತಾನೆದ್ದು
ಸೋಗೆನವಿಲಡರ್ವಂತೆ ವಿಮಳಸೋಪಾನಮುಮನೊಂದೊಂದ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
ಯೇರಿಬಂದುನಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದೆ ॥ ೩೭ ॥ ಸರಿಯುಪರಿಯೆಂಕಮೆಂಬಂತೆಪ
ತ್ರಾನ್ವಿತದಿ । ನೆರೆವೃದಯುಚಲದಂತೆಯರುಣಫಲಬಾರದಿಂ । ವರವೃಷಭನಂ
ತೆ ಶೃಂಗಾಂಕಿತಂಪಟಮುಮಂಗಳನಂತೆಕುಜನಾಮದಿಂ ॥ ಶರನಿಧಿಯವೋಲಖಿ

ಳವಕ್ಷಿಗಳರವದಿಂದೆ । ತರಣಿಕಿರಣಂಗಳಿಗೆ ಯಡೆಗೊಡದೆನೆಳಲಿನಿಂ । ಪರಮ ಯೋಗೀಶತಂತತಿಶಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವೆತ್ತೊಂದು ವಟವೃಕ್ಷವೂ ॥ ೩೮ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತದಿಂದತತ್ಕೊಳಲತೀರದೊಳಿಸೆಯು । ಲಿಲ್ಲವಿಷಗಾಳಿಕರದೊಯ್ದುಯಾ ಕುಜದನೆಳ । ಲ್ಲಿತಳಿರ್ವಾಸಿಗೆಯುಮೇಲೆ ಸ್ಮರನರಸಿಯುಳಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪಂಫಲಗಳಾ॥ ಸಿಲ್ಲದೆಶಿರಿದುತ...ದಿತ್ತೊಡಮ್ಮವನುಮೆಲಲೊಲ್ಲದೆತತ್ಪತಿಯುಜಾನಿಸುತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚೆ ।ಪುಲ್ಲಶರನೈದಿಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರಲುಸಕಲಳಲನುಳಿದುಸುಖಿಸುತ್ತೆಮಗುಳೇ॥೩೯॥ಯನ್ನ ನಗಲ್ದಿಂತುಬಳಲಿಸಿದಮತ್ಕಾಂತನನೂ॥ಯಿನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಡೆಯುತ್ತಪ್ಪೋದವನೋಬಡೆನೆನುತ। ಚನ್ನಾಗಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಸಂತಸದಿಕಣ್ದೆರೆಯಲೊಡನೆಯವೃಸ್ಯನಾಗೇ ॥ ವುನ್ನತಮುಹಾದುಃಖದಿಂದೆದ್ದುತಡವರಿಸುತೆನ್ನ ಕಾಂತನಕಾಣಿರೆಯಿಾಗಬಂದಪ್ಪ । ತೆನ್ನೊಳಿಸಿಯುಗಲಿಪ್ಪೋದನುಪುಡುಕಿತಂದಿತ್ತುಳಿವೆಯಿಲ್ಲವೆಪ್ರಾಣವಾ ॥ ೪೦ ॥ ಕಳವಿನೆನಲಾಸಮಯಕಶಿವಸಂತಂ ಮಂದಾನಿಲವಂಸೆಸೊಗೆಶುಕಪಿಕಭ್ರಮರಪಕ್ಷಿಸಂ । ಕುಳಕೆದೂರಲ್ಕಂಡಕಡೆ ವಿಷಗಾಳಿಯರಸುತಪ್ಪೋಗೆಶಶಿವಸಂತರ್ ॥ ತಿಳುಪಿದರುಯಿಾಶಬೆಸನಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಕಂಗಳುಮುಚ್ಚಿ ಮನದಿ ನೆನೆಯಲ್ಬಂದುತೋರಿದೊಡೆ। ಕಳವಳಿಸಬ ಡಸಾಕಾರದಿಂಬರ್ಪನಕೆಯೆಂದವರುಅರುಹಲೊಡನೇ ॥ ೪೧ ॥ ತಾನುತನ್ನೊಳುತಿಳಿದುನಿಕ್ಕೈಸಿಚಿಂತಿಸುತೆ । ಮಾನುನಿಯುಮರಕೆವೈಯಿತ್ತುಕುಳ್ಳಿರ್ದು ದುಂ । ಮಾನದಿಪಲವನೆಣಿಸುತ್ತಿರಲುತದ್ವನವಪಾಲಿಸುವನೋರ್ವನೈದೀ ॥ ಕಾಣುತ್ತಲೀಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲಯಿಂತಪ್ಪ । ನೂನಸುಂದರನಾರಿಯುಮಾನ ಲೋಕದಿಂ। ದೇನಿಮಿತ್ತದಿಮಿಲ್ಲಿಗೈತಂದಳೊತಮ್ಮನಾಳ್ದಂಗೆಪೇಳ್ವೆನೆನುತಃ॥ ಪರಿಪಕ್ವಫಳಮುಪುಪ್ಪೊಟ್ಟಂಗಳಂಕೊಂಡು। ಭರದಿಂದಲೈದಿಮುಂದಿರಿಸಿವಂದಿಸಿನಿಂದು । ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುಮೊಗಮನಿಟ್ಟಸಲರಿದು ಶಂಬರವ ನೊಲಿದೂ॥ ಕರೆದುಸನ್ನಿದಿಗೆಕಣ್ಣಿನಸನ್ನೆ ಯಿಂಬೆಸಸಿ।ಧರಣೀಶಚಿತ್ತೈಸು ನ್ನ ಬಿನ್ನಪನಮ್ಮ । ಮೆರೆವವುಪವನದಕೊಲತೀರದತಳಿತವಟಭೂಜಮುವ ನೆವಿಸ್ಮಾ ॥ ೪೨ ॥ ಯಾವಲೋಕದಲಿಂದಲಿಳಿದುಬಂದಿಹಳೊಭೂದೇವಿಯೆ ಮಾತೆಸಿರಿದೇವಿಯೊವನದಾದಿ । ದೇವಿಯೊನಾನರಿಯೆನೋಡಿದೊಡೆ ಬಳ್ಳಿ ಚಂಪೊಳೆದೊಲಾದುದೆನಗೆ । ಆವನುತೆಯೆನ್ನು ನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲುಕಣ್ಬೆರದ ಭಾವಿಸೆನ್ನು ವನುನೋಡದೆಮಾತನಾಡದೆ। ಯಿಾವಿದದೊಳಿರಲುಬಂದರುಪಿ ಯಸಲು ಶಂಬರಕುಂಭಿನೀಶಕೇಳೀ ॥ ೪೪ ॥ ವಚ್ಛಿತಾದದುಪ್ಪೋಗಿನೋ

ಮಾತಾಡಿಸುವ | ಳೆಲ್ಲವೃತಾಂತಮಂತಿಳಿವೆನೀಗಿಳೆಯಪೆ | ಣ್ಣಲ್ಲವೆಂದೊನಪಾ ಲಪೇಳ್ದ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆಸದೃಶವಕಾಣುವೆನೆನುತ್ತೇ || ಅಲ್ಲಿರ್ದಸಭೆಯಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಯಸುಖರ | ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಬಳಿಗೊಂಡುವಸಮಣಿಮಯದ ! ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮುಮನೇರಿ ಛತ್ರಚಾಮರದವಿನಿ ಯೋಗದೊಡನೈತರುತ್ತೇ || ೪೫ || ನಿಲ್ಲ ದೆತಪ್ಪನವನೋಡುತ್ತೆ ಪ್ರೊಕ್ಕುಸಂ | ಮುಲ್ಲಾಸದಿಂಬಂದು ಕೊಳದತೀರದಿತ ಳಿರ್ದ | ಪಲ್ಲವಾನ್ವಿತದತಣ್ಣೆಳಲತಂಪಿನ ಸಂಪಿನಿಂಕಂಗೊಳಿಸುವಾ || ಯ ಲ್ಲರುಂಚಂದ್ರವಟಿಯೆಂದುಕರೆವುತಲಿಹರು | ಯಿಲ್ಲಿಗಿಳಿತಂದುಸತ್ಕುರುಹತೋ ರ್ಪಂತೆಮುದ | ದಲ್ಲಿಬೆಳಗುತ್ತವಟಮೂಲಮು ಮನಾಶ್ರೈಸಿರ್ಪಮಳಶಶಿಮು ಖಿಯಭಾ || ೪೬ || ನೋಡಿದಾಗಳೆಕಣ್ಗೆ ಕೋಟಿಮಿಂಚುಗಳೊಂದುಗೂಡಿ ಪ್ರಜ್ವಳಿಸಿಮೂರ್ಛೆದುಬಾಣಂಗಳಂ ಜೋಡಿಸಿಯೆಯಿಕ್ಷುವಿಸಿಖಾಸನಕೆ ತೊಡಿ ...ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಲಿಶಳೆದೂ || ಹೂಡಿರ್ದಗುರಿಯನೆಚ್ಚಂತೆಸೆಯೆನಟ್ಟುರ ... ತೋಡಿಬೆನ್ನಿಂದೂರ್ಚಲೊಡನೆಸಂದು | ರೂಢಿಯೊಳುಬಿದ್ದುಯತಿ ವಿರ ...ಗ್ನಿಯಿಂದೆಬೇಗುದಿಗೊಂಬುತಿರಲಾಗಳೊ || ೪೭ || ಘಳಿಲನೆಮಂತ್ರಿಮು ...ರುನೆರೆದುಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ತಳಿರ್ದಮಾಕಂದ ಛಾಯದಲಿಕೋಮಲಪತ್ರ | ಗಳ ಪಾಸಿಯರೆವಿರಿದಮಲ್ಲಿಗೆ ಯಹರಹಿತಣ್ಜಲದಿಧೂಮ್ರಾಬರವನೂ || ನಲವಿಂ ದೆತೊಯ್ದಿರ್ದಪಾಸಿಮಲಗಿಸಿವೇಳೆ | ಯಲರ್ದಪ್ರಸೂನಮಂಪೊದಿಸುತ್ತದ ರಮೇಲೆ | ವುಳಿದವಸ್ತ್ರಮನುಬಾಸಣಿಸಿಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂ ಗಳಿಂ || ೪೮ || ಸ್ಮರನುರಿಯನಾರಿಸುತಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿಸಿದೊಡೆ | ಮರದಿರ್ದ ಮೂರ್ಛೆಯುತಿಳಿದುಚೇತರಿಸಿಕ | ಣ್ದೆರೆದುಮಂತ್ರಿಯಮೊಗವನೋಡಲವ ಮಧುರಸಮನುರೆಪಾನಗೈಸೆಂದನೂ || ಧರಣೀಶಪರನಾರಿಯರಮನದನಿಲುಕ ಡೆಯ | ನರಿಯದೆಮನದಿಭ್ರಮಿಸಲುಬಪ್ಪುದತಿಬಾಧೆ | ಅರೆಯಿಲ್ಲದೆಮನ ದನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸಲು ಸ್ಮರನೇಗೈಯ್ವನೂ || ೪೯ | ಯಾವನಿಬರವ ಳನೀಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲೆಯಮಳಸ | ಸದ್ಭಾವದಿಂಮಾರನೇಗೈದಪ ಸೊಕಾಣುತ್ತ | ನೀವುವಿಕಳತೆಯಿಂದಭ್ರಮಿಸಲಿನಿತಾಯ್ತುನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಡಿ ಮನದೊಳೀಗಾ || ಯಾವನಿತೆಯುಳ್ಳನುನಾನುಡಿಸಿ ಬಂದಪೆನೊಲಿದು | ಸಾವಧಾನದೊಳಿರ್ಪುದೆಂ ದುಯಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು | ಕಾವನರಸಿಯಬಳಿಗೆಬಂದು ಸನ್ಮಂತ್ರೀಶಸುಚಿತ್ತ ದಿನ್ನಿಲ್ಲುತೇ || ೫೦ || ಮೆಲ್ಲನೆತಾಯೆನೀನಾರಕುವರಿಯುತವೆ | ನಲ್ಲನಾರೇ ನಾದನೋರ್ವಳೆಯಬಲೆನೀ | ನಿಲ್ಲಿಗೇಕೆತಂದಕಾರಣಮೇನು ಪಾಜಪೇಳು

ಪೇಳೆಂದುಬೆಸಸೇ ॥ ನಲ್ಲೆಯುವೆದೆಗದುನೋಡದೆ ಮಾತನಾಡದೆ । ತಲ್ಲಣಂ
ಗೊಳದೆನೆಲನನ್ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆತಂ । ನಲ್ಲನಗಲಿದ ಚಿಂತೆಯಿಂಸುಮ್ಮನಿರಲುಮಂ
ತ್ರೀಶಮಗುಳಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೫೧ ॥ ಯೆಲೆತಾಯೆನೀನುನಾಡಾಡಿ ಪೆಣ್ಣಲ್ಲ
ಭೋ । ವಳಯದೊಳುನಿನ್ನ ಪೋಲುವರಿಲ್ಲಯವ್ವನದಿ । ಚಲುವಿನಲಿಸಕಳಾಕ
ಳಾವಿಲಾಸದಿಯಿಂತಿಸುಂದರಿ ನಿರಾಶ್ರಯದೊಳೂ ॥ ಲಲನೆಯರು ಯೆಕಾಕಿ
ಯಾಗಿಸುಳಿದೊಡೆನೋಡಿ । ಯಳಸಿವ್ರತಗೆಡಿಸುವರುಕಾಮು ಕರುನೀನಿನ್ನ ।
ನೆಲೆಯಮಾಜದೆಪೇಳುನಾಥಳಾದೊಡೆತವೆ ಮನದಂತೆನಡಸಿದಪೆವ್ರೊ ॥ ೫೨ ॥
ಪುರಮಥನನಂಗನೆಯೊಹರಿಯರಾಣಿಯೊ ಯಜನ । ವರಸತಿಯೊಪೇಳುವರು
ಯೆಂಗವುರಬಾಯೊಳಂ।ಕೆರೆಹಿಂಗಲೀಸದೆ ಮಡಗಿಕೊಂಡಿಹರ ವರಾವಕಾಲಕ್ಕ
ಗಲದೇ ॥ ಸುರಯಸುರನಾರಿಯರು ಭಾವಿಸಲುನಿನ್ನಯ । ಚರಣಾಂಗುಲಿ
ಯನಖವಪೋಲರಿಯರುಸುಮ್ಮ । ನಿರದೆಮೊಗವೆತ್ತಿನಿಮ್ಮಯಸಹೋದರ
ನೆಂದು ಭಾವಿಸೌಕಪಟಮುಳಿದೂ ॥ ೫೩ ॥ ಆಸಚಿವನಿಂತುನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂ
ಬೆಸಸ । ಲಾಸುಮುಸುಶರನರಸಿಮುವನನಿಶ್ಚಲದಸ । ದ್ಭಾಷೆಯನ್ನೆರೆಕೇಳಿತಿಳಿ
ದುತನ್ನಂಪಡೆದವಟೆಯುಸಮುಗ್ಯೈದುವಲಿದೂ॥ಕ್ಲೇಶಮುಮನುಳಿದುಮೊಗವೆತ್ತಿ
ಯವೆದೆಗೆಯಲೊಡ। ನೆಸುರಿವಶೋಕಾಶ್ರುವಿಂದೆಕಣ್ದಿರದುಪರ।ದೇಸಿಯಳನಿಂ
ತುದ್ಯೈನ್ಯದಿನುಡಿವುದೇನು ಮಜ್ಜನಕತಾಮರುಗಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೫೪ ॥ ಯೇನಪೇಳೆ
ಲಿಯಣ್ಣಯನ್ನುತನಿರ್ದೈವ । ಮಾನುನಿಯರುಗಳುಪುಟ್ಟಲಿ ಬ್ಯಾಡಯಿಳೆಯೊ
ಳಗೆ । ಮೌನಿಗಳ ಮೌಳಿಯತ್ರಿಜನಾತ್ಮಸಂಭೂತೆರಲಿದೇವಿಯನ್ನಾಣ್ಮನೂ॥
ವಿಾನಕೇತನುಮೂರು ಲೋಕಮೋಹನಗಾರಸಾನುರಾಗದಿಕುಸುಮವತಿಯ
ಪಟ್ಟಣದಿಯಾ ।ನೂನಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ಕರದಿವುಸುರೊಡಲಿನಂತೀ
ರ್ವರೂ॥೫೫॥ರತಿಕಾಮರುಗಳುವ್ಹೊಬ್ಬಬ್ಬರನುಕೆರೆಹಿಂಗ।ದತಿಶಯಮ್ಮಪ್ರತಿ
ಮರೆಂಬುದನುಯರಿಯರೆಸತತಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂ ಗಂಡಭೇರುಂಡನಂತಿರ್ದೆಮ
ನವರತವೀ ॥ ತತಕ್ಷೀರನೀರಭೇದಿಪಹಂಸನಂತೆಬೃಹ । ಸ್ಪತಿಯೈದಿನಾಕನಿ
ಲಯಾನುಕಾಯೆಂದು । ಯಾಣತಿಗೈಯ್ಯಲನು ಮತಮನುಗ್ರಹಿಸಿ ಯೊಶನ
ತಪೊವಿಷ್ಣು ಮಂಗೈಯ್ಯಲೂ ॥ ೫೬ ॥ ಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶನತಿಕೋಪದಿಂತನ್ನ
ಗ್ರ । ನಿಟಲನೇತ್ರನಲದಿಂದಹಿಸಲಾಂಪೋಗಿಷಣಿ । ಕಟಕನಂಘ್ರಿಗೆಯರಗ
ಲವರುಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆಂದುವರಕೆಯನಿಯ್ಯಲೂ ॥ ಘಟಮನುರುಹಿದಿರಿಮು
ತ್ವತಿಯಮುತ್ತೈದೆಯಪ।ದಿಟವಾವುದೆಂದುತಾಂಮಗುಳೆವಂದಿಸಲಭವ । ಸ

ಟಿಪ್ರೋಪುದಲ್ಲಮದ್ವಚನನಿನ್ನಯಕಾಂತನುವಿಸಿ ಬಹಪ್ರೋಗೆನಲ್ಕೇ ॥ ೫೭॥ ಬಂದೆನರಸುತ್ತೆಗಿರಿಗಹ್ವರ ತನುಲತಾಂ । ಸಂದೋಹನದಿವಳ್ಳ ಘೋರವಿಪಿನಾಂತರದಿ । ಸಂದುಖಗಮೃಗದ ಭಯುವನ್ನು ಶಂಕಿ ಸದೆವ್ಯಾಕುಳತೆಯಿಂಬಿಸಿಲೊಳೂ ॥ ಬೆಂದುಬಾಯಾರಿನಡೆಗೆಟ್ಟು ತಾಪಿಸುತಲೈ । ತಂದುಯಿಾಮರಛಾಯದತಂಪಿನಲಿಕುಳಿತೆ । ತಂದೆಕೇಳೆನ್ನಪ್ರೋಲುವದೇಸಿಕರುವಳರೆಯುನುತಕಂಬನಿಗರೆಯಲೂ ॥ ೫೮ ॥ ಕೇಳಿಮಂತ್ರೀಶಕಂಬನಿದಂದು ಕರುಣದಿಂಕಾಲಗತಿಯೊರನುಳುಹಿದುದಿಲ್ಲವಕಟಕಟ । ಶೂಲಿಯಂತಿರಕನೆಂದೆನಿಸಿತ್ತುಹರಿಯನುರೆಹತ್ತುಭವದಲಿ ಬರಿಸಿತೂ॥ ನಾಳಿಕೋದ್ಭವನಶಿರಗಳೆ ಸಿತ್ತುಸುರಲೋಕ । ಬಾಲಕನವಪುವ ಭಗಮುದ್ರೆಗಳನೊತ್ಯಮರ । ಜಾಲಮಂಪಶುಗಳೆಂದೆನಿಸಿತ್ತುಮುನಿಜನರವ್ಯೆಗೆ ಬೂದಿಯಪ್ರೂಸಿತೂ ॥ ೫೯ ॥ ರವಿಗಳಂಶಾಪದಗ್ಧರೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು । ಮವನೀಶಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂಕಾಡಗಾಯ್ಸಿತ್ತು । ಅವಿರಳನ್ನಳನದೇಭ್ರಷ್ಟರೆನಿಸಿತ್ತುಧರ್ಮಜನದಮ್ಮನೆ ದಣಿಸಿತೂ ॥ ಯುವತಿನೀಕೇಳಮ್ಮನಿನ್ನಂತೆಯತಿಕಷ್ಟ । ಮವಬಟ್ಟರುಂಟುಮಾಚಂದ್ರಮತಿದಮಯಂತಿ । ತವೆಸೀತೆಕೊಂತಿಯರುಯತಿ ದುಃಖವನುಭವಿಸಿಮರಳಿಸಿರಿಯಂಬಡಿಯರೇ ॥ ೬೦ ॥ ವಿಧಿವಶಾಕೃತಿಯ ವಿೂರುವರಾರುತ್ರಿಜಗದಿ । ಮದನಾರಿವಾಕ್ಯದಪ್ಪದುಬರ್ಪಪರಿಯಾಂತ । ಸುದತಿಯುನಿರಾಶ್ರಯೆದೊಳಿಹುದಲ್ಲನೀನಧಮತರಳಲ್ಲವತಿಸ್ವರೂಪಿ ॥ ಮುದದಿನಮ್ಮಯನೃಪನಮನೆಯನಾರಿಯರೊಡನೆ । ಕುದಿಯದೆವುಂಡುಟ್ಟು ಪದುಳದಿಂದಿರಲಾಗಿ । ಬೆದಕುತ್ತತತ್ಕಾಂತಬಂದವನುಬರ್ಪುದು ಚಿತಮುವೆುಂದು ಕರೆಯಲೊಡನೇ ॥ ಅಣ್ಣಕೇಳರ್ಥಮಾಯಯುಧಪುಸ್ತಕಂ ಮಣಿಗ । ಳೆನ್ನ ಪರರಲ್ಲಿಮಡುಗುವದೆಯುಸದಳದಿವ್ಯ । ಕನ್ಯಾಸುರತ್ನ ಮುಮನೆಂತುಯಿಡುವರು ಯಿಡಲುತಮ್ಮಸಹೋದರೆಂದೂ ॥ ಚನ್ನಾಗಿಭಾವಿಪರೆಮ್ಯಾಲೆ ಧೊರೆಗಳಮನಯೊಳೆನ್ನ ಸುಳು ಹಲುಮವರುಯಳು ಪಿದೋಡೆಬಿಡಿಸುವರೆನಿನ್ನಿಂದಲಹುದೆ ಯಾನಬಲೆಯತಿಪತಿವ್ರತೆಮನ್ಯಪುರುಷರುನಮ್ಮಯಾ ॥ ೬೧ ॥ ಪಡೆದವ್ರುಡುಪತಿಯಣ್ಣ ಬುಧರಸಮವೆುಂಬ । ದೃಢಶೀಲ ಚಿತ್ತಳ್ಳೆನಾನು ಮಾನಾನ್ವಿತೆಯು ಪ್ರೌಢವಿಪನಮತಿಯೊಳಿಡೆಗೊಂಡೆಂತುಬಾಳ್ವದೆನು ಸ್ತ್ರೀವೇಷವತಿಗಳೆವುತೇ ॥ ಜಡೆಗಟ್ಟಿತಲೆಯುವಲ್ಕಲನುಟ್ಟುಭಸಿತವನು । ವಡಲಿಗಾಂಲೇಪಿಸಿಯೆ ಸೋರೆದಂಡಗಳಪಿಡಿದು । ವಡಸೆಫಳಹಾರದಿಂಪಶಿಯು ದೊರವನಕಸನ್ಯಾಸ ವೇಷದಿಪ್ರೋಗು

ವೇ ॥ ೬೩ ॥ ರತಿದೇವಿನುಡಿದ ಯತಿವೈರಾಗ್ಯಮಂಕೇಳಿ । ಪ್ರತಿಯುತ್ತರಂ ಗೊಡದೆಯಾಕೆಯೇತನ್ಮಾತ್ರ । ಪತಿಯಲ್ಲಸರಮವಿರತಿಯುಳುಯಿಂತಪ್ಪಪತಿ ವ್ರತೆಯಿರ್ದನೆಲಪಾವನಾ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪಶಂಬರಸುರನಮನ ದಯೆಂತಸ್ತಿ ನಾನತಿಶ ಯವತಿಳಿಯದೆಬಲಾತ್ಕರಿಸಲ್ಯಾಕೆನುತೆ। ರತಿದೇವಿನೀನೆತ್ತಚಲಿಸಬಿರು ನಮ್ಮಾ ಳ್ದನಂಬೆಸಸಿಬಹೆನೆನುತ್ತೇ ॥ ೬೪ ॥ ಮರಳಿಮಂತ್ರಿನೈತಂದುಶಂಬರನೆಡೆಗೆ । ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುಮವಳಯಾದ್ಯಾಂತಮಂ॥ಯರುಹಿಕರೆದೊಡೆಬಾರಳತಿ ಪತಿ ವ್ರತೆಸೀಲೆಪರಪುರುಷರುಗಳುತಮ್ಮಾ॥ ವರಜನಕನಗ್ರಜರಸವು ಯೊಜನ ರೊಳಂ।ಯಿರಲುತನ್ಮಾನಮಾಣಿಕ್ಯಮುಸುಳಿಪುದೆಂದುತೊರೆದುಸ್ತ್ರೀರೂಪುಮಂ ಸನ್ಯಾಸವೇಷಮಂ । ಧರಿಸಿದೇಶಾಂತರಕ್ಕೇ ॥೬೫ ॥ ವುಜ್ಜುಗಿಸಿಕೊಂಡಹಿಳೆ ಮ್ಯೇಲೆಯತಿ್ರಜಸುತೆಯು । ಮಬ್ಜವಿಸಿಖನರಾಣಿಯತಿಪತಿ ವ್ರತಸೀಲೆ । ಸಜ್ಜನೆಯುಯಿಂತಪ್ಪಘನತೆಯಬಲೆಯನೋಡಿ ಬಿಡಲುಬಹದಪಕೀರ್ತಿಯೂ। ತಜ್ಜನನಿಸಮವೆಂದುಭಾವಿಸಿಯೆಕರದೊಯ್ದು । ಸಜ್ಜಿವನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೋ ಷಿಸಲುಬಹುತೀರ್ಥ । ಸಜ್ಜನಳಕಗೈದಸತ್ಫಲಮಹುದು ಮಾಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿದರ್ಶ ನಮಾತ್ರದೀ ॥ ೬೬ ॥ ಆಕೆಪತಿವ್ರತಧರ್ಮಕಂಮೆಚ್ಚಿವಲಿದುಭ। ಸ್ಮಾಕಾರ ಮಾದಪುರುಷನುವುದಿಸಿಬಹನೆಂದು । ಕಾಕೋದರಾಭರಣನಮಳಕಾರುಣ್ಯಾ ಮುಪಡೆದುಪ್ರೋಪಳುಪುಡುಕುತೇ ॥ ಸಾಕಾರದಿಂದತತ್ಪತಿಬರ್ಪವರಿಯಂ । ತ ಜೋಕೆಯಿಂಸತ್ಕರಿಸಲತಿ ಪುಣ್ಯಸತ್ಕೀರ್ತಿ । ಭೂಕಾಂತನಿಮ್ಮಮನದಂತಸ್ತು ವೆಂತಿರುದೋನಾನುತಿಳಿದುದನು ಸುರ್ದನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಅವರಸುಸಚಿವನಿಂತೆ ನಲುಶಂಬರನೆಂದ । ನಾವುಕಾಣದೆಯಿರ್ದೊಡೆತ್ತ ಪೋದಡೆದೋಷ। ಮಾವರಿ ಸದೆಮ್ಮ್ಮವಂಕಂಡುಕಾನನಕೆಬಿಟ್ಟೊಡೆಪಾವಪಸಕೀರ್ತಿಯೂ ॥ ಆವನುತೆಯು ಳುನುಕರದ್ಯೊಯ್ದುತಮ್ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪ್ರೋಷಿಸುವೆನೆಂ । ದೊಡದುಯಂತ ಹುದೊ । ಯೊವ್ವಭಯಸಂಕಟಕ್ಕೇನನೆಂಬೆನುಮುಂದೆ । ದೇವರಾದೀನದಿಂ ಬಂದುವಂಬರಲಿಬಿಡಬಾರದ ಬಲೆಯುನಡವಿಗೇ ॥ ೬೮॥ ಕರೆದೊಯ್ದುತಮ್ಮ ನೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪ್ರೋಷಿಸುವೆನೆಂ । ದಿರದೆದ್ದುಮಂತ್ರಿಸಖರೊಡವರಲುಬಂದು ಯಾ । ಸ್ಮರನರಸಿಯಳನು ನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತದಿಂನೋಡಿ ಮನದಿಸಂತಸದಳೆವುತೇ॥ ತರುಣಿತತ್ಪುರುಷನೇಳ್ತರ್ಪನಕ ವಮ್ಮನುಂ । ದಿರದಿವುಂಡುಟ್ಟುಸುಖಿಸೌನೀ ನು ಯತಿಸಖಿಯು । ಲ್ಮಾರರಾಜನರಸಿಗಡಯು ಬಲೆನೀನೆಂತುದೇಶಾಂತರಂ ಗೈಯ್ದೆಯಕಟಾ॥೬೯॥ಯೇನುಯನುಮಾನಿಸದೆಬಾರೆಂದುಕರೆಯೆರತಿತಾನೊ

ಲಿಮುಯಿಂತೆಂದಳೆಲೆ ಯೈಯ್ಯೈಕರದಪೆಯು । ನಾನುಪೆಣ್ಣಾತ್ತಿಯ ನಾಥಳು ಮೆಂದುಮನದೊಳಳುಪಿದೊಡಾಯು ಕ್ಷೀಣಮಹುದೂ ॥ ಸೂನುವೆಂದೆ ನ್ನಬಗೆದೊಡೆ ಪರಮಯ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಮಾ । ನುಸಿಯುನಿಮಗೆ ಕೈವಶವಹ ಳುಸಹಜದಿಂಭೂನಾಥನೀನಿದಕೊಡಂಬಡಲು ಬಂದಪೆತಪ್ಪಿದೊಡೆಬಾರೆನೆನ ಲೂ ॥ ೭೦ ॥ ದಾನವೇಶ್ವರಕೇಳಿತದ್ವಾಕ್ಯಮುನುನೋಲಿದು । ನೀನುಪತಿ ವ್ರತೆಪುಣ್ಯದೇವತೆಯುತತ್ಕತವಿ । ನಾನುಭೋಜನವಮಾಡಲುಜನ್ಮಸಾರ್ಥಮ ಪ್ಪುದುಬರ್ಪುದೆಂದುಕರೆಯೇ॥ಮೊನಾಂಕನರಸಿತನ್ಮನದಿನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತೆ । ನಾ ನುನತಿಶೀಲದಿಂದರಲುಯುಳುಪಿದೊಡೆ । ತಾನೆತತ್ಫಲವನನುಭವಿಸುವನುಯಂ ದೊಡಂಬಟ್ಟಳಾಬಟ್ಟನನೇ೭೧॥ ಸಕ್ಕರೆಮಧುರಾಧರೆಯೆಕೇಳುಮನವಲಿದು। ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾರಾತಿರತಿವಡಂಬಡಲು । ಅಕ್ಕರಿಂಶಂಬರಸುರೇಂದ್ರಸಂತಸದಿಕ ಣ್ಣಿನಸನ್ನೆಗೈಯ್ಯಲೊಡನೇ ॥ ಘಕ್ಕನೆಮಣಿಕನಕಮಯದಿಪ್ರಜ್ವಳಿಪಪ । ಲ್ಲಕ್ಕಿಯಂಸಾರ್ಚಲದರೊಳುಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸುತ್ತೆ । ಯಿಕ್ಕಿಗವಸಣಿಗೆಯ ಬಾಸಣಿಸಿಪೊತ್ತರುಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನಪೊತ್ತಂದದೀ ॥ ೭೨ ॥ ಮಾರಯನು ನೋಡಿಮುಹಿಷನುತನ್ನ ಮನದಿವಲವೇರುವಂದದಿಖಳಂ ಯುಧಿಕಸಂತಸದಿವರಿ॥ ಪರಿವಾರದೊಡಾರತಿದೇವಿಯುಳಕರೆದೊಯ್ದು ಮಣಿಮಯದನಿಳಯಪ್ಪೊಗಿಸೀ। ವ್ಪೋರಂತೆತನ್ನ ನಿಜಸತಿಸಹಿತವುಳಿದಖಿಳ । ನಾರಿಯರಿಗರುಹೆಮುವಳಾದ್ಯಾಂತ ಮುಮನೆಲ್ಲ । ಮಾರನಂಗನೆರತಿದೇವಿಯು ತಿಪತಿವ್ರತೆಸ್ಥಿರಸುವಾಸಿನಿಯೊಕೆ ಯೂ ॥ ೭೩ ॥ ವರಸುಹಸ್ತದಿಪಾಕಗೈದರಸದ್ರವ್ಯಮಂ । ನಿರುತನಾಂನಿತ್ಯ ಭುಂಜಿಪೆನೆಂದುಬಾಣಸದ । ತರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲರ್ಗೆಹೆಗ್ಗಡಲೆಯೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ನಾರತಿಯುಹಿತದೀ ॥ ಪರಮಪಾವನರೂಪೆಯೆಂದುಭಾವಿಸಿಯುಸುರನರಸಿಯ ತಿನೇಹದಿಂಸತ್ಕರಿಸಿಮನ್ನಿಸುತೆ । ಹೆರೆಹಿಂಗದಿದಿರ್ದುತತ್ಸಮಸುಖದೊಳಿಹುದು ತತ್ಪತಿಬರ್ಪತನಕೆನುತ್ತೇ ॥ ೭೪ ॥ ಜಲಜಲಪನದಭೃಂಗನಿಭಗುರುಳೆಕೇಳು ಮಾ । ಖಳನರಸಿರತಿಯುಪಲನಂದದಿಂಬೋಧಿಸುತೆ । ತಿಳುಪಿಮೈದೊಳಸಿಮ ಡಿಯುಡಲಿತ್ತುಸಹಪಂಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಭೋಜನಮಗೈಸೇ ॥ ವೊಲಿದುಶಂಬರಗೆನಿತ್ಯ ದಲಿಬಹುವಿಧಪಾಕಗಳಮಾಡಿವುಣಿಸಿಮನ್ನಣೆಗೊಂಡುಕಾಲಮಂ । ಕಳೆವುತಿ ರ್ದಳುಸ್ಮರನರಾಣಿ ಪನ್ನಗವೇಣಿ ಶುಕವಾಣಿಪಿಕಸುಗಾನೀ ॥ ೭೫ ॥ ಯಿದು ವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ ಮತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಯಭಿ ಧಾನ । ಯಿದನುಬಕೋಳೊರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಪೇಳ್ವೆಶಂಕರನುವ್ರೊ

ಲಿದನೂ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆ ದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವಸದು ಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯಮಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೭೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೩೯೭-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

—)*(—

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಶಂಬರನುರತಿಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಸ್ಮರನರಸಿರತಿದೇವಿ ಪರಿಪರಿಸುರುಚಿಪಾಕ । ಕರಮುಟ್ಟಿಮಾಡಿನೀಡಲುವ್ಯುಂಡುನೋಡಿ ಕಾತುರಗೊಳಲು ಯಸುರಂಗೆವಳಗಾಗದತಿಪತಿವ್ರತಥ

ರ್ಮದಿಂದಿರ್ದಳೂ ॥ ಪದ ॥ ಚಿತ್ರಕರಶೀತಾಂಶುಚಿತ್ರಭಾನುಸುಹಂಸ । ಚಿ
ತ್ರಭುಕ್ಷಣಾಮಣಿ ವಿರಾಜಿತಶ್ರವಣಯುಗ । ಚಿತ್ರದ್ವಿರದಾಸುರನಗರ್ವಗಿರಿ
ಶತಕೋಟಿಸುರದೀರ್ಘವರಕಿರಟೀ॥ ಚಿತ್ರವಪುತ್ವಕ್ಕಚಿತ್ತಟಬಂದನಿರ್ದಂದ।
ಚಿತ್ರಾಳಿಪೃನ್ನಿಳಯವಾಸಪುರನಾಶವಿ । ಚಿತ್ರಮಹಿಮಾಲೀಲ ಸಕಲಸುರಪರಿ
ಪಾಲರಾಮೇಶರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಮುರಿದುಮರೆ
ಯೊಗೆಕಾಯ್ದು । ಯಿರದೆವೈಷ್ಣವಿಯಾಗಿ ಹರಿವರೂಥಮುನಡರ್ದು । ಪುರಿ
ವಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕೋಪಮೆತಾಳಿಭರದಿಂದ ಜೆಟ್ಟಸಂದಟಿಪ್ರೊಪ್ಪುತಾ ॥ ಯಿರದೆವಾ
ರ್ಮಲತುಪ್ಪುರಣಿಸಿಕಾಳ್ಗೆದರುತು । ಬ್ಬರದಿಮೇಲ್ವಾಲ್ವೈತರ್ಪಶುಂಭಾಸುರನ।
ಸಿರವನಿಮುಷದೊಳರಿದು ಚರಣದಿಮೆಟ್ಟೆಯಮರರನುಳುಹಿದಗಜೆಸಲಹಾ ॥
೨ ॥ ಪುರುಷರಲಲಾಮಸದ್ಗುಣಧಾಮಮತ್ಪ್ರೇಮ । ಸ್ಮರಕಳೆವಿಚಾರಯು
ನ್ನೆದೆಂಮನಪ್ಪುವವೀರ। ಸರಸಸಮರಸಸಾರಪೂರಗಂಭೀರಯುನ್ನಯಮನೋ
ಕಮಲಪೂರಾ ॥ ವರವೆಕುಚದೊಳು ಕರೆಯಲೋಯೆಂದುಸೌಂದರಗೆ । ಯಿ
ರದೆಪಡಿಪ್ರೊನ್ನಳಂತುಂಬಿತ್ತುಶಂಭುವಿನ । ಚರಣಕಮಲವಕೂರ್ತುಪಲವಾಂ
ತುಮೇಲ್ಗಳೆಯುಬಿತ್ತರಿಸುಚಿತ್ತಾಕ್ರಂತನೇ ॥ ೩ ॥ ಜಲಜಲಪನದಭೃಂಗನೀಲಾ
ಳಕದಜೆದರು । ದೆಳೆಹರಿಣಲೋಚನದಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರದ । ತಿಲಕುಸುಮನಾ
ಸಿಕದತೆಳುರ್ಪಸುರುಸುಳಿನಾಭಿಕಲಶಕುಚದಿಂದಲೆಸೆವಾ ॥ ನಳಿನಸಾಯಕನ
ರಸಿಯುಳೆಚಲುವಬಣ್ಣಿಪರು । ವಲವಿಂದವಳಕಂಡವರಿಲ್ಲನೀನೆಯನ್ನೊಲುಮೆ
ನೂತನರತಿಯೆಕೇಳುಮುಂಗಥೆಯ ಸಂಗತೆಯಸುರಸೋನ್ನತಿಯನೂ ॥೪॥
ಕಾಂಚನಸುಗಾತ್ರ ಕಳಹಂಸಪಾವನಯಾತ್ರ । ನೀಂಚಿತ್ತವಲಿದುಲಾಲಿಸು
ಮುಸುರ್ಪಮುಂಗಥೆಯ। ಪಂಚಬಾಣನರಾಣಿ ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಶುಕವಾಣಿಕಾ
ಳಾಹಿವೇಣೀ॥ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯವನುಪರಮಾನ್ನಾಯರಸರಸಾಯನಂಚದುರಿನಿಂ
ದೆಪರಿಪಾಕಮಂಗೈದೊಲಿದು । ವಂಚನಿಲ್ಲದೆಯಸುರದಂಪತಿಗಳಿಗೆನೀಡೆಷಡು
ರುಚಿಯೊಳುಂಡೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊಲದಡಗಯಡವಿಸೂಕರದಪಿಸಿತಮುಹರಿಣ ।
ಗಳುಮುಖ್ಯಮೃಗಕುಲದಕಂಡಗಳಂಕೊರೆದು । ವಲಿದುಕರೆಗಳಲವಣಾದಿಸಂ
ಬಾರಮಂಪಾಕ್ಕೆಜೇಯಿಸಿಬೇಯಿಸೀ ॥ ಪಲಬಗೆಯಪಕ್ಷಿಗಳತರಿಸೀಯ್ಯಲವ
ಕೊರೆದು । ಸಲುವಸಂಬಾರದೊಡನವನುಪಾಕಂಗೈದು । ಜಲಚರಂಗಳಪೊ
ಟ್ಟೆಸೀಳಿನೀರಿಂತೊಳೆದು ವಗ್ಗರಣೆಯಿತ್ತಾಂಬರವಾ ॥ ೬ ॥ ಲೇಸಿನಿಂಮಾಡಿ
ನೀಡಲುನೋಡಿಕಂಣಿಂಗೆ । ತೋಷಕೈಗತಿಮೃದಂನಾಸಿಕಕೆಬಹುಕಂಪು ।

ಸೂಸುತಿರಲುಣಲುಜಿಂಹ್ವೆಗೆರುಚಿಯು ಯಾತ್ಮಂಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಲೊಲಿ ದೂ ॥ ಆಸುರೇಶ್ವರಮುಗುಳಿಮುಗುಳೆನೀಡಿಸಿಕೊಳುತೆ । ತಾಸವಿದುವುಂಬುತಿ ರೆ ಪೊಡೆದಣಿದುಬಾಯ್ದಣಿಯೆ । ದಾಸುಮಶರನರಸಿಯುಳಹಸ್ತಕಮಲ ಪಾಕ ದ್ರವ್ಯದಾಸ್ವಾದವಾ ॥ ೭ ॥ ಅಸುರದಂಪತಿಗಳುಂಡುಂಡುಪರೆಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ । ಶಶಿವದನೆರತಿದೇವಿಯುಂಕರೆದುಕಸ್ತುರಿಸಿ । ಮಿಸುನಿಮಣಿದೊಡಗಳನು ದಿವ್ಯ ದುಕೂಲಮಂತರಿಸಿಕೈಕೊಂಬುದನಲೂ ॥ ನಸುನಗುತೆಲೆಲೆಯೆಯ್ಯವುರುಷ ರಗಲಿದಬಳಿಕ । ಸಸಿನಮೆಮುರಳಿಬರ್ಪನಕವೂನುನಿಯುರುಂ । ವಸೆದುತಲೆಗೆ ರೆಮ ಬಿವ್ಯಾಂಬರಂಗಳನುಟ್ಟುಬಾಯ್ಕಿ ಚೈತಲೆಯತೆಗದೂ ॥ ೮ ॥ ಕುರುಳ ನತಿಕುಶಲದಿಂಮುಡಿಜಡೆಗಳಂಕಟ್ಟಿ। ಮರಿಸಿನವಗಂಧಕುಂಕುಮಪುಷ್ಪವಮಂ ಧರಿಸಿ । ಪರಿಪರಿಯಮಿಸುನಿರತ್ನಾಭರಣಮುಮನಲಂಕರಿಸುತ್ತಸೊಬಗಿನಿಂ ದೇ ॥ ತಿರುಗುವರಬಣಗುಜಾರೆಯರಲ್ಲದೆ ಯೇಕ । ಪುರುಷಭಕ್ತಿಯೆಸರ್ವ ಮಾಭರಣಗರತಿಯುಕು। ತರುಣಿಯರಿಗೆನ್ನ ಯಭಿಮಾನದಾಭರಣಮುಮನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವೊಲಿದೊಡೆ ॥ ೯ ॥ಯನಲುನೆರೆಮೆಚ್ಚಿಕಳಪಲುಮುನ್ನಿನೋಲಿರಲು। ಘನಪ್ರಭಾಮಯದಮಾಣಿಕಕೆಮುಸಿಪೂಸಿದೊಡೆ । ಜುಣುಗಿವುಸುರ್ಗರೆಯ ದಿರ್ಪುದೆನೊದಲೆರತಿಯುಮುಲೋಲಾವಣ್ಯಯುತದಾ ॥ ವನಿತೆಯುರಮಂಡೆ ಮಾಣಿಕ್ಯತಾನಾದಕಾ । ರಣತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವಾಜಿಕೊಂಡಿರ್ದಡೇಂ । ವಿ ನುಗದೆಮುಸುಳಿಪುದೆ । ದಿನದಿನಂಭೋಜನಂಗೈಸುತಿರಲಾಸ್ಮರನರಾಣೀ॥೧೦॥ ಆಕೆಮೃದುಪದತೋಳುತೊಡೆಜಘನಕಲಶಕುಚ । ರಾಕೇಂದುವದನೆಕನ್ನಡಿ ಕದಪುಮೃಗನೇತ್ರ । ದಾಕಟಾಕ್ಷಂತನುವಿನುತಿಕಾಂತಿ ಸರ್ವಮಯೆಲಾವಣ್ಯ ರಸತುಳುಂಕೀ ॥ ಆಖಳನಕಣ್ಮನದಿತುಂಬಿದಿನದಿನದಿ ಬಹುವ್ಯಾಕುಳಂಗೊಂ ಡುತಾನಿತ್ತಭಾಷೆಯಕಡಿಗೆ । ನೂಕಿತನುತಾಪದಿಂದವಳು ಪತಿವ್ರತೆಕರೆದೊ ಡಂಬಡಳೊಬಾರದಿರ್ದಾ ॥ ೧೧ ॥ ಮುನಿದೊಡೇನಪ್ಪದೊಯೊದುದಾಗಲಿ ಯಿನ್ನು । ತನುವಿನನುತಾಪತಂಬಿಸಲಾರೆನೆಂದು ಮೆ । ಲ್ಲನೆತನ್ನ ಸತಿಗೆಸೂ ಚಿಸಿದರತಿದೇವಿಯುಳತನಗೆವಶಮಾಡೆನುತ್ತೇ ॥ ವನುತೆಯುಂದಳುಮುಗುಳೆಯ ಲೆಕಾಂತಮರುಳೆಲಾ ॥ ಘನಪತಿವ್ರತೆಸೀಲೆ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯುದು । ರ್ಮನದಿಭ್ರ ಮಿಸಲಿಬ್ಬುಹುದೆಮನೆಯುದೀಪಕ್ಕೆಮುದ್ದಿಡುವರೆಪೌಢರುಗಳೂ ॥ ೧೨ ॥ ಮನದೊಳಂಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದಳರೋಗಿಣಿಪುಷ್ಪ । ವನುತೆಯುಳಸದ್ವ್ರತೆಯುತ ನ್ನ ನಿಜಸತಿಯಾಗ। ಲನುಕೂಲವಾಗದಲ್ಲದೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲಾಗದುಕೇಳುಸತ್ಸು

ರುಷರೂ ॥ ಜಿನುಗದಿರುವರನಾರಿಯರಿಗೆಳಸಿ ದೇವೇಂದ್ರ । ದಿನಪಶಶಿವಾಲಿ
ನಹುಷಂರಾವಣಾದಿಗಳು । ಅನುಗೆಟ್ಟುಭ್ರಷ್ಟಾದರೆಂಬುದನುನೀಬಲ್ಲೆಯಾ
ಕೆನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲಾ ॥ ೧೩ ॥ ರೂಪಿಂಗೆಮರುಳಾಗದಿರುಶಲಭಪಣ್ಣೆಂದು ।
ದೀಪಕ್ಕೆಯರಗಿದಂತಹುದು ಉರುಗನಸರಸ । ಆಪೆಣ್ಣಿಗಿತ್ತಭಾಷೆಯುಯೇ
ನುಯುಪ್ರಮಾಣಕುಲನಾಶಮೆಂಬಶ್ರುತಿಯೂ ॥ ತಾವೇಳುತಿರಲರಿದುಭ್ರಮಿ
ಸುವರೆಸ್ತ್ರೀಯ್ಯು । ಪ್ರಾಣೋಪಂಗೆ ವೃತ್ತರಮನೀಯ್ಯೆಬಹುದೇಯುಂದು।
ಕೋಪಮುಂಮಾಡದಿರುನೃಪಮೂರ್ಖನಾಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳುಬುದ್ಧಿಯುಪೇಳರೇ॥
ಆಕೆಯುಮನಾಥಳಲ್ಲವಳರಸನಸಮನುಪಿ । ನಾಕಿಯುತಪ್ರೋಭ್ರಷ್ಟನಂಮಾ
ಡಿದಂ ಮೂರುಲೋಕಕೆವೀರವಿಜಯಂಪರಾಕ್ರಮಿ ದೇವದಾನವರುಗಳಬಿ
ದೇ॥ನೂಕಿಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚುಯದೆಗೆಡಿಪ । ತಾಕಾಲವಶದಿತಡ
ಮ್ಮನೆಯೊಳಿಪಳಲ್ಲದೆ । ನೀಕಂಡುಕಾಮನೆಸಳ್ಗಣೆಗೆಗುರಿಯಾಗದಿರುಯೆಂದು
ತತ್ಸತಿಪೇಳಲೂ ॥ ೧೪ ॥ ರೋಗಿಗೆಕ್ಷೀರಶುನಕಗೆ ಘೃತಮರೋಚಕಮ ।
ದಾಗಿತೋರ್ಪಂತೆ ಕಾತೆಂಯುಪೇಳ್ದಬುದ್ಧಿಪಗೆ, ಯಾಗಿಪತಿಗುತ್ತರಮಯೊವ
ಸತಿಯುಳಿಗಧೋಗತಿಯೆಂದುಪೇಳ್ವನಿಗಮಾ ॥ ಪ್ರೋಗೋರ್ಜಲನುರಿಯಶರಪತಿ
ಯಿಂದಬೇಯ್ವುವಗೆ । ಯೋಗುವದೆ ಯೀನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂಶಮನಸುವ । ನೀ
ಗುವೆನು ದಶಯುವಸೆವದಗುತಿದೆಶೀಘ್ರದಿಂಪ್ರೋಗಿ ನೀಂತಿಳಿಸೆನ್ನೆಲೂ ॥೧೬॥
ಸುಪತಿಯೋಚಿಸಿತಿಳಿದುತನ್ನೊಳಗೆ ಯೆಣಿಸಿದಳು । ಮೊದಲೆಮರ್ಕಟಮದ್ಯ
ಪಾನಮುಂಮಾಡಿಸಲು। ಅದರೊಳಂವೃಶ್ಚಿಕದಷ್ಟವಾಗಲುಮದಕೆಭೂತಮಿರ
ದೆಶೋಂಕಿದಾ॥ವಿಧವಪುದುಮಿವನಸುರಮಧುಗುಡಿಗಯೆವ್ವನಿಗ। ಮದನಗ್ರ
ಹವ್ಯಾಧಿಗಂಮಂತ್ರೌಷಧಿಲ್ಲಮೇ। ಬುದುಸಪಜಮಾಯ್ತುನಾತನಗೆ ಶತ್ರುವೆ
ಹಿತವಳೆಂದುತಾಂತಿಳಿಯನಕಟಾ ॥ ೧೭ ॥ ದಾರಿಯಂಪಿಡಿದು ಪ್ರೋಗುವಮೃ
ತ್ಯುದೇವತೆಯ । ಪ್ರೋರಂತೆಕರೆದು ನಗರಮಪ್ರೊಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ । ಯಾರ
ನಾಪೇಕ್ಷಿಸದೆಪತಿಯುತೆ ಯೊಳಾರಾಣ್ಯವಿಡಿದರಸಿಕೋಳುತಪ್ರೋವಾ ॥ ನಾರಿ
ಯಳನಾನೋಪಚಾರದಿಂ ಕರತಂದು । ಗಾರುಗೊಳಿಸಲು ದೋಷದುರ್ಗತಿ
ಯಭಾಸಮಂ । ದಾರಕ್ಕಸಂತಾನುತಿಳಿಯದಿರ್ದೊಡೆ ಪೇಳಿದರೆಯರಿದುಕೊ
ಳಬಾರದೇ ॥ ೧೮ ॥ ಜಾನಕಿಯುತರಲು ಯತಿಪತಿವ್ರತತ್ವದಲಿಯಾ । ಮಾ
ನಸಿಯು ಮನುಕೂಲವಾಗದಿರೆಬಿಡುವ್ರುದೆಂ । ದಾನವೇಂದ್ರರು ಬಹುಳಬಗೆ
ಯಿಂದ ಪೇಳಿ [illegible] ॥ [illegible]

ಮವನಂತಿವಗೆ ॥ ಹಾನಿಯೆಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದಾವುದಾಗಲಿಯೆನುತ। ತಾನುತತ್ಪು
ರುಷನೊಡನಿಂತೆಂದಳೆಲೆಕಾಂತಚಿತ್ತವಿಸು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೂ ॥ ೧೯ ॥
ಯುವತಿಯುಳನಾಂಕೇಳಲಂಜುವೆನುಕೇಳೊಂದು।ನೆನದಿಂಡನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿ
ದಪೆವಿನಯದಿಂ । ದವಳನುವಡಂಬಡಿಸುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂ ಬಲಾತ್ಕರಿಸೆವಿರ
ಸಂಬಪ್ಪುದೂ॥ತವಕದಿಂಕೇಡುತಾಳುವೆಯುಳುವಿುಚಿದನರಿದುಸ ವಿನಯದಿ
ವ್ರೊಲಿಸಿಕೊಂಬೋದುಪ್ರೊಳ್ಳಿತೆಂದುತ।ದ್ಧವಗೆಪೇಳುತ್ತಿದ್ದುಕಳುಹಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ
ತಾಂಬಂದು ಮನನೊಂದುಯುಬಲೇ ॥೨೦॥ ನಾನುಕಳುಹಲುಮಾತೆಪ್ರೋಗು
ವಳೊಪ್ರೊಗಳೋ । ಮಾನಿನಿಯುಪ್ರೋಗದಿರಲವನುಳಿಯೆಕಳಹದಿರೆ । ತಾನೆ
ನ್ನಮ್ಯಾಲೆಮುನಿದಪನು ಯೀವಿಧಿಗೆನಾನೇನುಮಾಡುವೆ ಶಿವಶಿವಾ ॥ ಮೊನಸ
ದೊಳಪಳುಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ಕದಕಂಡುದಾನವನದುರ್ಭಾವಕಂಮುನಿದುಪ್ರೋಪಂ
ತೆ।ಭಾನುಪಶ್ಚಿಮದಿಯಸ್ತಮಿಸಲವನಂಗನೆಯು ರಕ್ಕಸನಮ್ಯಾಲೆಮುನಿದೂ॥
೨೧ ॥ ಅತಿಕೋಪಶಿಖಿಯುದಳ್ಪುರಿಯೆಂಬಮಾಳ್ಕೆಯು । ನ್ನತಸಂಜೆಗೆಂಪು
ಡೋರಿತ್ತು ಕಾಮಾಂಧಸಂ । ಪ್ರತಿಯೆಸಲು ಕತ್ತಲೆಯುವೊತ್ತಮುಸುಗಿತ್ತು
ತಪಾತ್ರೆಯೊಳು ದನುಜೇಶನೂ ॥ ಸತತನ್ನಪಾನವೋರ್ಜಿಸಿಯಂತಗೃಹ
ದೊಳಂ । ವಿತುವಾಸಿಕೆಯಮ್ಯೆಲೆಸುತಾಪದೊಡನೆ ಪ್ರೊರ । ಳುತಪುವಳ
ತಪ್ಸತಿಯುಮಾವಾಗಕಳುಹುವಳೊಯೆಂದಿದಿನೋಡುತಿರಲೂ ॥ ೨೨ ॥ ಆ
ರಕ್ಕಸರಾಣಿಕುಟಿಲಭುಜಗನಪ್ರೋಲು । ಶ್ರೀರತಿದೇವಿಯುಳಕರೆದು ಯತಿ
ನೇಹದಿಂ । ಬೀರಾತ್ರೆಯೆಲ್ಲಿಗುದ್ವಲ್ಲಭಂಗತಿಜಡಂ ಯನ್ನಪಾನಮನುವುಳಿ
ದಹ ॥ ಯಾರನಂಸೆರದತಿತನುತಾಪದಿಂದಿಹನು । ಸಾರದೊಳಿಲ್ಲದಾದೆಯರು
ರಸಪಾತ್ರೆಯಂ । ಅರೈಕೆಯಿಂದೊಯ್ದುಯಿತ್ತು ಪಾನಂಗೈಸಿಬಹುದೆಂದುಪೇ
ಳಲಾಜನೇ ॥ ೨೩ ॥ ಕೇಳೆನ್ನಜನನಿಯನ್ನಳುವೆಗಳನೊಲಿದಿತ್ತು । ಪಾಲಿಸು
ವದಾತರಂ ಪೇಳ್ದಕಜ್ಜಂಗೈವ। ಆಳುತನನಮ್ಮದಾದೊಡೆಸಹಜಪುರುಷರಿಹ
ಯೇಕಾಂತಸಜ್ಜಿವನೆಗೇ ॥ ಕಾಲಿಡಲ್ಕಂಜುವೆಂ ಕಾಲಗತಿಯಂತಹುದೊ ।
ಮ್ಯಾಲೆಪ್ರೊಗೊಲಯೆಕಾಕಿಗಂಡಾಳಿಹ । ಆಲಯಮುಮನುಯಾಶ್ರೈಸಿರ್ಪ
ಪ್ರೋಪಡೇನಪ್ಪುದೊಕೇಳುಮುನ್ನಾ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂಗಾಳದೇಶದಭದ್ರಾವತಿಯ
ನಾಳ್ವ । ಮಂಗಳಾಂಗನುಯೆನಿಪನೃಪತಿವ್ರತ । ಸಾಂಗದಿಂಪರನಾರಿಯರಸ
ಹೋದರನೆಂಬ ಬಿರುವಿನಮಹಾರಾಯಗೇ ॥ ಅಂಗಜನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಪ್ರೊ
ಲ್ಪಚಲ್ವಿದಿ । ವ್ಯಾಂಗಿಯೆಂದೆನಿಪ ಸತ್ಕುವರಿಯುದ್ವನದಿತಾ । ಹಿಂಗಪಮದ

ನಾಗಮುವನುವೂವಾಗವ್ರೋದುತ್ತಿರಲುತ ಜ್ಜನಕನೂ ॥ ೬೫ ॥ ಅಮ್ಮನೀನಾ
ವಾಗವ್ರೋದುವದದೇನೆನಲು । ಕಮ್ಮಗೋಲಾಯುಧದಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಮು
ಮೆನಲು। ವ್ರೊನ್ಮ್ಮಿಯ್ಯಂನೋಡರಿಯೆತೋರಿಯನೆಯೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಹನುತೋ
ರ್ವನೆಂದೂ ॥ ಸುಮ್ಮನೆವ್ರೆಂದುದಿನದಿವ್ಯದೂವುರಾಂಬರವು । ಗಮ್ಮದದೊ
ಳುಟ್ಟು ಸರ್ವಾಭರಣವಳವಡಿಸಿ । ತಾಂವೆುರೆವಯುಂಜನಮಂಕಣ್ಗೆ ಚ್ಚಿಕತ್ತು
ರಿಯತಿಲಕಮಂಘಣೆಯೊಳಮರ್ಚೆ ॥ ೬೬ ॥ ಅಪ್ಪಯಿಂದೇಕಾಂತವಾಸಕ್ಕೆ
ಕಾಮುಬಂದಿರ್ಪತೋರುವೆನು ಭೋಜನಗೈಯ್ಯಬಾರೆಂದು । ವಪ್ಪದಿಂಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿವ್ರೊನ್ನಪರಿವಾಣದೊಳು ದಿವ್ಯಾನ್ನಮುಮನುತೀವೀ ॥ ತಾವ್ರೊಳೆವಚನ್ನ
ದುರೆತಟ್ಟೆವಟ್ಟಲಲಿತಿಳಿ। ದುಪ್ಪವುಂವ್ರೂರೈಸಿಮುದರವತ್ತಿನಲಿನಿಂತಿ॥ಪ್ಪವಾ ಳ್ಯ
ದಿಜನಕಭಕ್ಷ್ಯಮುಮನಾಜ್ಯದೊಳಗದ್ದುವೆನೆನುತ್ತಗಿಣಿಲಾ ॥೬೭॥ ನೋಡೆಪ್ಪು
ತದೊಳಗವಳಲಾವಣ್ಯರಸವ್ಯೈದಿ । ಕೂಡಿವಿಜ್ರುಂಭಿಸುತ್ತಿರೆಸ್ಮರನಸರಳೆದೆಗೆ ।
ಮೂಡಿತನುಜರ್ಝ್ಝರಿಸಿತವಕದಿಂದೆದ್ದು ಮಗಳೆಂಬಭಾವವನುಮರೆದೂ॥ಗಾಢ
ಯಾಲಿಂಗನವಮಾಡಲೆಳಸಲ್ಜನಕ । ನೋಡಿವಿಯಕಾಮಯೇಕಾಂತದಲಿಯೆಂ
ತವರ । ಕಾಡುವನ ಯೆಂದು ಹೆರೆಸಾರಿದಳುಮನನುಲಜ್ಜಿತನಾದನಹುದಸ
ತ್ತೇ ॥ ೬೮ ॥ ಜನನಿಯಾಗ್ರಜೆಯನುಜೆಮಗಳು ಸೊಸೆನಾದುನಿಯ । ರ
ಸುಮತ್ತೆಯತ್ತಿಗೆಯು ಗುರುಪತ್ನಿಯರುವಾಗೆ । ಮನುಮಥನುಯೇಕಾಂ
ತವಾಸದೊಳುಮನರಮನಮಂವ್ರೇಕ್ಕಭ್ರಮೆಗೊಳಿವನೂ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರಪ
ರಪುರುಷನಾನುಮನ್ಯಾಂಗನೆಯು। ಯನುನಯದಿನಾಂವ್ರೋಗಲೆಳಸದಿರ್ಪನೆ
ನಿನಗೆ । ಸನುಮತವೆಕಳುಪುವದು ಯೊಳಿದವರಾಜ್ಞ್ನೆಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟುವಡೆದಿವ
ರ್ಗೇ ॥೬೯॥ ವಲ್ಲೆನೆನ್ನಲುಕೋಪವ್ರೋಗೆಬರ್ಪುದುವಾಪ।ಯಲ್ಲದು ಸ್ತ್ರೀ
ಯರಂತಲ್ಲಸ್ಮರವಾಶೋಪ । ನಲ್ಲದೆಯನ್ನಪುರುಷರು ಜನಕರೆಂದುಭಾವಿವ
ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬುದಾ॥ ಬಲ್ಲೆನೀನರಿದರಿದುಕಳುಪುವದು ಧರ್ಮನಿನ।ಗಲ್ಲವೆನ್ನ
ಲುಖಳನಸತಿಕೇಳಿಯಹುದುಪುಸಿ । ಯಲ್ಲಜ್ವರಜಾತ್ಯದಿಂಬೀಳ್ದಿಹನು ಯೊ
ರಸಕಷಾಯವಾತ್ರೆಯನುಬಳಿಯೊ ॥ ೭೦ ॥ ಸಾರ್ಚೆಶೀಘ್ರದಿಬರ್ಪ್ಪದೆಂದು
ಕೈಗೀಯ್ಯೆಸ । ಹ್ವಾರ್ಚಲೋಚನನಂಘ್ರಿ ಕಮಲಗಳನೆನೆವುತೆಹಿ । ವಾರ್ಚ
ತನಸಂಭೂತೆಬರ್ಪಾಗಮನನು ಯಿದಿನೋಡಿಕಣ್ಣಾಲಿಬಿಗಿದೂ ॥ ಮೂರ್ಚನ
ದೆತೆರೆಯದೆಬಾಯಾರಿವ್ಯೆಯ್ಯೊಳಂ । ಸೂರ್ಚೆಯಳ್ಳಿರವೃತ್ತಿರೆ ಕಾಮಶರತಾಪ
ದಿಂ । ಮೂರ್ಛೆಯಿಂಬಿದ್ದುಯಳ್ಚರುಳೆನುರೆವೊರಗುತ್ತೆ ಸಂತಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು

ತಿರೇ ॥ ೩೧ ॥ ರತಿದೇವಿ ನಖದಂತೆಮದರಸುಕಟಾಕ್ಷವ್ಯೆ। ತತಕಾಂತಿವೊ
ಬ್ಬುಳಿಸಿಬೆಳಗುತ್ತೈತರರಲವಗೆ। ಪ್ರಥಮಾದ್ರಿಶಿಖರದಿಂದುದಿಸಿಪೊಂಬಿಸಿಲ್ಗರೆ
ದು ಬಾಲಾರ್ಕಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಾ ॥ ಅತಿಶಯದಲಾವ್ರಭಾಮಯದಿಬರ್ಪಳನು
ಸುರ। ಪತಿಕಂಡುತವಕದಿಂದೆದ್ದುಕಳ್ಳಿರಲುಯುಂ। ಜುತಬಂದುನಳಿತೋಳ
ಸಾರ್ಚಿಬಟ್ಟಲನೀಡಲವನುಳಿದುಮವಳಕರವಾ ॥ ೩೨ ॥ ಪಿಡಿಯಲುಜ್ಜುಗಿಸೆ
ಹವ್ವನೆಹಾರಿಯುದಬಿಸುಟು। ಕಡೆಸಾರ್ದುಪೊರಮಟ್ಟುಬಂದುಯಾಖಳನಸತಿ
ಯು। ಳಿಡೆಯದೊವ್ವನೆಕೆಡೆದುಮೇಲುದನು ಮೊಗಕಿಟ್ಟುರೋದಿಸಿಪ್ರಲಾಪಿ
ಸುತಲೀ ॥ ಕಡುಮೋಸದಿಂದಮತ್ಪತಿಗೆ ಗುರುರಿಪುವಾದ। ಬಿಡದೆಕೆಣಕಿ
ದೊಡೆದಹಿಸಿದಶಿವನುಪಗೆಸರುಜ। ಕಡೆಗೆನೀನತಿಕುಟಿಲದಿಂ ಕಳುಹಿಹಿತಶತ್ರ
ವಾದೆಯೆಂದೊರಲ್ದತ್ತಳೂ ॥ ೩೩ ॥ ಸ್ಮರನಕಂತುಕಕುಚಾನ್ವಿತೆಕೇಳು ಪತಿ
ವ್ರತದ। ತರುಣಿಯರಿಗಳುಪಲಾಗದು ವೀರಿಯಳುಪಿದೊಡೆ। ಸ್ಥಿರಕರದವಂ
ಶವಲ್ಲರಿಮೂಲನಾಶಮಪ್ಪುದುಕೇಳುಮದುಯಂತೆನೇ ॥ ಸುರಪನಂಗನೆಗಳುಪಿ
ನಹುಷತಾನೇನಾದ। ಗುರುಪತ್ನಿ ಗಲ್ಪಿಸಿದಶಶಿಯಭಂಗಮನೋಡು। ವರ
ಗೌತಮನಸತಿಗೆಸೋಲ್ತುಸುರಪತಿಯುಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಬಂದೆಡರನೋಡಾ ॥೩೪
ಧರಣಿಜೆಯನೊಯ್ದುದಶಭುಜ ಸಂತತಿಯೆಲ್ಲಿ। ತರುಣಿದ್ರೌಪತಿಯಮಾನಂ
ಗೊಂಡಕೌರವನ। ನೆರೆಕುಲಂನಾಶಮಾಗದೆಕೇಳುಯಿಂತೆರಬಿಕೆಟ್ಟರು ಮನೇ
ಕವಿಹರೂ ॥ ಹರಹರಿಗಳಂ ಮುನಿದೊಡಂಜಪತಪವ್ರತಾ। ಚರಿಸುತ್ತಲವರ
ವಲವಂಪಡೆಯಲಕ್ಕುಕ್ಕು। ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯರುಂಮುನಿದದೋಷಕೆಪ್ರಾಯ
ಶ್ಚಿತ್ತಮೆಂದಿಗೆಯಿಲ್ಲವೂ ॥ ೩೫ ॥ ಮತ್ತೆರತಿಯಳುತತ್ಪತಿಯಲಿದಬಳಿಕ
ತಾ। ಸತ್ತಿಡೀಬಾಧೆಬರ್ಪುದೆಯೊಶನೀನೊಲಿದು॥ಯಿತ್ತವರವೇನಾಯ್ತುಮಾಗ
ಳಿಯುಳಿವುತಿರ್ದೆನುಪುರುಷಬರ್ಪಯೆನಲೂ॥ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನವಾಕ್ಯತಪ್ಪದೆಂ
ದಾನುಳಿದೆ। ಮಿತ್ರಜನದಹಿಸಿದಾಗಲೆವುಳುಹಲಿಲ್ಲವೆ। ಕೃತ್ತಿವಾಸಂನೀನುವ
ರಕಟಾಕ್ಷದಿನೋಡೆತಕ್ಷಣದಿವುದಿಸಿಬಹನೂ ॥ ೩೬ ॥ ಪುಡುಕುತ್ತಪೋಗು
ದೊರಕುವನೆನಲುನಂಬಿನಾಂ। ದೃಢವಿಡಿದುಮಾರಾಣ್ಯದೊಳುತೊಳಲಿಬಳಲಿದೆ
ನು। ಕಡೆಗೆಯೊರಕ್ಕಸನಕೈಗೆವಶಮಾಡಿಮಾನಂಗಳೆವಯತ್ನ ಗೈದೇ ॥ ಮಡ
ದಿಯರಮನದಿರೋಷಂದಟ್ಟಿದೊಡೆಪ್ರಾಣ। ಬಿಡುವೆನೈನಿಮುಷಮಾತ್ರದಿ
ಯೊಗನೋಡುನ। ವ್ಮೊಡಲನೀಗುವೆನುಯೆಂದೆನುತ ಶೋಕಾವೇಶದಿಂದೆ
ದ್ದು ಪೊರಮಡುತಿರೇ ॥ ೩೭ ॥ ರಕ್ಕಸನರಾಣಿದಿಮ್ಮನೆಯೆದ್ದುಪೋಗುವಳ।

ತೆಕ್ಕೆಯಿಂಪಿಡಿವಪ್ಪಿನಿನ್ನ ಮಾನಮಕೊಂಬ । ದಕ್ಕಡಿಗರಾರುನೀನರಳೆಲ್ಲಮೂ
ಲೋಕದಾದಿಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪೀ ॥ದುಃಖಮಂಮಾಣುನಿನ್ನೊಡಿಯುಳುಪಿದರವಃ।
ಶಕ್ಕೆಹಾನಿಯುತವೆಯಭಿಮಾನದಮಳಮಂ । ಣಿಕಕ್ಕೆಮಸಿಯಪ್ರೂಸಿದೊಡೆಪ್ರ
ಭೆಮಸುಳಿಪುದೆಶಿವನಜೆಸನಡುಪುಶಿವದೇ ॥ ೩೮ ॥ ಶಶಿಮಂಡಲಕೆಸ್ವಭಾ
ನುತಾಮ್ಮುಸುಗಿದೊಡೆ । ನಸುಗುಂದುವದೆಕಳೆಸುಧಾರಸಂಕಹಿಯಹುದೆ ।
ಬಿಸಿಗಮ್ಮ್ರಗಿರಿರೆಕತ್ತಲೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಭಕ್ತಿಧರ್ಮಪವಿಗಿರಿಗಕ್ಕುಮೇ ॥ ಅಸುರ
ನಂಗನೆಯು ಬಹುದೈನ್ಯದಿಂರತಿಯಂಪ್ರ ಬಿಸರುಹಂಗಳಿಗೆ ಫಣೆಮುಟ್ಟೆವಂ
ದಿಸುತೆಮಂ । ನಿಸುಹಸಮಯದಿಮಂತ್ರಿತದ್ವಾರ್ತೆಕೇಳಿ ಪರಿತಂದಿದೇನೆಂದರಿ
ವ್ರತೇ ॥ ೩೯ ॥ ಸಸಿನೆಖಳನೆಡೆಗೈದಿಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂಗನೆಗೆ । ಜೆಸನಭಾ
ಷೆಯನಿತ್ತು । ಕರತಂದುನೀನುಮೋಹಿಸಬಹುದೆಯಪ್ರಮಾಣಮೆಕುಲವಿನಾ
ಶನಮುಮೆಂಬುದನುಬಲ್ಲೆಯಕಟಾ ॥ ವಸುಧೆಮುನಿವದು ಯಿಳಾಧಿಪರಿದನು
ಕೇಳಿಕೋಪಿಸುವರಂಪ್ರೊಡವಿಪ್ರಜೆಯಲ್ಲನಿಂದಿಪರೈದೆ । ದಶದಿಕ್ಕಿನೊಳುಯ
ಶೋನಾರಿದೂರುತ್ತತಿರುಗುವಳು ರತಿದೇವಿಯಿರದೇ ॥ ೪೦ ॥ ಪ್ರೋವಡುಜ್ಜು
ಗಿಸಿಕೊಂಡಹಳಾಕೆಪ್ರೋದೊಡಂ । ಶ್ರೀವರಮುಸಿರಿದೇವಿಮುನಿದವಳಪಿಂದೆತಾ।
ಪ್ರೋವಳತಿಮಾಯ್ತುಕುಂದುವದುಯಪಕೀರ್ತಿಶಶಿತಾರಾರ್ಕರುಳ್ಳನಕಾ ॥ ಭೂ
ವರದೊಳಾವರಿಸಿಮಾಣುವದೆಯಪಜಯುವ । ನೀಪಡೆಯಬಹುದೆಬಾರದುಮಾ
ದೊಡೇನೇಕ್ಷು । ಚಾವನರಸಿಯಪ್ರೊಗಲೀಸದೆಚಿತ್ತಮಂಪಡೆದು ಮನ್ನಿಸುವ
ನೇಳೂ ॥ ೪೧ ॥ ವನುತೆಯರನೋಟನಗೆ ಯಿನಿವಾತಿನನುಸರಣೆ । ಮನದ
ಮರ್ಮವನರಿದು ಫಲಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲ । ಮನುಯೊವನೆವದಿಮೊಗಮಂನೋ
ಡಿಮೆಲ್ಲನೆಕೊನೆಶರಗಪಿಡಿದಲುಗುತೇ ॥ ಸನುಮತದೊಳಿರಲು ಸಳ್ಳುಗುರಿಂದ
ಲವಳುರದಮೊನೆಜುಚದನಿರಿದುಕಬರಿಯಪಿಡಿದುಬಾಯಜುಂ । ಬನಗೈದಬಳಿ
ಕವಳುಪಲಿದಳೆಂಬುದನರಿದುಮಾಡಬೇಹುದುಕ್ರಿಡೆಯಾ ॥ ೪೨ ॥ ಆಕೆಮೃ
ದುಕರಿಣಗುಣಲಘುವಸುವಿಚಾರಿಸದೆ । ವ್ಯಾಕುಳತೆಯಿಂದೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವಕೆ
ಪೇರುರಗ । ತಾಕಚ್ಚಿಬರಿಬಾಯಿಕಂಡೊಡಂ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯುಮಾದತೆರ
ನಂದಬೀ ॥ ಲೋಕದೊಳುಮಾನಹಾನಿಯೆಪ್ರಾಣಹಾನಿಯ್ಕೆ । ನೀಕೇಳುಮ
ನೆಯಪೆಣ್ಣಿವಳೆಂದುದಾಸೀನಮೆ । ಜೋಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗೃಹದಬೆಂಕಿಗಂತೃಣಮ
ನಾಚರ್ನಲುಮನೆಯುಬೇಯುದಿಹುದೇ ॥ ೪೩ ॥ ಅರಿಯುವಜ್ಞಾನದಿಂಮಾಡಿದ
ತಿದೋಷಮುಂ । ಅರಿದುಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂಪಳಿಗುಪ್ರೋಗಿಪ್ರೂಸರಳನರಸಿಯುಳತಿ

ಳುಪಿಕರೆತಂದು ಯಂದಿನಂದದಿಮನೆಯೊಳುಳುಹಿಕೊಂಬಾ ‖ ವರಸಚಿವನಿಂ
ತೆಂದ್ದುಕರೆಯಲಾಖಳರಾಯ । ತರಹರಿಸುತೆನ್ನ್ದಯತಿಲಜ್ಜೆಯಿಂನಡೆತೆಂದು ।
ಸ್ಮರನರಸಿಯಳಿಗೆಕೈಮುಗಿದು ಯಲೆತಾಯೆಯನ್ನಪರಾಧಮುಮನು ಕ್ಷಮಿ
ಸೂ ‖ ೪೪ ‖ ನಿನ್ನನಾನಂಭ್ರಮೆಯೊಳಂಕರಸಲಿಲ್ಲ ನಿ । ರ್ಭಿನ್ನತೆ
ಯ ಪತಿವ್ರತತ್ವವನು ಪರಿಕಿಪೆನೆನುತನನ್ನಿಯಿಂಬರಿಸಿದೆನು ಜ್ಯೋತಿಮು
ತ್ತಿನಲಿಕಲ್ಮಷವಕಾಣ್ಬರೆಪುಡುಕಲೂ ‖ ಯಿನ್ನಾರು ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕೆರ
ತಿಕಾಮರೇ ‖ ಜನನಿಜನಕರುಮಹುದುನಿಶ್ಚಯಂಸ್ವರ್ಣವಪು । ವನ್ನು
ರೆಪಿತಾಮಹನುಯೊಂದುಕರೆದಪರುಮದುವೆ ಪುಣ್ಯಯುಯಿವರೆಸತ್ಯಾ ‖ ೪೫ ‖
ಸಸಿನಮುವನ್ನ್ಮಡೆನ್ನ ಜನನಿನಿನ್ನಮನದಿಸಂ । ಧಿಸಿದಕ್ಲೇಶವನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತ
ನಾಂನಿನ್ನ । ಶಿಶುವೆಂದು ಭಾವಿಸೌತಾಯಿತರುಳರ ಗುಣವನೆಣಿಸುವಳೆಬೈದೊ
ಡೆಯಲೂ ‖ ಅಸಮಸುಗ್ಞಾನಿಗಳು ಯಾರುನಿಂದಿಸಲವರ । ಕುಸಿದು
ಕೋಪಿಸುವನೊಯಿಸದೆ ಪರಸುತ್ತಿಹರು । ವಸುಧೆಯೊಳುನಿನ್ನಪೆಣ್ಣಿನಬಹು
ದೆಪರಮಸಾತ್ವೀಕರಸಮಯ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಾ ‖ ೪೬ ‖ ಯಿಂತೆಂದುಖಳ
ರಾಯನಧಿಕದೈನ್ಯದಲಿಯತ್ಯಂತ ಭೃತ್ಯತ್ವದಿಂಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲುಯತಿ। ಶಾಂ
ತಸತ್ಪುರುಷರಗೆಯೂವರಿಸಿದಂಕೋಪ ನೀರಲಿಪಿಯಿಂದ್ರಚಾಪಾ ‖ ದಂತೆ
ತೋರೆಡಗುವವ್ರುಯುದರೊಲು ಯೊಮದನ । ಕಾಂತೆಮನದೊಳಹೊರಗೆತೊಂ
ತಿಕೊಂಡಿರ್ದತುಳ । ಚಿಂತಾಗ್ನಿಶಾಂತರಸದೋಳ್ಕುಳುಗಲೊಡನೆತಾನಿಂತೆಂದ
ಳೆಬುಜವದನೇ ‖ ೪೭ ‖ ಯನ್ನಪತಿವಿಯೋಗವಾದದುಃಖವನೆಲ್ಲ । ಚನ್ನಾಗಿ
ಪರಿಹರಿಸಿಮನ್ನಣೆ ಯೊಳಿರಿಸಿಕೊಳೆ । ಸನ್ನುತಪಿನೀವೆಪಿತಮಾತೆಯರು ಯೆಂ
ದುನಿರ್ಭಿನ್ನತೆ ಯೊಳಿಗುತಿರ್ದೆನೂ ‖ ನಿನ್ನಮನದೊಳಗಿದ್ದನಿಜವನಾರ್ಬಲ್ಲ
ರೈ । ನಿನ್ನಚಿತ್ತವೆನಿನಗೆಸಾಕ್ಷಿಪಾಪಪುಣ್ಯ । ವನ್ನುತಾನೆನೋಡಿಕೊಳಲಿ
ಸರ್ವಾತ್ಮಾಭಿರಾಮನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ ‖ ೪೮ ‖ಯಿಕ್ಷುಚಾಪನರಾಣಿಮನವಗು
ಣಾವಳಿಯ । ಸುಕ್ಷ್ಮಮಿಸಿಮನದಕರಿಣ ಮನುಳಿದುಯತಿದಯೆಕ। ಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷ
ಣದಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಲರಿದು ಮಂತ್ರಿಸಂಬರನುಮವನರಸಿ ವೆರಸೀ ‖ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ
ರಡಿಲ್ಲದವಳಪದಕೆರಗುತ್ತೆ । ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದೆಂದಿನಂತಿರುದುತಾಯೆಯು ।ಪೇ
ಕ್ಷಿಸದೆಯುಂಪೊಡಂಬಡಿಸಿ ಬಹುವಿನಯದಿಂದ ರುತಿರ್ದರೆಲೆಗೆಕೇಳಾ ‖೪೯‖
ಶತಪತ್ರಸುವಿಶಾಲನೇತ್ರೆ ಲಾಲಿಸುವ್ರೊಲಿದು । ಶತಪತ್ರಸಾಯಕನರಾಣಿತನ್ನ
ಯುಸ್ಸ್ವದಯ । ಶತಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸತಿಬರ್ದಪಥ ಮುಖಿವಿರಹಾರುತಿರಲನವರತ

ದೀ ॥ ಶತಪತ್ರನಾಭನಂಗನೆಯಗರ್ಭಾಂಬೋಧಿ ಶತಪತ್ರಶತ್ರುಸಂಭವಿಸಿದಖಿಳನಕುಲ ಶತಪತ್ರಮುಮನು ಬಾಡಿಸಕಾಮಚಂದ್ರನು ದಯವಪೇಳ್ವೆಲಾಲಿಸಬಲೇ ॥ ೫೦ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ರಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಯಭಿದಾನ। ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಜ್ವಶಂಕರನುವಲಿವೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ ॥ ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾಧಾತ್ರಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೫೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೪೪೯-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

--)*(—

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಜಲಕ್ರೀಡೆ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ರತಿದೇವಿಪತಿಯಬರವಂಹಾರುತಿರಲಿತ್ತ । ಶತಪತ್ರನಾಭ ಶ್ರೀದ್ವಾರಾವತಿಪುಲಿತ । ತ್ರತಿಯರೊಳುಸರ ಸತ್ಕ್ರೀಡೆಯಿಂಸುಖಿಪಸೊಬಗಂಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ಬನಿಸೀ ॥ ಶುಭ್ರಕರಶಕಲಶೋಭಿತಗುರುಜಟಾಮೌಳಿ । ಬಭ್ರುವರಪಿ

ತವರದಭವಮೂಲನಿರ್ಭೇದ । ವಿಭ್ರಾಜಿತಮುಕ್ತಸ್ಫಟಿ ಕಾಂಗಸುರ ಗಂಗೋತ್ತರ
ಗೋತ್ತಮಾಂಗಸಂಗಾ॥ ಅಭ್ರಚಿಕುರಮುನಿಕರುಂಬಮುಂಡಿತಚರಣ। ವಿಭ್ರಾಂ
ತಮಾತಂಗದಾನವಾಂತಕ ಸರ್ವರಭ್ಯಕುಟಿ ವಾಸನಿರ್ಗಾಶಯಹಿಪತಿಭೂಷ
ರಾಮೇಶಪೊಬಿಸೆಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ನಕ್ರಕೇತನಪಲಿಪಕರ್ನಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯೆ
ಚಕ್ರಿಯೊಡಕರಮನಣಕಿ ಪಕಂಬುಕಂಧರಿಯು । ಶಕ್ರನಾಯುಧದಪಳುಕುಗ
ಳನೇಳಿಪವಿಮಳರದನೆ ಸುಸವನೇ ॥ ವಕ್ರಿಸೈತರ್ಪಮದಮುಹಿಷ ಪೂರ್ವಮರ
ನವ । ರಾಕ್ರಮದಿಸಂಹರಿಸಿಯುಮರರುಳುಹಿ ದೆಹಿಮುಭೂ । ಚಕ್ರಧರನಾ
ತ್ಮಸಂಭೂತೆ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತೆಸಲಹುಮೂಲೋಕಮಾತೇ॥ ೨ ॥ ಆಯುವಂಪ
ಡೆವಡುಜಜ್ಞಗಿಸಿಯತ್ಯುಗ್ರತಪ । ವಾಯುಅಸದಿಂದೆಸಗುತಿರಲು ದೂತರವಡನೆ ।
ಬೋಯಿಡುತ್ತೈದಿಕರೆಯಲ್ಕನ್ನ ಶಂಕಿ ಸಬೆಮೌನದಿಂದಿರನೇಣಿಸಾ ॥ ಆಯುಧ
ವಹಾಯ್ಕಿಭರದಿಂದೆಳೆಯೆಘುಡಿಘುಡಿಸಿ। ಯಾಯಮನದಹಿಸಿಮಾರ್ಕಂಡೇಯುಗೆ
ವಲಿಮದೀ । ಘೋರಾಯುಮುಮುನಿತ್ತ ಶಂಕರನಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಕೂರ್ತುಮೇ
ಲ್ಗಥೆಯುಪೇಳಾ ॥ ೩ ॥ ಗಂಧೇಭಗಮನೆ ಗುರುಜಘನೆಸೊದೆರಸಭರತ ।
ದಿಂದಕ್ಕಿಕ್ಕಿರಿವವ ಸುಕಲಶಯುಗಳೋರೋಜಿ ಚಂದನಸು । ಗಂಧಗಂಧೀರ್ಗ
ಚಂಪಕಘ್ರಾಣಿ । ಫಣಿವೇಣಿಕೀರವಾಣೀ ॥ ಚಂದಮಿಗೆಲಾಲಿಸೌತವೆ ಕನನಿ
ಯುಗಳದಲಿ । ವಂದಿಶೋಭಿಪರತ್ನ ತಾಟಾಂಕವೆನಲೊಪ್ಪ । ದಿಂಪವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಪೇಳುವೆನಮುಳಮೇಲ್ಗಥೆಯ ಯುಪ್ರತಿಯ ಸುಪ್ರತಿಯನೂ ॥ ೪॥ ರತಿದೇವಿನಿ
ತ್ಯಯಂದಿನತೆರದಿಯಖಿಳಾ । ಪತಿಗೆಪರಿಪರಿಪಾಕಮಂಗೈದುನೀಡುತಿರ । ಲತಿ
ಶಯದಿಪುಂಡುರುಚಿಗೊಂಡು ಮಾತೆಯುಸಮೊನೆಂದು ಭಾವಲಿದಕಂಡೂ॥ ಮತಿ
ಯೊಳರೆಯಿಲ್ಲದೆಪಿಂದಣಗುಣಾವಳಿಯು । ನರೆಗಳೆದುಭಯ ಹೃದಯನಾಗಿ ಮ
ನ್ನಿಸುತಿರಲು । ಪತಿಬರ್ಪಯಿದಿರಹಾರುತ್ತಿರ್ದಳಂತಾಂಬ್ರಪರ್ಕಿಚಿಪ್ಪಂಸ್ವಾ
ತಿಯಾ ॥ ೫ ॥ ಮಳೆಯಪೇರ್ಬಿಂದು ವಂಬಯುಸಿಬಾಯ್ದಿರದಿರ್ಪ । ಪೊಲು
ಕಸುಮಶರನೆಂದುಕಾಣುವೆನೊವಡನೆಯುಡಿ । ನಳಿನಂಗಳಿಂಗೆಯೆಂಪೆರಗುವೆ
ನೊಮಾತನಾಡುವೆನೊಕೂಡೆಂಮುಂಬೆನೊ ॥ ವಲವಿನಿಂಪೀಳ್ಯಯವನೆಂದುಮ
ಡಿಪಿತ್ತಪೆನೊ । ತಲೆವಿಡಿನುತಾಂಬೂಲಗುಟು ಕೆಂಪಗಿತ್ತಪನೊ । ಸಲೆಹಂಸ
ತುಪ್ಪಳಾಸಿನಶಕುನಿಮುಂಚದಾಗ್ರದಿ ಯಿಬ್ಬ ರೊಂದುಗೂಡೀ ॥ ೬ ॥
ಯೆಂದುಮುಲಗುವೆಪೊನಖಕ್ಷತಿಯ ದಂತಕ್ಷತಗಳೆಂದುರ ಚಿಸುವಸಹಜರತೆ
ಯುಹಮುಳಶಿಸೋಗಸಿ । ನಿಂದಲುಸರತಿಯುನೊದಲಾದ ಚೌಷಷ್ಟಿಬಂ

ಥಂಗಳಿಂ । ಕಳೆಯುನೆಲೆಯನೆಲೆಯಾ ॥ ಯೆಂದರಿದುರಮಿಸಿ ಸುರತಾನಂದಸ
ರಸಿಯೋ । ಲೆಂದೆನ್ನನೊಹಂಸ ನಕ್ರೀಡಿಗೈಸುವೆನೊ ಯೆಂದುರತಿನಡಿವಾಗ
ನುಡಿ ವಾಗಳುಂಬಾಗಳುಡು ವಾಗಳಿಡುವಾಗಳೂ ॥ ೭ ॥ ನೆನಿಯೆಮನಸಿಜ
ನಾಗಿಬಂದುಮುನ್ನಿ ವರೂಪ । ನನು ತೋರೆತವಕದಿಂತರ್ಕೈಸಿತಪ್ಪಯಿಲ। ಯಿ
ನಿಯತಾನಿಲ್ಲದಿರೆಕೆಲಬಲವ ನೋಡಿಲಜ್ಜಿತಳಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆ ॥ ದಿನಗಳೆವ್ರ
ತಿರಲುರತಿದೇವಿಯಿತ್ತಲುಮತ್ತೆ ವನಧಿಯೊಳೊಂದು ವಿಸ್ತೀರ್ಣಕಂಡದಮ
ದ್ಯ । ಕನಕಮಯಪಡಗದಂದದಿಸೊಗಸುವೆತ್ತುಪ್ರೊಂಗೋಂಟೆಕೊತ್ತಳಪುಲಿ
ಮೊಗಂ ॥ ೮ ॥ ಚಂದಚಂದದಪಾರಿಯಾಳ್ವೇರಿ ರವಿಶಶಿಗಳಂದಮಿಗೆಯಡೆ
ಯಾಡುತಿರ್ಪಪುರನಡುವೀದಿ । ದ್ವಂದಭಾಗದೆಸೌದವುಪ್ಪರಿಗೆ ಗೋಪುರಂ
ಹರ್ಮ್ಯಸಜ್ಜೆವನೆಗಳಿಂ ॥ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಮನೆಕತ್ರಿಯರನಿಲಯು । ಬಂಧು
ದವೈಶ್ಯರಂಗಡಿ ಶೂದ್ರಕುಲಜರ । ಮುಂದಿರಂಬಹುಜಾತಿಜಾತಜನರುಗಳವರ
ಶಿಗಳಿಂಡಮೆರೆವುತಿರ್ಪಾ ॥ ೯ ॥ ಧಾರಣಿಗೆವ್ರುಭಯುವೈ ಕುಂತಮಿದೆಯೆನಿಸಿ
ಗಾ । ಭೀರ್ಯ್ಯದಿಂಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಸಿರಿ । ನಾರಿಗಿಗೆನೆಲೆವನೆಯು ಯೆನಸಿಸ
ಲೆರಾಜಪುದುದ್ವಾರಾವತಿಪುರವತಿ ॥ ಸಾರಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಯಿಶವಿಷ್ಣುಗಳದೈ
ವಾರಾಧನಂಗೈವಶ್ರೀಭಾಗವತರ ಆಗಾರಗಳುಸಾರಣಿಯು ಕಾರಣೆಯುತೋರಣ
ಸುರಂಗವಲ್ಲಿಯುಚಲ್ವಿನಿಂ ॥ ೧೦ ॥ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳಧರಿಸಿಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ
ಯ । ನೊಸೆದುಮಾಡುವಮಹೇಸುರರುಕೆಲರಿಹರುದ್ವಾ । ದಶನಾಮತುಲಸಿ
ಮಾಲಾವಳಿಯಧಾರಣದಿ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯಭಜಿಸುವಾ ॥ ವಸುಧೆಸುರರಂಕೆ
ಲರುವಾಪಟ್ಟಣಮನಿರದೆ । ವ್ರೊಸೆದಾಣ್ಮಕರ್ತೃದಾರೆ ನಲುಸುರ್ವೆಮಹಾವಿ
ಷ್ಣು । ವಸುಧೆಬಾರಮನು ಯಿಳುಹುವನಿಮಿತ್ತಂತನ್ನ ಸಾತ್ವೀಕ ಸತ್ಕಳೆಯು
ನೂ ॥ ೧೧ ॥ ವಸೆದುಕಳುಹಲುಯೆದು ಸುಜಾತೆಗಗನಾರ್ಯಮನು ॥ ಅಸ
ಮಶ್ರೀಬಾಲಗೋಪಾಲನಾತಗೆಯಾದ । ಸಸಿನೆದುಂದುಭಿಯುವನಗನುವಸುದೇ
ವಮುವನಂಗನೆಯು ಶ್ರೀದೆವಕೀ॥ ಬಸುರಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ವರ್ಧನಪೂರ್ಣಶಶಧರನು
ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ಶಾಮಲಕಾಯ । ವಸುಧೆಗುತ್ತಮನಗರದ್ವಾ
ರಕಾಪುರವನಾಳುತಲಿರ್ಪನ ಪ್ರತಿಮನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಆತನಂಗನೆಯರು ಶ್ರೀ
ದೇವಿಭೂದೇವಿ । ಪ್ರೀತರುಕ್ಮಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಿನಿಯರೆಂಬವಿ। ಖ್ಯಾತಿನಾಮ
ದಿಜನಿಸಿಕೊಡಿವ್ರುಸುರೊಡಲು ಸುಚಿತ್ತಹಸ್ತಂಗಳಂತೇ ॥ ನೂತನದಯು
ವ್ವನದಿಚಲುವಿನಲಿಪ್ರೌಢಿಮೆಯಿಂ । ಜಾತಿರತ್ನದಿಕಿರಣದಿವ್ಯಪಳದೊಳುರುಚಿ

ಯಶಸಾತಿಶಯದಿಂ ಬೆರೆದು ಬೇರ್ಪಡಿಸದಂತೆಯಿರು ತಿರ್ದರಾದಂಪತಿಗಳೂ ॥ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾನದೇವತಪೂಜೆರುಷಿಕುಲವಿ । ತಾನಸರುಸಪಂಕ್ತಿಭೋಜನ ನೀಳ್ಯಚರ್ವಣದಿ । ನಾನಾವಿಧಸುಪರಿಮಳಲೇಪದಿಂ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಸ್ತಬಕಮನ್ನು ಧರಿಸೀ ॥ ಸಾನುರಾಗದಿಮುಕತಕುಂಡಲಂಕೌಸ್ತುಭಾ । ನೂನನವರತ್ನಖಚಿತಾಭರಣಮಳವಡಿಸಿ । ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂದೆಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಕಿರೀಟಸಿರಿಮೌಳಿಯಾಗ್ರದಿಮೆರೆಯಲೂ ॥ ೧೪ ॥ ಸುರುಚಿರದಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕರಾಜಿಪನೊಸಲು । ನಿರುಪಪೀತಾಂಬರವಪೊದೆದುಮಾಯತವೆತ್ತುಪರಿಚರಿಯನಾರಿಯರು ಪಿಡಿದಪ್ರೊಳಿಗದೊಡನೆಪರಿಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪುತ್ತಿರೇ ॥ ಮುರಹರನೆಮಾಧವಮುಕುಂದಸದುಭಕತಸುರ । ಸುರಭಿಸತನಿಕರದುರಿತಾರಿಪರಾಕೆಂದು । ಕರವೆತ್ತಿ ಕಂಬಿಕಾತಿಯರುಬ್ರಘಡಿಸುತಿರೆಪದದಿಮಣಿಪಾವುಗೆಗಳಾ ॥ ೧೫ ॥ ಯಳವಡಿಸಿಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಿಂದೊಗೆದು ಸಂಪೂರ್ನ । ಕಳೆವೆರೆಯತಿಳಿಜೊನ್ನ ಸುರಿಸುತ್ತೈತರ್ಪಂತೆನಳಿನಾಕ್ಷಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮಣಿಗಣದ ಬೆಳಗಿನಿಂದಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೈತರುತ್ತೇ ॥ ನಳಿನಾಪ್ತಕನಕಾದ್ರಿಸಿಖರಾಗ್ರಯೆಳೆಗಿರಣಗಳಲಿಪ್ರಜ್ವಲಿಪನೆಂಬಂತೆವರು ನವರತ್ನ । ಬೆಳಗಿನಿಂಝಗಝಗಿಪ ಸಿಹ್ಮಾಸನಾಗ್ರಮಂಡಿಸಿದಕುಂಡಲಮಿರುಗಲೂ ॥ ೧೬ ॥ ಹಡಪಕನ್ನಡಿಯುಮುಖವಸ್ತ್ರಲಿವಾಮಂ । ಕುಡಿನೀರಗಿಂಡಿವೀಳ್ಯಪಮಡುಪುಕಾಳಂಜಿ । ಪಿಡಿದುಚಾಮರಛತ್ರಕುಂಚಸಿತಚೌರಿಯುಚಮತ್ಕಾರದಿಂಚಲ್ಲುವಾ ॥ ಮಡದಿಯರುಯಿಕ್ಕೆಲದಿನಿಂದಖಿಳವೊಳಿಗವನೊಡನಾಂತುವಾಲೈಸುತಿರಲು ಯಾದವರಾಯಕೋಡೆಯರುಂ ಬಲರಾಮಸಾತ್ವಿಕಿಮುಖ್ಯರು ಸಭಾಸ್ಥಾನದೊಳೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ೧೭ ॥ ವೇದವಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಯಿತಿಹಾಸ । ರಾದಿಕವಿಗಮಕಿಸದ್ವಾದಿವಾಗ್ಮೀಕರುಂ! ನಾದಗಾನಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯಸರ್ವಗ್ನಭರ್ತನಾಟಕಮುಖ್ಯರೂ ॥ ವೇದಾಂತಸಿದ್ಧಾಂತಜ್ಯೋತಿಶಕುನಕವಿ । ವಿನೋದದಿಂಪರಿಹಾಸಗೈಯ್ಯುವತತ್ವಭೆಯೊಳಂ । ಮಾಧವನಸಮ್ಮುಖವಬಿಡಿಸುವಸುದಂಡದಾರಿಗಳುವೊಲಿದುಗ್ಘಡಿಸಲೂ॥೧೮॥ ಪರಿಪರಿಯುವಿನಿಯೋಗದೊಡ್ಡೋಲಗದಮಧ್ಯಮೆರೆವುತಿಹ ಮಣಿಗಣದಬೆಳಗಿನಿಂಪಜ್ವಳಿಪ।ಹರಿವಿಷ್ಟರಾಗ್ರದೊಳುರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯುಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿರುತಿರೇ ॥ ಸರಗೂಡಿತಾಳತಾಂಬೂರಿ ಮದ್ದಳೆಗಳೊಡೆ । ಮೆರದುಭಾಜಿಪ..ತಿಗೆ ನಾನಾಭಿನಂಗಳನು । ಯಿರದೆತೋರುತ್ತನರ್ತಿಪನಾಯಕಿಯರನೋಡುತ್ತೆ ಲೀಲೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ೧೯ ॥ ಅಸಮಯದೊಳೋರ್ವಪಸಮಾ

ಲಕನುಬಂದು । ಸೂಸುತಿಹಪರಿಮಳಸುಪುಷ್ಪಚಯಮಂ ಕದಳಿ । ಯಾಸು
ಳಿಯಕೋಮಲದಪರ್ಣದಿಂ ಪೊಟ್ಟಣಮಕಟ್ಟಿಪರಿಪಕ್ವಫಲಂತಾ ॥ ಭಾಸು
ರಪನಸಾವರ್ಣ್ಣ ಮುಖ್ಯವರಫಲವಿಸ್ತ । ಲೇಸಿನಪಳಾವಳಿಯಕಂಬಿಯೊಳ್ಪೊ
ತ್ತ್ಯವಿ । ಕೇಶವಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಮುದದಿ ॥ ೨೦ ॥ ಪೋತುಹಸತ್ತಬ್ಜಗಳಮುಗಿದು ಯವಧರಿಸುಶ್ರೀ । ನಾ
ಥಹಿಮರಾಜನಿರದೈದಿರವಿಮಂಡಲವ । ಸಾತಿಶಯದಿಮ್ಮತ್ತಲರ್ಕನನುವಸಂ
ತರಾಜನಮಹಾಬಲವಕೂಡಿ ॥ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂತನ್ನ ಸಹಾಸ್ರಪುರಿಗರಗಳಿಂ ।
ಘಾತಿಸುತಪೊಯ್ಯಲಿರಲಳ್ಕಿಛಳಿರ್ವೆಟ್ಟಮಂ । ಭೀತಿಯಿಂಪೊಕ್ಕಡಗೆಚೈತ್ರೇಶ
ಪಡರಿಮನ್ಮಥನೃಪನುಬಂದುಬನದಿ ॥ ೨೧ ॥ ತನ್ನಪಾರ್ಶ್ವಗಬಿಟ್ಟುತಾಂಲತಾ
ಗುಲ್ಮಗಳ । ಚನ್ನಾಗಿಚಿಗುರಿಸುತೆಮೊಗ್ಗೆ ಮಿಡಿಪುಷ್ಪಫಲ । ವನ್ನಯಂಗಿ
ಸುತಶುಕಪಿಕಭ್ರಮರ ಮುಖ್ಯತತ್ಸೇನೆಜಯ ಕಹಳಾರವಾ ॥ ನನ್ನಿಯಿಂ
ಹರಹಿದಾಡಿಪಿಸ್ಫೂರ್ತಿದೆಯವನ । ಪೇಣ್ಣ ವಿರಹದಿಪೆರ್ಚಿಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ದ
ಪಳು । ಸನ್ನುತಪನೀಪೈದಿವೃಪಭೋಗಿಸುವದೆಂದುವನಪಾಲನತಿ ಮುದಪೊ
ಳೂ ॥ ೨೨ ॥ ನಾರೀಜನಂಚರಸಿಬರ್ಪುದೆಂದವನುಕರ । ವಾರಿಜಂಗಳಮುಗಿ
ದುಬಿನ್ನೈಸಲೊಡನೆಮುರ । ವೈರಿಲಾಲಿಸುತೆಪೊಲವಿಂದೆತತ್ಸತಿಯರನುನಾ
ಯುತದಿಬನ್ನಿರೆನುತೇ ॥ ಪೇರಂತೆನಿಜಮಂದಿರಕೆಕಳುಹಿ ಸಾಲಗದ । ಭೂರಿ
ವಿನಿಯೋಗದವರಿಗೆಯರುಹಿ ಫಣಿಪನವ । ತಾರಬೇರಾಮಸಾತ್ವಿಕಿ ಮುಖ್ಯ
ಯಾದವಸುಬಲನಾಯಕರಿಗೆತಿಳುಹಿ ॥ ೨೩ ॥ ಮತ್ತೆಷೋಡಶಸಹಸ್ರಗೋ
ಪಾಲವಧುಗಳೊಳು । ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಬಂದಪೆಣ್ಗಳನು ಬರವೇಳ್ದಟ್ಟ । ಲತ್ತವರು
ಯಾಯುತದಿಬರುತಿರ್ದರದನೇನಪೇಳುವೆನೆಪಂಕಜಾಕ್ಷಿ ॥ ಪುತ್ತುಮದುಕೂ
ಲನುಂನಿರಿಯುಪಸರಿಸಿಪುಟ್ಟ ಚಿತ್ರಬಣ್ಣದರವಿಕೆ ಬಿಗಿದುಪ್ರಟಮಂತೊಟ್ಟು
ಮುತ್ತುತೆತ್ತಿಸಿದ ಕರ್ಣಾಭರಣಕಂಠಮಾಲೆಯುಪದಕಬಣ್ಣಸರಮಂ ॥ ೨೪ ॥
ಯಳವಡಿಸಿತೋಳಬಾಪುರಿಬಂದಿಭುಜಕೀರ್ತಿ । ಗಳನುಪೊಂಬಳೆದೋರೆ
ಕಂಕಣಂಬೂಡೆಯು । ಜ್ವಲಿಪಮಣಿಮಯದ ಕಾಂತಿಧಾಮುದುರಿಯು
ಯುಂದಿಗೆಪಿಲ್ಲೆಮೆಂಟಿಕೆಗಳಾ ॥ ಕಳೆಗಳೊಳು ನಾಸಿಕಮ್ಮಿಗಿಲು ಯಾಭ
ರಣಂಗ । ಳೊಳುಮೇರುಮೂಗುತಿಯು ಯಧಿಕರಥಿಕರನಿರದೆ । ಬಳಿಯೊ
ಳಾಶ್ರಿಸಿಪ್ಪುದೆ ಯೋಗ್ಯಮೆಂಬಂತೆಪೇರ್ಮುತ್ತುರಾರಾಜಿಸಾ ॥ ೨೫ ॥
ಲಲಿತಮೂಕುತಿಯುನಳ ಪತಿಸಿಪೆರೆಯನೆನೊಸಲಿ । ನಲಿಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕತಿ

ಟ್ಟಿಕಂಗಳಿಗೆಕ । ಜ್ಜಳವಚ್ಚಿಪ್ಪೂರ್ನಲಂಕಾರದಿಂತಮತಮಗೆ ಬರುತಿರ್ದರ
ಬುಜಗಂಧೀ ॥ ಲಲನೆಯರಲಾವಣ್ಯರಸ ವಾರಿಧಿಯುತುಂಬಿತುಳುಕುತ್ತಬೀ
ದಿವರಿದಂತೆಯಲ್ಲಲ್ಲಿಮನೆ । ಗಳೆನುಪ್ಪೊರಮಟ್ಟು ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನುಕರೆಕರೆ
ದುಕೂಡಿಯತಿಸೊಬಗಿನಿಂದೇ ॥ ೨೬ ॥ ವೃಟ್ಟಧವಲಾಂಬರ ನಿರಿಛಡಾಳಿಸಿ
ಕೊಡಹಿ । ತೊಟ್ಟಕಂಚುಕೆಯೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಕರ್ಕಶಕುಚಗ । ಳಿಟ್ಟೆಡೆಯೊಳಂ
ಹೀರಹಾರಾಮಣಿಪದಕ ಪ್ರಜ್ವಳಿಸುತಿರೆಪೆಗಲೊಳಿರದೇ ॥ ಬಟ್ಟಚಂದ್ರಮನ
ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿದೆಯುಂಬಂತೆ । ಹೆಟ್ಟಿಗೆಯರಮಳೆಶಶಿವೊಗದ ಬೆಳಗಿಂದೆಪ್ಪೊರ ।
ಮಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರವರುಗಳನೋಡುವರಕಣ್ಮನವನೀಕ್ಷಳಿಗೊಳಿಸುತೇ ॥
ಯಲ್ಲಗೊಪಾಂಗನೆಯರಂಕೂಡಿಪುರವೀಧಿ । ಯಲ್ಲಿಸೊಬಗಿಂದೆಬರಬರಲವ
ರಪೇರ್ಮುಡಿಗ । ಳೆಲ್ಲಮಾವತಿಗರಂಬಲೆಮ್ರಲೆಯುಮಸ್ತಕಂಬಾಹುಗಳೆಪುಷ್ಪ
ರಗಳೊ ॥ ಮೆಲ್ಲಡಿಯತೊಡರುಲಿಯೆ ಘಂಟಾರವಮ್ಮಾಗಿ । ಪುಲ್ಲಂಬದಂಕದಾ
ನೆಯವಿಂಡಿನಂತೆಯಾನಲ್ಲಿ ಯರುಶುಕಮಧುರ ಸೊಲ್ಲಿಯರುನೋಳ್ಪರೆದೆ
ರ್ಝಲ್ಲುಗೊಳಿಸುತೆನಡೆದರೂ ॥ ೨೮ ॥ ಗುರುಪಯೋಧರದಿಂದೆಕುಡಿನೋಟ
ಮಿಂಚಿನಿಂ । ವರಬಾಹುಪ್ಪೂರಮಣಿ ದೀಪ್ತಿಸುರಚಾಪದಿಂ । ಚರಣದೊಡರು
ಲಿಯುವೊಳಗಿಂದೆಲಾವಣ್ಯರಸ ವನಿಗಳಂಪಿಡದಾವಾಗಂ ॥ ಸರಸದಿಂಕರೆವಧಿ
ಕತರದಸೊಬಗಿನಸೋನೆ । ಸುರಿಸುವಧಿದೇವತೆಗಳೆಂಬಂತೆಗೊಪಾಲ । ತರು
ಣಿಯರುಸ್ಮರಕಳಾಪ್ರವೀಣೆಯರುಹರಿ ನಾಮೋಚ್ಚರಣೆಯರು ಬರುತಿರ್ದ
ರೂ ॥ ೨೯ ನಾರಿಯರುಮೊಹಾನಾಕಾರಿಯರು ಸತ್ಕಳಾ । ಪೂರೆಯರುಸ್ಮ
ರಶಾಸ್ತ್ರಸೂರೆಯರು ಯತುಳಗಂ । ಧೀರೆಯರುಕಾಂತಾನುಕೂಲೆಯರು
ಸುಗುಣಸವಿಚಾರೆಯರುನೋಳ್ಪರಮನೋ ॥ ಹಾರೆಯರುಕೋಮಲಾಶರೀರೆ
ಯರು ಮಧುರನುಡಿ । ಕೀರೆಯರುಹಂಸಸಂಚಾರೆಯರುದುರ್ಗುಣವಿದೂರೆ
ಯರುಪರಿಭಕ್ತಿನೀರೆಯರುಬಂದರು ಮುರಾರಿಯಂಗನೆಯರೆಡೆಗೇ ॥೩೦॥
ಬಂದುಕಾಲ್ತೊಳೆದುಮಣಿಮಯದಮಂದಿರದಿ। ಮುಕುಂದನರಸಿಯರಪದದ್ವ
ದಕಮಲಂಗಳಿಗೆವಂದಿಸುತಮೋಳ್ಪ ಕಜ್ಜವುಮಾವದೆಂದು ಬೆಸಸಿದೊಡೆವಾ
ಲಾಶಕುಸುಮಾ ॥ ದಿಂದಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಮಳಕದಂಬಗಳಷ್ಟ । ಗಂಧಾದಿ
ವ್ರೋಕುಳಿಯುಮಾಳ್ಕದಂನೇಮಿಸಲು। ಯಿಂದುವದನೆಯರು ತಮತಮಗೆಯ
ತಿಶೀಘ್ರದಿಗಿಪದಗೊಳಿಸಿಕಳಸಗಳಲೀ ॥ ೩೧ ॥ ತುಂಬಿಟ್ಟುತವಕದಿಂ
ಪೋಗಿಪೇಳಲ್ಕೆಪಿ । ತಾಂಬರನಸತಿಯರುಂ ತಾವುಯೊಯತಮಾಗ । ಲಂ

ಬಂದುಮೂತೆಯರು ಯೆದುರಿಸಲೊಡನೆಪ್ರೊನ್ನಂಪಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹೇ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಯಾಗ್ನೆಯಿಂದೆದ್ದುತವಕದಿಂ। ಪೊಂಬೆಟ್ಟಿಗೆಗಳವೋಕುಳಿಯ ಕರಂಗಳನಿ। ತಂಬಿನಿಯರುಗಳ ಮ್ಯಾಲಂಪೇರಿಸಿಯಂದಣಮನಡರಿಪೊರವಡಲಾಗಳೂ ॥ ೩೦ ॥ ಮಾಧವಮಹಾಕೃಷ್ಣರಾಯನಾಯತ ಪೆತ್ತ್ಯಯಾಧವರೊಳಧಿಕ ಬಲರಾಮಾದ್ಯರಂಕೂಡಿ। ಸಾದರದಿಮಂತ್ರಿ ಸಾರವಮಾಧಿಕಮುವೊಡನೆಯಖಿಳವ್ರಾಳಿಗವು ಬರಲೂ॥ಅಧವಲಪಂಕೇಜಪತ್ರನೇತ್ರನು ಯೆದ್ದು। ಸಾದರದಿಸಕಲಸಮೇತದಿಂಪೊರಮಟ್ಟು। ಕಾವಲೆಯರನ್ನು ಬರವೇಳಲವರಂಬರಲುಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈದೀ ॥ ೩೩॥ ನಾರಿಯರುಯಂಧಣಮನೇರಿವಸುಮುಯಪಹ। ಪಾರದೊತ್ತಿನಲಿನಿಂದಿ ರಲುಪಟ್ಟದಗಜವ॥ ನೊರಂತೆಶೃಂಗರಿಸಿತರಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುವಲಿದು ಜಡಿನಡರಲೂ ॥ ವಾರುವಂಗಳನು ಜೋಡಿಸಿತರಲುಮಣಿಖಚಿತ।ತೇರುಗಳನೊಲಿದು ಬಲರಾಮಾದ್ಯರುಗಳುಂನಲ। ಪೇರಿಮಂಡಿಸಲುಹಕ್ಕರಿಕೆ ಯಿಂಕಿಕ್ಕರಿಪವಾಜಿಕೆಲರೇರ್ನಡೆಯಲೂ ॥ ೩೪ ॥ ವುಡಿಗೆಧವಲಾಂಬರದಬಿಂಪ್ಪಿನಿನಾರಿಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಕೊರಲುಮೆಗಾಲುವಿಂನುಂಕೆಂಬು । ಯಡೆಗೊಂಡಕಮಟ ಚಯಮಾಗೆಗುರು ಜಘನಮಳಲಿಟ್ಟಿನಾಭೀಸುಳಿಗಳೂ । ಬಿತಸೊದರ್ವಕಸಿಕೆ ಭೇಗಗಳವುದ್ಘೋಷದಿಂ। ನಡುವೀಧಿವಾಲ್ಗಡಲುಮಾಗೆ ಯಾಮುನ್ನೀರ । ವೊಡಯಿಬಹಿತ್ರಮನಡರಿಬರ್ಪಂತೆ ಪಟ್ಟಗಜವೇರಿಹರಿಬರುತಿರ್ದನೂ ॥ ೩೫ ॥ ಅಂದಣಂಗಳಸಾಲುತುರುಗಚಾಯಮೋತ್ತೊತ್ತೆ । ಶಂದನಸಮೂಹಪದ್ಧತಿ ಪೌಜುನಡೆಯೆಮು। ಕುಂದಮಾಧವಮುರಾಂತಕಕಮಲನಾಭಪ್ರಹ್ಲಾದಾದಿ ಭಕತವರದಾ ॥ ಯೆಂದುಬಿರುದಾವಳಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸೆಭಟರುಯ್ಯೆ । ತಂದುವುದ್ಯಾವನದವೊತ್ತಿನಲಿಸಿಲಿಸಾರವಿಂದಾವ್ರಪಚ್ಚಿ ಮಾದ್ರಿಯ ನಿಳಿವಮಾಳ್ಕಿಯಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗಜಮಸಿಳದೂ ॥ ೩೬ ॥ ನೋಡೆಮಾಂಗಲ್ಯದಿಂಭೃಂಗಾಳಿಝೇಂಕರಿಸೆ। ಮಾಡೆಗಾನವನುಕೋಗಿಲೆಯುಮಂಜುಳಸ್ವರದಿ। ಪಾಡೆಜಾಣ್ವಕ್ಕಿಗಳುಮಂದೂರ್ಯವಾತಿನಿಮ್ಮಂದಮಾರುತಸ್ಪರ್ಶದಿಂ ॥ ಕೂಡೆತಾಳಮನು ಯಶ್ವಥಪತ್ರಗಮುಕದಿಂ। ವಾಡೆನರ್ತನಮುಗರಿಗೆ ದರಿನವಿಲ್ಗಳುಮಾರ । ರೂಢೀಶನಮಳ ವೊಡ್ಡೋಲಗದಸಾಲೆಯನೆಕಂಗೊಳಿಸಿತುದ್ಯಾವನಂ ॥ ೩೭ ॥ ಯೆಂತೊತ್ತಪವೆತ್ತೆತದ್ವನಮನೊಳವೊಕ್ಕುರಮಾಕಾಂತ ಮುಖ್ಯರುನೋಡುತೈತರುತ್ತಿರಲುವ। ಸಂತವರುತುಕಾಲಕ್ಕೆತದ್ವನಾಂಗನೆಯು ಮೊದಂದಪೀ ॥ ಕಾಂತೆ

ನೀಂಕೇಳುಪಲಬಗೆಯಗಿಪತತರುಲತೆಯು । ತಾಂತನಗೆಪ್ರಾತುಸುಪರಾಗಸೂ
ಸಲ್ಕವಳ । ಕುಂತಳಮ್ಮುಡಿಬಿಚ್ಚಿಪರಿದಾತು ಪಾತೆಷಟ್ಪದಣೌಘಮುಸಿ
ರಿರ್ದಪ್ರೂ ॥ ೩೮ ॥ ಸಿರಿಯುರೆಯುಯವಿ ಚಾರಪರಪುರುಷರಿಗೆ ಪೋಗವ ।
ಗರತಿಯಮತೋರಲಾಗದು ಯೆಂದುನಾಣ್ಚಿದೆಯೊ । ಧರೆಯೊಳೊಂದಂಪಡೆದ
ವಳಪೋಗವಸೋಡಲಾಗದು ಯೆನಲುಸಿಗ್ಗಾಂತಿಯೋ ॥ ತರುಣಿಯರತೊಡಿಗೆ
ಪೋಲಿಸಲುಲಜ್ಜಿತವಾದೊ । ಸುರರಸೂಳೆಯಪೆಸರ್ಗಳ್ಕಿದೆಯೋಯೆಂದೆನುತ ।
ಮಿರದೆಕದಳಿಯನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾಡಿ ಮನ್ನಗುತ್ತಿರ್ದಪಾವನದೊಳು ॥
ನೀಶಿವನಮಸ್ತಕಕೆಯೋಗ್ಯನಾಗಿರವಿಳವು । ತಾಸುವರ್ಣಂಗನಂವಹಿಸಿಪ್ಪು
ಯುಸುರಿಸ । ವೇಕಶಂಗೆಯೋಗ್ಯ ನಾಗತಿಕಂಟಕಂಬಡೆದು ಸಾಣ್ಚಿದೆಯೆಳೆ
ಯೊಳಿಹನೂ ॥ ಪೊಸಗಾರಗೆಗಂಧ ಪೂಸಿದೊಡೆವುತ್ತುಮನೆ । ತಾಸಾಕ್ಷಿಸು
ಡಿಮ ಸೋಲಿಸಿದವನನಾಲಿಗೆಯಕೇಶ ವಂಸೀಳಿರೆನಲಳ್ಕಿತ್ತೆಕೆಸರ್ವಕ್ಕಸೆನೆ
ಕೇತಕಿಯು ಮೆರೆವಪ್ರೂ॥೪೦॥ಮೂರನಂಮಾರಾರಿಕೊಪದಿಂವಹಿಸಿರ್ದ।ವಾರತ
ಮ್ಮಂರಕ್ಷಿಸುವಕರ್ತರುಗಳು ಯಿನ್ನಾರೆಂದುದಂಡೋಡದುಬಂದು ತದ್ವನದೇ
ವಿಯಳಬಿಡದೆ ಜೇಡಿಕೊಂಡೂ ॥ ಪೋರಂತೆಯಾಶ್ರೈಸಿತಳಿರು ಪೂಪಂಣ್ಗ
ಳುಪ । ಹಾರಮುಂಗ್ಯೆವುತ್ಯೆತವ್ಯಾಳ್ತ ಬರ್ಪನಕಸೇರಿಕಾಲವಕಳೆವತೆರದಿಂ
ದಲಖಿಳಯಂಡಜತಂಡನೆರೆದಿರ್ದುದೂ ॥ ೪೧ ॥ ಯಿಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಪತದ್ವ
ನದಮಧ್ಯದಿಹಿಮಾ । ಕಾಂತಂಗಳಿಂದೆ ಚೌಸೋಪಾನ ವಿಸ್ತೀರ್ನದಿಂ
ತೋರ್ಪವಿಮಳಜಲಪೂಜದಿಂ ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಾಸಾರಮುನೋಡುತೇ ॥
ಕುತುಕಿತವಾರಿಕೇಳಿಗೆ ಮನಂಯಿಭ್ಭೈಸಿ । ಕಾಂತೆಯರುಪ್ರೊತ್ತಪ್ರೋ
ಕುಳಿಯಕರಗಂಗಳನು। ತಾಂತಮಗೆಯಿಳುಹಹೇಳಿಸುತಬಲರಾಮಾದ್ಯರನ್ನು
ಪ್ರೊಂದೊಂದುಕೊಳಕೇ ॥ ೪೨ ॥ ಕಳುಹಿಸರಸಿಯಸುತ್ತಪಂಬಾಡುಗಳ ಬಿ
ಗಿಪಿ । ಲಲನೆರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಸುಹಗೋಪಿಕಾ । ವಳಿಯಪೇರ್ಗಳಕೂಡಿ
ಕೊಳನತೀರದಿನಿಲಲುಹರಿಯಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಿರವೇ ॥ ಛಳಿಗರ್ಲ್ಗಳೊಳಗೆ ಮಾ
ಪೂರ್ನಳೆಯ ಪರಪುರುಷರೆಂ। ದಳುಕಿನಾಣ್ಚುತ್ತೆಹಿಂಜರಿವಯುತಿಮುಗ್ಧೆಯಹ।
ಪೆಳೆವೆಣ್ಣುಗಳನುತಿಳುಪುತ್ತೆಲ್ಲರಂಕೂಡಿಯಾಭರಣಗಳನುತೆಗದಾ ॥ ೪೩ ॥
ವಸನಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದುಟ್ಟುಕೊಳನಿಳಿವುತಿಹ । ಬಿಸಜವದನೆಯರಚಂಚಲ ಕ
ಟಾಕ್ಷವನೋಡಿ । ಅಸಮಕ್ಷವನೋಟಂಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಮೈಪ್ರೊಳಪ್ರುಯನುತ
ಹೆರೆಸಾರುನಂತೇ ॥ ಝಷಕುಲಂವಾರಿಗತನಾಗೆಮೆಗಾಲನೀ। ಕ್ಷಿಸಿತಮ್ಮಯ

ಪರಕೆಮಿಗಿಲಾಗಿಸಲೆವಿರಾ। ಜಿಸುತಿರಲುನಾಣ್ಚುತ್ತೆ ನೀರ್ವಕ್ಕತೆರದಿಕಮಳಂ
ಗಳುಂಜಲದೊಳೆಡಗೇ ॥ ೪೪ ॥ ಕಮಲವದನೆಯರಪೀನಸ್ತನಂಗಳನೋಡಿ ।
ಸಮವೆತಾವವಕೆಂದುನಾಚ್ಚಿ ಕೋರಕವಡೆಮ। ರಮಣೀಯ್ಯನಿಂದೆತಲೆಗೆದದ್ದು
ಬಂಡಾದಂತೆಪದ್ಮಚಯಮಲರ್ದೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ಪ್ರಮದೆಯರಯಸಚ್ಗಣ್ಗೆತಮ್ಮ
ಪೋಲಿಸುತಿಹರು । ರಮನುಮಾರ್ಗಗೊಳಿಪವೃನಾವುಮವಕೆಯಾ। ಸಮವೆಂ
ದುಸಿಗ್ಗಾಗಿಬಾಯ್ಮುಗಿದುಕುಮುದಚಯವೆಸೆದಿರ್ದವೂ ॥೪೫॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ
ಯರಸಿತಕುಂತಳಕೆತಮ್ಮಯೆ॥ನೀಲರದುರೆಕಪ್ಪುಸಮನಲ್ಲೆಂದುನಾಣ್ಚುತ್ತೆ।
ನೀರೆರುಹಂಗಳಸುಸಾರಸೇವಿಸದುಳಿದುಪಾರಿದವುಯೊರದಿಕುಳಂ॥ ಮಾರನಂ
ಕದಮುದವಾರಣಂಗಳಗತಿಯ । ನಾರಿಯರಕುಶನಡೆಗಂಡಳ್ಕಿಯಿರದೆಕಾ । ಸಾ
ರಮಂಪೊರಮಟ್ಟುಪೋದಂತೆ ರಾಜಹಂಸಂಗಳುಂಹರೆಸಾರ್ದವೂ ॥ ೪೬ ॥
ಕುನಕಂಗೆಕಸ್ತೂರಿಯಿಂದುಕರದೊಡೆಯುಮದು । ಕುನಕನಲ್ಲದೆಘನಪ್ರಸ್ತು
ತಕೆಬರ್ಪುದೆ । ಜನಿಸಿಜಲದೊಳಗಿರ್ದುಹರಿನಾಮದಿಂಕರಿಸಿಕೊಳಲುವಿಷ್ಣುವಿ
ಗೆಸಮವೇ॥ ವನಜಾಕ್ಷಸಾಕ್ಷಾತಂಬಂದಿಹನುಕಂಡೊಡೆಂ। ಮನುಯಿಂತುಸೀ
ಕ್ಷ್ಯೆಗ್ಯೆವನೋಯನುತಭಯದಿನೀರನುಪೊಕ್ಕಮಾಳ್ಕೆಮಂಡುಕಚಯ ಮಿರದ್ಯೆ
ದಿಸಲಿಲಗತವಾಗಲೊಡನೇ ॥ ೪೭ ॥ ಯಲ್ಲಗೋಪಾಂಗನಯರಂಕೂಡಿ ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಕೊಳಲಿಳಿದುಬಾರದೆನಿಂದ । ನಲ್ಲೆಯರಪಿಡಿದೆಳದು
ನೀರೊಳದ್ದಲುಭಯದಿತನ್ನನೆತಕ್ಕೈಸಲಾ॥ ಪುಲ್ಲೆಗಣ್ಣಳಿಕೇಳುಸುರಭೂಜ
ಮುಮಮಿಸುನಿ। ವಲ್ಲರಿಯುಪರ್ಬಿರಾಜಿಸುವಂತೆತೋರುತಿರೆ । ಪುಲ್ಲನಾಭನು
ಮಪ್ಪುಗೆಯಪಿಡಿಸಿಮುಗುಳೆನೀರೊಳಗದ್ದಿನಗುತಿರ್ದನಾ ॥ ೪೮ ॥ ವಾರಿಜಾ
ಕ್ಷನುಸಕಲನಾರಿಯರಮ್ಯಾಲೆಕರ । ವಾರಿಜಂಗಳಲಿನಿರ್ಭರದಿಚಲ್ಲಿದೊಡೆಯಾ
ನೀರೆಯರುಕೆರಳಿಪ್ರೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿನೀರ್ಗರೆದರಾಹರಿಗವಿವಹದಲ್ಲೀ ॥ ತೋರ
ಮುತ್ತಿನಶಾಸೆಸುರಸಿದರೊಯೆಂಬಂತೆ। ಮೋರೆಯುಮನೆತ್ತಿನೋಡಲ್ಕಿಯಸ
ಡಳವಾಗೆ । ಶೌರಿಜಲದೊಳುಮುಳಿಗಿತಮನಪಿಡಿದಂತೆವಳಬೊಡೆಗಳನುಪಿಡಿದೆ
ಳೆಯಲಾ ॥ ೪೯ ॥ ಸುದತಿಯರುಕಮರಿಪಿಡಿದುದೊಯೆಂದುಕಂಗೆಟ್ಟು । ಚೆ
ದರಿಬಾಯ್ದೊಡುತೆಹಾಹಾಯೆನುತಲಬ್ಬರಿಸಿ।ಪದುಮನಾಭನನೋಡಲವನುಮು
ಳುಗೇಳದೆಪಿಡಿಪಿಡಿದುಯಳೆವುತಿರಲಾ ॥ ಯದೆಗೆಟ್ಟುನೀತರ್ೂಲಗಿಕೊಳಲಗ
ಲಿಳಿದಾ । ಗ್ರಬಿನಿಂದುಹುತ್ತಪೋದನೊಯೆಂದುನೋಡುತಿರೆ। ವುದಕದಿಂ
ದೆಪ್ಪೋಯೆಡೆಬಗ್ಗದ್ದನಿಗೇಳಿಸುಲ್ಲೆಹಿಂಡೊಡೆದೆಂದವೀ ॥ ೫೦ ॥ ಚೆದರಿ

ದವರುಗಳಬೆದರಿಸಲವರುಭಯದಿನಿ । ಲ್ಲದೆಕಂಡಕಡಿಗೆವರಿದೋಡುತಿರೆಕೊಳಲೇರಿ । ಮುದದಿಗಹಗಹಿಸಿನಗುತಂಕರವನೆತ್ತಿಬೀಸುತಲಭಯಬನ್ನಿರೆನುತಾ ॥ ಪದುಳದಿಂಕರೆಯೆಭೋರನೆಬಂದುನಮ್ಮನೀ । ಬೆದರಿಸಿದಫಲವನುಣ್ಣೆಂದುಸರ್ವರುಮುತ್ತಿಕದುಬಿಕರಚರಣಗಳಪಿಡಿದುಕೊರಳೊಳುಹಾಕಿ ಚಪ್ಪಳಿಕ್ಕುತನಗುತಿರೇ ॥ ೫೦ ॥ ಕೊಳಲೊಳಮ್ಮುಳುಗಿಯೊಳದೆಜಲಸ್ತಂಭದಿಂ । ನಳಿನಾಕ್ಷನೊಂದುಮುಹೂರ್ತವಿರ್ದ್ದಿರಲುಕಂಗೆಟ್ಟು । ಯಿಳಿದುನಾರಿಯರುನೀರ್ವಕ್ಕರಸುತಿರಲುಸಿಕ್ಕದೆಯೆದ್ದುಗರ್ಜಿಸುತ್ತೇ ॥ ...ಲನೆಯರುಮಕರಿಬಾಧಿಪುದೆಂದುಕುರುಹತಾವುತಿಳಿಯದೆಬಸಿವನೀರಿಂದೆಯುಶಿತವಕದಿಂ ಚಳಿಗರ್ಜಲ್ಲಸೋಪಾನಮಡರುತ್ತಜಾರಿಯಡಹುತ್ತೆಪ್ರೊಡಪುರಿಸೇಳುತ್ತೇ ॥ ೫೨ ॥ ಅಳ್ಳೆಗಳಹೊಯ್ದುವತ್ತೆವುಬ್ಬಸದಿತವಕದಿಂ । ದೆಲ್ಲನಾರಿಯರುತಿರುಗೀಕ್ಷಿಸುತೆಸರಸಿಯಂ । ತಲ್ಲಣಂಗೊಳುತೇರಿಮಾಯಕಾರನು ಕೃಷ್ಣಯೆಲ್ಲಿಪ್ಪೊದನುಯೆನುತ್ತೇ ॥ ನಲ್ಲೆಯರುಕೈಗಳನುಹೊಸಕೊಳುತಬಾಡಮರೆ । ಯೆಲ್ಲಿಮರೆಗೊಂಡಿರ್ಪನೆಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿತಾವೆಲ್ಲಕಾಣದೆವರಳಿಬಂದುಯಾರಸಿತೀರದಿನಿಂದುನೋಡಲೊಡನೇ ॥ ವಿಲಯಗಾಲದಲಿವಟಪತ್ರವೇರಿದವ್ರೊಲಾ । ನಳಿನವರ್ನವಮ್ಯೇಲೆ ಕುಳುತಿರಲುಕಂಡುಯಾ । ಲಲನೆಯರುತವ್ಮಬಳಲಿಸಿದವನಕೊಳಲೇರಿಬಾರಲೀಸಬಾರದೆನುತಾ ॥ ಘಳಿಲನೆಸೋಪಾನವಿಳಿದುನಗೆಮಚ್ಚರದಿ । ಜಲಜಂಗಳಂನಾಳಸಹಕೀಳ್ತುಪಿಡಿದುಕೈ । ಚಳಕದಿಂನೀರ್ಗೊಳದ್ದದ್ದಿಸುತ್ತಂಮುತ್ತಿಪ್ರೊಡೆವುತಿರ್ದರುಮೆಂತೆನೇ ॥ ೫೪ ॥ ಸಿರಿದೇವಿವಾಹಕಾಲದಲಿ ಮಹವಿಷ್ಣುವಿಗೆ । ಸುರನಾರಿಯರುನೆರದು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ । ಸಿರುತಬಿಡಿಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಸುರಸಿದವ್ರೊಲು ಸುರಿಸುತಿನೆಗಹಗಹಿಸುತೇ ॥ ದರಹಸಿತವದನದಿಂದಿಂತೆಂದನಭಾಗ್ಯ । ನೆರವಾಗತಾಂಬೂಲವೀವಾಗಳುವರತಿಯ । ನೆರೆವಕಾಲದಲಿಸ್ತ್ರಿಯ್ಯರು ಮೇಲುಪುರುಷರದಿನಾಸೋತೆಗೆಲುನಿಮ್ಮದೂ ॥ ೫೫ ॥ ನೀಲವರ್ನತಕೆಪೇರ್ವರುಷಗರೆವಂತೆನ್ನ । ಮ್ಯೇಲೆಸುರಿಸಲುಯದುಶಿಲೆಯುನಾನು ಮೃದು । ತಾಳಲಾರ್ಪೆನೆಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಲ್ಲಿಲಾವಿನೋದಮೂರ್ತಿ ॥ ಬಾಲೆಯರಬಹುಳಬಳಿಸಿದದಕ್ಕುಸಚಾರ । ದೊಳುಮನ್ನಿಸಿಸರ್ವರಂಕೂಡಿಕೊಳಲುಲಿಳಿದು । ಪಾನಂಗಳೆಡರಿಶಿರದಿನಿಂಪರೊಪ್ಪೆವಸ್ತ್ರಂಗಳೊಡನೇ ॥ ೫೬ ॥ ಬಿಟ್ಟಮುಡಿಕೇಶನಿಂತಟ್ಟೆಡುವಬಸಿವನಿಯಾ । ವುಟ್ಟವಸನಂತೊಯ್ದುಅಂಗಕಾಲೇಪಿಸಿಯೆ । ಯೆಟ್ಟಿಡೆಯಕುಚಮುಖ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗವುಂಪ್ರೊರೆಮ

ಟ್ಟ ಜಲದೇವಿಯರೆನೇ॥ನಟ್ಟನೇಕನಕಪ್ರಫಳಿಗೆಶಸಿಗಲ್ಲೊಪ್ಪವಿಟ್ಟುತತ್ಕೊಳೆ
ಲಪರಿವೇಷದೊಳುನಿಲಿಸಿದೊಲು । ಜೆಟ್ಟಿಗೆಯರಂಗದೆಳೆವೆಳಗಿನಲಿದಿಗಾಂಬ
ರಿಯರಂತೆವರಿಶೋಭಿಸುತಿರೇ ॥ ೫೭ ॥ ಅವರಲಾವಣ್ಯರಸಪರಿದ್ಯೈದಿರು
ಕ್ಮಿಣಿ । ಧವನಕಣ್ಮನದೊಳುತುಂಬಿ ಯತಿವೋಹಲತೆ । ತವೆಬಳ್ಳಿವರಿದವರ
ತನುಭೂಜಗಳನುಪರ್ಚಿಗಲದೆಪ್ರೋರೋರ್ವರಾ ॥ ಸವಿನಯದೊಳಪ್ಪಿಚುಂ
ಬಿಸಿಮಧರಪಕ್ಷಸ್ಥಳ । ಮವಸಲಿಮು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಂಡುಕುಸ್ತುರಿಸುತ್ತೆ । ಸವೆ
ಯದಾನಂದದಿಂ ಸರ್ವರಂಕೂಡಿಪ್ರೋಕಳಿಯಾಟಕುಜ್ಜುಗಿಸಿಯೇ ॥ ೫೮ ॥
ಕರೆದುರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರು ಮುಖ್ಯವಹ । ತರುಣಿಯರಿಗೊಂದೊಂ
ದುಪೊನ್ನ ಜೀಕೊರ್ಳವಿಗಳ । ನಿರದಿತ್ತುಪರಿಮಳಕದಂಬದೋಕುಳಿಯತುಂ
ಬಿರ್ದಪಸುಕುಂಭಂಗಳಾ ॥ ಸರಿಗೊಳಿಸಿಪಂಚಿತ್ತುಸರ್ವನಾರಿಯರವ । ತ್ತ
ರದಿನಿಲಿಸಿ ಕಪಟನಾಟಕನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕರದಿಪೊನ್ನಂಡೆಯುಂವಿಡಿದು ಕಸ್ತು
ರಿವೆರದಪರಿಮಳೋದಕವತೀವೀ ॥ ೫೯ ॥ ಬೆಳುಗಂಗಳುಂಪ್ರೊಳೆಯೆದಂತಪಂ
ಕ್ತಿಗಳುವು । ಜ್ವಳಿಸುತಿರೆಭುಜಯುಗ್ಮವು ಬ್ಬರಿಸೆವಾಮಶ್ರೀ । ಲಲಿತಹಸ್ತ
ದಿಕೋವಿಯುಂಪಿಡಿದು ಬಲದಕರದಿಂಗಜಮುಮುಮನೊತ್ತುತಾ ॥ ನಳಿನಾ
ಸ್ತ್ರಪುಷ್ಪಶರಗಳವ್ಯಾಲೆ ತಾ । ನಳವಡಿಸಿ ಯಿಕ್ಷುಚಾಪಮನುಪ್ರರವಣಿಸಿ
ಕೈ । ಚಳಕದಿಂತಗುಲಿಸರ್ವರಂತೋಯಿಸಲು। ತರುಣಿಯರುಕೆರಳಿಬೋಯಿ
ಡುತಜೀಕೊರ್ಳವಿಗಳಚಿಮ್ಮುತ್ತೆ ಮೇಲ್ಕರಿವುತೇ ॥ ಪ್ರರವಣಿಸಿಯೆತ್ತಿಮು
ತ್ತುತ್ತ ನೀಲಾಚಲಕೆ । ಕರೆವಮೇರ್ಮಳೆಯಂತೆಸುರಿಯೆಸೋತವನಂತೆ ।
ಮುರಿದುಜೆಂಗೊಟ್ಟುಪ್ರೊಡಲುಹರಿಯುಗದುಮುತ್ತೆಕೊಣನಸುತ್ತಂತಿರ್ರವೇ॥
॥ ೬೦ ॥ ತಿರುಗಿಸುತೆಕಳಕಳಿಸಿನಗುತೆಕುಕ್ಕಿಲಿಬೆಯೆಂದು। ಯಿರದೆಕೂಗುತ್ತ
ಡವಿಶಬರಿಯರುಪುರುಷಮಿಗ । ಮರೆಯುಟ್ಟಿಸರಳ್ಗರೆವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂತರುಣಿಯ
ರುತನಕದಿಂನೀರ್ಗರೆವುತೇ ॥ ಬರುತಿರಲುವಿಶ್ವನಟಕಮುಣರ್ತ್ತಗಕ್ಕನೆ। ತಿರು
ಗಿತನ್ನಂತಪುರುಷರನವರಕಂಗಳಿಗೆ ಹರಹಿತೋರಲ್ಕೆ ಪರಪುರುಷರಿವರೆತ್ತಣಿಂ
ಬಂದರೆನುತನ್ನಾಣ್ಚುತೇ ॥ ೬೧ ॥ ಪರಶರೀರಾಭಿಮಾನವಕಾಣ್ಬರೆಂದುಪುಲಿ।
ಬರವಕಾಣುತೆಹರಿಣಿಚಯಚೆಲ್ಲವರಿದಂತೆ । ತರುಣಿಯರುಯಿರದೆಮುರಿದೋ
ಡುತ್ತೆಯಡಪಿಕೆಡವೆದ್ದುಮಗುಳ್ದೋಡುತಿರಲಾ ॥ ನರನಾಟಕನುವರಪ್ರೋದ
ರೆಂದುನ್ನಗುತ ಕರವೆತ್ತಿಹೋಹೋನಿಲ್ಲೆನುತೆಕರದೊಡೆತವಕ । ವೆರಸಿಕಡು
ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಬಿಂಡೆಗಳಬಿಸುಟಿಪ್ರರವಣಿಸಿಸರಿಪ್ರತಿರಲಾ ॥ ೬೨ ॥ ಜಗತ

ತನ್ನಯುವಾಯುರಾಪಿನಿಂಪೊರೆವುತಿಹವಿಗಡತನದಿಂದ ವರಮುಂಕಟ್ಟೆನಿಲ್ಲು
ಸುತೆ । ಬಗದುನೋಡದೆಬರಿದೆಭ್ರಮೆಗೊಂಬರೆಪರರುಬರ್ಪರನಾವಿರುತಿರೆ॥
ನಗುತೆನಿಲ್ಲಿಸಲವರುನಿಂದುತಿರುಗೀಕ್ಷಿಸುತೆ। ಮಿಗಿಲಾರಕಾಣದೆಮಾಯಾರಿಸೀ
ನಮ್ಮ । ಜೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದಿಯಬಹುಪುರುಷರೂಪಂದೋರಿಭಿಕ್ಷುಕನುಮಾಗೀ
ಶನೂ ॥ ೬೪ ॥ ಬರುತೆಷೋಡಶಸಹಸ್ರಗೋಪಾಲೆಯರುಮಿರ್ಪವರಗೃಹದಿ
ನೋಡೆಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇನಿನ್ನ । ನರನಾಟಕದಲೀಲೆನೀನೆಬಲ್ಲೆನುತ ಸರ್ವರುಬಂ
ದು ಪದಕೆರಗಲೂ ॥ ದರಹಸಿತವದನದಿಂದವರಮನ್ನಿಸುತಬಂ। ಧುರಮನೋ
ಲ್ಲಾಸದಿಂಸರ್ವರುಕೂಡಿಬಂ। । ದಿರದೆತತ್ಕೊಳದಿವ್ಯೈದೊಳೆದುದ್ರವಾರಿಸುತೆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಕೀಲ್ಗಳೆವುತೇ ॥ ೬೫ ॥ ಅವರವರದಿವ್ಯದುಕೂಲಕಂಚುಕೆಗಳನು।
ಸವಿನಯದಿನಿರಿಯಸಸರಿಸಿಯುಟ್ಟುತಿಲ। ಕವಪಣೆಯೊಳಮರ್ಚಿಸರ್ವಾಭರಣ
ವಳವಡಿಸಲೊಡನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯಾ ॥ ತವಕದಿಂತಾನುಯಾಯುತವೆತ್ತು
ನಕ್ಷತ್ರ । ನಿವಹಮಧ್ಯದಲಿವುಡುರಾಜಿರಾಜಿಸುವಂತೆ । ಯುವತಿಯರವಡ
ಗೂಡಿಬರ್ಪನಿತಕಾಬನದಿತಳಿರ್ದಮಾಮರನೆಳಲೋಳ್ ॥ ೬೬ ॥ ಮರುಗವ
ಚ್ಚೆಯುದವನದಿಂದೆಕಟಕಿಯಬಿಗಿದು ! ಸುರಚಿರಸುಲಾಮುಂಚದಿಂದಪಂದರ
ರಚಿಸಿ। ವರಬಕುಳಚಂಪಕಂಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಯಿರುವಂತಿಶಾವಂತಿಯಾ॥
ಪರಿಪರಿಯಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಮಲೋವೆಯಿಂತೀವಿ । ಮೆರೆವಪೊಂಗದಳಿಸ್ತಂಬಂ
ಗಳಂನಿಲಿಸಿಬಂ । ಧುರಮಳಲವೇದಿಕೆಯಮ್ಯಾಲೆಮಾಂದಳಿರ ಪಾಸಿಕೆಗೈದು
ಕಸ್ತೂರಿಯಾ ॥ ೬೭ ॥ ಜಲದಿಂದೆಚಳೆಗೊಟ್ಟುಕರ್ಪೂರಚೂರ್ಣದಿಂದಲಿರಂ
ಗವಲ್ಲಿಯುಂರಚಿಸಿಯುತಿಚಿತ್ರದಿಂ । ಸಲೆವಿರಾಜಿಪವಸಂತಮಖಮಂಟಪ ರಮ್ಯತ
ರವೆತ್ತುಕಂಗೊಳಿಸುವಾ ॥ ಚಲುವಚಂಪಕಮಾಲೆ ನವಿಲಯುಯ್ಯಾಲೆಮಂ ।
ಗಳವೆತ್ತುವೊಪ್ಪುತಿರೆಲಲನೆಯರವಡನೆಶ್ರೀ । ನಳಿನನಾಭನುಬಂದುಪೊಗಲು
ಬಹುಕಂಪುತಂಪುಸೊಂಪುಯಿಂಪಿನಿಂದೇ ॥ ೬೮ ॥ ಭಾಸುರತರಂದೋರು
ತಿರಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯತಿ । ತೋಷದಿಂಪದ್ಮಗದ್ದುಗೆಯಡರೆವೊಲಿದುಸೀ ।
ಶೇಷವದನದಸತ್ಯಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯರುಂಕೆಲಬಲದಿ ವೊಪ್ಪುತಿರಲೂ ॥ ಆಸ
ಭಾನಾಯಕರು ಬಂದುಮಾಂದಳಿರಮ್ಮೃದು । ಪಾಸಿಗೆಯಮ್ಯಾಲೆಮಂಡಿಸಲೊ
ಡನೆಯಹಾಕಳಾವಿ । ಭಾಸಿಯುದುಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿ ಬಕುಳಚಂಪಕಪಾದ
ರಿಸುರಗಿಯೂ ॥ ೬೯ ॥ ಕೇತಕಿಯುಪಾರಿಜಾತಾದಿಪೊಸಪರಿಮಳಸುಜಾತಿ
ಪ್ರಸೂನನುಂತಿರಿತಂದುನಲವಿಂ । ಕಾಂತೆಯರುಯತಿಕುಶಲದಿಂಮಾಲೆಕಂ

ಕಣಂಚಂಡುತೊಂಡಲುಗಳಿರದೇ ॥ ಸಾತಿಶಯವಿಂಕಟ್ಟಿಕದಳಿವರ್ನದಿಪುದು
ಗಿ । ಪೀತಾಂಬರಂಬರನಮುಂದಿರಿಸಲವನೋಡಿ । ಪ್ರೀತಿವಿಗೆ ಬಲರಾಮ
ಮುಖ್ಯಸಾಮಂತರಿಗೆ ಪೊಂದೊಂದುಪೊಟ್ಟಣಗಳಾ ॥ ೭೦ ॥ ಕೆಳಸುಹಿರುಕ್ಮಿಣಿ
ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರಿಗಂ ಮುಡಿಸಿವುಳಿದಗೋಪಾಲವಧುಗಳಿಗೆ ಕರೆಕರೆದಿತ್ತು ।
ಸಲೆಮೊಸಲಾದಕಂಕಣಮಾಲಿಕಂತುಕವಧರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದಿತುರುಬೀ ॥ ಬಲು
ವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು ಚೂತಫಳವಲದ್ರಾಕ್ಷೆ । ಗಳರಂಭಫಲಮುರಸದಾಳಿಮುಹಲ
ಸು । ಯಳನೀರನಾರಿಕೇಳಂಮುಖ್ಯವಣ್ಣುಗಳನೇಕಕಂಬಿಗಳವೊರಿಸೀ॥೭೧॥
ಕೊಂಡುವನರಕ್ಷಕಂಬಂದುಮುಂದಿರಿಸಿಕರ । ಪುಂಡರೀಕವಮುಗಿದುನಿಲಲೊ
ಲಿದುಮವನುಕ್ಕೆ ॥ ಕೊಂಡುಸರ್ವರಿಗೆಯೋಗ್ಯಮನರಿದುಕಳುಪುತ್ತೆ ತಾವುಸ
ವಿವನಿತಸವಿದೂ ॥ ಪಿಂಡಿರಸದಾಳಿ ಮಾವಿನರಸಾವಳಿಪಾನ । ಗೊಂಡುಂಯೆಳೆ
ನೀರಸೇವಿಸಲು ವಿಮಳೋದಕದ । ಗಿಂಡಿಯುಂತಂದೀಯೆ ಕೈಬಾಯಿಗಳತೊ
ಳಿದು ತಾಂಬೂಲಮಂಚರ್ವಿಸೀ ॥ ೭೨ ॥ ಯೆಡಬಲದಿ ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಗಳಂ
ತೊಪ್ಪತಿಹ । ಮಡವಿಯುರಮದ್ಯೇಂಬ್ರ । ನೀಲದಿಂಝಗಝಗಿಸಿ । ಕಡುವಿ
ರಾಜಿಸಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ವುತ್ಸಾಹಮೂರ್ತಿಪರಿಶೋಭಿಸಂತೇ ॥ ಪಿಡಿಸಬ
ಹುಪರಿಮಳವಸಂತಮಂಟಪದೊಳಗೆ । ಜಡಜಾಕ್ಷಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪತ್ನಿಯರ್ವೆರ
ಸಿಯುತಿ । ಸಡಗರದಿತಳಿರ್ವಾಸಿನಲಿಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲು ತುರುಬಿದಲರ್ಗಂಪಿ
ಗಳಸೀ ॥ ೭೩॥ ರೊಲಂಬನಿಚಯಜೇಂಕರಿಸುತ್ತಲಾವರಿಸೆ । ಲೋಲಲೋ
ಚನದಯುಳೆವೆಣ್ಣುಚಂಪಕಪುಷ್ಪ । ದಾಲಿವಾಟವಪಿಡಿದುಸೋವುತಿರೆವಾರ್ದು
ಗಂಟೊಡೆಯದವೊತ್ತಗಟ್ಟಿ ॥ ಮ್ಯೇಲೆಮೆರದವುದಂಡಮಿಲ್ಲದೆವೊಪ್ಪುತಿಹ ।
ನೀಲದುರೆಛತ್ರಪಿಡಿಯದೆವಿರಾಜಿಸುವಂತೆ । ಲೀಲೆಯಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪುಷ್ಪ
ಕೇಳಿಯನುಳಿದು ವುಯ್ಯಾಲೆಯುಜಡಿವಡರಲೂ ॥ ೭೪ ॥ ಚಕಿತಯೆಣಾಯತೇ
ಕ್ಷಣೆಯರುಂ ಪುಷ್ಪಾಯುಕನಂಚೆನಡೆಯಿಂದಲ್ಕೈತಂದುವಲವಿನಿಂ । ಮಕರ
ಕುಂಡಲನಡರ್ದ ವುಯ್ಯಾಲೆರನ ವಣಿಪೊನ್ನಸರವಳೆಯುಪಿಡಿದೂ ॥ ಸಿಬಿಕಬ
ರಿಜಡಿಯೆಪೊಂಗೊಡಮೊಲೆಯುಯಲುಗೆ ಮಾಣಿಕಮಯಡಪಕವುಯ್ಯಾಲಿಸ
ಲುರಸ್ತಳದಿಮುಖಪಂಚಕಂನಡುಬಳುಂಕೆ ಕಂಕಣರವವಿಬಾಗಿತೊಗುತಲಿರ್ದ
ರೂ ॥ ೭೫ ॥ ಭೂಮಿನಧುವಿನವೊಲುಮೆ ಶ್ರೀಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಕಾಮಿನಿಯ
ಸಂವರ್ಕಕಿಮ್ಮಿಗಿಲುಸೌಖ್ಯವಾ । ಯ್ತುಮೆರನವನವೆಣ್ಣುನುಪಭೋಗವೆಂ
ದು ಯಾನಂದದಿಂತೂಗುವಂತೇ ॥ ತಾಮರಸಲೋಚನನುಸಹಿತರಿಬ್ಬರುಸ

ಹಿತ । ಕೋಮಲರಸಾಲತಳಿರ್ಗಳು ತಲೆಯಸೋಂಕುತಿರೆ । ತಾಮನೋವಿಲಾಸದಿಂದುಯ್ಯಲೆಯೊಳೊಲದಾಡಿನಲಿದಾಡಿ ಹರುಮೂಡಿ ॥ ೨೬ ॥ ಯಿಳಿದು ವನಕೇಳಿಮುಮನುಳಿದುಸರ್ವರಕ್ಕೂಡಿಬಳಿಸಂದುತತ್ಪುರವ ಪ್ರೊಕ್ಕುನಿಜಮಂದಿರದಿ । ಲಲನೆಯರುತಾನುಯೆಂದಿನ ತೆರದಿಸಕಲಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ದರೂ ॥ ನಳಿನಕೋರಕಕುಚಾನ್ವಿತೆನಾಗಯಳಿವಾಸಿ । ಕಳಹಂಸಕುಶಲಗತಿ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೆಕೇಳು । ಪ್ರೊಲಿಮುಶ್ರವಣಾನಂದಮಪ್ಪಮಳಸತ್ಕಥೆಯುಬಿತ್ತರಿಪೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯೇ ॥ ೨೭ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ವಸನುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೨೮ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೫೨೫-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಸ್ಮರಜನನ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ತರುಣಿರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಪಡೆದಶಿಶುಸ್ಮರನ । ಶಂಬರನುಮಾಯದಿವೈದುಕರಧಿಯೊಳುಬಿಸುಡೆಜಲ । ಚರನುಂಗಲುಮುದರಗರ್ಭದೊಳುಬೆಳೆವುತಿರ್ದನುಕತೃವನದಾವನೂ ॥ ಪದ ॥ ಸ್ವರ್ಣಭುವನಾಧಾರಕೋದಂಡಪಾಣಿಗೋ । ಕರ್ಣಪವೀತಮುನಿಜನನಮಿತಯುಮಳಕ್ಷ್ಮೀ । ರಾರ್ಣವನಿಷಂಗವಿಯತ್ತ್ರಾಳೆಶಿರೋಜಧನಿಮಿತ್ರಧಿಾವಳ್ಯಗಾತ್ರಾ ॥ ಕರ್ಣಾರಿವರದಕಾಮಾಂಧಕಾರತರಣಿ। ಸೌವರ್ಣವಾಹನಮಿತ್ರದಯದುಗ್ಧವಾರ್ಧಿ ಸಂ । ಪೂರ್ಣಹಿಮಕರಶರಣಾಸುರಭೂಜ ಭಕ್ತವತ್ಸರಸಲಹುರಾಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೧ ॥ ಪರಿಪರಿಯದೇವತಾಕರ್ಣಿಕೆಯರಂಕೂಡಿ । ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತ್ರಮಾಭರಣಂಗಳನುತೊಟ್ಟು । ಪರಮಕಿಂಕರಭಕ್ತಿಯಿಂಬಂದು ಯರಗಲವರುಗಳಬಾಳದಿಧರಿಸಿದಾ ॥ ವರಕುಂಕುಮಮುಳರಸಪತ್ತಿಸಲೆರಾಜಿಸುತ।ಲರುಣಾಬ್ಜದಂತೆಸೆವ ಪಾದಕಮಗಳೆನ್ನ। ಸುರಚಿರ ಮನೋಗೊಳದೊಳಾವಗಂನೆಲಸಿರ್ಕೆಗಿರಿ ಜಾತೆಲೋಕಮಾತೇ ॥ ೨ ॥ ಯಲೆಕಾಂತನಿನ್ನ ಸವಿನುಡಿಯುಸೊಬಗಿನಜೆಡಿಯು । ಯಲೆಪ್ರಿಯ್ಯನಿನ್ನ ಮಳಕವನಸವೆಯದಧನಂ । ಯಲೆರಮಣನಿನ್ನ ಯಿನಿಗಬ್ಬ ಹುತ್ಕರ್ಣಗಳಹಬ್ಬಮನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬು॥ ರಝಳರಝಳಿಪದಂತಪಂಕ್ತಿಯಬೆಳಗಪ್ರೊಂಬಿಸಿಲಿ । ನೊಳುಯನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲವರಳಿಯಾನಂದಿಪ್ರೋಲ್ । ಚೆಲುವಪ್ಪಮೋಲ್ಗಥೆಯಬಿತ್ತರಿಸುಚಿತ್ತವಿಪೆಮತ್ಕಾಂತಚಿತ್ಕಾಂತನೇ ॥ ೩ ॥ ರಂಗುದುಟಿಯುಳಿವಜ್ರರದನೆರಮಣೀಯ್ಯಕು । ರಂಗಲೋಚನಖಂಡವಿದುನಿಟಲೆಕೃಷ್ಣಭುಜಂಗವೇಣಿಯೆಮಧುರವಾಣಿ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿಜಾಣೆವೇಷ್ಟಿ[illegible]ಕಡಾಣಿ ॥ಹಿಂಗದೆಯೇಕಭಾವವಿಕೇಳ್ಸವುಭಯಕ । ರ್ಣಂಗಳಿಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯತಾಟಂಕದೊಪ್ಪಮುಸೆ ।

ಮುಂಗಥೆಯನುಸುರ್ವೆನಾಲಿಸುಯನ್ನ ಮೋಹನೋತ್ಪನ್ನೆ ಗುಣರನ್ನೆ ಚನ್ನೆ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ಯದೆಯತಿಳಿಗೊಳದಿಕ್ರೀಡಿಪಹಂಸೆ । ಶ್ರೀಲೋಲಕೌಸ್ತುಭವಿಮಲಶೋಭಿತವಕ್ಷ । ಪಾಲನಯನನಮಿತ್ರ ಕಮಲದಳನೇತ್ರಶಾಮಲಗಾತ್ರಸುಚರಿತ್ರನೂ ॥ ಬಾಲೆರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಸಹನಿಜಸತಿಯ । ರೊಳು ನಿತ್ಯದಿ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪದಿಂ ದೆಸ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಕಲಸಂಪತ್ಕರದಿ ಭೋಗಭರಿತನುಮಾಗಿಯಿರುತ್ತಿರುತ್ತೇ ॥ ೫ ॥ ಪೊಂದುಪಯದಲ್ಲೆದ್ದುಪಸುಸ್ನಾನಮಂಗೈದು । ಚಂದದಿಂಧೌತಮುಮನುಟ್ಟುನಾಮಮತೀರ್ಚೆ । ಸಂಧುಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಂನ್ಯಾಸಪ್ರಯುಕ್ತದಿಂ ಪೂರಿಸೀ । ಸಂಧ್ಯಾನಮಂ ಕೃಷ್ಣಯಂದಿನಂದದಿರಚಿಸಿ । ಬಂಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸಪಿನೋಮಸಾಲೆಯೊಳು ಚಂದದಿಮ್ಮಣಿಮಯದಪೀಠದೋಳ್ಪತ್ನಿಯ ರ್ವೆರಸಿ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡೂ ॥೬॥ ಯಿರಲುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುಬಂದುಪೌರಾಣಿ । ಪರಸೆಯೋಗ್ಯಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲೊಡನೆಭಾಸುರಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮಂಪೇಳುತನಪುತ್ರಸ್ಯಗತಿರ್ನಾಸ್ತಿ ಯೆಂದುಸುರಲೂ ॥ ತರುಣಿರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕೇಳಿ ಕರ್ನದಿತಪ್ತ । ಸರಲಸೂರ್ಚೆದಮೊಳ್ಕೆಯಿಂದೆ ಯತಿಚಿಂತಾಗ್ನಿ । ವೃಧಿಯಲೊಡಲೊಳುಕಂಬನಿಯುಮುಂಬಿ ಯರೆಯನಾಸ್ಯವನೋಡಿ ತಲೆವಾಗಲೂ ॥ ಜಡಜಾಕ್ಷಬೆರಗೊಂದಿಪಿಡಿ ದೆತ್ತಿವಾಮತೊಡೆ । ಯಡೆಯೊಳಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯಡಕರದಿಕಬರಿಯನು । ಪಿಡಿದುವರಹಸ್ತದಿಂಚು ಬುಕಾಗ್ರಮಾಂತುಮುದ್ದಿಡುತಕಂಬನಿಯತೊಡೆದೂ ॥ ಮಡದಿಯೊಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮನಾಲಿಪುದನುಳಿದುಕಡುದುಃಖನಿನ್ನ ಮನ ವಾವರಿಸಿದರ್ಥಮೆನ್ನೊಡನೆ ಸೂಚಿಸದೆನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆಯತಿಚಿಂತೆಕಾಂತ್ತಯೊಡುದು ಯಾಕೆನೇ ॥ ೭ ॥ ಪೇಳುವದದೆಂಚತುಃಶರಧಿಯಾಂತದೇ । ಶಾಳಿಯುಸೀಮಂತಿನಿಯನಾಳುವ ನೃಪಾಲಕರುಲೀಲೆಯಿನ್ನಿಮ್ಮಪದಕಮಲಗಳ ನೋಲೈಸುತಿಹರುನಿಮಗಧಿಕರಾರೂ ॥ ಮೇಲಾದ ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿ । ನೇಳಿಗೆಯೊಳೊಂದು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಿರುತಿಹುದು । ಕೇಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ವದ್ವಲ್ಲಭನಪುತ್ರಸ್ಯಗತಿರ್ನಾಸ್ತಿಯೆಂದೂ । ಮುಸುರುತಿಪೆಯಿನಿತುಸಂಪದ ಮಿರ್ದಫಲವೇನು । ನಸಮಮಾಣಿಕ್ಯಮಮ್ಮಡಗಿಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿಹಸಿದುತಾನು ಣಲಿಲ್ಲಪೆರಗಿತ್ತು ಪುಪಕಾರಿಯೆಸನಿದೆ ಯಹುವನಿರ್ದೂ ॥ ಅಸುವಳಿಯಲದು ಪೆಪರವಶಮಪ್ಪಮೊಳ್ಕೆಯಿಂ । ಶಶಿಜೊನ್ನಯುಡವಿಯೊಳುಕಾಳುಕಾಯ್ದು ಬಯಲಾದಂತೆ । ಬಸುರಿನಲಿಸಂತಾನವಿಲ್ಲ

ದವರೆನಿತುಸಂಪದವನನು ಭವಿಸಿಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧ ॥ ಯಾವಸದ್ಗತಿಗೆಸಂದ
ದೆಪ್ರೋಗುತಿವೆವೆರ್ಥ । ದೇವತತ್ವರಾಜ್ಯಕರ್ತೃತ್ವ ವಿದ್ರ್ಯದಳೆ । ನಾವುಪು
ತ್ರೋತ್ಸಹದಸಡಗರವಪಡೆ ಯದಾದೆಪ್ರಯೆಂದುಯತಿಚಿಂತೆಯೂ । ಆವರಿಸಿ
ತೆಂದುತತ್ಪತಿಯಂಘ್ರಿಯುಗಳ ರಾಜೀವದೊಳು ಬಿದ್ದುಕಂಬನಿಗರೆಯೆಪಿಡಿದೆ
ತ್ತಿ । ಸಾವಧಾನದಲಿ ದುಃಖಾಶ್ರುವಂಶೊಡೆದುಪುತ್ರೋತ್ಸವತೆಯಭಾವವರಿದೂ॥
ಯಿಂತೆಂದನೆಲೆಕಾಂತೆನಾವುಬೇಕೆಂದೊಡಾ । ಸಂತಾನಮುಖ್ಯಸಂಪದಗಳಾ
ಗವೆಧರಾ । ಕಾಂತೆಯಳುಸರ್ವರುಂನಮ್ಮನೆರೆಕೂರ್ತು ! ಪಡೆವರುಸಕಲ
ಕಾಮ್ಯಂಗಳಾ ॥ ಚಿಂತಿಪುದದ್ಯಾಕೆನೀನೆನಗೆ ಯರುಹದೆಬರಿದೆ । ಅಂತಕಾರಿ
ಯನೇತ್ರದಿಂದಳಿದಮೂಲೋಕ । ಸಂತತಿಯುಕುಸುಮಬಾಣಂಗಳಿಂಯಳಿ
ಕಿಸುವಮೋಹನ ಶರೀರಮಾರಾ ॥ ೧೨ ॥ ವುದಿಸುವನುಚಿಂತೆ ಜೀಡೇಳಿಂ
ದುತಿಳುಪುತ್ತೆ । ಸುದತಿಯುರುತಾನುಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಂಗೈದು । ಮುದದಿಂ
ದಸಕಲಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನಾಮುರಧ್ವಂಸಿಯೂ ॥ ಪದುಮಸು
ಗಂಧಗಂಧಿನಿಕೇಳುರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ । ಯದುಪುಸಿವುದೆ ಕೃಷ್ಣದೇವನುಸುರ್ದಗಂ
ತಸ್ಮರ । ನುದರಸ್ತನಾಗಿಬೆಳೆವುತಲಿರ್ದ ದಿನದಿನಕೆ । ನವಮಾಸದೊಳುನಾ
ರದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಬಂದುಶಂಬರನ ಜೀವಕ್ಕೆಜೇರಿಗೆಯರೆಯು । ಬಂದನೆಂಬಂ
ಯಾಸ್ತ್ರಾನಮುಂಪೊಗಲು ಮುದದಿಂದಖಳರಾಯನೆದ್ದೇಳ್ತೆಂದುವಂದಿಸುತಕ
ರದ್ವೋಯುದ್ದಗದ್ದುಗೆಯೊಳೂ ॥ ಚಂದದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯೊಗ್ಯೋಪಚಾರಂ
ಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದು ಸವಿಸ್ಮಯಂದಕೈಕೊಂಬತಸ್ಸಲೀ
ದಾನೆದುನಮಗೆ ಪೇಳ್ವಬುದ್ಧಿಯುಮಾವುದೂ । ಖಳರಾಯನಿಂತೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಮುನಿ । ತಿಲಕನಾರದನೆಂದನಾವು ಮುಂದಣಕಾರ್ಯ । ತಿಳಿದಖಿ
ಳದೇವದಾನವಮುಖ್ಯರ್ಗಳಿ ಗೊಲಿದು । ಪೇಳದಲ್ಲದೆಮಾಣೆವ್ರಾ ॥ ವುಳಿದೆಮಾ
ತೇನುನಿನ್ನ ಯಶತ್ರುದ್ವಾರಕಾ । ನಿಲಯಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಗನೆರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಬಸು
ರಿ । ನೊಳಗೆಗರ್ಭಸ್ತನಾಗ್ಯಹನೆ ಮದನಸಂಜನಿಸಿ । ಬೆಳಿಯುತಿವಕುಲನಾಶ
ನಾ ॥ ೧೪ ॥ ಕಳಿಲೆಯನ್ನಖಟಿಚಿವುಟಲು ಶುಲಭಮದುಬಲಿದು । ಉಳಿಗೆ
ಯಾಪೊಡೆಯುಗುರ್ಗಳಿಗೆಸಾಧ್ಯಮೆಮುವನು । ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನೆಲ್ಲನರಪಿಂಡಂಗ
ಳಂತಲ್ಲವಾಯು ಮೋಹನರೂಪನೂ ॥ ಮಲಯಜಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿ ಮಲ್ಲಿಕಾ
ಸ್ಮಿತೆಯೆ । ಪೊಲಿದುನೀಕೇಳುವಾಣಿಪನವಮಾನಸ ಪುತ್ರಕಲಹಗಳ ನಿಹವದಬಿ
ಬಿತ್ತಿಬೆಳೆವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂತೆಂದನಾವಮಾರನೂ ॥ ೧೫ ॥ ದೇವಸುರನರನಾಗರಾ

ದಿಗಳನೋಯಿಸುವ | ಕಾವನವಗಾರುತೋಣೆಯಿಲ್ಲಪುಟ್ಟಿದರಾತ್ರಿ || ಜೀವಿಸಲು ಮರುದಿವಸವಾರಿಗೆಯು ವಶವಲ್ಲಜನಿಸಿದಿರಲೊಳಗಲ್ಲದೇ || ಯೀವಿಧದೊಳಾ ದೋಡಂವ್ರೋಗಿಸಂಭವನಿಶರಧಿ | ಭಾವದಲಿಶಿಶುಹತ್ಯದೋಷವೆಂದಳುಕಿದೆ| ಆವಿಗಡಅರ್ಭಕನಮರ್ದಿಸಲು ಸ್ತ್ರಿರಕರದಿಭಾಳ್ವೆನೀನಾಸಾರಿದೇ || ೧೭ || ವಾರಿಜೋದ್ಭವನಣುಗನಿಂತೆಂದುಪೇಳಲ್ಕೆ | ಮುರಕ್ಕಸರಾಯ ನತಿಭಯದಿ ಮುನಿಯುಂಫ್ರ | ನೀರೆರುಹಂಗಳಿಗೆ ಯರಗಿಯಲಿದೇವಮುವಜನಿವತದ್ದಿನವ ನೆನಗೇ || ತೋರಿಕುರುಪಿಟ್ಟುಪೇಳಲುಪ್ರೋಗಿಮರ್ದಿಸುವೆ | ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯುನೆತನ್ಮಾಸವಾರತಿಥಿವ್ರೋರಂತೆಸಂಭವಿಸುಕಾಲಮುವನು ಸುರ್ದನೇಮಿ ಸಿಕರಣೊಗ್ಗೊಂಡುಮುನಿಪಾ || ೧೮ || ಅತ್ತನಡೆಗೊಳಲಿತ್ತದನು ಜೇಂದ್ರತನ್ಮನದಿ | ಚಿತ್ತಭವನುದಿಪದಿನ ಮಂಶಂಕಿಸುತ್ತಿರಲು | ಮತ್ತೆದ್ವಾರಾವತಿಯುಪಟ್ಟನುನಾಳ್ವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನಪಟ್ಟದಾ || ಪತ್ನಿರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗರ್ಭಪ್ರೋರೈಸಿವಂಭತ್ತುತಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸೂತಸೂಚಕದೋರೆ | ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರಪೆತ್ಮಕ್ಕಳಂನೆರೆದುವು ಪಚರಿಸುತಿರೆಸು ಮುಹುರ್ತದೀ || ೧೯ || ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿಂದಲುದಿಸಿ ಬಾಹಸಂಪೂರ್ಣ | ತಾರಪತಿಯಂತ್ತೆತನ್ಮಾತೆ ಜಠರಮತೊಳೆದು | ಮೂರಕುಮಾರ ಪ್ರೊರಮಟ್ಟನೆಳೆನ್ಯಾಸರಂವುದಯಾದ್ರಿಯಂಹೊರಟೋಲೂ || ನಾರಿರುಕ್ಮಿಣಿನೋಡಿ ಸಂತೋಷಮನ್ನೀರ || ನೋರಂತೆಮುಳುಮುಳುಗಿಯೇಳುತಿರೆನೆರದಿರ್ದ | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯರು ಪ್ರೊಕ್ಕುಳಪುರಿಯಕೊಯ್ದು | ಖಳನಕುಲಮೂಲಮುಮನೂ || ೨೦ || ಭೇದಿಸುವಸಂಕುಳನೊಯಿವನೆಂಬವಾಳ್ಕೆಯಿಂ | ಕಾದಲೆಯರುಗಳು ತಮತೆಮುಗೆಘವೋರ್ದಕದಿ| ಮೈಪೊಳೆದು ಮಡಿಯುಡಿಪಿಸೂತಿಕಾ ಗೃಹದಿಮಲಗಿಸಿಬಳಿಕಲಾಶಿಶುವಿಗೇ || ಸಾದರದಿವಿಪ್ರಕಾಲನಂಗ್ಯೆದು ವ್ರೊಲೆಮುಕೊಂಡ್ವೊಯ್ದು ತಜ್ಞನನಿವತ್ರಿನಲಿ ಮಲಗಿಸಿವ್ರೊಷ್ಣವೋದೊಪಚಾರಮು ಮಾಡುತಿರಲಿತ್ತ ಪುತ್ರೋದಯದ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಾ || ೨೧ || ಬಂದೋರ್ವದೂತಕಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೆ | ವ್ರೊಂದಿಸುತನಿಂದು ಸೂಚಿಸೆಕೇಳಿತನ್ನೊಳಂಮುಂದೆಬಹಹವನಮುಂತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನೆಯಿರಲು ಖಳನುದುಭ್ರಾವಮುಮನೂ || ಯಿಂದಿರೇಶ್ವರನರಿದು ಶಿಶುವಧೆಕಾರನಿವನಿಂ | ದವನವೊಗವನೋಡಲುದೋಷವೆನುತನಡೆತಂದುಪಶ್ಚಿಮಗಿರಿಯುಮರೆಗೊಂಡನೆಂಬಂತೆಯರ್ಕನಸ್ತಮಿಸಲೊಡನೇ || ೨೨ || ಖಳಗೆಬೆಂಬಲನಾಗಿ ಸಂದ್ಯಾಸುರಕ್ಕಸಿಯು | ಚಲುವ

ಚಂಗಾವಿಸೀರೆಯೆನುಟ್ಟುಬಪ್ಪಂತೆ ನಳಿನಾಪ್ತಕಡೆಗಂಡಬಳಿಕ ಪಶ್ಚಿಮನಭದಿ ಸಂಜೆಗೆಂಪಡರ್ದುದಾಗಾ ॥ ಮುಳಿದಾಣ್ಮಪೊರಗೆದುಗುಡಮನಾಂತನೆಂದೆನ ಲು । ಜಲಜಾಳಿಮುಗಿಯೆಶಿಶುಚೋರಕನಶೌರ‍್ಯಮಂ । ಪೊಲಿದುನೋಡಲ್ಕೆ ಯುಗಸನ್ನೆಣ್ಣು ಮೈಗಣ್ಣಳಾಂತಂತೆ ಭಗಣಮೆಸೆಯೇ ॥ ೨೩ ॥ ಯಲೆಮೊ ಡವಿಧಿಬರೆದ ಲಿಖಿತಬ್ಯಾರಿರುತಿರಲು । ಕೊಲುವೆಯಾಯುರ್ಭಕನನಿನ್ನಾಯು ಪೆರ್ಚಿಪೆಯು । ಯಿಳೆಯಿನ್ನಾವಾವದಾನವರಾಗೆ ಮರಣಗಾಲವಗೆಲುವರೇ ॥ ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನವನು ಮವನಂಗನೆಗೆಯೊಸತಾ । ನೊಲಿದುಪತಿಭಿಕ್ಷವಿತ್ತಿಹನು ತಪ್ಪದುಸರಿಯು । ಲಲನೆತತ್ಪತಿಯುವರದಿಂದಪಡೆವಿಹ ಶಿಶುವಕೊಲ್ಲುವಸಮ ರ್ಥರಾರೂ ॥ ೨೪ ॥ ಯಿಲ್ಲದಾಜಗಳವಿಡುತಿಹನು ನಾರದಮುನಿಯು । ಸೊಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ನಂಬದಿರುಮುವನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲದೆಮಾಣ ಶಿಶುವೆಂದುದಾಸೀನಬ್ಯಾ ಡ ಮಾಯುಮಂತ್ರದಪಿಂಡವ್ರಾ ॥ ಯಲ್ಲಪಟುಭಟರುಯಿಬಿರಲಿನಿಂಮಕಾದುವ ರು । ಪುಲ್ಲಶರನವರವರ ಮನದಮರೆಯೊಳಗಿರ್ದು । ಕೊಲ್ಲುವನುಪೋಗದಿರು ಯೆಂದರುಹಬಂದಂತೆ ಚಂದ್ರನುದಿಸಿದಬೆಳಗುತೇ ॥ ೨೫ ॥ ಪರಪುರುಷ ತರಣಿಯುವನಾಸ್ಯಮಂನೋಡದೆ । ಶಿರಬಾಗಿಬಾಯ್ಮುಗಿದುಕೊಂಡಿರ್ದುಪುನ ಪೋಗೆ । ಬರಲುತತ್ಕಾಂತನಂಕಂಡುತಲೆಯೆತ್ತಿಸಂತೋಷದಿನಗುವಂದದೇ॥ ಶರಧಿಸಂಭವನುಯ್ಯೆತರಲು ನೈದಲೆನೀಕ । ವರಳಿವರಿಶೋಭಿಸೆ ಚಕೋರಾಳಿ ಚಂದ್ರಮನ । ನೆರೆಯುಮೃತಕಿರಣಮುಮನುಂಡು ತೃಪ್ತಿಯಗೊಂಡುಪುಲಿವು ತಿರ್ದಪುಯಿರುಳೊಳೂ ॥ ೨೬ ॥ ಆರಕ್ಕಸಂಗೆಬೆಂಬಲಮಾಗಿತಮರಾಜ । ಭೊರನೈತಂದುಕತ್ತಲೆಯುತಾಂಕವಿಯಲ್ಕೆ । ಆರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾರದನುಸು ರ್ದತತ್ಕಾಲವೊದಗಲಾಖಳರಾಯನೂ ॥ ಪೋರಂತೆಮಜ್ಜನಸುಭೋಜನಂಗ ಳಗೈದು । ಯಾರರಿಯದಂತೆಯಾಯುತವೆತ್ತುಮಾಯದಿಂ । ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಗಗನಪಥಮಡರ್ದು ಬರುತಿರ್ದನತಿಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಿಂದೇ ॥ ೨೭ ॥ ಶಶಿಯು ಮಂಡಲಕೆಕಾವಳೆಗವಿವಮಾಯದಿಂ । ದಶದಿಗ್ವಿತಾನಮುಂಕಟ್ಟಸುರಮಂತ್ರ ದಿಂ । ಸಸಿನೆಯುಪೃಕ್ಶತಿಲಕಮನುಷೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ದುರ್ಗಿಭೈರವವೇತಾಳ ವಸೆದುಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯು ಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಯುದ।ವಿಸುಗದಂದದಲಿಬಂಧನಗೈದು ನೆಗೆದು ಯಾ । ಗಸಮಾರ್ಗದಿಂದಬ್ಧಿದಾಂಟಿದಾಖಳನು ಮತ್ತಶರನಿಧಿಯುಪಾ ರ್ದಂದದೇ ॥ ೨೮ ॥ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಸುರ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆಬರಲಪರ । ಸುತ್ತ ಳಸಪ್ತಪ್ರಾಕಾರಕೋಟೆಯುಮನುಳು । ಸೊತ್ತಮೊತ್ತದಲಿಪಟುಭಟರು

ಯತಿಜಾಗ್ರದಿಂಕಾಯ್ದಿಹರುಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ॥ ೧೯ ॥ ಘಂಟೆತಂಬಟವುಸಂಬ
ವುಸಂಬಳಿಗೋಲುಕೈಪಂಜುಜಂಟಿಸಿಯೆಪಿಡಿದು ಬಾಜಿಸುತತಪ್ಪೆಳಗಿನೊಳು।
ಗಂಟೆಕಿಯಡೆದೆರವುಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಾಕೆಂದುಯಚ್ಚರಿಸಿಘೋಷಿಸುತ್ತೇ ॥ ಪಂ
ಟಿಸಿಯೆಕಹಳೆಹೆಗ್ಗಾಳೆವೃಕ್ಕಡಗರುಳೆ । ಟಂಟಣಿಪತಾಳಕಂಸಾಳಭೂರುಗಭೇ
ರಿ । ಟಂಟಣಿಸಿಭೋರ್ಗರೆಯಲೇರಿಯಾಳ್ವೇರಿಪಾರಿಯು ತಿರುಗುವೀರಾಳ್ಗಳೂ
॥ ೨೦ ॥ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳುತಳವಾರರುರೆಸಂಧಣಿಸಿ । ಸಾರುತಿರುತಿರಲುಭ
ಯಬಾಜಾರದಂಗಡಿಗಳಲಿ । ತೋರಿಬೆಳೆಗುವದೀಪಮಾಲೆಯಿಂದ್ವಾರಾವತಿಪ್ರ
ಭಾವತಿಯು ಯೆಂದೆನಿಸಿತೂ ॥ ವಾರಿಜಾಸನಪಾಕಶಾಸನಾದಿಗಳಾಗೆ । ತೂರಿ
ಪೊಳಪೊಕ್ಕುಪೊರಡುವಪೆಯುಸವಳವಾಗಿ । ವೈರಿಕಣ್ಮನಕೆಭೀಕರವಿತ್ತು
ಕಂಗೊಳಿಸಲಸುರೇಂದ್ರನದನುನೋಡೀ ॥ ೨೧ ॥ ಬೆರಗಾಗಿತಲೆದೂಗಿಸರ
ಸುರರ್ಗದುವೆದು । ಸ್ತ್ರರನಮ್ಮಗುರು ಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯರುಪದೇಶ । ವರ
ಮಹಾಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯುನಮ್ಮೊಳಿರುತಿರಲದೇಂಗಣ್ಣವೆಂದುನೆನದೂ ॥ ಪುರ
ದವಳಹೊರಗೆಯಡೆದೆರಪನಿಯ್ಯದೆಕಾಯ್ದು । ಯಿರುವಪರಿವಾರಪಟುಭಟರ
ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ । ಮರವೆಮಾಯಾಜೆಳುವೆಯಂತಳೆದು ಬಳಿಸಾರ್ದುಬಂದಿಸಿದ
ಪೊಂಗಪಗಳಾ ॥ ೨೩ ॥ ಯಿಡಿಕಿರಿದಬಿರುಬಿನಲಿಮಳಕರೂಪಿರನುಸುಳಿ ।
ಯಡಬಲದಚಿತ್ರಚಾವಡಿಗಳೊಳು ಹೊರೆದೆಗದು ಪಿಡಿದಕರವಾಳಗಳಸಾರ್ಚಿ
ಕುಳುತಿಹವೀರಧೀರಶೂರರನೋಡುತೇ ॥ ನಡುವೀದಿಗೈತರಲುವ್ಯವಹಾರಪ
ರದಿಗರು । ಕೊಡುವಕೊಂಬುವಸಂದಣಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮು । ನ್ನಡುವೇಳು
ಯಂತಸ್ತಿನಗುಸೆಗಳನೋರ್ವರಕ್ಷಿಗೆಕಾಣಿಸದೆದಾಂಟುತಾ ॥ ೨೨ ॥ ಬಂದು
ರಾಜಗೃಹದಸುತ್ತಲತಿಪಟುಭಟರು । ನಿಂದುಯುರ್ಚಿದಸುರಗಿಗಳನಾಂತುದ
ಕಸಹಸ್ರ । ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿಗಳಬಹುಬೆಳಗಿನಿಂಕಳುಹೆ ತಮ್ಮಟಗಳಿಂತಿರು
ತಿರ್ಪಾ ॥. ಸಂದಣಿಯನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿತಲೆದೂಗಿ ಗೋ । ವಿಂದಂಗೆದನು
ಜರಟ್ಟುಳಿಬಹಳಮದದದೆಸೆಯಿಂದಿನಿತು ಭಯದಿಕಾಯ್ದಿಹರಿವರಮರಸಿಪ್ರೋ
ಗುವದೇನುಗಗನನಮಗೇ ॥ ೨೪ ॥ ಯೆಂದುನಿಃಶಂಕೆಯಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕುಖಳ
ನು ಮುಕುಂದಮಾಧವನರಸಿ ಮಲಗಿರ್ಪಸೂತಿಕಾಮಂದಿರದಿ ಕಳವಿಳಾಸಿಯ
ರು ಯತಿಜಾಗ್ರದಿಂಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿರಲಾಗಳೂ ॥ ಸಂದುತನ್ನಿಳಯಮಂ
ಪೊಕ್ಕುಯೊಕ್ಷಿಸಿಮೇಘ । ಪೊಂದಿವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯುಥಳಥಳಿಸಿಪೊಳೆವಂತೆ ।
ಕಂದರ್ಪತಜ್ಞನನಿಮುಗ್ಧಲೊಳು ಮಿರುಗುತಿರಲವನು ನಿಃಕರುಣದಿಂದೇ ॥

೩೫ ॥ ವುರಗಂಗೆಗರುಡನಿರದೆರಗಿಕೊಂಡೊಯ್ವಂತೆ । ವರಹಸ್ತದಿಂಮಿಸು
ಗಲೀಸದೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ವರಗೃಹಾಕ್ಷಿಯಲಿಪೊರಮಟ್ಟು ಮಾರುತಮಾರ್ಗಮತ
ರ್ಪಮಾನಸಗಮನದೀ ॥ ಬರುತಮನದೊಳನೆನೆದ ನೀರಕ್ತಕಣ್ಣಿಯಂ ।
ಕರಮುಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲುವಡದೇನುತಂನಿಂತಾನೆ । ಮರಣವಾಗಲಿಯೆನುತೆ ಶರಧಿ
ಯೊಳುಭಿಸುಟುಪೋದನುಶತ್ರುವಳಿದನೆಂದೂ ॥ ೩೬ ॥ ಅಸುರನತ್ತಂಪೋಗಲಿ
ತ್ತಹೇಮಕರಮ ವಾ । ಗಸಪಥನುನುಳಿದುತಾಯ್ವನೆಗಿಳಿಪುಪೋದಂತೆ । ಶಿ
ಶುಗಗನದಿಂದಜಳಗುತ್ತಬಿಸದಿಯೊಳು ಬೀಳುತ್ತಿರಲುವಂದುಪೆಣ್ಣೊ ॥ ರಘು
ಷಕ್ಷುಂಘಾತೂರಪಿಂ ಬಾಯ್ಬಿರೆದುನುಂಗೆ । ತದ್ಬಸುರೊಳಂಜೀರ್ನಿಸದೆಜಳ
ವೃತಿರ್ದುದುತರುಣ । ಅಸಮದೇವತಪಿಂಡವಾರುಕೊಲ್ಲುವರು ಕೊಲಲೆಳಸಿದ
ವರಿಗೆಕೊಲೆಯದೂ ॥೩೭॥ ತಪ್ಪವದೆಖಳನು ಯತಿಹರುಷದಿಂಪೋಗೆಕಂ।
ದರ್ಪನಾವಿೂನಗರ್ಭದಿಜಳೆವೃತಿರಲಿತ್ತ ಸರ್ಪಶಯನನರಾಣಿರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಮ
ಗನಪೆತ್ತನುಯೆಂಬಸಂತೋಷದಿಂ । ವ್ರೊಪ್ಪದಿಂಸುಖನಿದ್ರೆಗೈವುತಿರೆಖಳಬಂ
ದು । ಸಪ್ಪಳಾಗದೆಶಿಶುವನೊಯ್ದನೆಂದಾಕೆಯೆನ್ನ । ವುಪ್ಪವಡಿಸೆನುತಯು
ಚ್ಚರಿಪಂತೆ ಚರಣಾಯುಧಂಗಳುಂ ಕೂಗಲೊಡನೇ ॥ ೩೮ ॥ ಶಿಶುದ್ರೋಹಿ
ರಕ್ಕನವ್ಯೇಲೆ ಯತಿಕೋಪದಿಂ। ಬಿಸಜಾಪ್ತದಂಡೆತ್ತಿಬರಲುಪದಹತಿಗೆದ್ದು
ಮುಗಿಸುವೊಕೆಂದೂಳಿಯಂಬಂತೆ ವುದಯುಡಿಗ್ಭಾಗದೊಳರುಣಪೊಣ್ಮೆ ॥
ಅಸುರಜಾವಮಾತನಬ್ಧಿಯೊಳು ಬಿಸುಡಲುನೋಡಿ । ನಸುಗುಂದಿಚಿಂತೆಯಿಂರ
ಸಮರತು ವೊಗಬಾಡಿಬಿಸದಿಯೊಳು ಪುತುಕಪೋದಂತೆ ಕೈರವಮಿತ್ರನಪರಾ
ರ್ಣವವನಿಳಿಯಲೂ ॥ ೩೯ ॥ ತನ್ನೆರೆಯನತಿಚಿಂತೆಯಿಂಜಲಧಿಮುಳುಗಿದನು।
ಯಿನ್ನೆಂದುಕಾಣ್ಬೆನೋಯೆನುತ ಲತಿತಾಪದಿಂ । ದನಯೆಗುಂದಿತಲೆವಾಗಿ
ಮುರುಟಿದಪ್ರೊಲುಕುಮುದಾಳಿ ಮುಗಿಯಲೊಡನೇ ॥ ಜೊನ್ನೊಡಲಸಮೃತ
ಕಿರಣವಸಪಿದುರಾತ್ರಿಯಲಿ । ತಣ್ಣಸದಿಬಾಳ್ದಿರುತಬಿಸುಗಮ್ಮನೊಷ್ಣದಿಂ।
ದಿನ್ನೆತ್ತಬಾಳುವೆವುವೆನುತಿರದೆಪಾರ್ದಂಬಕೋರಚಯುಪಕ್ಕೆಸೇರೇ ॥ ೪೦ ॥
ವಾರಿಜೋದ್ಭವನಸಂತತಿಯುತಂಬಾಲಿಸಲು । ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನುಯಂಬ
ಭಿಧಾನಿತಾ । ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕೆಮಿತ್ರನುಯೆನುತಲಾದ್ಯರುಂಪೇಳೆನಂಬಿರ್ದ
ವ್ರೂ ॥ ಕಾರಿರುಳೊಳಗಲಿಪೋಗಲಿಬಡುದೆ ಯಿನ್ನುನಾ । ವಾರಸೇರುನೆವೆಂದು
ಪಲುಬಿಬಾಡ್ಬಿಡುವಂತೆ । ವಾರಿಜಾತಂಗಳುಂಮಲರ್ದು ಶೋಭಿಸುತಿರಲು ।
ಗಂಧವಾಪನಮನಡರ್ದು ॥ ೪೧ ॥ ವಾರುತಂಪಡೆದೈದಿ ನಿನ್ನನೆರೆಕೊಳಿರ್ಪ

ನಾರಿಯರಿಗೀಭಂಗವೇಯೆಂದುಸೂಚಿಸಲು । ಮಾರನತಿತಾಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ವ್ಯಾ
ಕುಳದಿಯೆರಡನೆಚಕ್ರವೆಂಟನಶ್ವಾ ॥ ತೇರಿಂಗೆಜೋಡಿಸದೆಜವದಿರವಿಬರ್ಪ ।
ನೆಂದೋರಂತೆನಳಿನಾಳಿಗಳಿಗೆ ಘೋಷಿಸಿಪೇಳ್ವ । ತೀರಿನಿಂಷಟ್ಚರಣಸೀಕ
ಜೇಂಕರಿಶಿಸುತ್ತೆ ಜಲಜಾತಗಳಿಗೆರಗಲೂ ॥ ೪೦ ॥ ಮತ್ತೆದೇವೇಂದ್ರಚಿಂ
ತಾಮಣಿಯವರುಣಂಗೆ । ಯಿತ್ತುಮರುತನಕೊಡೆಕಳುಹುವನೊಸುರಪತಿ
ಯ । ಬಿತ್ತರಟಿಗೋಪುರಾಗ್ರದಿಮೆರವ ಮಾಣಿಕ್ಯಕಲಶವ್ರೋವ್ರಾರ್ವನಳನೂ॥
ವೃತ್ತರಿಸಿಕರನಿಧಿಯಸುರಸಂಗೆಪ್ರೋಧ್ದಪ್ರುದೊ । ಚಿತ್ರವೆನಲುದಯಾದ್ರಿಶಿಖ
ರಾಗ್ರಫಳಫಳಿಸಿ । ಕತ್ತಲೆಯವೊತ್ತಮಂ ತಡಗಡಿಪುಬೆಳಗುತ್ತ ಪತ್ರಮಿತ್ರ
ನುವುವಿಸಿದಾ ॥ ೪೩ ॥ ವುದಯಕಾಲದಲಿತತ್ಪುರದಿಕಾಳೆಯುಭೇರಿ । ಯೋ
ದರೆಕೇಳುತ್ತಖಿಳಜನರು ಜಾಗ್ರದಲೆಶ । ಮ್ಮುದವಸತಿಗಳಲಿತಮತಮಗೆಯೇ
ಳುತೆನಿತ್ಯಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರೇ ॥ ಮುದಟಿರಾಜಗೃಹದಿಪರಿಮುಖ್ಯರೇಳ್ಚರ
ಲು । ಸುದತಿರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿತಾನುವೃಪ್ಪವಡಿಸಿ। ಬದಿಯೊಳಿರ್ದಾಶಿಸುವನೋಡಿ
ಕಾಣದೆಕಳಾವಿಳಾಸಿಯೆನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತೇ ॥ ೪೪ ॥ ಯಲ್ಲಿಪ್ರೊದುದೊತರುಳ
ಯೂರುವೈದಿರಿನಿದ್ರೆ । ಯೆಲ್ಲಿನಾಂಮರೆದುಮಲಗಿರಲಣುಗನಳೆಲುವೊಲೆ । ಯೆ
ಲ್ಲಿಪಾಲುಳ್ಳವರು ಯನ್ನನಿದ್ರೆಯಭಂಗಮಾಡದೆತೆಗದೊಯ್ವುತೇ॥ಅಲ್ಲಿಸ್ತ್ರಸ್ನ್ಯಾ
ಪಾನಗೈಸೆಮಲಗಿಹುದೊಯ್ದು। ಸೊಲ್ಲಿಸಿರೆಯೆಸುತಖಿಳವಾದೆಯರಬಾಧಿಸಲು।
ಯೆಲ್ಲನಾರಿಯರ್ಕೈದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುತಾವ್ರಕಾಣೆವ್ರುಯನುತ ಬೆರಳ್ಮುರಿವ್ರುತೇ॥೪೫॥
ಬಲಿದಬಾಗಿಲಕವಾಟದಬೀಗಮುದ್ರೆತಾಂ। ಬಲಿದಂತೆಯಿಹುದಖಿಳನಾರಿಯರು
ಯತಿಜಾಗ್ರ । ದಲಿಯೆದ್ದುಸುತ್ತಕುಳುತಿಹೆವು ಬಂದವರಿಲ್ಲವೇನುಮಾಯ
ವ್ರೊಶಿವಶಿವಾ ॥ ಲಲನೆಯರುತಮತಮಗೆ ಗಜಬಜಿಸುತಿರಲುವಾ । ಸಳಿನಾ
ಕ್ಷಿರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ತರುಣನಕಾಣ। ದಳವಳಿದು ಸವತಿಯರೊಳಿದುವೆನಗೆಗೇ
ಡಾದುದೆಂದುಪ್ರಳಾಪಿಸಿದಳೂ ॥೪೬॥ ಯೆಲ್ಲಸವತಿಯರಂತೆನಾಸುಮ್ಮನಿದೋ
ಡೀಯಿಲ್ಲದತಿದುಃಖಬಂದಪುದೆ ನಾನನ್ನ ಮನ। ದಲ್ಲಿಪುತ್ರೇಷ್ಟತೆಯುವೂಗೆಮ
ದ್ವಲ್ಲಭಂಕರುಣದಿಂದೊರವಿಯ್ಯಲೂ॥ ಖುಲ್ಲನಾರಿಯರುಶಾರದಲಿಂತು ಗೈದ
ಪರೊ । ನಿಲ್ಲಿಲೀಪಿಂಡಬಸುರೊಳುಭಯಕೆ ರೋಗದಿಂ । ದೆಳ್ಳಷ್ಟುಸುಖವು
ದೋರದೆಯಿರ್ದೊಡಿರಲಿಕಡೆಗಂಸು ತನಪಡೆವಶಿಶಯಾ ॥ ೪೭ ॥ ಮನದಂ
ಬ್ಬಿನಿಂದೆಂದುಪೆತ್ತಪೆನೋಡುವೆನೊ । ವನುತೆಯರುನೆರೆದು ಯರಿಸಿನಪ್ರೂಸಿ
ನೀರರೆದು । ವಿನಯದಿಂಕುಯಿಲಪ್ರೊಗಿಸುವ ರೊಯಿರಲಹಬ್ಬಸಖಿಜನರ್ಗೆಂ

ದುಮಣಿರೊ ॥ ತನಯಂಗತೈಲಮಂಪೂಡಿಘೆವೋರ್ದಕದಿ। ತನುವಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಬಿಸ್ಕಿ
ಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟುಪಾಸಿನಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗಿಸೆರಿವೆಯಪೊದಿಸಿ। ಕಂಣ್ಬಣಿಯನೋ
ಟಿಸುಖಿಸುವೆನೆನುತ್ತೇ ॥೪೮॥ ಶರೀರಕಾವರಿಸಿಯತಿಜಡತೆಯಂಶಂಕಿಸದೆಹರು
ಷದಿಂದಿರ್ದನೆನ್ನಯ ಮನೊಬಯಕೆಯ । ಲ್ಲಿಕದೈದಿನೀರಜೆರದುದೋಯಿಂ
ದುಪ್ರುತಶೋೀಕೆಗ್ಗಳಸಿರೋೀಬಿ ಸುತಿರೇ ॥ ನೆರೆದಿರ್ದಕಳಾವಿಳಾಸಿಯುರುದುಃ
ಖಂಗೈವುತಿರಲು ತದ್ರವಗೇಳಿಪ್ರೊರವಳೆಯಮಲಗಿರ್ದ । ತರುಣಿಯರುಯೆಳ್ದ
ತ್ತು ದೇವಕಿಯುಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ರಾದಿಮುಖ್ಯರಾದಾ ॥೪೯॥ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳತಿತ
ವಕದಿಂಬಂದಿದೇನೆನಲು । ಗಮ್ಮನೆವ್ರೋೀರ್ವದೂತೆಯುಪೇಳೆ ತೆಮತಮಗ।
ಯಿಮ್ಮಡಿಸಿದುಃಖಾಗ್ನಿ ಯಂಸರ್ವರಳುತಿರಲು। ತದ್ರವತೀವಲಂತೆಗೃಹಬೀ ॥
ಸುಮ್ಮನದಿಮಲಗಿರ್ದಕೃಷ್ಣರಾಯಂಕೇಳು। ತಮ್ಮದದೊಳೈತಂದು ಸರ್ವ
ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳನು । ಸುಮ್ಮನಿರಹೇಳಿಮಮನಾದ್ಯಾಂತಮುಮನುರುಕ್ಮಿಣಿಗರುಹಿ
ಸೈಪಿರಸುತೇ ॥ ೫೦ ॥ ಅವಸ್ಥರಜೀವಿದಿ ವಿಜೋೀಪಕಾರಾರ್ಥಕಬಿ। ಶಿವ
ನುಗ್ರತಪಕೆಡಿಸಲ್ಕೋೀಪದಿಂತನ್ನ । ಹವಿಯಂಬಕದಿದಹಿಸಲವನ ರಸಿಬಂ
ರದೆಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನುತ್ತೇ ॥ ಅವಿರಳದಪರಕೆಯಿತ್ತಿಕುಸು ಮದುಪುಸಿಯ
ದೆ। ಮವನಿನ್ನಜಠರದಿಂಸಂಭವಿಸಿತಾನೊಂದು। ಅವಗಡದಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಪೋಗೆ
ಹನೆತತ್ಕಾರ್ಯಮಂಗೈದು ತನ್ನಸತಿಯಾ ॥ ೫೧ ॥ ಕೂಜಖಿಳವೈಭವದಿಬಂದ
ಪೆನುನೀನುಯಳ। ಜ್ಯೇಡವೆಂದಂತಿಳುಪಿಸೈಪಿರಿಸಿ ಯುಸುರಾಬ್ಧಿ । ಬಾಡಬಂ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯಶಾಮಲ ಕಾಯಸಭೆಯೊಳಂಪ್ರೊಪ್ಪಿರ್ದನೂ ॥ ಹೇಡಿದಾನ
ವಶಿಶುವನೀರ್ವನೆಯೊಳಂ ಬಿಸುಟು । ಕೇಡಿಲ್ಲತನಗೆಂದುನಾರದನ ಪ್ರೊಲಿದು
ಕೊಂಡಾಡುತಂ ತತ್ಪುರಕೆಪೋದನತ್ತರ್ಭಕನು ಜೆಳೆವುತಿರ್ದನುಮಚ್ಚನೋ
ಳ್ ॥ ಯಿದುಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿದು ವೆನವಮೋಹನತರಂ
ಗಿಣಿ ॥ ಯಭಿದಾನ ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂ
ಕರನುವ್ರೊಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವಸದು
ಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂ
ಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವ ಬಿಡದೇ ॥ ೫೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೫೨೮-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಮನ್ಮಥನು ಶಂಬರನ ವಧೆಮಾಡಿದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಆ ವಿೂನಧ್ವಜನೆಂತೆಂದೀಯ್ಯೆ ಶಂಬರನು । ಪ್ರಮುದಿಂ ರತಿಗಿಯ್ಯಲದರ ಗರ್ಭವಿಪ್ರೊಗೆದು। ಕಾಮತಾಂ ಬೆಳೆದುಮವನ್ನಿದ್ಯಮುಮನರಿದು ತತ್ಪಳಿನಸೀಳಿದಶೌರ್ಯದೀ ॥ ಪದಾ ॥ ಕಾಮಗುಣರಹಿತ ದುಷ್ಕಾಮವರ್ಜಿತದುರುಳ । ಕಾಮಸಂಹರಕಾಮರಕ್ಷಕನ್ನತನಿಕರ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕ ಕಾಮರೂಪಕನೆಕಾಮಿನಿಯವಾಮಾಂಗನೇ ॥ ಸೋಮಸೋಮವಿಭೂಷಭವತ್ರಿವಿರಹರಪೂಷ । ಭೀಮಭೀಮಾನುಜಾಶರವರದಗುರುಜಟಾರಾಮರಾಮ ಮಳೆಮಸ್ತಕಂಯು ತಂಕೋಳೂರರಾಮೇಶ ಸಲಹುಗೆವ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಹಾವಿಡಿಗವಿಷಕಂಠಕ್ರವುರಿವಕೆಂಗಣ್ಣು । ತೀವಿಬೊಬ್ಬಿಡುವಯು ಸುರರತಲೆಯವಾಲೆಭೂ । ತಾವಳಿಯಸಂಗಡಿಗಮಸಣ ವಾಸಿಯುಸಮ್ಮದುಡಿಗೆಮ್ಯೆಬೂದಿಜೊಗೀ ॥ ಆವವರ್ಣವಕುಲವಾವದರು ಶನನೆಂದು । ನೀವಿಚಾರಿಸದಿಂತಿಕ್ಷೀಣಜಾತಿಗೆಮಗಳ। ನೀವರೆಯುನುತಗಂಡನಜರಿವ ಮೇನಕಿಯನೋಡಿನಗುವಗಜೆಸಲಹಾ ॥ ೨ ॥ ಯಲೆಕಾಂತನಿನ್ನ ಸವಿವಚನ ಶಾರದಶಸಿಯು । ತಿಳಿಜೊನ್ನಮುಮನುಂಡುಯಲರ್ದಕುಮು ದಾನ್ವಿತದಕೊಳದಿಕ್ರೀಡಿಪಚಕೋರನ ಮಾಳ್ಕೆನೀಪೇಳ್ವಸತ್ಕಥಾ ಮೃತವನುಂಡೂ ॥ ಸಲೆತೃಪ್ತಿಗೊಂಡುಮನ್ಮನೋಜೊನ್ನವಕ್ಕಿತಾಂ । ನಲಿವುತಿದೆಮೇಲ್ಗಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸುಶಿವನಂಘ್ರಿ । ನಳಿನಂಗಳನ್ನುನೆರೆಕ್ರೋತ್ರುಮತ್ಕರ್ತುನಾನಾಲಿಸುವೆ ಲೀಲೆಮಿಗಿಲೂ ॥ ೩ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ತೆರ್ಕೆಗೊಪ್ಪುವಪೊನ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಯೆ । ಕೇಳಾನುವ್ರೊಲಿದುಮಲಗುವ ಮೃದುಸುತಲ್ಪೆಮೆ । ಕೇಳೆನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದೊಳು ವಿರಾಜಿಪವಿಪುಳ ಮಾಣಿಕ್ಯಮಯುಪದಕವೇ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ಸುಧೆಯಸ್ಸಾರಾ ಮೃತದಕಲಶವೆ । ಕೇಳೆನ್ನ ಕಣ್ಮನದ ಪ್ರೇಮ್ಯಾಪಿ

ಶಕ್ತಿಯೆ ಕೇಳಿನ್ನ ಸವಿವಚನ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗತಿರಚನವಪ್ಪ ಮೇಲ್ಗಥೆಯನುಸು ವೆರ್ ॥ ೪ ॥ ಜಲಜಲಪನಭೃಂಗನೀಲಕುಂತಳೆ ಕೇಳು । ಜಲಜಾಸ್ತ್ರನಾ ಖಳನಜಲನಿಧಿಯೊಳಂ ಬಿಸುಡೆ । ಜಲಚರನುನುಂಗಲ ಧರಮಳಜಠರದಲಿ ಬೆಳೆ ವುತಲಿರ್ದದೈವಬಲರಾ ॥ ಕೋಲಲೆಳಸಿದವರ್ಗೆ ಕೋಲೆತಪ್ಪುವದೆ ವಂದುದಿನ । ಜಾಲಗಾರನುಬಲೆಯ ಬೀಸಲಿಂಬಂದು ದಾಸ್ಮರನಯಿಳಿಯನುಂಗಿದ ಮೀನು ಬಾಲಸೂರ್ಯನಪೋಲ್ವುವೈವೆಳಗಿ ನಿಂಪೊಳೆವುತೇ ॥ ಕಂಡುವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಯೆಂ ದೆಂದು ಯೊಶರಥಿ । ದಂಡಿನಲಿಕುಳಿತುಬಹುಮೀನುಗಳ ಪಿಡಿದಪೆನು । ಕಂ ಡುಧಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪವೈವೆಳಗಿನ ಮಳಮಚ್ಛನಯಿದನುಕೊಯ್ದುಪಚ್ಛೆಸೀ ॥ ವುಂ ಡೊಡೇನಹುದು ಖಳರಾಯುಶಂಬರನಡಿಗೆ । ಕೊಂಡೊಯ್ಯುಕಾಣ್ಕೆಯಿ ತ್ತೊಡೆವೊಲಿವನೆಂದು ವ್ಯದು । ಪುಂಡರೀಕದಪತ್ರದೋಳ್ಮಡುಗಿ ಯತಿಜತನ ದಿಂಪಿಡಿದು ತಾನೊಯ್ಯುವತೇ ॥ ಆಸಭಾಮಧ್ಯಮಣಿಮಯ ದಿ ಘಗರಘುಗಿಸು ತಿ । ವಾರ್ಸಿಂಹಪಿಠಾಗ್ರದೊಳುಕುಳಿತಿರ್ದಯಥಟದ। ನುಜೇಶ್ವರನಸಮ್ಮುಖ ಕೆಸಾರ್ದುವೊಂದಿಸಿ ನಿಂದುಕಮಲ ಪತ್ರದಮುಸಗನೂ ॥ ಲೀಸಿನಿಂತೆಗಡು ಮುಂದಿಡಲುಕಂಗಳಿಗೆಯಳೆ । ನೇಸರಿನವೈಸಿರಿಯನಾಂತು ಥಳಥಳಿಸುತಿರೆ। ತೋಷದಿಂತಂದವನಮನ್ನಿಸುತ ವುಚಿತವಸ್ತುವನಿತ್ತುಕಳುಪುತ್ತಲೀ ॥ ೭ ॥ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಸುಖಕ್ಕೆಳಸುತಿಹರಾರಾಗೆ । ಮುಂದೆತವುಗಪ್ಪಯಡರುಗಳ ಶಂಕಿಸದೆಮುದ । ದಿಂದರೂಪಾದವಸ್ತುವನೋಡಿ ಮನದಿಭ್ರಮಿಸುತ್ತ ಭ್ರ ಷ್ಟಾಗುತಿಹರೂ ॥ ಬಂಧುರದಮೀನವೈಗೊಬ್ಬಿನಿ ಪೊಳೆಯೆಹಿಂ । ದ್ಯೇಂ ದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೋರ್ವದೂತೆಯಕರದು ಕಂದರ್ಪನಂಗನೆಯಕೈಗೀವು ದೆಂದಿತ್ತುಕಳುಹಲವಳ್ಕೈತರುತ್ತೇ ॥ ೮ ॥ ಬಾಣಸದಮನೆಯಹೆಗ್ಗಡತಿಸೂಪಕಿ ಯರಾ । ಗ್ರಾಣಿಯಹರತಿದೇವಿ ಯಳಿಗವಳು ಯೊಯ್ದ್ವೈವ್ವದುಪಾಣಿಯಿಂಪಿಡಿ ದುಮಾಣಿಕ್ಯಪ್ರಭಾಮುಯದಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪತನ್ಮೀನನನೂ ॥ ಕಾಣುತಾಶ್ಚರಿವಟ್ಟು ನಾನರತ್ನಂಗನು । ತಾನುಪಡೆದಬ್ಧಿಯೊಳುಹರಹೆರತ್ನಾಕರಭಿ । ಧಾನದಿಂಸು ಗರವಕರೆವರಿಂತಿಹಮೀನನೆಂತುಕೊಲ್ಲುವೆಶಿವಶಿವಾ ॥ ೯ ॥ ಯೆಂದುಕಂಬನಿ ಯನುಗುರ್ಗನೆಯಿಂದೆಶಿಂಪಿಸುತೆ ॥ ಯೆಂದಿಗಾದೊಡೆ ಪೆರರನೋಲೈಸುವದೆ ಕಷ್ಟತಂದಿತ್ತ ವಸ್ತುಪಾಕವಮಾಡಿ ನೀಡದಿರೆಲಸುರೇಂದ್ರ ತಾಂಮು ನಿವನೂ ॥ ಕಂದರ್ಪನಂಗನೆಯುನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪೊಸಸಾಣೆ । ಯಿಂದೆಸವದೀಳಿಗೆ ಯಪೇರ್ಪನಿಸಿ ಪ್ಯೇಲೆತಾನೊಂದಿಮುಂಡಿಸಿಯಡ್ತುನಿಡಿದರಿಯದೇ ನೀಳ

ಮಾಗೆರಡುಕರಗಳಿಂದೇ ॥ ೧೦ ॥ ಪಿಡಿದುಮೆಲ್ಲನೆಝುಷದವಸುರ ಸೀಳಲ್ಪೊರ್ನ । ವೃತುಪತಿಯೆಶಿಶುವೇಷದಿಂಬಂದನೆಂಬಂತೆ । ಕಡುಚೆಲ್ವಿನಿಂತರುಣಪ್ರೊಕಮಡಲುರತಿಯ ಕಣ್ಮನದಿಮೂರ್ಛೆಯು ಮುಸುಗುತೇ ॥ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿರೋಮಾಳಿವ್ಯೆಪುಳಕಿವಿರಹಾಗ್ನಿ । ವಡಲಿಗಾವರಿಸಿತನು ಜರ್ಝರಿಸಿನಾಣೊಸರ್ದುಮಡವಿತನ್ಮಾರ್ಛೆತಿಳಿದೆಳ್ಚತ್ತು ತನ್ನೊಳಂತಾನೆಯೆಣಿಸುತ್ತಿರ್ದಳೂ ॥ ೧೧॥ ಯೆನುಪತಿವ್ರತೆ ಯನ್ಯಪುರುಷರ್ಗುಂಜನಕನಸ । ಮಾನವೆಂದಂಬಗೆವೆಪ್ಪಪುರುಷರಿಲ್ಲಿಲ್ಲ । ದೇನುವಾಯಮ್ಪೊಂತರುಣನಂಕಂಡಮಾತ್ರ ಮನ್ಮನದಿವ್ಯಾಕುಳಬೆರೆಸುದೂ ॥ ಹಾನಿಯಾದುದುಯನ್ನ ವ್ರತದ ಫಲವೆನುತಲನು । ಮಾನದಿಂಚಿಂತಿಸುತಿರಲುನ್ನ ಭೋಸ್ಥಳದಿ । ಧ್ಯಾನವಾದುದುನಿನ್ನ ಪತಿತರುಳವೇಷದಿಂಬಂದಹನಸುಯಿದಾನದೀ ॥ ೧೨ ॥ ನಿನ್ನ ಯಧರಾಮೃತವನುಣಿಸಿ ಪಾಲಿಸುಯೆಂಶ । ಮುನ್ನಿತ್ತವರಕೆಕೈಗೂಡಿದುದು ಯೆಂದುಪ್ಪೊಲಿ । ದಂನಭೋವಾಣಿನುಡಿಯಲುಕೇಳಿ ತನ್ಮನದಿನಿಶ್ಚೈಸಿ ಸಂತಸದೊಳೂ ॥ ಯನ್ನಸತಿಯಾದಕಾರಣ ನಿಂತಿವ್ಯಾಕುಳತೆ । ಯನ್ನ ನಾವರಿಸಿತಲ್ಲದೆಯು ಹಿಮಕಾಂತಸಿಲೆ । ಜೊನ್ನೊಡಲನುಬಿಸೆಕರಗುವ ತೆರದಯಃಕಾಂತಕಂಸೂಜಿ ಯರಗುವಂತೆ ॥ ೧೩ ॥ ಸಹಜಮೆಂದುನ್ಮನದಿನಿಶ್ಚೈಸಿತರುಣನಂ । ವಹಿಲದಿಂದೊಂದುಕಡೆಮಡುಗಿಮಚ್ಛನ ಕೊರೆದುಬಹುರುಚಿಯು ಮಪ್ಪಂತೆಪರಿಪರಿಸುಪಾಕಮಂಗೈದುತಾಂನೀಡಲೊಡನೇ ॥ ಮಹಿಪಶಂಬರನುಂಡುಸ್ವಾದಕಂಸ್ಮರನಮಹಿಳೆಯುಳನತಿಹರುಷದಿಂದಮಂನಿಸಲರದು । ಯುಹಿವೇಣಿಯಿದೆಸಹುಯಮೆಂದುಯಳಿಜೀಯ್ಯಚಿತ್ತನಿಪುದೀಗೆಮ್ಮಸಖಿಯೂ ॥ ೧೪ ॥ ಪೆತ್ತೆಪಳಿಪುರುಷಶಿಶುವವರ್ಕೆನೀವಪ್ಪಣೆಯ । ನಿತ್ತೊಡಂನಾನುಪಾಲಿಸುತಹೊತ್ತುಗಳವೆಸೆ । ನುತ್ತಬಿನ್ನವಗೈಯ್ಯೆಹಿಂಹೆಗುಹ್ಯಾ ವಿಷಯವರರುಮುಂದಹದರಿವರೇ ॥ ಮತ್ತೆದಶಕಂಠಗುಹ್ಯಾವಿಷಯದಿಂದಳಿದ । ಮಿತ್ರಸಹಗುರುಶಾಪದಿಂದ ಮಾರಣ್ಯದೊಳು । ಪೃಥ್ವಿಸುರನಂತಿನ್ನ ಲವನರಸಿ ಕೋಪದಿಂಶಂಪಿಸಲತಿಭಂಗವಡೆದಾ ॥ ೧೫ ॥ ಶಂಕಿಪರೆಪರಮುಖರುಶಂಬರಸುರೇಂದ್ರನೊಲಿ । ದಂಕರುಣದಿಂದರಕ್ಷಿಸುತಾಯಿಯೆನಲ್ಯೈದಿ । ಪಂಕಜಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿಯೋರ್ವಳಾತ್ಮಸಖಿಯುಳಕರೆದು ಸವ್ವಿನಯದಿಂ ॥ ನಾಂಕೇಳ್ದೆನೀಗಶಿಶುನೀನುಪೆತ್ತಳುಯೆಂಪೆ । ಶಂಬಳೇಶ್ವರನುಪಾಲಿಪುದೆಂದು ಬೆಸನಿತ್ತ । ನೀಂಕಂದನಂಹೆತ್ತಂದಖಿಳನಾರಿಯುರಿಗುಸುರುವೆನುಸಮ್ಮತದೊಳೊ ॥ ೧೬ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಳಿ

ಕೆಯುನೊಡಂಬಡಿಸಿಪ್ರೊಲಿದು ಪ್ರ। ಸೂತಿಗೃಹಾಂತರದಿಬ್ರಾಣಂತಿವೇಷಮು
ಮ । ನಾತಳೋಧರೆಗೆಯುಳವಡಿಸಿಯರ್ಭಕನಪ್ರೊತ್ತಿನಲಿಸಾರ್ಚಿತನ್ನಾ ॥
ಪ್ರೊತುವಾಲ್ಯೈಪನಾರಿಯುರನೆಲ್ಲರಕರೆದು । ಯೊತರುಣಿನಿವಳು ಪೆತ್ತಳುಯೆಂದು
ಯುರುಹೆವಿಗೆ। ಸಾತಿಶಯದಿಂಜನನಕಾಲದಲಿಮಾಳ್ಪ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳನ್ನು ತೀ
ರ್ಚಿ ॥ ॥ ೧೭ ॥ ತಾನೊಲಿದುಯಧರಪಾನಂಗೈಸಿ ಸಲಹುತಿರೆ । ವೀನಾಂ
ಕಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಚಂದ್ರನಂದದಲಿ । ಸಾನುರಾಗದಿ ದಿನದಿನಕೆಸತ್ಕಳೆಪೇರ್ಚಿಬೆ
ಳೆವುತಿರೆರತಿದೇವಿಯೂ ॥ ಮಾನಸದಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚಿ ಬಿಂದಿಲರಳೆಲೆಗೆಜ್ಜೆ। ಯೆನ್ನು
ಪಾಲ್ಗಡಗಪ್ರೊಕ್ಕುಳಘಂಟಿಪುಲಿನಖಮು । ನೂನಕಟಿಸೂತ್ರವಾಗಾಯಿಮಣಿ
ಮಯಮುದ್ರೆಗಳಬೆರಳ್ಗಳಿಗಮರ್ಚೀ ॥ ೧೮ ॥ ನೋಡಿಹರುಷಾಶ್ರುವಂಕೋ
ಡಿವರಿಯಲುಪುಳಕ । ಮೂಡಿಮೈಜುಮ್ಮನೊಲದಾಡಿಯೆತ್ತುತಮುದ್ದ । ಬೇಡಿ
ಬಾಯ್ದೆರೆಯೆಮುಂಡಾಡಿ ಯಧರಾಮೃತವನೂಡಿ ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೇ ॥
ಮೂಡಿಮುಳುಗುವರತಿಯಕೂಡೆ ಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂ । ದಾಡಿದಿನದಿನಕ್ಕೆಬಲಿದಾಡಿ
ಸುತೆಕರಚರಣ । ಕೂಡಿಚೇತರಿಸಿಪ್ರೊರಳ್ದೆದುಕುಳಿತಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟುವಡಮುರಿ
ದೇಳುತೇ ॥ ೧೯ ॥ ಭಿತ್ತಿಯಂಪಿಡಿದುನಿಲ್ಲುತ್ತೆತಪ್ಪಡಿಯಿಡುತೆ । ತತ್ತರಿಸಿ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಡದು ರತಿದೇವಿ । ಗಿತ್ತುಯತಿಮೋಹಮಂಯಾಡುತಿಹಮಕ್ಕ
ಳೊಡದೊಡಿ ಬಾಲಸುಲೀಲೆಯಾ ॥ ಬಿತ್ತರದಿಬೀರಿತೋರುತ್ತವಂದಿನಪಗಲು।
ಸುತ್ತಬಹಕಂಣವರವಡನ್ಯೆದಿಯಾಸುರಕು । ಲೋತ್ತಮನುಮಿರ್ಪಡಿಗೆಯಂ
ಬಿಗಾಲಿಂ ಸಾಗಿಮೆಲ್ಲನೇಳುತನಿಲ್ಲುತಾ ॥ ೨೦ ॥ ತಪ್ಪಡಿಗಳಿಂನಡೆದುಗಹಗ
ಹಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯು । ನೊಪ್ಪದಿಂನಗುತೆಲಾಲಾಜಲವಸುರಿಸಿ ಕಂ। ದರ್ಪ
ತನ್ನಯ ಬಾಲಲೀಲೆಚೇಷ್ಟೆಯಸೊಬಗಿನಮಳಸೋನೆಯುಗರಸುತೇ ॥ ತಪ್ಪ
ದೆಕಾಲವ್ಯಾತ್ಯುವೆಶಿಶುವೇಷದಿಂ। ಬಪ್ಪಂತೆಬರವರಲುಮಳೆಯುಕಮಲಾಪ್ತನಾ
ಸುಪ್ರಭೆಯುಮ್ಮೈವೆಳಗಿನೆಲುಗನಂಕಂಡು ಕಡುಮೋಹದಿಂಬಳರಾಯುನೂ ॥
೨೧ ॥ ಬೆಸಸಿದನುಯೊಯಣುಗತಾರವನುಯೆಂದುಪ್ರೊಲಿ । ದುಸುರಿದರುಬ
ಲ್ಲವರು ರತಿದೇವಿಯಾತ್ಮಕಖಬಸುರಜನು ನಿಮ್ಮಯನಿರೂಪದಿಂ ಸ್ಮರನರಸಿ
ಪ್ರೊಸೆದುಪಾಲಿಸುತಲಿಹಳೂ ॥ ಅಸುರಪತಿಕೇಳಿಯತಿಮೋಹದಿಂಬಂತಪ್ಪ ಶಿಶು
ವೆತಮುಗ್ಧಾಕೆಮಿಥ್ಯನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಸಂ। ತಸದಿಂದಲೆತ್ತಿಮುದ್ದಾಡಿದಂ
ಪರಿಮರಿಯುಕರಿಯು ಮುದ್ದಾಡುವಂತೇ ॥ ೨೨ ॥ ವಿನಯದಿಂಪೆಗಲನೇರಿ
ಸಿಕೊಂಡು ಗರುಡಿಸು। ಮನೆಯನೊಳಪ್ರೊಕ್ಕು ಬಾಗಿಲೆಯನುರೆಬಂಧಿಸು

ತ್ತೆ ಅಣುಗನಂವೇತಾಳನಿಹವೇದಿಕೆಯುಮುಂದೆ ಪೊದೆದಹಚ್ಚಡವತ್ತೆಗದೂ ॥
ಸನುಮತದಿಪಾಸಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಾಸಿಯುಬಿಗಿದು । ತನಗೆಬಹಸಾಧನದವಿದ್ಯೆ
ಮೆಲ್ಲಂಯಿರದೆ । ನನೆಗೋಲನಿಗೆಸಮರ್ಪಿಸುವಂತೆಭೇತಾಳಮೂರ್ತಿಗಂಪ್ರೊ
ಷಮಡುತ್ತೇ ॥ ೨೩ ॥ ತನಗೆಗುರು ಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯರೊಲಿದುಪದೇಶ । ಪಸು
ಯಿತ್ತುಸಕಲಸಾಧನಮಥರ್ವಣಾದಿಬಹು । ಘನತರದಮಾಯಬಿಳುವೆಯುಯು
ದೃಶ್ಯಖೇಚರಗಮನಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ ॥ ವನಜಸಂಭವದೇವತಾದಿಗಳಿಗಸುಪ
ಮಪ । ವಿನುತವಿದ್ಯೆಯನೆಲ್ಲತೋರಿದಾಕ್ಷಣಬಿಡದೆ । ಮನುಮಥನುತನ್ಮನದಿ
ಸರ್ವಮಂಗ್ರಹಿಸಿದಂ । ಹಸುಳನೆಂದವಬಗೆದಿರೇ ॥ ತನ್ನ ವಿದ್ಯವನನ್ಯರಾರಾ
ದೊಡಂಕಲಿಯೆ । ತನ್ನ ಕೊಲುವವನೆಂದು ಗುರುಪೇಳಿದುಪಮರೆದು ।ಚೆಣ್ಣನೆ
ನುತಂವ್ರನಾಸೀನದಿಂದ ಸಕಲಸಾಧನಗಳನುತೋರಲೊಡನೇ ॥ ಸನ್ನುತಸು
ದೈರಪಿಂಡವಸಣ್ಣದೆನಬಹುದೆ । ಮುನ್ನೀಶಗಿರಿಜೆಗರುಹಿದಯಮಳಸತ್ಪ್ರಣ
ವ । ದುನ್ನತಿಯಭೃಂಗರೂಪಿಂಕೇಳಿಗ್ರಹಿಸಿ ಷಣ್ಮುಖಯುಜನಗೆಲಲಿಲ್ಲವೇ ॥
೨೫ ॥ ಹಸುಳನೆಂದಸುರಮೈಮರೆದೆಲ್ಲವಂತೊರೆದು।ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೋಡಿ
ದಾಕ್ಷಣಂಸರ್ವವಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಷಪುಂಜಪುತ್ಥಳಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲೆದನುಜೇಂ
ದ್ರಸಾಧನುಮತೀರ್ಚೇ ॥ ಸಪಿನೆವೊದಲಂತೆತ್ತುಮುದ್ದಿಸುತೆನಿಜಮನೆಗೆ ।
ವನಿಪ್ಪೆವೆಯಣುಗನಂಕಳುಹಿಯೆಂದಿನತೆರದಿ । ವಸುಧೀಶಸಕಲವಿನಿಯೋಗ
ದೊಡ್ಡೋಲಗಧೊಳಿರುತಿರ್ದ ದಿನಚರಿಯೊಳೂ ॥ ೨೬ ॥ ಯಿರುತಿರುತೆಮ
ತ್ತೊಂದುದಿನಗಲಿನೊಳುದನುಜೇಂದ್ರ । ಸ್ಫುರಿವಸಿಹ್ಮಾಸನದಿಕುಳುತಿರಲುವಿ
ನಿಯೋಗ । ಮೆರೆದುವಾಲೈಸುತಿರ್ಪಾಸಮುಯಗಗನಮಾರ್ಗದಿಯಿಳಿದುಮೈ
ಮೆಳಗಿನಿಂ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನಣುಗನಾಸಭಾಂತರಕೈತರಲು ಕಾಣುತ್ತೆಕಂ
ಬರನೆದ್ದುತವಕನಿಂ । ಪರಿದೈದಿಮುನಿಯಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಕರದೊಯ್ದು । ಯು
ಶಾಸನದಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುತೇ ॥ ೨೭ ॥ ಪೊಲಿದುಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳಮುಗಿದುನಿಂದಿ
ಮುನಿ । ತಿಲಕಹೂಳಿರ್ದಕಿಚ್ಚೆಬ್ಬಿಸುವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ದೆಲವ್ರೋಮದಮು
ನೀನುಯತಿಹಿತದಿಸೂಚಿಸಿದಕಜ್ಜಮಂನೀಗೈಯ್ಯದೇ ॥ ಬಲುಸೊಕ್ಕಿನಿಂ
ನ್ನ ಕುಲಪಟೇರಿಂಗೆಗುದ್ದಲಿಯನೆತಂದುಕೊಂಬರೆಯನಲುಯುಗಳಕರ । ನ
ನಂಗಳಸುಮುಗಿದು ಯೆಲೆದೇವನೀವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದಂತೆಪ್ರೋಗೀ ॥ ೨೮
ತ್ರಿನದೊಳೆಣುಗನಂತಂದಬ್ಧಿಯೊಳುಬಿಸುಟೆ । ನಿಧಾರರವೆನಲುನಾರದನ
ಸೀನಿನ್ನ । ವಿನ್ಯನಾರಿಗೆಕಲಿಸಿದೆಂದುವನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲದೆಮಾಣನೇ ॥ ಬು

ಯುಮೆರೆಯದೆಹಸುಳನ್ನೆ ನವಿದ್ಯಂಗಲಿವ । ಸಿದ್ಧಿಯೊವ್ರದುದೇವಯೆನಲುಮು
ನಿಪರನು ದು । ಬುದ್ಧಿರಿಗೆಯುವ್ರದಾಲೋಚನೆಯುಪೇಳ್ವನೆಮೂರ್ಖನಹ
ನೆಂದುಸುರ್ದನೂ ॥ ೧೯॥ ಶಿಶುವೆಂದುದಾಸಿನದಿಪಿಸವಿಯೊಳುಬಿಸುಟಿಸಿಂ ।
ಝಷನುಂಗಲದನುಜಲಗರನುತಂದಿತ್ತಡೆಯು । ಶಿಸಿವವಪೆರತಿಗೆಕಳುಹಲು
ಮೀನಪೊಟ್ಟೆಯುಂಬಗೆಯುಲರ್ಭಕನುದಿಸಲೂ ॥ ಸಸಿನೆತಾಂಪ್ರೋಷಿಸಲುವು
ವನಿನ್ನ ಮಿಗೆವಿದ್ಯ । ವಿಸರವೆಲ್ಲಂಕಲಿತನಾಡಾಡಿಯುಲ್ಲೀಶ । ನಸಮತವವಿಕ್ಷ್ಮ
ಮಂಗೈದುಯನಲಂಬಕದಿಬೆಂದುಯಾದಪರಾಜನಾ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಸಿಯಳಜಠ
ರದಿಂದೊಗೆದೈದನಾಕುಸುಮ । ಶರಹಸುಳನೆನಬ್ಯಾಡನತುಳಭುಜಬಲಯುತ
ನು । ಹರಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಮವಗೆತೋಣೆಯಲ್ಲ । ಕರಸುಮೋದೇಂಕೆ
ಯನಲೂ ॥ ಚಿರಗಾಗಿನಾರದಾಮುನೀಶ್ವರನವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಗಾಣ್ವೆನೆಂದೋ
ರ್ವಚರನಕರೆದಂರತಿಯು। ಪರಿಪಾಲಿಸುವಪುಟ್ಟನನ್ನು ಕರತರ್ಪನೆಂದಟ್ಟಿನಾ
ರದನ್ನೈದಿದಾ ॥ ೨೧ ॥ ಆವಾರ್ತೆಯುಂಕೇಳಿರತಿದೇವಿತತ್ಸತಿಗೆ । ತಾವ್ರೊಲಿದು
ಯುಧರಾಮೃತಮನುಣಿಸಿತಾಂಬೂಲ । ದಾವಿಮಳಕಬಳಮುಮನಿಯ್ಯೆವೀರಾ
ವೇಶರಸಮುರ್ಕಿವೈ್ಯಪುಳುಕಲೂ॥ ಪ್ರಾವಿಲ್ಲತಾಪತಿಯುಚಲ್ಲಾಣಮಂತೋಟ್ಟು।
ತೀವಿಕಾಸೆಯುಬಿಗಿದುವೀರಚಿಮ್ಮುರಿಸುತ್ತಿ । ಪ್ರೋವಿಕತ್ತುರಿತಿಲಕವಿಟ್ಟುಪ್ರೂ
ಸರಮುಡಿಪುಗೀರುಗಂಧವನುಧರಿಸೀ ॥ ೨೨ ॥ ಬಾಲಕೃತಿಂಪವನುಳಿದುಪಟು
ತರಸುಘಟವಾಂತು । ಕಾಲಭೈರವರೂಪಿನಿಂದನಿಲ್ಲಲುವರನೆ ಭೂ । ಪಾಲಕ
ನದೂತರ್ಕೈತಂದು ರತಿದೇವಿಯುಳಕರೆದುನಿಂವಾಪ್ತಸಖಿಯೊ ॥ ಬಾಲಕನಸು
ರಪತಿಕರೆದಪನುಕಳುಹೆಂದು । ಕೇಳಲ್ಯಾತಕ್ಕೆಕರೆದಪನೊಬಾರೆನುನಿಮ್ಮ ।
ನಾಳುವಂಗುಸುರುಯಿಂತೆಂದು ಯವನೆನಲುಬಂಧವನುಚಿರಗಾಗಿಪೋಗೀ ॥
೨೩ ॥ ಯಸುರೇಶ್ವರಂಗೆಬಿನ್ನವಿಸಿಮವನೆತ್ತಣಾ । ಹಸುಳನೆಲೆಸ್ವಾಮಿಯು
ತ್ಯಘಟನೀಮೂಲೋಕ । ವಿಸರದೊಳುದೇವದಾನವಮಾನವಾದಿಗಳುಮವಗೆ
ಪವಿಳ್ಲಮೈ್ಯಸೇ ॥ ಶಿಶುವೇಷದಿಂಬಂದಕಾಲಭೈರವನೊಮೇ। ಣಮುಸಕಲ್ಪಾಂ
ತರುವನ್ರನೊ ವೀರಭದ್ರನೊ । ವಸೆದುಶಣಸುತಪೈಸುವತುಳ ವೀರರಕಾಣೆನೆ
ನುತಬಂದವನುಸುರಲೂ ॥ ೨೪ । ನಾರದಂಕೇಳಿನಾಪೇಳ್ದಯಾವ್ರದವಾಕ್ಯ ।
ವೀರಿದಾಫಲವನುಣ್ಣೆಂದುನೋಡುತ್ತಿರಲು । ಧಾರುಣೀಶ್ವರನುಯುತಿಕೋಪ
ದಿಂಬಲವಂತ ವೀರರೀರ್ವರಕಳುಹಲೂ ॥ ವಾರನಾಗವುಯುದೊಳು ಬಾಣ
ಸವನುಸೆಯುವಿಸ್ತಾರದಂಗಣದಿಮಾರ್ಗಲವ್ರತ್ತನಿಂದಿರುವ । ನಾರಿಯೊರ್ವ

ರುಬಂದುನೋಡಿ ಯತಿಭಯದಿಂದಲಾಣ್ಮಕರೆದಪನೆನುತ್ತೇ ॥ ೩೫ ॥ ಕರೆ ಯಲೆನ್ನಾಣ್ಮರಾರಿಂದ್ರನೋ ಪೇಂದ್ರನೊ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೊ ಶ್ರೀರುದ್ರ ದೇವನೊಮುವರು । ಕರಸಲಮ್ಮರುಯನ್ನ ಹುಲುದನುಜ ಬರಿಸಕ್ಕನೆಪ್ಪೋ ಗಿರೆಬಾರೆನೂ ॥ ಸ್ಮರನುಯತಿಭೀಕರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಬಂದವರ । ಕರವಲ್ಲದಿಂ ದಪ್ಪೋಗೆಂದುಸೂಚಿಸಲವರು । ಕರಚೆದರಿಮರಳೈದಿದನುಜೇಂದ್ರನೊಡನೆಮ ವೆನಥಟನಿಂತೆಂದುಸುರ್ದರೂ ॥ ೩೬ ॥ ಕಡಲಸಾರಮಹೀರ್ದುವಡಭಪುರುಷಾ ಕೃತಿಯು । ವಡೆದುದೋಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ನರರೂಪತಾಳ್ದುದೊ । ಸಿಡಿಲಹೊತ್ತಾಳ ಮೆಮಾನವನಾಗಿಬಂದುದೋ ಸುರಾಸುರಮನುಜರೊಳಗೇ ॥ ಪುಡಿಕಿದೊಡೆ ಯಿಂತಿಪಟುಭಟಪರಾಕ್ರಮರು ಯೊಪ್ಪೊಡವಿಯೊಳುಕಾಣೆವಾವೈದಾಣ್ಮಕರದ ನೆಂದೊಡೆಯುಶಂಕಿಸದೆ ಮಾರ್ಮಲವೃತ್ತನಿಂದಹನೆ ಯಂಗಣದೊಳೊಂದು ಸುರಲೂ ॥ ೩೭ ॥ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋಪವೈವಡಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂ । ಪಡ ರೆನಾಸಿಕದಿಪ್ಪೊಗೆಸೂಸೆಬಾಯಲ್ಲಿಕೆಂ ।ಗಿಡಿಯನುಗುಳುತ್ತೆಕೆಲಬಲದೊಳಿಹಪ ಟ್ಟುಭಟರಕಡಿಗೆನೋಡಲುಯೇಳುಶೇ ॥ ಕಡುಮುರುಳರಕ್ಕಸರುಕೋಡುನಿರೂ ಪವಪ್ಪೋಗಿ ಮೃಡನಮರೆಬಿರ್ದಡಂಪಿಡಿದೆಳದುತಹೆವೆನಲು । ಹುಡುಗನಿನಿತ್ಯಾ ಕೆದಶಕರುಪ್ಪೋಗಿ ಕರಚರಣಪಿಡಿದೆಳದುತರ್ಪುದೆನಲೂ ॥ ೩೮ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಟರುದಶಕರುಪರಿದುಬಂದುಯಾ । ಚಿತ್ತಭವನನ್ನು ಕರೆಯಲುಶಂಕಿಸದೆಯಿ ಹನ।ಮುತ್ತಿಕೈದುಡುಕಿಪಿಡಿದೆಳೆಯಲುಜ್ಜುಗಿಸೆಕೈಗಳರ್ಘುಡಿದುರ್ಘಾಡಿಸಲ್ಕೇ॥ ಹತ್ತುಮುಂದಿಯುಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದುನೆಲದೊಳುರುಳ್ವ । ನೆತ್ತಿಚರಣಗಳಹತಿ ಯಿಂದೆಮರಳೈದಿದನು ।ಜೋತ್ತಮನಸನ್ನಿಧಿಗೆಪ್ಪೋಗೆಬೆರಗಾಗಿ ಶತಯತಿಬಳ ರಯಟ್ಟಲವರೂ ॥ ೩೯॥ ಹರಿಗೆತೋಮರಕುಂತಖಡ್ಗಾದಿಕೈದುಗಳ । ಯಿರ ದಾಂತುಪುರವಣಿಸಿಪ್ಪೋಗಿಮುತ್ತುತಸ್ಮರನ । ಯಿಡಿಕಡಿಪಿಡಿಕಟ್ಟೆರೆಂದುಯಾ ರ್ಭಟಿಸುವರನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನೊಂದಿ ॥ ದುರುಳದಾನವನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ಖಡ್ಗಹುತಿಗೆ । ಯಿರದೆಚೂಣಿಯಬಲಿಯಕಳುಹಿದನೆಬನ್ನಿರೆಯೆಂದು ಕರದ ಸುರಗಿಯನುರ್ಘುಳುಪಿಸಿ ಕೋಟಿಮಿಂಚಿನತಿಬೆಳಗುಪ್ಪೊಳೆಯೇ ॥ ೪೦ ॥ ಪುರ ವಣಿಸಿಸಿಡಿಯುಬಂದವರಕಣ್ಗಳಿಗೆದು । ಸ್ತ್ರೀಭ್ರಮಣವ್ವೊಂದಿಮುಂಗಾಣದೆನಿ ಲಲುಶಂ । ಬರವೈರಿಸರ್ವರುಂಪಿಡಿದಕೈದುಗಳಶಳಕೊಂಡು ಘಾಯುಂಗೊಳಿಸ ಲೂ ॥ ಬರಿಗೈಗಳಿಂರಕ್ತ ಸುರಿವಮುಸ್ತಕವಿಹಿಂತಿಸುಗಿ ನೋಡುತ್ತಲತಿಭಯ ದಿಂದಮುರಿದುಬರ್ಪರನೀಕ್ಷಿ ಸುತಲಸುರೇಂದ್ರನತಿಕೋಪವಿಂಪಟು ಭಟನುಹಾ

ವೀರರಾ ॥ ೪೧ ॥ ಮಿಗೆಸಹಸ್ರಮುಮನಷ್ಟಲ ವರುಬಿಲು ಬಾಣಗಳ ಸೊಗಸಿ
ನಿಂತಳೆಮವಿೂಸೆಯತಿದ್ದು ತಂಕುರಿಯು । ಜಿಗಿದುಶೀಳುವರೆಮೃಗರಾಜನ್ಯಾತ
ಕ್ಕೆ ಸೀವರ್ಾವಿಂಗೆಳುಗಪನ್ಯಾಕೇ ॥ ಬಗೆದುಕುರುಳಂಹೇನನೊರಿಯೊಳೆ । ನೆ
ಗಹಿಗುಂಡೆತ್ತುವರೆಸೊಂಡೆಕಾಯಿಗೆಸಣ್ಣ । ಮಗುವಹಿಡಿತಕ್ಕಿನಿತು ಬಲಮ್ಯಾ
ಕೆಯುವ್ಮ ಬಿಡಬೇಕಸಮವಗೆಯು ವ್ಯಾಲೀ ॥ ೪೨ ॥ ಆಳಿದೊಡೆಯು
ನ ಯೊಗ್ನೆವಿೂರಬಾರದುಯೆನುತೆ । ನಾಳಿಗಳೆವೃತ್ತೆ ಭೋರನೆಬಂದು
ಮುತ್ತಿಪ್ರಾ । ಗೊಲಬೆಟ್ಟಕೆಕರಚರಣಂಗಳುಮ್ಮುಡಿ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ್ಯೆದಿ
ದಾ ॥ ವ್ರೋಲುಯತಿಭೀಕರದಿನಿಂದಿರಲು ಕಂಡುಯುಸುರಾಳಿ । ಬೆರಗಾಗಿ
ತರುಣನುಯತ್ತಯತುಳತರ । ಸ್ಥೂಲತನುಯತ್ತಣಿಂಸಂಭಾವಿ ಸಿತೊನಮ್ಮ
ಖಳವತಿಯುಹಸುಳನೆಂದೂ ॥ ೪೩ ॥ ಮುಗ್ಗಡವೆ ತನ್ನ ಮಾಯಾವಿ ಸಕಲ
ವಿದ್ಯಂಗಳನುತೋರೆಫಲಿಸಿತ್ತು ನಾರದಮುನಿಪುಂಗವಂಪೇಳ್ದುದೆಸತ್ಯಹರಿ ಪು
ತ್ರನಾಡುದರಿಂಡಲೀಸಿದ್ಧಿಯೂ ॥ ಸಂಘಟಿಸಿತುಳಿದನರ ಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತಹು
ದೆ । ನಂಗವಿಸಿಬಂದುಹಿಂತಿರುಗುವರೆ ವೀರರ್ಗೆ। ಯಿಂಗಿತಮದಲ್ಲಕೈದುಡುಕಿ
ನೋಡುವೆನೆನುತಧನು ವಿಂಗೆಸಿಂಜಿನಿಯನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಯೇರಿಸಿಯೆಪ್ರೊಸೆಮ
ಸಡಕ್ಯಾರಸರಳಂಗಳನು। ಸೇರಿಸುತಕರ್ಣಪ್ರೂರಾಯ ಕಂಕಳೆಸೆಳೆದುವೀರವ
ಟು ಭಟರುಯುಚ್ಚೆಚ್ಚಿದೋಬ್ಬರಿಯೆಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮಳೆಕರದೊಲೂ ॥ ಧಾರು
ಣಿಯುನಂಬರಮುದಳವಿಕ್ಕು ಗಳಮುಸುಗಿ । ಭೋರನೈತರ್ಪಬಾಣಂಗಳನ್ನೆರೆ
ನೋಡಿವೀರನೊಂದಂಬನಭಿ ಮಂತ್ರಿಸಿಡೆದಶಶತ ಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಂಕೋಟಿಯಾ
ಮಿಗೆಪೇರ್ಚಿಬರ್ಪಬಾಣಂಗಳ ವೊತ್ತಮುಮನುಗಿದತ್ತಣಿಂದತ್ತವೃತ್ತರಿಸಿಚಿ
ಜಮ್ಮಗುಳೆ ಮಾರ್ಗಣಿಯುಧನುವಿಗೆತೊಡಿಸಿ ಯಿಡಲುರಿಪುಬಲವನಂಡಲೆದು
ಮುತ್ತೀ ॥ ತಗುಲಿಕರಚರಣ ಮುಂಬಾಹುಭುಜಪೇರುರವ । ಬಗೆದುಗರಿಸ
ಹಿತತಜ್ಝೊಚ್ಚಿಸರ್ವಾಂಗದೊಳು । ವೈಗಿವರಕ್ತದಧಾರೆ ಚಿಮ್ಮುತಿರೆಬಂದವ
ರುಬಲ್ಯಾರಘಾಯಗಳಲೀ ॥ ೪೫ ॥ ಅಲರ್ದಚಂಪಕ ವೃಕ್ಷಕೆರಗಿ ಯಳವಳಿ
ದಯುಳಿ । ಬಳಗದಂದದಲಿಮುಲುಗುತರ್ಪಯುವೆಸೀವಿ । ಗಳನೋಡಿಯುತಿ
ಕೋಪಟೋಪದುಂಪ್ರೊಡವಿಯುಂಪ್ರೊದೇಳುತಿದಲಾಗಳೆಯಿಳಿದನನ್ನೋಡಸೀ
ನಾಡಿಮಸ್ಸಿಕ್ಷಿಸುತ। ಮೋಳಿಂದುತಿಸ್ಪುಟುತರೆ ಸಂಗಮವನ್ನು ಕೆಗುಳ್ಳದಾಯಳೆಗಿಡ
ಕೆಸೀಕರ [illegible] ದಮನಾಸು ಮಾರ್ಗಣವಸ್ವೃತಿ ಬಾಹುದೈಸ್ಟ್ರನಾ ॥ ೪೬ ॥ ಪಿ
ಡಿದುಸುತಿಂದುಸುಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಯುಂಪ್ರೊಡವಿಪನನಿಲಿಸಿಯುಪ್ಪಡೆಗೊಂ

ಘುರಕ್ಕಸರಾ। ಪಡೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕುಳ್ಳ ಯತುಳಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮದಬಿರುಗಳಾ॥ ಕಡಿಗೆನೋಡಲು ತಪ್ಪುತ್ತಮಗೆವಾಯಿತಪೆತ್ತು। ಪಿಡಿದುಧನುರ್ಬಾಣಮುಖ್ಯಖಿಳಳಿಯುಧಂಗಳನು। ಮಡನೆನೆರೆದುಸು ಮಹಾಬಲರು ಲೆಖ್ಖಂಗ್ಯೆಯ್ಯಲಸದಸದಳವುವಾಗಲ ಜಗೇ ॥ ೪೮ ॥ ವಡಗೂಡಿಸೇನಾನಿ ಪ್ರೋಗಮುತ್ತಿದಸ್ಮರನ। ಪ್ರೊಢವಿವನೆಯುರದಂಡು ಖಗಪತಿಯಮುತ್ತಿದೊಲು। ಕಡುಮುದವಿಕರಿನಿಚಯು ಕೇಸರಿಯೆಕವಿದಂತೆಕತ್ತಲೆಯು ವೊತ್ತಮುಳಿದೂ॥ ಜಡಜಾಪ್ತನಿದಿರವಾರ್ಮಲ ವಂತೆರಕ್ಕಸನ ಪಡೆಸ್ಮರಕುಮಾರಕನಮುತ್ತಿತು ಚಂದ್ರಮನಬಿಡದಡಸಿ ಕವಿವರಾಹುವಿನಪೇರ್ಬಲದಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತುತ್ತೆತ್ತಲೂ ॥ ೪೯ ॥ ಯುಲಪ್ರೊಸಣ್ಣವನೆಯೊಮಹವಿದ್ಯ ಮನ್ನಿನಗೆ। ಕಲಿಶಿಪವರೇಗುರುಗಳೆಲ್ಲವೆಕರಸಿದಡೆ। ಬಲುಗರ್ವದಿಂದ ಬಾರದೆಯಿರಲು ಗುರುದ್ರೋಹಕೊಳಗಪ್ಪದಿದುವುಚಿತವೇ ॥ ಯಳೆಯನೀನರಿಯದಿಂತಂಗ್ಯೆ ದಡೇನಾಯ್ತು। ಖಳರಾಯನಿಂದಮನ್ನಣೆಗೊಳಿಪೆ ವೊದಲಂತೆಚಲಮುಳಿದುಯಂನೊಡನೆಬಾರೆಂದು ಸೇನಾನಿಕರಿಯೆಕಂದರ್ಪಕೇಳೀ ॥ ೫೦ ॥ ಗುರುಯನಗಾರೆಲವ್ರೊಪರಮಾತ್ಮತಾನೋರ್ವನಿರು ತಸಚರಾಚರವ ಸೃಜಿಸುವಡೆತನ್ನತಾ। ಸ್ಮರಿಸಲಾನೆನಹು ಮಾತ್ರದಲಿಮನಸಿಜ ನಾಗಿವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚಗಳನೂ॥ ಭರದಿಸೃಷ್ಟಿಪೆನೆಂದುಕಾಮಿಸಲು ಕಾಮನೆ। ಬರುಯೆನ್ನ ಸಕಲಜೀವಾತ್ಮರಮನೋಭವನು। ಪೆರವಸ್ತುವಿನನೆನಹಿ ನಿಂದೊಗೆದಪ್ಪಂಗೆ ಗುರುವಾರುನಾನರಿಯದಿರ್ಪ ॥ ೫೧ ॥ ಆಸಮವಿದ್ಯಂಗಳೀಹವೇ ಯೆನಕೂಡೆಮಥ। ನಿಸಿಯೂಪದೇವದಾನ ಮಾನವಾದಿಗಳು ವಿಸರಬೊಳುಗೆಲಿವರಿನ್ನಾರುಸುಸುಳನುಯೆಂದುದಾಸಿನವಿಕರಿಯೆನಿನಗೇ ॥ ವಶವಪನೆಮಶಕನೀನೆತ್ತ ಮದಕರಿಯುತ್ತ। ಮಸುಗೊಂಚೆಪೆರ್ಘಸಾಯದೆ ಪೋಗಿನಿಮ್ಮಾಳ್ದ। ಅಸುಚವತಿಯುಂಕಳುಹು ಪಗೆಯುನಿನಮ್ಯಾಲಿಲ್ಲ ಮವಗೆನಗೆ ತೊಣೆಯಿಲ್ಲಪೇ॥ ೫೨ ॥ ಯಿಂತೆಂದಕಂತುವಿನವೀರತ್ವಮಂಕೇಳಿ। ಪಂಥದಿಂಖಳನಸೇನಾನಿ ತನ್ನಯಬಲಕೆ। ಮುಂತೆಯಪ್ಪಣೆ ಯಿಯ್ಯೆವುರುಬಿಸರಳ್ಗೆರೆದರತಿ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದರವದೀ॥ ಯೆಂತುಪೇಳುವೆನು ಯೊಗಸದಿಂದಸರಳ್ಮಳೆಯು। ನಿಂತುಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಕೆಸುರಿವಂತಪ್ಯೆಲೆಪ್ಯೆ। ಲೆಂತೆಟಬ್ಬಯೆಸೆವಾ ವೀರಪಟುಭಟರನೋಡಿ ಮನ್ಮಥಸುನಗುತಾ ॥ ೫೩ ॥ ನಾನವಂದನುಯುನ್ನನೊಯ್ಯುಸವವೆನೀವೆಚ್ಚ। ಬಾಣಂಗಳೆಂದುಯುಪ್ರಕ್ಷವಾಗಲ್ಕೆಯಾದಾನವರು ಯುಸಿವಳರನಿಚಯುಬಯಲೊಳುಸುರಿ

ವವರುಷಮೆನೆಧರೆಗುರುಳಲೂ ‖ ಮೀನಾಂಕಮುಗುಳೆಯುತ್ತಿ ಘೀಂಕರಾಕೃತಿವೆ
ತ್ತು ತಾನೆಪ್ಪೋಂಘಂಟೆಗಣಮಣಿರೆಂಬಧನುಸಾಮ । ಪಾಣಿಯಿಂಪಿಡಿದುವರಕ
ರದಿಂದೆಪ್ಪೊಂದುವಿಶಿಖವನು ಯಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ್ತೇ ‖ ೪೪ ‖ ಯಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿಯುಲಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತಬಾಣ । ಪೆಚ್ಚಿಗಗನಾಂಗಣವನು ಚಚ್ಚಿಯಸು
ರನಬಲಮು । ಚುಚ್ಚುತ್ತಕಚ್ಚುತ್ತ ಹಚ್ಚುತ್ತಕೊಚ್ಚುತ್ತ ಸುಚ್ಚುನೂರಾ
ಗಿಸುತ್ತಾ ‖ ವುಚ್ಚಳಿಸಿಕರುಳು ಕಂಡಂಕೊಬ್ಬು ಮಿದುಡೊಡೆದು । ಅಚ್ಚರ
ಕ್ತದಿಕೂಡಿಹರಿಯೆಂತಿಪತಿಯುಕಂಡಚ್ಚರಿಯುಗಡಲೊಳಮುಳುಗಿ ಮೈಮರೆ
ದುಮೆಚ್ಚುತ್ತುಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಲೀ ‖ ೫೫ ‖ ಯಲೆದುರುಳ ನೀನುಯೊಕುಟಿಲವಿ
ದ್ಯಂಗಳಿಂ । ಬಲುಹದೋರದಳೆಕಲಿಯಾಗೆನ್ನ ಸಮ್ಮುಖದಿ । ನಿಲಉನಿನ್ನಳವ
ನೊಡುವೆನೆನುತವಸುಮುಯುದವಿಶಿಖಾಸನನನ್ನು ಪಿಡಿದಾ ‖ ಪೊಳೆವಹೊ
ಮ್ಮಿಡಿಗೆಯಹೊಂಗರಿಯ ಬಾಣಗಳ । ನಲವಿಂದೆಸಿಂಜನಿಗೆ ಯೆಳೆವಡಿಸಿಸ
ತ್ವದಿಂ । ಕಳೆದುಮದನನ ಹೃದಯಸರಿಸಲ್ಕಿತೆಗೆದೆ ಸೆಯೆಕಾಲ್ಬೆಗೆಯ ದೆನಿಂ
ತರೇ ‖ ೫೬ ‖ ಮೊದಲೆಯಾತನು ಮನವಮಾನವೆಟು ಭಟರಯಾ । ಯುಧ
ಗಳಂತಾಗಿನೋಯಿಸವೆಖಳನೆಚ್ಚಗೋಲ್ಗುದಿಸೋಂಕದೆಬಯಲಸೆಚ್ಚಚ್ಚುಬ
ತ್ತಳಿಕೆಬರಿದಾಗೆ ಧನುವಬಿಸುಟೂ ‖ ಗಧೆಯುಶೂಲಾಸಿಮುಖ್ಯಾಖಿಳಾಯು
ಧಂಗಳಿಂದಸದೆಮುಜಿಂಡಾಗಿ ಬ್ಯಾಸರಲುಗಹಸುತ್ತೆ । ಮದನಮುಗುಳ್ನಗೆ
ಯಿಂದವನಾಯುವಿದ್ಯಮನುಳಿದು ಕಲಿಯಾಗಿನಿಲ್ಲೆನಲ್ಕೇ ‖ ೫೭ ‖ ನಿಖಿಳಕೈ
ದುಗಳೆನ್ನುವುಳಿದುನಾನಿನ್ನಸ । ಮ್ಮುಖದಿಸಾಕಾರದಿನ್ನಿಂದಿರಲುಗೆಲ್ಲದೆ । ವಿ
ಕಳಗೊಂಡುವದಿನಿರಾಯುಧನು ವಾಗಿನಿಲ್ಲುವರೆಕಲಿ ವೀರಭಟರೂ ‖ ಮಕ
ರಕೇತನುಯಿಂತು ಮೂದಳಿಸಲವ ದೀನಮುಖನಾಗಿ ಹೃದಯತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತ
ನಿಂದಿರಲು । ಶುಕವಾಜಿಜೀವದಿಂಬಿಡುವೆ ಪೋಗಿರಿನಿಮ್ಮಯೊಳ್ದನಂಕಳೆಹೆ
ನುತ್ತೇ ‖ ೫೮ ‖ ಅಭಯಮುನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಲುಹಗಲಿನತಾರ । ವಿಭು
ವನೆರೆಪ್ಪೋಲ್ವರಸವರತವದನದಲಿತ । ತ್ರಪೆಗೋರ್ವನೆನಿರಾಯುಧನಾಗಿಬಂದು
ರಕ್ಕಸರಾಯಗಿಂತೆಂದನೂ ‖ ಅಂಬುಜಾಸ್ತ್ರವನು ನರಸುರದನುಜರಂತ್ತಲ ।
ತ್ರಿಭುವನದೊಳವನ ಸೆಣಸುತ್ತಜೈಸುವರಿಲ್ಲ । ಕಬಳಿಗೊಂಡುದೊಬಯಲ
ಭೂತಮೊಂಬಂತೆಯುನ್ಮಯ ಬಲಮನೆಲ್ಲಪ್ಪೊಂದೇ ‖ ೫೯ ‖ ಸರಳಿಂದಲಿ
ಚ್ಚುನೆಲಕೊರಗಿಸಲು ನಾನಿರದೆ । ಕೆರಳಿಕೆಂಗರಿಯುಗೋಲ್ಗರಿಯ ಸೊಂಕ
ದಲಿಪೇ । ಧ್ವರಸಕ್ಕೆನೆನೆಯದಿ ಹಮರುತನೆಂತಿರ್ದನವನನ್ನಿರಾಯುಧನಾಗ
ಲೂ ‖ ಕರುಣದಿಂಕೊಲದೆನಿಮ್ಮಳ್ದ ನಂಕಳುಹೆಂದು । ಬಿರಲಿಕದೆನ್ನೈತಂ

ದೆನೆನುತಕಿಂ । ಕರವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಬಿನ್ನೈಸಲಾಖಳರಾಯಕೇಳಿಯತಿಕೋಪ
ದಾಳೀ ॥ ೬೦ ॥ ಯುಲಪ್ರೊಶಿಂಹನಮುಂದೆ ಜಂಬುಕನಪೌರುಷವನೊಲಿದು
ಪೇಳ್ವಂತೆ ಭಾಸ್ಕರನಿದಿರೊಳಮ್ಮಿಂಚು । ಬುಳುವಿನತಿ ಜಯುವಬಿತ್ತರಿಪಂತೆ
ವೃಕನುಕುಳಿಯೊಳುಬಿದ್ದುಮೂಲೋಕವೂ ॥ ।ಮುಳುಗಿಪ್ಪೋದುದು ಯೆಂಬ
ಮಾಳ್ಕೆಯಿನ್ನಿಂಸೊಲ್ತು । ವುಳಿದುಬಂದು ದಕರಿಯುಪರತರಂಗೆಯ್ವೆಯೆಪನ
ಳವೆಷ್ಟು ಯನಗೆಸಮನಾರುಂಟುದೇವ ತಾದಿಗಳೊಳಗೆಯನುತಕೋಪಾ ॥
ಟೋಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿವುರಿದೆದ್ದುಯಿಂದ್ರನು ಪ್ರೊಲಿದು । ತಾಪಿಡಿವವಜ್ರಾಯುಧವ
ಕಳೆವಯಗ್ನಿವುರಿ । ಯೊಪಟುವನಾರಿಸುವೆಶಮನದಾಡೆ ಯುಕೀಳ್ವೆನೈರುತಿ
ಯಯುಧಟಮುರಿವೇ ॥ ಕೂಪಾರದೊಡೆಯ ನೊಡಲಂಬಗವೆವಾಯುಭೆಲ ।
ವ್ಯಾಪಾರಮಂತೊಡವೆ ಹರಸಖನನವನಿಧಿಯು । ನಾಪ್ರೊಕ್ಕುಕೈಶರೆಯ ಗೊಂ
ಬೆಯೊಶಾನ್ಯನಾಯುಧವಕ್ಕೆ ಕೊಂಬೆಬಿಡದೇ ॥ ೬೧ ॥ ಹರಿಯಚಕ್ರವಕಳೆ
ವೆ ಮೃಡನಕಿಡಿಗಂಣೊತ್ತಡವೆ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೆ ನಗೆಪವಣಲ್ಲಸುರಗಿರರ ।
ನೊರಜುಗಳನೊರಸುವೆನು ಯೊಕೂಳೆಚಿಣ್ಣನಪರಾಕ್ರಮವ ನೆನ್ನಮುಂದೇ॥
ಪರತರಂಗ್ಯೆದುಪ್ರೊಗಳು ವೆನಮ್ಮಕೂಳ್ದಿಂದು । ದರಿಯಬಿರುದೆತ್ತಿಬಿತ್ತರಿವ
ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿ । ಯಿರಲೀಸದೆಪುರವಪ್ರೋರಮಡಿಸಿರೆಂದುಚರರ್ಗರುಹಿಯತಿ
ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೂ ॥ ೬೩ ॥ ಚರಣಾಂಗುಟದಲಿಂದಲೆದ್ದುನಾಸಿಕವಿಪ್ರೊಗೆ ।
ವೆರಪಿಕಂಣಿನಲಿಕೆಂಗಿಡಿ ಸೂಸಿಬಾಯೊಳಂ । ವುರಿಯುಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಘುಡಿಘು
ಸ್ಲಿಕೆಲಬಲನೋಡಿಪ್ರೊಡವಿಯಂಪ್ರೊದ್ದೇಳುತೇ॥ ತರಿಸಿದನುರಣದವೈಜೋಡು
ಗಳನೆಲ್ಲಕೆಂ । ಬರಲವಣ್ಣದಗೆಜ್ಜೆಘಲಿಲಿಂಬಚಲ್ಲಣವ । ನಿರದೆಯುಳವಟ್ಟುಟ್ಟು
ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯುಂಬಿಗಿದು ವೀರಚಿಮ್ಮುರಿಚೆಂದಿಯೂ ॥ ೬೪ ॥ ಸುತ್ತಿಪರಿಮಳ
ವೆರದಗಂಧವೈಯ್ಯೊಳುಪ್ರೂಸಿ । ಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕಮಂತಿದ್ದಿಪೆರೆನೊಸಲಿನಲಿ।
ಮತ್ತೆಹೊಸಸೌರಭ್ಯಪುಷ್ಪವಾಲೆಯುಮುಡಿದು ಅರಿಬರಿದಿನಿಂದಲುಲಿವಾ ॥
ಮುತ್ತಿನಿಂಮೆರೆವಪೆಂಡೆಯುವಚರಣದೊಳಿಟ್ಟು। ಮತ್ತೆಮಧುರಸವಪಾನಂಗೈ
ದುವದನದೊಳ । ಗೊತ್ತಿಕರ್ಪುರವೆರೆದತಾಂಬೂಲಕಬಳವರಣೋತ್ಸಹದ
ಯೊವೇಶದಿಂ ॥ ೬೫ ॥ ವಡನೆನಿಖಿಭಾಯುಧಂಗಳನಾಂತುವುಲಿವಕಾಲ್ಪೊಡ
ರುಪ್ರೊಕ್ಕುಳಘಂಟೆರ್ಘುಣಮಣಾರವದೊಡನೇ । ನಡೆವನೀಲಾದ್ರಿಚೈತನ್ಯವೆ
ತ್ತೈತರ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂಮಲವೃತ್ತಲೀ । ಅಡಿಯಿಡುತರಣಭೂಮಿಗೈತಂದುಕಂ
ಡನಾ । ಮೃಡನಕೊಪಾಗ್ನಿ ಪುರುಷಾಕೃತಿಯ ತಾಳ್ದಂತೇ । ತೊಡೆತೋಳು

ತೀರಿನಿಂದಾರಕ್ಕಸನವೈಯ್ಯಘಾಯಂ ಗಳಿಂದೊಗೆದುರುಧಿರವರಿದೂ ॥ ಯೊ
ರುಪಾಂಟುವರೆಯುಸದಳದ ತೊರೆಯೊಗೆಕರ । ವಾರಿಜದಿಸುರಿವರಕ್ತವ ನೊರ
ಸಿಕೊಂಡುದು। ಸ್ಮರಕೋಪದಿಮ್ಮಾರಸೆಡ ಕರದಚಾಪವಮಂಖಂಡಿಸಲು ಕಾ
ಮನಿರದೇ ॥ ೭೯ ॥ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕಾಲ ರುದ್ರನಕೋಪದಾ ಕೃತಿಯೊ । ಳ
ಡಸಿಪಿಡಿದಮ್ಮುರಿದಚಾಪಾರ್ಥದಿಂತಿರುಹಿ । ಪೊಡೆಯೆವಜ್ರಾಯುಧದಿಗಿರಿಯ
ಕ್ರೌಯ್ದಂತೆಮಸ್ತಕವಡೆದುಸುಸ್ತಿಗೊಂಡೂ ॥ ಕೆಡೆಯಲಸುರೇಂದ್ರನಂಕಂ
ಡುಕಾಮನುಯರಗಿ ವಡನೆಯದ್ದೆಯ ಕ್ಕಾರದಾರೆಯಕಠಾರಿಯಂ । ಬುಡ
ಮುಟ್ಟತಿವಿಯಲುರಮಂಬಗೆದು ಬೆನ್ನಿನಲಿತಟ್ಟುರ್ಚಿನೆಲಕ್ಕೆಳಿಯಲೂ ॥
ಜಲಜಾಸ್ತ್ರಖಳನೆದೆಯ ಯಡದವದದಿವ್ಮೆಟ್ಟಿ ಬಲುಹಿಕಠಾರಿಯಂಕಿತ್ತಲ
ಸಲೈದಿರತಿ । ಲಲನೆಬಿಗಿದಪ್ಪಿಷುಧರಾಮೃತವನು ಣಿಸಿತಾಂಬೂಲಕಬಳಮ
ನೀವುತಾ । ವಲಿದುಕುಸ್ತರಿಸಲಾರಕ್ಕಸನ ರಾಣಿಯಾ । ಘೆಣಿಳಿಲನೈದೆತ್ತಿವುರ
ಕಪ್ಪಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ । ಜಲದಿಂದಘಾಯಗಳತೊಳೆದುನಿಮುಷದಿ ವ್ರಾಯ್ವುಮ
ದ್ದಲೇಪನಗೈವುತೇ ॥ ೮೦ ॥ ಬಳಿಕಘಾಳಿಯಬೀಸಿಯಚ್ಚರಿಸಿ ಮಧುರಸವ
ನಲುವಿಂದಪಾನಮಂಗೈಸಿ ತಾಂಬೂಲವಿ । ತ್ತಲಸಪೆವುಪಚರಿಸಲೊಡನೆಚೇ
ತರಿಸೆದ್ದು ಹೂಂಕರಿಸಿಕಣ್ಬಿಡುತ್ತೇ ॥ ಖಳರಾಯನತಿಕೋಪದಿಂದೆಯಿಕ್ಕೆ
ಲನೋಡಿ । ಕಳೆದುಮೀಸೆಯಬಾಹುಮೂಲಗಳ ಚಪ್ಪರಿಸಿ । ಯಲಪ್ರೊಕಾಲ್ಗ
ಟ್ಟುವೋಡದೆನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತಲಾಯುಧನು ಪಿಡಿದೂ ॥ ೮೧ ॥ ಜಡಿದುಂಬುತಿ
ಕೋಪದಿಂದೆಸೆದುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾ । ಭೆಣಿಡಿಸುತ್ತಬವಾಣಯುಧಕೆ ತನ್ನಯ
ಮೆಯ್ಯಗೊಡದೆತಪ್ಪಗಲವನರಿದಾ ವಳ್ಳೈದುಗಳುಯವನನಲಿಕಿಸವೆನುತ್ತೆ ॥
ವಡನೆತನ್ನಯಮಾಯ ವಿದ್ಯದಿಂಪಿವನನಾಂ । ಬಿಡದೆಮರ್ದಿಪೆನೆಂದುನೆ
ನದು ಕಲ್ಪಿಸಿದನಾಮ್ರೃಡನರಸಿಯಿದಿರೊಳೈತಂದಮಹಿ ಷಾಸುರನಪಡಿಯಲಿ
ಮ್ಮಡಿ ರೂಪನೂ ॥ ೮೨ ॥ ಬಿಡಲುಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕಾಲ್ಕೆದರಿಮಾರ್ಮಲ
ವುತ್ತ । ಕಡುಭೀಕರದಿ ಬರ್ಪವೇಕರ್ಣೀನಂಕಂಡು । ವಡನೆರಣ
ಮಾರಿಯಂಕಳು ಹೆಸರ್ರನೆಸೀಳಲಸುರೇಂದ್ರನೆರಗಿ ಮುಗುಳ್ತೇ ॥ ಯಿದಿದಮ
ದಗಜವನಟ್ಟಲ್ಕೆಸುಂಡಲವಿಂದ । ಪಿಡಿದಡಿಗಳಿಂದೆತುಳಿದಪೆನೆಂದುಭರದಿಘೀ ।
ಳಿಡುತಬರ್ಪುದನರಿದುಸ್ಮರ ಸಿಪ್ಪುವನುಕಳುಹಿಸಿತಕೆರಗಿಧರೆಗುರುಳೆ ॥ ೮೩ ॥
ಮತ್ತೆಯುಸುರೇಂದ್ರನುತ್ಕಟದಕೇಸರಿಯುಕಾ । ಣುತ್ತಶರಭಾಂಕವಪ್ಪೈಯಬಿ
ಡಲು। ಚಿತ್ತರದಿಸೇರ್ಗಿರಿಗೆಯರಗಿಪ್ರೇಳ್ಗೆ ವಂತೆಮುರಗಿನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಲೂ ॥

ಚಿತ್ತಭವನದನರಿದು ಭೇರುಂಡನಂಕೆಳುಹ । ಲತ್ತಣಿಂದತ್ತಪಿಡಿದೆತ್ತಿಗಗನಾಂ
ಗಣದಿ । ಸುತ್ತಿಸುೞಿದಿರಗಿಸುತೆ ಖಗಮೃಗಸಮೂಹಕ್ಕೆತುತ್ತನಾಗಿಸಿಕಾಣಿಸು
ತಾ ॥ ೮೫ ॥ ಅಸುರೇಶನಿದಕೆಶಂಕಿಸನೆನುತದಿಗ್ಬಭವ । ಮುಸುಗಿಘೋ
ರಾಂಧಕಾರದಿಭಯಂಗೊಳಿಸಲಾ । ಕುಸುಮಾವತೀಶಭಾಸ್ಕರನಕೃತ್ತಿಮವಕ
ಲ್ಪಿಸೆಕತ್ತಲಂಪರಿಯಲೂ॥ ಅಸಮವಿಲಯಾಮೇಘದಿಂಮಳೆಯಸುರಿಸಲಾನಸ
ಮಾಸ್ತ್ರಜಂಝಾಮಾರುತನಟ್ಟಿಬಯಲನಾಗಿಸಲವಂ ಕುಟಿಲಪದ್ಯಕ್ಕಳುಕ
ನೆನುತತೊಡೆಭುಜಗಳನುಚಪ್ಪರಿಸುತಾ ॥ ೮೬ ॥ ಮುಷ್ಟಿಸಾಧನವಮಾಡು
ವನುಬಾರೆಂದುಜಗ । ಜೆಟ್ಟಿಶಂಬರಕರೆಯೆವಾಗತೋಳ್ಕೊದಲಗಳ । ತಟ್ಟಿತ
ವಕಿಸುತಬಿಗಿದುಟ್ಟಚಲ್ಲಣದುರೆಗೆಜ್ಜೆಘಲುತ್ಕರದೊಡನೇ ॥ ನೆಟ್ಟನೆಯಿದಿ
ರಾಗಿನಿಂದವಂಬೊಬ್ಬಿರಿದು । ದಟ್ಟಿಸುತೆಭುಜವಭುಜಗಳಂಹೊಯ್ದುಯಿರದೆ
ಹೆ । ಬ್ಬೆಟ್ಟಂಗಳೆರಡುಜ್ಸೈತನ್ಯವೆತ್ತಕಾದುವಂತೆ ತಾಗ್ಯಾಡುತಿರದೇ ॥ ೮೭ ॥
ಪೂರ್ವಮರಘನಸತ್ವದಿಂದೊತ್ತಿಹಿಂಜರಿದು । ಕೌರ್ವಿಲ್ಲನತಿಕೋಪದಿಂದಲ
ವುಡೊತ್ತೆವೆನ । ಕೊರ್ವಿನಿಂಬೆಳೆದರೆಟ್ಟಿಗಳೆರಡನುಂಪಿಡಿದುಪಿಂದಕ್ಕೊತ್ತಿಲು
ಖಳೇಶಾ॥ ಪೂರ್ವಿಪುರವಣಿಸಿತೋಳ್ಗಳಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯತಿಗರ್ವದಿಂತಾಗು
ತ್ತೆ ಬೀಗುತ್ತಲಾಗಿನಿಂದೋರೋರ್ವಸಮವಾಗಿ ಮಲ್ಲಗಾಳಗದೊಡನೆಸೋ
ಲುಗೆಲುವಂದೋರದೇ ॥ ೮೮ ॥ ಹಿಡಿತಿಬಿಡಿತಿಗಳಿಂದೆಕುಣಿವುತ್ತೆಪೆಣಗುತ್ತೆ।
ಜಡಜಾಸ್ತ್ರನತಿಚಮತ್ಕಾರದಿಂವರಕರದಿ । ಪಿಡಿದಮುಳವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಲಿ
ಯಸುರನತಲೆಯನೊಡೆದಿವಿದು ಕಡಿಗೆಸಿಡಿಯೇ ॥ ಕಡುಮೂರ್ಛೆಗವಿಮುತ
ತ್ತೆರಿಸಿಪೃಥ್ವಿಗೆಕೆಡೆಯಲೊಡನೆ ತತ್ಸತಿಯರೈತಂದುನೆತ್ತರನೊತ್ತಿ । ಪಿಡಿದೆ
ತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯಾಲಿವಾಟವಬೀಸಿ ಕುಡಿಸಿಪೊಂಗಿಂಡಿಜಲವಾ ॥ ೮೯ ॥ ತಾಂ
ಬೂಲಕಬಳಮುಮನಿತ್ತುಪ್ಪವಚರಿಸಲಾ । ಶಂಬರನುಕಡುಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದು
ನೋಳ್ಪನಿತಕಾ । ಯಂಬುಜಾನನೆರತಿಯು ತತ್ಸತಿಗೆತೊಂಡೆವಣ್ದುಟಿಯ
ಮೃತರಸಮನುಣಿಸೀ ॥ ಕುಂಭಿಪೂರ್ವಮರಾರಿವಿತ್ತವರವಿರದೆಯುನ । ಗಂಬಂ
ದುದಾವಭಯಮಿಲ್ಲಪೋಗೆಂದು ಚರಣಾಂಬುಜಕ್ಕೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಡಲು ವೀರಾ
ವೇಶಮೈಯ್ಯೊಳಾವರಿಸಿನೆಗದೂ ॥ ೯೦ ॥ ಕುಣಿವುತ್ತಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರುತ
ಲೀಳುತ್ತತ್ರಿಣಯನತಪೋದ್ವಂಸಿಬರುತಿರಲು ಯಸುರೇಂದ್ರ । ನೆಣಕವೆ
ಯಂನೊಡನೆನೋಡೆಂದು ಬಂದೆರಡುಕರಗಳನುಪಿಡಿ[illegible] ॥ [illegible]ನೆಯಿ
ಲ್ಲದೆತಿಗುರಿಚಕ್ರದಂಪದಿತಿರುಹಿ । ಯನಿಲಸರಣಿಗೆಬಿಸಿವಗೆಯೆವಿಯತ್ತ[illegible]ಳಂ ।

ಗಣಿಕೆನೆಗಡಲ್ಲಿಂದ ಕೋಟಿಸಿಡಿಲುಗಳ್ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತೈದಿಪೇರ್ವೆಟ್ಟಕೇ॥೯೧॥
ಯೆರಗುವಂದದಿಜೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದಿಗಗನದಿಂ। ದುರವಣಿಸಿಬಂದುಹಡಶಿರಕೆವ
ದೆಯಲುಸ್ಮರನೆ। ಚರಣಹತಿಯಿಂದಸುರಕಾಶಿರಕ್ತವಧರಿಗೆ। ಕೆಡೆದುರುಳಿ
ಹರಣಗಳಿಯೇ॥ ಸುರಿಸಿದರುತರುಣಿಜನರೈದಿ ದುಃಖಾಶ್ರುವಂಸುರಿಸಿದಳು ರತಿ
ಯುಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಂ ಸುರಗಣರು। ಸುರಿಸಿದರು ಮಾರಸುಕುಮಾರಂಗೆಕು
ಸುಮವೃಷ್ಟಿಯನು ದುಂದುಭಿಂಕುರವದೀ ॥೯೨॥ ಯೊವರಿಯೊಳಸುರ
ಕುಲದೀಪನಂಪುಂಡ್ರೇಕು। ಚಾಪಮನ್ಮಥವೀರಚಕ್ರೇಶಮುರ್ದಿಸಲು। ಕಾ
ಪಟಮನುಳಿದುಮಂತ್ರಿಯುಮನ್ಯ ನಿಖಿಳಸೇನಾಧಿಪರುಸಹಿತಬಂದೂ॥ ಭಾ
ಪುನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರೆಮ್ಮಸಲಹೆಂಬು। ತಾಪ್ರೊಳಿವಪಾಶೀನಪಾಳಿಯಡಿಗೊಂಬ
ಸಲು। ಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರೆಯಿಕೇಳವರ್ಗೆಯಭಯಮುಮನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿದ
ನೊಲಿದೂ॥೯೩॥ ಯಿದುವೆ ಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ ಮು। ತ್ತಿದು
ವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ।ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿ
ದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುವ್ರೊಲಿದೂ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋಟ
ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ।ಕುಧರಜಾಧರ್ಾಂ
ಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ॥೯೪॥

ಇಂತು ಸಂಧಿ ೧೨-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೬೩೨-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

‖ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ‖

ರತಿ ಕಾಮರು ದ್ವಾರಕಿಗೆ ಬಂದದ್ದು.

‖ ಪಲ್ಲವಿ. ‖

ಸ್ಮರರಾಜತತ್ಪುರವಮಂತ್ರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿತನ್ನ । ತರುಣಿಯಳಕೂಡಿ ದ್ವಾರಕಿಗೈದವೃತ್ತಾಂತ । ವರಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಗೆಯರುಹೆಸಂತಸದಿ ಮದುವೆಯಮಾಡಲೊಪ್ಪಿರ್ದರೂ ‖ ಪದ ‖ ತಂದೆತಂದೆಯತಂದೆನಂದನೆಯನಾಳುವನ । ತಂದೆಹೆಮ್ಮಗನತಮ್ಮನತಮ್ಮಯೆನಿಸುವನ । ತಂದೆಯುಂಪಿಡಿದುನುಂಗಿದಯುಧಟನಂ ಕೆಣಸದಲ್ಲಿಹನಸುತನರಸಿಯೊ ‖ ತಂದೆತಂದೆಯವಹಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಕಳಕೊಂಡಪಿರೆ । ತಂದೆಯರಡನೆಸತಿಯಸುತರ ಸೇನಾಧಿಪನ । ತಂದೆಶ್ರೀಕೋಳೂರಮಂದಿರನಿವಾಸ ರಾಮೇಶರಕ್ಷಿಸುಭಕ್ತರಾ ‖ ೧ ‖ ಚಂದ್ರನುರೆ ಚಂದ್ರಿಕಾಧವಲಾಂಬರದನಿರಿಯು । ಚಂದ್ರನಸುಧಾಕಿರಣವಸರ್ವಬೆಳ್ಕಿಗೆ ಮೊಗದ । ಚಂದ್ರಶೇಖರನಮನಸಮೆನಿಪ ಕ್ಷೀರವಾರಾಸಿಯುಮ್ಮಿಗೆವರ್ಧಿಪಾ । ಚಂದ್ರಮುಖಿಸದ್ಭಕ್ತಜನಚಕೋರಾಳಿಯುಂ । ಚಂದ್ರಾಯಮಾನದಿಂ ಸಲಹುಸಂತಸದಿ ಮೃಗೇಂದ್ರವಾಹಿನಿಜನನಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆಸಲಹುಗೆಮ್ಮ ‖ ೨ ‖ ಚೋಳದೇಶದಕಂಚಿಪುರದಿ ಚಂಗಳೆಯುಸಿರಿ । ಯಾಳೆರುಂ ಮಾಳ್ಪಚರಭಜನೆಭಕ್ತಿಯನೋಳ್ಪ । ಲೀಲೆಯಿಂಜಂಗಮನುಮಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತನರಮಾಂಸಮಂ ಬೇಡೆತಮ್ಮ ‖ ಬಾಲಚೀಲಾಳನಂ ಕೊರೆದುನೀಡಲುಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕವರಕರದೊಯ್ದ ಶಂಕರಚಂದ್ರಮೌಳಿಯುಂಪ್ರಿಯಕೂರ್ತರ್ಪವೇಳೆನಗೆ ವಿಮಳಮೋಲ್ಗಥೆಯನುತ್ತಿರೆಯುಜಿಮ್ಮ ‖ ೩ ‖ ಸುಪ್ರಮದೆಯರಸಿರೂ

ಮಣಿಗುಣಸರಣಿ ಕರ್ಮವ್ರಮದೆ ಕಂಜದಳನೇತ್ರನೂತನಚಂಪ । ಕಪ್ರ
ಸೂನಘ್ರಾಣಿಯರು ಪಲ್ಲವಪಾಣಿ । ಫಣಿವೇಣಿಮಧುರವಾಣೀ ‖ ಸುಪ್ರೇಮ
ದಿಂ ಕೇಳುಮುಂಗಥೆಯಸಂಗತಿಯ । ಮತ್ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭೆಮನೋಜನರ್ಧಾಂ
ಗಿಯುಕ । ಳಾಪ್ರಪೂರಿತದನೂತನರತಿಯಪ್ರೋಲ್ವಚೆಲ್ವೊಳೆಮಿಗೆಬಲ್ಲಳೇ ‖ ೪‖
ನೀತಿಯುತನಿರ್ಮಲಾಂಗಿಯೆಕೇಳುಮೇಲ್ಕಥೆಯ । ನೂತನಮನೋಜನಾಖಿಳ
ಪತಿಯುಮರ್ದಿಸಲು । ಪ್ರೀತುಮಂತ್ರೀಶಮುಖ್ಯರುಬಂದು ಶರಣ್ವಾಗಲುಮವ
ರಮನ್ನಿಸಿಯುಸುರನಾ ‖ ಆತಗಳಕೊಡೆದಾಹನ ಕರ್ಮಮಂಗ್ಯೆಸಿ। ಸಾತಿಶ
ಯದಿಂದೆ ತದ್ದೇಶಾಧಿಪತ್ಯಮಂ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂತನ್ಮಂತ್ರಿಶೇಖರನಕರೆದು ನಾ
ವೈತಪ್ಪವರಿಯಂತವ್ರಾ ‖ ನೀನುಸ್ವದೇಶವಸಮಸ್ತಭಾರವನುಯಾನೂನದಿಂ
ಧರಿಸಖಿಳಪ್ರಜೆಯಪಾಲಿಸುತಸನ್ಮಾನದಿಂದಿರು । ಅನ್ನಛತ್ರಗ್ರಹಾರಾದಿಧ
ರ್ಮಂಗಳನ್ನುಬಿಡದೇ ‖ ಶ್ರೀನಾಥಕೃಷ್ಣರಾಯರಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಮನು।
ಹಾನವಿಲ್ಲದೆವಿರ್ತ್ರದೆಂದುಪ್ರೊಪ್ಪಿಸೆಮಂತ್ರಿ । ತಾನುಬಿನ್ನೈಸಿದನುರಾಜ್ಯ
ಮಿರಾಜಧಾನಿಯ ಯಕ್ಷಗಜಶಂದನಾ ‖ ೬ ‖ ಅಮಿತಪದ್ಧತಿಯು ಜೊಕ್ಕ
ಸಕಲಜವಧುಜನರು । ನಿಮಗೆಕ್ಯೆವಶವಾಗಲವನು ಯೆನುಭವಿಸದೆ । ನಮಗೆ
ವೊಪ್ಪಿಸಿಯತ್ತಪ್ರೋಗುವಿರಿಯೆಂದು ಸನ್ಮಂತ್ರಿಬಿನ್ನವೆಗೈಯ್ಯಲೂ ‖ ಸುಮಶ
ರನುನಗುತನೀಂಕೇಳು ದ್ವಾರಾವತಿಯ । ರಮಣಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರುಕ್ಮಿಣೀ
ದೇವಿಯರು ನಮ್ಮ । ಕ್ರಮದಿಪಡೆದವರದರ್ಶನಗೊಂಡು ಬಂದಪೆವೆಂದು
ತಿಳುಪಲೊಡನೇ ‖ ೭ ‖ ಯರಿಗಿಮಂತ್ರೀಶಶಂಬರ ನೊಂಡುಮಣಿಮಯದ ।
ವರಪುಷ್ಪಕವಮಾಡಿಸಹಸೆನುತಸಂತಸದಿ । ಕರದೊಯ್ದು ಕಾಮಚಕ್ರೇಶಂ
ಗೆತೋರೆಕಡೆದೆಗಸಿಶೃಂಗಾರಗೈಸೀ ‖ ತರುಣಿರತಿದೇವಿಯುಳಕೋಡಿಯುದರೊ
ಳುಕುಳಿತು । ಭರದಿಸನ್ನೆಯಗೈದುಮಿಂಟಲು ವಿಮಾನವಂ । ಬರಮಾರ್ಗ
ದಿಂಬಂದು ದ್ವಾರಕಾಪುರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತಃಪುರಕ್ಕೇ ‖ ೮ ‖ ಬಂದುಬಾಗಿ
ಲಮುಂದೆನಿಲಲುರತಿಕಾಮರಿಳಿ । ವಂದುತನ್ಮಂದಿರವನೊಳ ಪೊಗಲುಗೋಬಿ
ಕಾ । ಬಂದುವಪನೆಯರು ಯೊಕ್ಷಿಸುತ ಪರಪುರುಷ ತಾನೆತ್ತಣಿಂಬಂದನೆನು
ತಾ ‖ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಸರ್ವರುಪ್ರೋಗಿಮರೆಯೊಳು । ನಿಂದುಮೆಲ್ಲನೆತೆರೆಯ
ಬಗೆದುನೋಡುತ್ತಾರ । ವಿಂದಲೋಚನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನೆನುತಂಕೆಲರು ಮ
ಲ್ಲವೆನುತಂಕೆಲಬರೂ ‖ ೯‖ ಅಂದುರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯುಳಕಳವಿಸಿಂದತಾ । ತಂ
ದಂತೆಮಿಗಾಪನನುಜರನುಹಶಿಶವರ । ನಂದನೆಯುಕೊಂಡುಬಂದಜನೊ ಶ್ರೀ

ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಪರಪುರುಷನಲ್ಲಾ ॥ ಯೆಂದುಕೆಲರೆನಲು ಶ್ರೀಹರಿಯೊಗಲೊಳಪೈಲಗದೆ । ನಿಂದಿಹನೆಯಿವವರ ಗಂಡುಸೋಯೆನುತಿರ್ಪ । ಯಿಂದುಮುಖಿಯರಸೊಲ್ಲನಾಲಿಸುತ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿನಡೆತಂದೂಲವಿನಿಂ ॥ ೧೦ ॥ ಮೈಗರೆದು ನಿಂದುಬಗೆ ದೀಕ್ಷಿಸಿಸ್ವರೂಪಮುಹು । ದಾಗಿಪುಪುಸರ್ವಾವಯಂಗಳಂನೋಡಿವಡೆ ನಾಗಶಯನನುಮಾಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಸುಮಾಲಿವುರದೊಳಿಲ್ಲ ಪಾತಲ್ಲನಲ್ಲಾ ॥ ಯಿೂಗಲಿವನಾರೊ ಪರುಪುರುಷ ನಾದೊಡೆನಮ್ಮ । ಬಾಗಿಲಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಬಹನೆಯೆನುತಮಸದಿ । ರಾಗರಸಮೂರ್ತಿಯತಿವೋಹದಿಂಹರುಷಾಶ್ರುಸುರಿಯೆವೊಲೆಯುಗಳತೋರೆಯೇ ॥ ೧೧ ॥ ಕಣ್ಣರಿಯದರಕರುಳು ಯುಯುವೆಯೆಂದೆಂಬ । ನಾಣ್ಣುಡಿಯುದಿಟವಾಗೆಹೆಚ್ಚಿ ಹರುಷದೊಳೆನ್ನ । ಚಿಣ್ಣತಾನಿರ್ದಡಿಂತಹನೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುತಿರೇ ॥ ಅನ್ನೆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರ್ವೈತರಲು । ಪೆಣ್ಣಸರುಭಾವಬಂದಪನೆನುತ ಲೊಳಪೊಗಲು । ಚನ್ನಾಗಿರತಿಕಾಮರುಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತಲನುಜನನಬೆಸಗೊಂಡನು ಹರೀ ॥ ೧೨ ॥ ನಿನ್ನಯಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಯಿವನತನುಕಾಂತಿಗಂ । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇಕರಸಮಾಗಿತೋರುತಿದೆ । ಯನ್ನ ಮನಸಿಂಗೆಗೋಚರವಲ್ಲಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮನೀನೇಬಲ್ಲೆನೇ ॥ ಯನ್ನು ತಂಬಲರಾಮುಹರಿಯುಬೆಸಗೊಬುತಿರ। ಪೊನ್ನಮೈಯುವನಣುಗ ಜೆಳುಗಾಯುಕೆಂಜೆಡೆಯು ।ಚನ್ನಾಗಿಬಗ್ಗದೊವಲುಡಿಗೆವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನವಲುದಿಂದೇ ॥ ೧೩ ॥ ಪಿಡಿದುಯಡಕರದಿಪೊಂಗಿನ್ನಿರಿಯನಮಿಪರ್ಗೆ । ಕೊಡುತವರಕರದಿಯಾಶಿರ್ವಾದಮುಮುನಿಂದ । ವಡನೆಯಮೃತದಮ್ಲುಡಿವಾರುತನಕೊಡೆಹರಿಯಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಿದಂದದೀ॥ ಕಡುಬಿಣ್ಣನಾಂತಮ್ಯೆಸಿರಿವೆಳಗಿನಿಂದಮುನಿ । ಗಡಣಪತಿನಾರದಮುನೀಶನೈತರಲ್ಲರಿದುವಡನರ್ಘಪಾದ್ಯಾದಿ ವಿನಿಯೋಪಚಾರಂಗಳಂಗೈಸಿ ಯಧಿಕಾಸನಾ ॥೧೪॥ ಯಿತ್ತುಸನ್ಮಾರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾವ ಲೋಕಗಳ । ಸುತ್ತುತೀತಾಣಕೈ ತಂದಿರೈಬಂದನಿಮಿ । ತ್ಯವಾವುದುಯುನುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಕಲಹಕಲ್ಯಾಣಿಯೂ ॥ ಹೊತ್ತುಹೋಗದೆ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲನೋ । ಡುತ್ತಮವರಿಗೆಬರ್ಪಲೇಸುಕಷ್ಟಗಳಕು ಚಿತ್ತನೆನದಿರಿಯನ್ನಮವರು ಯೇನಾದಡಾಗಲಿಪೇಳದಲ್ಲದಿಹೆವ್ರೂ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿೂಗಶಂಬರನೆಂಬಖಳಪತಿಯಮರ್ದಿಸಿ। ಪ್ರೊಗೋಲರತಿಯರ್ವೈತರಲು ಮವರಾದ್ಯಾಂತ । ದಾಗಮವನಿವ್ಮೊಡನೆಪೇಳಲಿಚ್ಛೈಸಿಬಂದೆವ್ರೆನಲು ಹರಿಕೇಳುತೇ ॥ ಪ್ರೊಗೋಲನಾರದತಿಬೆರಗಾ

ಬನಕುಳನ । ತಾಗಿಮುರ್ದಿಸಿದಕಾರಣವೇನು । ಯೆನಲುಶಿವ । ಯೋಗಿನಾರದ
ಮುನೀಶ್ವರನುಸುರ್ದನಿಂತೆಂದುಕೇಳು ಕಲಹಂಸಯಾನೇ ॥ ೧೬ ॥ ಹರನಕೆ
ಣಕಲುಸುಮಶರನ ಭವದಹಿಸಿಸ್ಮರ । ನರಸಿಪತಿಶೋಕದಿವ್ಮಾ ರಾಣ್ಯದೊ
ಳುಪೋಗುತಿರಲು ಶಂಬರಕಂಡು । ಕರದೊಯ್ದುಕಾಮಲಂಪಟ ನಾಗಲೊಳ
ಗಾಗದೇ ॥ ಯಿರುತಿರಲುಯಿತ್ತರುಕ್ಮಿಣಿ ಪುಣ್ಯಗರ್ಭದೊಳು ತರುಣನಾಗುದಿ
ಸಲಾಪುಷ್ಪಚಾಪನು । ಶಂಬರಜನನಕಾಲಮುಮುನರಿದು ತದ್ದಿನಯಿರುಳೊ
ಳ್ಳೊಯ್ದುಶರನಿಧಿಯೊಳೂ ॥ ೧೭ ॥ ಬಿಸುಡಲಲ್ಲೊಂದು ಪೆಣ್ಮೀನುನುಂಗಲು
ಬಲೆಗೆ । ವಶವಾಗಲಂಬಿಗನು ಯತಿಚಲುವಚಾಪವೆಂ । ದಸುರಂಗೆಕೊಡಲ
ದಂರತಿಗೆ ಕಳುಹಲುಗರ್ಭಮಂಬಗೆಯೆ ತರುಣನುದಿಸೇ ॥ ಪೊಸೆದುನಭೋ
ವಾಣಿಪೇಳ್ದಂತೆಸಲಹುತಿರ । ಲಸುರನತಿಮೋಹದಿಂತನ್ನ ಸಾಧನ ತೋರ। ಲ
ಸಮಶರಮನದೊಳ್ಯರಿದಿರಲು ಪೊಂದುಪಗಲಂಕರಸೆ ಶಣಸುತ್ತಲೀ॥ ೧೮
ಖಳನಸಂಹರಿಸಿದಂಪತಿಗಳು ನಿಮ್ಮಪದ । ವಳಿನದೆಡೆಗೈನೀತನೆ ಕಾಮನಾಕೆ
ರತಿ । ಸಲೆಸಕಲರಂತರಾತ್ಮಕನೀನುಯರಿಯದಿಹು ದೊಂದಿಲ್ಲಪೇಳ್ವದೇ
ನೂ ॥ ಜಲಜಸಂಭವನಣು ಗಸಿಂತೆನಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ನೊಲಿಡುದರಹಸಿತ
ಯಾನನನಾಗಿಯಿಂತೆಂದ । ನೆಲೆಮುನಿಪ ಯಿಕಾರ್ಯನಿನ್ನನು ಳದಾಡುದೇಮ
ತ್ತೆಪೇಳ್ಸಸಾಕ್ಷಿಕನಂದದೀ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾಡಿಮಾಡದದರ್ವಿಪಾಕಗೇ ರ್ವಿತ್ತು
ತಾಂಕೂಡಿಕೂಡದೆಕಡೆಯೊಳಿಪ್ಪಂತೆ ಯಿಗನೀ । ಯಾಡುತಿಹೆಯರಿಯದಕೆ
ರದಿಮನೆಗೆಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ನೀರ್ವಿಡಿದಂದದೀ ॥ ಆಡುತಿರ್ಪರುನಿನ್ನ ಕಲಹ ಕಲ್ಯಾ
ಣಿಯನು । ತಾಡುವರಮೊತೆ ಸತ್ಯಂಖಳನಕೊಲಿಸಿಯೊಡಗೂಡಿರತಿ ಕಾಮರಿ
ಗೆವಿವಹುಮಂಗೈಯ್ಯಲೇಳ್ತೆಂದೆ ಮುನಿವರಪೆಭಳಿರೇ ॥ ೨೦ ॥ ನಿನ್ನ ಕಾರಣ
ಲೋಕಹಿತಕಾರಣೆನುತಮುನಿ । ಯನ್ನ ಕುಸ್ತರಸಿ ಮನ್ನಿಸುತಿರಲುರತಿಕಾ
ಮ । ರನ್ನಯದಿಬಲರಾಮಪಿತರಚರ ಣಂಗಳಿಗೆ ಯೆರಗಲತಿಸಂತೋಷದೀ॥
ಚನ್ನಾಗಿಪಿಡಿವೆತ್ತಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಬುಲ್ಲವಿಸಿ । ಚಿಣ್ಣರಾರಾಣಿವಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಡ
ಲೊಡನೆ । ಕನ್ನೆರತಿದೇವಿಯುಳನೊಡಗೊಂಡು ಯೊರ್ವರೊಳಪೊಕ್ಕುಯ
ತಿ ತೋಷದಿಂದೇ ॥ ೨೧ ॥ ಸ್ಫುರಿವಮೈಸಿರಿ ಜೆಳಗಿನಿಂದೆದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ । ತ
ರುಣಜನನಿಯುವಾದ ಕಮಲಕ್ಕಪಟ್ಟರಣ । ಯರಗಿಯೊಳದತಿಮೋಹಿಸು
ವಂತೆಘಣಿಯನಂಘ್ರಿಗೆಯ ಮುರ್ಚೆಯಾಳದಿರಲೂ ॥ ತರುಣಿರಕ್ಮಿಣಿಯರಿದು
ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋದಯಕೆ। ವರಕ್ಷೀರಸಾಗರಂಪೇರ್ಚುಪೊಲ್ ಬಾಲಭಾಸ್ಕರ

ನು ಮೊಗವೋರೆರೆರಸಿಜ ಮರಳ್ದುಮಾನಂದಿಪಂತೆ ಯತಿಹರುಷದಿಂದೇ ॥
ಯಿರದೆಬಿಡಿಮುತ್ತುಗಳ ಶಾಸೆಯುಂಸೂಸುವ್ಯೆಲೆ । ಸುರಚಿರದಭಾಷ್ಪಾಂಬುಕ
ರಸುತ್ತೆಕುಚಯುಗಳ । ತೊರೆದುಪಾಲುಮರ್ಗಂತೆ ಕೊರಲಮುತ್ತಿನವಲ
ಯವಳಿಯೆಸಿರಸಾಗ್ರವಲ್ಲೀ ॥ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ವೀಚಿಮೆಲ್ವರಿದುದೊಯೆಂಬತ ।
ತ್ಸರಿಯೊಳಂವಿವಿಧವಾಭರಣಗಳ ಮಣಿಕಾಂತಿ । ಪೆರೆದಮ್ಯೆಬೆಳಗಿನಿಂಸೋ
ಗೆನವಿಲೆನಲು ನಡುಬಾಗೆರಡುಕರಗಳಿಂದೇ ॥ ೨೩ ॥ ಅರೆಪೆರೆಯುನಂಜೋ
ಲ್ವಸಿರಿಬಾಳಮುಮನು । ತಾತ್ಪರಿಯದಿಂಪಿಡಿಪೆತ್ತಿಯೆರಡು ಭುಜಗಳಲಪ್ಪಿ ।
ಯಿರದೆಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಘಾಣಮುಂಗೈಸು ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿಸು ಚುಂಬನಗೈವು
ತೇ ॥ ತರುಣತನದಿಂದೆತ್ತಿ ಯಿಳುಹಿಮುದ್ದಿಸಲಿಲ್ಲ । ಮರದಿರ್ದೆಯೇನಾದನೆಂ
ದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಾಕ್ಕೆ । ಸರಿಗಾಣೆಸರಿಯುಪ್ರತ್ರನ ಪಡದೆಯೊಗೆನುತಸುತನ ಬುಲ್ಲವಿ
ಸಿಬಳಿಕಾ ॥ ೨೪ ॥ ನಾನುಪೆತ್ತುದೆಯೊಯ್ತು ಕಣ್ದೆರೆಡುನೋಡಿದೆಯಾ ।
ನೂನವೋಹದಿಸಲಹಿಬೆಳೆಸಿದೆನೆಮತ್ತುಸತನ । ನೀನುಯೆತ್ತಿಳುಹಿ ಯುಧರಾ
ಮೃತವನುಣಿಸೆಸಲಹಿದೆನಿನ್ನ ಪತಿಕಾವನಾ ॥ ತಾನೀಕನಗ್ನಿ ಗಣ್ಣಿಂಬೆಂದು ಮ
ಗುಳೆಮಗೆಸೂನು ಮಾಗುವಿಸಿಯುದೃಶ್ಯವಾದಂಸ್ಮರನ । ಯೇನುಸುಕೃತವ್ರೊ
ನೀಪುಣ್ಯಳೊಸಾನು ಧನ್ಯಳೆಳಕಾಣೆಶಿವಬಲ್ಲನೂ ॥ ೨೫ ॥ ಯೆಂದುಪಿಡಿವೆ
ತ್ತಿಮೊಗಮನ್ನೋಡಿಕುರುಳ್ತಿದ್ದಿ । ಬಂದುದೇವಕಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರಿಗೆರಗಿ
ಸುತ । ಬಂಧುರಮನೊಲ್ಲಾಸ ದಿಂದಿರಲುರತಿಯುತನ್ಮಾಕೆಯರಬಳಿಯಲು
ಳುಹೇ ॥ ಕಂದರ್ಪಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯರಿರ್ದೆಡೆಗೈಯ್ದೆ । ತಂದುನಿಂದಿರಲು
ತತ್ಸಭೆಯವರುನೋಡಾರ । ವಿಂದಾಪ್ತನಾಗಸದೊಳಿರಲು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯತಾನೆ
ತ್ತಿಂದುದಯಿಸಿದನೋ ॥ ೨೬ ॥ ನೋಡಬಂದನೊಯಿಂದ್ರ ವರಜನನುದೇ
ವೇಂದ್ರ । ನೋಡಬಂದನೊಶಶಿನರಲೀಲೆ ಮೈದುನನ । ನೋಡಬಂದನೊಮ
ಹಾವಿಷ್ಣುತನ್ನಷ್ಟನೆಯ ಕಪಟನಾಟಕಮೂರ್ತಿಯಾ ॥ ರೂಢಿಯೊಳು
ಯಿಂತಪ್ಪಪುರುಷರುಂಟೇ ಯೆನುತ । ಲಾಡುವರಿಗರಿದವರುರುಕ್ಮಿಣಿಯುಪಡೆ
ಯೆ। ಕೊಂಡೋಡಿಪ್ರೋದಸುರ ನಂಕೊಂಡನೂತನ ರಘುಷಶೇತನೀತನು ಯು
ನುತಲೀ ॥ ೨೭ ॥ ಪೇಳೆಕೇಳುತ್ತ ಸಂತೋಷಕ್ಷೀರಾರ್ಣವದಿ । ರಾಳಿಮುಳು
ಗುತನಿಖಿಳನೆರ ಏನೋಡುತ್ತಿರಲು । ನೀಲಾಂಬರಾದಿಯಾದ ವರುಮುಮುಪಂ
ಶಸಹಾರ್ಥಿವರ್ಗನ ಚಂದ್ರನೂ ॥ ಮೂಲೋಕಪೋಷಕನ ಗಾರನತುಳಿತ
ಪ್ರಕ್ಷ । ಗೋಲನಪ್ರತಿಮಸತ್ಪುತ್ರಬಂಡನೆ ಯೆಂದುಚಾಲೋಕಿಸುತ್ತಲಾನಂದಿ

ವರಕಣ್ವನದ ಪುಣ್ಯವೆವಣ್ಣಾಗಿರೇ ॥ ೧೮ ॥ ಕುವರನಂಕರೆದುಕೌಸ್ತುಭ
ಮಾಲಪ್ರಶಸ್ತಮ ವಿರಳಾನಂದರ ಸಮುಕ್ತಿಕಲ್ಪರಿಪಂತೆ । ಸವೆಯುವತಿವೋ
ಹದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ । ತಂನಬಲಭಾಗದಲಿ ಯೋಗ್ಯಾಸನಾ ॥ ತವೆಗೈಸಿಕಳ್ಳಿರಿ
ಸಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಂಬರಸಿ । ವಿವಹಮುಹೂರ್ತಮಂಜೆಸಗೊಳಲು । ಅವರಾ
ಭಿದಾನನಕ್ಷತ್ರರಾಸಿ ಯಗ್ರಹಕರಣಕೂಟಾದಿಗಳನೂ ॥ ೧೯ ॥ ವರಿವರಿವರೀ
ಕ್ಷೆಯಿಂಪಂಚ ಮಸುದಿನವಿಸುದಿಸು । ಸ್ಥಿರಲಗ್ನಮುಹೂರ್ತಮನ್ನಿಕ್ಷೈಸ
ಲೊಡನೆಭೂಸುರರ್ಗೆ ದಕ್ಷಣಿಮತಾಂಬೂಲಂಗಳಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿ
ಯನುಕರೆದೂ ॥ ಪುರದಕೋಟೆಯನುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಕೇರಿಗಳ । ನರಮನೆಯ
ನುಳಿಳರಸಿರಿವಂತರಾಲಯನಿಚಯ । ವಿರದೆಗುಡಿಗೋಪುರಾದಿಯನಲಂಕರಿಸ
ನೇಮಿಸಿಕಳುಹಲತಿಶೀಘ್ರದೀ ॥ ೨೦ ॥ ಪೋಗಿಕೈಮಾಟಿಗರಕರಸಿ ಯಗ
ಣಿತನೆರೆಹೆ । ಬೇಗದಿಂದೆಲ್ಲಸಾರಣೆಕಾರಣೆಯುಮಾಡಿ । ರಾಗವಿಂವಿವಾಹಮಂ
ಟಪವನತಿಚಿತ್ರಪತ್ರಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪವಿಟ್ಟು ॥ ರಾಗರಸವೆುಸರ್ವಗಂನಂಮು
ತ್ತುಸಹಪುಷ್ಪ । ರಾಗಪಚ್ಚೆಯಕುಚ್ಚುಗಳಕಟ್ಟಿಮುಕರಿಕೆಯ । ನಾಗಿಸು
ತಳಿರುತಳಿಗೆಯದರ್ಪಣಾಳಿಸಾಲ್ತೋರಣಮುಮರ್ಚಿಬಳಿಕಾ ॥ ೨೧ ॥ ಪೊಂ
ಗದಳಿಸ್ತಂಭವಿನಿಗೋಲಚಪ್ಪರಮಿಳುಹಿ । ತೆಂಗುಮೊದಲಾದಸುಫಲಾವಳಿ
ಯನಮರಿಸುತ । ಮಂಗಳಸುಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯುರಂಗವಲ್ಲಿಯವಲಂಕರಿಸಿವೇ
ರ್ವೀಥಿಯೊಳ್ ॥ ಬಿಂಗಿನಿಂದೊಗೆದಧವಳಾಂಬರದಪೊದಪುನಾ । ರಂಗದು
ಡಿಮನಿಂಬೆಹಲಸುರಸದಾಳಿಗೋ । ಲಂಗಳಿಂಪೊಂಗಳೆಸದೀಳ್ಗೆ ಇಂದಿಕ್ಕಲದಿ
ಕೋಟಿಕುರುಜುಗಳು ಮೆರೆಯೇ ॥ ೨೨ ॥ ಯಿಂತುತತ್ಪುರಮವೀಥಿಯಮ
ದುವೆಮಂಟಪವ । ನಂತುವೆಲ್ಲವನು ಶೃಂಗರಿಸಿಪೋಗುತಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ರ । ಕಾಂತಂಗೆ
ಬಿಂನೈಸಲೊಡನೆ ಮದುವೆಯಸಕಲ ಸಂದನಸುದ್ರವ್ಯಮುಮನೂ ॥ ಮುಂತ
ವಂಕೂಡಿಸುವದೆಂದು ಯಾಣತೆಗೈಯ್ಯೆ । ಲಾಂತುವ್ರತಿಗ್ನ ಯಿಂಪೋಗಿತಂ
ದುಲಚಣಕ । ಸಂತತಂಗೋದುವೆಯು । ಗೂಡಸಕ್ಕರೆನಾಗವಳ್ಳಿಕ್ರಮುಕಂಮು
ಖ್ಯವಾ ॥ ೨೩ ॥ ವರಿವರಿಯಬಣ್ಣಬಿಳುದಿನದುಕೂಲದೊಳೊಂದು । ಕೊರತೆ
ಯಿನಿಸದೆ ಯಲ್ಲವಂತಂದು ವ್ರೋಟ್ಟೈಮುಕರಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿಸೂಚಿಸಿದ ನಾ
ಮಾತಿ ಸಕಲ ಜಾತರಾತಂತಿ ೧ ॥ ಕರಸಿದನುದೇಶದೇಶದ ಬಂಧುನೃಪಜ
ನರು । ಬಸಲನನ್ನಕೊಳಿತ ಟಾಕಂಕೂಪಕಾಲುವೆ । ವರಕುಸುಮವಾಟಿನ್ರ।
ವರನೃತ್ಯಶಾಲೆಗಳಯದೆ ಜನಾರಮನಾತ್ರೋರಿ ॥ ೨೫ ॥ ಅವರವರಯಿಕ್ಷ

ಗೃಸಾಧನದ್ರವ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ । ಮವಪೊರಿಸಿಕೊಂಡ್ರೈಯ್ದು ಯಿಂತುಮನ್ನಣೆ
ಗೊಂಡು । ಯುವತಿರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಪಾ್ರಣೋಪನೆಡೆಗೈದಿ ಸೂಚಿಸಲರಿದುಮು
ದಮನಾಂತು ।॥ ತವಕದಿಮ್ಮ್ರದವಣಿಯುಮದವಣಿಗರಂಮಾಡ । ಲವಸರಿಸಿ
ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಿಗೆಪೇಳ್ದಟ್ಟ ಲೊಡನೆವ್ರು । ತ್ಸವಿಸುತ್ತಪುರದೊಳಿಹಸ್ವಕಿ ಸುವಾಸಿ
ನಿಯರಂಕರೆಸೆ ಬರುತಿರ್ದರಬಲೇ ॥ ೩೫ ॥ ಮಿಂದುದಿವ್ಯಾಂಬರಮನುಟ್ಟು
ಕಂಚುಕೆತೊಟ್ಟು । ಪೊಂದೊಡೆಗಳೆಂದುಳಿಯೆದಳವಟ್ಟುವಲವಿನಿಂ । ಛಂದ
ದಿಂಕಸ್ತುರಿವೆರದಕುಂಕುಮರ ಸದತಿಲಕಮಂತಿದ್ದಿ ಸೊಗಸಿಂ ॥ ಬಂಧುರಸು
ಕಲಹಂಸಗಳು ಕೊಳಲುಗಳನು ಪೊರಟಂದದಿಂತಮತಮ್ಮ ಮನೆಯುಸುರೆಪೊ
ರಮಟ್ಟು । ಯಿಂದುವದನೆಯರು ಮದಗಜಗಮನದಿಂದೆ ಬರುತಿರ್ದರೆಲೆಪದ್ಮ
ಗಂಧೀ ॥ ೩೬ ॥ ಕಮಲದಳನೇತ್ರಯರು ಶ್ರೀಕರಶ್ರೋತ್ರಯರು॥ ಹಿಮಕಿ
ರಣವಕ್ತ್ರಯರು ಸುಮಶರನಶಾಸ್ತ್ರಯರು ಸ್ಥಿರದಕರಸಾವೇತ್ರಯರು
ವುಭಯಕುಲಸು ಪವಿತ್ರಯರ ॥ ಕಮನೀಯ್ಯವಾಣಿ ಯರ್ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿ
ಯರ್ಕುಮತಿವಿದೂರೆ ಯರ್ಕಾಂತಾರೆಯ । ವಿ್ಮಳಗುಣರಂಜೆಯರ್ವಿಲ
ಸಿಲಸಿತನಿತಂಬೆ ಯರ್ಚಲುವ ಚಿತ್ರದಬೊಂಬೆಯರ್ ॥ ೩೭ ॥ ವರಪುಣ್ಯನಿಧಿ
ಯಂತೆಕೃಷ್ಣಾಸುವೇಣಿಯು । ವರ್ಧತರದ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯಂತೆ ಗೋಕರ್ನೆಯು
ಮೆರೆವಪುಣ್ಣಿವೆಯಿರುಳನಭದಂತೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನನದವಾನು ನಿಯರೂ ॥
ಸುರಿವಮಳೆಗಾಲವೆನೆಗುರು ಪಯೋಧರದಿಂದೆ । ಸ್ಮರನಸಿಂಜಿನಿಯಂತೆ ಭ್ರ
ಮರಕುಂತಳದಿಂದೆ । ತರುಣಿಯರುಯರು ಣಾಬ್ಜಚರಣೆಯರು ಕೂಡಿವಲಿ
ದೂ ॥ ತ್ವರಿತದಿಂಬಂದುಕಾಲ್ತೊಳೆದುಮಣಿಮಯದಮಂ । ದಿರಮನೊಳಪೊ
ಕ್ಕುಭಯಸಿರಿದೇವಿರುಕ್ಮಿಣಿಯಚರಣಕ್ಕೆ ಯರಗಿಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುನಿಂ
ದಾಸುವಾಸಿನಿವೇಣ್ಣಳಾ ॥ ಕರೆಕರೆದುಮವರುಯವರಿಗೆಸಲ್ಲಸಲ್ಲುವನೆರೆಕಜ್ಜ
ಗಳವೇಳಿಯವಸರಿಸೆತವಕದಿಂ । ತರುಣಿಯರುತಮತಮಗೆ ಸಕಲಸೊವ
ಸ್ಕ್ಯರಮವ್ಮಾಡತೊಡಿಗಲೊಡನೇ ॥ ೩೮॥ ಮತ್ತಮುತ್ತೈದಿಯರುರತಿದೇವಿ
ಯಳಹಿಮಕೃತ್ಕಂತೆ ಪೀಠಾಗ್ರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿವಲವಿನಿಂ। ಚಿತ್ತಜನಬಲೆಯಮುಡಿ
ತೊಡೆವಂತ್ತೆಕಬರಿಯಂಸಡಿಲಿಸಲು ನವಿಲುಮಿಃದೇ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿಗರಿಯುಗೆದ
ರ್ದಂತೆನೀಲಾಳಕಂ । ನೆತ್ತಿಯಿಂದಳಿಯೆ ಕಾಮೇರ್ಘೆಸುರನದಿಯೊಳಗೆ । ಬಿ
ತ್ತರದಿವಿಜೃಂಭಿಪಂತೆತತ್ಸೀರ ದೊಳುಮಾಪೊರ್ಳೆಯು ಲೊಪ್ಪಿರ್ದಳೂ ॥೪೦॥
ಸ್ಮರನಪಾಶದಸಿಕನೊಡೆದು ಪದವಿಡುವಂತೆ । ತರುಣಿಯುಳಕುರುಳಹಿ ಕ್ರ್ಯೊ

ಡೆದುಮಹನನರಾಣಿ ನಾರಿಗಿರದೆಮಧುರಸವನು ಣಿಪಂತೆತಿಳಿಘೃತವತಲೆ ಗಂಪ್ರೊ
ಸಿತವಕದಿಂದೇ ॥ ಕರಹೊಯ್ದು ಕಲದೌತಗಚ್ಚಪಚ್ಚೆಯಿಗಲ್ಲಿ । ಸುರೆಬಚ್ಚ
ಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಂಗಚ್ಛವಿಯು । ಪೊರೆಸೂಸಿವಸುರ್ಗಲ್ಲೊಳಂಪೊಳಿ ಯೆಬಸಲ
ಕ್ಷ್ಮೆಯಂತೆರತಿಕಾಂತೆ ಪೆರ್ರಿಯೇ ॥ ೪೧ ॥ ವಟಫಲಾಧರೆಯರಾರತಿಯ ಸಿರಿ
ದಲೆಗೊಲಿದು ಮಟಕಳೆಯಪ್ರೊಸಿಪ್ಪೊಟ ಗೊಪ್ಪರಿಗೆ ಯೊಳಗೆಯುರ । ಪಟು
ವೆತ್ತುಕಾಯ್ದುಘ ಪೋರ್ದಕವಭವ್ಯರ್ತಂಬುಗೆ ಗಳಲಿಪೊಗದೆರೆವುತೇ ॥ ವ
ಟಪುತ್ರಿಯಳನು ಯಬ್ಬಿಸಿನಿಲ್ಲಿಸಲುಕೋಟೆ। ತಟೆಯುಮಾಪ್ರೊಳೆದು ಬೆಳು
ಮುಗಿಲೊಳಡಗಿದಮಾಳ್ಕೆ ಚಟುಲನೇತ್ರೆಯಳಂಗ ಛವಿಸೂಸುತಿರಲು ಮಡಿ
ದುಕೂಲಮುಮುಸುಡಿಸಿವಲವಿಂ ॥ ೪೨ ॥ ಮಣಿಗಿರಣದಿಂದೆಪ್ರಜ್ವಳಿ ಪನಾವು
ಗೆಯುಪೆಣ್ಮಣಿಯುಪ್ಪುದುಪದಯುಗಳ ಗಳಿಗೆಯುಮರಿಸಲುತ । ದ್ಮಣಿಜೆಳಗಿನಿಂ
ದೆಬಚ್ಚಲನಿಳಿವಳುಭಯತೋಳುಗಳ ದಾದಿಯರುಪಿಡಿದೂ ॥ ವನುತೆಯುಳಮೆ
ಲ್ಲನೆಯಿಳಿಸಲೈತರುತಸಿರಿ । ಪಣೆಯಿಂದಲಿಳಿವಬಸಿನೀ ರ್ವನಿಯತನ್ನುಗು ।
ಗೋರ್ನೆಯಿಂದೆತೆಗೆದು ಚಿಮ್ಮುತಬರುತಿರ್ದಳಾನಾಲಿಮಡನಕಠಾರಿ ॥ ೪೩ ॥
ಬಿಟ್ಟಜಡೆಕೇಶದಿಂತೊಟ್ಟಿಡುವ ಬಸಿವನಿಯು । ನಟ್ಟನೆಸ್ವಾತಿನೀರ್ಮೇಘದಿಂ
ಸುರವುತಿಹ ಬಟ್ಟಮೌಕ್ತಿಕಗಳಬಲ್ಬಿಂದುಗಳೆಂಯನಲು ಯಿಳಿವುತಿರಲೈತ
ರುತ್ತೆ ॥ ತೊಟ್ಟಕಂಚುಕೆ ಯುಳಿದತೊಳಗಳಿನ್ನುಣ್ಮೆಯ್ಯ । ಹೆಟ್ಟೆಗೆಯಕ
ರದೊಯ್ದುರನ್ನಪಸೆಪೀಠವಿಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಸುಪುತ್ಥಳಿಯುಶಸಿಗಲ್ಲಿನಿಂ ದೊ
ಪ್ಪವಿಡುವಂದದೀ ॥ ೪೪ ॥ ಧವಲಮಡಿವಸ್ತ್ರದಿಂಮೈದ್ರವವನೊರಸುತ್ತೆ ।
ಯುವತಿಯರುನಸುನೆನದ ಸೀರೆಯುಂಬಿಡಿಸಿಮಿಗೆ । ನವಪರಿಯೆದಿವ್ಯದುಕೂ
ಲಿಮಂಸಿರಿವಿಡಿದು । ವುಡಿಸಿಕಂಚುಕೆಯುತೊಡಿಸೀ ॥ ನವಿತ್ರಿಭಾಗಮಂಗ್ಯೆದು
ಜೆಳ್ಮುತ್ತುಗಳ । ಪವಣಿಸುತಪೊಂಗೇದಿಗೆಯನುತರತರಕಿಟ್ಟು । ಸವಿನಯುವಿ
ಪೆಣೆದುಮುದರಾಗ್ರವಸುಕುಪ್ಪೆಮಣಿಗಣದಕುಚ್ಚಂಗಳಮರ್ಚೆ ॥ ೪೫ ॥ ಅಪಾ
ದಮಸ್ತಕಾಂತವಯುವಂಗಳಿಗೆವಸು । ದೀಪಿತಪಮಣಿಖಚಿತದಾಭರಣಮುಳವ
ಡಿಸಿ । ಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರೆಯಪೊಸಪಸೆಯುಪೀಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಾಮನೃವ
ನಾ ॥ ಪೋಪಳಿದಿರಿನಲಿನೂತನರನ್ನಗನ್ನಡಿಯು । ಸ್ಥಾಪನಂಗೈಯ್ಯಲದರೊ
ಳಗೆವಿಜೃಂಬಿಸುವ । ರೂಪುಯುಮ್ಸನಚಲ್ವಲಂಕಾರರಸಭರಿತ । ಮೈಸಿರಿಯು
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಂ ॥ ೪೬ ॥ ಸೆರೆನೋಡಿಸಖಿಜನರುಬೆರಗಾಗಿ ಯೆಣಿಸಿದರು ।
ಯಿರದೆಶಾರದೆಪೂರ್ನಚಂದ್ರತಿಳಿಜೊನ್ನಮಂ। ಸುರಿಸುತ್ತೈತಂದಹನೊಬೆಳ್ಮೊ

ಗವೊಳ್ಬಾಲಾರ್ಕಸಹಸ್ರಯೆಳೆಗಿರಣಂಗಳಿಂ ॥ ತರುಣಿಯುಳಪ್ರತಿಬಿಂಬದೊಳ
ಗೆಮಾಪ್ರೆರ್ಗಳೆವನೋಸ್ಮರನರಸಿಯುಮುಳಮ್ಮೆಸಿರಿಕಾಂತಿಪ್ರೊಂಬಿಸಿಲೊ । ನಿ
ರುತದಿರಜೋಗುಣದರಾಜ್ಯಾಧಿದೇವಿಯೊ ಪರಮಸಾತ್ವೀಕವಸೆಯೊ ॥೪೭ ॥
ಪರಿಪಾಲಿಸುತಲಿರ್ಪವರ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ । ನಿರುತಮೂಲೋಕದರಸಿಯರ
ಲಾವಣ್ಯರಸ । ಪರಿಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಯೊ ಶೃಂಗಾರಸೀಮೆ
ಯುತರ್ತಗಳೊ । ವರಮೋಹನದಕ್ಷೀರಶರನಿಧಿಯುವೀಚಿಯೊ । ಸುರಿವಸೊಬ
ಗಿನಸೋನೆ ಮೇಘಾದಿಶಕ್ತಿಯೋಪರಿಭಾವಿಸುವಡರಿದುಯೆನುತ ತತ್ಸಖಿಜನ
ರುರತಿಯುವರ್ನಿಸುತಿರ್ದರೂ ॥ ೪೮ ॥ ರತಿಯುಯತಿರೂಪುಯವಳಚೆಲ್ವಲಂ
ಕಾರ । ದತಿಶಯುವನಾರುವರ್ನಿಪರುಮೂಲೋಕದ । ಸತಿಯುರವಳಂಘ್ರಿನಖ
ಕಾಂತಿಯುಂಪೋಲಲಮ್ಮರುವುಳಿದಸೌಂದ್ಯರ್ಯವಾ ॥ ಪತಿಕರಿಸಿಪೇಳ್ವರೆ ಮ
ಹಾಫಣಿಪಗಳವಲ್ಲ । ರತಿಕಾಮರ್ಗಳಿಗೆಸಮರಾರುತ್ರಿಜಗದೊಳ ಪ್ರತಿಮರವ
ಳಪಾಯುಮೊಂದೊಂದಕುರುವಿಟ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಲಳವೆಬಿದಿಗಾದೊಡೇ ॥ ೪೯ ॥
ರತಿಕಾಮರಿಂದಖಿಳಸಿದ್ಧಿಸಾಧನಮಕ್ಕು । ಮತಿತಪೋಕಾಮರಿಗೆನೈಷ್ಟಿಕಲಿ
ಸದರತಿಯು । ಸತತಜಪಕಾಮರಿಗೆಜಾಗ್ರತೆಪ್ಪದರತಿಯು । ಜಿತಕಾಮರೆನಿ
ಸುವವರ್ಗೆ ॥ ಸತಿಯರತಿಶಯುರೂಪುನೋಡಿಮುಳಿಸದರತಿಯು । ಮಥನೆ
ಸುವಕಾಮರಿಗೆ ವೀರಯೋವೇಶರತಿ । ತಥಭೋಗಕಾಮರಿಗೆಕಳೆಯುಭೇದಿಸು
ವರತಿಕಾಮರುಳಿದರಾರೂ ॥ ೫೦ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪರತಿಯುಸೌಂದರ್ಯವರ್ನಿಪರೆ
ಯಾ । ನತ್ಯಜವಾಣಿವೇದಂಗಳಿಗೆಯಳವೆನಾ । ನೆಂತುಪೇಳುವೆ ಪ್ರೊಂದುನಾ
ಲಿಗೆಯುನಾಂತನರಕವಿಗಳಿಗೆಸಾಧ್ಯಮಹುದೇ ॥ ಕಾಂತೆನಿಷ್ಟಿಂತೆಗುಣವಂತೆ
ಯುತಿಪತಿಭಕ್ತಿ । ವಂತೆನೀಕೇಳುಯಾರತಿಯುಸುವಾಸಿನಿ । ಕಾಂತೆಯುರು
ಮರಿಸಿನಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸುತಿರಲಿತ್ತಲೂ ॥ ೫೧ ॥ ಅಂಗ
ನಾಮಣಿಯುರಂನೆರೆದು ಯತಿತವಕದಿಂ । ದಂಗಜಾತಂಗೆಮಂಗಳಮಜ್ಜನಂ
ಗೈಸಿ । ಕಂಗೊಳಿಪವಸ್ತ್ರಮಣಿಭೂಷಣಂ ಗಂಧಮಕ್ಷತೆಪುಷ್ಪಮಾಲ್ಯಂಗ
ಳಿಂ ॥ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೆಸಿಕಾಂತನಿಳಯುದೊಳುಪಸೆಗೊಳಿಸೆ । ಪಿಂಗದೇತತ್ಕಾಂತ
ಗಳಲಿಸ್ಮರಬಿಂಬಿಸೆವೆ। ಡಂಗಾದುದಮುಮನ್ಯೆದಲೆಯಾಪ್ತಪಲಬರಾದಂತೆನೋ
ಟಕರಕಣ್ಗೆ ॥ ೫೨ ॥ ಯಿಂತುಮುದವಣಿಯುಮುದವಣಿಗರನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ।
ಕಂತುಜನಕಂಗೆಯುರುಹಲುವ್ರೊಲಿದು ಸಕಲಭೂಕಾಂತರಂ ಪಾಂಥವಪುರ
ಜನಂಪರಿಜನರ ಭೂಸುರವಿತಾನಮುಮನೂ ॥ ಸಂತಸದಿಕರಸಿಮುಪರವರ

ಯೋಗ್ಯಮನರಿತುತಾಂ । ತಮಗೆಮುಂಡಣಂಗೊಳಿಸಿಮಂಗಳಮಾದ್ಯ । ಸಂತತಿಯುಮೇಳಗುತಿರೆ ಘಟಿಕಪ್ರಮಾಣದಿಂ । ಶುಭಮುಹೂರ್ತವೊದಗಲೊಡನೇ ‖ ೫೩ ‖ ಕೇಶವಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನವಸರಿಸುತ್ತ । ಲಾಸಮಯಮ್ರೋಷ್ಣದೂತಿಯುಕಳುಹಲಾಗಿಸು । ವಾಸಿನಿಯುರೊಲವಿನಿಂ ಕಂಭಮನುಯರ್ಚಿಸಿದೇವತಾಪ್ರಸ್ತವಾ ‖ ಲೇಸಿನಿಂತೀರ್ಚಿ ನೀಲದಮಣಿಗೆಬಿಡಿಮುತ್ತಿ । ನಾಸುಚೌಕವತೀವಿಸ್ಮರನಕುಳ್ಳಿರಿಸೆನಿ । ಶಶನೀಲಾಂಬರದಿವುಡುಗಣದಮಧ್ಯಶೋಭಿಸುವಂತೆಪ್ರೊಪ್ಪುತಿರಲು ‖ ೫೪ ‖ ಬಿಚ್ಚಿದೆಳೆಹುಲ್ಲಿಗಣ್ಣಬಲಿಯುತವಕದಿಂ । ಪಚ್ಚೆಯದಭಾಸಿಗವಸೂಡಿಶಾಸೆಯುದಳಿದು । ಅಚ್ಚಮಾಣಿಕ್ಯಸೊಡಗರಳನಿವಾರಿಸುತಮದವಣಿಗನಂಗಡಗರಿಸಲು ‖ ಅಚ್ಯುತಾನ್ವಯದಯದವಕುಮಾರಕರು ಪುಷ್ಪಚಾಪನನುವಡಗೊಂಡೆನಿಪ್ರೊಲಿದುರ । ತ್ನಚ್ಛವಿಯುಸುಪ್ರಭಾಮಯದಿಜೆಳಗುವಪಸೆಯಪೀಠಾಗ್ರದೊಳಿಳುಹಲು ‖ ೫೫ ‖ ಅತಿಸುವಾಸಿನಿವೆಣ್ಗಳೊಗ್ಗಾಗಿಶೋಭನವ । ನತಿಸೊಬಗಿಂದಪಾಡುತ್ತೆಮುತ್ತಿನಮುಡಿಯುರತಿದೇವಿಯಿಳನುವಡಗೊಂಡೈದಿಪೊಂದೆರೆಯಮರೆಯೊಳಂ ನಿಲಿಸಲೊಡನೇ ‖ ಕ್ಷಿತಿಮೂರುಲೋಕದಾದೇವದಾನವರ । ತತಿಯುತಂನೆನಹುಮಾತ್ರದಿಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸುತಿಹ । ರತಿಕಾಮರುಗಳಸಾಕಾರಲಾವಣ್ಯರಸಸೂಸಿಮುಸುಗಿತುಸಕಲರಾ ‖ ೫೬ ‖ ಆಸಮಯಮಂಗಳಸುವಾದ್ಯಂವೊಳಗೆ । ಭೂಸುರರುಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯುನಿರದೆಸೂಸುತಿರೆ । ಲೇಸಿನಿಂವೇದೋಕ್ತಕ್ರಮವಿಡಿದುಪಂಚಾಮೃತಮನೆರೆದುಬುಧವರಣ್ಯಾ ‖ ತಾಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆಪ್ರೊಂದಿನಿಶು । ಜೇಸರಾಗದೆಬಾಳ್ವುದೆಂದು ಮಂಗಳಸೂತ್ರ । ಲೇಸಿನಲಿಕಂಠದಲಿಬಂಧಿಸುತಕಂಕಣಮುಕಟ್ಟಿ ಸ್ಥಿರಬಾಳ್ವುದೆಂದೂ ‖ ೫೭ ‖ ಪರಸುತ್ತಸಕಲಭೂಸುರರು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ । ಸುರಿಸಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತಲಗ್ನಬಿಮಹೋತ್ಸವತೀರ್ಚಿ । ಸ್ಮರರತಿಯರನ್ನು ಸಜ್ಜೆಯುವನಗೆಕಳುಹಿತತ್ಕಾಲದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ‖ ಕರಕರಡು ಗಜತುರಂಗ ಭೂಕಸ್ಯಥನವಸ್ತ್ರ । ಮಿರದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ದಿಗ್ಯಾಚಕರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಮನರಿದು ಭೂರಿಧಾನಮುಮನೋಹರ ಮಿತ್ತುಕಳುಪುತ್ತಲೀ ‖ ೫೮ ‖ ಯುಲ್ಲಾವನೀಶರ್ಗೆಭೋಜನ ಲೇಪಪ್ರೊವಾಲತಾಂ । ಬೂಲವುಡುಗರೆಯಿತ್ತುಮನ್ನಿಸುತ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಜೀಳ್ಕೊಟ್ಟಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮದಿದ್ವಾರಕಾಪುರವರದೊಳ್ ‖ ಪ್ಲಲ್ಲಕರಶಿಖರನೋಡಿಮಿಗೆಸಂತಸವಿ । ಯೆಲ್ಲಗೋಪಾಲನಾರಿ

ಯರೊಡನೆಕ್ರೀಡಿಸುತ | ನಲ್ಲಿರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆ ಯರಸಮ್ಮ್ಯಳದಿಂದಿರ್ದ ನಾಮುಕುಂದಾ ‖ ೫೯ ‖ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧವು | ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ | ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನು ವಲಿದೂ ‖ ಯಿದನುಸರಸೊಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ | ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ | ಕುಧರಜಾಧರ್ಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವ ಬಿಡದೇ ‖೬೦‖

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೭೩೦-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

‖ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ‖

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

‖ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ‖

ಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿ.

‖ ಪಲ್ಲವಿ. ‖

ರತಿಕಾಮರುಗಳತಮ್ಮಯಕಲಾಪಕ್ರಿಡೆ | ಯತಿಶಯುಸುಸಂಯೋಗಮಂಗ್ಯೆಯ್ಯ ಲಾಸ್ಮರನಸತಿಯಗರ್ಭದಿಪಿಂಡ ಸ್ಫುರಿಸಿಬೆಳವುತಲಿರ್ದುದದರಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಕೇಳಾ ‖ ಪದಾ ‖ ತಾರಕನುಪವ್ರವಕ್ಕೆಸುರರು ವೊರೆಯಿಡ

ಲೊಲಿಸು । ಧಾರುಣಿಯಕಸಿಯರ್ಕನಜ ಮೇರುಯಹಿಪತಿಯ । ನಾರಾಯ
ಣಾದಿಗಳೆರಥಚಕ್ರಸೂತಧನು ಸಾರಿಯಾರಾಚಂಗಳಿಂ ॥ ಪೇರಂತೆಗೈದುತ್ರಿ
ಪುರದಕೀಲನೆವೆಯಿತದೆ। ಪೂರ್ವೈವೃಕ್ತೈಚಕ್ಕಿಯ ಸುರರಸದೆದುಸಕಲ ವೃಂದಾರ
ಕರರಕ್ಷಿಸಿದ ರಾಮೇಶಕರುಣಕ ಟಾಕ್ಷದಿಂವೀಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಆಡಿಬಂ
ದಮ್ಮೊಲೆಯೀಯ್ಯೆನಲುಯತಿವೋಹ । ಗೂಡಿಮೆಲುದನೊರೆದೆಗದೀಯ್ಯೆಲುಂ
ಬುತಿರೆ ನೋಡಿಸ್ಯೆರಿಸದೆಕರ್ಣವಪಿಡಿಸು ಯಳೆಯಿಸುಂಡಲ ದಿಂದಹಟ್ಟಿಕರಲ್ಗ
ಳಾ ॥ ಕೂಡೆಬಂದಿಸಿಬಿಗೆದು ಕೆಡಹೆಹಣ್ಣುಕುನರಸೆ ಗಾಡದಿಂದೊಲಿದುಗಜ
ಮುಖತಿಳುಪುತತಮ್ಮ । ಮಾಡೆಚಮ್ಮನನಿಂತುಗೈವರೆ ಯೆನುತಜಗಳಮುಂಬಿ
ಡಿಸಿದಗ ಜೆಸಲಹಾ ॥ ಶಂಭುನಂಬಿಗಿಹಡಪನಡಸುತಿರೆನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಾಂಬ
ವೇಕೈಲಾಸಕವ್ಮರೆಯುವಿರು ಯೆನುತ । ನಂಬಿಗೆಯೊಳಿರಲವನಮರಸಿಸೌಂ
ದರನಕರದೊಯ್ದುವಾರ್ತೆಯಕೇಳುತಾ ॥ ಮುಂಬರಿನಕೋಪದಿಂ ಚತುರಂ
ಗಬಲಸಹಿತ । ಸಾಂಬಲೋಕಕೆದಾಳಿವರಿಪಚಾರಮುಗೊಲಿದಅಂಬಿಕಾವದನಾ
ಬ್ಜಭೃಂಗನಂಘ್ರಿಯಕರ್ಮಪೇಳ್ಕಾಂತಮೇಲ್ಗಘೆಯನೂ ॥ ೨ ॥ ಚಕಿತಮ
ರಿಪರಣಾಯುವಾನಲೋಚನೆಭೃಂಗ । ಚಿಕುರೆಸಿಖದಮ್ಮಿಲ್ಲೆರಾಕೆಂದು ರಮ
ಣಿಯ್ಯ । ಮುಖಿಯೆಮಲ್ಲಿಗೆಯಬಾಯ್ದುರೆಯಮರಕತವಿಮಳರದನೆ ಸದ್ಗುಣ
ಸವನೇ ॥ ಮಕರಕೇತನಪಟ್ಟದಾನೆಸ್ತ್ರೀಕುಲದನಾ । ಯಕರನ್ನೆಯನ್ನ
ಹೃತ್ಸರಸಿಯೊಳುಕ್ರೀಡಿಸುವ । ಮಕಳಂಕರಾಜಹಂಸೆಯೆ ಪೇಳ್ವೆಮೇಲ್ಗಘೆ
ಯಕೇಳೀಕಚಿತ್ತವಿಕಾ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳೆನ್ನಕಣ್ಣಪುಣ್ಯದಪೊನ್ನಪುತ್ಥಳಿಯೆ
ಬಾಲೆಯೆನಕುಲಪಸೀಮಂತಮಣಿರೂಗುಣಿ ಪೂಗೋಲರತಿದೇವಿಯರ ವಿವಹ।
ಮಹೋತ್ಸವವಮಾಡಿಸರ್ವರಮನ್ನಿಸೀ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುಖಿಗಳರನು ಪರಮಹ
ರುಷದಲಿಗೋ । ಪಾಲಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾರದಮುನಿಪನಾಸ್ಯಸ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ
ನೋಡಿಮುಗುಳ್ನಗೆವೊಂದಿಪಂತೆದಸುಕಾಂತಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲೊಲಿದೂ ॥ ೫ ॥
ಯಲಿಮುನಿಪನಿನ್ನಿಂದಲಿನಿತುಸಂಭ್ರಮುಮಾಡು । ದಲಘೆತರನಿನ್ನಚಾರಿತ್ರವೆ
ನಲಾಮುನಿ । ತಿಲಕನಾರದನೆಂದನೆನ್ನಯಪಿತಾಮಹನಪಡೆದಪಿತನೀವರಿಯ
ದಾ ॥ ಕೆಲಸವೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಬಲ್ಲೆನೆರಡನೆಯ । ಜಲಜಾಕ್ಷಯನ್ನಪರತರ
ದಿಕೀರ್ತಿಸಲ್ಕಾಕೆ । ಸಲಿಲೆಯಿಂದಾಡಿಬಹೆನೆನಲುಮುರಹರನುಯೋಗ್ಯೋವ
ಚಾರಂಗೈಸುತೇ ॥ ೬ ॥ ನೆರೆವುಚಿತವಚನದಿಂಬೀಳ್ಕೊಡಲುನಾರದನು । ತೆರ
ಳುದನ್ಮತ್ತೈಚಿತ್ತಂಕೃಷ್ಣನೊಸಿಸುತನ । ಪರಿಪಾವಿಸುತ್ತೆಪರಿತೋಷದಿಂ

ಗೋಪಾಲವನುಗಳೊಳುಯುಂದಿನಂತೆ ‖ ಪರಿಪರಿಯಕೇಳಿಮೇಳದಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಸುಖ । ಮಿರುದಿರಲುರತಿಕಾಮದಂಪತಿಗಳುಂನಿತ್ಯ । ವುರುತರದಭೋಗೋಪಭೋಗಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿರಲ್ವಂದುದಿವಸಾ ‖ ೭ ‖ ಕುಂಭಿನಿಯುನಂಬರಮಚುಂಬಿಸುವಕೀರ್ತಿಕ । ದಂಬಸತ್ಪುತ್ರಸೂರ್ಯನುವುದಿಪಸೂಚಕವ । ನಂಬರವಿತೋರಲರುಣಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಮಿದಂತಿರುತುಮತಿಯುಮಾಗಲೊಡನೇ ‖ ಅಂಬುಜಾಂಬಕಿಮೂರುದಿವಸಕಡೆಸಾರ್ದುಘಪರ್ಾಂಬುವಿಂಜಾತುರ್ತಿ ಸ್ನಾನಮಂಗೈದುಧವ । ಲಾಂಬರವನುಟ್ಟುಚಿನ್ನದಯಳಿಯುಮೊಗ್ಗೆರವಿಕೆಯತೊಟ್ಟುಬಿಳುಮುತ್ತಿನಾ ‖ ೮ ‖ ಗಡಣದಾಭರಣವಳವಟ್ಟುಮಲ್ಲಿಯಲರ । ಮುಡಿದುಮಸ್ತಕದಿಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕಘಣೆಗಿಟ್ಟು । ಯಿಡುತಯಂಜನವಪೇರ್ಮುತ್ತಿನುರೆಮೂಗುತಿಯನಾಸಿಕದಿಯಮರ್ಚಿಯಜನಾ ‖ ಮಡವಿಶಾರದೆಯನಾಂಚಿಪ ವಿಮಳಬಿಣ್ಪಿನಿಂ । ಕಡುವಿರಾಜಿಸುವಕಳಹಂಸೆಯೊಪುಣ್ಣಿವೆಯು । ವುಡುಪತಿಯಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿನವೊತ್ತವೋಸುಧಾಭರಿತಸ್ಪಟಿಕದಬೊಂಬೆಯೋ ‖ ೯ ‖ ಯಿಾತೆರದಿಬಿಡಗಾಂತುರತಿಯೊಪ್ಪುತಿರಲುವಿನ । ನಾಥತನ್ನೊಳುತಿಳಿದು ರತಿಕಾಮರುಳುಗಳುಯತಿ । ನೂತನಸುಸಂಯೋಗತನ್ನಿಂದತಡದುದೆಂದಿರದೆಪೆಚ್ಚಿ ಮಗಿರಿಯನೂ ‖ ತಾತವಕದಿಂದೆಮರೆಗೊಂಡನೋರಥದಶ್ವ । ವ್ರೋತುಮೇರುವೆಸುತ್ತಿದಣಿದುಧಾಪೆಸೆವನಧಿಸೀತಳೋದಕವ ಸೀಂಟಪೆನೆಂದುಪ್ರೋದಂತೆಯಸ್ತಮಯುಮಾಗಲೊಡನೇ ‖ ೧೦ ‖ ರತಿಯುಪತಿವ್ರತೆಧರ್ಮಕಮ್ಮೆಚ್ಚಿ ಯಿಾಶತಾ । ವೃತವಾದಪತಿಯಕಳ್ಪಿಸಿಕಡಿಸಿದನು । ಮಾಸತಿಯಳತಿಪುಣ್ಯದರ್ಶನ ಗೊಂಬೆನೆಂದುಸುಂದ್ಯಾಂಗನೆಯುಚಂಗಾವಿಯಾ ‖ ತತಮುಕಾಲಮನುಟ್ಟುಬಂದವಳೊಯುಂಬಂತೆ । ಮತಿಶಯವಿಸಂಜೆಗೆಂಪಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಮಿನಕ್ಷತ್ರ । ವ್ರತತಿಗಗನಾಂಗಣದಿಸಲೆವಿರಾಜಿಸುತಿರಲುಸುತೆಯುಜಾಮಾತರುಗಳಾ ‖ ೧೧ ‖ ಬಹುಕಾಲಮುಗಲಿಖಳ್ಳಂಕೂಡಿವರುಮವರ । ಸುಹಿತದೊಳ್ಬೈಬಿನೋಡುವೆನೆಂದುನಕ್ಷತ್ರಮುಹಿಳೆಯರನೊಡಗೂಡಿಬಂದತನೋಯುಂಬಂತೆ ಚೆಂದ್ರನುದಿಸಿದಬೆಳಗುತೇ ‖ ಅಹಿತನ್ನೈದಲ್ಕಮುಳುಗಿಯುಲಾರದಿಕೋಪ । ವಿವಹಗಾಳಿಮ್ಯೆಗರೆಯೆಕುಮುದಸುಮುದಮುವಾಗೆ । ಆಹರಮಂಗೊಂಬುತಂಮೃತಾಂಶುವಚಕೋರಚುಯುಪಸರಿಸುತಪರಿಣಮಿಸಲಾ ‖ ೧೨ ‖ ಯಿಂತಪ್ಪರಾತ್ರಿಯೊಳುರತಿಯುಸತಗರಿಸಿಯುತಿ । ಸಂತಸವಿದೂತೆಯುರೊಳೋರ್ವನಾರಿಯುಬಂದು । ಕಂತುನಿಂಗರುಹಿಕರವೊಯ್ದುಯೊರ್ವರಿಗೆಪ್ರೋಳ್ಗೆಯುಫ್ಪತಂಸರ್ನ್ಮರೆಸಹಾ ‖ ಪುಂ

ತೆಮ್ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮುಮನೆಡೆಬಡಿಸೆಮದನತ । ತ್ಕಾಂತೆಯುಂಕೂಡಿಯತಿವಿನಯ
ದಿಂಭುಂಜಿಸುತ । ತಾಂತಮಗೆಪರಿಮಳೋದಕವಿಕ್ಕೈದೊಳೆದುಧೂಮ್ರಾಂಬ
ರವಪ್ಪೊಡೆಮುತನ್ನಾ ॥ ೧೩ ॥ ಲಲನೆಯಳನಳಿನತೊಳಕರಕಮಲಮಂಪಿಡಿದು।
ಕಲಹಂಸೆಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಂಪ್ರೋಪಂತೆ । ಸಲಿಲೆಯಿವ್ರ್ಮೋಹರಸತುಳಂಕಿ
ಮುಂಬರಿವಮನದುಬ್ಬಿನಿಂಬಂದುಕಯಿನಾ॥ ನಿಳಯಕಿಕ್ಕಿದವಜ್ರವಳುಕಿನ ಕ
ವಾಟತೆಗ । ದೊಳಪ್ರೋಗಲುಘನಸಾರಸಾರಣಯುಕುಂಕುಮದ । ಲಲಿತಕಾ
ರಣಿಯಕತ್ತುರಿಸಾದಿನುರೆಪಟ್ಟಿಚಿತ್ರಪತ್ರದಬಿತ್ತಿಯುಪಾ ॥ ೧೪ ॥ ನೆಲನಷ್ಟ
ಗಂಧವಿಂಸನೂಜಸ್ನನೆಯುಗ್ಗೈದು । ಯಳೆಯಬಿಣ್ಮುತ್ತಿನಿಂರಂಗವಾಲಿಯುನಿಕ್ಕಿ।
ಚಲುವೆತ್ತುರಾಟೆಸುವತದುಗ್ರಹದಮದ್ಯವಿದ್ರುಮದಜಂತ್ರದಕಾಲ್ಗಳಿಂ ॥ ಕ
ಲಧೌತದಂಡಂಗಳಿಂದಚಿನ್ನದಯುಳೆಯು । ನೊಲಿದುನೇಯ್ದಪಟ್ಟೆಯಿವ್ರ್ಮರವ
ಪರಿಯೂಂಕ। ದಳಿಹಂಸತೂಲತಳ್ಪದವ್ಯಾಲೆಯುರೆವಿರಿದಮಲ್ಲಿಗೆಯುಯಲರವಾ
ಸೀ ॥ ೧೫ ॥ ಮಿಸುಕಿದೊಡೆರ್ಝಂಕರಿಪಮಲಗುಮುಡಿಯುನುಯುಮರ್ಚಿ।ಪ್ರೊ
ಸಮುತ್ತಿನೊಬ್ಬರದಜಲ್ಲರಿಗಳಿಂದೆ ಶೋಭಿಸುವ ಸೂರ್ಯಪುಟದಮೇಲುಕಟ್ಟ
ವ್ರ್ಮೆರೆಯೆನಾಲ್ಪೆಸೆಯೊಳುರೆಬೆಳಗುವಾ ॥ ವಸುಮಯಪಟಾಣಾದೀವಿಗೆಗಳನ್ನು
ತಂದಿರಿಸಿ । ಪಸುರುಳಿದನಾಗವಲ್ಲಿಯುಪರ್ನಕಪೂರ್ರ । ದೆಸೆವಚೂರ್ನಷ್ಟ
ಭಾಗವಕ್ರಮುಕಮುಮಪ್ರೊನ್ನಸಂಬಳಿಗೆಯೊಳಗೆಶೀವೀ ॥ ೧೬ ॥ ಪ್ರೂವೂ
ಲಿಕಸ್ತೂರಿಮೆರವಷ್ಟಗಂಧಮಂ । ಹೇಮದುರೆತಟ್ಟೆವಟ್ಟಲಗಳಲಿಕೀವಿರಿಸಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂಪರಿಮಳಿಪಸೀತಳೋದಕವ ಪ್ರೊಂಗುಪ್ಪೆಯೊಳುತುಂಬಿಡುತ್ತೇ ॥
ರಾಮಣೀಯ್ಯಕರತ್ನಖಚಿತವಸುಕಾಲ್ಪೀಠವಾ । ಮಂಚದೊತ್ತಿನೆಲಿಸಾರ್ಚಿಂ
ತುಸಡಗೆರಸಿ । ಕಾಮಿನಿಯರುಗಳುಕಡೆಸಾರ್ದಿರಲುರತಿಕಾಮದಂಪತಿಗಳತಿಹ
ರುಷದೀ ॥ ೧೭ ॥ ಮಿಗೆಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದೊಳಪ್ರೊಗಲುಸೌರಭ್ಯ ಮಘ
ಮಘಿಸೆಮಾಣಿಕ್ಯಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭಾಮಯಂ । ಝಗಝಗಿಪಿಬೆಳಗುವಜ್ವಲಿಸು
ತಿರಲೀಕ್ಷಿಸುತಮೃದುತಲ್ಪದಿಂದಲೆಸೆವಾ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವಶಕುನಿಮಂಚಮ
ನೋಡಿರಯೊಲಿದುಮ । ಲ್ಲಿಗೆಬಾಣನದನುಮೆಲ್ಲನೆಯೇರಿಮೆರೆವಮುಹಮ । ಲ
ಗುಮುಡಿಯುನುನೆಮ್ಮಿಕುಳ್ಳಿರಲುರತಿಮಣಿಖಚಿತಚೌಪೀಠದೊಳುಮಂಡಿಸೇ ॥
೧೮ ॥ ಕನಕಮಣಿವಿಲಸಿದಸುವಟ್ಟಲಲಿತೀವಿರ್ದ । ಘನಸಾರಸಂಯುಕ್ತ
ಶ್ರೀಗಂಧಮುಮನುತಂ । ನಿನೆಯುಸಂಗಲಿಯೆವಾಲೇಪಿಸುತಪುಷ್ಪವಾಲೆಯ
ಮುಡಿತಾಂಬಾಲವಾ ॥ ವಿನಯದಿನ್ಮುಡಿಸಿಯ್ಯುಲವನುಕವರ್ಣಿಗೈದು । ನನೆ

ಗೂಲತನ್ನಂಗಿಯೆಳಗುರೊರುಸ್ತ್ಥಳದಿ । ಸನುಮತದಿಕುಂಕುಮಸುಪಂಕಲೇ
ಪಂಗೈದುನುಣ್ಪುಪ್ರೋಲಂಗಳಲ್ಲೀ ॥೧೯॥ ಕಸ್ತೂರಿರಸದಿಮಕರಿಕಪತ್ರಚಿತ್ರ
ದಿಂ । ವಿಸ್ತರಿಸಿಭೃಂಗನಿಭಕಚಚಾರದಲ್ಲಿಪು । ಪ್ಪಸ್ತಬಕಮಂಮುಡಿಸಿಕಬ
ರಿಯುಪಿಡಿದುಯುಡಕರದಿಚುಬುಕಾಗ್ರಬಲದಾ ॥ ಹಸ್ತದಿಂದಾಂತುಬಾಯೊ
ಳುಬಾಯನಿಟ್ಟುಶ । ತ್ಪ್ರಸ್ತುತದಿರಸವತ್ತುಸಾರತಾಂಬೂಲವುಂ । ನ್ಯಸ್ತ
ದಿಂದಿಂತುಕಸ್ತುರಿಸಿರತಿದೇವಿಯುಳನಗೆಮೊಗವನೋಡಲೊಡನೇ ॥ ೨೦ ॥
ಕಾಮಿನಿಯುಮರೆಗೊಂಡುತನುರಹಿತನಾದಪ್ರೋಸ । ಕಾಮತಾನಿರ್ದಪಂಚಲ
ಗೊರ್ಳಲ್ಗಳಿಂದೆತವೆ । ಕಾಮನೋರಸ್ತಕ್ಕಿಡಲುಕಾಮುಕನಾಗಿಯುಲೆನೀರೆ ನಿ
ನ್ನೊಳಿಪರ್ಸ ॥ ಕಾಮನೆನ್ನ ಗೆಪ್ರೊಪ್ಪಿಸಲುಲೇಸುಯಿಲ್ಲದೊಡೆ । ನಾಮುನಿದು
ನಿನ್ನಂಗಮುಂಮುತ್ತಿಬಿಡದೆಮರುಕಾಮನಂಕ್ಕೈಸೆರೆಯುಪಿಡಿಯುದೆವಾಣೆನೆಂದೆರ
ಡುನಳಿತೋಳುಗಳನೂ ॥ ೨೧ ॥ ಪಿಡಿದೆಳಿಯಲೆದ್ದುಕಾಲ್ತೊಡರಫಲತ್ಕಾರ
ರದಿಂ । ಮಡದಿಮಂಚಮನಡರಲೊಡನೆಯುಮರ್ದಪ್ಪುತ್ತೆ । ಕೆಡಹಿಕಬರಿ
ಯೊನಾಂತುಗುರುಕುಚಮನೆದೆಗಮುರ್ಚಿಯಧರಾಮೃತವನುಪೇರ್ದ್ದಾ ॥ ಯಿ
ಡುತನಖರುತಿಯುದಂತಾಕ್ಷತವಚುಂಬನಮು । ವಡನೆಪರಿಪರಿಬಂಧಹಜರತಿ ಸ
ಮರತಿಯು।ಬಿಡದೆಪ್ರುಪರತಿಗಳಿಂಪಂಚಪಕ್ಷಿಸ್ವರದಬಲ್ಲುಲಿಯೋಳುಬ್ಬಿಕೊಬ್ಬಿ
॥ ೨೨ ॥ ಕರಿಕರಣಿಯುರಕನಾಟಕೆಣೆಯೆನಿಸಿಪ್ರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿಬೆವ
ರ್ದುಘವರ್ಮಾಂಬುವಂಕಯ್ಯಿಯೊಳು । ಸುರಿಸುತ್ತರಮಿತಿರೆರ್ಝುಮ್ಮೇರಿಪ್ಯೈಪು
ಳಕಿಕಾವಜಲಪರಿಯಲೊಡನೇ ॥ ಸುರತಾಂತಮೂರ್ಛೆವ್ಯೈಯ್ಯಾಪರಿಸೆಕರ
ಚರಣವಿರದೆಸಪ್ಪಡಸಚೇತನದಿಂದೆಬಿಸಿಸುಯಿ। ಲ್ಗರೆವುತ್ತಯುರೆಮುಗಿದಕಣ್ಗ
ಳಿಂದನುವಿಾಷರೆನಿಸಿಮಲಗಿದರೀರ್ವರೂ ॥ ೨೩ ॥ ನೀವುವ್ಯೈಮರೆದುಮಲ
ಗಿದೊಡೆಯುಸಮಸ್ತಲೋ ಕಾವಳಿಯುವುತ್ಪತ್ತ್ಯಮೆಂತಹದುರತಿಯುಸತ್ಕಾವರಿ
ಲ್ಲದೆ । ಯಾವದೇವರಾದೊಡೆಯುಜನನಂಗೈವಶಕ್ತರಿಹರೇ ॥ ಭೂವಳೆಯು
ಸೃಷ್ಟಿನಿಲ್ವದುಯೇಳಿರೆಂದುಲಿದು । ಪ್ರಾವಿಲ್ಲನವನಂಗನೆಯನುಯೆಬ್ಬಿಸ
ವಂತೆ । ಸಾವದಾನದಿತಾಂಬ್ರಚೂಡಂಗಳಂಕೂಗಲೊಡನೆರತಿಕಾಮರುಗಳಾ॥
೨೪ ॥ ನಿರುತಸತ್ಕೀರ್ತ್ತಿಯುಸುಧಾರಸಂಭಾನಭದಿ । ಪರಿದುಯಾವರಿಸಿಯುಪ
ರ್ನಿಶದಿಬೆಳಗುತಿರೆ। ಸರಿಯಲ್ಲತನ್ನಬೆಳ್ದಿಂಗಳವರ್ಗೆನುರುತರಸಮರತುಪೋಗ
ಕಂದಿಕುಂದೀ ॥ ಕರನಾಂಚಿಶರನಿಧಿಯುಮುಳುಗಿದನೊಯುಂಬತತ್ಪರಿಯೊಳಂ
ಚೆಂಪ್ರನಶ್ಚಿಮಗಿರಿಯುಮರೆಗೊಳಲು । ಯಿರದೆಸಭಾರ್ನುತನ್ನಯಶಾನೆಸಹಿತ

ಹಿಮಕರನನರಸುತಬರ್ಪೊಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ಕತ್ತಲೆಯುವೊತ್ತದಟ್ಟೈಸಲಾ
ವಾರ್ತೆಕೇ । ಳುತ್ತಕರ್ತನ್ನ ಚರಣಿಯೆಳ್ಭಟರಕಳುಹಲ್ಕಿತತ್ತವಕದಿಂದೆಕಿತ್ತ
ಲಗನುರೆಘುಳುಹಿಸುತೆಬರ್ಪಂತೆನಸುಬೆಳಗುವಾ ॥ ಸುತ್ತಕವಿದಾತಮವಕಲ
ಕತಿರೆಮುಂಬೆಳಗು । ಯತ್ತರವಿಕೋಪಾಗ್ನಿದಳ್ಳುರಿಯುವುಳ್ಕೆಯಿಂ । ಹತ್ತಿ
ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಾವರಿಸಿಪಸರಿಸಿತಾಗವುದಯರಾಗಂರಾಮಣೀ ॥ ೧೬ ॥ ಅಸ
ಮಯದಂಧಕಾಸುರನ ಸೀಳ್ದಪಟುತರನಿ । ಶೇಷಲೋಖನನುಬೆಳಬೆಳಗುತ್ತಬಂ
ದಂತೆ । ಸಾಸಿರಕರಂಗಳಲಿಸಪ್ತಾಶ್ವವುದಯಾದ್ರಿ ಶಿಖರಪೊಳುವೋಗದೋರ
ಲೂ ॥ ಸೂಸುವೆಳಗಿರಣಸೇವಿಸಿಚಕ್ರವಾಕವರಿ । ತೋಷವಡೆಯಲು ಪದ್ಮಿ
ಮುನಿದುಪೋದಾಪ್ತಪ್ರಾಣೇಶನೈತರಲು ಯತಿಹರುಷದಿಂನಸುನಂತೆ ಕಮ
ಲಕೊರಕವರಳಲಾ ॥ ೧೭ ॥ ಲೋಕಬಾಂಧವನು ಯ್ತೈತರಲುಕಾಣುತ್ತೆ
ನೀ । ವ್ಯಾಕೆಯಡಗುವಿರಿತಲೆರಾಗುವಿರಿವಿರಹಕ್ಕನೀ। ವ್ಯಾಕೆಪೋಗಿವಿಘಾತ
ಕುಮುದಂಚಕೋರಿಗಳೆ ಮೂದಲಿಸಿಭ್ರಮರನಿಚಯಾ ॥ ಪ್ರಾಕಟದಿಝೇಂಕ
ರಿಸುತ್ತೆದಲರ್ದಕಮಲಮಂ। ಸೋಕದೆಯಾರ್ಯೈವುತೆರಗಿಮಕರಂದಮುಂಸ್ವೀಕ
ರಿಸಿಸುಖಿಸುತಿರಲಾಸಮಯತತ್ಪುರದಿಘಂಟಜಾಗಟಿಕಾಳಿಯೂ ॥ ೧೮ ॥ ಭೇ
ರಿತಮ್ಮಟಡೌಡೆಗಿಡಿಬಿಡಿಯುಬೂರುಗಂಭೋರಿಡಲುದಿಗ್ನಿಭವನಳ್ಳಿರಿದುತದ್ಘೋ
ಷ । ಪೂರೈಸಲೊಡನೆಯಾನಗರದೊಳುಸರ್ವಜನರೆಳ್ವೆತ್ತು ತವಕದಿಂದೇ ॥
ನಾರಿಪುರುಷರುಶಯ್ಯೆ ಯುಳಿದುತಮ್ಮಯಮನೆಗ ಳೊರಂತೆಬಾಗಿಲಿಯಂತೆ
ಗದು ಪೊರಮಟ್ಟಾಗ ।ಸಾರಿತಮತಮ್ಮಯವಹಾರವಂಮಾಡುತಿರಲಿತ್ತಲಂತಃ
ಪುರದೊಳೂ ॥ ೧೯ ॥ ರತಿಕಾಪುರುಗಳು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲುನರ್ತನದ । ಸತಿ
ಯರೆಳ್ತಂದುಪೊಲವಾಗಿ ಲೊಳಂಕುಳಿತು ಅತಿಶಯದಿತಾಳಮರ್ದಳೆಯು
ಪಾಂಗಂವೀಣೆಯು ಮುಖ್ಯಂಗಳನುನುಡಿಸುತೇ ॥ ಜತೆಗೂಡಿಗಾಸಂಗೀತ
ಚಯದಿಂದೊಲಿದು । ರತಿವೆತ್ತುಭೂಪಾಳಿಯಂಪಾಡೆತನ್ನಾದ । ಪ್ರತತಿವು
ದ್ಘೋಷ ಯೊರ್ವರರರ್ನಗಳಿಗೆ । ಶೋಭಿತವಾಗೆಲೆಚ್ಚರುತ್ತೇ ॥ ೨೦ ॥
ತೊಲಗಿದಸುವಸ್ತ್ರ ಮಂಸವರಿಸುತೆತಮ್ಮಶರ । ತಳೆಮನ್ನಿ ರೀಕ್ಷಿಸುತಲೆದ್ದು
ದಯ್ಯಾರ್ಯಂಕಮುಮ । ನಿಳಿದುಮಣಿಪಾವುಗೆಯುಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ ।
ಲೈದಿತೆದ್ದು ಸಹದ್ವಾರವಾ ॥ ಬಲಿದಗುಳಿ ಉನ್ನೊಂಕಿವಜ್ರದಕವಾಟಮಂ ।
ನಲುವಿಂದತಿಗದು ಪೊರನುಡಲುದುಳಿಯುದುಬಂದೊಲ ವಿಂದೆಬಚಿಕೆಕವರ್ನ
ವತ್ರೀರ್ಚಿಮಜ್ಜನಾ । ನಿಳಯದೊಳುಕಾನ್ನಗೈಸೀ ॥ ೨೧ ॥ ವದನ.ದಿಯ

ಯಿತ್ತುಪೂಜಾಗೃಹದಿ ಪೀಠದೊಳುಕರದೊಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇಹಸಾಧನ
ದ್ರವ್ಯ । ತ್ವರಿತದಿನ್ನೆರವಿತಾವಾಡ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಮುಖ್ಯಂಗಳಂತೀರಿಸೀ॥
ವರಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಂತ್ರವಿಧಿಯಿಂಧರಿಸಿ । ನಿರುತಪ್ರಸೂನಮಯಶಿವಲಿಂಗ
ಮನುನಷ್ಟ । ಸರಿಪೂಜೆಯಿಂದಲರ್ಚಿಸೆ ರತಿಯುತನ್ನ ಸಿರಿಬಾಳದೊಳುಕ
ಸ್ತೂರಿಯಾ ॥ ೩೦ ॥ ರಸಮಿಶ್ರಕುಂಕುಮದತಿಲಕ ವಳವಡಿಸಿಶೋಭಿಸುತಿ
ರಲುಯೊಳಿಯುರುಪೊನ್ನ ಪರಿಯಾಣದೊಳು । ರಸರಸಾಯನ ಮುಖ್ಯವ್ಯ
ಷ್ಟಾನ್ನಮುಮನು ಗಡಣಿಸಲುದಂಪತಿ ಗಳೊಲಿದೂ ॥ ಸಸಿನೆಪೊಬೊಬ್ಬರಿಗೆ
ವುಣಿಸುತ್ತಲುಂಡು ಸಂತಸವಟ್ಟು ಪಮಳೊದಕವಿಕ್ಕೈಬಾಯ್ದಿಳದು।ವಸೆದುಕ
ರ್ಪುರವೆರೆದತಾಂಬೂಲಕ ಬಳವುಂತಂದಿಯ್ಯಲವನುಸವಿದೂ ॥ ೩೧ ॥ಯಲ್ಲ
ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಳವಡಿಸಿಯುತಿಪೊಸ । ಪುಲ್ಲಶರಬಲರಾಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಿರ್ಪ
ಸಭೆ। ಯಲ್ಲಿಗೈತರಲು ಬಹುಸಂತಸದಿಕರೆದು ಯಡೆಗೊಡಲುಕುಳ್ಳಿರ್ದೊಪ್ಪಿ
ರೇ ॥ ಯಿಲ್ಲಿರತಿದೇವಿಬಸುರೊಳಗೆ ಜೀವನಬಂದು । ವಲ್ಲಿಪ್ರವೇಶಿಸಿದಮು
ಹುರ್ತಮುಂವ್ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಪೇಳ್ಚುತಲಿ ದುರ್ವಾಪಿಂಡವುಂ
ಡರೀಕಾಕ್ಷಿಕೇಳ್ಳಾ ॥ ೩೨ ॥ ಯಲೆಕಾಂತಯೆನಗೆ ಸಂಶಯುವೃಜೀವನವೆಲ್ಲಿ ।
ಕಲತುಬಿಂದುವುಮಾತೆಗರ್ಭದೊಳು ಪೀಳ್ಚುತ್ತೆ । ಬೆಳೆದುಸರ್ಸಾವಯದಿ
ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಕುವಪ್ಪವರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಪುದೊಲಿದೂ ॥ ಲಲನೆನೀಕೇಳುಪಿಂ
ಡೋತ್ಪತ್ತ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ನೊಲಿದುಬಿತ್ತರಿಪದಬಿಳಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತಮಾಗೆ ।
ಸಲೆಸ್ವರ್ಗನರಕಕಿನ್ನರಗರುಡ ಗಾಂಧರ್ವಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರಲೋಕದೀ ॥ ೩೩ ॥
ಯಿರುವವುತ್ತುಮಮಧ್ಯಮರತ್ಯಧಮರುಂ । ನರಕನಿಷ್ಕೃತಿಕಸಿಷ್ಟಾತ್ಮ ಕರ
ಸುಕೃತವು ಸರಿಯಲಲ್ಲಿಂದನೂಂಕಲು ತಮ್ಮದಿವ್ಯಾಂಗಮದೃಶ್ಯಮಾಗಲೊಡ
ನೇ ॥ ಬೆರೆದುಗಗನಮನು ವಾಯುವನಗ್ನಿಸಲಿಲಮುಂ । ಯಿರದೆವ್ರೊಂದೊಂದ
ಸಾಕ್ಯಸುತ್ತೆಪೃಥ್ವಿಯೊಡೆವೆರಡು ಪಲಬಗೆಯಬೀಜದಿಕೂಡಿಕಂದ ಮೂಲಾ
ದಿಪಂಫಲಗಳಾಗೀ ॥ ೩೪ ॥ ಪುರುಷರಾರೊಗಿಸುವರಸರ ಸಾಯನದಿವಡೆವೆ
ರೆವುತದಾತ್ಮಕನಪಂಚ ಭೂತಂಗಳಂ। ಯಿರೆದೆತವ್ಮೊಡನೆಸಮರಸಗೊಳಿಸಿ
ತತ್ಪುರುಷನಾತ್ಮದಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗೇ ॥ ವರಿಪರಿಯರುಚಿಯಿಂದಲುಂಡನ್ನವೇ
ಳ್ದಿನಕೆ ॥ ನಿರುತರಸಮುಹುದುತದ್ರಸವೇಳು ದಿನಕೆಯುರು । ಧಿರಮುಹುದು
ರುಧಿರಮತ್ತೇಳುದಿವಸಕ್ಕೆ ಮಾಂಸಮುಹುದು ತನ್ಮಾಂಸವೂ ॥ ೩೫ ॥ ಮತ್ತೆ
ಳುದಿನಕೆನೀಸ್ಸಹುದು ಮೆದಸ್ಸು । ಆಸ್ಥಿಯಪ್ಪುದುಯೇಳುದಿನಕಸ್ಥಿತಾ

ಸಿರವೆ । ಸಪ್ತದಿನಕವನ್ಮಜ್ಜೆಯೊಳಗೇಳು ದಿನದಿಮಜ್ಜೆಯುಶುಕ್ಲಮಪ್ಪುದಬ
ಲೇ ॥ ಚಿತ್ತರದಿರಸಮುಖ್ಯಸಪ್ತ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಂದೊಂದರೊಳು
ಯೇಳುಯೇಳುದಿನ । ಹತ್ತಿಗೊಂಡಂಬೆಳೆದು ಕಡೆಗೆಜೀವನಬಿಂದು ಮಪ್ಪು
ದೆಲೆಪುಷ್ಪಗಂಧೀ ॥ ೩೮ ॥ ಯಿಂತಿಜೀವನಬಿಂದು ಪುರುಷರಲ್ಲಯೆ ಪೇರ್ಚ
ಕಾಂತೆರುತುವಾದನಾಲ್ಕನೆ ದಿನಂಮೊದಲ್ಗೊಂಡು । ಕಂತುಕೇಳಿಯೆಳೆಸಗು
ವಾಗಲುಚ್ಚಳಿಸಿತತ್ಕಾಂತನಿಂ ಶುಕ್ಲರೂಪಿನಿಂ ॥ ಮುಂತೆರಕ್ತದಿಪ್ರವೇಶಂ
ಮಾಗುತಲಿಪಿಂಡವಾಂತಖಿಳ ತತ್ವೋಚಯೆಕಾಶ್ರಯಂತಾನಾಗಿ । ಸಂತಸದಿಕೇ
ಳುತತ್ಪಿಂಡಬೆಳೆವುದುನ ವಾಂಶಂಗಳಿವ್ಮದನು ಸುರುವೇ ॥ ೩೯ ॥ ಬಿಂದು
ವೆಶಿವಾಂಶಿಕಂರಕ್ತಶಕ್ತ್ಯಾಂಶಿಕವು । ಚಂದ್ರಾಂಶು ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತವೆಸೂ
ರ್ಯಾಂಶಮಿವು । ದ್ವಂದಸಮ್ಮಿಳಿತಪಿಂಪಿಂಡವೆನಿಸಿತ್ತುರುಧಿ ರಮ್ಮಾಂಸ ಚಚ
ರ್ಮಸತಿತ್ರಿವಿದಾ ॥ ಸಂದುವೂತಾಂಕ್ಯಸ್ತಿನಾಡಿ ರೋಮಮ್ಮೂರು। ತಂದೆಯುಂ
ಶಗ್ನಿ ವಾಯುವುಯಾತ್ಮಯಿತ್ರಿತಯು । ಬಂಧುರಶಿವಾಂಶಂಗಳಿಂಲೆನವಕಳೆ
ಯುಸಂಯೋಗ್ಯದಿಂಪಿಂಡ ವಪುದೂ ॥ ೪೦ ॥ ತರುಣಿರಜಸ್ಸಲೆಯುವಾದ
ಮೂರುದಿವಸದೊಳು । ಪುರುಷಸಂಯೋಗಮಾಡಲು ಜಾರಪುಟ್ಟುವನು । ನೆ
ರೆಪಾಪಿಪುಟ್ಟುವನು ನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದೊಳು ಮೃದುವಿನದಲ್ಲಿವಿಮಳಾ ॥ ತರ
ಬುದ್ಧಿವಂತಜನಿಸುವನಾರುದಿ ವಸದಲಿ । ನಿರುತವ್ರತಗೇಡಿಯುಹಯೇಳನ
ಯದಿವಸದಲಿ । ಸ್ಫುರಿಸುವವಯಾಪರನು । ಯಂಟನೆಯದಿವಸದಿಂದರಿದ್ರ
ತಾಂಸಂಭವಿಸುವಾ ॥ ೪೧ ॥ ಧನಿಕಪುಟ್ಟುವನು ವಂಭತ್ತುದಿವಸದಿಹತ್ತುದಿ
ನದೊಳತಿಕಾಮಿಯುಯಿಸುವನು ಹನ್ನೊಂದರಲ್ಲ । ಜನಿಸುವನುಕಾಮಿಹನ್ನೆ
ರಡುದಿವಸದಿಕೋಪಿಪುಟ್ಟುವನು ಹದಿಮೂರನೇ ॥ ದಿನಕೆಸತ್ವಂದಿ ತಂಹದಿ
ನಾಲ್ಕರಲಿರೋಗಿ । ಜನಿಸುವನು ಹದಿನೈದರಲಿರಾಜ ಸತ್ಕವರ । ವಿನುತಶಿವ
ಯೋಗೀಶಸಂಭವಿಪಹದಿ ನಾರುದಿವಸದೊಳು ಕ್ರೀಡಿಸಗೇ ॥ ೪೨ ॥ ಶ್ರೀ
ಫಲಪಯೊಧರೆಯೆಕೇಳು ಪೇಳುವೆನಮ್ಮ । ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಮ್ಮೂತ್ರ ಸಂಗ್ರ
ಹದಿಕ್ರೀಡಿಸಲು । ತಾಪುಟ್ಟುವನು ಚೋರಮಲಸಂಗ್ರಹದಲಿ ರತಿಗೈಯ್ಯೆಮೂ
ಢಂಜನಿಸುವಾ ॥ ಯೇಪೇಳ್ವೆದುರ್ಗಂಧವಾಗಿ ಸಂಯೋಗಿಸಲು । ತಾಪುಟ್ಟು
ವುದೇಹಹನಾರುವವಕಣ್ಣುಗಳು । ಯೇಪಾಟಿವೈಲಿಗೆಯು ಮೂದವರುಕ್ರೀಡಿಸ
ಲು ಮವರ್ಗೆನಾಯಂಧಕಜನಿಪನೂ ॥ ೪೩ ॥ ಕರಚರಣಗಳಮುಮುಡಿ ಕೊಂಡವ
ರುರಲೆಗೈಯ್ಯೆ । ನೆಳಿಹೆಳವಪುಟ್ಟುವನ್ನು ಘನುತಂವದೆಗೂಡಿ ಸ್ಫುರಿಸುವಂಕ್ಷ

ಯರೋಗಿಯುಂಜಾತಕೆಕಾತ್ತ್ಯಸುರತಂಗೈಯ್ಯಲ ವಸುದಿರದೀ ॥ ನೆರೆಪಾಂಡು
ರೋಗಿಪುಟ್ಟುವನ ಯತಿವ್ಯಾಧಿಯುತ । ತರುಣಿಯಳಕ್ರೀಡಿಸಲು ಸರ್ವರೋಗಿ
ಯುಜನಿಪ । ಪುರುಷಂಗೆಸೂರ್ಯಸ್ವರ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಳಿಗೆ ಚಂದ್ರಸ್ವರನಡವಾಗ
ರತಿಗೈತಿಗೈಯ್ಯಲೂ ॥ ೪೪ ॥ ಪುರುಷಶಿಶುಪುಟ್ಟುವದು ಸೂರ್ಯಸ್ವರಸ್ತ್ರೀ
ಯ್ಯಳಿಗೆ। ಪುರುಷಂಗೆಚಂದ್ರಸ್ವರನಡವಾಗಕ್ರೀಡಿಸಲು । ಸ್ಫುರಿಸುದುವೆಣ್ಣೂ
ಸು ಯಿರ್ವರಿಗೆಸೂರ್ಯ ಸ್ವರನಡೆಯಲುನ ಪುಂಸನಹನೂ ॥ ಸರಿಯಾಗಿಯಿ
ಬ್ಬರಿಗೆ ಚಂದ್ರಸ್ವರನಡವಾಗಸುರತ ಮಂಗೈಯ್ಯಲುಸಿ ಖಂಡಿತಾಂಪುಟ್ಟುವ
ನು । ಯರಡುಸಮವೀರ್ಯ್ಯದಿಂಕುಬ್ಜ ಸಂಭವಿಸುವಂಪುರುಷಮನ್ಯಾಂಗ
ನೆಯಳಾ ॥ ೪೫ ॥ ನೆನೆಯಲಾಸ್ತ್ರೀಯನ್ಯ ಪುರುಷನಂಧ್ಯಾನಿಸುತ । ಮನು
ಮಥನಕ್ರೀಡೆಯಂಗೈಯ್ಯೆ ಜಾರನುವುದಿಪ । ವನಿತೆಪುರುಷರುಯೇಕಭಾವದಿಂ
ರಮಿಸಿದೊಡೆಸರ್ವಲಕ್ಷಣಸುದಿಪನೂ ॥ ತನುವಿಕಾರದಿ ತರುಣಿಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂ
ಪುರುಷ । ನನೆಗಣೆಯುಕ್ರೀಡೆಯಮ್ಮಾಡೆ ಬೇಶ್ಯಾ ಪಾಪಿ । ಜನಿಸುವನುತನು
ವಿಕಾರದಿಪುರುಷಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದ ಲಾತರುಣಿಮಿದರ್ೂ ॥ ೪೬ ॥ ಸುರದಮಂಗೈ
ಯ್ಯೆಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಿಪುತ್ರನಹನಿರುತದಿಂದೀರ್ವರು ಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದಿರ್ದು। ಸರ
ಸೋಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಂಗಮಮ್ಮಾಡೆಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿವ ಯೋಗಿಜನಿಪಾ॥ ನೆರೆಯಲು
ದಮದಲಿಯುತ್ತಮನುದಿಪನೆರೆದಿವದಿ । ದುರುಳನತಿಕೋಪಿಪುಟ್ಟುವಪಗಲೆ
ಪಾಪಿಯುತ । ನೆರೆಯುಸ್ತ್ರಮಯದೊಳುಕುತಾಪಿ ಸಂಜನಿಸುವನುರಾತ್ರೆಯ
ಸುಕಾಲಃನಲ್ಲೀ ॥ ಸುರತಮಮ್ಮಾಡೆ ಕ್ಷಮೆದವೆಶಾಂತಿಸ್ಥೈರಣೆಯ । ವರಪುತ್ರ
ಪುಸ್ಟುನನು ಪಿತನಾಂಶಘನವಾಗೆ ಪುರುಷಶಿಶುಪುಟ್ಟುವದು ಮಾತಾಂಶಘನ
ವಾಗೆನಪುಂಸಕಂಜಾಜನಿಸುವಾ॥ ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿಕೇಳುಪಿತಮಾತೆಯರಯಂ
ಶ । ಯರಡುಮಿಶ್ರಿಸಿಬದ್ಧವಪುದು ಮತ್ತಾಬಿಂದು ವಿರದೆಚಲಿಪಾಗವಾಯು
ವೃಚ್ಛಲಿಸಿಯ ಮಳಿಮಕ್ಕಳೆಯರುಮಂದಗಮನೇ॥ ೪೭ ॥ ಆಶುಕ್ಲಶೋಣಿತ
ಕಲತಂಪ್ರಥಮದಿನದಿ । ಲೇಸಿನಿಂಕಲಲಮಹುದ್ಯೆದನೆಯರಾತ್ರಿಗಂಸೂಸದೆ
ಬೊಬ್ಬುಳಿಯುಮಾಗಿದಶದಿವಕ್ಕೆರಕ್ತಚಾತುರ್ದಸಿ ಯೊಳೂ ॥ ಆಶೋಣಿ
ತಂಮಾಂಸಮಹುದುಮುತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು । ವಾಸರದಿತನ್ಮಾಂಸಗಟ್ಟಿ ಗೊಂಬುದು
ಕೇಳು ಲೇಸಿಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುದಿನಕೆ ಸರ್ವಾವಯಗಳಂಕುರಿ ಸುತಿಹವುಮಿರ
ದೇ ॥ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆಶಿರಪುಟ್ಟುವದುಮತ್ತೆರಡು । ತಿಂಗಳಿಗೆತೊಡೆಗಳು
ಪ್ರೋಣ್ಣುವವುಮೂರು । ತಿಂಗಳಿಗೆಜಾನುಜಂಘೆಗಳನುಮಂಕುರಿಸಸ್ತ್ರಿಮಜ್ಜೆ

ತಾಂಬಲಿವುತಿಹವ್ರೂ ॥ ತಿಂಗಳ್ಗಂನಾಲ್ಕಕ್ಕೆಕರಚರಣಗಳಲಿಬೆರ । ಳ್ಗಂಗಳುಂ ರೋಮವಂಕುರಿಸವವ್ರುಕೇಳೈದುತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮೂಗುಕಂಗಳ್ಜನಿಸಿ ನವ ದ್ವಾರಂಗಳಂತೋರ್ಪವ್ರೂ ॥ ಗುಧಗುಹ್ಯವುದರ ಪುಟ್ಟುವವಾರುತಿಂಗಳಿಗೆಸ ರ್ವಾವಯುನಾ । ದದನಾಳತಾಯಿವುಂಡನ್ನರಸನಾಭಿಸೂತ್ರದಿಗೊಂಬುತಿಹು ದೂ ॥ ಮುದದಿಂದಲೆಂಟುತಿಂಗಳಿಗಷ್ಟತನುಗಳು । ವದಗಿಸನ್ಮೂರ್ತಿರ್ಭ್ಯಾಂ ಬವವ್ರು ನವದ್ವಾರಸಹ । ಸುದತಿನೀಂಕೇಳು ವೊಂಭತ್ತುತಿಂಗಳಿಗೆ ಜಾತಿ ಸ್ಮರಣೆಶಿಶುವಿಗಹುದೂ ॥ ೫೧ ॥ ನೆರೆಮೂರ್ಛೆಕಪಿಯಂತೆವ್ರಾರ್ದಮಸ್ತಕ ಮಾಗಿ । ಯಿರುತವುದರಾಗ್ನಿ ವ್ರಾಷ್ಣಂಪೇರ್ಚಿಸುಪ್ರಸೂತಿ । ಮರುತಭರದಿಂ ನೂಂತೆತಲೆಯುಕೆಳಗಾಗಿ,ತನ್ಮಾತೆಯುಳಜಠರದಿಂದೇ ॥ ಪೊರಮಡುವದಿಂತಿ ಪಿಂಜೋತ್ಪತ್ಯನಿರ್ಣಯವನೊರದೆನಾಂಮುನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಿಂಕೇಳ್ದನಿತು। ನಿರುತದಿಂದಿದಸುನಿಶ್ಚೈಸುವದು ಚಿತ್ತಜನವೆುತ್ತೇಭೆಮಂದಯಾನೇ ॥ ೫೩ ॥ ಯನ್ನ ಚಿತ್ತೇಷ್ಟದಾಯಕ ಪುರುಷನಾಯಕ । ನಿನ್ನಂತೆಬಲ್ಲನಲ್ಲರಕಾಣೆ ಮೃಗವಾಣಿಯಂ ನೇಸುಜನ್ಮಂಗಳೊಳುಕೂರ್ತು ಭಜಿಸಿವಡಬಿಯೊಯಿಂತಿ ಶೋದನೆಯನೂ ॥ ಚನ್ನಾಗಿಬಿತ್ತರಿಸುಮನ್ಮನೋಕಳಹಂಸ। ನನ್ನುಯೊಕ ಥೆಯಸಾರಾಯರಸತಂಗೋಣದಿ। ವುನ್ನತಮಹೊಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸಿಪ್ಪ ಮಯಾನಂದಸುಧೆಯುಣಿಸಿದೇ ॥ ೫೨ ॥ ಯಿಂತಿಪಿಂಡೋದಯದವಿವರಮು ಮನುಸುರಲತಿ । ಸಂತೋಷದಿಂದರಿದೆ ಚನ್ನಾಯಿತುಕಂತುವಿನ । ಕಾಂತೆರ ತಿದೇವಿಯುಳಬಸುರಿನುರಬಯಕೆಬನ್ನಣೆಯುಬಿತ್ತರಿವದೊಲಿದೂ ॥ ಶಾಂತೆಗು ಣವಂತೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಮನ್ಮನೋವನವ । ಸಂತೆಲಾಲಿಸುಯೇಕಚಿತ್ತದಿಂಪಂಚಮ ಲ । ತಾಂತನಾರಾಚನರಸಿಯಗರ್ಭಚಿನ್ಹೆಯಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಲೆವಂಕಜಾಕ್ಷೀ ॥ ೫೪ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿ । ದುವೆನವಮೋಹ ನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಪೇಳ್ದಿಶಂಕರನುವಲಿಸೂ॥ ಯಿದನು ನೆರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗ ಸೌ ಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೫೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೭೮೭-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಅನಿರುದ್ಧನಜನನ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಕಂಕುಮಾಸ್ತ್ರನಂಗನೆಯುವಡೆದಶಿಶುವಂನೋಡಿ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷರುಕ್ಮಿಣಿಯರಂಮುಖ್ಯಸಂತಸದಿ । ಸಸಿನೆತೊಟ್ಟಿಲಹಬ್ಬರಚಿಸುತ್ತ ನಾಮಕರಣಂಗೈಯ್ಯೆಬೆಳೆವುತಿರ್ದರ್ ॥ ಪದ ॥ ಮರುತಪಥಪ್ರದೋಟದಿಗ್ವಸನವೇಟಯಹಿ । ವರಲೋಕದಾಭರಣದೆಡೆ ಭಸಿತದಾಧಾರ । ಮೆರೆವಕುಸುಮಾವತಿಯಹು ಚಕ್ರಹಯಗಳತಾಣಗಗ ಬ್ರಹ್ಮನವದನವು ॥ ಕರನಿಧಿಯಿಬತ್ತಳಿಕೆಬಿಲ್ವನೆಮಿಳಾಮಧ್ಯ । ಚರಣರಕ್ಷೆಯತಾಣಪಾತಾಳತ್ರಿಕಾಲ । ಸ್ಥಿರದಿನೆಲಸಿರ್ಪಸದ್ಭಕ್ತಜನಹೃನ್ನಿಳಯವಾಸರಾಮೇಶಸಲಹಾ ॥ ೧ ॥ ನಿಶಿಯೊಳೈತಂದುಬಾಗಿಲತಡಹಲಾರುನಾಂ । ಪಶುಪತಿಯಿಗೋವಟ್ಟಿಗಂಸಾರುಕರೆಕಂತ । ಸಸಿನೆವನಕೈದುಶೂಲಿಯಿವೈದ್ಯಳೆಲ್ಲಕಾಮಂಡಲಿಧರಾತಳದೊಳೂ ॥ ವಸೆಡುಭಿಕ್ಷವಬೇಡುಯಮಳಗಂಗಾಧರನೆ । ಅಸಮಭಕ್ತರಿಗೆನೀರಡಕುಮಾಪತಿಯನಲು ॥ ನಸುನಗುತಲೈದಿಬಾಗಿಲತೆಗದು ಯೊಶನೊಡೆವೆರದಹಿಮಗಿರಿಜೆಸಲಹಾ ॥ ೨ ॥ ಕವಿಕುಲಾಭರಣ ಶ್ರೀಕಾಳಿದಾಸಂಗೊಲಿದುಸವಿನಯದಿಬೆಳವಕಣ್ಗಳನಿತ್ತನಸಮಪರಿ । ಶಿವನಕೋಮಲಪಾದಪಂಕೇಜಯುಗಳಮಂನೆರಕೂರ್ತುಸಲವನಾಂತೂ ॥ ರವಿಶಶಿಗಳುಳ್ಳನಕನಿಪೇಳ್ವಸತ್ಕವಿತೆ । ಭುವನದೊಳುಪರಿಶೋಭಿಸುವೆವ್ರೇಲು ಯೊಗೆನ್ನ ಕಿಂಪುರುನಕೆಯತಿಸಂಪಪ್ಪಸತ್ಯ

ಥೆಯಪೇಳುಮತ್ಕಾಂತಶಾಂತಾ ॥ ೩ ॥ ರಾಕೇಂದುವದನೆರಮಣೀಯ್ಯಸದ್ಗು
ಣಿಸವನೆ । ಭೂಕಾಂತೆಯೊಳುವುನ್ನ ಶಿವನೊಲುವಿನಿರೆಪಲಿಕ । ಳಾಕುಶಲ
ದಿಂದುಸುರ್ದುಸತ್ಕವಿಗಳೊಳಗೆನಾನಾರಪ್ರೋಲುವೆಮೂಢನೂ ॥ ದ್ವೀಕರಗ
ಳಿಲ್ಲದಿಲ್ಲದಿಹನೀಜಗನುತದೂಗ್ಡತಾಕಟ್ಟುವದೆಯಾತ್ಮನಿರ್ದು ಪ್ರೇರಿಸುವಂತೆ
ಶ್ರೀಕಾಂತಪ್ರಿಯ್ಯಜಿಹ್ವೆಯೊಳಿರ್ದುನುಡಿಸಿದಂತುಸುರುವೆನು ಕೇಳುಕಾಂತೇ
॥ ೪ ॥ ಕನಕಕೋಮಲಲತಾಂಗಿಯೆಕೇಳುತತ್ಕರ್ನ । ಕಿನಿದಪ್ಪಮುಂಗಥೆ
ಯುಸನ್ನುತೆಯುನತಿಹಿತದಿ । ಮನುಮುಘನರಾಣಿವಿತುವಾಣಿಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಪರ
ಮಕಲ್ಯಾಣಿಜಾಣೀ ॥ ವಿನುತವಿಖ್ಯಾತೆಪತಿವ್ರಾತೆಪಾವನಚರಿತೆ । ಸನುಮತೆ
ಯುಸರಸವತಿಸಕಳಕಳಾವತಿಯು । ವನುತೆಸಜ್ಜನಜನಸ್ತುಮತೆಯಾರತಿಯು
ಗರ್ಭೋನ್ನತಿಯುಬಿತ್ತರಿಸುವೇ ॥ ೫ ॥ ಸ್ವೇತುರಕ್ತಗೂಡಿವಿನದಿನದೊಳಂ
ಪಂಚ । ಭೂತಂಗಳೊಬ್ಬುಳಿಸಿಪೇರ್ಚುತಿರಲೊಡನೆಯಾ । ಶ್ರೀತಳೊಧರೆ
ಯುಂಯಾತ್ಮದಿಸೊಗಡುಗೊಂಡುಸೊಗಸಂದಪ್ಪಿಯುರುಮರುಹಿನಿಂ ॥ ಚೇತನ
ಗುಂದಿಭ್ರಮಣೆಯೊಳೊಂದಿಮುಲಗುತ್ತೆ । ವ್ರೋತ್ರುಯಂ ನಮನುವ್ರಣಲಿಚ್ಛೆ
ಯಾಗಡೆಮನದಿ । ಕೌತುಕಂದೊರಿವಾಗಡಿಸುತ್ತೆಯುರೆಯುವ್ಯತ್ತಿಕೆಭಸ್ಮವುಂ
ಭೆಯುಸುತೇ ॥ ೬ ॥ ಭ್ರಮಿಸುತಂಪಫಲಾದಿಯುಫಲಾಹಾರಗಳ । ರಮಣಿ
ಭ್ರಾಂತಿಪಡರಿಡುಕಳಾವಿಳಾಸಿನಿಯರು । ತಮತಮಗೆತವ್ಮಾಳ್ದಿಳಿಗೆಬಯುಕೆ
ಯುಹುಡೆಂದುಕಾಮಿಸಿದಯುಪಹಾರವಾ ॥ ಕ್ರಮದಿಂದಲೊದಗಿಸುತ ಯಿನಿ
ತಿನಿತಮೆಲ್ಲಿಸುತ । ಅಮಿತೋಪಚಾರಂಗಳಿಂಪಸತ್ಕರಿಸುತಿರೆ । ಸುಮಶರನಸ
ತಿಯುಬಸುರೊಳ್ಪಿಂಡಜಿಳೆವ್ರುತಿರ್ದುದುಃಶುಕ್ತಿಮುತ್ತಿನಂತೇ ॥ ೭ ॥ ನೆರೆದರಿ
ದ್ರಡೆಗೊಂಡುಚಿಂತೆಯಿಂಬೇವವಗೆ । ನಿರುತವೈಶ್ವರ್ಯಕೈಸಾರಿದೊಡೆ ಸಂತ
ಸವಿ । ಪರಮಶಾಂತಿಯಲಿಪೇರ್ಚುವವಾಳ್ಕಿಂಯಿಂದೆವ್ಯೆತಂಪೇರಿಜಘನವು
ರ್ಚ ॥ ಯಿರದೆತಾಪತ್ರಯಂಪರೆಸಾರಿದಂತವಳ । ಮೆರೆವತ್ರಿವಳಿಯುಡಗೆಬಡ
ತನದಿನವದವರಸುರುಚಿರಸುಭೋಜನವನುಣಲುಪರೆಪೆಚ್ಚುವ್ರೊಲು ಬಡನಡ್ರು
ವೃತೊರ್ರೈಸಲೂ ॥ ೮ ॥ ತನಯುರವಿತದ್ಗರ್ಭದೊಳ್ಬೆಳೆವ್ರುತಿರಲರಿದು । ವನು
ತೆಸಂತಸದಿಪ್ಪುಕ್ಕಮಲವರಳಿದವ್ರೊಲು । ವಿನುತೆಸುಳಿನಾಭಿವಿಕಸನವಾಗೆವಡ
ಲಿಡಿಪವಾಯಾಂಧಶಿಶುವೆನಿಸುವಾ ॥ ಯಿನಗಳ್ಕಿಪೇರ್ವಟ್ಟಗಳನಡರ್ದವಾಳ್ಕಿ
ಯಿಂ । ಘನಕುಚಯುಗಂಗಳಾಗ್ರದಲಿಕಪ್ಪಪ್ರೋಸ್ಮೆ । ವನಜಾಕ್ಷಿಬಾಹ್ಯದ್ರ
ಬ್ಬಿಯುಸುಳಿಮುರಾತ್ಮನಂತರ್ಲಕ್ಷದಿಂಲಕ್ಷಿಪ್ರೋಕ್ತ ॥ ೯ ॥ ಪ್ರೋಳೆವಕ್ಷ್ಮಿಂಯು

ಗಳವಳನಡಲುಶಿಸಿವದನೆಯಂ। ದೊಲಿದುಕರೆವದನುಬೇರ್ಪಡಿಪಂತೆಸಿರಿವೊಗಂ ಬೆಳುವಾಗೆಹೃದುಗ್ರಹದೊಳಿರ್ದ ಚಿಂತಾತಮುಂಪುತ್ರಮಿತನುವ್ರದಿಸುವಾ ॥ ಸುಳುಹನರಿದಿರಲಳ್ಕಿಪೇರ್ಗಿರಿಯನಡರ್ದಲ್ಲಿ। ನೆಲೆಗಾಣದೆಬರುವಮಾರ್ಗದಿದಲಿ ಚರಿವಂತೆ। ಅರಿಗುರುಳುಕವಲ್ವರಿಯಿತಾಂಬ್ರವರ್ಣಿಯಬೆಪ್ಪಿನಲಿಮುತ್ತುಬೆ ಳೆವಂದಬೀ ॥ ೧೦ ॥ ದಿನದಿನದಿತಿತ್ಪಿಂಡಬಲಿವುತಿರೆತದ್ಗರ್ಭ। ತನತನಗೆವೇ ಚರ್ಚುತಿರೆಹರಿಮುಖ್ಯರುಂಕೇಳಿ। ವಿಸಯದಿಂಗರ್ಭೋರ್ತ್ಸಹದವಸಗಿಗೆಸಕಲ ಬಾಂಧವರಬರಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ನನೆಗೋಲನಂಗನೆಗೆನವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣ।ವ ನುತೊಡಿಸಿಕುಭವಾದ್ಯಗಡಣದಿಂಪ್ರೂಮುಡಿಸಿ। ಘನಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಸೋಡಿ ಯತಿಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ದರಾಭುಜವದನೇ॥ ೧೧ ॥ ಬಡವರಿಗೆಸೌಭಾಗ್ಯಬಂ ದಡತಿಪೇರ್ಚಿ। ಜಡದಿಯಿಂಮಾರ್ಮಲತುನಡೆವಮಾಳ್ಕೆಯಲಿಯಾ। ಮಡದಿ ಯೆಸೆಬಳುರುಬೆಳೆದತಿಭಾರದೋರಲ್ಕೆಕುಶಲನಡೆಮಂದವಾಗೇ॥ ಪೊಡೆಯೊ ಳಂಪಿಂಡಸಂಪೂರ್ಣಕಳೆಯಿಂಬೆಳೆಯೆ। ವಡನವೃತಭರಿತ ಕಲಸಿರಲಲ್ಲಿಚಲಿಸಿ ದೊಲುಜಲಜಾಕ್ಷಿಕುಳಿತೆಡೆಯಬಿಟ್ಟ್ಯಾಳದಂತೇಳಾ ಯಬಲೆಯಬಲೆಯುಮಾ ಗಲೂ॥೧೨॥ಅಂದಿಂಗೆನವಮಾಸಸಂಪೂರ್ಣಮಾಗಲಾ।ಕಂದರ್ಪನಂಗನೆಗೆಯ ಳಿಬ್ಯಾನೆಸೂಚಿಸಲು। ನೊಂದುನೊಯದಲಿವೋಗಗಂಟಿಕ್ಕಿತಿರುಹುತ್ತಸುಯಿ ಲ್ಲರೆವುತಿರಲಾಗಳಾ॥ಸಂದುಯಾಳಿಯರರಿದುನೆರೆದುಸೂತಕಿಯಕರೆ। ತಂದು ತತ್ಕಾಲದೊಳುಗೈವೊಪಚಾರಂಗ। ಳಿಂದಲುಪಚರಿಸುತಿರೆರೋಗವಲ್ಲದಬೇನೆ ಮುಲುಗುತೊತ್ತೀಡವಿನಾ ॥ ೧೩ ॥ ಬ್ಯಾಗೆಯಿಲ್ಲದದುಃಖದಿಂದಳಲುತಿರಲವಳ। ಗಾಗಬಹುಸಖಿಜನರುನೆರೆದುಕೆಲಬಲವುಭಯ। ಭಾಗದೊಳುನಿಂದೆರಡುರಟ್ಟೆ ಗಳಪಿಡಿದುಬಹುವಿಧದಿಸತ್ಕರಿಸುತಿರಲೂ॥ ಮೈಗೆಮೈಗೆತುಳಸೂತಿಕಸೂಲೆ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ। ರಾಗದಾರೆಯುತಾಳಲಾರದೆಶಿವಶಿವಾ। ನಾಗಕಂಕಣಯಭವಕ ರುಣಿಸೈಮೀಸುಖದಬ್ಯಾನೆಗಾನಾರೆನೆಸುತಾ ॥೧೪॥ ನಾರಿಯರಪೆಗಲ್ಗಳೊಳು ತನ್ನುಭಯತೋಳುಗಳ। ಪೇರುತ್ತೆಬಾಗಿತೂಗುತೆಬಳಲಿಯರಚಿಬಾ। ಯಾ ರುತಿರೆಕರದೊಯ್ದುಸೂತಿಕಾಲಯದಿವರಿಯಂಕದೊಳುಮಲಗಿಸುತ್ತೆ॥ ಆರೈ ವುತಿರಲುಸೂತಕಿಸಹಿತಸ್ತ್ರೀಜನರು। ವೋರಂತೆಯಭಯಮುಮನೀವುತಿರೆ ಸುಪ್ರಸೂತಿ। ಮಾರುತನದೆಸೆಯಿಂದಗರ್ಭಮುಮನೊತ್ತರಿಸಿವ್ರಾರ್ಥ್ವಮಾಗಿ ರ್ದಪಿಂಡಾ ॥ ೧೫ ॥ ತಿರುಗುತ್ತತಲೆಯುಕೆಳಗಾಗಿಶಿವನಾಮಮಂ। ಸ್ಮರಿಸು ತ್ತಸುರಲತೆಯೊಳೆಜಡಿಮುಯಮೃತರಸ।ಭರಿತಸೂಪಕ್ವಫಳತಟ್ಟಾರ್ಚಿ ಕೆ

ಡವಂತೆಕೋಮಲಲತಾಂಗಿಯಪ್ಪಾ ॥ ವರೆಜನನಿಜಠರದಿಂಪೊರಮಟ್ಟುಪೊರೆ
ಗೆಡದ । ಸುರುಚಿರವಕ್ಷಿರಾಬ್ಧಿಯಿಂದೊಗೆದಪೂರ್ಣಹಿಮ । ಕರನಂತೆಪೂರ್ವಾ
ದ್ರಿಶಿಖರಮುಮನೊಡೆದುಪೊಂಬಿಸಿಲ್ಗರೆವಭಾಸ್ಕರನೊಲೂ ॥ ೧೬ ॥ ಬೆಳಗು
ತಿರೆಸೂತಕಿಯುಪಿಡಿದೆರಡುಕರಗಳಂ । ವೆಸಲಿದುಯಿಕ್ಷಿಸಿಪುರುಷಶಿಶುವೆಂದು
ನೆರೆದಿರ್ದ । ಲಲನಾಮಣಿಗಳೊಡನೆವ್ರುಸುರಲತಿಸಂತೋಷರಾಗಿಕ್ಷಿರಾಂಬೊಧಿ
ಯಿಾ ॥ ಬಲಭೇದನಾದಿಗಳುಭೂಧರದಿಮಥಿವಾಗಬಳಲುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮಿಮಹದೈಶ್ವ
ರ್ಯಪಡೆದು । ನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಂದಿರ್ದಂತೆರತಿಪ್ರಸೂತಿಯುಯಳಲನುಳಿದು ಶಿಸುರ
ತ್ನಮುಮನೂ ॥ ೧೭ ॥ ನೆರೆನೋಡಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಕಂಡುದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಿರೆ
ಹೆಚ್ಚುವ ತೆರತಿದೇವಿಯತಿಸಂತೋಷಕರಗಳಾಗಿಯೆದ್ದು ಕುಳಿದರ್ಭಕನನಾ
ಭಿಸೂತ್ರದಮೂಲಮಂಪಿಡಿದಿರೇ॥ ತರುಣಿಸೂತಕಿವಾಮಕರದಿಂದತತ್ಸೂತ್ರ
ಮಿರದಾಂತುವರಹಸ್ತದಿಂದಸಂಕುಳ ಪಿಡಿದುಯಿರದೆತನ್ನಾಳಮಂಕೊಯ್ದುಮ
ಳರತ್ನಕ್ಕೆವಪ್ಪವಿಟ್ಟಂತೊಳೆಪ್ರೆಲುಾ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಲಚಿಂತಾಮಣಿಯವೈದೊ
ಳೆದುಮಡಿಯೋದಿಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂಘಂಟಾರವವಿಸೂಪಕದೊಳಿರಿಸಿ । ಲೋಲ
ಲೋಚನೆರತಿಗೆತತ್ಕಾಲದೊಳುಗ್ಯೆವಸತ್ಕ್ರಮಂತಪ್ಪದಂತೇ ॥ ಬಾಲೆಯುರು
ಸುಗುಣಸುಶೀಲೆಯರುಪುರುಷಾನು । ಕೂಲೆಯರುಸತ್ಕಳೆವಿಶಾಲಿಯರುಪ್ರೊಲಿ
ದುಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಾಗಸಕಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಂಗೈವುತಿರ್ದರುಹವಕದಿ॥೧೯॥
ಯೆಣ್ಣೆಯರಿಶಿನವೂಸಿಭಮ್ಯಕಶತಕೊಪ್ಪರಿಗೆ । ಚನ್ನಾಗಿಕಾಯ್ದುಘವೋರ್ಣದ
ಕಮುಪದವರಿದು । ಪನ್ನೀರಚೆರಸಿವಸುತಂಬಿಗೆಗಳಿವ್ರೊಗೆದುಮೊಗೆದೆರದುಮ
ಡಿಯನುಡಿಸೀ॥ ಯಿನ್ನುಪಿಚುಮಂದಪತ್ರಮಲವಿತ್ರಮನೊಲಿದು । ಬಿನ್ನವಿಲ್ಲ
ದೆಪಿಡಿಪಿಯಪ್ಪ ದಿಗ್ದೈವಗಳ। ಗನ್ನಯದಿವಂದನಂಗೈಸಿಕರದೊಯ್ದುವರಿಯ
ಕದೊಳುಮಲಗಿಸುತ್ತಾ ॥ ೨೦ ॥ ವರಿಪರಿಯುವೂಷೊಟ್ಟಣೋಪಚಾರಗಳಿಂದಲು
ಪ । ಚರಿಸುತ್ತಬಾಲಕನಮವಳವತ್ತಿಗೆಸಾರ್ಚ । ವಿರದೆಶಿಖುವಿಂಗೊಲಿದುಸ್ತ
ನ್ಯಪಾನಂಗೈಸುತಂನೋಡುಹೆರೆಹೆಚ್ಚುತೇ। ತರುಣಿದೇವಕಿಕೃಷ್ಣನಂಪೆತ್ತು
ಯಾಕಂಸಾ । ಸುತಗಳ್ಕಿಗೊವಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿವೇಣ್ಗಾಸ । ನಿರವೆಮುಗ್ಧಲೊಳ
ಟ್ಟುಮಲಗಿರ್ದಪೆರಿಯುಲ್ಲಸ್ಮರನರುಕ್ಮಿಣಿಯುಪಡೆದೂ ॥ ೨೧ ॥ ಹರುಷದಿಂ
ಪಕ್ಕೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಮಲಗಿರಲುಶಂಬರನು । ಯತಿಮಾಯೆಯಿಂಕದ್ದೊಯ್ಯಲಿಚ್ಚ
ತ್ತುತರುಣನಂಕಾಣದೆಬಹುದುಃಖಗೈದಬಗೆಯುಲ್ಲನಾರತಿದೇವಿಯುಾ॥ ಪರಮ
ಸಂತೋಷಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಯೇಳುತ್ತ । ತೆರೆತೆರೆಮುಯರ್ಭಕನಸಿರಿಮೊ

ಗವನೋಡುತ್ತೆ । ತರುಣಿತನ್ನೊಳುತಾನೆಹೆರೆಹೆಚ್ಚುತೊಲವಿನಿಮಲಗಿರ್ದಳ
ಬುಲಿಗಂಧೀ ॥ ೨೧ ॥ ಪುತ್ರಯುತೆಯಾದಳಂಗಜನರಸಿಯೆಂದುಮೃಗ । ನೇ
ತ್ರಯುಹಳೋರ್ವಧಾತೆಯುಸಭೆಗೆಬಂದುಶತ । ಪತ್ರನಾಭಂಕರಕಮಲಗಳ
ಮುಗಿದುವೊಂದಿಸಿಹಸಿತಬೆಳ್ದಿಂಗಳಾ ॥ ವಕ್ತ್ರದಿಂಸುರುಸುತ್ತೆಮೆಲ್ಲನೆಸೂಚಿ
ಸಲುಕ್ರೋತ್ರದಿಕೇಳಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುಹರುಷ । ಗಾತ್ರನಾಗುತ್ತೆವ
ಸಸ್ತ್ರಾಭರಣಮುಮನುಮವಳ್ಗೊಲಿದಿತ್ತುಕಳುಪುತ್ತಲೀ ॥ ೨೨ ॥ ಯುಲ್ಲ
ಜ್ಯೋತಿಷಶಾಸ್ತ್ರವಂಬಲ್ಲಸದ್ಬುಧರ । ಫುಲ್ಲಲೋಚನನುಯತಿಶೀಘ್ರದಿಂಕರ
ಸಲ್ಕೆ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಭಸಿತಕ್ಷಮಾಲೆಯುಯಗ್ನಸೂತ್ರಪಟ್ಟಿಯುಸುದೋ
ತ್ರಾ ॥ ನಿಲ್ಲದಳವಟ್ಟುಚಿನ್ನದಟೊಪಿಯುಮನುಸಿರ । ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಪುಸ್ತಕವ ಪಿ
ಡಿದುಯೊಸದ್ವಾಣಿ । ವಲ್ಲಭದಶಿರಮೂರನುಳಿದು ಹರಿದರುಶನಕೆಬರ್ಪಂತೆಭ
ರದಿಬರಲೂ ॥ ೨೩ ॥ ಹರಿಯುಕರೆದಧಿಕಾಸನವನಿತ್ತು ಕಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ತರುಣನುವಿಸಿದ ಮುಹೂರ್ತಮನುಸುರಿ ಬೆಸಗೊಳಲು । ವರವಾರ
ತಿಥಿಯುನಕ್ಷತ್ರಗ್ರಹರಾಸಿವುದಿಸಿರಕಾಲಚರಣಂಗಳಾ ॥ ಯಿರದೇರಿಚರಿಸುವ
ರಗುಣಿಸಿಬಾಗಿಸಿಯುಳಿದ । ದುರಿತಿಳಿದುನಿಶ್ಚೈಸಿಯಿಕುವರನಾಡಾಡಿ । ನರ
ನಲ್ಲವರಮೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದಿಗ್ವಿಜಯನಾಗೆಮಳಸೌಂಧರಿಯುಹಾ ॥ ೨೪ ॥ ತರುಣಿ
ಯುಳವಡನೆಯಿಂದ್ರಂಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲಾದ । ವರಭೋಗದಿಂ ಬಾಳ್ವೆಯಿವನಾಭಿ
ಧಾನಸು। ಸ್ಥಿರದಾನಿರುದ್ಧನೆನುತಂವೇಳ್ತುಪೂರ್ವಪರಜಾತಕವಯರಿದುಬರೆ
ದಾ ॥ ಹರಿಯುಮುಖ್ಯರಿಗೆಯುರುಹಿಮುಂವಿಡಲುನೋಡಿಬಂ । ಧುರಮನೋ
ಲ್ಲಾಸದಿಂವೇರ್ಚಿತವ್ಸುಧವರಗೆ । ಮುರವೈರಿಯೊಲಿದುದಕ್ಷಿಣಮತಾಂಬೂಲ
ವುಡುಗೊರೆವುಚಿತವಿತ್ತುಕಳುಪೀ ॥ ೨೫ ॥ ಕಾಮಪುತ್ರಸಜನನಕಾಲದಲಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಗ್ರಾಮದಧಿದೈವಂಗಳಿಗೆಯಾರ್ಚನಂಗೈಸಿ । ಭೂಸಿಸುರಚ
ಯಕೆಭೂರಿಯನಿತ್ತುಸುಭವಾದ್ಯಗಡಣಮುಂವೊಳೆಗಿಸುತ್ತೇ ॥ ಸಾವೋದ
ದಿಂದಿರಲು ದೇವಕಿಯುಶ್ರೀಸತ್ಯ । ಭಾಮೆರುಕ್ಮಿಣಿರಾದರೇವತಿಯು ವೋದ
ಲಾದ । ಕಾಮಿನಿಯುರುಗಳುಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂಗನೆಯಪ್ರಸೂತಿಕಾಲದಿಮಾ
ಡುವಾ ॥ ೨೬ ॥ ವಿವಿಧಾನಷ್ಟಪಂತೆಸತ್ಕ್ರಮಗಳನು । ಮುದದಿಂದಮಾಡಿ
ಸುತೆಘೆರ್ವೋಪಚಾರದಿಂ । ಸುದತಿರತಿದೇವಿಯುಳನಾರೈವ್ರುತಂಮೂರುವಸ
ದೊಳುತಮ್ಮುಕುದಾ ॥ ವಧುಜನರನೊಡಗೂಡಿಯಿರಲಸುಹಬ್ಬವನು । ಅಧಿ
ಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆಮಾಡಿಸರ್ವರಿಗುಣಿಸಿ। ಪದುಳದಿಂಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರು

ತೆಸೂತಕಗಳೆದನಂತರದೊಳಾ॥೧೮॥ ಸೂತಿಕಾನಿಳಯಸಾರಣೆಕಾರಣೆಗೈಸಿ। ಪ್ರೀತುಪಲಬಗೆಯತೋರಣಗಟ್ಟಿರಂಗವಲಿ । ಸಾತಿಶಯದಿಂರಚಿಸಿಸಡಗರದಿ ಸಕಲನಾರೀಜನರುನೆರೆದುಮಕರಾ॥ ಕೇತನಂಗನೆಗೆಯಣ್ಣರಿಣಿನಮನುರೆಪ್ರೊಸಿ । ಶ್ರೀತಳೊದರೆಯರಭ್ಯಾಂಕನಂಗೈಸುತ್ತೆ। ನೂತನಸುದಿವ್ಯದುಕೂಲವನುನಿರಿಗೊಳಿಸಿಯುಡಿಸಿಯಾಭರಣತೊಡರ್ಚೆ ॥ ೧೯ ॥ ತರುಣಂಗೆತೈಲವಂ ತರುಣಂಗೆತೈಲವಂಪೂಸಿಕರಚರಣಗಳ। ನಿರದೆನೀವೃತ್ತಘವೋದಕದಿಮೈದೊಳೆದು । ಯರೆವದಿರುಷ್ಟಿಯನೀರನಂಗುಳವನೋತ್ತ್ಯಭೆಯಕರ್ನಮುಮನೂದುತ್ತಲೀ ॥ ವರದಿಷ್ಟಿಪೂರ್ದದೊಲುಕಾಪಿನಮಸಿಯಬೊಟ್ಟ । ಹರುಷದಿಂದಿಪ್ಪುಮಡಿಯಂ ಪೊದಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದು । ವರಜನನಿಯೊತ್ತಿನಲಿಮಲಗಿಸುತೆವರಮಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿಪೊಂದೊಟ್ಟಲಾ ॥ ಕಟ್ಟಿಪುತ್ರೋತ್ಸಹದವಸಗೆಯಂನೆಗಳ್ದಖಿಳ । ಹೆಟ್ಟಿಗೆಯರಂಬರಿಸೆಬಂದರುಡಗರೆವೀಳ್ಯ । ಅಷ್ಟಗಂಧಮನುಯರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮಾದಿತತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯಸುವಸ್ತುವಾ ॥ ಯಿಟ್ಟುಪೊಂಬರಿವಾಣಮಂಪಿಡಿದುಮನೆಯಪೊರೆ। ಮಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರುಂಕಲಹಂಸಗಳೊಸ್ಮರನ । ಪಟ್ಟದಾನೆಯಹಿಂಡೊಯುಂಬಂತೆಯತಿಕುಶಲತಿಯಿಂದೆಮಲತೊಲವೃತೇ ॥ ೨೦ ॥ ಅಡಿಯಾರಗಡಣಮಂಪೋಲ್ವಪೇರ್ಮುಡಿಯಪೊಂ । ಗೊಡದಬಲ್ಮೊಲೆಯುಗದಯತಿಭಾರದಿಂದಲಾ । ಮಡದಿಯರುಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಟ್ಟುನಡೆಯಲು ರಂಭದೊಡೆಯದುರೆಜಘನವಿರದೇ ॥ ಜಡಯಲಂಬಡತನದಿವದನಡುಬಳುಕುತ್ತಿರೆ । ಕಡುಬೆತನಜಾಣ್ಮೆಯಿಂಬರುತಿರ್ದರುರೆಪ್ರೊಳೆದ । ಕಡೆಗಣ್ಣಕುಡಿಮಿಂಚಿನಮಳೆಮೈಬೆಳಗಿಸಿಂಸಾರಿಯರುಸೇರುವೆಯೊಳಾ ॥ ೨೧ ॥ ಕುಡಿನೋಟಧರಹಸಿತದಂತವಂಕ್ತಿಯನಖದ । ವಡನೆಸಿರಿವೈಯ್ಯಮೌಕ್ತಿಕವಲಯಂವೃಟ್ಟು । ವೃಡಿಗೆದಿವ್ಯಾಂಬರಿಂತಿವರಮಳಬಿಣ್ಪುವ್ರೊಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿಯೊನಗರದಾ ॥ ನಡುವೀಧಿಯಂತುಂಬಿಪೊರಸೂಸುತಿರಲುವಾಲ್ಗ । ಡಲದೇಯಾಗಿಸೊಬಗಿಂತೊರುತೊಪ್ಪಿತಾ । ಕಡುಚೆಲ್ವಮಡದಿಯರುಜಲದೇವತೆಯರಂತೆಬರುತಿರ್ದರೆಲೆಭಾವಕೀ ॥ ೨೨ ॥ ಯಿರದೆಕಾಲ್ಗೊಡರಘಲತ್ಕಾರದಿಂದಡಿಯಿಡುತ। ತರುಣಿಯರಾಯ್ದೈದಿಚರಣಗಳತೊಳೆದುವಿಮಳಮಂದಿರವನುರೆಪೊಕ್ಕುಸುರನಾರಿಯರುಪೋಗಿ ಸಿರಿದೇವಿಯನು ಬಲಗೊಂಬಲೂ ॥ ತ್ವರಿತದಿಂಬಂದುಪ್ರಸೂನವಿಶಿಖನಪಟ್ಟ। ದರಸಿಯುಳಕಂಡುಕಾಲೆರಗಿವೊಂದಿಸುತಬಂಧುವಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ತಂದವಸಿಗೆಯನೆಲ್ಲಮಿತ್ತು ಯತಿ

ತೋಷದಿಂದೇ ॥ ೩೪ ॥ ಕಾಮದೇವನಮೋಹನಾರ್ಣವದಯಧಿದೇವಿ । ತಾ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡುಸಲೆರಾಜಿಸುವಮಾಳ್ಕೆಹಿಮ । ಧಾಮನಣುಗಿಯುಮಪ್ಪರತಿ
ಯುಯುಪ್ರತಿಯುಪತಿವ್ರತೆಯುಸನ್ನುತೆಯುಸತಿಯೂ ॥ ಸೋಮಸುರೆದ್ಯು
ತಿಯಬೆಳ್ನ್ಗದಿನವಮಣಿಖಚಿತ । ಹೇಮಬೌಕಾಲಪೀಠದಿಂಮಂಡಿಸಿರೆಬಂ
ದ । ಕಾಮಿನಿಯರುಗಳುಯರಿಶಿನಗಂಧಕುಂಕುಮವಧರಿಸಿಂತುಂಜನವಚ್ಚುಟ
ಕೇ ॥ ೩೫ ॥ ಮಂದಾರಮಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿದಂಡೆಯನು । ಯೊಂದುಪದನೆ
ಯಳಸಿರಿಮುಡಿವಲೆಯೊಳಂತುರುಬಿ । ತಂದಸುಫಳಾವಳಿಯನುಡಿತುಂಬಿವರಿ
ಮಳದತಾಂಬೂಲಮುಮನೀವುತೇ ॥ ಮಂದೇಭಗಮನೆಯರು ಬಾಲಕನಪಿಡಿ
ದೆತ್ತಿ । ತಂದುನವನೀತಮಂನುಣಿಸಿಕಡೆವಾಯ್ವಸ್ತ್ರ । ದಿಂದವರಸುತ್ತಮು
ದ್ಧಿಸಿಯೋರ್ವನೀರೆಪಿಡಿದಂಕುಳಿತುಯಿರಲುವಡನೇ ॥ ೩೬ ॥ ಮಣಿಖಚಿತ
ಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲನುಯಷ್ಟವಿಧವ್ರಾಜಿ । ಗಣನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸುತಮಿಸುನಿದೊಲೆ
ಗಮರಿಸಿದ । ಕನಕಮಯಕೊಂಡಿಗಳಿಗಮರ್ದವಸುಸವಪಳಿಯಪಿಡಿದುನೆಟ್ಟ
ನೆನಿಮಿರ್ದೂ ॥ ವನಜಾಕ್ಷಿಯುಳವದನಚಂದ್ರಮನರಾಮತಾಂಕಿನಿಸಿಂದೆಪಿಡಿ
ದುನಿಂದಿರ್ದಂತೆನಿಡಿದಾದ । ಪೆಣಲುಪಿಂಜಡಿವುತಿರೆಮೊಗಮೆತ್ತಿಕರಗಳಿಂತೊಡ
ಚಿಸಿದಳುಕೊಂಡಿಗಳಿಗೇ ॥ ೩೭ ॥ ಮತ್ತೆನವರತ್ನ ಚಯತೆತ್ತಿಸಿದತೊಟ್ಟಿಲಿ
ನು । ಯೆತ್ತಿನಾಲ್ವರುಪಿಡಿಮುರನ್ನ ಸರಪಳಿಗೆಸಲ । ವೆತ್ತುಕೀಲಿಸಿಯೆದಕೆಮು
ಡಿಯುಯುಮೃದುತಳ್ಪಮಂಗೈದುಯಾರತಿದೇವಿಯಾ ॥ ಪುತ್ರಚಿಂತಾಮಣಿಯ
ನೆಗಹಿತಮ್ಮುರಪಯುಗ । ವೃತ್ತಕುಚಗಳಿಗಮರ್ಚಿಕೊಂಡೊಯ್ದುಮಣಿಕಾಂ
ತಿ । ವೆತ್ತಪೊಸತೊಟ್ಟಿಲೊಳುಪಟ್ಟೆರಿಸಿ ನಾಮಕರಣಂಗೈಯ್ಯೆಗುರುವರ್ಯ
ನೂ ॥ ೩೮ ॥ ನಾಗಾರಿಮಧ್ಯೆಯರುಕಾಮಕಲಿಬೊದ್ಯೆಯರು । ಕೋಗಿಲೆ
ಯಳಾನದಿಂಗಿಳಿಮಧುರನುಡಿಗಳಿಂ । ರಾಗರಚನೆಯಲಿಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲಿನಸರ
ಪಳಿಯಪಿಡಿದುಮುಡಿಜಡಿವುತಿರಲೂ ॥ ಸೊಗೆಗಂಗಳವಿಂಚುಕುಡಿವರಯಿಮ
ಣಿವದಕ । ಲಾಗಿಸಲುಕುಂಭಕುಚಯುಗನಡುವೆಸೊಬಗಿನಿಂ । ಬಾಗಿಬೀಗು
ತ್ತತೂಗುತಲಿರ್ದರಾಶಿಶುವನತಿವಿಚಿತ್ರದಿಪಾಡುತಾ ॥ ೩೯ ॥ ಅತ್ರಿಜನಪುತ್ರಿ
ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನೆಕತ । ಪತ್ರಭವನಾನುಜನಪುತ್ರಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ। ದಾ
ತ್ರುವಂನಾಭಿಕಮಲದಿಪಡೆದ ಶ್ರೀಹರಿಯಪೌತ್ರಾನಿರುದ್ಧ ಜೋಜೋ । ಧಾ
ತ್ರಿಗೆದುಕೂಲವೆನಿಸುವಶರಥಿಜಾತೆಲೋ । ಕತ್ರಯದಮಾತ್ರಸಿರಿದೇವಿಮೊ
ಮ್ಮನೆಯೆಧು । ಗೋತ್ರಸುರಪಥಕಮಲಮಿತ್ರಸನ್ನಿಭ ಯೆನಿರುದ್ಧಸುಬುದ್ಧ

ಜೋಜೋ ॥೪೦॥ ಧರೆಮೂರುಲೋಕದಾನರಸುರದಾನವರ । ವರಸಿದ್ಧಸಾ
ಧಕರಮುನಿತಪೋಧನರುಗಳ । ಯಲರಂಬಿನಿಂದೆಚ್ಚು ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದ ವರ
ಚೇಗುದಿಗೊಳಿಸಿಭ್ರಷ್ಟೆಬ್ಬಿಸೀ ॥ ತರುಣಿಯುರತೋಳ್ತೊಡೆಯನಿರಿಮರೆಯೊ
ಳಂಪೊಗಿಸಿ । ಹುರುಳುಗೆಡಸುವಯುಸಮಶರಕಾಮುಚಕ್ರೇಶ । ನೊರಪುತ್ರ
ವೀರಾಧಿವೀರವಿತರಣಶೂರಧೀರಾನಿರುದ್ಧಜೋಜೋ ॥ ೪೧ ॥ ಜೋಜೋ
ಮೂಲೋಕದಬಾಲಶಿರೋಮಣಿಯೆ। ಜೋಜೋಬಾಲಾರ್ಕನಂಸೋಲಿಪಪ್ರ
ತಾಪಿಯೆ । ಜೋಜೋಜೋಬಿದಿಗೆಚಂದ್ರನಯೆಮಳಸತ್ಕಳೆಗಳಂತೆವರ್ಧಿಪನೆ
ಜೋಜೋ ॥ ಜೋಜೋಜಂಭಾರಿಗಿಮ್ಮಡಿಭೋಗಿರಾಗಿಜೋ । ಜೋಜಗ
ದ್ವಿಖ್ಯಾತಬಂಧುಜನಸಂಪ್ರೀತ। ಜೋಜೋಯಾದವರಾಜರಾಜರಲಲಾಮಸ
ಪ್ರೇಮಾನಿರುದ್ಧಜೋಜೋ ॥ ೪೨॥ ಯಿಂತೆಂದುದಂತದಸುಕಾಂತಿಪ್ರಜ್ವಳಿಸೆ
ನೇ । ತ್ರಂತೊಳಗಿಬೆಳಗುತಿರೆಯಾದವನೃಪಾಲಕರ । ಕಾಂತೆಯರುಯಮಳ
ಸಿರಿವಂತೆಯುರುಸದ್ಗುಣಾಶ್ರಾಂತೆಯುರುಸರಸದಿಂದೇ ॥ ಕಂತುರತಿದೇವಿದೇವ
ಕಿಯು ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯ । ವಂತೆಬಲರಾಮನಂಗನೆರೇವತಿಯುಮುಖ್ಯ । ರುಂತ
ರುಣಸುತ್ತಹವನೋಡಿಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮೂಡಿಮುಳುಗ್ಯಾಡುತಿರಲೂ ॥
೪೩ ॥ ವಿನುತೆಯಾತ್ಮಜನೇರಿ ಚರಿಸುತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಸನುಮತದಿಸಕಲಭೂ
ಸುರಚಯಕೆಪೊಲಿದುತ । ವರ್ಣಾಗ್ರೈಸಿದಕ್ಷಣಸುತಾಂಬೂಲಮುಖ್ಯೋಚಿತ
ಮನೀತ್ತುಕಳುಪಲಿತ್ತಾ ॥ ವಿನಯದಿಂಪಸುಗೆಗೈದಿದಪರಮಸಖಿಯರಹ । ವ
ನಿತೆಯರವಡಗೂಡಿವಿವಿಧಾನ್ನಪಾನದಿಂ । ವನಜಾಕ್ಷನಪ್ಪೆದೇವಕಿದೇವಿಸೊಸೆ
ದರುಂಸಹಿತಭೋಜನವಮಾಡಿ ॥ ೪೪ ॥ ಸಬ್ಬಸಡಗರದಿತಾಂಬೂಲಪರಿಮಳ
ಮಾಲ್ಯ । ಪ್ರೊಬ್ಬರುಳಿಯಿಸದೆಯುಲ್ಲರ್ಗಿತ್ತುತೊಟ್ಟಲಸು । ಹಬ್ಬಮಂತೀರ್ಚ್ಚಿ
ಬೇಳ್ಕೊಡಲವರುದೇವಕಿಯುಸಹಿತಯಲ್ಲಗೊಂದಿಸೀ ॥ ಹಬ್ಬಿಹರುಷದಲ
ತೆಯಕೂಡಿನರಿದುಪೋಪಂತೆ । ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲನಪುತ್ರೋತ್ಸಾಹಮಂಗೆಯ್ದು
ಅಬ್ಜವದನೆಯುರುತಮತಮುಗೆಯ್ದಿನಿಜನಿಳಯುಗಳಲಿಸುಖವಿರಲಿತ್ತಲೂ॥೪೫॥
ತತಕ್ಷೀರಶರಧಿಪೂರ್ಣೇಂದುವುದಯಿಸೆನೋಡಿ । ಅತಿಶಯದಿಪೇರ್ದೆರೆಯು
ಪೇರ್ಚೆ । ಪೊರೆಸೂಸುವೋಲ್ ಸುತಸೋಮನಂನೋಡಿಯಾನಂದಕಲ್ಲೋ
ಲದೇಳ್ಗೆಯಿಂಹೆರೆಹೆಚ್ಚುತೇ ॥ ಅತಿದರಿದ್ರಂಗೆಕಡವರಗೃಹಾಕ್ಷಿಯಲಿಂದ ।
ಪತನವಾಗಲ್ಕುಬಿಳಕಷ್ಟಮಂಮರಿದಂತೆ । ಪತಿವಿಯೋಗದಿಬಿದ್ದಪರಿಪಾಟು
ಮುಮನೆಲ್ಲಮರೆದುದೆಸುತನನೋಡಿ॥ ೪೬ ॥ ಅದರಸಂತೋಷಕಾಪಾರಮು

ಳುಗಿತಾ । ರಾಪತಿಯುಸುತೆಯುತನ್ನಣುಗಂಗೆ । ಶ್ರೀಫಲಪಯೋದರಂಗಳ ನುಪಾನಂಗೈಸಿತೈಲಮಂಪೂಸಿಯೆರೆದೂ ॥ ತೋಪ್ರೊಳೆವಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳ ಗಿಟ್ಟುದಶವಿಧದ । ಧೂಪಮಂಸುಟ್ಟಖಿಳ ಗ್ರಹಸೋಂಕದಂತೆಸಕ । ಲೋಪ ಚಾರಂಗಳಿಂಸಲಹುತಿರ್ದಳುಕೇಳುಲಲಿತಾಂಗಿಮೆರೆವಪಾಂಗೀ ॥ ೪೭ ॥ ನನೆ ಗೆಣೆಯನರಸಿ ರತಿದೇವಿತನ್ನಯಯಾತ್ಮ। ತನಯನಂಪ್ರಾಣಮದಾಗಿ ಜೋ ಗೈಸುತಿರೆ। ದಿನದಿನದಿಬಲಿದುಕರಚರಣಗಳನಾಡಿಸುತಯೊಯಿಯೊಯೆಂದರಸ ಲೂ । ವನುತೆಕಾಳ್ಗೊಡರಫಲತ್ಕಾರದಿಂಪರಿದೈದಿ । ಯೆಣುಗಜೋಜೋಯ ನುತನಳಿತೋಳುಯುಗಸಾರ್ಚಿ । ಮಣಿಕಂಕಣಗಳೆರ್ಝಣರವದಿಕರಕಮಲಗ ಳಿಂದಪಿಡಿದೆತ್ತಿದೆಯೊಳೆಾ ॥ ೪೮ ॥ ಅವಚಿಮಣಿಪೀಠಾಗ್ರಕುಳಿತುಶಿಶುವಿನ ತ ಲೆಯು । ಯುವತಿಯುಡಕರದೊಳಾಂತುಪೇರ್ವೊಲೆಚೂಚು। ಕವನುಬಾಯೊ ಳಿರಿಸಿಸುಯಿದಾನದಿಂತನ್ನಸ್ತ್ಯನ್ಯಪಾನಂಗೈಸುತೇ ॥ ತವೆತೈಲಮಂಪೂಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳುಪಟ್ಟಿರಿಸಿ । ಸವಿಗಾನದಿಂದೆ ಜೋಗುಳಪಾಡಿಮಲಗಿಸುತ । ಅವಿರಳಾನಂದದಿಂ ಸಲಹುತಿರಲಾಕುವರದಿನದಿನದಿವರ್ಧಿಸುತಿರೇ ॥ ೪೯ ॥ ಅರಳೆಲೆಯುಮಾಗಾಯಿಬಿಂದಿಲುಂಗರನಾಗ । ಮುರಿಯುವಿಬ್ರಿಯಮಣಿಗಣ ಮದ್ಯ ವ್ರಲಿನಖಮ । ಸ್ಫುರಿಪಕಡಿಸೂತ್ರಪ್ರೆಲಕ್ಕೊಳುಘಂಟಿಪಾಲ್ಗಡಗಗೆಜ್ಜೆಸ ಹಬಾಲದೊಡವಾ ॥ ಪರಿಪರಿಯರತ್ನಖಚಿತಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು । ತರುಣನಂ ನೋಡಿಸ್ಮರರತಿದೇವಿಯುರುಹೆಚ್ಚಿ । ಹರಪರಿಯದಾನಂದದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿಸುತನಪರಪಾಲಿಸುತ್ತೇ ॥ ೫೦ ॥ ವೊಂದುದಿನಮಣಿಖಚಿತಪೀಠದೊ ಳುಕುಳಿತುರತಿ । ನಂದನಗೆವೊಲೆಯನುಣಿಸುತ್ತಿರಲುಕರಚರಣವಾ । ನಂ ದದಿಂದಾಡಿಸುತಮಿಡಿಮಿಡಿದುವ್ರಲುಕಿತನ್ಮಾತೆಯೆಳಕೊರಳಿನಲ್ಲೀ ॥ ಚಂದ ದಿಂದೆಸೆವಪೇರ್ಮುತ್ತಿನೊಬ್ಬರವಕ್ಕೆ । ಯಿಂದಪಿಡಿದೆಳೆಯಲದು । ಪರಿದು ರುಳೆಬಾಲಪೂರ್ಣೇಂದುಮೆನೆಹರಿದಸುಮೌಕ್ತಿಕನಿಚಯುವುಡುಗಡಣ ಮೆಂ ಬೊಲೆಸದುದಾ ॥೫೧ ॥ ಮರುತಪಥಮೆಂಬಸುರಭಿಯುಶಶಿಯುಕೆಚ್ಚಲಿಂ । ಕರೆಯಲುಸುಧಾರಸವಧರೆಯೊಳಂಸೂಸಿರಲು । ವರಚಕೋರಾಳಿತಬ್ಬಿಂದುಗ ಳತಮ್ಮಕಂಚುಕದಿಂದಲಾಯ್ದುಂಬೊಲೂ ॥ ತರುಣಿಯುಳುಬೆರಳವ್ರಗುರ್ಗೊ ನೆಗಳನುಸಾರ್ಚಿಯ್ದು । ಸರಗೊಳಿಸಿವೊದಲಂತೆಧರಿಸಿಮೆರದಳುಪ್ರೊರ್ನ । ಪೆರೆಯಪರಿವೇಕ್ಷದಿಂದೆಸೆವಂತೆಚಂದ್ರಮುಖಿಯೊಪ್ಪಿದಳುಮಾಲಿಯಿಂದೇ॥೫೨ ಯಿಂತೆರದೊಳೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಸಲುರತಿದೇವಿ । ಯಾತರುಣದಿನದಿನದಿಬಳಿಸುಕ

ರಚರಣಮಂ। ಸಾತಿಶಯದಿಂದಲಾಡಿಸುತ ಪೊರಳ್ದಂಪೊಡೆಯೆನೆಲದೊಳಂಸಾ
ರ್ಚಿಯುಹಿಯೇಲೆ ॥ ತಾತಲೆಯೆನೆಗಕೆಯೆರಳಲೆಮಿರುಗೆನಲಿವೃತ್ತೆ । ಪ್ರೀತು
ಕೈಕಾಲ್ಗಳನುನಿಮಿರ್ಚಿಮೆಲ್ಲನೆಸಾಗಿ । ಚೇತರಿಸಿವಲವಿಂದೆಪೊಡೆಮೊಗ್ಗುಲಾ
ಗೆದ್ದುಕುಳ್ಳಿರ್ದಂಚೆಗಾಲಿಕ್ಕುತೇ ॥ ೫೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆತತ್ತರಿಸೆದ್ದುಭಿತ್ತಿಯಹಿಡಿ
ದು । ನಿಲ್ಲುತ್ತೆತಪ್ಪಡಿಗಳಿಡುತಿಡುತಕೆಡೆವೃತ್ತೆ । ಅಲ್ಲಿಂದಲೆದ್ದೆದ್ದುಗಹಗಹಿಸಿ
ನಗುತಕರಮೆತ್ತಿಜಡೆದೆಲೆಯೋಲವೃತೇ ॥ ಘಿಲ್ಲುಘಿಲಿರೆಂಬಕಳಲ್ದೊಡರಲಿ
ಯೊಳಂಪರಿದು । ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ಯೆದಿಯವ್ವಬ್ಬಜೇಯುಂಬತೊಪಲ್ಗೊಲ್ಲಿಸುತೆ ।
ಮಾತೆಯಡಗಂಪರಿದುಬಂದುತೊಡೆಯಡರೆಯರ್ಭಕನಪಿಡಿಮಾ ॥ ೫೪ ॥ ಪರ
ಮಾತೆಮುಕರದಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿಲಾಲಜಲ । ಸುರಿದುಸೂಸುವಬಾಯಚುಂಬಿಸುತ
ಸಾಲದೆಮರಮರಳಿಮೋಹದಿಂಜೊಲ್ಲಬೆಲ್ಲವಸುರಿದುಯದೆಗವಚಿಬಿಗಿದಪ್ಪೆ ॥
ತರುಣತವಕಿಸುತಮೊಲೆಗಲವುತಿರೆಕಂಚುಕವತೆರದುಣಿಸಿ ಯಿಳುಹಿಕರಬೆರಳ
ತ್ತುನಡೆಗಲಿಸೆ । ಚರಣದೊಡರುಲಿಯಘತ್ಕಾರದಿಂನಡೆವೃತ್ತೆತಪ್ಪಹೆಜ್ಜೆಯ ನಿ
ಕ್ಕುತೇ ॥ ೫೫ ॥ ಮತ್ತೆದಿನಚರಿಯುನಡೆನುಡಿಗಲಿತುಪಡೆದವರ್ಗಿತ್ತು ಯತಿ
ಮೋಹಮಂದೇವಕಿಯುರುಕ್ಮಿಣಿಯು। ಸತ್ಯಭಾಮೆಯುರೆಡಿಗೆಪ್ರೋ೯ಲವರೆತ್ತಿ
ಮುದ್ದಿಸುತಪಣ್ಕಾಜ್ಜಾಯಂಗಳಾ ॥ ಯಿತ್ತುಮೆಲ್ಲಿಸುತಪಾಲುಗ್ಡಿಸಿಕುಂಚಿಗೆ
ಯಂಗಿ । ನೆತ್ತಿಯಕುಲಾಯಮಂತೊಡಿಸಿ ಯೀಕ್ಷಿಸಿನಲಿದು । ವೃತ್ತುತ್ತೆಖಂ
ಡಸಕ್ಕರೆಯವ್ರಡಿಯುಲಿಕಟ್ಟೆಕಳುಹೆವ್ರೊಲಿದ್ಯೆತರುತ್ತೇ ॥ ೫೬ ॥ ತಂದಖರ್ಜ್ಜೂ
ರಮಂತಜ್ಜನನಿಬಾಯೊಳಂ । ವ್ರೊಂದಿಸುತಭರದಿತೊಡೆಯೊಳುಕುಳಿತುಮೊಲೆ
ಯುನೀ। ಯಿಂದುಕಂಚುಕಮರೆದೆಗಮುಂಡುತಾಯುಮೊಗಮಂನೋಡಿಗಹಗಹಿ
ಸುತೇ ॥ ತಂದೆತಾನರೆಬಾಣನೆಡಗೈದಲತಮೋಹ । ದಿಂದೆತ್ತಿಮುದ್ದಾಡಿಮೊ
ಗಮೈಯ್ಯನ್ಯಾವರಿಸಿ । ಕಂದರ್ಪತನ್ನಯಸ್ವರೂಪುದೇಜೆಯೊಳನಿತುಕುಂ। ದಿ
ಲ್ಲದಿರಕೆಚ್ಚುತೇ ॥ ೫೭ ॥ ನೋಡಿದೊಡೆದೃಷ್ಟಿತಾಗುವದೆಂದುನಯನಮಂ।
ನೋಡಿನೋಡದಲೆತನ್ನಯಮನದಿಸಂತೋಷಮಾಡಿಮುಟ್ಟಿಸುತೆ ಜೀಳ್ಕೊಡ
ಲುಮಾತೆಯುಬಳಿಗೇಪರದ್ಯೆದಿತೊಡರುಲಿಯೊಳಾ ॥ ಮಾಡುತ್ತೆಮುದ್ದುಮಾತೆ
ಯುಮುಖ್ಯನೋಳ್ಪರಿಗೆ । ರೂಢಿಸುತಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಚಂದ್ರಬೆಳವಂತೆ। ಕೂಡೆ
ಕಳೆಗಳಬಲಿದುವರ್ಧಿಸಿಯೆಹರಿಯಿರ್ದಸಭೆಗೊಂದುಪಗಲುಬರಲು ॥ ೫೮ ॥
ಪದ್ಮದಳನಯನ ಶ್ರೀಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಸಸ್ಮಿದಬಿಯೀಕ್ಷಿಸುತಲಮಿ
ತಸಂತಸಬಸ್ಪತ್ತದ್ಮದಿವಿಕಸನದಿಂದೆಕರೆದು ನೀನಾರಮಗನೆಂದೆಲೆಹೆಣ್ತೆಜೆ

ಸಸೇ ॥ ಪದ್ಮಿನಿಯಗರ್ಭಾಬ್ಧಿವರ್ಧನಸುಧಾಕರನು। ಪದ್ಮನಾಭನಕುಲಾಂಬರತರಣಿಯೆನಿಸುತಿಹ। ಪದ್ಮಬಾಣನಪುತ್ರನಾನು ಯನಿರುದ್ಧರತಿದೇವಿಯಾತ್ಮಜನೆನ್ನಲಾ ॥ ೫೯ ॥ ಹೆಚ್ಚಿಹರವರಿಯುದಾನಂದದಿಂಮನವಲರಿ। ವುತ್ಸಹದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯುವೊಮ್ಮಗನಕರ। ದುಚ್ಚಳಿಸಿಪುರುಷರಸದೇಳ್ಗೆಯಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡುವರ ಕರಕಮಲದೀ ॥ ತತ್ಸುಬಕಮಂಪಿಡಿದುಮುಂಡಾಡಿಯುದುರಾಜರೊಚ್ಚಿತವನುಂಟುಮಾಡುವ ಕುವರನಹುದೆಂದುಮಚ್ಚುತಂಮಣಿದೊಡಗಳಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಲೈದಿ ಪಿತಮಾತೆಯುಡೆಗೇ ॥ ೬೦ ॥ ಮುತ್ತೈಯ್ಯನೆಡೆಗೆಪೋದುದಕರದುಮುದ್ದಿಸುತೆ। ಯಿತ್ತುಮಣಿದೊಡವಮನ್ನಿಸುತಕಳುಹಿದುದೆಲ್ಲ। ಬಿತ್ತರಿಸಲವರುಸಂತಸವಟ್ಟು ಪೋದಿಸುಪಬುಧವರನಬರಿಸಿವ್ರೊಲಿದೂ ॥ ಮುತ್ತೆವಿದ್ಯಾಧಿಪತಿಶಿವಪುತ್ರಗಣವರನ। ಅತ್ಯಾಂತಸಂಭ್ರಮದಿಬಲಗೊಂಡುಯರ್ಚಿಸುತ। ಪುತ್ರಚಿಂತಾಮಣಿಯುಪಾಠಣದ ಬುಧವರನಚರಣಗಳಿಗೆರಗಿಸುತ್ತೇ ॥ ೬೧ ॥ ಕಳುಹೆಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿದಾಳಕ್ಕರಮನೆಲ್ಲ। ಕಲಿತುದಿನದಿನದಿಯುತಿಚಮತ್ಕಾರದಿಂಗುಣಿತ। ಗಳಭಾಗಿಸಿಲೆಖಿತೆರಿಜಬೇರಿಜಮುಂಯಲ್ಲಮಕ್ಕಳನುಮೀರಿ ॥ ಸಲೆಶಬ್ದಛಂದವ್ಯಾಕರಣಾದಿಭಾಷ್ಯಾರ್ಥಗಳಕಳಾಭರ್ಥನಾಟಕಮಲಂಕಾರವಂ। ಕಲಿತುಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮವರಹನರಸಿಂಹ್ಮವಾಮನಪರಶುರಾಮರಾಮಾ ॥ ೬೨ ॥ ಕಮಲೆಯುಳಹೃತ್ಕಮಲಕರ್ನಿಕಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು। ಕಮಲನಾಭನತರಿಸಿಯಸುರರಂಮರ್ದಿಸಿದ। ವಿಮಳಚಾರಿತ್ರಗಳನೋದಿಪೇಳುತ್ತೆಸುಪ್ರೌಢರನುತಲೆದೂಗಿಸೀ ॥ ಸುಮಶರನಪುತ್ರಗರುಡಿಯಸಾದನದಲಿಯು। ಸಮನೆನಿಸಿಬಿಲುಬಾಣದೆಸುಗೆಯಭ್ಯಾಸದಿಂ। ರಮೆರಮಣಮುಖ್ಯರುನೋಡಿನರೆಮೆಚ್ಚುತಿರಲೊಪ್ಪಿರ್ದನನಿರುದ್ಧನಾ ॥ ೬೩ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು। ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಪನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನು ಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾಧಾರ್ಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೬೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೮೫೨-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

—(*)—

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಅನಿರುದ್ಧ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿದ್ದು

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಸ್ಮರಣುಗಶಬರಾಳಿಯೊಡನೆಬ್ಯಾಂಟೆಯಪೋಗಿ । ಭರದಿಕೇಸರಿ ಯಸಂಹರಿಸಿವನಚರರಿಂದ । ಉರೆಕಾಣಿಕೆಯಕೊಂಡುಬಂದು ತತ್ಪುರದಿಸಂ ತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ದನೂ ॥ ಪದ ॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳನೆರೆಯಟ್ಟದಹಿ ಪದು । ಸ್ಮರದಕ್ಷೇಡಾನಲನನುರಿಗಳ್ಕಿಸುರರು ಶಂ । ಕರಶಾಂತಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನೆನೀನಲ್ಲದಿಂನಾರುಕಾಯ್ವರೆನುತಲೀ ॥ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯ ಭಯುವನಿತ್ತು । ಗರಳವನುಯಮರ್ದನುಂಬಂತೆಸವಿದಮಳಕಂದರದಿಯಂಕಿ ತಗೈದರಾಮೇಶನಡಿಕಮಲಕೂರ್ತುಮೇಲ್ಗಥೆಯಪೇಳ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಶಾರ್ವರೀ ಶನಶಕಲನಿಟಿಲೆಸೂರ್ಪಕಹರನ । ಮೌರ್ವಿಯುಂಪಳಿವಬಂಧುರನೀಲಚಿಕುರೆ ವಸು ॥ ಪರ್ವತಗುರೋಜೆಪವಿರದನೆಪಕ್ವರಸಬಿಂಬಾಧರೋಷ್ಠತರುಣಾ ॥ ದರ್ವೀಕರನಪ್ರೋಲ್ವಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣತರಯುಳಿವಾಸಿ । ಕೌರ್ವಿಲ್ಲನರ್ಚಿಸುವ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಕೇಳು । ಶರ್ವಾಣಿವದನಾಬ್ಜಭೃಂಗನಂಘ್ರಿಯಕೂರ್ತುಪೇ ಳ್ವೆಮೇಲ್ಗಥೆಯಹಿತದೀ ॥ ೨ ॥ ಧರಹಸಿತವದನಥಳಥಳಿವಗಂಡಸ್ಥಳದ । ಹರಿಣನೋಟದಮಂದಗಜಗಮನೆಲಾಲಿಸೌ ॥ ಪುರುಷಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರತಿದೇವಿ ಯುರಸತ್ಪುತ್ರವಸುಗಾತ್ರಸುಚರಿತ್ರನೂ ॥ ಗರುಡಿಯೊಳುಸಕಲಸಾಧನವಿದ್ಯ

ಪ೨ ಕಲಿತುತುರಗರಥಗಜಗಳೇರುವ್ಯಾಳಿಕೇಳಿಯುನರಿದು । ಪರಿವಾರಿಗೆಯು

ಕೂಡಿತಗರುಲಾವಕಿತಾಂಬ್ರಚೂಡಾದಿಗಳಕಾದಿಪಾ ॥ ೩ ॥ ಯೆಲ್ಲಜಾಜುಗ
ಳಿಂದಗೆಲಿದು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂ ದೆಲ್ಲರಸುಸೋಲಿಸಲುಯಿಕ್ಷಿಸುತಲೊಲಿದು
ಮ । ತ್ಸಲ್ಲರಂಯಸನತುಳಿತಬಾಹುಭುಜಬಲನುಯೆಂದುಪ್ರೊಗಳೆಲುಕೇಳು
ತಾ । ಅಲ್ಲಿರ್ದಬುಧಜನರುಕೇಳಿಬಲಭದ್ರನಂ । ಪುಲ್ಲಲೋಚನಕೃಷ್ಣರಾ
ಯಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಿಳೆಯೆಲ್ಲಿಬಡವರೆಹರಿಯುಮರಿನರಿಯೆದಪ್ಪುದೆಯೆಂದು ಪೊಗಳು
ತಿರಲೂ ॥ ೪ ॥ ಯಿಂತುರ್ಝುಕವಡೆದಾನಿರುದ್ಧೊಂದುಪಗಲಿನಲಿ । ಸಂತಸದಿ
ಬೇಂಟೆಗುಜ್ಜುಗಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆಕರೆದು । ಮಂತ್ರಿಯೊಡನುಸುರಿ ಮುತ್ತೈಯ್ಯಸನಿ
ರೂಪಮುಂಮಾಡು ಮೃಗಯಾತ್ರಿಗಿಂದೂ ॥ ನಾತೆರಳ್ವಮನವಾಗುತಿದೆಯೆನ
ಲುಕೇಳಿಶ್ರೀಕಾಂತಂಗೆಸಚಿವಬಿನ್ನೈಸಲತಿಹರ್ಷದಿಂ । ಕಂತುನಂದನನಕ
ರೆವೀಕ್ಷಿಸುತ ವೀರಯಾವೇಶ ಪಟುತರವನರಿದೂ ॥ ೫ ॥ ಹದುಷಮನದಿಂ
ನಮ್ಮಯಾದವಾನ್ವಯಗಗನ । ತರಣಿಯಿವನೊಂದೊಂದುಸತ್ಕಾರ್ಯಮುಂದೆ
ತಾಂಪೊರಕುವದುಯೆಂದರಿದು ಶಬರಸೆನೆಯವತನೆಪ್ರೋಗಿ ಸುಯಿದಾನದಿಂ
ದೇ ॥ ಬರುವದೆನುತಲೊಲಿದುದರಹಾಸಯಾನನನಾಗೀ ॥ ವರನಿರೂಪಮುನಿತ್ತು
ಬೀಳ್ಕೊಡಲುವದಕೆರಗಿ । ಸ್ಮರಜಾತನೈತಂಧು ಮಾತೆಯೊಡನುಸುರಿಯೆವಸ
ರಿಸಲಾರತಿದೇವಿಯೂ ॥ ೬ ॥ ಮೃಗಬೇಂಟೆಯುಜ್ಜುಗಕ್ಕವಸರಿಸುತಿರ್ಪತ।
ಬ್ಬಗೆಯರಿದುತವಕದಿಂ ಮಜ್ಜನಂಗೈಸುತ್ತೆ । ಮಿಗಿಲಾದಮುಡಿಯೊಸ್ತ್ರ
ಯುಡಲಿತ್ತು । ಕರದೊಯ್ದು ಭೋಜನದನಿಳೆಯದೊಳಗೇ ॥ ರಘುಗರಘುಗಿ
ಮಮಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿಮಂಡನಗೈಸೆ ಸೊಗಸಿಂದೆದ್ವಾದಶಸುನಾಮಂಗಳುದ್ಧರಿಸಿ ।
ಖಗಗಮನನಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುನಾಮವಬಿಡದೆಜಪಿಸಿ ಸಂಧ್ಯಾನತೀರ್ಚೆ ॥ ೭ ॥
ಮಾತೆಯಳವೊಗವನೋಡಲು ಪೊನ್ನಪರಿವಾಣಪ್ರೋತಿತ್ತು ಷಡುರಸಾಯನ
ಪ್ರನ್ಯಗಡಣಿಸಲು । ಪಿತಾಂಬರಗೆಸಮರ್ಪಿಸಿದತತ್ಶೇಷಮಂಸವಿಸವಿದುವುಂ
ಡುತೇಗೀ ॥ ಸೀತಳೋದಕದಿಕೈಬಾಯ್ದೊಳೆಯಲೊಡನೊಲಿದು । ಸ್ವೇತವ
ರ್ಣಮನುಚಿಕ್ಕಣಿಕ್ರಮುಕಕರ್ಪುರದಾತಿಳಿಸು ಚೂರ್ನಮಂತೆಂದೀಯ್ಯಲವ
ನುಚರ್ವಣಗೈದುಸೊಗಸಿನಿಂದೇ ॥ ೮ ॥ ಮೆರೆವತಾಪತಿಯಚಲ್ಲಾಣಮುಮು
ರಿಸಿಯುಟ್ಟು । ಕರಗಜೋಡಿಸಿಯೆಳುಹಿಕಾಸಿಯುಬಿಗಿದುಟ್ಟುಮಿಂಚುಪಚೆನ್ನದ
ಯಳೆಯುಚೆಂದಿಚಿಮ್ಮುರಿಯುಬಿಟ್ಟೊರೆದುಬೊಲಿಯೆಭುಜದೀ ॥ ಕರವೆಸವ
ವೃತ್ತುಮಾಂಗದಿಸುತ್ತಿಫಣೆಗೆಕ । ಸ್ತೂರಿತಿಲಕಮಂತಿದ್ದಿ ಗೀರುಗಂಧಮಧರಿ
ಸಿ । ವರಿಮುಳಿಪಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯುಮುಡಿನು ಮಾಣಿಕ್ಯಪದಕದಿಂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು

ವಾ ‖ ೯ ‖ ಹಾರವಲಯಮನುಯುಳವಡಿಸಿಕರ್ಣಪ್ರಾಯಕೆ। ತೋರಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿಯನಿಟ್ಟು ಮಣಿಖಚಿತ । ಚಾರುಭುಜಕೀರ್ತಿಯುಂತೋಳ್ಭಾಪುರಿಯುಕರಕಂಕಣಂಗಳನುಧರಿಸೀ ‖ ಹೀರಾವಳಿಯನುತೆತ್ತಿಸಿದಪಿಡಿಯಿಂದೆಸೆವ । ಕ್ರೂರದಾರಯೆಕಠಾರಮನುಸುಂಟದೊಳಿರದೆ । ಸೇರಿಸುತಬಂಣದೋಲ್ಲಿಯಪ್ರೊದೆಪು ಧನುರ್ಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಸಹಿತತಳೆದೂ ‖ ೧೦ ‖ ಜನನಿಜನಕತ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆರಗೆತ । ತ್ತನಯನಂಪರಸಿಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಸಂತಸದಿಗಮ್ಮನೆಯುಗಳಪದತಳದಿಚಲುವಸಮ್ರ್ಮಾವುಗೆಯನಮರಿಸುತಬಿಗಿದುಮೆಟ್ಟಿ ‖ ಮನೆಯಪ್ರೊರಮಟ್ಟು ಪರಿಚಾರಕರವಡನೆಮಣಿ । ಕನಕಮಯಪ್ರೊರಚಾವಡಿಯಲಿಮಂಡಿಸಿಕರಸೆ । ತನತನಗೆಶಬರನಾಯಕರುಯಾಯತವೆತ್ತು ಬರುತಿರ್ದರಬುಜವದನೇ ‖ ೧೧ ‖ ಕಾಗಿನುರೆಚಲ್ಲಣಕಾಸಿಯನುಬಿಗಿದುಟ್ಟು । ಮೂಗಿನಲಿಬೆಳೆನಾಮತಿದ್ದಿಭುಜದೊಳುವಲಿದು । ಬಾಗಿದಸುವಾರೆಪುರುಬನುಪಾಪಡದಿಬಿಗಿದುಬಂಧಿಸುತಚುಂಗನಿಳುಹೀ ‖ ರಾಗಮಿಗೆಪ್ಪೆಯೊಳ್ಪೆಳಂ ಗೀರು ಗಂಧಮುಧರಿಸುತಾಗಪ್ರಸ್ಥಳದಿ ಪೀರಪದಕಂಮೆರೆಯೆ । ಸಾಗಿಮುರಬಿಲ್ಲುಬಾಣಬಡಿಕೋಲುಪಲೆಯುಜಾಯಿಲಗಳಂ ಪಿಡಿದಡಿಯೊಳು ‖ ೧೨ ‖ ಬಿಗಿದುಯಕ್ಕಡಮನುರೆಭೋರನ್ಯೆತಂದು ಶ್ರೀಖಗಗಮನಣುಗಾನಿರುದ್ಧನಯಡೆಗೆ । ಯೆಗಣಿತದಲುಬ್ಧಕರುಬಂದುನಿಂದೊಂದಿಸಲು ಪ್ರೊಪ್ಪಿರ್ದದೇನೆಂಬೆನೂ । ಹೊಗರೊಡದಕೆಮ್ರ್ಮಾಸೆಕೆಂಗಣ್ಣುಪ್ರೊದರ್ಗಡ । ವಗೆಮಾಳಪಕಜ್ಜಳಂಗೆಲುವದೇಹರುಚಿ । ಬಗೆವೆತ್ತಮುಂಗಾರಮೇಘವೊತ್ತರಿಪಂತೆಮೆರೆವುತಿರಲೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸೀ ‖ ೧೩ ‖ ಅತಿಸರುಷದಿಂದ ಮಣಿಮಯದಿಬೆಳಗುವ ದಿವ್ಯ । ರಥವಜಡಿಪಡರಿಸರ್ದರುಕೋಡಿಚಂದನದ । ದ್ವಿತೀಯಶ್ವಗಳವಾಗೆ ಕರಕಾಬ್ಯಾಡಪಡೆಯಂಕಾಡಿನಡೆಗೊಳಲ್ಕೇ ‖ ಅತಿಶಯದಲುಬ್ಧಕರದೇಹರುಚಿಜಲವಾಗಿ । ಸುತಕುಪರನೇರಿದತೇರುಮಣಿದೀಪ್ತಿಯು । ವ್ರತತಿಯಿಂಮೆರೆವುತಿಹಶಪ್ಪಮೆನೆಪುರವೀಧಿಯಂತೆಸೆದಿರ್ದದೂ ‖ ೧೪ ‖ ಯಿಂತಿಸುಸ್ವೊಬಗಿಂದೆಪದ್ವೀದಿಯೊಪ್ಪುತಿರೆ । ಕಂತುನಾಥನನು ಬರುತಿರ್ದನೋಟಕಜನರು । ತಂತಮುಗೆ ಪರಿದ್ಯೆದಿಮುಳಿಗೆಯಿಂಗಡಿಗುಡಿಮುಂಟಪವಸೌಧಂಗಳಾ ‖ ಸಂತಸದೊಳೇರಿನಿಬಿಡತ್ವದಿಂದೊತ್ತರಿಸಿನಿಂತು ಶ್ರೀಪುರುಷರುಂನೋಡುತ್ತಲಿಪನುಮಾ । ಶಾಂತಕೃಷ್ಣನೆಂಬರುಕೆಲರು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬರುಂಕೆಲರೂಕೆಲರೂ ‖ ೧೫ ‖ ಬಲ್ಲವರುಮವನಲ್ಲ ಮೂರಸೆಮುಕೃಷ್ಣದ್ವಿತಿ । ಪುಲ್ಲಶರಸನ್ನಿಭ ರಶಿಂಪನಿ

ರ್ಮಳಗರ್ಭ | ದಲ್ಲಿಸಂಜಾತವುಂಪನಿರುದ್ಧನೆಂದೋರ್ವಜನರೊಡನೆವಲಿದೂ॥ ಸೋಲ್ಲಿಸಲುಕೇಳಿಸಂತಸವಬ್ಟು ಯಿವಪುಟ್ಟ | ದಲ್ಲಿಲ್ಲಿಗಾಯ್ತುಪದಿನಾರುಬರಿಸಂವೀದಿ | ಯಿಲ್ಲಿಗೊಂದಾವರ್ತಿಬರಲಿಲ್ಲಯೊದಿವಸ ನಮ್ಮರಣ್ಣಾ ॥ ೧೬ ॥ ಪುಣ್ಯವೆಕಂಣಾಯ್ತುಯೊಯುಸಮಸೌಂದರದ | ಚಿಂಣನುಬಿವನೆನರರಬಸುರಿನಲಿಮೂಲೋಕ | ವನ್ನು ಮೋಹಿಸುವರತಿಕಾಮರಾದುದರಿಂದ ಪಡೆದರೀಧರೆವರಯನಾ ॥ ಯೆನುತಾಖಿಳಲೋಕಪಕಂಣುಮುಸಸುದಣಿ | ವನ್ನಯೊಕ್ಷಿಸುತಕರಕಮಲಗಳಿಮುಗಿಮುಗಿದು | ಸನ್ನುತಿಸುತಿರಲಾನಿರುದ್ಧಶಬರರವಡವೆಪುರವರವಪೊರಮಡುತ್ತೇ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂಗಜನಸತ್ಪುತ್ರಸಂಗಡದ ಲುಬ್ಧಕರ | ಣಂಗಳನುಕೂಡಿವಿಪಿನಂಗಳುಕದಿಂಪ್ರೋಗಲು | ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಿಸೆದಿತ್ತುಕಂಗೊಳಿಸುತದಕೇಳುಯುಂಗನಾಮಣಿಗುಣಮಣೀ | ಭೃಂಗಮಯಯಸಮತರಸಿಂಗಮಯಶರಭಮಯವ್ರೂ ॥ ೧೮ ॥ ಮೆರೆವುತಿರಲಿತ್ತವನಪಗಲೆವಗಲಾಳುವನ | ಪುರವಣಿಸಿತಮಮರಾಜಮುತ್ತಿಮುಸುಗುವಪ್ರೊಲು | ಯಿರದೆಶಬರಾಳಿಸುಸ್ತರದಕಾನನವನುರೆಪೊಗುತನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಲ್ಲೀ ॥ ಅರಸುತ್ತಲಿಡುವಿವೊಲಪ್ರೋದಪೆಜ್ಜೆಯುಹರಣ | ಚರಣಹತಿಬಲ್ಲುಕನ್ನಕೆಡರ್ದನೆಲಸೂಕರನು | ವರಮುಸುಡಿನಿಂದಗೂರಿದಕುರುಹಬಗ್ಗದಿಹೆಗ್ಗುರುತುಮದಗಜವಳೊ ॥ ೧೯ ॥ ಹೊಕ್ಕುನೀರ್ಗದರ್ದರ್ಕೆರೆಕೋಣಗಳುಪ್ರೊರಳ್ದಮಡು | ಹಕ್ಕಿಯಿಡೆಕಾಡಕವಿಲೆಯುಚಯಕೆಕಾಲುಗಳ | ನಿಕ್ಕಿಸಾರಂಗಚರಿಸಿದಜಾಡುಸಿಂಗಲಂಫಿಸಿದನೆಲನೋಡಿರೆನುತೇ ॥ ಗಕ್ಕನೆನಾಲ್ದೆಸೆಗೆವುರುಲುವಲೆತೊಡಕುವಲೆ | ಸಿಕ್ಕುವಲೆಸಿಡಿಲುವಲೆಹಾಸುವಲೆಬೀಸುವಲೆ | ಚಕ್ಕನೆಯಳವವಲೆವೊದಲಾದಪರಿಪರಿಯವಲೆಸಮೂಹವನೋಡುತೇ ॥ ೨೦ ॥ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂನಿಂದುನೋಡುತ್ತತಮ್ಮಯಬಿ | ರಲ್ದುದಿಯಸಾರ್ಚಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಬಹುರವಪಿಪು | ಯೆಲ್ವೋರುತಿರಲತಿರೆಕಕೋರದ್ವಾನ ಕರ್ನಯುಗದಲಿಪೊಕ್ಕುಹೃದಯಕಂಡಕಡಿಗೆಪರಿದೋಡುತಿರೆಶಬರಾಳಿರಭಸದಿಂದೇ ॥ ೨೧ ॥ ವೂಹೆಮಿಂಜಾಮಿಲಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಮೃಗಕುಲವ | ತೂಹಿಂಗೆತಿರುಹುತ್ತ ಮೊರೆವುತ್ತತರಿವುತ್ತ | ಸಾಹಸದಿಮೊಲನಕಾಲ್ಪಿಡಿಪೆಳೆದುನೆಲಕೆಯಪ್ಪಳಿಸಿ ಹರಿಣಮನುಮುಚ್ಚೊ | ಗಾಹಿನಿಂಘೂರ್ವಿಸುವಪಂಗಿಯುಂ ತಿವಿತಿವಿದುಬಾಹಭಲ್ಲುಕನಿರಿದುಬಾಲ್ಯದಿಂಕೆಡಹುತ್ತೆ | ಮಹಿಷನಖಡ್ಗದಿಂಪ್ರೊಯ್ದು ವುರುಳಿಸುತೆಸಾರಂಗಚಯಮನ್ನು ಸೀಳ್ವ ॥ ೨೨ ॥ ವನಹಕ್ಕಿಜೆಂಬತ್ತಿಪೋಗುತಿರಲದುತಿ

ರುಗಿ । ಗುರುಕಿಡುತೆಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಬರುತಿರಲುಭಲ್ಲುಕನು । ಯರಡುಕಾಲ್ಗ
ಳನೆಗಹಿಯಬ್ಬರಿಸುತ್ತೈತರಲು ಪುಲಿಯುಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತಿರೇ ॥ ಕರಿಯುಸುಂ
ಡಿಲನೆತ್ತಿಘರ್ಜಿಸುತಬರೆನೋಡಿ । ಬರದಿಂದಯಕ್ಕಲನಹೊಕ್ಕಿರಿಬು ಕರಡಿಬಾ
ಯ್ದೆರೆಯುಮುಸುಡಂಮುರಿಯಲಿಕ್ಕಿ ಬಗ್ಗನಬಾಯೊಳಿರದೆಸೇರಿಸಿಕಠಾರೀ ॥
೨೩ ॥ ಹಸ್ತಿಮಸ್ತಕವಸೀಳ್ಗಡಿದುದುರ್ದಯೆಮುಳಪೇರ್ಮುತ್ತತಂದೊಂದು
ಕೆರೆಯೇರಿವ್ಯಾಳ್ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದನಸ್ಮರಜಂಗೆಶಬರಕಾಣ್ಕೆಯ ನೀಡಲಿ
ಲ್ಲಿರ್ದುದೆಂದುಬೆಸಸೇ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಕರ್ತುಯಿದು ಕುಂಭಸಂಭವನುಮೆನು।
ತುತ್ತರಂಗೊಡಲ್ಕಳಗಸ್ತಬಂಡಪನೆಂದು। ಮತ್ತೆತಾಂಜೆಪದುರ್ಬಾಯ್ದೆರದಂ
ತೆಪೀಡೆಯಿಂದೆಸೆವಿತ್ತುವವ್ಯಾಕರಂ ॥ ೨೪ ॥ ಅಟ್ಟುತ್ತಲೈತರ್ಪಯೆಕ್ಕಲಗೆ
ಶುನಿಗಳನು । ಬಿಟ್ಟಡವುಘೂರ್ವಿಸುತೆಪೋಗಿಪಿಂದೊಡೆಯುಗವ । ಘಟ್ಟಿ
ತಾಗಿಯೆಪಿಡಿದುಚಲಿಸದಂದದಿಯೆದನುನಿಲ್ಲಿಸಲುಗುರುಕಿಡುತ್ತೆ॥ ದೌಷ್ಟ್ರಂ
ಗಳಿಂದೆ ಶಳೆದೊಡೆಬಿಡದೆತಬ್ಬಿರಲು । ದಿಟ್ಟಲುಬ್ಧಕರೀರ್ವರೈತಂದುಸರಳಿಂದಿ
ಟ್ಟುಕೆಡಹಿದರಿಂದ್ರಕೀಲದೊಳುಯಿಾಶವಾರ್ಥರುಯುಚ್ಚವರಹನೆನಲಾ॥೨೫॥
ಮತ್ತೆವಾರ್ಮಲವೃತ್ತೆಮಾತ್ರಿಸುತೆನೆಲನಗೆದ । ರುತ್ತೆಘ್ರಾಣಿಸುತಭಯುಕ
ರ್ಣಗಳನಿಮಿರ್ಚುತ್ತೆ । ಯೆತ್ತಿಯತಿಕ್ರೂರಶೃಂಗಮನುಕಣ್ಬಿಡುತೆಹೆಗ್ಗೋಣ
ಕೆಕ್ಕರಿಸಿಬರಲುಂ ॥ ಸತ್ವದಿಂದೋರ್ವಕೋಡ್ವಿಡಿದೊತ್ತಿಚಿಮ್ಮವನ । ಪೃಥ್ವಿ
ಯೊಳ್ಕೆಡಹಿಮರ್ದಿಸುತಿರಲುಮತ್ತೊಬ್ಬ । ನುತ್ತರಿಸಿಸಿರವಪ್ರೊತ್ತನುವಾರಿ
ಮುಂದರಿದುಪ್ರೊತ್ತಕೋಣನತಲೆಯೊಳ್ ॥ ೨೬ ॥ ಯೆಂದೆಂದುಜೊಬ್ಬಿಯು
ಬ್ಬರಕಾಳೆತಮ್ಮಟ । ವೃಂದದುದ್ಘೋಷಕೇಳರಿಯದಿರುಮದಕರಿಯು । ಯೆಂ
ದುವೃತ್ಕಟರವಕೆಬೆಪರಿತಲ್ಲಣಿಸಿಬಾಲವಮಿಡಿದುಕರವನೆಗಹೀ ॥ ಸಿಂದಿರದೆಪರಿ
ದೋಡುತಿರಲುನೋಡುತ್ತಿರದೆಪಿಂದೆಣಿಂದಡದೋರ್ವ ಲುಬ್ಧರೊಡೆಯನುಪ
ರಶು । ವಿಂದಶಿರವರಿದನೀಶನುಹಸ್ತಿದಾನವನಮಸ್ತಕವನರಿದಂದದೀ ॥ ೨೭॥
ಬಲುಗಲಬೆಗಂಬೆದರ್ದುಪ್ರೌಢಪ್ರೌಕ್ಕುಪುಲಿವೃದುಗಿ । ಕುಳಿತುಬಂದವರ್ಗೆ
ಲಂಘಿಪೆನೆನುತಪವಣಟಿಂ । ಡಲಿಯುಣಗಿಬಾಲಮಂಪ್ರೇರಳಿಸುತೆಕೆಂಡಗಣ್ಗಳಿಂ
ಬಿಡುತ್ತಿರೆಶಬರರುಂ ॥ ನೆಲೆಯರಿದುಮುತ್ತಿಬಾಲಂಗಳಿಂದೊತ್ತಲ । ಟ್ಟುಳಿ
ಗಾರದಾರ್ದುವೇಲ್ವರಿದುಬರಲೋರ್ವಬಾ । ಯೊಳುಕಠಾರಿಯುಸಾರ್ಚಿತಲೆ
ಯರಿದನೀಶಕ್ರುತ್ತಿಮದವ್ಯಾಘ್ರಸನರಿದೋಲಾ ॥ ೨೮ ॥ ಯೆಂತಪ್ಪಯತ್ಯು
ಗ್ರಮೃಗಕುಲಂಗಳಬಿಡದೆ । ಹಿಂತೆಯುರೆಯಟ್ಟಿರಿದುಕೆಡಹುತಿರೆಲುಬ್ಧಕರ ।

ಕಂತುನಂದನನಿಂತುನೋಡುತಿರಲಖಿಳಮೃಗರಾಜನೆನಿಸುವಸಿಹ್ಮನಾ॥ ತಂತ
ಮಗೆಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರ್ಪಸುನಿನಿಚಯದಿಂ ಕಾಂತಾರಸಂಚರರುಗಡುಮುತ್ತೆಬರ
ಲವರಿ। ಗಂತಾನುವಶವಾಗದತಿಗಮನದಿಂಪರಿದುಬಂದುಯಿಾಶಬರಬಲವಾ ॥
೧೯ ॥ ನೇಕಂಡುಬೆದರಿಪೊಗೆವೆತ್ತಿನಾಲ್ದೆಸೆನೋಡು। ತಿರಲುಯಿಾಲುಬ್ಧಕ
ರುಯಿಾಕ್ಷಿಸುತತಮತಮಗೆ। ಭರದಿಯತಿಶೌರ್ಯದಿಂಸರ್ವರಂಕೂಡಿಜಾಯಿಲಂ
ಗಳಂಬಿಟ್ಟುಗೆಲುವಿಂ॥ ಕರದಮರಬಿಲ್ಗಳಿಗೆಕ್ರೂರಬಾಣ್ಗಳತೊಡಿಸಿ। ಯಿರ
ದಾರ್ದುಯೆಚ್ಚೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಮೃಗಂ। ನೆರೆಯುಗ್ರಕೋಪದಿಂಶಬರ
ಬಲಮಂಪ್ರೇಕ್ಷಿಸೀಳ್ದುಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಿರಲಾ ॥ ೨೦ ॥ ಮಾರನಕುಮಾರಕಂಡೀ
ರವನುಕಾಣುತ್ತ। ಯೇರಿಮಣಿರಥವಪಾಗೆಯವಾಂತುತವಕದಿಂ। ವಾದುವಂ
ಗಳನುಭಪ್ಪರಿಸಿಧನುಬಾಣಗಳಕೈಕೊಂಡುಯತಿಶೌರ್ಯದೀ॥ ಮಾರುತನಹ
ರಿಣಾಂಬುಮುಮುಗೆಲಿವಗಮನದಿಂ॥ ಸಾರಿಯತಿವ್ಯಾಗಗಡುಮುತ್ತಲೈದಿಮೃಗ
ದುರವ। ಕ್ರೂರಪೊಸಮಸೆದಬಾಣದಿಂಯಿಡಲುಯಾಯಕ್ಕೆತಾಳಗಿಧರೆಗುರು
ಳೊಡನೇ॥ ೨೧॥ ಬಂದುಕೈಗಲತಡಪಿಸಂಚರರುನೋಡುತ್ತಲಂ। ದುತ
ಮ್ಮಯಮೃಗವನೆಚ್ಚಟವೀನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ
ಪೊಮ್ಮಗನನಿರುದ್ಧನೃಪನೆನ್ನಲಾ॥ ಬಂದುಸರ್ವರುಯೈದಿಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆ
ರಗಿಕರ। ದ್ವಂದಂಗಳಂಮುಗಿದುಭಳಿರೆಭಾಪುರೆ ಯರವಿಂದನಾಭನಪೌತ್ರರಿ
ಪುರಕುಲಕುಮುದಕಮಲಮಿತ್ರಸುಚರಿತ್ರಬಾಗಾ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾ
ಯನಿಗೆಪೊಮ್ಮಗನಾದುದರಿಂದ। ಲೀಕ್ರೂರಮೃಗವಸಂಹ್ಮರಿಸಿದೈಯಾವಾಪ॥
ವಿಕ್ರಮದುಚಿದನುಕೋಲಲೆಳೆಸಿದೊಡೆಮವರ್ಗೆವಶವಾಗದೆಕಾಂತರದೀ। ವ
ಕ್ರವಾಗಿದೆಹಸ್ತಿಮುಖ್ಯಾಸಮಸ್ತರಿಗೆ। ಆಕ್ರಮಿಸಿನಮ್ಮತೊಹಿಂಗಡ್ಮಬರೆನ
ಮಗೆ। ತತ್ಕ್ರಮದಿಬೆಂಬತ್ತಲೊಳಗಾಗದೆಬಂದುನಿಮ್ಮಿಂದಮಡಿದುದಸಮಾ॥
೨೩॥ ಯಿಂತೆಂದುಪೊಗಳಿನಿಮ್ಮಯಶಬರಬಲದೊಡನೆ। ನಿಂತೆರಳಿನಮ್ಮಯಿ
ಕ್ಕೆಯುತ್ತನಕಬರ್ಪುದೆನೆ। ಕಂತುನಂದನಶಬರಸಂಕುಳಮನೊಡಗೂಡಿ ಮಣಿ
ಸ್ಯಂದನಮನಡರ್ದು॥ ಸಂತಸದಿಪ್ರೋಗಲ್ಕೆಚಿಗುರ್ದಮಾಮರನೆಳಲಿ। ನಿಂತಳಿ
ಪಾರ್ಸಿಗೆಯುಗೈದುಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ। ತಂತಮಗೆತಂದುಮುಂದಿರಿಸಿದರುಕಾಣಿ
ಕೆಯಯೀಣಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಾ॥ ೨೪॥ ಪರಮಸಕ್ಕರೆಜೇನುತುಪ್ಪದಕೊ
ಡಂಗಳನು। ನೆರೆಕಾಡಕದಳಿಪಣ್ಗೊನೆಮುಖ್ಯಫಳತತಿಯುಪರಿಪರಿಯಕಂದ
ಮೂ[illegible]ಬಿನಿರಕ್ಕೆಯತಂದುಮುಂದಿರಿಸುತೇ ॥ ವರಸಪಾಡೆಯಮು

ತ್ತುವೇಣುದಂಡದಮುತ್ತು। ಕೆರಿಯಮಸ್ತಕಮುತ್ತುಹರಿಶಿರದಮೌಕ್ತಿಯಿದುವೆ।
ವುರುಗನಫಣಾರತ್ನ ವೆಂದುಕುರುಪಂತೋರಿಸ್ಮರಜಂಗೆಕಾಣ್ಕೆಯಿತ್ತು॥೩೫॥
ಕರಯುಗವಮುಗಿದುನಮ್ರೊಳುದಯವನಿರಿಸೆಂದು। ಯರಗಳವರ್ಗಳಿಗೆಯಭ
ಯವನಿತ್ತುಲುಬ್ಧಕರ।ಕರೆಕರೆದುಮದುಮುಖ್ಯಫಳಾವಳಿಯಪಂಚಿತ್ತುತಾನು
ಸವಿದಾ ॥ ಪರಿಪರಿಯಮಣಿಚಯವಬಿಡದೆಸೌರಿಸಿಕೊಡುತ। ತ್ವರಿತಶಬರಾಳಿ
ಯಂಕಾಡಿಮೃಗಕುಳವಸಂ।ಹರಿಸಿದೆಡೆಗೈದಿಹರಿಕರಿಕರಡಿಪುಲಿಕೋಣಸಾದಂ
ಗವಂಬಿಯುಮನೂ ॥ ೩೬ ॥ ಹೇರಿಸಿಮನೇಕಶಕಟಂಗಳಲಿಕಿರಿಮೃಗಗಳೋ
ರಂತೆಕಂಬಿಕಾವಡಿಗಟ್ಟಿಪ್ರೊರಿಸಿಕೊಂ । ಡೂರಿಂಗೆಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಶಂ
ದನಮಡರಿಶಬರಾಳಿಸಹಿತಬರ್ಪಾ॥ ವಾರಜಂಕಾರಮೇಘದಮುದ್ಯಧಳಧಳಿಸಿ।
ತೋರುತಿಹಸೌಧಾಮಿನಿಯತೆರದಿಬೆಳಗುತ್ತ । ಕಾರೊಡಲಬ್ಯಾಡಪಡೆನಡುವೆ
ಬರುತಿರಲುಯಾಪುರದಪರಿಜನರೆಲ್ಲರೂ ॥ ೩೭ ॥ ನೆರೆದುನೋಡುತ್ತೆಸಂತ್ರಸ
ದಳೆದುತ್ರಿಶಂಖ । ನಿರದೆಮೃಗಬ್ಯಾಂಟೆಯಾಡುತ್ತೆಗುರುವಿಂಶಾಪ । ನೆರೆವಡೆದ
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಬೇಂಟೆಯಿಂಥರೆಸಿರಿಯಕೋಗಾಡಿದಂಸಗರನೂ ॥ ಕರಿದುಬ್ಯಾಂ
ಟೆಯುಪ್ರೋಗಿವಂಶನಾಶನದ । ಪರಿಯುಲ್ಲನಮ್ಮವುರಧ್ವಂಸಿಯಾತ್ಮಜಮಾರ ।
ನೊರಪುತ್ರಶುಭಗಾತ್ರಸುಚರಿತ್ರರಿಪುಲತಲವಿತ್ರಸಕಳನಳಿನಮಿತ್ರಾ॥೩೮ ॥
ಯಿಂತೆಂದುಸರ್ವಜನರುಂಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲುಕಂತುನಂದನಬ್ಯಾಂಟೆವ್ರೋಗಿಸಿಂ
ಹ್ಮನಹತಿಸಿ। ದಂತಶೌರ್ಯಮನುವರ್ಣಿಂಗಪೇಳಲುಪ್ರೋದನೆಂಬಂತರ್ಕನಸ್ತ
ಮಿಸಲಾ ॥ ಮುಂತೆತಾಂಕೇಳಿಶರನಿಧಿಪತಿಯುಪೇರ್ಚಿಯಲಿ । ಸಂತೋಷ
ದಿಂಮನೋರಾಗಪ್ರೊರಸೂಸಿತೆನೆ। ತಂತಮುಗೆಪಶ್ಚಿಮದಿದಿಶಾಂಬರದಯರುಣ
ಪ್ರೋಣ್ಮಲುಗಗನಖಗವಿಕ್ಕಿದಾ॥೩೯॥ ವರತತಿಚಯದಂತೆತಾರಾಳಿರಾಜಿಸಲು।
ಪರಮಶೌರ್ಯಾನಿರುದ್ಧನನೋಡಲಿಚ್ಛೈಸಿ । ಹರುಷದಿಂತನ್ನಸೈನ್ಯಂಗಾಡಿತ
ಮರಾಜಬರ್ಪಂತೆಮುರ್ಬುಮುಸುಗೇ॥ ಸ್ಮರನಣುಗಬ್ಯಾಂಟೆಮುಮನಾಡಿಯ
ತಿಯುಲಪಿತ । ತ್ವರಪತ್ತಬರ್ಪಗಕತ್ತಲೆಯುಮುಸುಕಲ । ಸರಣಿಗಾಣಿಗಾ
ಣೆನುಮಿನುತ್ತಕರ್ಣತನ್ನಯಸಹಸ್ರಕರಗಳಂಕಳುಹಿದಂತೇ ॥ ೪೦ ॥ ಪಚ್ಚೆದ
ರನೇಕಪಜಜ್ವಾತಿಚಯುಬೆಳಗಿನೊಳು।ಅಚ್ಚುತನಪೌತ್ರಸ್ಯಂದನಮಡರಿಶಬರಾ
ಳಿ।ಮುಚ್ಚಿಮುಸುಗಿದಸಂಧಣಿಯನಡುವೆಬರವರಲುತತ್ಪುರದೊಳಿರ್ಪಚೆಲ್ವಾ॥
ಅಚ್ಚಸುವಾಸಿನಿಯರಾರತಿಯಬೆಳಗುತಿರೆ । ಸಚ್ಚರಿತನೊಪ್ಪಿದನುತಾರಾಳಿವ
ಧ್ಯದಿ । ಹಿಮಕವಿಯುಪರಿನಿರಾಜಿಸುವಂತೆಕಂತುವಿನಕಾಂತೆಸಚ್ಛುತ್ರನಬಲೀ

॥ ೪೧ ॥ ಕಂದರ್ಪನಾತ್ಮಸಂಭವನು ಯತಿಸೊಬಗಿನಿಂ । ಬಂದುಪುರಮಂ
ಪೊಕ್ಕುತಮ್ಮಾಪ್ತಸ್ವಕಿಜನಕೆ ತಂದಬ್ಯಾಂಟಿಗಳ ಪಂಚಿತ್ತುತನ್ಮಂದಿರಕೆಬರ
ಲುಬಲರಾವಾದ್ಯರೂ ॥ ಯೆಂದೆಂದುಯಾರ್ಯ್ಯರಿಗೊಳಗಾಗದಾಹರಿಯು ।
ಕೊಂದನೆಂಬುದಕೇಳಿಯಾದವಕುಲಾರ್ಣವವ । ಪೊಂದಿವರ್ಧಿಪಪೂರ್ಣಚಂ
ದ್ರಕುವರೇಂದ್ರಬಾರೆಂದುಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಲಾ ॥ ೪೨ ॥ಹರುಷದಿಂನಿಜಗೃಹ
ಕೈದಿಯುಕ್ಕಡಗಳೆದು । ಭರದಿಕಾಸಿಯುಮುಖ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ವುಳಿದುವರ
ಜನನಿಜನಕರಿಗೆದೂರದಿಂದಲೆನಮಿಸಲವರುಯತಿಸುತೋಷಿಸೀ ॥ ಕರೆದಂ
ಗಮಜ್ಜನಂಗೈಸಿಮಡಿಯುಡಲಿತ್ತು । ಪರಮಾನ್ನಮುಖ್ಯಸುರಸರಸಾಯನ
ಮುಣಿಸಿ । ತರಿಸಿವೀಳ್ಯವನಿಯ್ಯಲವನು ಚರ್ವಣೆಗೈದುವೃದುತಳ್ಪದೊಳ್ಮಲ
ಗಿರೇ ॥ ೪೩ ॥ ಜಗಕೆಮುಂಬೆಳಗಾಗೆಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಯೆ । ಮೃಗಧರನು
ತಾರಾಳಿಯೊಡನೆವ್ಯೈಗರೆದಿಂದ್ರ ॥ ದಿಗುಗದನಕೆಂಪಡರೆತಮರಾಜನಖಿಳ ಸೈ
ನ್ಯಮನೆಲ್ಲತಡೆಗಡಿವುತೇ ॥ ಪಗಲರಾಜ್ಯಕೆತನ್ನ ಸಾವಿರಕರಂಗಳಲಿ । ಮಿಗೆಂಪು
ಭೆಯಕೋಡುವಂತೆಥಳಥಳಿಸುತಂಪೂರ್ವ । ನಗರಶಿಖರಾಗ್ರದಿಂತರಣಿವೊಗ
ದೋರಿದನುಸರ್ವಜನಪರಿಣಮಿಸಲೂ ॥ ೪೪॥ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ
ಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋ
ಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿ
ಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ ।
ಕುಧರಜಾದಾರ್ಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥೪೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೮೯೭-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಸೂಳೆಯರಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ವಿಲಾಸವು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಶ್ವೇತಪತ್ರನಾರಾಚನಣುಗಾನಿರುದ್ಧನೊಲಿ । ದತಿಶಯದಿಸಖರೊಡನೆ ಯಾಮಿನಿವಿಹಾರಗೆ । ವ್ರತಲಿವಿಟವಿಟರಸವಿಲಾಸಮುಮನೀಕ್ಷಿಸುತಸಂತಸದಿಗೃಹಕೆಬಂದಾ ॥ ಪದ ॥ ಯಿಕ್ಷುವಿಶಿಖಾಸನತಮಕ್ಷೋಣಿಭೃದ್ಭಿದುರ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನನುಮುಮುಕ್ಷುವ । ಪ್ರಮುಖಸುಧಾ । ಭಕ್ಷಾಳಿನತಪಾದಯಕ್ಷೇಶಸಖದ್ವಿರದರಾಕ್ಷಸಗರ್ವಸೀಕ್ಷಾ ॥ ವೃಕ್ಷವರಪಾಳಿಜಗಚ್ಛಕ್ಷುಮೃಗಧರಸರ್ಷ । ಭಕ್ಷತ್ರಿತಯಾಕ್ಷತುಳಿಚಕ್ಷುಶ್ರವಣಾಭರಣ । ಸುಕ್ಷ್ವೇಡನಗ್ರೀವರಕ್ಷಿಸುಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕುಕ್ಷಿಯುತ ರಾಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೧ ॥ ಮೇರುವಂವಿಂಶತಿತೋಳ್ಗಳಿಂಬಿಗಿದೌಂಕೆ । ಧಾರುಣಿಧರಾತಳಮಳಂ ಗೊಂಬುತಿರಲೈದಿ । ಮಾರೈಯ್ಯಮುಖ್ಯಖಿಳನಿರ್ಜರರುಯಿಶಂಗೆದೂರಲುಮಹಾಶಕ್ತಿಯಾ । ವ್ರೀರಂತೆಯಿತ್ತುಕಳುಹಲುಘನಸುಸತ್ವಟಂ । ಭೈರವಿಯಾಕೃತಿಯತಾಳಿಶೈಲಮಮುಳಿವ್ರತರಾವಣನಯುಬಲನಂಗೈದ ದುರ್ಗಿದಾನವಸೀಕರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಹರಿಯುಮೈನಾಕಾದ್ರಿಯಲ್ಲುಗ್ರತಪಗೈವು । ತಿರಲುತದ್ಭೈಮರಿನಿಂದುಗಿಸಿನರನಾರಾಯಣರೀರ್ವರಂಕರೂತ್ಮ ಯಶಿತಪ್ರೋಕ್ತಾಷ್ಟಯಿಮ್ಮಿಚ್ಛಿಸಲ್ಕೆ ॥ ಯಿರದೆಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷಮಾಗಿಷ್ಟಮೇನೆನೆನಿಮ್ಮ । ನೆರೆಗೆಲಿವಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪರಮಯ್ಯೆಶ್ವರ್ಯಮುರಹರಪೇಡಲಿತ್ತ ಶಂಕರನಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಬಲದಿಮೇಲ್ಮಥೆಯುಪೇಳಾ ॥ ೩ ॥ ಸಿತನಾಗನಾತ್ಮಜನೌಪ್ಸಿ ತನುಜೆಯಳ । ಸುತನೈಯ್ಯನೆನಿಸಿಪ

ಣುಗನವುರಪತಿಗದೆಯುತಕುಕ್ಷಣದಿಪಿಡಿದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷಬಿಂನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನೀ ವೆನೆನೆಮುರುತಿಯಾ ‖ ಅತಿಶಯುಬಿಪದಪದ್ಮಗಳಿಗೆರಗಿನಿಮ್ಮನುಕು | ರಿತಸಮತೆನೆಯೊವತಾರವಾಲಿಪುದೆನಲು | ಸತತವೊಲಿದಿತ್ತುಶಂಕರನವರದಿಂದವೇಳ್ವೆ ಮೇಲ್ಗಥೆಯ ಕೃತಿಯುಕೇಳಾ ‖ ೪ ‖ ಸ್ಮರನಸಿಂಜಿನಿನೀಲಲೋಲಕುಂತಳಿಯೆ ಶಂ | ಬರಮಥನಪುತ್ರಾನಿರುದ್ಧನಾವುದಯದೊಳು | ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಳೆಚ್ಚೆತ್ತುತತ್ತ್ವಯನಮಂದಿರವುಳಿದುಪೊರಮಡುತ್ತೇ ‖ತ್ವರಿತದಿಂಬಹಿರಕರ್ಮವತೀರ್ಚಿಸುಸ್ನಾನ | ಹರುಷದಿಂಗೈವುತ್ತೆಧೌತಾಂಬರಮನುಟ್ಟು | ನಿರುತದಿಂನಿತ್ಯವಿಧಿಯೊಳೊಂದುಕೊರತೆಯೆನಿಸದೆಯಲ್ಲವಂಮಾಡುತೇ ‖ ೫ ‖ ವಾತೆಯುಳವಿಮಳಪಸ್ತ್ರದಿ ಭೋಜನಂಗೈದು | ಪ್ರೀತುಪರಿಮಳ ಮಿಶ್ರತಾಂಬೂಲವಂಮಾಡಿ | ನೂತನಸುಚೇನಾಂಬರಮುಪೊದೆದುವಾರಿಗೆಯ ನೃಪಕುವರರುಗಳಾ ‖ ಸಾತಿಶಯದಿಂಕೊಡಿಲಿತ್ತುವಗಡೆಯುಜೂಜು | ಚಾತುರಂಗಾದಿಬಹುಯಾಟಪಾಟಂಗಳಿಂ ‖ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಸಮಶರನಣುಗಾನಿರುದ್ಧನತಿಲೀಲೆವಿುಗಿಲಿರುತಿರ್ದನೂ ‖ ೬ ‖ ಅತಿವಿಲಾಸದಿಪೊತ್ತುಗಳೆವುತ್ತಲಿರೆದಿವ | ಸ್ಪತಿಯುವಿನಮಾನದಿಂಜಿಳೆದಲಸಿಪಶ್ಚಿಮದ | ಸತಿಯೆಲ್ಲಿಗೈದಿಮಲಗಿದನೊನಡುವಗಲುನಳಿನಿಯುಸಂಗಮಂಮಾಡಿದಾ ‖ ಅತಿದೋಷವಬ್ಧಿಸ್ನಾನವಮಾಡಿ ಕಳವೆನಂ | ಸುತಲಿರದೆಪೋದನೊತಪೋರಕ್ಕಸಂಗಳ್ಕಿ | ಶತಪತ್ರಮಿತ್ರಶರನಿಧಿಯುಮುಳುಗಿದನೆಂಬತೆರದಿರವಿಯುಸ್ತಮಿಸಲೂ ‖ ೭ ‖ ನಳಿನಿಯುಳಸಂಗಮುಮನುಳಿದುಪೋಗುವರವಿಯು | ಜಲಧಿಪತಿತನ್ನನಿಗೆ ಕರದೊಯ್ದು ದಿವ್ಯಮಂಗಳರತ್ನಕಾಣಿಕೆಯುನಿತ್ತು ಮುಳಿಸಂತಿಳುಪಲಾಮಣಿಯಕೇಂಗಿರಣವೂ ‖ ಜ್ವಾಳಿಸಿತಾರಾಪಥವತುಂಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ| ಸಲೆಪಶ್ಚಿಮದಿಸಂಧ್ಯರಾಗರಾಜಿಸಲು ಕಾತ್ತಲೆನೃಪನಮುಂಜೂಣಿಬಲಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಸಂಜೆಮುಬರ್ದುವಿಳಿಗೇ ‖ ೮‖ ಕ್ಷೀರಮುಂನೀರಮಥನವಮಾಡೆಪಾಲ್ಗೊರೆಯು | ಪಾರಿಯುಂಬರದಗಲಪಲ್ಲಿಪತ್ತಿಹವ್ರೋಜಂ | ಭಾರಿವಜ್ರಾಯುದದಿಗಿರಿಗಳನು ಪೊಳ್ವಾಗಪಳುಕುಚಯಸಿಡಿಮುಪೋಗೀ ‖ ಸೇರಿಸಿಲ್ಕಿದವ್ರೊಗಗನಾಂಗಣದಿಮಲ್ಲದೆಯು | ಮಾರಾರಿಕುಸುಮವಾಟಿಪೊತುದೊಯುನಲು | ತಾರಕಾನೀಕಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತು ಸುರಸರಣಿಯೆಲ್ಲವಿಭ್ರಾಜಿಸುತ್ತೇ ‖ ೯ ‖ ಪುರುಷನಿರದ್ಯೆಪಮುಳುಗಿದಬಳಿಕ | ತರುಣಿಯುನಿರಾಶ್ರಯದೊಳೆಂತಿರ್ಪೆಬಾರೆಂದು | ಕರೆದುಕಾಳಾಂಬರಮನುಡಿಸಿಕಗ್ಗಂಬಳಿಯುಪೊದಿಸಿಪಗೆಲಂಗನೆಯಳಾ | ಸರಸಸಮರಸದಿವಡೆನೆರದನೊ ತ

ಮೋಯಸುರ । ರೆರೆಯನೆಂಬಂತೆಕತ್ತಲಿಮೊತ್ತತ್ತ । ಪರಿದುಯಾವರಿಸೆತ
ಪ್ಪಾಣ್ಮನಗಲಿದಬಳಿಕಲನ್ಯಕಾಂತರಮೋಗವನೂ ॥ ೧೧ ॥ ನೋಡೆಪತಿವ್ರತ
ಭಂಗಮಹುದೆಂದು ತಮ್ಮಮೊಗ । ಬಾಡಿಬಾಯ್ಮುಗಿದು ತಲೆವಾಗಿದವುಕಮ
ಲಚಯ । ಗೂಡಸೇರಿದವುನ್ಯಾಸರವಕ್ಕಿ ಭ್ರಮರತತಿಮ್ಮೈಗೆರೆದವಿರದಪ್ಪೋ
ಗೀ ॥ ಮೂಡಿಬಂದಪನುತಮ್ಮರೆಯನೆನುತಂ ಹರುಷಗೂಡಿಮನಮುಲರಬರ್ಪಿ
ವಿರಹಾರುತೆತಾಳತ್ತಡದಲವನ ಕಿರಣಗಳೆಂಬಪಟುಭಟರು । ತತ್ಪುರದನಿಳಯ
ಮಪ್ಪೊಗುತತಾವ್ರಮ್ಮೈಗರೆದಿರ್ಪಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೇ ॥ ಬಿತ್ತರದಿನಿಖಿಳಮನೆಮನೆ
ಯಲ್ಲಿದೀಪಗಳ । ಪ್ರೊತ್ತಿಸಲು ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಸಂಧ್ಯನೀಯಾಮ । ಚಿತ್ತ
ಶುದ್ಧದಿನಾಡತೊಡಗಿದರು ಹೆಚ್ಚೇರಿಕಾಳೆನಿಚಯುಮ್ಮೊಳಗಲೂ ॥ ೧೨ ॥
ಆಸಮಯಮಣಿಮಯಸಭಾರದೊಳುರತ್ನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂಜಗರಝಗಿಪ ಪೊನ್ನ
ವೇದಿಕೆಯಸಿ । ಹ್ಮಾಸನಾರೂಢನಾಗಿರ್ದುನವಸ್ತ್ರಾಭರಣಲಂಕಾರವೆತ್ತುನಲಿ
ದೂ ॥ ಶ್ರೀಶಾಸುರಾರಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುಮರಿ । ತೋಷದಿಂದೊಪ್ಪಿರಲು
ಬಲರಾಮಸಾತ್ವಿಕಿ॥ ಲೀಸಿನಿಂಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರುಕ್ಮಾಂಗದರುಮುಖ್ಯಯಾದವ
ಪಬಲಾಢ್ಯರುಗಳೂ ॥ ೧೩ ॥ ಸಾಸಿರಾಹ್ವಯನಕೆಲಬಲದೊಳಂಮುಂಡಿಸಿರ।
ಲಾಸಚಿವಮಕುಟವರ್ಧನಮಂಡಲೀಕರು ಯ । ಶೇಷವಿಸಿಯೋಗವವರೂ
ತ್ತರಿಸಿಸೊಬಗಿನಿಂಪಾಲೈಸುತಿರಲಾಗಳೂ ॥ ಲೀಸಿಲಿಯನೇಕಕೈದೀವಿಗೆಯ
ಬೆಳಗಿನಿಂ । ಘೋಷಿಸುವಕಹಳೆಕಮ್ಮಟತುಡುಮುಮೊಳಗಿನೊಡ । ನಾಸೇ
ನಾಧಿಪನಶಂಬೆಯು ಪಟುಭಟರಸಮೂಹಂಗೂಡಿ ನಡೆತಂದುತ್ತ ॥ ೧೪ ॥ ಸಿಂ
ಧುಶಯನನಸುಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿನಿಂದಿರಲು । ಬಂದಹದನಮನರಿದುವೇತ್ರಧಾರು
ಕರುಮುದ । ದಿಂದಮಾಧವಮುರಧ್ವಂಸಿಯುವಧಾರೆನುತಲಿರದೆ ಕೈವಾರಿಸುತಿ
ರೆ । ಯಿಂದಿರೇಶ್ವರಕೇಳಿಯಭಿಮುಖದಿನೋಡುತಿರ । ಲಂದುಬಹುವಾದ್ಯನಿ
ನದಂಪ್ರೊಣ್ಮೆಸರ್ವರುಂ ॥ ಸಂದುತಲೆವಾಗಿವಂದಿಸುತ ಕರಪುಟಗಳನುಮಸ್ತ
ಕದಿಪ್ರೊತ್ತೊಲವಿನಿಂ ॥ ೧೫॥ ವೀರಪಟುಭಟರುನಿಂದಿರಲೊಲಿದು ಶರಣೊಂ
ಡು । ವಾರನೈಯ್ಯನುಪರಿವಾರಕ್ಕೆವಲಿದುಪರ। ಚಾರಕರಕೂರ್ತಿಪ್ರೋಗೆನಿಸು
ತ್ತೆ । ಮಕುಟವರ್ಧನರುಗಳಕಣುಸನ್ನೆಯಾ ॥ ತೋರಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಚಿವ
ರಸಾಮಾಜಿಕರನು । ಪಾರಿಜಸುಹಸ್ತಪಲ್ಲವದಿಸೂಚಿಸಲರಿದು । ಭೋರನೇ
ಯೆದ್ದುಮುಗುಳ್ನಗೆಂದಿಸುತ ಸಕಲವಿಸಿಯೊಗದವರುಪ್ರೋಗಲೂ ॥ ೧೬ ॥
ನಿಜನ್ರಾ...ನನನಾ...ನೊದನೆಯೆದ್ದು ಯುಂ । ಬುಜನಾಭನಾ ಸಭಾ ಮಂಟಪ

ವನುಳಿದು ಮಣಿ । ವ್ರಜವದೀಪ್ತಿಯುಬೆಳಗಿನಿಂಪಸ್ವಮಂದಿರಕೆಪೋಗಿ ಪೊದ ಪಂತೆಗೆಯಲೂ ॥ ಸುಜನೆಯರು ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮಾನವಗೈಸಿ । ಬಿಜ್ಜೆ ಮಾಡಿಪೂಜೆಮಾಸದಿತಂ ನಿತ್ಯವಿಧಿಭಜನೆಯಲ್ಲವರೀರ್ಚಿಸಲು ಪರಿಪರಿಪಾಕದ್ರ ವ್ಯಮಂಗಡಣಿಸಿಡಲೂ ॥ ೧೭ ॥ ನೋಡುತ್ತೆದೇವತಾರ್ಪಣಗೈದು ಸವಿರುಚಿ ಯುಮಾಡಿ ಸವಿಸವಿದುಂಡುತೇಗಿಪರಿಮಳಜಲವ । ನೀಡಿಕೈಬಾಯಪ್ರಕ್ಷಾಳಿ ಸುತಲಿದ್ದು ಧೂಮ್ರಾಂಬರವಪೊದೆದುಮುದದೀ ॥ಕೂಡಿರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಯರವಡನೆ ಬಿಜ್ಜೆಮಾಡಿ ಮಣಿಮಯದಿಬೆಳಗುವಮದನಮಂದಿರದಿ ।, ರೂಢಿ ವೆತ್ತಮಳಮೃದುತಳ್ಪದೊಳುಪವಡಿಸಲು ಯತ್ತಲಾಯನಿರುದ್ಧನೂ ॥ ೧೮ ॥ ಆರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಕರಚರಣಾಸ್ಯಮಂದೊಳೆದು । ಸಾರಷಡುರಸಮನ್ನಮಂಸವಿ ದುತಾಂಬೂಲ।ಪ್ರೋರಂತೆಗೈದುಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಮಂಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನು ಮುಡಿದೂ॥ ಹೀರಹಾರಾವಲಯಕಂಕಣಂಗಳನೊಡರ್ಚಿ ॥ ಚಾರುದಿವ್ಯಾಂಬ ರವಪೊದೆದುಯಾಯತಪೆತ್ತು । ವಾರಿಗೆಯಸಖರನೊಡಗೂಡಿಕೆಮ್ಮನೆಯಪೊ ರಮಟ್ಟಸವಿಲಾಸದಿಂದೇ ॥ ೧೯ ॥ ನೇತ್ರತ್ರಯನ ಶತ್ರುಪುತ್ರತನ್ನಯಯಾ ಪ್ತ । ಮಿತ್ರರೊಡನೆಂದನಸುನಗುತಲೀಪುರವರವಿ । ರಾತ್ರಿವಿಹಾರಕ್ಕೆಮನವೆ ಳಸುತಿದೆಪೋಗಿಬರ್ಪಬನ್ನೆಂದುಕೂಡೀ ॥ ಧಾತ್ರಿಗೆರಡನೆಯಸಂಪೂರ್ಣಚಂ ದ್ರನುಯನಲು । ವಕ್ತ್ರದಿಂದರಹಸಿತತಿಳಿಜೊನ್ನವರುಸರಿಸುತ ಗಾತ್ರದಸು ನರುಗಾವಬೀರುತ್ತೆಪೊರಟು ಪರಿಪರಿಕೇರಿಗಳನೋಡುತೇ ॥ ೨೦॥ ಬರುತಿದ್ದ ರಂಗಜನದೇವತೆಯುಯುಂಜನಮುಭರಿತಭರಣೆಯುಮುಚ್ಚ ಳಂದೆರೆವುತಿರಲುತ । ತ್ತರವಿಗಿರಿಪತನವಾಗಲುಕಾಡಿಗೆ ದೂಳಿದಶದಿಶೆಯುಮುಸುಕಿದಂತೇ ॥ ತುರು ಗಿಪಟ್ಟೆಸಿದಾಕತ್ತಲೆಯಮೊತ್ತದೊಳು । ಸ್ಮರನಂಗಜಾತಪ್ರೀತರಕೂಡಿಕೂ ರ್ಮೆಯಿಂ । ಚರಣಸ್ಪರ್ಶನಘಟಣೆಪೆರರ್ಗೆ ಗೋಚರಮಾಗದಂತೆ ಮೆಲ್ಲಡಿಗ ಳಡುತೇ ॥ ೨೧ ॥ ಬರುತಿರಲುಪ್ರೋರ್ವಜಾರೆಯು ತನ್ನಕಾಂತಂಗೆ । ಯಿರ ದೆಪ್ರಣಬಡಿಸಿ ಶಾಕಾದಿಸಾರಂನೀರ । ಕರೆಯದಂತೆಲ್ಲವಂಗಡಣಿಸುತ ಪೊರ ವಾಗಲಿಗೆಬಂದುಕೆಮ್ಮೆಸೌಜ್ಞೋ ॥ ಯರಿದೊರಗಿಬಂದುಯುಮರ್ದಪ್ಪಿಯಧರ ವಪೀರ್ದು । ಗುರುಕುಚವುನೆದೆಗವುರ್ಚಿ ಕೆಲಬಲವನೀಕ್ಷಿಸದೆ । ಭರದಿಸ್ಮ ರಕೇಳಿ ಯೊಳಗವಳಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪೋಗುತಿರ್ದನಲ್ಲೋರ್ವಜಾರಾ ॥ ೨೨ ॥ ಚಿಕ್ಕಮಗುವಿಗೆಮೊಲೆಯನೂಡಿಮಲಗಿಸಿತನ್ನ । ಪಕ್ಕೆಪುರುಷನುನಿದ್ರೆಗೈವು ದಂನರಿದೆದ್ದು । ಯಿಕ್ಕಿದಗುಳಿಯನುಮೆಲ್ಲನೆನೂಂಕಿಗಿರುಕೆಂನದಂತೆಬಗಲಿಯು

ತೆಗದೂ ॥ ಗಕ್ಕನೆಮನೆಯೊಳಿದುಬಿತ್ತಿಛಾಯದಿಪೇಳ್ದ। ಪಕ್ಕೆಗೈತಂದುಮಲ್ಲಿ
ರ್ದಜಾರನನಪ್ಪಿ।ಅಕ್ಕರಿಂದವನನೊಡವೆರದು ಮಚ್ಚಂಬಡೆದುಬರುತಿರ್ದಳೋ
ರ್ವಜಾರೆ॥೨೩॥ಮತ್ತೊರ್ವಜಾರೆಮಲಗಿದ ಪುರುಷನರಿದೆದ್ದುಕತ್ತಲೆನ್ನದೆ
ಕುರಿತಯೆಡೆಗೆ। ಪೋಪಾಗಬೆದಕುತ್ತತಳವಾರರಂಬರೆಭಿತ್ತಿಯಂನೆಮ್ಮಿಭಯ
ದಿಂದಪೋಗಲವನೂ॥ ಅತ್ತಿತ್ತನೋಡುತಂಜುತರಮಿಸಲವಳಿಗದುತೃಪ್ತಿಯಾ
ಗದೆಕಡೆಗೆನೊಂಕಿಜೈವೃತತನ್ನ । ಚಿತ್ತದೊಳುಕಳ್ಳಕೂಟೆಳ್ಳಿನಿತುಸುಖಮಿಲ್ಲ
ವೆನುತೆಬರುತಿರ್ದಳಬಲೆ॥೨೪॥ಬಂದೋರ್ವಜಾರಬಾಗಿಲತಡಹಲರಿದುತಂ।
ನೊಂದಿನಲಿಪುರುಷಂಬೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ಪುದಂತಿಳಿದು । ಯಂದಳೆಲೆಮಾಜಾರ್ಲನಿನ್ನ
ವ್ಯಾಲಣಬೇಂಟೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮನೆಯೊಳೀಗಾ ॥ ಪೊಂದಿಪೆಬಾರ್ವುಗನುಪುದುಗಿ
ಕುಳುತಿದೆನುಸುಳಿ । ಬಂದಡೊಳೆಯುಕೆನಿನ್ನ ಕೊಂದುಹಾಕುವದು ಪೋ ।
ಗೆಂದು ಬಿಡಾಲಕನ ಸೌಜ್ಞೆಸೂಚಿಸಿಮರಳ್ವಂ ಚೋರಶುನಕನಮೊಳ್ಕೆಯಿಂ
॥ ೨೫ ॥ ಘೋರಾಂಧಕಾರದೊಳು ಜಾರೆಜಾರನಬಳಿಗೆ । ಸಾರಿಸಿತ್ತಲಗ್ರ
ಹದಿಯಂಜುತಳುಕುತಭುಪುದಿ। ಮಾರಕೇಳಿಯೊಳಿರಲು ಸಂದುಗೊಂದುಗಳ
ಬೆದಕುತ್ತತಳವಾರರುಗಳೂ ॥ ಜಾರಚೋರರನುಪಿಡಿಕಟ್ಟೆರೆಂಬುದನಕಿವಿ
ಯಾರೆಕೇಳುತ್ತಯರೆಗೂಟದೊಳೆಯುಗಲ್ದವರು ಚೋರಗಂಡಿಯನುಸುಳಿಯು
ವಿಚಾರವೆಂದೆಂದು ಸಾಕೆನುತಪೋದರವರೂ ॥ ೨೬ ॥ ಅಲ್ಲೋರ್ವಜಾರೆ
ಯಂಗಳದೊಳಂನಿಂದುತಂ । ನಲ್ಲಪ್ರತಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆಪೋಗಿಯತ್ತಲೆತಡದ ।
ಯಿಲ್ಲಿನವಸ್ತ್ರತ್ತೆಕೋಣೆಯೊಳುಮಲಗಿಹಳೆಮಶಕಂತ್ರಿಗುಣಿಕಾಟಬಹಳಾ ॥ ಯಿ
ಲ್ಲಮತ್ತಾರುಪೋರ್ವಳಿಯಿಹೆನುನಿದ್ರೆಬರಲೊಲ್ಲದೆನುತ ಸೌಜ್ಞೆಗೆಯೆಜಾರನು
ಬಂದು । ಪುಲ್ಲಾಸದಿಂದಪ್ಪಿನಿರ್ಭಯದಿಸುರತಸುಗ್ಗಿಯಸೂರೆಯೊಳಗಿರ್ದ
ರೂ ॥ ೨೭ ॥ ಜಾರೆಜಾರೆಯರು ಪೊಂಪೆಡೆಯೊಳುವಿಲಾಸದಿಂ। ಮಾರಕೇ
ಳಿಯುನೆಸಗುತಿರಲುಪಟ್ಟೆಸುತತಳ । ವಾರರೈತರಲವಳು ಬೆದರಿಬಿಡುಬಿಡುಬಂ
ದರನುತಲತಿತವಕಗೊಳಲೂ ॥ ನಾರಿಮನೋಹಾರವಾಗತವೆಬಿಡೆನುಹಾದರಿಗ।
ರಾರಾಗೆತಲೆಮುನೆಗಳೆರವೆನುತಮುಂಡಲೆ । ಬಾರದೆಲೆಮಾಡಿಮಾನದಹಂಗುನಿನ
ಗ್ಯಾಕೆಯೆನುತರಮಿಸುತ್ತಿರ್ದನೂ ॥ ೨೮ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪಜಾರಜಾರಿಯರನೋ
ಡುತ್ತಲಿಲ । ತಾಂತಬಾಣನಪುತ್ರಯನಿರುದ್ಧಸಖರೊಡನೆ । ಮುಂತಳೆದು
ಪೋಗುತಿರೆಕತ್ತಲೆಯು ತ್ರಿಣದಯುರಿಗಿಚ್ಚು ಪಾಲ್ಗಡಲಪೇಚರ್ಗ ॥ ಕಾಂತ
ಸಿರಿ[illegible] ಕೆಡದ[illegible] । [illegible]

ರರಬಿಚ್ಚು ಸಂತತಂ ಕುವಲಯದ ಮನೋವಿಲಾಸದಮಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನಿಘಣಿ
ಪಡೆಚ್ಚು || ೨೯ || ವಾರಿಜಾಸನುಬರೆವ ಚಂದ್ರಕಾರ್ಥಪ್ರೇಮೇಣು |
ಮೂರುಲೋಕವನುಮೋಹಿಪಸ್ಮರನಸುಧೆವಿಲ್ಲೋ | ಚಾರುಪ್ರದಯಾದ್ರಿಪನ
ನಿಟಿಲದಿವಿರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀಭಸಿತದುರೆರೇಖೆಯೊ || ವಾರಿಜಾಂಡದನಿಳೆಯು ಕ
ತ್ತಲೆಯೊಳಂಬೆಳಪ | ತೋರಬೆಳ್ಗೋಿಯೋಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಪುತ್ರನಂ | ಪ್ರೇಮಂ
ತೆಗಗನದೇವತೆಯುಗಲಕುವೆನೆಂದು ಪೇರುವನೆಗೊಯ್ಪಂದವೋ || ೩೦ ||
ನೆರೆಪಾರರೆನಿತುಸೊಬಗಿಂತಿರುಗಿದೊಡೆ ಪಾನ | ಕೊರತೆಯೆಂಬುದನುತೊ
ರ್ದಂತೆ ಗುರುಪತ್ನಿಯಳ | ನೆರದದೋಷದಿಡೋಷಕರನರ್ಥಕಳೆಗಳಿಂದುದಿ
ಸಿದನೊ ಪೂರ್ವದಸೆಯೋಳ್ || ವರದುಗ್ಧಶರಧಿಪಾಂದ್ರೆರಸೆಯುಮುಸುಗಿದು
ದೊ | ಧರಣಿದೇವತೆಯುಟ್ಟಧವಲಾಂಬರದ ಬಿಳ್ಪೊ | ಪೆರೆಯನಸುಧಾರಸಂ
ತೀವಿದಟ್ಟಿಸಿತ್ತು ಸಕಲದಿಗ್ಭರಿತವಾಗೀ || ೩೧ || ಯೊಪ್ರಕಾರದಿವಿರಾಜಿಸು
ವಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳ | ಗಪ್ರಸೂನನಾರಾಚನಣುಗನವಿಲಾಸದಿಂ | ದಪ್ರತಿಮಸ
ಖರೊಡನೆಮುನ್ನಡೆದುಬರವರಲು ಕಡುರಮ್ಯತರವಾಗಿಯೇ || ಸುಪ್ರಕಾಶ
ಪಿಚೆಳಪಧವಳಾರಸೌಧರ |ತ್ನಪ್ರತತಿಯಿಂರಚಿತಭಿತ್ತಿಭವನಂಹರ್ಮ್ಯಸುಪ್ರೇ
ಮಪಂಕ್ತಿಳುಸಜ್ಜೆಗೋಪುರನಿಳಯಮುದನಮಂಟಪಭವಂತೀ || ೩೨ || ಯು
ಡಬಲದಚೌಬಾಜಾರದುಪ್ಪರಿಗೆ ನೆಲೆನೆಲೆಗ | ಳೆಡೆಗೆಡಗೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಗಳ
ಕವಾಟಂಗ | ಳಡರ್ದಪ್ರೊಂಪಾಡಿನಿಂಲೋವೆತೀವಿದವ್ಯೆಜಯಂತಿಸಾಲ್ಕರಪಿ
ಸೆಯುಲೂ || ಕಡುರಮ್ಯರತ್ನಚಯತೆತ್ತಿಸಿದದಾರಿವಾ | ಡಿಡಿವವಸುವೃಕ್ಷ
ಜೊಂಬೆಯುಪಂತಿವಸತಿಮುಂ | ದಿಡಿವತಂಪಿನಚಾರುಚಪ್ಪರದವಪ್ಪಮೇನೆಂಬೆ
ನೆಬಿಂಬಾಧರೇ || ೩೩ || ಮನೆಮನೆಯಮುಂದೆ ಕನಕದಮಳಲಜಗುಲಿಯಿಂ
ಘನಸಾರಸಾರಣೆಯು ಕುಂಕುಮದಕಾರಣೆಯು | ವಿನುತಕತ್ತುರಿಸಾದಿನಿಂ
ಪತಿಪ್ಪಿದಪಟ್ಟೆಪುನಗಿನಗ್ಗಳಿಚಳೆಗಳಿಂ|| ಮಿನುಗುತಿಹರಜತಚೂರ್ಣದರಂಗವ
ಲ್ಲಿಯಿಂ | ದನುಕರಿಸಿದಾವೇಶ್ಯವಾಟಿರಮ್ಯದಲಿ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆಯತಿವಿಚಿತ್ರತೆ
ವೆತ್ತುಸೊಗಸಿತ್ತು ಚಿತ್ರಜನಮತ್ತಹಸ್ತಿ || ೩೪ || ಅವರವರಮಣಿ ಮಯ
ದಮನೆಮನೆಯ ಮುಂದೆಸೆಯ | ಸವಿಗೋಲನಂಜರಿವಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯತಪಸಿಗ
ಳ | ತವೆಮೊಕಪಾಶದಿಂಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತಜಡೆಗಡ್ಡಮಂಜೋಳಿಸುತ್ತಾ || ಅವ
ರ್ಗಿವಿರಹಾರಸಮೆನಿಸ್ಸಮಧುಗುಡಿಸುತ್ತ | ಲವರಮರಳ್ಗೊಳಿಸದಿರ್ದೊಡೆ
ಲೋಕದೊಳನಾವು | ಯುವತಿಯರೆಂದಾಯುಕೆಯರಲ್ಲೆಂಬಜಿರಪನ

ಮಕರಧ್ವಜವೆಸೆಯಲು ‖ ೩೫ ‖ ಯಿಂತುಸೊಗಯಿಸುತವೇಶ್ಯಾವಾಟವ್ರೊ
ಪ್ಪುತಿರೆ । ಕಂತುನಂದನನುಸಖರೊಡನೆಬರುತಿರೆವಾರ । ಕಾಂತೆಯರುಕಿ
ಯತವಮ್ಮಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಲಿಸುವರೆಂಮುಗಗನಕ್ಕೆನೆಗದೂ ‖ ಶಾಂತಾಂಶುವಿನ
ನೋಡಿಕೆಮುವೆಂದುಮುರಳಿಬರ್ಪಂತೆಮಣಿವಣಿಯುವಿಸುನಿಕರದಳಿಗಳಂಕಟ್ಟಿ
ಕಂತುವ್ಯುಷ್ಯಲಿಯಜಡಿದೊದೆದುತೂಗುತಲಿರ್ದರಂಬರವಚುಂಬಿಪಂತೇ‖ ೩೬
ಪುಲ್ಲಶರನರ್ಚಿಸುಪಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಪೋಲ್ವ । ನಲ್ಲೆಯರವೋಲೆವೊಗಂವು
ಡಿಬಾರಹುಮೂಲವುಂ । ನಿಲ್ಲದೆನೋಡಿಭ್ರವಿಸದೆಯಿರ್ಪಜತಿಜನರಕಲ್ಲೆದ್ದ
ಯಲಗ್ಗಗಳನೂ ‖ ಪುಲ್ಲಲೋಚನದಪೊಸಜವ್ವನದವೊಲೆಯೆನಿಪ । ಸಲ್ಲಲಿತ
ಪ್ರೊಂಜೆಂಡಿನಿಂವಿಟ್ಟುಚೂರ್ಗ್ಯಯ್ಯ । ದಲ್ಲದೆಬಿಡೆವೆಂಬಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಲಗ್ಗಜೆಂ
ಡಾಡುತಿರ್ದರುಪಂಥದೀ ‖ ೩೭ ‖ ಉರ್ವಾಸಿಮುಖ್ಯಸೂಳೆಯರಸಂಗವಮಾ
ಡಿ । ನಿರ್ವಾಣಪತಿಯಾದ ನಿಂದ್ರನಾಯತ್ರಿಸದ । ಸರ್ವರುಷಿಗಳುಮವಳರ
ವಿಸಿಮೂಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆಪ್ರೂಜ್ಯರುಯೆನಿಸರೇ ‖ ವುರ್ವಿಯೊಳುನಮ್ಮ
ನುನಿಷೇದವಾಡುತಲಿರ್ಪ । ಗರ್ವರಾರವರೆರ್ಪಗೆಮ್ಮವೊಲಿಪ್ರೊಂಜೆಂಡಪ್ರಾರ್ವಿ
ಯುಚ್ಚಂಕೆಡಹದಿರೆವೆಂದುಕೊಡೆ ಚಂಡನಾಡುತಿರ್ದರುಗೆಲುವಿನಿಂ ‖ ೩೮ ‖
ಬಣಗುಸೂಳೆಯರೆಂಡುಯಣಕವಾಡುತಲಿಹರ। ಕನಸುಮನಸಿನಲಿಸುಳಿದುಕಾ
ಮುಕರವಾಡಿಪ್ರೂಗಣೆಯುನಾಡುವವಿಸಮುಯುದ್ದದೊಳು ಕಣಸಿಸೊಲಿಸುತವರ
ಕಾಷ್ಟ್ಯಮುರಿದೂ ‖ ಚಿಣಿಗುಣಿಗಳೆಂಗ್ರೈದು ಚಿಮ್ಮಿಹಾಕುವೆವೆನುತ । ಗಣಿಕೆ
ಯರುಬಹುಸಂಘವಿಂಕೂಡಿ ವೀಧಿಯೊಳುಚಿಣಿವೆಂಡನಾಡುತಿರ್ದರುನೋಡು
ತಿಹವಿಟರಮನವನೀರ್ಕರ್ಪಳಿಗೊಳಿಸುತೇ ‖ ೩೯ ‖ ಜಲೆವೆಂಣುರಂಭೆಮಲು
ಹಾಕಿಚಿತ್ರವಶಿಚನ್ನೆ । ಲಲನೆಯರಜೋಧೆಯಿಂಕಾವೆಯಿಂಭೋಗದಿಂ । ದಲಿ
ಸ್ವೋತಮಲುರ್ಪಣಸುಮಂತ್ರಜಾತನು ಜಾಶಿವಡೆಯರಿವರ್ಗಳುಮುನ್ನಾ ‖
ಸಲೆಶಿವನುಸಾಯೂಜ್ಯವಡೆದರೆಂಬುದನರಿದು । ಮಿಳಿಯೊಳಗೆನಮ್ಮಸೂಳೆಯ
ಳಿಯರೆಂದುಗಳೆಹುವರಯುಳವೆಸ್ಟ್ಯಯೊಡು ವಾಮರ್ಪಲತು ವ್ಯೃತ್ತೋಲಿವಂತ
ತೂಗುಮುಂಚದೊಳೆಲೆದರೂ ‖ ೪೦ ‖ ಯಿಂತುಸುಸ್ವೊಬಗಿನಿಂಸೊಗಸುತಿಹ
ಯಾಗಣಿಕ । ಕಾಂತೆಯರಮಣಿಮಯವಮನೆಗಳಿಂಮೆರೆವ । ವಂತೂಗುವಂ
ಚಳಿಮುಂಚಿಂಚಕನಿಮುಂಚಚಪ್ಪರಮುಂಚನ್ನವಿಲಿಸಾ ‖ ಕಾಂತಿವೆತ್ತಯ್ಯ
ಲಿಯಿಂಮೆರೆಯೆಸರ್ವರನಿ । ಶಾಂತಚದುನುಂಗಡೆಯುಪ್ಪೆರಚಾವದಿಗಳೊಳಗೆ
ಕಂತುಸವಿಬಾಸವಿಂವಾರಾಂಗನೆಯುಸು ಮರ್ಪಿತಿಃಳೋವಾಃಗರುಚಿರಾ ‖

೪೧ ॥ ವಾಸುಗಿಯುನಾಗಸರವೀಣೆತುಂಬುರವೀಣೆ । ಯಾಸುನಾರದವೀಣೆ ದಂಡಿಗೆಯುಸರಮಂಡ । ಲೇಸುವರಿನಾದದೊಡನೆ ಗಾನಸಂಗೀತರಸರಚನೆಪ್ರಚುರವೆತ್ತೂ ॥ ಲೇಸಿನಿಂಲಾಲಿಸುವವಿಟರತಲೆದೂಗಿಸುತೆ । ಭಾಸುರಾಂಗಿಯುರುಬಂಧುರಕರಂಬೆತ್ತುಸವಿ । ಲಾಸದಿಂಥರೆಯುಊರ್ವಸಿ ರಂಭೆಮೇನಕಿತಿಲೋತ್ತಮೆಯರೆಂದೆನಿಸುತೇ ॥ ೪೨ ॥ ಭ್ರಮರಕುಂತಳದಬಲ್ಮಾಡಿಕಂಬುಕುಕಂಧರದ । ಹಿಮಕರಸುಕಲನಿಟಿಲದಕುಮುದಲೋಚನದ । ಕಮಲವದನದಕುಟ್ಮಳಸುದಶನಬಿಂಬೋಷ್ಟವಸುಕುಂಭಕುಚದಾ ॥ ಪ್ರಮದೆಯರು ತಮ್ಮಮನೆಮನೆಯಮುಂದೊಪ್ಪುತಿಹ । ರಮಣಿಯ್ಯವೆತ್ತಹೊಂಜಗುಲಿಗಳವ್ವಾಲೋಲಿದು । ಸುಮಶರನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯರೆನಲು ನಿಂದಿರ್ದರೊತ್ತರಿಸಿವಿಟರಬಯುಸೀ ॥ ೪೩ ॥ ಸರಸಿಜಾನನದಷಟ್ಚರಣಾಳಿಕದಬೆದರ್ದ । ತರುಣಹರಿಣಾಂಬಕದತಿಲಕುಸುಮನಾಸಿಕದ । ಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬೋಷ್ಠವೃತ್ತಕುಚಬಡನಡುವಿನರಳಿಲೆಯಮದನಗೃಹದಾ ॥ ವರಹಂಸಗತಿಯೆಘವಳಾಂಬರದಕೋಗಿಲೆಯ । ಸ್ವರದಯುತಿಘನನಿತಂಬದಕಮಲವೈಗಂಧನಿರುತಲಜ್ಜೆಯುಪದ್ಮಿನಿಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರೆಸೆದರಾಭರ್ಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯದಮುಂಬಿಲೀ ॥ ೪೪॥ ಬಿಳಿದುಯುಸಿತಂಗಳನುಪೋರ್ದದೊಡಲಿಂದೆಕಿರಿ । ಯುಳಕಸುಂಣದಕಂಪುಗಿಳಿನುಡಿಯನಖದಹತಿ । ಗಳನುಸ್ಯೆರಿಸುವಕುಂಭೊರೋಜೆಸೂಸಿಲೊಳಪ್ಪದ್ರವದವಗೆವಘವರ್ಗ ॥ ಜಲದೇಳ್ಗೆ ಹಲವ್ರುಶರೆಯುತವ್ಯೆಯ್ಯರಕ್ತಮಯ । ದಲರರಕ್ತಾಂಬರದಲಂಕೃತಿಯಶಂಕಿನಿಯ। ಕುಲದನಳಿನಾನನದಲಲನೆಯುಶ್ಚಂಗರಿಸಿನಿಂದಿರ್ದರತಿಸೊಬಗಿನಿಂ ॥ ೪೫ ॥ ಗುರುತರೋರೋಜಗಲಪೊರವಾರಯುಸಿಯುನಡು । ಸುರುಚಿರಸುಮೃದುಪದದಹಂಸಗತಿಬಟುವಾದ । ಪಿರಿದುಪುಬ್ಬಿದಸುರತದೊಳುಬೇಗದ್ರವಿಸುವಂಗಜನಮನೆತನುರೋಮದಾ ॥ ಸ್ಮರನಯುದ್ಧವವ್ಯೇಲೆಬಯುಸುವಮನದ । ಪರಿದೋರೆನೋಟದಸೋಗೆಗಣ್ಣುಬ್ಬಿದಾ । ಮಿಸುನದುಟಿಯುಹಸ್ತೋರುಗಳ । ಮದಗಜದನಡೆಯುಬಿರುನುಡಿಯುಬಹುರೋಮವಿಸ್ತಾರವಹಮದನಗೃಹದಾ॥ ಮದನಯುದ್ಧದಲಿಸೋಲದತಾಡನಪ್ರಿಯದ । ಮುದದವಾಸನೆವ್ಯೆಯ್ಯಕಲಹಕಳಕದಯುತಿ । ಚದುರತೆಯುಪೀಂತಾಂಬರದಹಸ್ತಿನಿಯರೊಪ್ಪಿರ್ದರತಿಸೊಬಗಿನಿಂ ॥ ೪೬॥ ಮಾರನಂಕವಪಟ್ಟದಾನೆಗಳುಮಲವೃತ್ತೆ । ದೀರಜತಿಜನರಕುಡಿನೋಟದುರೆಸುಂಡಲದಿ। [illegible] ತುಂಬಿಯುಂಗವರಾತಣ್ಯಕೊಳ್ಳೂ।

ಸೇರಿಸುತಸ್ತನವೆನಿಪವೇರುಯಿರುಬಿಲಿಕೆಡಹಿ ಸಾರಸುರತಾಬ್ಧಿಯೊಳಗದ್ದದೆ ಬಿಡೆವೆಂದು । ತೋರುವತಿಯುವ್ವನದವುವವೆತ್ತುನಿಂದಿರ್ದರಲ್ಲಿ ಮದಗಜಗಳಂತೇ ॥ ೪೮ ॥ ಮದನಾನೃಪಾಲಕನಪಟ್ಟದಾನೆಗಳೊಮೇ । ಣಸ್ಪರ್ಧೆವಿಲ್ಲನಮುಳವೋಳಹನವರೂಥಂಗಳೋ । ಪದೆದುಪುಲ್ಲಂಬತಾನೇರಿಕುಣಿಸುವವಾಜಿಶೃಂಗರಿಸಿನಿಂದಿರ್ದವ್ರೋ ॥ ಮುದದಿಮನ್ಮಥಚಕ್ರವರ್ತಿಬಿಡದಾಳುತಿಹಮಧಿಕಸ್ತ್ರೀದುರ್ಗಗಳೊಯುಂಬಂತೆ । ಯಾವಾರವಧುಜನರುವಿಟರತನುಮನಧನವಸೂರೆಗೊಳುವಘಟನಿಂನಿಂದಿರ್ದರೂ ॥ ೪೯ ॥ ಬಿಸಜಭವಮಾಲೋಕದರಸಿಯುರ ಲಾವಣ್ಯ । ರಸಘಟ್ಟಿಯಂತೆಗದುವಸುಮೂಸೆಯೊಳುಕರಗಿ । ಶಶಿಕಾಂತಕರುಗಿನಲಿಯರೆದಮೃತಸಿಲೆಯಿಂದ ಪಪ್ಪವಿಟ್ಟುವಿಂಚುವಾ ॥ ಪೊಸಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಂತೊಡಿಸಿ । ಯೆಸುವಿನಸುಚೈತನ್ಯಸೂತ್ರಮಂಪಿಡಿದುಯಾ । ಡಿಸುವಂತೆಪರಮಸೌಂದರ್ಯರೆಸೆದರುನೋಳ್ಪರರಕ್ಷ್ನೀರ್ಕೂಳಿಗೊಳಿಸುತೇ ॥೫೦॥ ಯಿಂತಿಯುವ್ವನರೂಪುಸೌಂದರ್ಯಲಂಕಾರ । ವಾಂತುಕಂತುವಿನಬೀಜಾಂಕುರಿಸಿಮಡಲಿರೆ । ತಂತನಗೆಬೆಳೆಮುವತ್ತೆರಿಸುವಂದವಿವ್ರಭಯಭಾಗದೊಳುರಾಜಿಸಿದರೂ ॥ ಕಾಂತೆಯರುಸತ್ಕಳಾವಂತೆಯರುಸರಸಗುಣವಂತೆಯರು ಸತ್ಪ್ರೌಢವಂತೆಯರು ವಿಟವನವಸಂತೆಯರುಸ್ಮರಶಾಸ್ತ್ರತಂತ್ರಿಯರುಬಿತ್ತರದಿನಿಂತಿರ್ದರಿಟರಬಯಸಿ॥೫೧॥ ಪಮರಿನೆಡೆಗನ್ನಘಾತದವತಾಣಕುಟಿಲಕುಚ । ಕದನೆಲೆಯುಯಟಮಟದಯಾಗಾರ ಯನ್ನತದವಸದನಸರಸದಸೀಮೆ ಚದುರಚಾತುರ್ಯಚಾವಡಿಸಂಚಲದನೆಲೆವನೇ ॥ ಮುದಮುಳಿಸುತಿಳಿಸುವೋಸದನಚ್ಚುಮಚ್ಚುಮ । ಮರ್ದನಾಡುವೈಶ್ಯವ್ರೊಲುಮೆಯುಂಸೋಲುಗೆಲುವತಂ । ಮೆದೆಯೊಳಂಬಿಟ್ಟುಯತಿಹಾವಭಾವವಿಭ್ರಮವಿಲಾಸದಿಂದೊಪ್ಪಿರ್ದರೂ ॥ ೫೨ ॥ ಬಾಲಾರ್ಕನೆಳೆಗಿರಣಸೋಲಿಸುವರತ್ನಚಯ । ಕೀಲಿಸಿದಕೆಲಸಗತಿಸಾಲುಸೌಧೋತ್ತರದ। ವ್ಯಾಲೆಮುಕರಧ್ವಜಗಳೇಳಗೆಯಪ್ರೋಂಗೆಳಸದಾಲಯದಭಾವೆಯರಿಗೇ ॥ ಸೋಲದವರಾರುಸುರಜಾಲಮುನಿನಿಕರದೊಳು। ಸೋಲದವರಾರುದಿಗುಪಾಲರೊಳುಮವನೋರ್ವಡಿ । ಕಾಲುಗೆಡವವರಾರುಮೂಲೋಕದೊಳುರತಿಲೀಲೆಯಿಂದಾಪುರದೊಳೂ ॥ ೫೩ ॥ ಪಾಟಲೀಗಂಧಗಂಧಿನಿಕೇಳುಯಾವೇಶ್ಯ ॥ ಪಾಟಯೊಳುಸೊಗಸುಸೌಂದರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪುನವ । ಧೂಟಿಯರಕಲೆನೆಲೆಗಳರಿದುಚುಂಬನವನುಸಂತಹಪಿವರಿರಂಭಣಾ ॥ ಕೂಟದೊಳುಮನವಕೊನರಿದನಾಗರೀ

ಕನ । ಪೀಟವರ್ಧನವಿಟವಿದೂಷಕಾದಿಗಳುಬಹು । ಚಾಟುಚಪಳತೆಯಿಂದೆ ಬರುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನವರರುಚಿಘನನಿತಂಬೇ ॥ ೫೪ ॥ ಜಳಪಕಂಗಳುಬಿಗಿದ ಭ್ರೂಬರ್ಜಮಿರುಗುವನಾಸ । ಪೊಳೆವಕಪೋಲಪವಿರದನಪಂಕ್ತಿಯುಪೂರ್ಣಕ ಳೆವೆರೆಯುಗೆಣೆಯಾದವಕ್ತ್ರವೃಸವಿಸ್ತಾರವಕ್ಷಕರಿಕರಬಾಹುಗಳ್ ॥ ತೆಳುವ ಸುರುಳಿಮಧ್ಯಬಟ್ಟದೊಡೆಮೃದುಪದದ । ಲಲಿತಕೋಮಲಕಾಯತೊಡೆದತು ಪ್ಪಳದಂಗ । ಕಳೆದಕುಡಿವಿೞಸೆಕತ್ತರಿಗಡ್ಡಪನ್ನೆತಿದ್ದಿದವಿಶಾಲಮಲಘಣೆಯುಂ॥ ೫೫ ॥ ಪಾರೆಮುಂಡಾಸನಮುಸುತ್ತಿಕರ್ಪೂರವೆರೆದ । ಗೀರುಗಂಧವಧರಿಸಿ ಫಣೆಯೊಳಗೆಯಮಳ । ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕವತಿದ್ದಿ ಕೊರಲ್ಗೆನವಮಣಿತಾರ। ಹಾ. ರವಲಯುಗಳನಾಂತೂ ॥ ತೋರಮೌಕ್ತಿಕದಚೌಕುಳಿಯನೊಲವಿಂದಿಟ್ಟು । ಚಾರುಪಚ್ಚೆಯಕಂಕಣಂಗಳನುಯುಳವಡಿಸಿ । ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಾಂಕಮುದ್ರೆ ಯುಂಗರವದಶಬೆರಳ್ಗಳಿಗೆಯುವರಿಸುತ್ತಾ ॥ ೫೬ ॥ ಚಿನ್ನಗಂಬಿಯಪಚ್ಚೆ ಪಚ್ಚಡಂಗಳನೊಲಿದು । ಚನ್ನಾಗಿವಲ್ಲಿವಾಟವಪೊದೆದುಯುಡಕೆರದಿ । ಪೊಂ ನೊರೆಕಠಾರಿಯುಮನಾಂತುವರಹಸ್ತದೊಳ್ ಕುಚ್ಚುಮುಂಪಿಡಿದುನಡೆಯೇ॥ ಮಿ ನ್ನುಜರಿಸರಿನಿವದಸವಸ್ತ್ರವೃಗೆಯಮೆಟ್ಟಿ।ಸನ್ನುತಸುತಾಂಬೂಲರಸದಕೊನೆ ನಾಲಿಗೆಯು। ನನ್ನುಸಾರ್ಚಿಸುತವಾಮಕಕ್ಷಸ್ಥಳದಿಸಂಚಿಯುಮನಮರ್ಚಿಸೊ ಗಸಿಂ ॥ ೫೭ ॥ ಅಂಗಭವನತಿಲ್ವನೆಂದುಪೇಳ್ಕೆಳ್ವರುಮುವನ । ಕಂಗಳಿಂಕಾ ಣೆವೆಂಬರ್ಗೆಸಾದೃಶ್ಯದಿಂದಂಗವಿಮಳೋಪಾಂಗಸಾಂಗವಿಂಹಲವೃಪುರುಷಾ ಕೃತಿಯನಾಂತುಬರ್ಪರ್ ॥ ಪಾಂಗಿನಿಂದಖಿಳವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಲಿಯುತೆ। ಶೃಂ ಗರಿಸಿಪೊಸಕಾಮರಿವರೆಂಬಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ಅಂಗನೆಯರುಗಳತನುಮನವ ಕೈಕರೆಗೊಂಬಯಥಟೆನಿಂಬರುತಿರ್ದರಾ ॥ ೫೮ ॥ ಬರುತಲಿಕ್ಕೆಲದಮಣಿದೀ ಪ್ತಿಗಳಬೆಳಗಿನಿಂ ಮೆರೆವೃತಿಹಸಾಲುಮಳಿಗೆಯುಯಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ। ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಸರಕನಿಟ್ಟುಮಾರುತಲಿರಲುವಿಟರುತವಸ್ತ್ರನುವಲಿಸುವಾ ॥ ತರುಣಿಯರುಬ ಯಸಿತರಹೇಳಿದಸುವಸ್ತುವಂ । ನಿರಪೆಚಲೆಗೈದುಕೊಂಬುತಲಿರ್ದರೆಲಗೆಯ ವ। ಧುಸೆನ್ನನಾರಿವ್ಯೆಯ್ಯಾರಿವಲವೇರಿಕಂದರ್ಪರಾಜ್ಯದವಿಚಾರೀ ॥ ೫೯ ॥ ಶಾವಂತಿಯಿರುವಂತಿರುವಗಂಟೆಯನುವಂ। ಡಾವಳಿಯುಚಾಪಗಂಜಿಯುಬೊಂ ಬೆಗಣ್ಣಿಚೆ। ತಾವಳಿಯುಸರಹುವ್ವುಪೊಪ್ಪಳಿಯುತಿಗುಳಿರಾಗಾವಳಿಯುರತ್ನಾ ವಳೀ ॥ ಥಾವಸ್ಯದಿವ್ಯತಾರಾವಳಿಯುಗಗನಮಾ । ಲಾವಳಿಯುಮಿರುಪನೇತ್ರಾ ವಳಿಯುಮುಬ್ಬನಾ । ನಾವಿಧನಸೀರೆಗಳ ಚಿನ್ನದೆಳೆಪೊಗ್ಗ ಕಂಚುಕನವಬೀರಹ

ಸಿತತಗಪಾ ॥ ೬೦ ॥ ನಡೆದುಗೋದುವೆತಂಡುಲಾಬಿಬಹುಚಾರ್ನಂಗ। ಸೊ
ಡೆವೆರಸಿಸಕ್ಕರೆಯುಕ್ಷ್ಮೈತದೊಡನೆಪರಿಪಾಕ । ದಡಿಗೆಯಿಂಗೈದಲಡ್ಡಿಗೆಬತ್ತಾಸಂ
ಸೀರ್ಣಿಸಹಿತಸೀಯಾವಳಿಗಳಾ ॥ ಕೊಡುತರೊಬ್ಬುವನವನುಕೊಳುತಲಲ್ಲಿಂ
ಗಂಧ । ಪುಡಿಯುರಂಗಡಿಗೈದಿಕವ್ಮಿಣ್ಣಿಕಸ್ತೂರಿಯು । ವಡಸೆಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ
ಯುಮಳೊಡವೆತಾಂಬೂಲಮುಖ್ಯಮುಖವಾಸಗಳನಾ ॥ ೬೧ ॥ ತೆಗದುವು
ನ್ನಡೆದುವೈದ್ಯರಯುಂಗಡಿಗೆಪೋಗಿ । ಭಗವುವನಧ್ವಜಗಳಾಲೇಪನಾದಿಯತ್ಯೈ
ಲಕು। ಪ್ಪಿಗೆಯಾಂತು ಮಲ್ಲಿಗೆಯುವೊಲ್ಲೆಚಂಪಕಸುರಗಿಕೇತಕಿಯು ಕಮಲ
ಮುಖ್ಯಾ ॥ ನಗೆಪಲ್ಲುನಾಸಿಕಂನೋಟನ್ನಖಂಗಳೊಳು । ಸೊಗಸಿಂದೆತಳೆದು
ಪ್ರೇಮಾಲಾಕೃತಿಯೊಳಿರದ। ಮುಫೆಮುಫಿಪಕುಸುಮಾವಳಿಯುಮಲ್ಯಗಾರ್ತಿಯು
ರುವಾರುತ್ತಿರಲುಮವನೀಕ್ಷಿಸೀ ॥೬೨॥ ಪರಿಪರಿಯುಚಾಂಡುತೋಂಡಲಮಾಲೆ
ಗಳಕೊಂಡು । ತೆರಳ್ವುಸೊಗಸಿಂಸೂಳೆಗೇರಿಗೈತರಲುಮಾ । ತರುಣಿಯುರು
ಭಾವಮಾವಾಯೊಡುಬಣ್ಣಿಸುತಕೈಬೀಸಿಕರೆವುತಿರಲು॥ ನೆರೆನೋಡಿಕೊಳು
ತತಮ್ಮನಬಂಡವನುತೆಯುರ । ಗ್ರಾಹವಪ್ಪೊಕ್ಕುಡಂಬಡಿಸಿಯುಲ್ಲವನಿತ್ತು । ಸ
ರಸವಿಂಸ್ಮರಕೇಳಿಯೊಳಗೆಸುಖಿಸುತಿರ್ದರೆನ್ನಮನದನ್ನೆ ಚನ್ನೇ॥ ೬೩ ॥ ಮು
ತ್ತೋರ್ವವಿಟಕುಲಾಗ್ರಣಿಬಂದುವ್ವೋರ್ವಳಿಗೆ । ವತ್ತ್ರಯೇನೆನಲೀನನಿತ್ತ್ರವೆ
ಯುನಮ್ಮಲ್ಲಿ । ಮುತ್ತುನೀಲಂಪವಳವಜ್ರಪಚ್ಚೆಯುವ್ರೊಂಗೊಡಗಳಿವೆಯು
ನಲುನಗುತೇ ॥ ವೃತ್ತರಂಗೊಟ್ಟನೆಲೆನೀರೆನಿನ್ನಯುಪಂಚ । ರತ್ನಂಗಳಿಗೆಬೆ
ಲೆಯುಕಟ್ಟುವರುಬಲ್ಲವರು । ಯಿತ್ತಪೆನುಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆನ್ನ ಜೀವನರತ್ನ ಮೆನೆಮೆ
ಚ್ಚಿಕರದೊಯ್ವಳಾ ॥ ೬೪ ॥ ಯನ್ನರಾವೇಷಬಿಡುವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾತಡಿಗು
ಯೆನ್ನಜೋಡಾಗಿರ್ದಕರಕಟಕತನವ್ವಾಕೆ। ಚನ್ನೆಹರಿಮಧ್ಯೆಕನ್ಯಾರನ್ನೆಯು
ತುಲಗುಣವಂತೆಯಾಳಿಯುಗೊಳದಿರೇ ॥ ಮನ್ಮಥನಸಿಂಗಾಡಿಭಪ್ರಲತೆಯೆಮ
ಕರಂಕನನ್ನಾನೆಕುಂಭಕುಚಬಾಳೆವಿಶಾನಾಂಬಕಿಯೆ । ನಿನ್ನ ಮನಬಯಸಿದ
ರ್ಥವನೀವೆನೆನುತರಾಸಿಯೆನವಳೆವರ್ಣಿಸಿದನಾ ॥ ೬೫ ॥ ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು
ತನ್ನ ಯೆಸಯುತಡದಂಬಾರ । ದಿರಲುನೆನನೆನದುಫೆನತಾಪದಿಂದೆದ್ದುತಾಂ ।
ಪ್ರೋತವಲೆಯುಕೆತರಲುಕಿಶಿಮಾಡೆತಂಬೆಲದುಶೀಡೆಕೋಗಿಲೆನುಡಿಯುಲಾ॥ ಸ್ಮ
ರಶರಾಸನವಿಡಿಯುಲವಳಿ ವಿರಹಂಪೇರ್ಚೆ । ಸುರರಾಜಿಸತಿಯುಕಾಕವನುಶ್ರೀ
ದುವ್ರವನು । ಪರಮುಶ್ರೀವಧೆಗಾದಡೆಂದುಕಾಪಿಸುತಿರ್ದಳೊಂದೆಡೆಯೊಳಚಲಿ
ಕೇ[illegible] ॥ ೬೬ ॥ [illegible] । ನೆರೆಸ್ನ[illegible]

ಪಿಯೆಸ್ಮರಕಳಾಚೋದ್ಯಗುರುಜಘನೆ । ನಿಕುತಕವಿವಿನುತೆಮಂದಾರ್ಗಂದಿ ಕೃಷ್ಣಾಹಿವೇಣಿಭ್ರಾಜವದ್ವಜಾಕ್ಷೀ॥ ತರುಣಿನಿನ್ನ ಮಳಾಂಗದೊಳುನವಗ್ರಹಂಗಳಿರದೆಯಾಶ್ರೈಸಿರ್ಪವವರ್ಬಲದಿವಲಿಯುದಿಹ। ಪುರುಷರಾರೆಂದಪ್ಪಿಯುಗಲದೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ದನೋರ್ವಂಡೆಡೆಯೊಳಗಾ ॥ ೬೭ ॥ ಪ್ರೊಳೆವರಂಭೋರ್ವಸಿಮದ್ಯವಿಶಾನಾಂಬಕಿಯೆ । ಸಲೆತಿಲ್ಕೋತ್ತಮೆಪುಷ್ಪನಾಸಿಕೆಯೆನಿನ್ನಯು । ಲಲಿತಾಂಗದೊಳುನಾಲ್ವರಮರವಘುನಾಯುಕಿಯರಿಹರುನೀನೇಂಥನ್ಯಳೋ ॥ ಯಿಳೆಯೊಳಂಶತಯಜ್ಞಗೆದರ್ಗಮುವಭೋಗ । ಫಲಿಸುವದುಯೆಂದುಪೇಳ್ವರು ನಿನ್ನ ಸಂಪರ್ಕ । ದಲಿಸುಖಿಸೌಖ್ಯಮಿನ್ನಾವಸುಕೃತಫಲವ್ರೋಯೆನುತೋರ್ವರವಿಸುತಿರ್ದಾ ॥ ೬೮ ॥ ತರುಣಿಯೋರ್ವಳುತನ್ನ ಮನೆಯುಮುಂದಂಕುಳಿತು । ಯಿರಲುಮತ್ತೊಬ್ಬನೆರೆಜಾಣವಿಟನೈತಂದು । ಕರವೆತ್ತಿವತ್ತೆಯಿತ್ತಪೆನೆಂದುಯುಜ್ಜಗಿಸಲೊಲ್ಲಪ್ರೋಗೆನೆತಿಳಿಯದೇ॥ ಪರಮಸೌಂದರಿನಿನ್ನ ವ್ಯಾಳಿಮನಮಿರ್ಪುದನೆ । ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿಮವನಕಬರಿಪುಷ್ಪವತೋರ । ಲರಿದುಪ್ರೋಗುತಲಿರ್ದನವರವರಸೌಗ್ನಿಮತ್ತಾರುಬಲ್ಲರುನಲ್ಲಳೇ ॥ ೬೯ ॥ ತರುಣಿವ್ರೋರ್ವಳುನಗುತಪುರುಷರಕರಾಬ್ಜದೊಳು । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರತೊಡೆಮಧ್ಯವೊಲೆನೇತ್ರಗಳ । ಕರುಪಿರ್ಪವೆಂದುಪೇಳ್ವರುಯೆನಗೆಮುವನುತೋರೆಂದುಚೆಸಗೊಳೆಲುವ್ರೊಲಿದಾ॥ ಕುರಭಮುರಾರಂಪಿಡಿಯೆನಡುಹಿಡಿತಕುಚಕುಡಿತೆ। ವರನಯನವಿವನುನೋಡೆಂದವರಭಾವವುಮ । ನರಿವಂತೆಪುಸ್ತಬ್ಜದಲ್ಲಿ ತೋರಲುಮೆಚ್ಚಿ ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಯನಿತ್ತಳೂ ॥ ೭೦ ॥ ಕರಿಹರಿಯುಹರಿಣಚಾಮರಿಯುಮೃಗಕುಲದಿಂದೆ । ಪರಮೆಮಯೂರಯುಣಿವಕ್ಕಿಶುಕಪಿಕಹಂಸೆ । ನೆರೆಪಕ್ಷಿನೆರೆವಿಯಿಂವೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಚಂಪಕಂಸುರಗಿತಳಿರಶೋಕೇ ॥ ಸರಸಿಜಂಸುಳಿವಿಶಾನುತೆರೆಗಳಿಂದೆಸೆವುತಿದೆ । ತರುಣಿನಿನ್ನಂಗಮಾರಣ್ಯವೋವುಪವನವೊ । ಮೆರೆವುತಿಹಕುಸುಮನಾಟಿಯೊಕಾಣೆನೋಯೆಂದುವಿಟನಿನಿಯಳಂವರ್ಣಿಸಿದನೂ ॥ ೭೧ ॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಕೂಡಿಮಂದರದಭೂ । ಧರವಕೀಳ್ತಂದುಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಿಳುಹುತ್ತ । ವುರಗೇಂದ್ರನದರಕಂದರದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದುಸುರಯುಸುರರುಪಿಡಿದುಕಡೆದಾ ॥ ವರಸುಧೆಯುಪಡೆವಡಲಿಬಳಲಿದರುಸ್ವರ್ಗದಾ । ಪುರುಳರವಕಿತ್ತುಬಲ್ಲರುಧರೆಯುಸೌಂಧರದತರುಣಿಯುತಯುಧರದಾಪರವೂಮೃತದನೆಲೆಯುನುತೋರ್ವಚುಂಬಿಸಿದನೂ ॥ ೭೨ ॥ ಯಲೆನೀರೆನಿನ್ನ ಮನುಸರೋಜೋಜಿನರ್ವತವ । ನೆಲೆಗಾಣದೆನ್ನ ಮನವಹರಿಯುಳಿಯೆಲ್ಕೆಯುಸಗ

ಳಮೂಗೆಮೆಹಯೆರುಬಿಲಿಸಿಲ್ಕಿವಿರಹದಾವಾಗ್ನಿಯಿಂಬೆಂದುನೊಂದೂ ॥ ಲಲಿತ ಲಾವಣ್ಯರಸಮಡುವಿನೊಳುಬೀಳಲ್ಕಿ। ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನೆಂಬಬೆಕೊರನುಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ದು । ಬಳಿಕತವೆಯೆನ್ನವನನಾಂತರದೊಳಿಟ್ಟನೀಂಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆಂದನೋರ್ವಂ ॥ ೭೩ ॥ ಗುರುಪಯೋಧರೆಯೆಧರಹಾಸಾಸ್ಯೆನಿನ್ನಯ । ವರಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಕ್ರೂರಬಾಣಗ್ಳಳುನಟ್ಟು । ವ್ರರದಘಾಯದವ್ರಣವನಾರುವಮಾಯ್ಸುವರಿಲ್ಲಮದಕೆರಡುಮೌಷಧಗಳೂ ॥ ವರಸುಬಿಂಬಾಧರಾಮೃತರಸವೆತ್ತೈಲಕೇಳ್ । ಮೆರೆವವಕ್ಷಸ್ಥಳದಕುಂಕುಮದಪಂಕವೆ । ನೆರೆಲೇಪವಾಗಲಾಘಾಯಮಾಯ್ವುವುವೆನುತಲುಸುರ್ದನೋರ್ವಂಸುಖಿಯೊಳೂ ॥ ೭೪ ॥ ಯೆಲೆನೀರನಿನ್ನವರ್ತುಳನಾಭಿವಾಲ್ಮೀಕ । ಕೊಳಗಿಂಪವ್ರೊರಟುಯೆಳವಾಸೆಶಾಮಲಸರ್ಪ । ಛಳಿಲನೆವದನೆಂದುಮಂಡಲವಹಿಡಿಪಡ್ಯೆತರುತ್ತಿರಲು ವಕ್ಷೋಜಡಾ ॥ ನೆಲೆಯಿಪರ್ವತಗಳಟ್ಟಿಡೆಯುಲ್ಲಿನಿಲಲದಂ । ಸಲೆನೋಡಿಶ್ರೋತ್ರಂಗಳೊಡನೆಸೂಚಿಸುವಂ । ಚೆಳಪಕರ್ನಾಯತಾಕ್ಷಿಗಳೆನ್ನ ಕಣ್ಣಾನವಶರೆಗೈದನೆಂದನೋರ್ವಂ ॥ ೭೫ ॥ ಯಿಂದುಮುಖಿಬಿಂಬಾಧರೆಯೆಕೇಳುವಸ್ತ್ರದಿಂ । ಬಂದಿಪವದ್ಯಾಕೆದ್ವಿಜಯುಗ್ಮಮಂಚರಿಸುವಡೆ । ಯೆಂದೆಂದುಚರಣಂಗಳಿಲ್ಲಪಾರುವಡುಭಯಪಕ್ಕಂಗಳವಕ್ಕಿಲ್ಲವೂ ॥ ಯಿಂದುಮತ್ಕಣ್ಮಾನಕ್ಕತಿಸೊಬಗನಿತ್ತಿಸವು । ಸಂದೆನ್ನಹಸ್ತಪಂಜರದೊಳಿಡುವೇಂಬಿಡುಬಿ । ಡೆಂದೋರ್ವವಿಟನುತ್ತತ್ರಖಿತೊಟ್ಟಕಂಚುಕೆಯಬಡಿಸುತಿರ್ದೊಂದೆಡೆಯೊಳೂ ॥ ೭೬ ॥ ಯೆನ್ನಶೌರ್ಯವನೋಡುಯಲೆನೀರೆಕಾಳಾಹಿ । ಯುನ್ನುನಾಂಪಿಡಿವೆಶೆಸಿಬಿಂಬಮಂಚುಂಬಿಸುವೆ । ವುನ್ನತದಬೆಟ್ಟಗಳನೆತ್ತುವೆನ್ನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯಮಂ ಚೆಲ್ಲಬಡಿವೇ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಸಿಪ್ಪುಮಂತೆಕ್ಕೆಗಮರ್ಚುವೇಂ । ಸನ್ಮೋಹನಾಬ್ಧಿಯೆಂದಾಂಟಿಬರ್ಪೆನುಮಚ್ಚು । ತನ್ನಿಂದ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಮನೆಲ್ಲೆಯಿತ್ತಪ್ಪುದುಯೆಂದು ಸುರ್ದನೋರ್ವಸುಖಿಗೇ ॥ ೭೭ ॥ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿಟನಿರೋಮಣಿಬಂದುಪ್ರೋರ್ವಳಿಗೆ । ವತ್ತಯೇಸನೆನಲೊಲ್ಲೆಯಾಕೊಲ್ಲೆಪ್ರಷ್ಟಣಿಯು । ಹತ್ತಸೇರದಡೆಯೇನಪ್ಪುವದೊದೋಷತ । ದ್ದೋಷದಿಂದೇಸೆನಲ್ಕೆ ॥ ವುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟಳೆದರ್ನಾಯುಕ್ಷಯಿಸುವದೆಂದು। ವುತ್ತುಮಂನಿನ್ನಸಂಗದಿವುಳಿವುದರ್ನಾಯು । ಚಿತ್ತಜನಶರಪತಿಗೆಕ್ಷಯಿಸುವದುಪ್ರೋರ್ಣಾಯು ।ವ್ರುಳುಹಿಕೊಳ್ಳೆಂದನೋರ್ವಂ॥೭೮॥ಕಂದರ್ಪಸನ್ನಿಭಕಳಾಪ್ರೌಢವಿಟನೋರ್ವ ಚಂದಾಸ್ತ್ರಸಂಭೋಗೆಯೊಳಿಗೆಕತನುವಿಯುಚ್ಚ। ಸುಂದರಾಂಗಿಯುಳೆರನೋಕ್ಕಿ

ಯಿಂನೆರೆವುತ್ತೆನೋಡಿಚುಂಬಿಸಿಯಪ್ಪುತೇ ॥ ಬಂಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂಪೇ
ರ್ಚಿದಣಿಯದೆ । ಯಿಂದ್ರನಾಘಣಿಪತಿಯಬಾಣರಂದದಿತನ್ನೊ । ಳೊಂದದಾ
ವುಕಣ್ಣುಬಾಯಿಕರನೋಟಮುದ್ದಿಸಿಯಪ್ಪಿಸುಖಿಪಡೆಂದಂ ॥ ೭೯ ॥ ಚನ್ನಿ
ಗಂಚಪಳಚಾತುರ್ಯವಿಟನ್ಯೆತರಲು । ನನ್ನಿಯಿಂಕುಸ್ತುರಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಿನಯ
ದಿಂ । ದೆನ್ನರೂಪಿಗೆನಗೆವೊಗಕೆನಳಿತೋಳಿಂಗೆವತ್ತೆಯಿತ್ತುಪೆಯೀನೆನೆ ॥ ನಿ
ನ್ನರೂಪಿಂಗೆದೃಷ್ಟಿಯನುಮುಗುಳ್ನಗೆವೊಗಕೆ । ಚನ್ನಾಗಿಚುಂಬನವನಳಿ
ತೋಳ್ಗೆಮತ್ತಿರವ । ನನ್ನಿಯಿಂದಿತ್ತುಪೆನುಯನಲಪನಸೌಜ್ಞೆಮಾತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ
ಶರದೊಯ್ದುಳೂ ॥ ೮೦ ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿಯನೆತ್ತಿಬೆರಳಲ್ಲಿಪಿಡಿದುತಾ । ನಿಂದಿ
ರ್ದಕೃಷ್ಣನೆನ್ನುತ್ತಪೇಳುತಲಿಹರು । ಯಿಂದುಮುಖಿನಿನ್ನವುರಧರೆಯವ್ಯಾ
ಲೊಪ್ಪುತಿಹ ಕನಕಾದ್ರಿಯುಗಳವನ್ನು ॥ ದ್ವಂದಹಸ್ತಂಗಳಿಂಪಿಡಿದುಯಿತ್ತು
ವೆನುನೋಡೆಂದು ಭಯಕರಗಳಿಂದೆರಡುವೊಳಿಗಳಪಿಡಿದು । ಕಂದರ್ಪನಾಹ
ವದಿಮುವಳೆಮಚ್ಚಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ದನೊಂದೆಡೆಯೊಳೋರ್ವಂ ॥ ೮೧ ॥ ಮದ
ನಶಾಸ್ತ್ರವನುಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಯೊಳೋದುತ್ತ । ಲಿದುವೆಯಾಲಿಂಗನದಬಗ
ಚುಂಬನಸ್ಥಾನ । ಯಿದುನಖಕ್ಷತಮನಿಡುವೆಡೆದಂತಹತಿಯನೆಲೆಯಿದುವೆಸ
ಮರತಿಯವಿವರಾ ॥ ಯಿದುಸಹಜರತಿಯುಮತ್ತಿದುವೆವುಪರತಿಯಪರಿ । ಯಿ
ದುವೆಚೌಷಷ್ಟಿಬಂಧಂಗಳೆಮಹಾದರಿವುಯಿದುವೆರತಿಕಾಮರಕಲಾಪ । ಸ
ಮರಸಮೆಂದುಪೇಳುತಿರ್ದರುವಲವಿನಿಂ ॥ ೮೨ ॥ ಮತ್ತೆಮನೆಮನೆಗಳಲಿ
ಟವಿಟರುವಲವಿನಿಂ । ಲೆತ್ತಮಂಡಾಳಿಸುತೆಪಗಡೆಗಳನೊಲಿದುನಡೆಸುತ್ತೆಚತ್ತ
ರಂಗಮುಮನತಿಜಾಣ್ಮೆಚತುರತೆಯೊಳಾಡುತಿರ್ದರುಗೆಲವಿನಿಂ ॥ ಚಿತ್ರಜನ
ಚಿನ್ನದುರೆಚಂಡುಗಳನೆರೆಪ್ಪೋಲ್ವ । ನೃತ್ಯಸ್ತನಾನ್ವಿತೆಯೆಕೇಳುಮಾಗಣಿಕ
ಯರು ವತ್ತೆಯಿತ್ತರಮನವನೋಲಿಸಲು ಹೆರೆಹಿಂಗದಿರುತಿರ್ದರಾಭುಜಗರೂ
॥ ೮೩ ॥ ನವಿಲ್ಗಳಿಗೆನರ್ತನವರಾಜಹಂಸಗೆನಡೆಯು । ಸವಿನುಡಿಯಶುಕಚ
ಯಕೆಕೋಗಿಲಿಗೆಸುಸ್ವರವ । ಯುವತಿಯರುತಮತಮ್ಮಮನೆಗಳಲಿಕಲಿಸುತಿ
ರ್ದರುನೋಡಿ ವಿಟಪುರುಷರೂ॥ಅವಿರಳಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿತನುಮನ
ಧನವುಮುಖ್ಯಸರ್ವಸ್ವಮುಮನುವೊಪ್ಪಿಸಿನಿಜ । ಯುವತಿಮಕ್ಕಳಮನೆತೊರೆ
ದುಯತಿವೋಹಪಾಶದಿಕಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ದರೂ ॥ ೮೪ ॥ ಯಿಂತಿಸುಸ್ನೊಬಗಿನ
ಭುಜಂಗಾಭುಜಂಗಿಯರ। ಕಂತುನಂದನನುಸುಖರೊಡಗೂಡಿಯೊಕ್ಷಿಸುತ। ಲಂ
ತ್ರಪ್ಪುಕುರುಹಪ್ರಕಟಿಸದೆಮವರ್ರೈದಿನಿಜಮಂದಿರದಿಪವಡಿಸಿರಲೂ॥ ಅಂತಸವ

ದಲಿಯುಬ್ಜಾಪ್ತನುಪಯಿಸಲುಕಂ । ಸ್ವಾಂತಕಂಮುಖ್ಯಯಾಧವಜನರುಯಿಳ್ವ ತ್ತು । ಸಂತಸದಿನಿತ್ಯವಿಧಿಯಂತೀರ್ಚಿತಮತವಮ್ಮನಿಜಕೃತ್ಯದೊಳಗಿರ್ದರೂ ॥ ೮೫ ॥ ಕಂಜಕೋರಕವಕ್ಷಜಾತೆಮನ್ಮನೋನಾಥೆ । ಕಂಜದಳನೇತ್ರೆಕಾನ ಕಗಾತ್ರೆಸುಚರಿತ್ರೆ । ಕಂಜಾರಿಸಂಪೂರ್ಣವಕ್ತ್ರೆ ಶ್ರೀಕರಶ್ರೋತ್ರೆ ಮೃದುವಾಣಿಸುಗುಣಶ್ರೇಣಿ ॥ ಕಂಜಾತಗಂಧಗಂಧಿನಿಭ್ರಮರಚಯನೀಲ । ಕಂಜಾತಧಂಮಿಲ್ಲೆಕೇಳೆನ್ನನುಡಿನಲ್ಲೆ । ಕಂಜಬಾಣನಪುತ್ರಯನಿರುದ್ಧಸುಖಮಿರ್ದಪುರುಷರೊಳು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ॥ ೮೬ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮಿತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುಪ್ರೊಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾಧಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವ ಬಿಡದೇ ॥ ೮೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೯೮೭-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಬಾಣನು ಗುರೂಪದೇಶಪಡೆದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಗುರುವರಾಧ್ಯರನೊಲಿಸಿ । ವರವೀರಶೈವದೀಕ್ಷೆಯಪಡೆದುತನ್ನ ಶ್ರೀಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗಪೂಜಾದಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವ ಪಡೆದ ಬಾಣಾಖ್ಯನೂ ॥ ಪದ ॥ ಹರನಿರಾಕರನಾಗಿರುತತನ್ನಂತಾನೆ । ಸ್ಮರಿಸೆಪರಶಕ್ತಿಯುದಿಸಲುಯಿರ್ವರುವಡೆ । ಪೆರೆದಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕರ ಸೃಜಿಸಿರಜತಾಚಲದೊಳೂ ॥ ಮೆರೆವಸಿಹ್ಮಾಸನದಿಕುಳಿತುಹರಿಯಜರಿಂದ್ರ ಸುರಮುನಿಮಹಾಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಕಾದಿಗಳಿಂಡ । ಚರಣಗೆವೆಯೆಕೊಂಬಶಂಕರ ಸದಾಶಿವನಕೂರ್ತುವೆಲ್ಗಥೆಯುಪೇಳ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಗಿರಿಜಾತೆನವಿರ್ಮುಡಿಗೆತುರುಗಿರ್ದನರುಗಂಪಿ । ನರಳಗಂಧಕ್ಕೆರಗಿರ್ಪೀಂತರಿಪತರುಣಷ । ಟ್ಚರಣಗಳೆಯಮಳಗಾನಂಗೇಳ್ದು ಪರವಶಾನಂದದಿಂತಲೆದೂಗಲೂ ॥ ಶಿರವಶಿಥಿಳಥಳಿಸೆಬಾಂದೊರೆತುಳುಕ್ಕೆತುಂ । ತುರವನಿಯುಸೂಸೆಖೆಚೆರಿಯರುಂಬಿಡಿಮುತ್ತಿನುರೆಶಾಸೆದಳೆದಂತೆಯೆಸೆವಸರ್ವೇಶ್ವರನಕೂರ್ತುಸುರ್ವಕಥೆಯಕೇಳ್ವಾ॥೨॥ ಮದಕುಂಭಕುಂಭಿವಕ್ಷೋಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆ । ವಧನಾರಿಪದಪದ್ಮಭೃಂಗಿಸಜ್ಜನಸಂಗಿ । ಮಧುರರಸಸುಭರಿತಬಿಂದಿಗೆಬಾಯುವಾಗಾಯ । ಬೊಳ್ಗಳಕಪ್ರೊಲಿಬಾಲೇ ॥ ಮದನನಕಠಾರಿಯೆಂನಯುಮನೋಹಾರಿ । ಶ್ರೀಸುಧೆವಿಲ್ಲನಾತ್ಮಸಂಭವಧರಿಗೆ ಯತಿಪ್ರೇಸ । ಮದನೇಂದ್ರಚಂದ್ರದಿವಸೇಂದ್ರದೇವೇಂದ್ರ

ನೋಪೇಂದ್ರನೊಲಿಸದಿರ್ದನೂ ॥ ೩ ॥ ವರರೂಪುಶಾಂತಿವ್ರತಾಪಖಿಳಭೋ
ಗದಿಂವರಮಹಶೌರ್ಯದೊಳುಂಯುಪ್ರತಿಮನೆನುತಂಕಿರ್ತಿ । ತರುಣಿದಶದಿಕ್ತ್ತಟಗ
ಳೊಳಗೆದೂರುತ್ತಿರಲು । ಯಾಧವಕುಲಾಂಬೋಧಿಯೊ ॥ ಯಿರದೆವರ್ದಿಸು
ವಸಂಪೂರ್ಣಭಗಣೇಶಶ್ರೀ । ಹರಿಕೃಷ್ಣರಾಯ ಶಾಮಲಾಕಾಯದ್ವಾರಕಾ ।
ಪುರವರದೊಳಧಿಕಸಂವತ್ಸರದಿ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿರ್ದನೆಲೆಮಾನುನೀ ॥ ೪ ॥
ಯಿತ್ತಧಿಕಶೌರ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂ । ಸ್ತುತ್ಯದಿಂರುಕ್ಮಿಣಿಯು
ಸತ್ಯಭಾಮೆಯುಸಹಾ । ಪತ್ನಿಯರವಡನೆಸಲ್ಲೀಲೆವಿಲಾಸಸತ್ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಿ
ರೆಮುಕುಂದಾ ॥ ಮತ್ತೆಶ್ರೀಶೋಣಿತಾಪುರವರವನಾಳ್ವದನುಜೊತ್ತಮಂ
ಬಾಣ । ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತಚರಣ । ಸತ್ಯದಿಂಸಕಲರಾಜ್ಯವಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನ
ಬೆಯದವುಹಾಭೋಗದೀ ॥ ೫ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳಧಿಕಸಡಗರವಡೆದುನಿತ್ಯದ
ಲಿ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳ । ನೊದಿಸುತೆತಿಳಿದು । ಸುವಿ
ಚಾರದಿಂಚಿಂತಿಸುತೆತನ್ನೊಳಿಂತೆನುತಿರ್ದನೂ ॥ ಆದಿಯಲಿದ್ವಿತಿಸುತಾನ್ವಯ
ದೊಳುಸಂಜನಿತ । ಮಾಧವಸುಕಸ್ಯಪಂರಾವಣಪಲಂಧರನು ವೇದತಸ್ಕರಗ
ಜಾಸುರನುಭಸ್ಮಾಸುರಂಬಲಿಮುಖ್ಯಪೂರ್ವಮುರರೂ ॥ ೬ ॥ ಮೊದಲೆಶಿವನೊ
ಲಿಸಿಘನಸತ್ವಸಿರಿಯಂಬಡೆದು । ಮದದಿತ್ರಿದಶದ್ವೇಷದಿಂದಳಿದಧೋಗತಿಗೆಪ್ರ
ದುವಾದರಂಬಿಕಾಧವನಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪರಮಸಾಯುಜ್ಯಮಂಪಡೆಯದೆ ॥ ಅಧ
ಮಬಹುಜನ್ಮಂಗಳವಜನಿಸುವದನುಳಿದು । ವುದಿಸಿವುತ್ತಮಜನ್ಮದಲ್ಲಖಿಳಸಿರಿ
ಯಸಂ । ಪದವಡೆದುಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯಮಿರ್ಪಕಾಲದದಿಗೌರಿ
ಯಾ ॥ ೭ ॥ ಕಾಂತನಂಭಜಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವಡೆಯದ । ತ್ಯಾಂತ
ಮುದದಿಂಕೆಟ್ಟರಖಿಳ ದಾನವರು ಕಾ । ಲಾಂತಕನಯುಂಘ್ರಿ ಕಮಲವನು
ಪೂಜಿಸಿವಲಿಸಿನಿತ್ಯತ್ವಪಡೆವವದವಾ ॥ ಸಂತಸದೊಳೆನಗೆ ತೋರುವವರ
ಮುಗುರುವರ್ಯ । ರೆಂತುದೊರಕುವರೊನಾನೆಂದಭವನೋಲಿಸಿಮನ । ದಂತ
ಸ್ತದಿಷ್ಟಾರ್ಥಮೆಂದುಬೆಸಗೊಂಬೆನೋಯನುತಲಿಯುಸುರ್ಬಿಶದೊಳಾ ॥ ೮ ॥
ಗರುರುವರನಭರವಹಾರುತ್ತಿರಲುವಂದುವಗ । ಲಿರದೆವಿನಿಯೋಗದೊಡ್ಡೋ
ಲಗದಮಧ್ಯದೊಳು । ಸ್ಫುರಿಪನವಮಣಿಕಿರಣದಿಂದರಝಗಝಗಿಪಸಿಂಹಾಸನಾ
ಗ್ರದಿಮಂಡಿಸೀ ॥ ಯಿರಲಖಿಳದಾನವಕುಲಾರಾಧ್ಯನಹಪರಮ । ಗುರುಭಾರ್ಗ
ವಾಚಾರ್ಯನೈತರಲುಕಾಣುತ್ತೆ । ಯಿರದೆದ್ದುಯದಿಗಡಿಗೆಪ್ರೊಡಮಡುತೆಪೊಗಿ
ಪಾದಾಬ್ಜದೊಳುತನ್ಮಂಡೆಯಾ ॥ ಆರೆವಿರಿದಯುಬ್ಜಗಳನರುಗಂಪಿಗೆಳಸಿಷ ।

ಟ್ಟರಣಾಳಿಯುರಗಿಮಕರಂದಮಂಸವಿಸವಿದು । ಮರಳದೆಲೋಲುಪ್ತಿಯಿಂದೆ
ಮನಮಜ್ಞವಾಗಿರ್ಪಂತೆಯಿಳುಹಿತನ್ನಾ ॥ ವರವೊಗವಗುರುವಿನತಿನಖಮುಕು
ರದೊಳುನೋಳ್ಪ । ಪರಿಯನಲುಮಣಿದೀಪ್ತಿಮುಗುಟಮೌಳಿಯುಮಣಿದು। ಯು
ರಗಿತೆಗೆಯುದೆಯಿರಲುಗುರುರಾಯನಿರ್ವಾಣಲಲಿತಶ್ರೀಭಸಿತಕಾಯಾ ॥ ೧೦ ॥
ಯತಿಪಯೂಂಜೋಧಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚಿದಂದದಿಪುರುಷ । ಯುತಚಿತ್ತದಿಂದವರಕರಟಿ
ಬಾಳವಪಿಡಿದು । ಸತತಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳ್ದುಸಲೆಬಾಳೆಂದುಯಾಸಿರ್ವಚ
ನವಿಂದೆತ್ತಲಾ ॥ ಕ್ಷಿತಿನಾಥನೆಪ್ಪುಹಸ್ತಾಂಜುಳಿಯುಮುಗಿದುಯುಂ । ನತಭ
ಕ್ತಿರಸತುಳುಂಕುವಮನದಪೇರ್ಮೆಯಿಂ । ನತನಾಗಿಕರದಂಡೆಯಿತ್ತುಕರದೊ
ಯ್ಯುಮಣಿಖಚಿತವ್ಯಗವರಪೀಠದೀ ॥ ೧೧ ॥ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಪ್ರಣುತನಾಗಿ । ಚನ್ನಾಗಿತತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯೋಪಗಾರಗಳ । ನನ್ನಿಯಿಂಗೈದು
ಸಂತೃಪ್ತವಡಿರುತ್ತಮುಗುಳ್ವೆರಗೆದ್ದುಕರಪುಟಗಳಾ ॥ ತನ್ನಸಿರಿನುಸ್ತಕದಿ
ಪೊತ್ತುಗುರುವರ್ಯನನು । ನನ್ಯೋನ್ಯಭಾವರಸಚಲ್ಲವರಿದಂದದಲಿ । ಸನ್ನುತಿ
ಸುತಿರ್ಪನೆಲೆನಾರಿದುರ್ಗುಣದೂರಿಸುರಭಿಸಂಗರವಿಹಾರೀ ॥ ೧೨ ॥ ಯೆನ್ನ
ಗುರುವೆನ್ನಭವಜಾಡ್ಯಭೇಷಜನೆ । ನೀನೆನ್ನತನುಗುಣಕಕ್ಷದಲದಾರಿದುರಿತಾ
ರಿ । ಯೆನ್ನಯಜ್ಞಾನತಮತಂಡಪ್ರಚಂಡಾರ್ಕಯೆನ್ನಗರ್ವಾದ್ರಿಪವೀ ॥ ಯೆ
ನ್ನಪುಣ್ಯದಪೊನ್ನರಾಸಿನಿರ್ವಾಸಿನೀ । ನೆನ್ನಹೃದ್ಘನಚಯಿತ್ರಯೆನ್ನನಿರ್ಮಲ
ಗಾತ್ರ । ಯೆನ್ನಸನ್ಮುಕ್ತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಾಧನಶೌರ್ಯಯೆನ್ನಕುಲದಾಚಾರ್ಯನೇ ॥
ಯೆಲೆಗುರುವೆನಮ್ಮಯಪಿತಾಮಹಂಮುಖ್ಯತುಳ । ಬಲಯುತಮಹಾದಾನವೆಂ
ದ್ರರುಂಸದ್ಗತಿಯ । ನೆಲೆಯಪೊರ್ದದೆಯಧೊಗಶಿಗಿಳಿದರೆಂದುಯಿತಿಹಾಸದಿಂ
ಪೇಳುತಿಹರಾ ॥ ॥ ಸಲೆಕೇಳಿಮಚಿತ್ತಕಂಪಿಸುತ್ತಿದೆಶಿವನ । ವಲಿಸಿನಿತ್ಯತ್ವ
ಮಂಪಡೆವಸಾಮರ್ಥ್ಯಯುತದಲಘುಸುಜ್ಞಾನನೋಪದೇಶಮುಮನಿತ್ತು ರ
ಕ್ಷಿಪುದೆಂದುಯುಡಿಗೆರಗಲೂ ॥ ೧೪ ॥ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯುಲೆಕುವರನೀನಸುರ।
ಪಡೆಯುಕುಂಜಾತನಾವ್ಯಾಲೆಯುವ್ಸನವಿದ್ಯಕಡುಪರಾಕ್ರಮರಾಪುಸೌಭಾಗ್ಯ
ಚಲಬಲನೆಯುರವೆಸನಯುಷ್ಟಮುದವ್ರಾ ॥ ಬಿಡದೆನಿನ್ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪವಿವ
ನುನೀಕಡೆಗೊತ್ತಿವರಮುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನೋಲಿಪ । ದೃಢಕರಮದೆಂತಹುದು
ಯೆಂದುದೆಂತಭ್ಭ್ರವಿಯುಸ್ಫುರಸುತ್ತಲಿಂತೆನಲ್ಕೇ ॥ ೧೫ ॥ ಯೆಲೆಗುರುವೆನಿಮ್ಮ
ಯಪಯಾಲೋಕನವಜ್ರ । ಬಲುಮದಾದ್ರಿಗಳಹುಡಿಮಾಡದೆನಾಬಲ್ಲೆ । ಹು
ಲುದನುಜನೆಂದುಹೆವರಿಸದೇಡಪರುಷನೋಂಕಿದಲೋಹತನ್ನಗುಣವಾ ॥ ವು

ಳಿದುಕಲದೌತವಾಗದೆಭೃಂಗತಾನೋಂದು । ಪುಳಿವತನ್ನಂತೆಮಾಡಡೆನರಪಶು
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಸುಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತುಪೂರ್ವಗುಣವಳಿದುಪುನರ್ಜಾತರೆನಿಪಾ
॥ ೧೬ ॥ ಪರಮಸೂವಾರ್ಥಿಕೆಯುನಿಮಗಿಹುದುನಾಬಲ್ಲೆ। ಅರಿಯೆನೆಂದೆನ್ನ
ಬಾಹಿರನಮಾಡದೆಪೊರಿಲಿಸು । ನಿರುತಶಿವಪೂಜೆಯಂಗೈದುವಲಿಸುವಕ್ರಮವದೆಂ
ತಿಹುದುಗುರುವರೇಣ್ಯಾ ॥ ತ್ವರಿತದಿಂದೆನಗೆಬೋಧಿಸಿರಕ್ಷಿಸುವದುಯ । ಸ್ಥಿ
ರಶರೀರದಭೋಗವಂನೆಚ್ಚಿ ದುರ್ಗತಿಯ । ನಿರಯದೊಳುಬ್ಬಾಯಲಾರೆನು
ಮುನ್ನಿನವರಂತೆಗುರುವೆಮದ್ಗುರುವೆಗುರುವೇ ॥೧೭॥ ಯಿಂತೆಂದುಪಂತಡಸು
ಕಾಂತಿಮುಂಬರಿಯೆನೇ।ತ್ರಂತೊಳಗಿಬೆಳಗುತಿರೆಮಕುಟಮಣಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ।ಶಾಂ
ತಳದ್ಭಕ್ತಿರಸತುಳುಂಕುತಿರೆಗುರುವರನೆಚರಣರಾಜೀವಗಳಿಗೇ ॥ ಸಂತಸದಿ
ಯರಗಿಯಾಳಪೆಯಿರಲುಗುರುವಾರ್ಯ । ತಾಂತಿಳಿದುಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನಯುಮಳ
ಪರಿಪಾಕ । ದಂತಸ್ಥಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನರಿದುಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಯೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತೇ ॥ ೧೮ ॥ ಯಲೆಮಗನೆಚೆನ್ನಾಯ್ತುಯಿಂತುಸದ್ಭಾವನಿನ । ಗಳವಟ್ಟು
ದೆಯಧಿಕಯಿನಿತುಸಡಗರಭೋಗ । ಜಲನಿಧಿಯೊಳಂಬದ್ದುಮುಳುಗುತೇಳು
ವದುಳಿದುಸನ್ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಕ್ಕೇ ॥ ಯೆಳಸಿಯಮ್ಮುವನುಬೆಸಗೊಂಬುವದೆದು
ರ್ಲಭವು । ಸಲೆಮುನ್ನನೀನೇಂಕೃತಾರ್ಥನೊಯಿಳೆಯಜಾ । ವಳಗಿಂತುಸು
ಜ್ಞಾನಸಂಭವಿಪುದೆಯುಸುರಕುಲವಾರ್ಧಿಸೋಮಧಾಮಾ ॥ ೧೯ ॥ ತಾರಕಾ
ರಿಯನೊಲಿಪಿಕುಂಭಸಂಭವಪರಮ । ವೀರಶೈವೋಪದೇಶವಪಡೆದುಯಿರದೆ
ಯಾಮಾರಾರಿಯಂನಿಷ್ಠಲಿಂಗದಲಿಕಾತುರಗ್ರತವ ಮೆಸಗಿಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇ ॥
ಪ್ರೋರಂತೆಸತ್ವಶಕ್ತಿಯನಡೆದುಗಗನಕ್ಕೆ । ಯೇರಿಬೆಳಿವಿಂದ್ಯಾದ್ರಿಯನ್ನು
ಭೂಗತವೆನಿಸಿವಾರುಧಿಯನಾಪೋಷಣಂಮಾಡಿಮೇಧಿನಿಯಲಘು ತರವಹುಳ
ನಿಲಿಸೀ ॥ ೨೦ ॥ ಯಲ್ಲರುಳಿಶ್ರೇಷ್ಠರೊಳುಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸುತನಿತ್ಯ । ದಲ್ಲಿ
ಸುಖಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಶ್ರೀವೀರಶೈವಮತ । ವೆಲ್ಲಶೈವಂಗಳಶಿರೋವ್ರತಂಮದನು
ಯಾಚರಿಸುವರೆನಿತ್ಯರಹರರಾ॥ಯಲ್ಲಶೈವರವ್ರತವುಲೋಪವಾಗಲುಮವರ್ಗೆ।
ವೃಳ್ಳಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೀರಶೈವರ್ಗಳಿಗೆ। ಯಿಲ್ಲಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಂಗಳೆ
ಕರ್ತವ್ಯದೆಲೆಕುವರಾರಾ॥೨೧॥ತಮ್ಮಿಷ್ಟಲಿಂಗಪೂಜಾಧ್ಯಾನದಿಂದೊಲಿಸಿ।ತ
ಮ್ಮಮನದಿಷ್ಟವಂಪಡೆವರಲ್ಲಯನ್ಯಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೈವಮನುನೆರೆಬಗೆಯದೆ
ವೀರಾಗವೋಕ್ತಿವಿಹಿದರಾ ॥ ಸಮ್ಮತದಿಯರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಸಹವಸ್ತು ।
ಗಮ್ಯದವೀರ ಮಾಹೇಶರಿಗೆಪೊಲಿವಿಪ್ರತಾ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳುಸುಖ

ಬಾಳ್ದದೇಹಾತಂಪ್ಪ ಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರಪ್ಪರೆಣುಗಾ ॥ ೨೨ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪಶ್ರಿವೀರಶೈವಮತ ಮುಂಪಿಡಿದು । ।ಸಂತತಸುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದನಡಸುವಧನ್ಯವಂತರಿಗೆ ಯತಿಸುಲಭದಿಂದ ದೊರಕುವದಮಳ ಪರಮಪದಪಿಡಿದು ಬಿಡಲೂ ॥ ಅಂತಕನಪುರವೆಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯಪ್ಪುವದುನಿನ । ಗಂತದನೆವುಪದೇಶಿಸುವೆ ಮಗನೆನಡೆಯು ಯೇಕಾಂತವಾಸಕ್ಕೆನುತ । ಕರದೊಯ್ದುನಿರ್ಮಲದಸ್ತಲದಿ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡೂ ॥ ೨೩ ॥ ತನ್ನಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನ ನೋಡಿಕರುಣೊದಕದಿ। ಚನ್ನಾಗಿಸ್ನಾನಮಂಗೈಸಿಯರು ವಿನವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪೊದಿಸುತ್ತೆಸುಸ್ತಿರದಸ್ವಾಸ್ತೀಕಪಿಠದವ್ಯಾಲೆಕುಳ್ಳಿರಿಸುತೇ ॥ ಸನ್ನುತದಚಿದ್ಭಸಿ ತಫಣೆಯೊಳಂಧರಿಸುತ್ತೆ । ತನ್ನವರಕರವನ ಮಸ್ತಕಸ್ತಿತವಾದ । ಪ್ರಸ್ಸುತಸತ್ಪ್ರಾಣಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದಕಳೆಯನಾಕರ್ಷಣಂಗೊಳಿಸುತೇ ॥ ೨೪ ॥ ಆದಕಾನಾದಿಯಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯ ತನ್ನಯಾ । ಸಮಭಾವಮನೊದ್ಬಿಷ್ಟಗಂತೆಂದು ತತ್ಕಳೆಯ ಮುದದಿಶಿವಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪವಹ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆಸಂಪ್ರೂರಿಸುತ್ತೆ ॥ ಯಿದುನಿನ್ನಚಿತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆ ಪೆರತಲ್ಲಮ । ತ್ತಿದುವೆಪರತರವರಂಜ್ಯೋತಿ ವರಶಿವಲಿಂಗ। ಯಿದುಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದಭಜಿಪಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಸೀಘ್ರದಿ ಯಪ್ಪುದೂ॥೨೫॥ಲಿಂಗವೆಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣವೆಲಿಂಗೆತತ್ಪ್ರಾಣ।ಲಿಂಗಮುಮನಂಗದಲಿಸರ್ವವಸ್ತೆಯಲಿಹೆರೆ । ಹಿಂಗದೆಲಿಂಗಾಂಗವಿಯೊಗ ವಾಗದಂತತಿಸಾವಧಾನದಿಂದಾ ॥ ಸೊಂಗದಿಂಧರಿಸಿಯಂಗಕೆ ಸೋಕಿದಖಿಳಭೊಗಂ । ಗಳುವಭೋಗಾದಿಗಳನೊಲಿದುಪರಮಶಿವ । ಲಿಂಗಮುಖುವರಿದು ಯರ್ಪಿಸುತತತ್ಪೇಷಮಂಸವಿದನ್ಯಮಂಬಗೆಯದೇ ॥ ೨೬ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಮಹಾತ್ಮೆಯಂತಿಳುಪಿ । ಮುಂತೆಹರಿಯಜರಿಂದ್ರಸುರಯ ಸುರಮುನಿಜನರು । ಸಂತಸದಿಭಜಿಸಿಭೋಗಂಮೋಕ್ಷಮುಖ್ಯಖಿಳಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳುಪಡೆದರೂ॥ ಮುತ್ತೆತತ್ಶಿವಲಿಂಗಮಂಭಜಿಸಿವಲಿಸುವರೆ । ಸಂತತಂಸಕಲಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತೆಯ । ಪ್ಸಂತಪ್ರಣವೊಕ್ತಪಂಚಾಕ್ಷರದನ್ಯಾಸಪ್ರೂರಿತವಾಗಿರುಪಸುಚಂದಾ ॥ ೨೭ ॥ ವೊದಲಾದಯಾವರಣಯಧಿ ದೈವತನ್ಮೂರ್ತಿ । ವಿಧಿವಿಧಾನಮನುತನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಗಳನೆಲ್ಲ। ಮುದದಿಂದತಿಳುಪಿಮಿವಕೆಲ್ಲಪ್ರಾಣಾಯಾ ಮಹಂಸಮಂತ್ರವೆ ಮುಖ್ಯವ್ರೂ ॥ ಮದನಾರಿಶಿವಲಿಂಗಮಂಭಜಿಪ ಭಕ್ತರಿಗೆ । ನದಿತಟಾಕಂಕೂಪಜಲಧಿಸುಸ್ನಾನಮಂ । ಮುದದಿಂದಗೈದು ಶ್ರೀಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಧರಿಸಿಪರಿಶುದ್ಧನಾಗೀ ॥ ೨೮ ॥ ಅಂಗಶುಧ್ಯಾತ್ಮಶುದ್ಧಿಯಾಪ

ಶುದ್ಧಿಯಿಂ । ಮಂಗಳಸುಜಲಪುಷ್ಪ ಮುಖ್ಯಸಕಲೋಕರಣಂಗಳಸು ಶುದ್ಧಿ
ಯಿಂಗೈದುಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತಮಹಾಲಿಂಗಮುಮನುಪೋಲಿದಾ ॥ ಹಿಂಗದೆವಾಮ
ಕರಕಮಲಕಂಧ್ಯಾನಿಸುತ। ಸಾಂಗವಿಂಜಲಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಧೂಪಮಂಗಳಾರ
ತಿವಳಸುತಾಂಬೂಲಸಹಯಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದರ್ಚಿಸೀ ॥ ೨೯ ॥ ಯಿಂತ
ಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆವೇದಮಂತ್ರೋಕ್ತದಿಂ । ಸಂತಸವಿಕ್ರಮತಪ್ಪದಂತೆಯರ್ಚಿ
ಸುತೆಬಳಿ । ಕಂತರಂಗದಿಯಿಷ್ಟಭಾವಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗತ್ರಯವನೊಂದುಗೊ
ಳಿಸೀ ॥ ಸಂತತಂಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಸಹಸ್ರದಳಕಮಲ । ಮಂತದರಕರ್ನಿಕಾ
ಮಧ್ಯಬಹುಶಸಿಸೂರ್ಯ । ಕಾಂತಿಪ್ರಜ್ವಲಿಪತದಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಮನುವಾ
ಮನೋದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ॥೩೦॥ ಪೊಂದುಗೊಳಿಸುತ್ತ ನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಂಪರಮಸಾ।
ನಂದವಿಂದೇಕಚಿತ್ತದಲಿಧ್ಯಾನಿಸಲೀಶ । ಬಂದುಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷಮಾಗುವನುಮಶದಿ
ಷ್ಟನುಂ । ಪಡೆಗುಸುಖಿಯಪ್ಪುದೆನುತೇ ॥ ಬಂಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ
ಬೋಧಿಸಲರಿದು । ವಂದಾರಭುಜನಾಗಿಹರುಷದಿಂಪೈಪುಳಕಿ । ಸಂದುಭಾ
ಷ್ಪಾಂಬುವಂಸುರಿಸುತ್ತ ಪರವಶಾನಂದಾಬ್ಧಿಕಲ್ಲೋಲದೀ ॥ ೩೧ ॥ ಮುಳು
ಮುಳುಗಿಯೇಳುತ್ತ ಹರವರಿಯದಾನಂದ । ದೊಳುಸೇರ್ಚಿಸರೆಬಿಗಿದುಗದ್ಗದ
ಸ್ವರವೆರಸಿ । ಗಳತವದಿಗುರುವೆಸದ್ಗುರುವೆಮದ್ಗುರುವೆಚಿದ್ಗುರುವಮತ್ಕಲ್ಪತ
ರುವೇ ॥ ಖಳನಾನುಯನ್ನಹೃನ್ನಿಳಯದೊಳುಮರಗಿದ । ಅಲಘುತಿಮಿರವ
ನು ಚಿತ್ಸೂರ್ಯನಿಂಜಳಗಿಸಿದೆ। ಯಿಳೆಯೊಳಾನೆಂಕೃತಾರ್ಥನೊನಿಮಂಕಾರು
ಣ್ಯಪರಮಾಮೃತಮನುಪುಂಡಾ ॥ ೩೨ ॥ ಸಂತ್ಸುಷ್ಟನಾದೆಗುರುರಾಯ ನೀ
ನೊಲಿದಬಳಿ । ಕಂತಕಾರಿಯನುಪೂಜಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಸುವದರಿದೆ । ಮುಂತೆಕಂಗು
ರುಡಂಗೆಬೆಳಪಕಣ್ಗಳನೀಯ್ಯೆ ಸತ್ಪಥದಿನಡೆಯಲಿಹನೇ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಗುರು
ವರನಚರಣಗಳಪೂಜಿಸುತೆ ಸಂತಸದಿತಚ್ಚರಣತೀರ್ಥಮಂಸವಿದುಪೋ। ರಂ
ತೆಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂಬಡಿಸಿಶಿವಗಿತ್ತುಗುರುಸವಿದತಸೇಷಾನ್ನಮಂ ॥೩೩॥ ಬಾ
ಣಾಖ್ಯಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂತಾನುಂಡು।ಸಾನುರಾಗದಿಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯಗು
ರುಕುಲಾ ।ಗ್ರಣಿಯಂಘ್ರಿದ್ವಯವಶಿರಿಮಸ್ತಕದಿಪೊತ್ತುವಂದಿಸಲುಪಲಿದೆಂದ
ನಾ ॥ ನೀನುಕಾಮಾದಿಗುಣಗಳನುಳಿದುಸುಜನಸಂ । ತಾನವೊಡನಾ
ಡಿಮಂತ್ರಿಯುಮಂಸ್ವದೇಶವಿ । ತಾನದಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಗಳನುಪರಿಪಾಲಿಸುತೆ
ಸರ್ವಜನಸಮ್ಮತದೊಳಿಹ ॥ ೩೪ ॥ ಗಿರಿಜೇಶನಂಘ್ರಿಕಮಲವನುತ್ರಿ
ಕಾಲದೊಳು । ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಲೊಲಿದುನಿಜರೊಳು । ಕಾತ

ಯಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆಲ್ಲವಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲರ್ಚಿಸುಯೆನುತೇ ‖ ವರಶಿಷ್ಯನನು ಪರಸಿವರಕರವಸಿರಿದಲೆಯೊೞ । ಅರಿಸಿಪೋದಪೆವುಸುಖಿಬಾಳೆನಲುಗುರು ವರನ । ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆಮಧುಪಾಳಿಯೆರಗುವ್ರೋಲುಮುಗುಟಮಣಿ ಮಿರುಗಲೆರಗೇ ‖ ೩೫ ‖ ಫಣೆಯುಪಿಡಿಪೆತ್ತುತ್ತೆವೊಗನೋಡಿಯಧಿಕ ಮಂ। ನ್ನಣೆಯಿಂದಬೀಳ್ಕೊಡಲುಪೊರಮಟ್ಟುಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಾನಿಬರುಬಂದು ಯೆರಗಲುಪರಸಿಭಾರ್ಗವನಿಜಾಶ್ರಮಕೆಪೋಗಲತ್ತಾ। ಘವಮನೋಲ್ಲಾಸ ದಿಂದಿತ್ತಬಾಣಾಸುರನು । ವಿನಯುದಿಂದಿರುತಿರ್ಪೊಂದಿನವುದಯದೊಳೆಗೆದ್ದು ಮನೆಯಪೊರಮಟ್ಟುಶೌಚಾಚಮಾನಂಗೈದು ಮಜ್ಜಲನಾಯವಪೋಗಲಾ ‖ ೩೬ ‖ ಪನುತೆಯರುತಮತಮಗೆತವಕಿಸುತಪನ್ನೀರ । ಕನಕಕಟಹದಿಕಾಯ್ದಘರ್ಮೋದಕವಬೆರಸಿವಿಲಯದಿಂ ಸ್ವರ್ಣದಂಬಿಗೆಗಳಲಿಪೊಗೆಪೊಗೆದು ಯೆಂದುತ್ತಿರ್ದರುಮೆಂತೇನೇ ‖ ವನಿತೆಯರತವೆರನ್ನೆ ಸರಸಗುಣಸಂಪನ್ನೆ । ಮನಸಿಜನಮುಂಗೈಯ್ಯ ಗಿಳಿಯಿಪೋಹನದಮಳಿಯೆ । ವಿನಯದಿಂಕೇಳುಖಳರಾಯನಸ್ನಾನಂಗೈದಪರಿಯೆಸಚ್ಚರಿಯತೋರೆಯಾ ‖ ೩೭ ‖ ಯಿಡಿಕಿರಿದಪೊಲಿಪಯೋಧರದವಡ್ಡಣೆಯಿಂ । ಕಡೆಗಣ್ಣಸಂಚಲಕಟಾಕ್ಷದುರೆಮಿಂಚಿನಿಂ । ಕುಡಿಪುರ್ಬಿನಿಂದ್ರಚಾಪದಕಾಲಿಲಳೆಟ್ಟತೊಡರುಲಿಯಿಪೊಳಗಿನಿಂದೇ ‖ ಯಡೆವಿಡದೆಕಡೆವವೇರ್ವರುಷದಂದದಲಿಯಾ । ಮಡದಿಯರಮುಡಿಜಡಿಯುಬಡನಡುಬಳುಕೆಕುಚ । ದೆಡೆಯುಮಣಿವಲಯತೊಡಂಕುತಿರಲುತವಕದಿಂತಮತಮಗೆಯೆಂದುತ್ತಲೀ ‖ ೩೮ ‖ ಚಂದನಸುಕಾಷ್ಟದಿಂಕಾಯ್ದುಪುಷ್ಪೋದಕದಿ। ಬಂಧುರದಶ್ರೀಗಂಧರಾರುವಂಮರ್ದಿಸಿದ । ಗಂಧಪನ್ನೀರಮಿಸ್ರಿಸಿದಪರಿಮಳಜಲದಿ । ತಮ್ಮತನುಗಂಧದೊಡನೇ ‖ ತಂದುತಂದೆರೆವುತಿರೆಮಿಂದವಾರಿಯುಪರಿದು । ಬಂದುಪೊರಮಳೆಯಮಡುಗಟ್ಟಿರಲುಮಲಯಾದ್ರಿ । ಯಿಂದಮೂರುತನುಮಲಯಜವಪ್ರೊತ್ತೈದಿಯಾನಗರದೊಳುಪೋಗಿಸಿದಂತೇ ‖ ೩೯ ‖ ಪರಿಮಳಕದಂಬತಜ್ಜಲದಿಂದಸೂಸಿಯಾ । ಪುರವನಾವರಿಸಲಸುರೇಂದ್ರಸ್ನಾನವಮಾಡ । ಲರಿದುತರುಣಿಯರುಧೌತಮನೀಯ್ಯೆಲಳಿವಟ್ಟುಮಣಿಖಚಿತ ಪಾವುಗೆಗಳಾ ‖ ತ್ವರಿತದಿಂದೀಯ್ಯಲವನಡಿಯುಗಂಗಳಿಗಮರ್ಚಿ । ಧರಹಸಿತವದನೆಯೆರಬಾಹುದಂಡವಪಿಡಿದು । ಭರದಿಬಚ್ಚಲನಿಳಿದುದೇವತಾರ್ಚನೆಯಭವನವಪೊಗಲುಕಂಗೊಳಿಸಿತಾ ‖ ೪೦ ‖ ನಾರಿಯರುಷಡ್ಗವ್ಯಸಂಮಾರ್ಜನೆಯನೆಸಗಿ । ತಾರಚೂರ್ಣದರಂಗವಲ್ಲಿಮಂವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಚಾರುನವವತ್ರಕೀಲಿಸಿದ

ವಸುಮಯುದಗನ್ನುಗೆಗೈದಲಂಕರಿಸಿರೇ ॥ ಪೋರಂತೆಸಹಸ್ರಸೊಡರ್ಗಂಭ
ಗಳನಿಲಿಸಿವಲ । ವೇರಿವಿನಿಯೋಗದಬಲಿಯರಖಿಳಪೂಳಿಗವ । ಸೇರುವೆಯೊ
ಳಂಪಿಡಿದುಮನಿಂದಿರಲುಯಸುರೇಂದ್ರನೀಕ್ಷಿಸುತೇಸಂತಸದೊಳಂ ॥ ೪೧ ॥
ಬಂದುಕೆಲಬಲಿವಿಸಾಲ್ಗೊಂಡುನಿಂದಿಹಪೂರ್ಣ । ಯಿಂದುವದನೆಯರನೀಕ್ಷಿಸು
ತಮನವೇರ್ಚಿಸಾ । ಸಂದದಿಂದೈತಂದುಮಣಿಮಯದಸೇದಿಕೆಯನಡರುತಸು
ಖಾಸನದೊಳಂ ॥ ಸಂದುಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲುಮನೋರಾಗದಿಂ । ಬಂಧು
ರಮಹಾಲಿಂಗಪೂಜೆಗುಜ್ಜುಗವಾಂತ । ದಂದಮಂಕೇಳುಚಂಪಕಗಂಧಿಮನ
ವೊಲಿದು ಪೇಳ್ವೆಯತಿಚಿತ್ರಮೆನಲುಂ ॥ ೪೨ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೂ
ಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀ
ಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವೊಲಿದೂ ॥ ಯಿದನು ಸರ
ಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂ
ತಸವಿ। ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೯೮೭-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಬಾಣನು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಮಾಡಿದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಲಿಂಗಾರ್ಚನಂಗೈಯ್ಯೆ । ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೀಶನಿಜದೋರಿಯುವ । ಕುರಿತಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂಸಲಿಸಿಶಂಕರಪ್ರೋಗಲಸುರೇಂದ್ರಸುಖಮಿರ್ದನೂ ॥ ಪದ ॥ ಶಿವಜವಕ್ಷಸ್ತಸನ್ಮಿತ್ರಪಾವನಗಾತ್ರ । ಶಿವಜಿವಿಮಳಾರ್ಧಾಂಗವಾಮಹಸ್ತಕುರಂಗ । ಶಿವಜನಾರ್ಚವಪುಭಸ್ಮಧರಮಭಯಕರಶಿವಕಳಾನೆರೆಶೇಖರಾ ॥ ಶಿವಜಭವನಗ್ರಮಸ್ತಕಭೇದಸವಿನೋದ । ಶಿವಗಣೇಶ್ವರವಲಯುರಜತಾದ್ರಿವಲನಿಲಯ। ಶಿವಕಾದಲೆಯರಾಮೆಶನೊಲವಾಂತು ಶಿವಕಥಾಮೃತವವೇಳಾ ॥ ೧ ॥ ಚಿತ್ರಭವಹರನೊಡನೆಮಡನಮಂದಿರಪ್ರೊಗಲು । ಬಿತ್ತಿಶಸಿಗಲ್ಗಳೊಳುತನ್ನಪ್ರತಿಬಿಂಬಯ । ಜ್ಯೋತಿತ್ತಿದಂತಿರೆನನ್ನಪ್ಮ್ಯಾಲೆತಂದಹನೆಸವತಿಯುರೆನುತಕರವೆತ್ತಲಾ ॥ ಅತ್ತಲವುತೋಳ್ಗಳಂನೆಗಹೆಕೋಂದವರುವೆು । ನುತ್ತೆಹೆಂತಿರುಗುತಿರಲರಿದುತಭಾಯೆನೋ। ಡುತ್ತಮುನಿವರೆಯೆಂದು ತಿಳಿಪಿದಗಜೇಶ್ವರನಕಾರ್ತುನಾಂಪೇಳ್ವೆಕೇಳಾ ॥ ೨ ॥ ತೊರಬಲ್ಮೊಲೆಯಭಾಮಿನಿಸಿರನ್ನೆಯೊಲಿದುಯುವ । ಥಾರಿಸುಗೆನಿನ್ನಶ್ರವಣದ್ವಯೆಂಗಳಕ್ಷುದೆಗೆ । ಚಾರುಸತ್ಕಥೆಯಮೃತರಸವೆರೆದುತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನುಮದುಯಂತೆರೆದೊಡೇ ॥ ಆರಕ್ಕಸರರಾಯ ಬಾಣಾಖ್ಯಮಣಿಪೀಠವೇರಿಮಂಡಿಸಲಖಿಳಕಳವಿಳಾಸದವರಿ । ಚಾರಿಯುರುತಮತಮಗಗೆನ್ನೆರೆದುವುಪಕರಣಾಗಳನೆರಸುತಿರ್ದರುತವಕದೀ ॥ ೩ ॥ ಯೋಣಾಂಕವರಿಪೂರ್ಣಭಾಸುರಾನನೆತರು

೪ । ಯೇಣಲೋಚನೆಭ್ರಮರನಿಭಕೇಶಿಯಾಸಿತಘಣಿವೇಣಿಕಂಬುಗ್ರೀವೆಕನ
ಕಕಂತುಕವಕ್ಷಜಾತೆವಾರಿಜಸುಗಂಧೀ ॥ ಬಾಣಾಖ್ಯನಮಳಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ
ಗೆವಲಿದು । ಮಾಣಿಕ್ಯಸುಪ್ರಭಾನುಯದಿಜೆಳಗುವಕನಕ । ಕಾಣದೀವಿಗೆಯ
ತಂದಿರಿಸಿದಳುವಳಿವೃತ್ತವೊಳುಕಿನುರೆಪುಥಳಿಯೊಳೂ ॥೪॥ ಭೃಂಗಕುಂತಳದ
ಬಲ್ಮುಡಿಜಡಿವುತಿರಲುರದ । ಪೊಂಗಲಶವೊಲೆಯುಗದ ಮಧ್ಯಮಣಿಪದಕಯು
ಸುರಂ । ಗರೆಬಡನಡುಬಳುಂಕೆಕರಿಕರ ಮನೆರೆವೋಲ್ವತೊಳ್ಗಳನು ಸಾಚೀ॥
ರಂಗೆಸೆವರತ್ನ ಮಯಕಂಕಣದವು ಭಯಹಸ್ತಂಗಳಿಂಪಿಡಿದುಕಾಲ್ಪೊಡರ
ಘಲತ್ಕಾರದಿಂದಂಗನೆಯು ಮಣಿಖಚಿತಕನಕಮ ಯದಡ್ಡಣಿಗೆ ತಂದಿಲಿಸಿದ
ಳುಗಮುಕದೀ॥೫॥ ವಜ್ರಸಾಲ್ರದನೆವಾರಿಜವದನೆವಾವಮಾಕ್ಷಿ।ಅಬ್ಜಕೋರಕವ
ಕ್ಷಜಾತಮಿತಗುಣಯುತೆ। ಗುಜ್ಜಡಿಸುಹಂಸಯಾನೆಯುಗುರುಪೃಥುಜಗನೆಚಾ
ರುರಂಭೋರುಯುಗಳೀ ॥ ಕಜ್ಜಳದಕಡೆಗಣ್ಣವೆಳಗಿನಿಂದಾಭರಣ । ಪ್ರಜ್ವ
ಲವತನು ಕಾಂತಿಯಿಂವನವಮಣಿಕನಕ । ಮಜ್ಜನಸುಗಾಲೆಯಂಸಾರ್ಚನಿಂ
ದಳುಪೊನ್ನಪುಥಳ ಜ್ಯೋತಿದಂತ್ತೀ ॥ ೬ ॥ ಛತ್ರಚಾಮರಕುಂಚಕಾಳಂ
ಜಿಬಿಜ್ಜಣಿಯು । ನೇತ್ರಗಳವರಿಪರಿಯುವಿನಿ ಯೋಗದೂಳಿಗವ । ಧಾತ್ರಿಪನ
ಸಮ್ಮುಖದಿಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರಲು । ಮರ್ದಳೆತಾಳುವಾಂಗವೇಣೀ ॥ ಚಿತ್ರದಿಂ
ನುಡಿಸುತ್ತಗಾನಗೀತದಗತಿಗೆ । ಸೂತ್ರಮಮ್ಮಿಡಿದಂತ್ತೆ ವೆಳೆವೆಣ್ಗಳಾಡು
ತಿರೆ । ಶ್ರೋತ್ರೆಯರು ಶೃತಿಘೋಷಗೈವುತಿರೆ ಭೇರಿಕಹಳಾರವಂಪ್ರೋಕ್ಷಲೊ
ಡನೇ ॥ ೭ ॥ ಲೇಸಿನಿಂ ಕೇಳವಂಗುರುವರನ ಧ್ಯಾನದಿಂ । ಭಾಸುರಸುವರಕ
ರದಮಧ್ಯಾಕನಿಷ್ಟ ಜೆರ । ಲೊಸರಿಸಿಯುಳಿದಯಂಗುಲ ತ್ರಯಂಗಳಲಿನಾ
ಸಾಗ್ರಮಂಪಿಡಿದುಯಡದೀ ॥ ಸೂಸುತಿಹಮಾರುತನ ಬ್ರಹ್ಮನದಿದೈವವಹ।
ಲೇಸಿನಅಕಾರಮಂಸ್ಮರಿಸುತ್ತಯೊಡೆಯೊಳು। ಆಸಮೀರನನುರೇಚಿಸಿ ಪಿಷ್ಣು
ವದಿದೈವವಹಕಾರವನು ವಲಿದೂ ॥ ೮ ॥ ತಾಸ್ಮರಿಸಿಪಿಂಗಳೆ ಯೊಳಂಮಿರದೆ
ಪೂರಿಸುತ । ಯೋಕನಧಿಕರ್ತುವಹಮ ಕಾರನೆನಹಿನಿಂ । ಸುಷುಮ್ನೆಯೊಳು
ಯಥಾಶಕ್ತಿಯಿಂಕುಂಭಿಸುತತನು ಮಧ್ಯದಿಂಚರಿಸುವಾ ॥ ಶ್ರೀಶಿವಸುಶಕ್ತಿ
ಯೆರಮೂಲ ಬೀಜಂಹಕಾರಸಕಾರು ಭಯವ್ರಣಮಂಬಿಂದು ಸಂಯುಕ್ತದಿ
ಸ್ಮರಿಸದುಚ್ಚರಣೆಹಂಸಗಾ ಯಾತ್ರಿಮಂತ್ರದಿಪ್ರಾಣಾಯಾಮಮುಮನೂ ॥
ತೀರಿಸುತಬಹುವಿಧ ದನ್ಯಾಸಂಗಳಂಗೈದು । ವೈರಂತೆಸುಖಚಂಡಮುಖ್ಯ
ಯಾವರಣಗಳ । ಪೂರಿಸಿಯೆನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಕನಕಮಯಯಾದಾರದ

ಲ್ಲಿಯಸೆವಾ ॥ ಚಾರುತರಶ್ರೀಮದ್ವಿಭೂತಿ ಘುಟಿಕೆಯನೊಲಿದು । ಭೋರಮ
ಣತನ್ನ ವರಕರದಸುಕುರಂಗ ಮುದ್ರೆರುಚಿರದಿಂಪಿಡಿದುವಿಮಳಮಾನಸ್ತೋಕ್ತ
ಮಂತ್ರದಿಂದೆತ್ತಿಬಳಿಕಾ ॥ ೧೦ ॥ ವಾಮಕರತಳದೊಳಂ ಮಬುಗಿಬಲಗೈ
ಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರೇಮದಿಂಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಂತ್ರಿಯಂಬಕಮಂತ್ರದಾಮಂತ್ರಿಯೊಯು
ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೊಲಿದುಯಭಿಮಂತ್ರಿಸುತನ ಮಸ್ಕರಿಸುತಾ ॥ ವಾಮಹಸ್ತಾ
ಬ್ಜದೊಳಗಿಟ್ಟುವರಕರಕಮಲ । ದಾಮಧ್ಯಮೂರಂಗುಲಿಯಲಿತ್ರಿ ಪುಂಡ್ರ
ಮಂ । ಸಾವೊದದಿಂದೆಧರಿಸುತಲಿರ್ದನ ಸುರೇಂದ್ರಕಂಬುಕಂದರೀ ॥ ೧೧ ॥
ವರಭಸ್ಮಸ್ನಾನವುದ್ಧೂಳಗೈದು । ನಿರುತತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಿಂಸಿರ ಬಾಳಕರ್ಣಯು
ಗಯರಡುನೇತ್ರ ನ್ನಾಸಮುಖಕಂಠಯುಗ್ಮವೊಳಕೈ ಮುಂಗೈದ್ವಿತೀದ್ವಿ
ತೀ ॥ ಮೆರೆವೆರ್ದೆಯು ಹೃದಯನಾಭಿಯು ಗುಧಂಗುಂಜೆಯಂ । ವಮರುಯ
ಗಳಸ್ಫಿಗ್ಬಿಂಬಯುಗಜಾನುಜಂಘೆಯುದವು। ನೆರೆವಿಂತ್ತಿಬತ್ತೀಶಸ್ತಾನಂಗವ
ಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಭಸಿತಧಾರಣಂಗೈವುತೇ ॥ ೧೨ ॥ ಶಿವನಕ್ಷಿಮಣಿಮಾಲೆವೊಗಶಂಕೆ
ಕ್ರಮವರಿದುತನೆ ಸಿಖಾಮೂರ್ಧ್ನಿಕರ್ನಕಂಕಂಠವಕ್ಷಬಾ । ಹುವಿನಲ್ಲಿಮುಂ
ಗೈವುದರಬಂದಂಪವೀತಂ ವಿಂಶಿತಾಣಗಳೊಳೊ ॥ ಯವಧರಿಸಿವ್ಯಶರೀರಿಯಾ
ಗುತಪುಷ್ಪಯ । ಪ್ಪವನಾಂತು ಶುಕ್ತಿ ಮುದ್ರೆಯಲಿಮಂತ್ರೋಕ್ತದಿಂ ॥
ವಿವಿಧವುಪಕರಣಗಳಗರ್ಘ್ಯಮುಮನಿತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಿಗೈವುತ್ತೆಬಳಿಕಾ ॥೧೩॥
ಪುರವುತ್ತಮಾಂಗದಸಿಖಾಮೂಲಸ್ತಿತರ್ನ । ಕರಡಿಗೆಯುಮೆಲ್ಲನಯಿಳುಹಿಮು
ಚ್ಚಳಗಳೆದು । ತರಣಿಶಸಿಸುಪ್ರಭಾಮಯವರಂ ಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗವನು ವರಕರ
ದಿತಿಗದೂ ॥ ನಿರುತಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಿಟ್ಟು । ಯಿರದೆವುಪಕರ
ಣಂಗಳಾಂತುನಿಂದಿರ್ದಹಿಮ । ಕರವದನೆಯರದೆಸೆಯ ಸನ್ನೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲು
ಯರಿದೀವುತಿರ್ದರಬಲೇ ॥ ೧೪ ॥ ಕಾರ್ಗುರುಳಕೇಕಿದಂ ಮಿಲ್ಲಿಕಂಬುಗ್ರೀ
ವೆ । ದೀರ್ಘಕರ್ನಾಯತೇಕ್ಷಣೆಶುಕ್ತಿಶ್ರೋತ್ರೆ । ನಿರ್ಗತಗುರೊರೊಜೆಗಂ
ಧಗಂಧಿನಿ ಮದೇಭಗಾಮಿನೀ ॥ ದುರ್ಗುಣವಿದೂರೆ ನವಿದಂತಪಕ್ತಿಯಳು
ಹೊ । ಗರ್ಗರೆವತನುಕಾಂತಿಯಿಂದೆ ತವಕದೊಳೈದಿ । ಅರ್ಘ್ಯವಸುಪಾತ್ರೆ
ಮುಮನಿಯ್ಯಲ ಸುರೇಂದ್ರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಯರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತನೂ ॥ ೧೫ ॥ ಪಾದ
ಶಿಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿ ಚಾರುತರದಷ । ಟ್ಪಾದನಿಭಕೇಶಿಯಳಿ ವಾಸಿರಾಜಿತಗೂ
ಡ । ಪಾದವುನ್ನತಕೃಷ್ಣವೇಣಿಪಲ್ಲವಪಾಣಿಮಧುರಶುಕವಾಣಿತನ್ನಾ ॥ ಪಾದ
ಪಾದದೊಳುತಳೆದ ತೊಡರುಲಿಯೊಡನೆ ಹಂಸಗತಿ । ಪಾದಜಲಪಾತ್ರೆಮುಮ

ನೀಯೆಸುರಮವಿನುತ । ಪಾದಪಂಕಜಮಹಾಲಿಂಗದೇವಂಗೆಪಾದ್ಯೋದಕವನೆ
ರದನೊಲಿದುದೂ ॥ ೧೬ ॥ ಸೂಚಿಸಲುಪ್ರೊಲಿದು ಸಾಮಜಗಮನೆಮರಿಹರಿಣ।
ಲೋಚನೆಯುಲಲಿತಾಂಗಿರಮಣಿಯ್ಯತರದನೀ । ಲಾಚಲಸುಚಿಕುರೆ ಚಂಪಕ
ಘ್ರಾಣಿಪಲ್ಲವಪಾಣಿಯಹಿವೇಣಿಯಹಿವೇಣಿಯಮೃತಾ॥ ರೋಚಿಸಂಪೂರ್ಣರಾ
ಜಿತವದನೆಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ । ವೀಚಿಚೆಲ್ವಾಂಬರದದಿವ್ಯಾಂಗಿ ಸೊಗಸಿನಂ । ದಾಚ
ದುರೆಜಲಪಾತ್ರಗೊಡಲುಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಯೋಚಮಾನವನಿತ್ತನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂ
ಚೆಸದ್ಗಮನೆಮಂಬುಜವವನೆಷಟ್ಸ್ವರಣ । ಸಂಚಯಸಿರೋರೊಜೆದರರುಸಿತೆ
ದಾಡಿಮರದನೆ । ಕಾಂಚನಸುಗಿರಿಗು ರೊರೋಜೆವಿಮಳವರ್ತುಳನಾಭಿತೆಳು
ರ್ವಸುರಿಯೂ ॥ ಪಂಚವರುಷಾಂಕಸೂತ್ರವಪಿಡಿದು ಕುಣಿಪನೆಳ । ಲಂಚೆ
ಪೊಂಪುಥಳಿಯೊಯನಲು ಬಳುಕತಬಂದುಪಂಚವಿ ಧದಂಮೃತಪಾತ್ರಯನಿ
ಯ್ಯೆಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಭಿಷೇಕವೆರೆದೂ ॥ ೧೮ ॥ ವಲಿದುಭಸ್ಮೋದಕವಮಂ
ತ್ರವಾರಿಯರತ್ನಂ । ಜಲವಪುಷ್ಪಾಂಬುಗಂಧೋದಕವವತೀರ್ಥ । ಸಲಿಸಿಸು
ರಚಿರಸ್ವರ್ನತೋಯಮನುನಿರ್ಮಲಸುನೀರಿಂತಿಯಪ್ರಚರಿಯಾ ॥ ಜಲದ
ಪೊಂಪಾತ್ರೆಯಿಂವೋಗೆವೋಗೆದುಸೂತ್ರವು । ಥಳಿಗಳೆಡೆಯಾಡುವಂದದಿತಮ್ಮ
ಸಿರಿವೈಯ್ಯ । ತೊಳಪನೇತ್ರಾಭರಣಚಯದಿವ್ಯಕಾಂತಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿಮುಂಬ
ರಿವುತಿರಲೂ ॥ ೧೯ ॥ ಕೊರಳಹಾರಾವಲಯುಕುಚದೆಡೆಯೊಳಟ್ಟಣಿಸೆ । ಕರ
ದಪ್ಪೊಂಬಳೆಯುಮಣಿಪಂಕಣಂ ಝಣಝಣತ್ಕರಿಸಿ ಬಡನೊಡುಬಳುಂಕೆ ನು
ಣ್ಪೊಡೆಗಳದುರೆಕಾಲ್ಪೊಡರುಲಿಯೆಘಲತ್ಕಾರದೀ ॥ ಅರಂಸಂಚವಿಂಡುಸಂಚ
ರಿಪಂತೆಪುಟ್ಟಯೊಂಬರಬಿಣ್ಪಪ್ಷೀರಶಧಿಯುಮುಳಿಗೈತರ್ಪಸರಿವೆಣ್ಗಳಂತೆಪ್ರೊಂ
ದೊಂದನೊಂದುತ್ತಿರಲುಯರೆದುಕೃತಿಮಂತೊಪ್ರಕ್ತದೀ॥ ೨೦॥ಕುಂಭಿಕುಂಭ
ಸ್ತನಾನ್ವಿತೆಯುಸೈಕತಗುಪ್ತಿಯುಂಜೋಲ್ವಗುರುತರಸಿತಂಬಿನಿಯುಂಯತಿಭ
ಟ್ಟರಂಜೊರುತಳಿರತಳಿರಡಿಯೆಕಂಬುಕಂದರಧರಾ ಕೇಂದುಸದೃಶದವಿಮಳಾ॥
ಬಿಂಬದುರೆನಗೆವೊಗದಭಾಮಿನಿಯರುಗಳೊಲಿದು । ಕುಂಭಿನೀಶನಲಿಂಗಪ್ರೂ
ಜಾವಸರದಿಪ್ಪೊಂ । ಕುಂಭೋದಕಮನುಶತಸಹಸ್ರಮಂತಂದೀಯಲೆರವೃತ್ತ
ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾ ॥ ೨೧ ॥ ಸುರರಯರೆಯಟ್ಟಿಸುಡುವಾಚಿಷಮನುಣಲೋಡನೆ।
ಮಿರದೆಪ್ರುದರಾಗ್ನಿವೆಗ್ಗಳಿಸಿಫಣಿಗಣ್ಣಿನೊಳು । ಪುರಿಯುದ್ಧುಯಡಗಣ್ಣಿಕಿಂದಿ
ಬಲನಯನಕೆಂಪೇರಿತಲೆಗಡರ್ದುದಕಟಾ ॥ ತರ್ಪಯರುನಿಮುಗೀರ್ವಾಣರ್ದುಮ
ಸ್ತಕಬಿಚ್ಚಿಯರೆಯುಲಿಲ್ಲಾಗಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿಕುಡು ಯಸುತಬಂಧುರಕರವಿ ೧ತೆ

ಳೋದಕದಿಯೆಲೆಶಾಂತಿಮಜ್ಜನವೆರೆದನಸುರೇಂದ್ರನೂ ॥ ೨೨ ॥ ಗಂಧೇಭ
ಗಮನೆಗುರುಜಘನನೆಚಂಪಕದಸು । ಗಂಧಗಂಧಿನಿಮೆಸುನಿವಟ್ಟಲೊಳು ಇ
ಷ್ಟವಿಧ।ಗಂಧಮಂತನ್ನ ತನುಸರುಗಂಪನುರೆಬೀರುತ್ತೈದಿಯೆಯುಲ್ಕೆ ಪೊಲಿದೂ॥
ಗಂಧವಹಬುಗ್ಗಭರಣನಮಳಸಿರಬಾಳಕ್ಕೆ । ಗಂಧಮಂಧರಿಸಿ ದೀರ್ಘಾಯುಮ
ಹುದೆನುತಶಿಶಿಗಂಧಮಂತ್ರರೇಚೆಪೂರ್ವಕದಿಘಣೆಯೊಳಂಧರಿಸಿದನು ಶಿವಲಿಂಗ
ಕೇ ॥ ೨೩ ॥ ಆಕ್ಷೀಣಸದ್ಗುಣಗಣಾನ್ವಿತೆಯುವಿಮಳಹರಿ । ಣಾಕ್ಷಿಯುಳು
ತಾನ್ನೈದಿಪಂಚವಿಧರತ್ನಂಗ । ಲಕ್ಷತೆಯುಕನಕವಟ್ಟಲತೀವಿಬಳುಕುತ್ತಬಂ
ದುತಂದೀಯಲೊಡನೇ ॥ ಅಕ್ಷಯನಸವಿಶಾಲನಿಟಿಲಮಧ್ಯದಲಿಪೊಸ । ತಕ್ಷತೆ
ಯಧರಿಸಿತಾನಕ್ಷಯವಪಡವೆನೆಂ । ಟಕ್ಷತೆಯನಾಮಹಾಲಿಂಗದೇವನಘಣೆಯೊ
ಳಿಟ್ಟೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದನೂ ॥ ೨೪ ॥ ಪುಷ್ಪಗೋಲನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಂಪೋಲ್ವ
ಬ್ಜ । ಪುಷ್ಪಬಾಣಾರಿಗರ್ಪಿನೆಂದೆನುತಶಿವಸೂಗಂಧಗಂಧಿನಿಯುಯುರೆ ವಿರಿದ
ಪೊಸಪುಷ್ಪಮಂಮಣಿಮಯದತಟ್ಟೆವಟ್ಟಲಲಿತರತರದಿಪೇರಿಸುತಲೊಲಿದು।
ಪುಷ್ಪಚಾಪನಪೋಲ್ವಯಸುರೇಂದ್ರಗಿಯ್ಯಲವ।ಪುಷ್ಪಬಾಣಾರಿಗರ್ಪಿಸುತ
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯತಪ್ಪದೆಪಡೆವೆನೆಂದೆನುತ ಶಿವಲಿಂಗಮಂಪುಷ್ಪದೊಳುನೆಲೆಗೊಳಿಸ
ಲೂ ॥ ೨೫ ॥ ವಾಸನೆಯಪಿಡಿಮತಿರುಗುವಭ್ರಮರಪಂಕ್ತಿಯಳೆ । ವಾಸಿನಿ
ಯುವಾರಿಜದಳಾಕ್ಷಿತಾವಿಮಳಸ । ದ್ವಾಸನೆಯನುಳ್ಳ ದಶವಿಧಧೂಪದಾರತಿ
ಯಸೊರ್ಚಿಕಡೆಸಾರಲೊಡನೇ ॥ ವಾಸವಜಮುಖ್ಯಸುರಮುನಿವಿನುತಶರಣ
ಹ್ಯ । ದ್ವಾದಸಹಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದೇವಂಗೆ ಸು । ವಾಸನೆಯಸಲಿಸಿನಿ
ರ್ದೋಷನಾಗುವೆನೆನುತದೂಪವರ್ಪಿಸಿದನೂ ॥ ೨೬ ॥ ಪಂಚಾಸ್ಯನೇಳಿಸು
ವಯುತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಮಧ್ಯಸಮ । ಪಂಚಸಾಯಕನಂಕದ್ವಾನೆನಬುದಂತತನು ।
ಸಂಚಲಕಟಾಕ್ಷಮಾಭರಣದಮರೀಚಿಯುರ । ದೂಣ್ಮಿಸುವಪ್ರಭೆಯನಾಂತೂ॥
ಪಂಚದೀಪಾಕೃತಿಯತಾಳಿದಪ್ಪೊಯುನಲೆಳೆಯ । ಮಿಂಚುನುರೆಬಳ್ಳಿವರ್ಬ್ಯ
ದಂದವಿಬಂದು । ಪಂಚಾರತಿಯನೀಯ್ಯಲಸುರೇಂದ್ರಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ಬೆಳಗಿದನು
ಘಂಟರವದೀ ॥ ೨೭ ॥ ಕರ್ಪೂರಮುಖ್ಯಪರಿಪರಿಮಂಗಳಾರತಿಯ । ಬೀರ್ಪ
ಡಿಸಿಬಡ್ಡಿಬತ್ತಿಗಳನೀಲಾಂಜನವಸರ್ಪವೇಣಿಯರು ಸರಸೂಕ್ತಿಯಿಂಪಿಡಿದು
ನಿಂದಿರ್ದರುಮದೇಪೇಳ್ವೆನೂ ॥ ದರ್ಪಕನಪೂಜೆಸುವ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯರು
ನಿಂ । ದಿರ್ಪಂತೆರಾಡಿಸುತವೊಂದೊಂದನೀವುತಿರೆ । ಸೂರ್ಪಕಾರಿಯಶತ್ರುಶಿವ
ಲಿಂಗದೇವಂಗೆ ಬೆಳಗಿನನುಬಳರಾಯನೂ ॥ ೨೮ ॥ ಅಮಣಾನ್ನಹರಿತಾನ್ನ

ಪಥ್ಯಾನ್ನಗೂಡಾನ್ನ । ಪರಮಾನ್ನಪಾಯಸಂಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಂಘೃತಂ । ಪರಿಪರಿಯಕಂದಮೂಲಾದಿಯಫಲಾವಳಿಯಮುಖ್ಯಭೋಜನದ್ರವ್ಯವಾ ॥ ತರುಣಿಯರುಪೊಸಮಿಸುನಿಪರಿವಾಣದೊಳುತೀವಿ । ಯಿರದೆತಂದೀಯ್ಯಲಾಖಿಳರಾಯೆತನ್ನಶ್ರೀಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನೈವೇದ್ಯವ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೂ ॥ ೨೯ ॥ ಶಂಭುವಿಗೆಷಡುರಸಾನ್ನಮನುಣಿಸಿ ಧನ್ಯರಿಗೆಕುಂಭಿನಿಯೊಳಧಿಕಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಪ್ಪುದುತಪ್ಪ । ದೆಂಬುದಂತಿಳಿದು ನೈವೇದ್ಯವಸಮರ್ಪಿವಿದಬಳಿಕ । ಲಾಶಿವಲಿಂಗಕೇ ॥ ನಂಬಿಸುರುಚಿರನಾಗವಳ್ಳಿಸಿತಪರ್ಣಂಗ । ಳಂಬಿಡದೆಯಷ್ಟಭಾಗಂಗೈದಸೂಪೂಗ । ದಿಂಬಿಳಿಯಚೂರ್ಣಕರ್ಪೂರರಸಹಸಿಮಳತಾಂಬೂಲವನುವಲಿದಿತ್ತನೂ ॥ ೩೦ ॥ ಯಿಂತಷ್ಟವಿಧಪೂಜಿಷೋಡಶಮದುಪಚಾರಮಂತರಿಲ್ಲದೆ । ನಿಖಿಳವಿನಿಯೋಗದೊಡನೆಮದ। ನಾಂತಕಮಹಾಲಿಂಗಮುಮನುಯರ್ಚಿಸುತಪುಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯನಿತ್ತುಮುದದೀ॥ಸಂತಸದಿತನ್ನಶ್ರೀಹಸ್ತಬ್ಜನವರತ್ನಕಾಂತಿಯುಂರಘುಗರಘುಗಿಪ ಮೃಗವರಾಸನದಿಶಸಿ । ಯಂತರಣಿಶತಕೋಟಿಸುಪ್ರಭಾಮಯದಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಮಂನುತಿಸಿದಾ ॥ ೩೧ ॥ ಯೀಶಸರ್ವೇಶನಖಿಳೇಶಜಗಧೀಶ ಭೂತೇಶ ನಗಜೇಶ ಗಿರಿವಾಸ ಶಶಿಭೂಷ । ಕೀನಾಶಮದನಾಶ ಪುರನಾಶಪರಮೇಶಯಾಕಾಶಕೇಶಾ॥ ವೃಷಸಂಕಾಶಮಹದೇವಭೋಗೀಶವಿಭೂಷಪರಿ।ತೋಷಯೋಗೀಶಚಿತ್ಕೋಶನಿರ್ಗ್ರಾಶಮುನೀಶಹೃದ್ವಾಸಸ್ವರ್ಗೇಶವಾಣೀಶಾದಿವಿಬುಧಪೋಷಾ॥೩೨॥ ಹರಹರಮಹಾದೇವ ಪರತರಮಹಾದೇವ । ನರವರಮಹಾದೇವ ಹರಿಮಿತ್ರಮಹಾದೇವ।ಹರಿನೇತ್ರಮಹದೇವ ಹರಿವರಮಹದೇವ ಹರಿಕರಮಹದೇವನೇ ॥ ಶಿರಕರಮಹದೇವವರಕರಮಹದೇವ ಹರಿಮಿತ್ರಮಹಾದೇವಸುರರಕ್ಷಮಹದೇವ । ಸರಸಿರಮಹಾದೇವಸುರರಕ್ಷಮಹದೇವ ಶಿರಮಾಲಿಮಹದೇವಪರಿಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನೊಲಿದೂ॥ ೩೩ ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತವರದಭಕ್ತಪ್ರಿಯ್ಯಾ । ಭಕ್ತಬಾಂಧವ ಭಕ್ತಜನಪೋಷ ಪರಮಸ । ದ್ಭಕ್ತದುರಿತಾಪಹರಭಕ್ತರಭವಾರ್ಣವೋತ್ತರಣಿಯತ್ಯಾಂತಕರುಣೀ ॥ ಭಕ್ತರಿಗೆಕವಿವಮಾಯಾಂಧಪ್ರಹರಣಾರ್ಕ । ಭಕ್ತರಸುಚಿತ್ತೇಷ್ಟದಾಯಕನೆನೆರೆಪರಮ । ಭಕ್ತದೇಹಿಲದೇವಕಮಕಚಕ್ರೇಶನೆಂದುಶೃತಿತತಿಗಳೊಲಿದೂ ॥ ೩೪ ॥ ಸಾರುತಿರಲರಿದೆನುಮದಲ್ಲದೆಯುತತ್ಸಾಕ್ಷಿ । ತೋರುತಿದೆವೂರ್ಧ್ವರೇತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂ । ದಾರಿಂಗೆಪೆಸಲುವ್ಪುರಿನಯನವ್ರರಿಹಸ್ತಮಿನ್ನಾರಿಗೈತ್ರಿಲೋಚನಾ ॥ ಪಾಂಗಿನೆಸಂಚವೋಗದಶಭುಜಂಡಶಸಂ

ಚ । ವಾರಿಗೆಸುನೇತ್ರರತ್ನಾಕರನಿಷಂಗಮುಹಂ । ಮೇರುಧನುಹರಿಶರಗ
ಳಿಂದಾರುತ್ರಿಪುರಮುಮನೆಚ್ಚ ಧಟಮಹವೀರರೂ ॥ ೩೫ ॥ ಹರಿಯುಜೇಂ
ದ್ರಾದ್ಯಸುರಾಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಸಾ । ಧ್ಯರುಕರ್ೂತರ್ುಭಜಿಸಿಪ್ರೇಲಿಸಲುಮವರ
ಯಿಷ್ಟಾರ್ಥ್ಯಮಿರದಿತ್ತಪರದೈರಾರುನೀನಲ್ಲದೊಡೆತೊರೆವರನಾಂಭಜಿಸುವೇ ॥
ವರಮಯೇಕೋರುದ್ರಕದ್ವಿತಿಯನೆಂದಖಿಳ । ವರವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಗ
ಳುಪಾರ್ವತಿ । ವರದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮದೈವಂಗಳೆಲಲಾಮನೆಂದು ಸುರುತಿ
ಹುವ್ರೂ ॥ ೩೬ ॥ ಯಲೆದೇವಯುಋುಮಹತ್ತಾಬಿಜೀವಾತ್ಮರೊಳು । ಸಲೆನೀ
ನೆಚೇತನಸ್ವರೂಪವಿಂಬೆಳಗುತ್ತಿರ । ಲೊಲಿದುಪೇಳ್ವವುನಿಗಮಯತ್ಯತ್ರಿಷ್ಟಾ
ದರ್ಶಾಂಗುಲನೆಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೂ ॥ ಜಲಜಜಾಂಡಗಳುಮನೇಕನಿನ್ನಯಕು
ಕ್ಷಿ । ಯೊಳುಗರ್ಭೀಕರಮಾಗಿಯಿರಲುಶಶಿರವಿಯಗ್ನಿ ॥ ಯಲಘುತವೆಯಂ
ಬಕತ್ರಯಮೆಲ್ಲಜಾಂಡಂಗಳೊಳಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿಹವ್ರೂ ॥ ೩೭ ॥ ನಿರುತಸಚ
ರಾಚರಾದಿಯುಮೆಲ್ಲನಿಮ್ಮಯ । ವರಚೇತನಸ್ವರೂಪದಿನಟಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ।
ಹರನೆಸರ್ವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆನುತಲಿಮನೇಕಪೆಸರಿಂ ॥ ಕ
ರೆವುತಿವೆಶ್ವತಿವಿಶ್ವರುತುವಿಶ್ವಚಕ್ಷುವೆ । ನೆರೆವಿಶ್ವನಾಥವಿಶ್ವಭರಿತನು ವಿಶ್ವ ।
ವರನಾಮಿಯೆನೀವೆನುತಭಾವಿಸಿಯೆ । ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆಕರ್ೂತರ್ು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಲರ್ಚಿಸಲವರದೃಢಚಿತ್ತಕೇ ॥ ಯೊಲಿದುಮವರವರಾಭಿಮತವನಿತ್ತುದರಿಂದ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆಮರುಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಮನೋರಥವ । ಸಲೆಪಡದಶಿವಲಿಂಗಗಳುಮಿ
ಹವ್ರುಯುಋುಮಹತ್ತಾತ್ಮಕನುಶಿವನೆಂಬುದಾ ॥ ೩೯ ॥ ತಿಳಿದುಸರ್ವಾತ್ಮಾಭಿ
ರಾಮುಶಿವನೆಂಬುದನು । ಪ್ರೊಲಿದು ಶ್ರೀವೀರಶೈವರುತಮ್ಮಯಾತ್ಮಂಗ । ಳೊ
ಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕಳೆಯುವ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ॥ ನಿಲಿಸಿ
ಪ್ರೂಜಿಸಿಯೊಲಿಸಿಭೋಗಭಾಗ್ಯವನುಯಿಳೆ । ಯೊಳಗೆಯನುಭವಿಸಿದೇಹಾಂ
ತ್ಯಚಾತುಃಪದವಿ । ಗಳನುಳಿದುಸತ್ಪ್ರಮಥರೊಳಗೆಯಚ್ಚುತದಿಬಾಳುವರೆಂ
ದುನಿಗವೋಕ್ತಿಯೂ ॥ ೪೦ ॥ ವ್ರುಸುರುತಿರಲರಿದೆಮ್ಮಗುರುವರಾದ್ಯರಕರ್ೂ
ತರ್ು । ಬೆಸಗೊಳಲುವೇದಮಂತ್ರಂಕ್ರಿಯ್ಯದೀಕ್ಷೆಯಿಂ । ದೊಸೆದುಶ್ರೀಯಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗೋಪದೇಶಂಗೈದು ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸದೊಳೂ ॥ ಅಸುವಿಟ್ಟುಭಜಿ
ಸುನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥ್ಯಮಹುದುಯಿೊ । ವಸುಧೆಯೊಳುಮುನ್ನಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದಲಿಂಗಗ
ಳಿ । ಗೆಸಗದಿರುಪ್ರತಿಪ್ರೂಜೆಯನ್ನು ಶ್ರೀವೀರಶೈವಾಚಾರಕದುಹಾನಿಯೂ ॥
೪೧ ॥ ಮುನ್ನಶಿವಪುತ್ರಶ್ರೀವೀರಹನುಮಂತತಾ । ತನ್ನಸತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾ

ರ್ತನೆಯುಬಲದಿಂದೆ । ಚನ್ನಾಗಿಶರನಿಧಿಯುಲಂಘಿಸುವಲಘುವ ಬೆಟ್ಟಂಗಳನು
ಕೀಳ್ಗೊತ್ತಿಗಿಯುತೀ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಯಬ್ಧಿಯನುಪ್ರೊಳ್ವಘನಸತ್ವವನ್ನು ಲೆಂಕೆ
ಯುದಹಿಪ। ಯತ್ಯಧಟಯುಸುರರುಗಳನ್ನು ಮರ್ದಿಸುವಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂವಾರ
ಗಳಕದಮಹಾವೀರತೆಯುಮುನೂ ॥೪೦॥ ನೆರೆಪಡದುಮುಹನಾಟಕಾದಿಗದ್ಯಂ
ಪದ್ಯ । ವಿರಚಿಸುತಗುಂಡಕ್ರಿಯಾದಿಸಂಗೀತದಿಂ । ಹರನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ
ನೀಕರೆಯೆನಿನ್ನ ಪದವಿಯುನುತ್ತೃಣವೆಂದುಳಿವುತೀ ॥ ಪರಿಹರಿಸಿನಾಲ್ಕುಪದವಿಗ
ಳಸ್ಮರಕಾಲಗ್ರಹ । ರುರವಣೆಯಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪರಮಸ್ವತಂತ್ರದಿಂ । ಜರೆಮರ
ಣಯವಧಿವಿಧಿಗಳಿಗೆಲಿದುವರವಿರಕ್ತನುವಹಾಗಿ ಸ್ಥಿರಬಾಳ್ವನೂ ॥ ೪೩ ॥
ಯೆಂತೆಂದುಮದ್ದುರುವರಾದ್ಯರುರೆಚೋಧಿಸುತ । ಸಂತಸದಿಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವ
ಕ್ರಿಯ್ಯಪೂರ್ವಕದಿಸಂತತಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವರಶಿವಪಲಿಂಗವಿದನೆಭ
ಜಿಸೂ ॥ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀವನೆಂದರುಹಲೊಡನೆ ಮದ । ನಾಂತಕನೆನೀವೆ
ಮತ್ಕರಸ್ಥಳದಲಿಂಗವೆಂ । ದಂತುನಾಬಗೆದುಭಜಿಸುವೆನುಯೀಲಿಂಗದೊಳು
ನಿಜದೋರಿಮತ್ಕಾಮ್ಯವಾ ॥ ೪೪ ॥ ಸಂತಸದಿಯಿತ್ತುಪರಿದಾದಿಲಿಪ್ರೆಮುಪ್ರೊಲಿ
ದುಮಾ। ಕಾಂತಪಿಂದಣದೇವದಾನವಂಮನುಮುನಿಮುಹಂತರುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಗಳುಮಹಾರಾಯರುಗಳಂ ತಲ್ಪಸುಖಮನೊಲ್ಲೇ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಸಂಕೀರ್ತ
ನಂಗೈದುಬಾಣಾಖ್ಯ । ಆತನ್ನಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಮನೊಲಿದು ಸತ್ಪ್ರಾಣ।ಕಾಂ
ತಿಚಿಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದಿಯೇಕಿಕರಿಸಿಶಿಯರ್ಕನ್ನಿಮಂಡಲಾಗ್ರಾ ॥ ೪೫ ॥ ಪರಿ
ವಿರಾಜಿಪಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಮುಹಾಮನೆಯೊ । ಳುರೆಮೆರೆವಸಹಸ್ರದಳಮಂಟ
ಪವತನ್ಮಧ್ಯ । ಸ್ಫುರಿಪಮಣಿಖಚಿತ ಸಿಹ್ಮಾಸನದಿತಲ್ಲಿಂಗಮುಮನಂ । ಸನ್ಮೂ
ರ್ತಿಗೊಳಿಸೀ ॥ ಮರುತಮನಗಳಚಲನೆನಿಲಿಸಿದೃಗ್ಮನೋಭಾವ । ವೆರಸಿಮು
ಪ್ಪುರಿಗೊಂಡುತಲ್ಲಿಂಗದೊಳುಬೆರೆದು । ಪೊರೆಗೊಳಗೆಯಂಬುಭಯಮುರದೇ
ಕರಸಮಾಗಿಪರಿಪೂರ್ಣಭಾವದಿಂದಾ ॥೪೬॥ ಬೆರೆದುಲಿಂಗಬಿತಾನುತಾನೆಲಿಂಗ
ಮುಮಾಗಿ । ಮೆರೆವಸಜ್ಯೋತಿಚಿಜ್ಯೋತಿಸಮರಸವಾಗಿ । ಪರಮನಾದು
ರ್ಮಯಮುಹಾಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗದೊಳುಕೂಡಿತನ್ನುವನುಮರದೂ ॥ ಕರಣೇಂ
ದ್ರಿಕಾಲಾಟಗಳುನಿಂದುಮನೋವಾಯು । ಜರಚಲನೆಯುಡಗಿಪಸುತ್ತೃಪೆಯು
ರತ್ತುಬಾಣಾಖ್ಯ ಪರವಶಾಬ್ಧಿಯುಮುಳುಗಿ ಯಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗಮುಮನು
ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರ್ದನೂ ॥ ೪೭ ॥ ದೂರದೂರದೊಳಿರ್ದಡಾರುಯುರಿವರುಮುವನ।
ಸಾರಸದ್ಭಕ್ತದೇಶಿಕದೇವನನೆಂದು । ಸಾರುತಿಗನಿಗವತಾರ್ಥನುಮುಪ್ರಿ

ಪ್ರದೇನೆನೆವಸದ್ಭಕ್ತರಮಳಹೃದಯೊ ॥ ವಾರಿರುಹವಾಸಿಯೊಗಿರ್ದಕಾರಣವ
ರಿದು ಮಾರಾರಿರಜತಾದ್ರಿ ಸಿಹ್ಮಾಸನದಿಯಿರುತ। ವೀರರುದ್ರಪ್ರಮಥ ಹರಿ
ಯಜೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಖೇಚರನರಾ ॥ ೪೮ ॥ ಸಕಲದಿಗ್ವರರು ನಂ
ದಿಯುಭೃಂಗಿಗಣಪನಾ । ಶಿಖಿವಹಂಗಣವರರುವಾಲೈಸುತಿರ । ಮಕಳಂಕನ
ಮರಧುನಿಕಲ್ಲೋಲಚುಂಬಿತಜಟಾಮಕುಟಮಂಡಿತಭವಾ ॥ ಪ್ರಕಟಿಸದೆತ
ನ್ನಂಗಿಸಹಿತಖಿಳನೆಯಿದ್ದು । ಶಂಕರಶ್ರೀವೃಷಭನಾರೂಢನಾಗಲುಚೆಂದಿ ।
ಭಕತವ್ಯವಹಾರಿಭಾವವನರಿದು ಮುನ್ನೆಡೆಯಿಸರ್ವಗಣರೈತರುತಿರೇ ॥ ೪೯ ॥
ಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತಪ್ರಿಯ್ಯಭಕ್ತರಬಂಧು । ಭಕ್ತರಾಧೀನಶಿವನೆಂದುಪೇಳುವ
ಯೋಗವೋಕ್ತಿನಿಶ್ಚಯಮೆಂಬುದಖಿಳಸುರಗಣರುತಿಳಿವಂತೆಪ್ರೋದಪನೊಯು
ಲೂ ॥ನರಶಾಂಕಪುರಧಿಪನ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಧ್ಯಾನ। ವೆಕ್ತದತಪ್ರೋಸ್ತೈಷ್ಠ
ಗೊಲಿಮನಿಮುಷದಿವಾಯು!ಭುಕ್ತವರಭೊಷತಲ್ಲಿಂಗದೊಳು ನಿಜದೋರಿದೆಲ್ಲ
ಮರಗಣರುಸಹಿತಾ ॥೫೦॥ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಧ್ಯಾನಮೌನಮುದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದ ।
ಶ್ರಿಷ್ಟೀಶಬಾಣಾಖ್ಯನಮಳಮಸ್ತಕದಿಕರ । ವಿಟ್ಟೀಳುಕುವರಮೆಚ್ಚಿದೆನಿನ್ನ
ಮನದಿಷ್ಟವೀವೆಪ್ರುಸಿಯೆನುಯೆನುತ್ತೇ ॥ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಾಂಗಿಶ್ರೀಯಿಷ್ಟ
ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ । ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಳಪೂಜೋದ್ಯೋಗಿಯನ್ನನೀ । ಯಿಷ್ಟಲಿಂ
ಗಧ್ಯಾನದಿಂದಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆಭಾಪುರೆಯೆಂದು ಪಿಡಿಪೆತ್ತಲೂ ॥ ೫೧ ॥ ಮುಗಿದ
ಕಂಗಳುಮಿಸುಕದವಯವಂಗಳುಶಿಳಿದು ತೆಗೆದಮನನಿಂದುಚಲಿಸದಕಾರಣವಿ
ಷಯಾಳಿ। ಪೊಗದಿಂದ್ರಿಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷಿಪಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಮೌನದೊ
ಳಿರುತ್ತೆ ॥ ಅಗಜೇಶತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳು ನಿಜದೋರಿ । ಮಗನೆಬಾರೆಂದು
ಪಿಡಿದೆತ್ತಲೇಳುತ್ತದೃಗ । ಯುಗಳಮಂತೆಗೆದು ಯೀಕ್ಷಿಸಿದಶತಕೋಟಿಸೂ
ರ್ಯ್ಯಪ್ರಭಾಮೂರ್ತಿಯೊ ॥ ೫೨ ॥ ಹರಿಯಜರುಯರಸಿಕಾಣದ ವಿಶ್ವ
ಮೂರ್ತಿಯನು । ಸುರನಿಕರಮನ್ನು ಪಶುಗೈದಾಳ್ದ ಪಶುಪತಿಯ । ಪರಮು
ನೀಂದ್ರರವಿಮಳಹೃದಬ್ಜಹದಿತೊಳಗೆಬೆಳಗುವ ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಮಯನಾ॥
ಸುರದೀರ್ಘಸಪ್ರೊತ್ತಪಿಂಗಳಜಟಾಮೌಳಿಯಂ । ಪೆರೆಯನರೆದಲೆಯನಂಪ್ರುರು
ಗಕುಂಡಲಧರನ । ತರುಣಿಶಶಿಯಂಬಕತ್ರಯುವಿಯೊಪ್ಪುತಿಹಪಂಚವಕ್ತ್ರದ
ಪ್ರಭುವಿನಾ ॥ ೫೩ ॥ ದಶಭುಜನಶೂಲಡಮರುಗಪಾಶಪರಶುಯಂ । ಕುಶ
ಮೃಗಕಪಾಲನಲಮಭಯಗಿರಿಜಾಪುರಜ । ದೆಸೆವಯಿರ್ಶೈದುಪಸ್ತಾನ್ವಿತನಪು
ಶಿರವನ್ನುಗಜಪಜಿನಸಿರಸ್ಯಾಲಿಂಪೆ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂಗಭಸ್ಮಾಲೇಪನವ

ಯವನ । ವಸೆದುಯುಪ್ಪಿದವಾಮಗಿರಿಸುತೆಯುಸಹಿತದಿಂ । ದೆಸೆವಪರಮಾತ್ಮ
ನತರಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶಪಾವನರೂಪನಾ ॥ ೫೪ ॥ ಕಂಡುಕಡುಪುಳಕ
ಮೈಗೊಂಡುರೋಮಾಳಿಪುರಿ।ಗೊಂಡುಬೆರ್ಚಿಘುಳುಘುಳಿಸಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿಬಾಷ್ಪಾಂ
ಬು । ದುಂಡುಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಂತೆಸುರಿಸುತ್ತಲಾನಂದಮೃತರಸಕಬಳವಾ ॥
ಪುಂಡುಂಡುಪರವಶಾರ್ಣವದಿತೆಂಕಾಡಿಮುಂ । ಕೊಂಡುಸದ್ಭಕ್ತಿಲಾಹರಿಯೋ
ರಿಯುತಿದೀರ್ಘೆ । ದಂಡದಂದದಿಪಾದಪುಂಡರೀತದ್ವಯಿಗಳೆಡೆಯಬಾಣಪ್ರೊಡೆ
ಗೆಡೆದೊಂದಿಸೀ ॥ ೫೫ ॥ ಮುಗುಳ್ದುಮುಗುಳ್ದಿದ್ದುಯುರಗೆದ್ದು ಶ್ರೀಹಸ್ತಾ
ಬ್ಜಯುಗಳಾಂಜುಲಿಯುನುಸಿರಿದಲೆಯೊಳುಂಸಾರ್ಚುತ್ತ । ಮಿಗೆಪರಮಸದ್ಭ
ಕ್ತಿಯಾವೇಶದಿಂದೆತನುಮರನೊತೂನದೋಲದಾಡುತೇ ॥ ಮೃಗಪಾಣಿಸಮ್ಮು
ಖವಿಶಿಖಿಗರಿಯುನಲಚುರ್ತ್ತ । ಸೊಗಸಿನಲಿಕುಣಿದಂತೆಕುಣಿಕುಣಿದುಹೆರೆಯೋ
ರಿ । ವಗೆವಹರುಷಾಶ್ರುಕಾಣಿಕೆಯುಸುರಿವಂತೆ । ಯುಂಬಕದ್ವಯುದಿಚಲ್ಲವರಿ
ಯೇ ॥ ೫೬ ॥ ಕರೆಬಿಗಿದುಗದ್ಗದಿಸಿಕಂಠಮುಬ್ಬರಸ್ವರದಿ । ವೇದದಕೊಪಲ್ಲು
ಡಿಜಿಹ್ವೆಯಿಂದೆಮಿಗಿಲಾನಂದ । ದೊರೆಯೊಳುಮ್ಮುಳುಗಿದಮನೋಲ್ಲಾಸ
ದೇಳ್ಗೆಯಿಂ । ತನ್ನತಾನಿಂತೆಂದನೂ ॥ ದುರುಳನಂದ್ಯುಪಿಷ್ಟದುರ್ಜನದುರಾತ್ಮ
ಕಮೂಢ । ಅರಿಯುದಜ್ಞಾನಿಯುವಗುಣಿಯುದಗೆ ಶಿವನೊದೆವ । ಪರಿಯೇ
ನೊಪ್ಪೇವ‌ಸುಕೃತಪುಣ್ಯಾಪ್ರೇಗುರು । ವರಾದ್ಯರಕೃಪಾರಸದಪೆಚೋರ್ ॥
೫೭ ॥ ಪರಮಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಮಹಾತ್ಮೆಯೊಯುನಗೆ । ಅರಿಯುಬಾರದು
ವೊದಲೆ ಸುರನರರೋತ್ತಾರಹ । ವಿದಸಕಕ್ಷ್ಮಸದಕ್ಕಸಾನ್ವಯುನುಮಹುದು
ಶ್ರೀಶಂಭುಕರುಣಾಂಬುನಿಧಿಯಾ ॥ ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳುಪ್ರತ್ಯೇಕನಾದ
ಪ್ರೇಸ । ದರಿಯೇಸುತಾನೆಬಲ್ಲನುಯಿನುತೆ ಶ್ರೀಪ್ರಮಾಪರನಸ್ಮರಹರನಪರತ
ರನ ಶುಭಕರನ ಶಂಕರನಚಾರಣಾಬ್ಜಂಗಳಾ ॥ ೫೮ ॥ ದೇವದೇವಪ್ರ
ಣುತದೇವವಪ್ರಣುತದೇವೇಶವರಮಹಾ । ದೇವದೇವಾಗ್ರಣಿದೇವಚಿಂತಾ
ಮಣಿ । ದೇವಮೂದೇವರಾಣ್ಮನೆಜಗಜ್ಜೀವಸಂ । ಜೀವಜೀವೇಶಯೀಶಾ॥ಭಾವ
ಜಮದಾಸಹರಭಕ್ತಜನದೃಗ್ಮನೋ । ಭಾವಭರಿತಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮಪಾವನರೂ
ಪ।ಭುವಳೆಯೊಳತಿಮೂಢನೆನ್ನರಕ್ಷಿಪುದೆಂದುನುತಿಸಿನತಿಶಾಳದಿರಲಾ॥೫೯ ॥
ಸ್ಥಿರಕಾಲಗಷ್ಟಚೆಷ್ಟಂಗಳಲಿತ್ರಿಪ್ರಾಜೆ।ವಿರಚಿಸುವಡೇಹದಂಡನೆಯಿಂದೆಯತ್ನ್ಯ
ಗ್ರ । ತರತಪವನೆಸಗುತ್ತೆಕಂದಮೂಲಂತರಗಿ । ನುಪಹಾರಗಳನುಸವಿದಾ ॥
ಅರಿಯುಪೇತವಮ್ಮಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಲಿಂಗವಯಿಪ್ಪ । ಕರಸ್ಥಳದಲಿಂಗವೆಂಬುದ

ಬಾಹ್ಯಭಜನೆಯಿಂ । ಹೊರಹೊರಗಿಬಳಸುತಿಸುತನುಮನವಿಕಾರಗಳ। ಗೆಂತೊಲಿವೆನೆಲೆಕುಮಾರಾ ॥ ೬೦ ॥ ಲಿಂಗವೆಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣವೆಲಿಂಗತತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನೋಟನೋಟವೆಲಿಂಗದೊಳುನಿಲಿಸಿ । ಕಂಗಳಂಮನೋಭಾವಗಳನೊಂದುಗೊಳಿಸಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲಿನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೆ ॥ ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸದಿಯಾರುಜಾಣಿಸಿಪರವರ । ಲಿಂಗವೆನಾನುಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವಭಜಿಪ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕರಹೃದಯಂಗಣದಿಹೆರೆಹಿಂಗದಿರುತಿಹೆನುಮದರಿಂದಲೆನ್ನಾ ॥ ೬೧ ॥ ನೀನುಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಿಕೂರ್ತುಧ್ಯಾನಿಸಲು ಸ್ವಾನುಭಾವಕೆಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದೆಬೇ। ಡೇನನಾದೊಡೆಯೊವಪುಸಿದೋಡಿಪ್ರಮಥಗಣರೆಸಾಕ್ಷಿಬೇಡುಬೇಡಾ ॥ ದಾನವೇಂದ್ರನೊಯಿಂದ್ರಪದವೋಬ್ರಹ್ಮತ್ವವೋ । ಶ್ರೀನಾಥನುರೆಸೊಬಗೋರುದ್ರಗಣದೊಡೆತನವೊ । ಭೂನಾಥಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂತೆಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೊ ಧನಿಯಂತೆನವನಿಧಿಗಳೋ ॥ ೬೨ ॥ ಯಿಂದೆಂದುಮೌಳಿಬೆಸಸಲುಕೇಳಬಾಣಾಖ್ಯಕಂದರ್ಪಹರನಪಾದಂಗಳಿಗೆಮಸ್ತಕವ । ನೊಂದಿವಂದಿಸುತಕರಕಮಲಗಳ ಮುಗಿನುಸದ್ಭಕ್ತಿರಸವೊಸರಿಸುತ್ತೇ ॥ ಹೊಂದಿದಾನಂದದಿಂಮೈವೆಚ್ಚಿಯಲಿದೇವ । ಯೆಂದೆಂಟಿಗೀಕ್ಷಣಪದವಿಯುಂಯಾನೊಲ್ಲೆ । ಸಂದಿರ್ಪಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಭಾಗಯೋನುಯಿಳೆಯೊಳಗಿಹುವರಿಯುಂತವ್ರಾ ॥ ೬೩ ॥ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿರಲಿನಿಮ್ಮನಾಂಪಿಡಿದಿರ್ಪ । ಕರಸ್ಥಲದಲಿಂಗದಲಿಭಜಿಪಭಾವವೆಸಾಕು । ವರಬಯಕೆಯಿನ್ನೊಂದಕರುಣಿಪುದುತವೆಪಾದದರುಶನಕೆನಿತ್ಯದಲ್ಲೀ॥ವರಮುಕ್ತೈಲಾಸವಾಸಕೆನಿರಪ್ಪಣೆಯಿಂದೆ । ನೆರೆಮನೋಗಮನದಿಂಬರ್ಪಸಾಮರ್ಥ್ಯ । ವಿಾಧರೆಯಭೋಗಮನುಳಿದನಂತರಂಸತ್ಪ್ರಮಥಗಣಪದವನೀವುದೆನಗೇ ॥೬೪॥ ಗೌರೀಶನೀವ್ರುವೊಲಿದುದೆಸತ್ಯಮಾದೊಡೆ । ಆರಿಸದೆಯನ್ನವಗುಣಾವಳಿಯನೆಂದುಮದ । ಸಾರೊರುಹಂಗಳಿಗೆಭೃಂಗನೆರಗಿದವ್ರೋಲುತನ್ಮಸ್ತಕವಸಾರ್ಚೀ ॥ ಸಾರಸದ್ಭಕ್ತಿರಸಮೆರವಂತೆಯುತಿಹರುಷ। ವಾರಿಯುಂಸುರಿಸುತ್ತೆಯರಗಿಯಾಳದೆಯಿರಲು । ಮಾರಾರಿಭಕ್ತಾಭಿಲಾಷೆಯೆಂತುಟೋದಯಾವಾರ್ಧಿವರ್ಧಿಸಿದಂಪದೀ ॥ ೬೫ ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತರಾಭಿಷ್ಟಾರ್ತಿಶಿವನೆಂಬಬಿರುದನುದ್ಧರಿಸುವೆನೆನುತ್ತಲಾಖಿಳಪತಿಯ । ಶಿರವ್ರುಳಯಕಸ್ತದಿಂಪಿಡಿದುಯೆತ್ತಲುಯಮರಘುನಿತುಳುಂಕಿತುಂತುರ್ಪನೀ ॥ ಯಿನದೆದ್ದುಸುರಿಯೆಪಿಡಿಮೌಕ್ತಿಕವಳಿಶಾಕೆ । ಕರಸಿದರೊಸುರಗಣರುಯಂಬಂತೆಸುರಿವುತಿರ । ಲಿರದೆಶ್ರೀಹಸ್ತಾಬ್ಜಕಮಲಂಗಳನುಮುಗಿದುನಿಂ । ದಿರ್ಪಬಾಣಾಖ್ಯಗೊಲಿದಾ ॥ ೬೬ ॥ ಯೆಲೆಕು

ವನಮುನ್ನನಿಮ್ಮನ್ವಯರುಮಮ್ಮವಂ | ವಲಿಸಿಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂಪಡೆದುಯು
ತಿಗರ್ವದಿಂ | ದಲಿಯೊರುಮಂಕಂಖಗೊಳ್ಳದೆಸ್ವರ್ಗಾದಿಬಹುಲೋಕಗಳಬಾಧಿ
ಸುತ್ತೇ || ಕಲಹಕಂಠಕರಾಗಲಪರಬಲವಂತರಿಂ | ಕೊಲಿಸೆನಿರ್ನಾಮಹಾದ
ರುನಾವುವಲಿದಿತ್ತುಬಳಿಕತೆಗವವರಲ್ಲ ತಮ್ಮಹಂಕಾರತಮ್ಮನೆಕೆಡಿಪದಣುಗಳೇ
ಳಾ || ೬೭ || ನೀನುಬಯಸಿದಫಲಪದವಿಯನುಯಿತ್ತಪೆನ | ನೂನಸಾತ್ವೀ
ಕಗುಣದಿಂದೆಪರಧರೆಯುಪರ | ಮಾನುನಿಯುಪರಥನದೊಳಾಸೆವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಸ
ರ್ವಜನಸಮ್ಮತದಲೀ || ಹಿಸವಗರ್ವಾದಿಗುಣಮುಮನುಳಿದುಪರಮಸುಜ್ಞಾನಜ
ನಸಂಪರ್ಕದಿಂಬಾಳುಮನದಿಷ್ಟ | ವೇನನಾದೊಡೆಯೀವೆನೀಗಜೆಸಗೊಂಡಂ
ತೆನಿತ್ಯನಮ್ಮಸ್ಥಾನಕೇ || ೬೮ || ಬಂದುತಮ್ಮಯದರ್ಶನಂಗೊಂಡುಮರ್ತ್ಯ
ಕೈ | ತಂದಖಿಳಭೋಗದಿಂಸುಖಿಬಾಳುನೀನುಬೇ | ಕೆಂದಾಗಪ್ರಮಥಪದವಿ
ತ್ತಪೆವುಯನುತಬಾಣಾಖ್ಯನಂಪರಸುತ್ತಲೀ || ಸಂದಸತ್ಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರೊಡ
ನೀಶರಜತಾದ್ರಿ | ಮಂದಿರಕೆಮರುತಪಥಮಡರಿಗಮನಿಸಲಿತ್ತ | ಬಂಧುರ ಮ
ನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದಲಸುರೇಂದ್ರಲಿಂದಿನತೆರದಿಸುಖಮಿರ್ದನಾ || ೬೯ || ಯಿ
ದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು | ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ
ಯುಭಿದಾನ | ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನು
ವಲಿದೂ || ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ | ಸದುಹೃದಯು
ರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸವಿ | ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌ
ಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ || ೭೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೦೯೮-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

|| ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ||

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಬಾಣನುತೋಳಂತಲೆಗಳಂಪಡೆದದ್ದು

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ದನುಜೇಂದ್ರನಿತ್ಯಶಿವದರುಶನಕೆಪೋಗುತಿರೆ । ಮುನಿದೋರ್ವದ್ವಾರಲಪಾಲಕತಿರುಸಿಡಲ್ಪೈದಿ । ಮನುಮಥಾರಿಯನೊಲಿಸಿಸಹಸ್ರಭುಜವೈನೂರುಮಸ್ತಕಂಗಳಪಡೆದನೂ ॥ ಪದಾ ॥ ವಿಶ್ವಂಭರಭುಯಗ್ನಿ ಮಾರುತಂಗಗನಸ। ಪ್ತಾಶ್ವತಾರಪತಿಯಾತ್ಮಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿಶರೀರ । ವಿಶ್ವೇಶಂಯಮ್ಯತಾಶನೇಶಪ್ರಮುಖದಿವಿಜಪಾಲಗಜನ್ಯಜೇಸಚೆಲಾ ॥ ವಿಶ್ವಸೃಡ್ಮಸ್ತಕಪಾಲಿಧರಹಸ್ತವೃಷ । ಭೇಶ್ವರತುರಂಗಸುರಗಂಗೋತ್ತಮಾಂಗಭವ । ಶಾಶ್ವತಸದಾನಂದಸನಕಾದಿಮುನಿವಂದ್ಯರಾಮೇಶಸಲಹುಸತತಂ ॥ ೧ ॥ ಮೇನಕೀಯಾತ್ಮಸಂಭೂತೆಮಂದಾಸ್ಮಿತೆ । ಮೀನಧ್ವಜಾರಿಯರ್ಧಾಂಗಿಕರುಣೋಪಾಂಗಿ । ಮೀನೆರೆಯುಪರಿಪೂರ್ಣವಕ್ತ್ರೇಹರಿಯಾತ್ರೆಸುಚರಿತ್ರೆಶಾಮಲಸುಗಾತ್ರೆ ॥ ಮೀನಾಕ್ಷಿಮಂದಾರಗಂದಗಂಧಿನಿಯುಗಜೆ। ಮೀನರಸಿವಾಣಿಶಚಿಮುಖ್ಯಮುನಿಸುರಸಿದ್ಧ। ಮಾನಿನಿವಿತಾನಸೇವಿತಚರಣೆಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಸಲಹುಗೆಮ್ಮಡಾಣೀ ॥ ೨ ॥ ಯಲೆಕಾಂತನಿನ್ನ ವಾಕ್ಚಂದ್ರನಸುಧಾಕಿರಣ । ಪೊಳಿದುಪಾನಂಗೈದುಮಸ್ಮನೋಚಕೋರತಾಂ । ನಲಸಡೆತೊಲುಪ್ತಿಯಿಂದಬಾಯ್ದೆರೆದುಮುಂಗಥೆಯಮೃಥೆಯಮೃತಕಿರಣಮುಮನೂ ॥ ವಲಿದುಹಾರೆಸಿಮಾನಸಪಕ್ಷಮನಲರ್ಚೆಯುತಿ। ನಲಿವುತಿಪೆಶದ್ರಸವನುಣಿಸಿಸಂತೃಪ್ತಿಯಂಗೊಳಿಸುಳಿದಮೇಲ್ಗಥೆಯಸನ್ನುತಿಯಸದ್ಗತಿಯನಪ್ರತಿಯಸುಪ್ರತಿಯನೂ ॥ ೩ ॥ ಕೇಳನ್ನ ಯದೆಗೆಪ್ರೊಪ್ಪ

ಪರನ್ನಪದಕವೆ । ಪೇಳುವೆನುನಿನ್ನಹೃದ್ವಾರಾಸಿಕ। ಲೋಲದೇಳ್ಗೆಯು
ಲಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚುಪಂದದಿಸವಿರಸಭರಿತಸಚ್ಚರಿತವಾ ॥ ಲೀಲೆಮಿಗೆವೇಲ್ಗೆಯ
ದೆಂತೆನಲುಬಾಣಾಖ್ಯ । ಫಾಲನಯನನವಲವಪಡೆದಮಲಶಿವಭಕ್ತಿ । ಶೀಲಸ
ದ್ವ್ರತಸದಾಚಾರದಿಂ ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯತ್ರಿಕಾಲದೀ ॥ ೪ ॥ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಪಾಡುತ್ತೆಶಿವಯೋಗಿಜಯಕೆಸಂತೃಪ್ತಿಯಂ । ಮಾಡಿಸುತ್ತೆಮವರುಬಯಸಿ
ದಸುವಸ್ತುವನೆಲ್ಲ। ನೀಡಿನಿರ್ವಂಚನೆಯೊಳಮಲಗುರುಕುಲಜಗರ್ಮಠಕ್ಷೇತ್ರ
ಪುರಗಳಿತ್ತಾ ॥ ರೂಢಿಯುಮರರ್ಗಗ್ರಹಾರಸತ್ರಮನಡಸಿ । ನಾಡಪಥಿಕರಿ
ಗೆಯುರವಟಿಗೆಪ್ರಪಹಾರಮಂ । ನೋಡುಭಯಮಾರ್ಗಂಗಳಲಿಬನತಟಾಕ
ಕೂಪರ್ಕುಸುಮವಾಟರಚಿಸೀ ॥ ೫ ॥ ಬಂದವಿದ್ವತ್ಪಂಡಿತರಪರೀಕ್ಷಿಸುತ
ಮುದ । ದಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿಮವರಯೋಗ್ಯಸುವಸ್ತು । ಸಂದೋಹಮುಮನಿತ್ತು
ಕಳುಪುತ್ತದಿಗ್ವ್ಯಾಚಕರನುಯತಿಮನ್ನಿಸುತ್ತಾ ॥ ಸಂದುಪಯದೋಚಿತಂ
ಗಳಸಲಿಪಿಸಾಗಿಸುತ । ಲಂದುತರಾಜ್ಯದಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಯನುಧರ್ಮ । ದಿಂ
ದಪರಿಪಾಲಿಸುತಧಾತರಡಯುಗುಣಿದಾನವಾಗ್ರಣಿಯುಸುಗುಣಾಮಣೀ ॥ ೬ ॥
ಯನಿಸುತ್ತಸತ್ಯಸದ್ವಾಣಿವಧುವಂ ಮುಖದಿ । ವಿನುತಚಾಗಾಂಗನೆಯುಹಸ್ತಾ
ಗ್ರದಲಿವೀರವನಿತೆಯಳ । ಭುಜದಿಧೈರ್ಯಾಂಗನೆಯುಹೃದಯದೊಳುಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಭಾಮಿನಿಯುಳಾ ॥ ಸನುಮತದಿಸದ್ಭಾವದಲ್ಲಿಯೈಶ್ವರ್ಯವಾ। ನಿನಿಯುಸರ್ವಾಂ
ಗದೊಳುಮಡುಗೆಯುತಿರ್ಪುಸಸೀಮಂತಿನಿಯುತನಗೆಡೆಯಿಲ್ಲವಾರಸೇರುವೆನೆಂ
ದುಬೆಳೆಗುತಯಿಳಾತಳವನಾ ॥ ೭ ॥ ಬಗೆವಿಳೆಯಪ್ರೋಗಿಯುಪತಿಯುಪ್ರೋ
ದ್ವರ್ಗಲುಮವನು । ಯುಗಳಜಿಹ್ವಗನೆಂದುಜರಿದಿರದೆಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ । ನೆಗಡುವ
ಳಪ್ರೋಕ್ಕುಯಿಂತ್ರಿಸಿಯುಗ್ನಿಮುಖರೆನುತಮದನುಳಿದುಸುಡುಕುತ್ತಲೀ ॥ ಖಗ
ಮಂಡಲವಸಾರ್ದುನೋಡುತಾತನವಲಿದು ಪೋಗದಿದಂತವಿಹೀನನೆನುತ ಲಮ
ರಾವತಿಯು । ನಗರಮುಮನಾಳ್ವಂದ್ರ ನೆಡೆಗೈದಿಮವಭಗಶರೀರಿಯುನುತೆಂಜ
ಗುಳುತೇ ॥ ೧೪ ॥ ಹುತವಾಹನೆಡೆಗೈದಲವಸರ್ವಭಕ್ಷಕನೆನುತಲುಳಿದುಶಮ
ನಾವತಿಯುಪ್ರೋಗಲುಬಹುಜನರ। ನತಿಬಾಧಿಪದನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಂಯುಳಿದುಶ್ರೀಲಕ್ಷ।
ಪತಿಗೈದಲವರಕ್ಕಸಾ ॥ ಮತಿಭ್ರಷ್ಟನೆಂದು ವರುಣನಪ್ರೋರ್ದಲಾತನು ।
ನ್ನತಜಡಶರೀರಿಯುನ್ನತಮುಳಿದುಪ್ರೋಗಿವಾ । ರುತನಶಾರಲುಮವನುದುಚ್ಛ
ಿತವೆಂದುಧನಪತಿಯುಬಳಿಸಾರ್ದಿೀಕ್ಷಿಸೀ ॥ ೯ ॥ ಮವತೋನ್ನನೆಂದುಧಿಕ್ಕ
ರಿಸಿ... ನಂ । ತವೆ... ತ್ರೆ... ನೆವೆ

ಗೆಪೋಗಿಯೊಲೋಚಿಸುತೆಯೀಕಾಕ್ಷಿಯನುತಲಲ್ಲಿರದೆಮರಳೀ ॥ ಭುವನನಿಧಿ
ಜಾತನಲ್ಲಿಗೆಗಮಿಸಿನೋಡುತ್ತ । ಲವಕಳಂಕಿಯುಶಾಪದಗ್ಧನೆನುತಖಿಳಲೋ।
ಕವಬಳಸಿಪೊಕ್ಕರಸಿಸರ್ವರೊಳುಪೊಂದೊಂಡು ಮವಗುಣಗಳಿರಲುಮುಳಿದು
॥ ೧೦ ॥ ಬಲುಭೂರಕರ್ತರಾಗರೆವಿರಕ್ತರುಮಾಗೆ। ಸಲೆಭೋಗಿಯಾಗಲಿಸಮ
ಸ್ತದಿಗ್ದೇಶಮಂ । ಪೋಲಿದಾಣ್ಮರಾಗಲಾಚಾರ್ಯರಾಗಲಿಶಾಂತಿಕಳೆಗಳಿಂಬೆಳಗು
ತಿರಲೀ ॥ ಯಿಳೆಯೊಳಗೆಮವರುಯಧಿಕರುವೆನಿಸಿದೊಡೆಕೀರ್ತಿಲಲನೆಮೆಚ್ಚಿ
ವಳಿಕ್ಷೀರದಿಕಪ್ಪುಪಿಟ್ಟಿರಲು। ಕೊಳುವವರಮಾನಸಕೆಯಿಂಪಹುದೆಮದರಂದದಿ
ಯಿಕೋನಾರಿಪರಿಕಿಸುತ್ತೇ ॥ ೧೧ ॥ ನಿಲ್ಲದೆಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನ ಬಾಣಾಖ್ಯ
ನಲ್ಲದೆನಿಷ್ಕಳಂಕರುಮಾಪಲೋಕದೊಳ ॥ ಗಿಲ್ಲಮುವನಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಳನು
ಪೊದ್ದಿಪರ್ದಯೋಗ್ಯವೆಂದುಬಂದು॥ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಯಿಪರ್ಂತೆರಘುಪವೆತ್ತು
ಧರೆಯೆಲ್ಲಿಸುಗುಣಾಮಣಿಪ್ರತಾಪದಿಂಬೆಳಗುತ್ತೆ। ಪುಲ್ಲಶರಹರಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂ
ಶಿವನೊಲವಪಡೆದಿರುತೊಂದುದಯದೀ ॥ ೧೨ ॥ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯತೀರ್ಚಿ ಶಿವನ
ಶ್ರೀಪಾದಕಮ । ಲಂಗಳಸುದರ್ಶನಮಕೊಂಡುಬಹೆನೆಂದೊಲಿದು । ಅಂಗವಿ
ಸಿನೆನೆಯಿತನ್ನೆ ನಖುಮಾತ್ರದಿರಜತಶೈಲಾಗ್ರದಲಿನಿಲ್ಲುತೇ ॥ ಕಂಗೊಳಿಪಸೂ
ರ್ಯಶತಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಿಂ । ಮಂಗಳಮಹಾಬೆಳಗಿನಿಂದೆಪ್ರಜ್ವಳಿಸುತಿಪ ।
ಅಂಗಭವನಾರಾತಿವಾಸಕೈಲಾಸುಸವಿಲಾಸದಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲೂ ॥ ೧೩ ॥ ತಾ
ನೊಲಿದುಮಲ್ಲಿಂದನಮಸ್ಕರಿಸಲನಿತರೊಳು । ಆನೆತಗರಂಕೋಣನರನೆಗಳಹರಿ
ಣಾಶ್ವ । ನೂನವೃಷಭಂಗಳನುಯೆರಿಬಂದಿಳಿದಿಳಿದುವಳಪೋಗುವದಿಕ್ಪತಿಗ
ಳೂ ॥ ನಾನಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಗರುಡಗಾಂಧರ್ವವಿ । ತಾನಖೇಚರರುಕಿಂಪುರು
ಷಯಕ್ಷರನೆಲ್ಲ । ಸಾನುರಾಗದಿನೋಡಿಕೊಳುತಹೆದ್ವಾರಮಂಪೋಗುತಲಿನಿ
ರಪ್ಪಣೆಯೊಳೂ ॥ ೧೪ ॥ ತೋಷದಿಂಬರವರಲುಸೂರ್ಯಶಶಿಶತಕೋಟಿ। ಭಾ
ಸಾಯಮಾನಮಣಿಖಚಿತಧಿಂರಘುಗರಘುಗಿಪ। ಕೇಸರಿಯುವಪೀಠದಾಗ್ರದಲಿಯಾ
ಕಸರ್ವೇಶಅಖಿಳಭೂತೇಶನು ॥ ಶ್ರೀಶೈಲಜಾತೆಸಂಯುಕ್ತದಿಂಮಂಡಿಸಿರ
ಲಾಸರಸಿಜಾಕ್ಷತನ್ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವದಲಿಪ । ದ್ಮಾಸನನವಕ್ಷಭಾಗದಿವಿರಾಜಿಸಲು
ಸುರಗಣರೊಡನೆದೇವೇಂದ್ರನೂ ॥ ೧೫ ॥ ಯೆಲ್ಲಮನುಮುನಿಗರುಡಗಾಂಧ
ರ್ವದಿಕ್ಪತಿಗ । ಳುತ್ತಗ್ರಹರಾಸಿಗಡಣದವಡನೆತತ್ಸಭೆಯೊ । ಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಯುಥ
ರಥರದಿಸೇರುವೆಗೊಂಡುನಿಂದುವಾಲೈಸುತಿರಲೂ ॥ ಅಲ್ಲಿಸಿರಿವಾಣಿಶಚಿಮುಖ್ಯ
ಸುರಪುನಿತೆಯರ । ಳೆಲ್ಲನಾರೀಜನರುಖಂದಗಜೆಬಿಂಗಡೆಯು । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ

ಕುಳ್ಳಿರ್ದರಲುರುದ್ರಕನ್ನೆಯರುಸಂದಣಿಗೊಂಡಿರೇ ॥ ೧೬ ॥ ಅತ್ರಿಕಶ್ಯಪ
ಸುಭಾರದ್ವಾಜವಿಮಳಾಕ್ಷ । ಮಿತ್ರವಾಶಿಷ್ಠನಾರದಮುಖ್ಯಯುತುಳಗುಪವೇ
ತ್ರಸುಷಿಗಳಾಸುಮಾಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಲಿಸನ್ಮಾರ್ತಿಗೊಂಡೊಪ್ಪಿರುತಿರೇ॥ ಪುತ್ರ
ಸ್ಕಂದನುನಂದಿಭೃಂಗಿವೀರೇಶಗಜ । ವಕ್ತ್ರರೇಣುಕದಾರುಕಂಶಂಕುಕರ್ಣ
ವಿಚಿತ್ರಗೋಕರ್ನಘಂಟಾಕರ್ಣ ಮುಖ್ಯಶ್ರೀರುದ್ರಸತ್ವ್ರಮಹೇಂದ್ರರಾ॥೧೭॥
ಚಿತ್ತಜಾಂತಕನಸನ್ನಿಧಿಯೊಳುವಿರಾಜಿಸಲು। ವತ್ಸರಿಪತತ್ಸಭಾಂತರದಿಚಂಡೇ
ಶಕರ । ವೆತ್ತಿಕಾಮಾರಿಕಾಲಾರಿತ್ರಿಪುರಾರಿವಿಧಿಯುವಧಿಭವಭಯವಿದೂರ ॥
ಮೃತ್ಯುಗಜಮೃಗರಾಜಮಾಯತಮಹರತರಣಿ। ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಕುಕ್ಷಿಸ । ದ್ಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತಪ್ರಿಯ್ಯಭಕ್ತಾಧೀನಯುಚ್ಛ್ರರಪರಾಕೆನುತ
ಲೀ ॥ ೧೮ ॥ ಕಟ್ಟಿದಿರಿನಲಿನಿಂದುವಾಮಕರದಲ್ಲಿವಸು । ಕಟ್ಟೆಗೆಯುನಾಂತು
ಸಮ್ಮುಖವಪಿಡಿಸಿಮಣಿಕಟಕ । ವಿಟ್ಟವರಕರವನೂರ್ದಕೆತ್ತಿಯುಭಯುವನು
ಕೀರ್ತಿಸುವತತ್ಸಮಯುದೀ ॥ ತಟ್ಟನೆಬಾಣಾಖ್ಯಬಂದುವನುಯರಿಡುಹಿಮ ।
ಘೃಷ್ಟಶೇಖರನೆನಿಮ್ಮಮನಃಯಿಳೆಯೊಳಗೆ। ಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಡಿಕಾತುವಲಿ
ಸಿದಸುರೇಂದ್ರಬಂದಹನೆಯುವಧಾರೆನುತಲೀ ॥ ೧೯ ॥ ಯುಚ್ಛ್ರರಪರಾಕು
ಯಿಯ್ಯಲುಕೇಳಿಯೊಶಮನ। ಪೆಚ್ಚಿಸದ್ಭಕ್ತರಭಿಲಾಷೆಯಂತುಟಿಾಸಭೆಯ।
ಅಚ್ಚರಿಯುಗಡಲೊಳ್‌ಮುಳುಗುತಿರೆ ವರಕರದಿ ಸನ್ನೆಗೈದಂಕರೆಯಲೂ ॥
ಸಚ್ಚರಿತಬಾಣಕಾಣುತ್ತಷ್ಟಮಂತ್ರಮಂ । ವುಚ್ಚರಣೆಯಿಂದದಂಡ ಪ್ರ
ಣುತಗೈದೆದ್ದು । ಜಚ್ಚಬೆದರದೆ ಭಕ್ತಿಪರವಶದಿಯ್ಯಿದಿಶಿವನಂಘ್ರಿಸನ್ನಿಧಿ
ಯೊಳಿರದೇ ॥ ೨೦ ॥ ಪೊಡೆಗೆಡಿಮ ಯಾಳದೆಯಿರಲುಶಶಿಗಂಡುಪಾ ।
ಲ್ಗಡಲುಕ್ಕಿಮೇಲ್ವರಿದಮಾಳೆ ಯಿಂದದೃಷ್ಟಿ । ಕಡುಪ್ರಭಾಮುಯುದಿಯಾ
ಲೋಕಿಸುತ ಮೊಗದಿತಿಳಿಜೊನ್ನಮಂಸುರಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ಕೊಡುತಲಭಯ
ವನುಯೇಳೇಳೆನ್ನೆನೀನಿನ್ನ । ಪಿಡಿದಕರಸ್ಥಲದಲಿಂಗದಿ ವಲಿಸಿದತ್ಯಾಂತ ।
ದೃಢತರದವೀರಸದ್ಭಕ್ತವರ ಮುಕ್ತನಿಜಶಕ್ತಬಾರೆಂದುಕರೆಯೇ ॥ ೨೧ ॥
ಮೆಲ್ಲನೆಯೆದ್ದುಸದ್ಭಕ್ತಿ ರಸತುಳುಂಕುತ್ತ । ಚಲ್ಲವರಿದಂತೆಬಾಷ್ಪಾಂಬು
ವಂಸುರಿಸಿಸ । ಮುಲ್ಲಾಸದಿನ್ನಿಂದು ಹಸ್ತಕಮಲಮುಗಿದುಕಿಂಕಸುಭಾವ
ದೊಡನೇ ॥ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಶಿವೆಶಿವರಮುಳಮೃದುವಾದ । ಪಲ್ಲವಂಗಳನೋಡಿ
ಯಾನಂದದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ । ಕಲ್ಲೋಲದೊಳುಬಿದ್ದುಮುಳಿಗ್ಯಾಡಿ ತಂಕಾಡಿಪರ
ವಶಾವೇಶದಿಂದೇ ॥ ೨೨ ॥ ವಲದಾಟನಲಿದಾಡಿ ಕುಣಿದಾಡುವವನಶ್ರೀ । ನೆಲ

ದಳಿನೇಱುಗಿಯಾಣ್ಮನು ನೋಡಿಸಂತಸವಿ । ವ್ರೊಲಿದುಮನ್ನಿಸಿತನ್ನ ಬಲದ
ಮೃಗವರಪೀಠದೊತ್ತಿನಲಿ ಯಡೆಯನಿತ್ತೂ ॥ ಕುಳಿತಖಿಳಗಣನರರ ನೋ
ಡೆಂದುಬೆಸಸಲಾ । ಖಳರಾಯವರಮವರ ತೋಷದಿಮ್ಮಂಡಿಸುತ । ಸಲ್ಲೀಲೆ
ಯಿಂತತ್ಸಭಾಡಂಬರದ ಸಡಗರವನೋಡುತಿರಲಾಸಮಯದೀ ॥ ೨೩ ॥ ಕಂ
ಬುಕಂಧರೆಶೇಳುಸಾವಿರದಹದಿನೈದು। ಅಂಬಕಂಗಳು ಮುಖ್ಯರಷ್ಟಕರುವ್ರೊ
ಪ್ಪುತಿರೆ। ಮಭತ್ತುನಾಲಿಗೆಯನಾಂತಮುವ್ವರು ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ದರೇಳಡಿಗಳಾ
ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಪುರುಷರಿರ್ವರು ಯಿರಲುಮೂವೊರ್ಲಿಯನಿತಂಬಿನಿ ಯರಿಬ್ಬ।
ರುವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲರಿದು । ಕುಂಬಿನಿಪನತಿ ಚಿತ್ರಮುವೆಂದುಪರಿಭಾವಿಸು
ತ್ತಿರಲುತತ್ಸಮಯದೀ ॥ ೨೪ ॥ ಗಾಂಧರ್ವರುಂಗಾನಮಾಡುತಿರೆ ತುಂಬು
ರರುಚಂದದಿಂಪಾಡುತಿರೆ ರಂಭಾದಿನರ್ತನದ । ಯಿಂದುವದನೆಯರು ನಟಿ
ಸುತ್ತಿರಲು ಪಂಚಮುಮಹಾವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಲೊಡನೇ॥ ನಂದೀಶನೊಲಿದುಮೃ
ದಂಗಮುಂಭಾಜಿಸಲು । ನಿಂದುಶ್ರೀಭೃಂಗಿರಿಟಿಯಾಡು ತಾಡುತಲಿದೆ । ಬಂಧು
ರಮನೊಲ್ಲಾಸದಿಂದೆ ಹಾಸಂಗೈವುತಿರ್ದನು ಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೨೫ ॥ ಪರಮಪು
ರುಷೋತ್ತಮಗೆಕಸ್ತೂರಿಯನು ಯಜಗೆ । ವರಕಿರೀಟವನುವಾಗ್ದೇವಿಗಂ
ಮೂಗುತಿಯ । ಸುರತತಿಗೆ ಶ್ರೀಗಂಧಮುಮನುಸೂರ್ಯಗೆ ಕಬ್ಬುಕುಕ್ರಂಗೆ
ದರ್ಪಣವನೂ ॥ ಪರಿಪರಿಯುಪರಿಹಾಸದಿಂದೀವುತ್ತಿರಲು ಶಂ । ಕರಗಿರಿಜೆ
ಯರುನೋಡಿಪರಹಸಿತರಾಗೆಗಣ । ಪರುಹಾಸ್ಯರಸದಿಮುಳಗಿರಲು ಬಾ
ಣಾಖ್ಯತಾನುಮಾನಂದಿಸುತಿರೇ ॥ ೨೬॥ ಯಿಂತಿಪರಿಪರಿಸೊಬಗಿನಿಂದೆಸೆವಸ
ಭೆಯಗತಿಂಥಿಣಿಯುಬಲಿಪುತ್ರನೋಡು ತಿರಲೊಡನೆಮುದ । ನಾಂತಕಮಹಾವಿ
ಷ್ಣುಮುಖ್ಯಖಿಳಸುರನಿಚಯ । ಗಳೆನುಬೀಳ್ಕೊಡಲೇಳುತೇ ॥ ಸಂತಸದಿನ
ಮಿಸಿಸರ್ವರುಪೋಗೆ ಬಾಣಭೂ। ಕಾಂತತಾನೆದ್ದುಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳಮುಕುಳದಿಂ
ನಿಂತಿರಲು ಯೀಶಮನ್ನಿಸಿನಿರೂಪ ಮನಿಯೆಪ್ರೊಡಮಟ್ಟುನತಿಸಿನುತಿಸೀ॥೨೭॥
ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀಶನಮಳಂಘ್ರಿ ಕಮಲದ್ವಯಗ । ಳಾಪುಣ್ಯಾದರ್ಶನಂಗೊಂಡುಸಿ
ನಿಂಪರನಿ । ರೂಪಮುಮನಾಂತುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮಗುಳ್ದಂದಂಡ ಪ್ರಣುತಿಯಂ
ಗೈದೇಳುತೇ ॥ ದಾಪರಮಸಂತೋಷಸುಧೆಯುಂಡು ಸಂತೃಪ್ತಿ । ಕೂಪಾರ
ದೊಳುಮುಳುಗಿಮೂಡುತ್ತೆ ಮರಳಿಸೆ। ಗೋಪುರವಪ್ರೊರಪು ತನ್ನೆನರಪುಮಾ
ತ್ರದಿ ಶೋಣಿತಾನಗರಿಗೈತರುತ್ತೇ ॥ ೨೮ ॥ ಯೆಂದಿನಂದದಿ ಸಕಲಸಾಂ
ಬ್ರಾಜ್ಯವತಿಧರ್ಮ । ದಿಂದೆಪರಿಪಾಲಿಸುತಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಬಂಧುರ

ಮಹಾಲಿಂಗಪೂಜೆಸತ್ಕ್ರಮದಿಕೋರತೆಯು ಯೆನಿಸದೆರಚಿಸಿಸುತ್ತೇ॥ ಸಂದಶಿ ವಮುತರಸದ್ಗೋಷ್ಟಿ ಯಿಂಪ್ರತಿದಿವಸಕಂದುಕಂಧರನ ಶ್ರೀಪಾದದರ್ಶನಕೆ ಬಳಿ । ಸಂಧ್ಯೆಮುವಾಕೃತ್ಯದಿಂದಿರಲು ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸತಾನೆಂದಿನಂತೇ ॥ ಪೋಗೆ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮ ಕೈಲಾಸಪುರವಕೆ । ಬ್ಬಾಗಿಲಿಯುನಾಗವಾಸ್ಕ ದಪ್ಪಾ ರಪರಿಪಾಲನಾ । ಘೋರಭೈರವಾಕೃತಿಯಿಂವಲೊಪ್ಪುತಿರಲವನಬದೆಯುಗೆ ತ ನ್ನ ಗೇ ॥ ನಾಗಕಂಕಣನಿರಪ್ಪಣೆಯುನಿತ್ತಿಹನೆಂಬು । ತಾಗರ್ವದಿಂದ್ವಾರ ಶಂಕಿಸದೆಪೋಗುತಿರೆ । ತಾಗುತ್ತಲಿರಡುರಟ್ಟೆಯಪಿಡಿಸು ಕೋಪದಿಂಜೀ ಸಿಗಗನಕ್ಕೊಗೆಯುಲೂ ॥ ೨೦ ॥ ಅರಸಮನ್ನಿಪನೆಂದು ಯನುಚರರಮನು ಸರಣೆ । ಸರಕುಗೊಳದಿರಲು ಯಿಲ್ಲದುವಕಲ್ಪಿಸಿಮವರ । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸು ವನು ಮದರಂತೆಮುವನು ಬಗೆಯದಿರಲೊಗೆ ಯೆಬಾಣಬ್ಬನೂ ॥ ಮೊರದೇ ಳ್ವಸುಂಟರಮಹಾ ಯಲರ್ಗೆಪಾರ್ಸಿಲ್ಕಿ । ಸುರಸರಣಿಯಲ್ಲಿತಿರುಗುವಸ ರಣಿಯಂತೆಯಾ । ಸುರಬಾಣನವನುತೆಪಟಭರಕಂ ಪಾತಿರುದುಗುತ್ತಿ ಪರಿದುಪೊಗೀ ॥ ೨೨ ॥ ಪತನವಾಗುತರಜತಗಿರಿ ಯಿಂದಲೈದಿಯು । ನ್ನ ತಚಕ್ರವಾಳಶೈಲಾಗ್ರದೊಳುಮೈಮರೆದು । ಅತನೂರ್ಧ್ವಯಿಂದೆದ್ದ ಬೀಳ ಬಹುದೆನಿಸನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದುಯೆಳ್ವೆತೂಲೂ ॥ ಕ್ಷಿತಿನಾಥಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಕುಳಿತುನಾ । ನತಿಗರ್ವದಿಂದವನನನುಸರಸದೆಪೋಗೆ । ಖತಿಯಿಂದಲಿಂತುಗೈ ದೀಶನೊಲವೆನಗಿರಿಲುಜೀವಿಪಿದೆ ನಿನ್ನುನಾನೂ ॥ ೨೨ ॥ ಯಿತ್ತಲ್ಲಗೈದಿಪದ ಸಂದರ್ಶನಮನೀವ । ವೃದ್ಧ್ಯಕ್ತಗೈವೆನೆಂದಂನೆನದು ಮನೋಗಮನ । ಸಿ ದ್ಧಿಯಿಂನೆನಹುಮಾತ್ರದಿಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂಬಂದು ಗೋಮತಿಯನದಿಯಾ ॥ ಶುದ್ಧೋದಕದಲಿಸ್ನಾನವಮಾಡಿಧೌತಮಂ । ಪೊದ್ದುಟ್ಟು ಜಲಪುಷ್ಪಫಲುಗ ಳಂಕೊಂಡುಪರಿ । ಶುದ್ಧಿಸ್ನಾನದಿಯುಮಳವದ್ಮಾಸನದಲಿಕುಳಿತುಪೊಲಿದು ನಿ ರ್ಜನವಾಸದೀ ॥ ೨೩ ॥ ತನ್ನಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವನುಕರಕಮಲದೊಳು । ಚನ್ನಾಗಿಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆ । ಯನ್ನಯದಿಯರ್ಪಿಸುತಮು ನ್ನಿನೊಲುಮೌನಮುದ್ರೆಯನಿಷ್ಟೆಯಿಂಜಾನಿಸೇ ॥ ಪನ್ನಗಾಭರಣಭಕ್ತಾ ಧೀನನೆಂಬಬಿರು । ದನ್ನುಂಟುಮಾಡಲ್ಕೆತಂದನೆಂಬಂತೆಪ್ರ । ಸನ್ನವಾಗುತ್ತ ಲಿಂಗದಿತನ್ನನಿಜಸ್ವರೂಪವತೋರಿಮೆಚ್ಚಿದೆನಲಾ ॥ ೨೪ ॥ ಬೇಡುಮನದಿ ಷ್ಟಯಿತ್ತಪೆನೆನಲು ಪೊಲಿದುಶಿವೆ । ಚೂಡನಿಮ್ಮಡಿಗೆಬಪೂರ್ಣದಕೆಯಾನಂಜು ವೆನು । ಬೇಡೆನಲುನೀವುಬೇಡುವೆಮುನ್ನಲಾರುಗೆವಲಿತೆಮ್ಮಲಧಿಕಮುಮ

ನೂ ॥ ಆದಿಪುಶಿವನೆಯುನ್ನ ಶಿರದಶಶಿಯೆಸಾಕ್ಷಿ । ಬೇಡಿದುದನೇನನಾದೊಡೆ
ಯೊವೆನೆನೆಹಸ್ತ।ಜೋಡಿಸಿಯೆನಿಂದುಸಂತಸದಿ ಯಲಿದೇವವಿದಿಗಿಲಾವವಸ್ತು
ವನೊಲ್ಲೆನೂ ॥ ೩೫ ॥ ಪೃಥ್ವಿಜನರೆಲ್ಲಪೊಸತೆಂಬಂತೆ ಪುರದ್ವಾರ। ದೊತ್ತಿ
ನಲೆಮೆರವವುದವನದೆ ಸತ್ಪ್ರಮಥಗಣ। ದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂದೆಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಂ
ಡಿರ್ದು ವದರ್ಶನಮನೀವದೊಂದೂ ॥ ಮತ್ತೆನೆಲಮುಗಿಲನೊಳಕೊಂಡಿರ್ದ
ಯುಮಳಸನ್ಮೂರ್ತಿ ನಿಮ್ಮಂನೋಡಿಪಾಡಿಪೂಜಿಪೆನೊಲಿದು । ಯಿತ್ತಪದು
ಸಹಸ್ರಕರನಯನವೈನೂರು ಬಾಯ್ವಲಿದುಪೆದಿಟವಾಬೊಡೇ ॥ ೩೬ ॥
ಯಲಿಕುವರನಿನೆಗೆಬೇಡಿದ ವರವನಿತ್ತಪೆವು। ಖಳನೀನುಗರ್ವದಿಂದೇವವೂಸ
ವರುಗಳ। ಕೊಲಿಗೆಯಳಸಿದೊಡೆಯೂ ವಿತ್ತವರವಿರದು ಯೆಂದಭವನಿಂತೆನ
ಲಾಗಳೊ ॥ ಬಲಿಪುತ್ರನಿಂತೆಂದುನಿಮ್ಮಯನಿರೂಪಮುಮ। ।ನುಳಿದುಯನ್ಯ
ರಕೇಣಕಿದೊಡೆಯೂನುಪಿಡಿವಕರ । ತಳೆದಲಿಂಗವೆಸಾಕ್ಷಿಯಿತ್ತವನುಯೆನುತ
ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗಕಮಲಂಗಳಾ ॥ ೩೭ ॥ ಮಸ್ತಕದಿಪೊತ್ತುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬೆಸ
ಗೊಳಲು ಮದಪಸ್ತಿದಾನವದರ್ಪಗಿರಿ ಶಂಬರನೊಲಿದವನ। ಕುಸ್ತರಿಸಿಸದ್ಭ
ಕ್ತರಿಷ್ಟಾರ್ಥಶಿವನೆಂಬಬಿರುದನುದ್ಧರಿಪುದೆಂದೂ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಸಿದ್ಧಾಸನದಿಕುಳಿ
ತುಕಂಗಳಮುಗಿದು । ಸ್ವಸ್ಥಿರಸುಚಿತ್ತದಿಂನೀಬಯಸಿಬೇಡುತಿಹ । ವಸ್ತು
ದುಭಾವಿಸಿದಾನಿಸೆಂದಭವ ವರಕರವಶಿರದೊಳಿಡಲೂ ॥ ೩೮ ॥ ಯೀಶಬೆನ
ನಿತಂತಿ ಮಂಡಿಸುತನಯನವನ್ನೆ ನಯುಗ । ಲೀಸಿನಿಮ್ಮುಮೆಚ್ಚಿತಲೆದ್ರುಗ್ಬಾಹು
ಗಳಕೊತ್ತುರ್ದ । ಬಾಸುರಸುಚಿತ್ತದಿಂಭಾವಿಸೆ ಶಿರದೊಳುಚಿಗುರ್ದೊಸುರ
ಭೂಜಮಿರದೇ ॥ ಐಸಲಗೆಶಾಖೋಪಶಾಖೆಪೊದರೊಡವಂತಿ। ಸಾಸಿರಸುಬಾ
ಹುಚಯುಪಂಚಶತವೊಗನೇತ್ರವಾಸಹಸ್ರವೆಗಾತ್ರದಿಂದಲಸುರೇಂದ್ರನೊ
ಪ್ಪಿರ್ದನೇಂಪೇಳ್ವೆನಬಲೀ ॥ ೩೯ ॥ ನೆನಹುಮಾತ್ರದಿ ಸಕಲಜಾಂಡಮನ್ನಿ
ರ್ಮಿಸುವ। ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕಶಿವಗೆವೊಗನೇತ್ರಬಾಹುಬೇ। ಹನಿತನಿತ್ತು
ಪುದೇನುಗಣ್ಯಾವೇ ಭಜಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಸಿವಲಿಸುವನೆಥನ್ಯನೂ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರಮು
ಗಿದಕಂಗಳ ತೆಗದುಯೊಕ್ಷಿಸಲು। ತನತನಗೆವಕ್ತ್ರನಯನಂತೋಳುಗಳುಗಾ
ತ್ರ। ಕೊಸರ್ದುಪಲ್ಲವಿಸಿಪೇರ್ಚಿರಲುಯೊಕ್ಷಿಸಿಹರುಷ । ಕ್ಷೀರಮನೀರಿ
ನೊಳಗೆ ॥ ೪೦ ॥ ಮುಳುಮುಳುಗಿಯೂನಂದಕಲ್ಲೊಲದೊಳಗೆದ್ದು ಖಳರಾ
ಯಶಿವನಶ್ರೀಪಾದಯುಗಪದ್ಮವನು । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂತನ್ನ ಪೊಸತಲೆಕಮಲಚ
ಯದಿಂಯ। ರ್ಚಿಸುವಂತೆಮರಗೀ ॥ ನಲಿದುಸಾವಿರಕರಸರೋಜಮುಂಮುಗಿ

ಮುಗಿದು । ಬೆಳವಸಹಾಸ್ಯನಯನಂಗಳಿಂಸೆಸಿಸೂರ್‍ಯ । ಜ್ವಲಿಪಪ್ರಭಾಮ
ಯನುಹಾಬ್ಧಿವಮೂರ್ತಿಯಿಂಭಾವಿಸಿಯೆನೋಡಿನೋಡಿ ॥ ೪೧ ॥ ಹರವರಿ
ಯದಾನಂದರಸತೀವಿಪಾವೇಶಪರವಶದಿತನುವಕೋಲದಾಡಿನಲಿದಾಡಿಮೆ । ಮ
ರದುಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಂಸುರಿಸುತ್ತೆ ಮಣಿದುಕುಣಿ । ದಾರ್ಯೈನೂರುಬಾಯಿಂ
ಹರವಿಶ್ವನಾಮಮಾಲಿಯನುವುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ । ಸುರಚಿರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ
ಪಲವಂದವಿಂದಿರದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿನತಿಸುತ್ತನುತಿಗೈವುತಿ
ರ್ಪ ॥ ೪೨ ॥ ರೂಢಿಪೂರ್ವಮುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾವೇಶದಿಂ । ನೋಡಿಕೊಂಡಾಡಿ
ಕುಣಿದಾಡುತಿರ್ದಪ್ರುವಶಿಶ । ಚೂಡನೀಕ್ಷಿಸಿಯೆಲವ್ಪೊನಿನ್ನಂತ ಯಾವಾವಕಾ
ದೊಳುಸುರಯಸುರರುಗಳೂ । ಮಾಡಿಜಪತಪಸ್ಸೈಸ್ಯೆಯಿಂದೆನ್ನ ನೊಲಿಸುತ್ತೆ ।
ಬೇಡಿಕೆವತದೇವರಲ್ಲಭೋಗಮೋಕ್ಷವನುನೀ । ಕೊಡಿಯೋಗದೆಸಕಲಸುಖವ
ನನುಭವಿಸು ಯೆಂಹಪರದವರುಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ॥ ೪೩ ॥ ಯಿರಲುನೀಯಮ್ಮಾಜೆ
ಸಗೊಂಡುತುದಿಬಂದುದಿನ। ಚರಿಯುಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರೊಡವೆರದು ದರ್ಶನವೀ
ವೆ । ಪರಮುಸದ್ಭಕ್ತರಾಧೀನನೆಂದೆಂಬ ಶೃತಿಮೂಡಲಿಸವೇಪುಸಿಯಲೂ॥ ವರ
ವಿತ್ತವೆಂದುಗರ್ವಿಸಬೇಡಪಿಂದಣ । ದುರುಳದಾನವಗಂತೆಯುಸುತಬೋಧಿ
ಸಿಮುಭೆಯು । ವರಕರವಸಿರಿದಲೆ ಯೊಳಿಟ್ಟುಶರಣ್ಗೊಂಡುಯಂತರ್ಧಾನನೀಶಾ
॥ ೪೪ ॥ ಖಳರೆರೆಯುಬಾಣಾಖ್ಯಶಿವನೊಲಿಸಿಕರನೇತ್ರ । ತಲೆಚಯುವಪಡೆದು
ಗೋಮತಿನದೀಯತೀರದಲಿ । ಕುಳಿತಿರ್ಪನೆಂದೋರ್ವ ವನಪಾಲಪರಿತಂದು
ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರ್ಗರುಹಲೂ ॥ ಘಳಿಲನೆಪಟ್ಟದಾನೆಯನು ಶೃಂಗರಿಸಿಮಣಿ ।
ಕುಲದರಥವಾಜಿವದಾತಿಸಖರಪುರಜನರ । ಬಳಿಗೊಂಡುಕುಂಭಾಂಡ ಮಂತ್ರಿ
ಸೇಖರನು ಸಂತಸದಿನಡೆದೈದಿಯೆರಗಿ ॥ ೪೫ ॥ ಯೆದ್ದುಕರಕಮಲಮುಮ್ಮು
ಗಿದುನಿಂದಿರಲುತಾ । ಬಿದ್ದಪರಪಾಠಸಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಜಾನಿಸುತ । ವೃದ್ಧ್ಯ
ಮ್ನರಿಪುವಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕರನೇತ್ರವಕ್ತ್ರಂಗಳನು ಪಡೆದುದಾ ॥ ಯಿದ್ದುದಿ
ದ್ದಂತೆಪೇಳಲು ಕೇಳಿಸಚಿವಸಹ । ಯಿದ್ದಖಿಳಪ್ರಜೆಯಲ್ಲನಲಿದುಧರೆಯೊ
ಳಗೆಯಾ । ಜೋದ್ಯವೆಂದೆಲ್ಲರುಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಸಂತಸವಟ್ಟು
ಜಪ್ರರಜವಾ ॥ ೪೬ ॥ ತಂದುನಿಂದಿರಿಸಲಾ ಬಾಣಾಖ್ಯನತಿಹರುಷ ।
ದಿಂದ ಜಡಿವಡರಿಮುಡಿಸಲುಸಲೆರಾಜಿಸಿದ । ಬಂಧುರದ ಯಂಜನಾದ್ರಿ
ಯಶಿಖರದಾಗ್ರಬಾಸ್ಕರನು ಸಾವಿರಕರಗಳಾ ॥ ಸಂದೋಹದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಳಿ
ಸಂತೆಪ್ರತಿಸೂರ್‍ಯ । ನಿಂವಿಳಿಗೆಯುನಯಿಸಾವಿರಬಾಹುಮಿರಲುಯಿಂ । ಶೇಂದು

ಬುಧಜನರುಘೋಷಿಸುತಿರಲು ಚತ್ರಚಾಮರಸಿಂಧುಸೀಗುರಿಯೊಡನೇ ॥ ೪೭ ॥ ಯೆಲ್ಲವಿನಿಯೋಗಸಂದಣಿಗೊಂಡುವಾಲ್ಯೈಸ । ಲಲ್ಲಿಂದಫಲಮುಖ್ಯಬಹುವಿಧ ನಿವಾಳಿಸಲು । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಬರವರಲುಶತ್ತ್ಪುರದ ನಾರೀಜನರು ಯತಿಹರುಷದೀ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಯುಕನ್ನಡಿಕಳಸಶೃಂಗರಿಸಿ । ನಿಲ್ಲದೈತಂದುಬೆಳಗುತ್ತಿರಲುವಸುಕುಸುಮ । ಚೆಲ್ಲಿಸುರಿಸಿದರು ಸುರಗಣರುಪ್ರೊವೃಷ್ಟಿಯೆಂಕರಸಿದರೆಊಯುಂಬಂದದೀ ॥ ೪೮ ॥ ಸಾಸಿರಸುಬಾಹುವಂಪಡೆದುದುರ್ಗತಿಗಳಿಂದ । ಯೂಸಗರಚಕ್ರೇಶನಂತಲ್ಲ ಬಾಣಾಖ್ಯ । ಸೀಶಪದಾಬ್ಜಮಂಭಜಿಸಿವೆಚ್ಚಿಸಿವ್ರೊಲಿಸಿಬಾಹುವಕ್ತ್ರಂಕಣ್ಗಳಾ ॥ ಲೀಸಿನಿಂಪಡೆದು ಸುಸ್ಥಿರವಿಬಾಳುವೆನೆಂದು । ಘೋಷಿಸುತಭಟರುಕೈವಾರಿಸಲುಬಂದುನಿಜ । ವಾಸಮಂಪ್ರೊಕ್ಷ್ಯಸರ್ವರಕಳುಹಿಸುಖಮಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರಚಂದ್ರವದನೇ ॥ ೪೯ ॥ ಮ್ಯಷಿಕಲ್ಪಣಾಕಥೆಯಪೇಳಿದನು ಯೆಂದೆನ್ನ । ಪುಸಿಕನೆನದಿರುಮಿಸುನಿಮಣಿಗಣಂವೊದಲಿರಲು । ಕುಶಲದಿಂದಕ್ಕಸಾಲೆಯನು ಪರಿಪರಿಯಯಾಭರಣಮಂತಾವಾಡುತಾ ॥ ಯೆಸಕದಂತಾನು ರುಷಿಜನರುಮುಂಪೇಳಿಹರುವನೆಪುಶಂಕರಸಂಹಿತೆಯೆಂಬಾಗವೋಕ್ತಿಯಿಂ । ಸಸಿನೆಯುದನರಿದು ಪೇಳಿದೆಕೇಳಿನಿಶ್ಚೈಸುವಾಚ್ಛರಾಂಬಕಿಯೆಸಖಿಯೇ ॥ ೫೦ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೂಜ್ಯವ್ರಬಂಧವು । ತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರುರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನು ಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸಮುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾಧಾರ್ಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೫೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ೧೧೪೯-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

(೨೬) ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಬಾಣಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣದ ಉಪವನಕ್ಕೆಬಂದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಬಾಣಾಖ್ಯನಮಳಸದ್ಭಕ್ತಿಗಂನೆರೆಮೆಚ್ಚಿ । ಯೇಣಾಂಕಶೇಖರನು ಪ್ರಮಥಗಣವೆರಸಿಶ್ರೀ । ಶೋಣಿತಾಪುರದಯುಪವನದೊಳಂ ನೆಲಸಿದನು ಭಕ್ತರಿಷ್ಟಾರ್ಥಿಶಿವನೂಳಿ ॥ಪ॥ ವಾರಿಧರಕೃಷ್ಣಾಹಿಯಂಜನಮುಷಟ್ಚರಣ । ಶ್ರೀರಮಣಯಮುನಿಯಿಂತಿವರಸಿತಸೋಲಿಪಕ। ಶೋರಕರ್ಬುರಕ್ಷ್ವೇಡನಗ್ರೀವಶಾಮಲೆಯವಾಮಾಂಗಶುಭ್ರಾಂಗನೇ ॥ ತಾರಪಥಚಿಕುರಭವತಪನಹುತವಹನೇತ್ರ । ವಾರಣಾಸುರವಜಿನಬಹಿರ್ವಾಸನಿರ್ನಾಶ । ತಾರಶೇಖರನಿಲಯದನುಜರಸಿರೋವಲಯ ರಾಮೇಶರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಯಿಭವದನಷಡ್ವಕ್ತ್ರರಂಘ್ರಿದೊಡರುಲಿಯವೃಷ । ಭನಮಳಕೊರಳ ಘಂಟಾಘಣತಾಗಳ । ರಭಸಮಂಕೇಳಿಯಾತ್ಮಜೆ ಬಂದಳೆಂಬಸಂತಸದಿಂದ ಮನೆಯಪ್ರೌಢೂ ॥ ಕಬರಿತತ್ಸುತೆಸ್ನಾನಪ್ಪಲುಯಳನೆ ಅರ್ಧಾಂಗ । ದಭವಜಾಮಾತನಿರೆನಾಚ್ಚಿಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಯಬಳಿ ಮೇನಕಾಮಾತೆಪೋಗುತಿರಲುನೋಡಿಮುಗುಳ್ನಗೆವಂದಿದಗಜೆಸಲಹಾ ॥ ೨ ॥ ಯೇನೆಂಬೆನೆನ್ನ ಮನದನ್ನಮಳಸಂಪನ್ನ । ನೀನುಸುರ್ವಮಧುತರವಚನರಚನೆಯುಸೋಗಸು । ನಾನು ಕೇಳ್ದರಿಯೆನೆಂದೆಂದುಮತ್ಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳಿಗೆ ಯಮೃತರಸವಾ ॥ ಸೊಸೆಸುಖದಂತಾಯ್ತುಯಲಿಕಾಂತಯುಳಿದಂದಾ। ಮನಸತ್ಕಥೆಯನಾಲಿಪೆನೇಕ

ಚಿತ್ತದಿಂ । ಸಾನುರಾಗದಿಸಕಲಕಳೆವಂತನಿಶ್ಚಿಂತಮುಸುರ್ವದೊಲಿದ‌ೞ ‖ ೩‖
ಕೇಳೆನ್ನ ಮನದ ಬೀಜಾಂಕುರಪದದಿಳೆಯು । ಕೇಳೆನ್ನ ಮೋಹನದಬೆಳೆಯೆ
ವರ್ಧಿಪಮಳೆಯೆ । ಕೇಳೆನ್ನ ಸಖಿಹತಿಗೆಪೇರ್ಚಿಮೇಲ್ವರಿವ । ಸೊಬಗಿನತೊ
ರೆಯೇರ್ಪೆಣ್ಗಳಿರೆಯೆ‖ಕೇಳೆನ್ನ ತನುಭೂಜಮಪ್ಪವೆಳೆವಲ್ಲರಿಯೆ। ಕೇಳೆನ್ನ ಸುಖಿಶ
ಯೆನದಮುಳಪ್ಪುದುತಲ್ಪವೆ।ಪೇಳುವೆನುನಿನ್ನ ಹೃದ್ವನಮಿರದೆಕೊನರ್ದಪಲ್ಲ
ವಿಪಂತೆಮೇಲ್ಕಥೆಯನೂ ‖ ೪ ‖ ಯೀಆಲೋಚನೆಯ ಯುವಧರಿಸುಬಲಿಕು
ಮಾರ ಶ್ರೀ । ಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರನತಿತಪದಿಂದ ಜಿತಪಂಚ । ಬಾಣನಂಪಲಿಸಿ
ಸಾಸಿರಬಾಹುಪಂಚಶತ ವದನಸಾಸಿರಕಣ್ಗಳಾ ‖ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆಪಡೆದುಬಂದು
ರೆಹಜಾತವ । ಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಲಿಮಣಿ ದೀಪ್ತಿಯಿಂಝಗಝಗಿಪ । ನೂನ
ಮೃಗಪೀಠದೊಳುಮಂಡಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಮನ್ನೆಯರಖಿಳವಿನಿಯೋಗದಾ‖ ೫ ‖
ಪೊಳಿಗವಪಿಡಿದತಮತಮಗೆ ವಾಲೈಸುತಿರೆ । ಮೌಳಿಯಮ್ಮಣಿದು ವಂದಿಸಿಹ
ಸ್ತಗಳಮುಗಿದು ‖ ಸಾಲುಗೊಂಡೆಲ್ಲಮಣಿಮಕುಟ ವರ್ಧನರುನಿಂದಿರಲು ತ
ದ್ವಾರ್ತೆಯುಮನೂ ‖ ಕೇಳುತ್ತರಾಣಿವಾಸದಿಸುರುಷಶರಧಿಕಲ್ಲೋಲದೊಳು
ಮುಳುಗಿಯೂ ಭದ್ರವತಿಯುಳುಸ್ತ । ಲ್ಲಿಲೆಯಿಂಪೊನ್ನ ಪರಿವಾಣದೊಳು ಮುತ್ತಿ
ನಾರತಿಯುಮಣಿದೀಪ್ತಿತೀವಿ‖೬‖ ಕುಂಭಾಂಡಮರತ್ರಿ ಶೇಖರನರಸಿಯಾಚ
ಲ್ವ । ಕುಂಭಿನಿದೇವಿಸಹನೃಪರನಾರಿಯರು ವಸುಕುಂಭಸ್ತನಾನ್ವಿತದ ಭ
ದ್ರಾವತಿಯುವಡನೆಮಣಿದೀಪ್ತಿ ಪ್ರಜ್ವಳಿಸುವಾ ‖ ಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳನಾಂತ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದಿಂಬಂದಸು । ಪ್ರಭಾವತಿಯರೆನೆಬೆಳಬೆಳಗು । ತಂಬುಜಾ
ನನೆ ಯರ್ತೈತಂದುನಿಂದರುಸ ಭಾಡಂಬರದಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ ‖ ೭ ‖ ಕಡೆಗಣ್ಣಪೊ
ಳಪುಸುಳಿಪಲ್ಬೆಳಪು ಯೆಾಭರಣ । ಗಡಣದಮರೀಚಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಮಯದಿವ್ಯಾರ
ವ । ಸೊಡರುಗಳದೇದಿವ್ಯದೀಪ್ತ್ಯಾಯು ಮಾನದಿಂಶೋಭಿಸಿದವೇವೇಳ್ವೆನೂ ‖
ಕಡಲುಮುಳುಗಲು ಸೂರ್ಯ್ಯನವನಕಿರಣ ಗಳೈದಿ । ಪೊಡವಿಗೆಸಹಸ್ರಕ
ರನೀನಮ್ಮಸಲಹೆಂದು । ಬಿಡದೆವಾಲೈಪಂತೆ ಪೊಪ್ಪಿರಾಜಿಸುತೀರ್ಪವೇನೆಂಬೆ
ಘನನಿತಂಬೇ ‖೮‖ ವಸುಧೆಯೊಳುಮುನ್ನ ಲಾವಾವಕಾಲಾಂತರದಿ । ಅಸಮ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯರ ಭವನನೊಲಿಸಿಯಿಂತಪ್ಪ । ಬೆಸನಪಡೆದವರಿಲ್ಲ ಯಿಂತ್ರಿಸತ್ಪು
ರುಷನಸು ಪುಣ್ಯಾದರ್ಶನಮಂತ್ರದೀ ‖ ಸಸಿನೆನೀಗುವೆಪೂರ್ವದುಷ್ಕೃತ ವ
ನೆಂದೆಂದು । ವಸೆದುಬಹುರೂಪಿನಿಂಬಂದಹನೂ ಯನೆಪೂರ್ವ । ಶಿವಡನೆ
ಯುವನೀನು ಯೆರತಿಯುವೆಗಿನರು ಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರಗೊಲಿದ‌ೞ ‖ ೯ ‖

ಯಿಂತಪ್ಪಸಡಗರದಿ ವಾಲಗಂಗೊಂಡುಭೋ । ಕಾಂತಬಾಣಾಖ್ಯಸಂತೆಸದಿಂ
ದವ್ಯೈವೇರ್ಚೆ। ಮಂತ್ರಿಸಹಮಕುಟವರ್ಧನ ಮಂಡಲೇಶ್ವರಪ್ರಮುಖರರಚೇ
ಳ್ಕೈಟ್ಟೋಲವಿನಿಂ ॥ ಕಾಂತೆಯುರವಡನೆ ಮಣಿಮಯಮಂದಿರವಪೊಕ್ಕುತಾಂ
ತವಕದಿಂಪೆಜಳಕಂಗೈದುಮಡಿಯುಟ್ಟು । ಮುಂತ್ತಿನೋಲುಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ
ತೀರ್ಚಿಶರಣ ಸಹಪಂಕ್ತಿಯಿಂದಂಭುಂಜಿಸೀ ॥ ೧೦ ॥ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾ
ಲ್ಯಲೇಪನಂಗಳಂ । ಸ್ವಸ್ತ್ರೀಯುಭದ್ರಾವತಿಯುವಡನೆಯು ಸಮಕಾಸುವಾ
ಸ್ತ್ರರತಿಯರಮಿಸುತೆ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪದಿಂತನಗಾದು ದೊಂದುಳಿಯದೇ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿಪ್ರೊಡ್ಡೋಲಗದ ಮಧ್ಯಮಣಿಗದ್ದುಗೆ। ಭಸ್ತ್ರಿಯಿಂಜೆಳಪಸಿಂಹಾಸನ
ದಿಮಂಡಿಸಿಸ । ಮಸ್ತಪೂಳಿಗದೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರು ಸಕಲವಿನಿಯೋಗ
ದೊಳೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ೧೧ ॥ ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಯೊಸ್ಯವನೋಡಲರೆಪುಯಿಂ
ದುಂ । ಬಂಪುಸಮ್ಮುಖದಿಂದು ತೆಸ್ಯಗ್ರಹಸ್ತಾಂಬು ಜಂಗಳಮುಗಿದು ಜೀ
ಯ್ಯಹಸಾದಬೆಸಸುವ ಕಾರ್ಯವಾವುದನಲೂ ॥ ಶಂಭುವಿಂಗೆಮ್ಮಪ್ರದ್ಯಾವನದ
ಮನ್ಯದಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂಬಿನಲಿ ವಿಸ್ತಾರಪೊಂಗೊಂಟಿಕೈಕೊಂಡುರಚಿಸವೇ ।
ಳ್ಕೆಂಬುದನಿರೂಪಿಸಲು ತದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನು ಚದರವಡನೇ ॥ ೧೨ ॥ಪ್ರಾ
ರಮಟ್ಟುಕಲ್ಲುಕುಟುಕರ ಭಂಡಿಕಾರರಂ । ಕರಸಿದನುಕುದ್ದಾಲಯುಲೆ
ಗೋಲಕ್ಕೈವಾಟಿ । ಗರಕೋಟಾಕೋಟೆಯನ್ನೆರಚಿವವಿಗಲ್ಲ ಳಿಂಕುಂದಣ
ಕೆಸರ್ಗಚ್ಚಿನಿಂ ॥ ತರತರದೆಕೋಂಟೆಕೊತ್ತಳವ ಪ್ರತಿಪೊಗದಿದ್ದಿ ಪಟಪರಿಯು
ರತ್ನಭಿತ್ತಿಯು ಚಿತ್ರಚಾವಡಿಯು ॥ ಮೆರವಮುಗಿಲಾಗ್ರಮುತ್ತಿನಜಾತಿಯು
ಸಾಲಿನಿಂ । ಪೊಂಗದಗಳಮರ್ಚಿಬಳಿಕಾ॥ ೧೩ ॥ ಅದರಮಧ್ಯದಿ ಚಂದ್ರಕಾಂ
ತದುರೆಭಿತ್ತಿನೀ । ಲದಶಿಲೆಯುನೆಲೆಗಟ್ಟು ವಿದ್ರುಮದಸ್ತಂಭದಿಂ । ದಿವಿರುಮರ
ಕತದಜೋದಿಗೆಯುಮಳ ಪುಷ್ಯರಾಗದರ ಚಿತ್ರಶೋಲೆಸಿಜಾಯದಿಂ ॥ ಗಪಿಗ
ರೆವಗೋಮೋಥಿಕದಮೇಲು ಪೊಂದಪಿನಂ । ಚದುರಟಾವಡಿಸ ಜಾರಮಸಾಲು
ಮಂಟಪವ । ವಿಧಿತದುಪ್ಪರಿಗೆಪೊಂಗೋಪುರಮನದ ರಾಗ್ರಮಣಿಗೆಲ ಸಕಲ
ಶಂಗಳಿಂ ॥ ೧೪ ॥ ಸಾಲುಶತಶೋಟಿಸ್ತಂಭಂಗಳಿಪ್ಪಿರೆವನಿ । ಶಾಲಪಿಂದೊ
ಪ್ಪಿರಾಜಿಸಲದರಮಧ್ಯದಿಂಗೆ । ಕೀಲಿಸಿದನವರತ್ನ ದೇಳುನೆಲೆಸಿಂಹಾಸನವ
ಚಿಸಿಬಳಿಕಮದರಾ ॥ ಮೇಲೆಸಾವಿರಪಳದ ಪದ್ಮಪೀಠವನಿಲಿಸಿ । ಜಾಳಂದ್ರ
ಚಿಯುಕೆವಜ್ರಕವಾಟಮನಮರ್ಚಿ । ಆಲೋಪೆಪದನಕ್ಕೆಗೆಸೆವಮುತ್ತಿನಕಾ
ಚಿಪ್ಪುಗಲ್ಲರಿಸಿಮರೆಯ ಮರಿಸೀ ॥ ೧೫ ॥ ನಡುನಾಳ್ಯವಂತಿನಪುತ್ತಿ ಸದ

ಳೆಲೆಸೂಲನೊಡರಿಚಿಯೆ ಘಂಟೆಯುಮನು ಯೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳಂ । ಬಿಡದೆಕೀಲಿ
ಸುತಲರಮನೆಯೆಬಾಗಿಲಿಗೆನವ ಮಣಿಕುಸುರಿಗೆಲಸದಿಂದೇ॥ ಕಡುರಮ್ಯತರವೆ
ತ್ರದ್ವಾರಿವಾಟಮರಚಿಸಿ ಮಿಗೆಕಡದದಂತದಯು ಕ್ವಬೊಂಬೆಮುಮನಮರ್ಚೆರ
ಡು । ಕಡಿಗೆಬಳ್ಳಿಕಿನವೆರಡು ಪೊಂಗದಮ್ಮರೆಯೆ ಪಚ್ಚೆಯಗುಚ್ಚೆ ತೋರಣಗ
ಳಿಂ ॥ ೧೬ ॥ ಆಸಭಾಮಂಟಪದಪೊಂಭಿತ್ತಿ ಗೋಪುರದಿ । ಲೇಸಿನವಿ ಚಿತ್ರ
ಪತ್ರಮನಿರದೆರಚಿಸಿ। ಮೇಗೆಭಾಸುರದಪೌಳಿಯಂಗಣದಲ್ಲಿ ತಣ್ಮೆಳಲಪೊನ್ನ ಜ
ಗುಲಿಯನಾಗಿಸೀ ॥ ಸೂಸುತಿಹಪರಿಮಳ ಸುಲಾಂಚಚಪ್ಪರವ । ಬಾಸಣಿಸಿ
ಯೆರೆವಿರಿಪಪೊಸಕುಸುಮಮಾಲೆಯಂ । ಯೇಸುವರಿಚಂಡು ತೊಂಡಲುದ್ಘುಲ್ಲಿ
ಜಲ್ಲರಿಯನಿಳುಹಿಯತಿಶೋಭೆವಡಸೀ ॥ ೧೭ ॥ ಯೆಲ್ಲಭಿತ್ತಿಯನು ಕರ್ಪೂರ
ಕದಡಿಂಪೂಸಿ । ಸಲ್ಲಲಿತಕುಂಕುಮವಕಾರಣೆ ಯರಚಿಸಿಮುದ । ದಲ್ಲಿಕಸ್ತೂ
ರಿಸಾದಿನಪಟ್ಟೆಯಂತಿದ್ದಿ । ಪುನಗುಜವಾದೆಜಲದೀ ॥ ಯುಲ್ಲಪೊರವಳೆ
ಯದಂಗಣದಿಳಳೆಯಂಗೊಟ್ಟು । ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಯು ಬಿಡಿಮೌಕ್ತಿಕರಂಗ ।
ವಲ್ಲಿಯುಯತಿವಿಚಿತ್ರದಿ ಪೊಯ್ಸಿತಳಿರು ಪೂಮಾಲೆತೋರಣಮನಮರ್ಚೀ ॥
೧೮ ॥ ಅಖಿಳಮಂಟಪಮುಗಿಲು ಗೋಪುರಚಯಾಗ್ರಮಾ । ಣಿಕಮುಖ್ಯನ
ವರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದೆಬೆಳಪವಸು। ಸಿಖರಮಂಸಾಲುಸಾಲಿನಲಿಪ್ರಜ್ವಳಿಸಿಜ್ಯೋ
ತಿರ್ಲೋಕದಂತೆಸೆದುದೂ ॥ ಮಕರಕೇತುಧ್ವಂಸಿಗೆ ರಡನೆಯುಕೈಲಾಸ ।
ಸುಕರಪೇರ್ದುರ್ಗಮಿಳೆಗಿದೆಯೆನುತೆಯಲ್ಲ ನೋಟಕರಕಣ್ಮನಗಳ್ಗೆ ಯತಿವಿ
ಚಿತ್ರತೆಯನಲು ಮಾಡಿಸಿದನಾಮಂತ್ರಿಯೂ ॥ ೧೯ ॥ ಯಿಂತಿಪೊಸಕೋಂ
ಟೆಯುಂರಚಿಸಿಶೃಂಗರಿಸಿಭೂ । ಕಾಂತಸಹಸ್ರಬಾಹುವಿನೆಡೆಗೆಬಂದು ಪ್ರೋ
ರಂತ್ತೆಹಸ್ತಾಬ್ಜಮಮ್ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿತಾನುಮಾಡಿಸಿದಸಿ ವಿಸ್ತಾರವಾ ॥
ಮುಂತೆಬಿನ್ನವಿಸಿ ಪೇಳಲುಕೇಳಿ ಬಾಣನತ್ಯಾಂತಹರುಷತನಾಗಿ ಸಭೆ
ಯಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಮದ । ನಾಂತಕನ ಸಬರವಹಾರುತೆ ಯುತ್ತಿತವಕದಿಂಲ್ಲ
ದ್ದುವಳಕಡೆಯುಸಾದರ್ಗ ॥ ೨೦ ॥ ಅವಸರಿಸಲೊಡನೆಯಾಳಿಯರ್ರೈದಿಪನ್ನೀ
ರ । ತವೆಬೆರಸಿಪರಿಮಳಿಪಘರ್ಮಾಂಬುವಿಂದಲಾ। ಭುವನೇಶಗೊಲಿದುಮಜ್ಜನ
ಗೈಸಿದೌತವಸ್ತ್ರವ । ನಿತ್ತುರತ್ನ ಖಚಿತಾ ॥ ನವಪೊನ್ನ ಪಾವುಗೆಯುನಡಿಪ್ಪ
ಯನಡಿದ್ವಯಕ್ಕಮರಿಸ । ಲ್ಕವನುಯಳವಡಿಸಿಪೊಲ್ಲನೆಯ್ದಿಪೂಜಭವ । ನ
ಪಪೊಕ್ಕುಸಕಲೋಪಕರಣಮುಮನಾಂತುನಿಂದಿರ್ದನಾರೀಜನರನೂ ॥೨೧॥
ವಾರೆಕಣ್ಣಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತಮಣಿಮಯಪೀಠ । ವೇರುತಸುಖಾಸನದಿಕುಳಿತು

ಯುಂದಿನಪ್ರೋಲು । ವಾರಿಪುಷ್ಪಮನಾಂತುವರಕರದಿಟುಕ್ಕಿಮುದ್ರೆಯಲಿಪ್ಪವ
ಕರ್ಣಗಳಿಗೇ ॥ ವ್ರೋರಂತೆಯರ್ಘ್ಯಮುಮನಿತ್ತು ಮಂತ್ರೋಕ್ತದಿಂ । ಪೂ
ರಿಸುತಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸಕಲನ್ಯಾಸಮಬಿಡದೆ । ಕ್ಷಾರದಸುಘಟಿಕೆಯಕುರಂ
ಗಮುದ್ರೆಯಲೆತ್ತಿವಾಮಕರದೊಳಿರಿಸೀ ॥ ೨೨ ॥ ವರಕರದಮಧ್ಯಮೂವೆರ
ಳ್ಗಳಿಂತನ್ಮಂತ್ರ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೆಶಿರಮುಖ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿತಾ। ನಿರವೆಸ್ನಾನೂ
ದ್ಧೂಳನಮನುತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಿಂಭಸಿತವನುಧರಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ಹರನಕ್ಷಮಣಿಮಾ
ಲೆಯುಳಿವಡಿಸಿಲಿಂಗಮಂ । ಸಿರದಿಂದಲಿಳುಹಿಯೆಡಹಸ್ತದೊಳಗಿರಿಸಿಯಾ । ತ
ರುಣಿಯುರದೆಸೆಯನೀಕ್ಷಿಸಲು ಪಂಚಾಮೃತಷ್ಟೋದಕಸುಪಾತ್ರಗಳನೂ ॥
೨೩ ॥ ವೊಂದೊಂದನಂದುತಿರಲೆರೆದೆರೆದು ಬಳಿಕಾರ । ವಿಂಡವದನೆಯುರನಿ
ಟ್ಟಿಸಲುನದಿಯೋದಕವ ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರು ಶತಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಕೋಟಾ
ಕೋಟಿಪೊಂಗೊಡಗಳಾ ॥ ಚಂದದಿಂದಾಂತುಗೋಮತಿನದಿಗೆಖಳೆವತಿಯ ।
ಮಂದಿರಕೆಯಡದೆರಪುಯಿನಿತಿಲ್ಲದೆಲೆಸರಸಿ । ನಿಂದುಪ್ರೊಳೆಯೋದಕವನೊಗೆ
ನೊಗೆದು ಯೊವುತಿರಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಯೆಂದುತೇ ॥ ೨೪ ॥ ನಿಲುಕಿಲ್ಲದೆಪ್ರೊತ್ತು
ತಂದುತಂದಂದುತಿರೆ । ಖಳರಾಯಸಾವಿರಕರಂಗಳಿಂದೊಂಪು । ಜಲಕುಂಭ
ಮುಮನಾಂತು ಮೇರುಶಿಖರಕ್ಕೆ ಕುಂಭದ್ರೋಣಮಳೆಗರೆವ್ರೊಲು ॥ ಅಲಸದೆ
ಯೆರೆವುತಿರೆ ತಂದುತಂದೀವುತಿರಲೊಲಿವು ತಲ್ಲಿಂಗಾಭಿಷೇಕವಾರಿಯುಪರಿದು।
ಭುಳುಭುಳಿಸಿಪುರದವೀಧಿಯುತುಂಬಿ ಪೊರಸೂಸಿ ಪುರವಣಿಸುತ್ತೈದಿಯಿರದೆ
॥ ೨೫ ॥ ಗೋಮತಿಯುನದಿಯುಕಲೆಯಲುಪ್ರಭಯದಡಸೂಸಿ । ನೇಮಸೀ
ಮೆಯುವಿೂರಿಘೂರ್ಮಿಸುತೆಕಿಗ್ಗನೆಯು । ಗ್ರಾಮಂಗಳಗಣಿತಮನೊಳಕೊಂ
ಡುಪರಿದುದುಮದೇನೇಳ್ವೆನದ್ಭುತವನೂ ॥ ಶ್ರೀಮಹಾಖಳರಾಯನಾಮಹಾ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ತಾಮಹಾಮಜ್ಜನಂಗೈದು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ । ಕೋಮಲಸುದೂ
ರ್ವೆಬಿಲ್ವಂಮುಖ್ಯಪತ್ರಪುಷ್ಪಂಗಳನಲಂಕರಿಸುತೇ ॥ ೨೬ ॥ ದೂಪಾರತಿ
ಯುಘಂಟೆಯುಮನುಯ್ಯೈಯ್ಯನೂರ । ನಾಪದ್ಮವದನೆಯುರುತಂದಿಡರುವಲವಿ
ನಿಂ । ತಾಪಿಡಿದುಪ್ರಭಯಹಸ್ತಗಳಿಂಘಂಟೆಯಾರತಿಗಳನುವಲವಿನಿಂದೇ ॥
ಧೂಪಬಾಣಾಖ್ಯದಶವಿಧದೂಪಮಂಸುಡಲು। ಯುಪ್ರೊಗೆಯುಯೆದ್ದುಗಗನಾಂ
ಗಣಮತುಂಬಿದಿವ । ಸಾಪತಿಯುಸಾವಿರಕಂಗಳನುಮುತ್ತಿಮುರಿದೊತ್ತಿಕತ್ತ
ಲೆಗವಿದುದೂ ॥ ೨೭ ॥ ವರಘಂಟೆಗಳಠಣಠಣತ್ಕಾಗವಿಲಯದ । ಭರಸಿಡಿಲ
ಕೋಟಿಗರ್ಜನೆಗೆಮಿಮ್ಮಿಗಿಸಿ ದುಸ್ತರನಾದದಿಕ್ಕನಳ್ಳಿರಿಯೆದಿಗ್ಗಜನಿಚಯಕ

ರ್ಣಚಯುಕಿಪ್ಪುದಾಗಲೂ ॥ ಪೆರೆಯುರೆಯುನಿಟಿಲೆಲಾಲಿಸುಗೆಪಲಬಗೆಪಂಚ । ವ್ರಿವಜ್ಯೋತಿಯುಮುಂಗಳಾರತಿಯುನಿಡಲೊಲಿದು । ಮೆರೆವಸಾವಿರಪುಸ್ತದಿಂ ಪಿಡಿದುಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಿಂಬೆಳಗಲೊಡನೇ ॥ ೨೮ ॥ ಸಾವಿರಕರಂಗಳಲಿಪ್ರೊಂ ಬಿಸಿಲಕರಸುತ್ತ । ತಾವರೆಯುಗೆಳೆಯರತ್ನಾದ್ರಿಯುಂಬಳಸಿಬರ್ಪಪ್ರೊಲುಸಹ ಸ್ರಪೇಜ್ಯೋತಿಚಯುಬೆಳಗುವಾವರಸಿತುಮುಜಾಂಡದಗಲಾ ॥ ಯಿಾವಿಧದಿಸ ಕಲೋಪಚಾರದಿಂಶಿವಲಿಂಗ । ದೇವೇಶನನ್ನಪೂಜಿಸುತಿರಲು ನರ್ತನದೆ । ಭಾ ವಕಿಯುರ್ವೈದಿಮೃದಂಗತಾಳಂಗಾನಸಂಗೀತದಿಂನೃತ್ಯವಾ ॥ ೨೯ ॥ ಆಡುತ್ತೆ ಸೋಗೆನವಿಲಂಚೆಗತಿನರ್ತನೆಯು । ಪಾಡುತ್ತೆಮಂಗಳಸುಸ್ವರದಿಂದಗೀತಮಂ ಮಾಡಿವರು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯುನುನಿರ್ಜರರು ಸುರಸರಣಿಗೈತಂದುನಿಂದೂ ॥ ನೋಡಿಬಾಣಾಖ್ಯಪೂಜಿಪಲಿಂಗದಾರ್ಚನೆಯ । ರೂಢಿಯೊಳುಮುನ್ನಯಿವ ನಂತೆನಿಜಸುತ್ತ ಶಶಿಚೂಡನಂವಲಿಸಿದವರಂಕಾಣೆವೆಂದವರು ಮಚ್ಚಿಪೂಮಳೆ ಗರೆದೊಲಲೂ ॥ ೩೦ ॥ ಚಿಂತಿಸದ್ಭಕ್ತಿಭರವಶದಿಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ। ಸಂತಸದಿ ಯುಸಗಿಪ್ಯೈನೂರುವದನಂಗಳಿಂದಂತಕಮದಾಂತಕನವಲವಂದಬಿದಬಣ್ಣಿಸಿದ ನಾ ಬಲಿಪುತ್ರನೂ ॥ ಕಂತುಪಿತನಜವಾಣಿಫಣಿಪವೇದಂಮುಖ್ಯಮುಂತೆನಿಮ್ಮ್ರ ಯುಲೆಯುಕಾಣರೆನುತಖಿಳವೇ । ದಾಂತಸಿದ್ಧಾಂತಚಯುಮುಸುರ್ವವು ಯು ದಾದಿಪರಮಾತ್ಮಪರಮೇಶನೆನುತಾ ॥ ೩೧ ॥ ಯೆಂದುಪುಟ್ಟಿದನಾರುಪಡೆದ ರೊಯಮಾರ್ಯೈಕೆ । ಯಿಂದಾರುಸಲಹಿದರೊ ಯನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂತೆಂದು ಪೇಳು ವರಿಲ್ಲನಿಮ್ಮ್ರಕುಲಗೋತ್ರವರ್ಣಾಶ್ರಮವನಾರ್ಬಲ್ಲರೂ ॥ ಬಂಧುರದೇವಸುರ ಮುನಿಗಣರೊಳರಸುನೀ । ನೆಂದುಕೈಲಾಸಪುರವರದ ಸಿಂಹಾಸನದಿ। ಚಂದ ದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂಗೈದಿಶ್ವಕರ್ತನೆನುತಾ ॥ ೩೨ ॥ ಆರುಕರೆ ದರುಯಿಶ್ವಭರ್ತಿಸರ್ವಪರ್ತನೆಂದಾರುಪೆಸರಿಟ್ಟರಿಶ್ವೇಶವಿಶ್ವಾತ್ಮನೆಂ । ದಾರುನೇ ಮಿಸಿದರಿಶ್ವಾತ್ಮಾಭಿರಾಮ ಸೋಮಾವಿಚಕ್ಷುವೆಂದೂ ॥ ಯಾರುಸರ್ವೇಶಸ ರ್ವಕೆಸಾಕ್ಷಿನೀನೆಂದು । ಯಾರುಯಿೂವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿಯುಂ । ದಾರು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೇ ತೋರುಪ್ರನದ್ವಿತಿಯು । ನೆಂದರಿದುನಿಮ್ಮನೆಲೆಯಾ ॥ ೩೩ ॥ ನಿರುಪಮನಿರಾಲಂಬನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣನಿಜಂ । ನಿರುಪಾಧಿನಿರ್ವಾರಣನಿರ್ಲೇಪನಿ ಶ್ಚೈನ್ಯ । ನಿರಪೇಕ್ಷನಿರ್ಲಕ್ಷನಿರ್ಭೇದ್ಯನಿರ್ಮಾಯ । ನಿರ್ದ್ವಂದನಿಷ್ಕಳಂ ಕಾ ॥ ಪರಮಪಾವನರೂಪನಪ್ರತಿಮ ಪರಮೇಶ । ಪರಿಪೂರ್ಣಪರಮಾತ್ಮಪರ ಬೊಮ್ಮನರಶಿನಂ। ಪರತರಪರಂಜ್ಯೋತಿಯುನುತ್ಪತ್ತಿಬಣ್ಣಿಪವ್ರ । ಯಡಿಮುಡಿ

ಯನೆಲೆಗಾಣದೇ ‖ ೩೪ ‖ ನಿನ್ನ ನೆನಹಿಂದಾದುದಖಿಳಜಾಂಡದಸೃಷ್ಟಿ। ನಿ
ನ್ನ ಚಕ್ಷುವಿಂದೊಗೆದನಾರ್ಯಮಬಳಿಕ । ನಿನ್ನ ಮಾನಸದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದಚೆಂ
ದ್ರಮನು । ನಿನ್ನ ಯುಯುಘೋರಮುಖದೀ ‖ ವಹ್ನಿ ವುತ್ಪತ್ತ್ಯಮಾದುದುನಿನ್ನ
ಶಕ್ತಿಯಿಂ। ದಂನೆನೆಯೆಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯ್ಯಾಶಕ್ತಿಯರುಮಾದ। ರೆನ್ನುತಂಸಕಲಾ
ಗಮಂಗಳುವೊಳ್ಮೊಳುಗುತಿವೆ ನಿನ್ನ ಜನನವಪೇಳರಾ ‖ ೩೫ ‖ ನೀನಿನ್ನ
ಲೀಲೆಯಿಂನಿಜಶಕ್ತಿಯನುನೆನಿಯು । ಲಾನಿಜಸಾರಪರಶಕ್ತಿರೂಪಾಂತು ನಿ
ನ್ನೊಡನೆ । ಸಂಯೋಗಮಂಗೈಯ್ಯಲುಮಜಾಂಡಾದಿ। ಸಚರಾಚರಾತ್ಮರು
ಗಳತು ‖ ಶ್ರೀನಾಥವಾಣೀಶರೆಡಬಲದಿಸಂಜನಿಸಿ। ಸಾನುರಾಗದಲಿವುತ್ಪತ್ತ್ಯಸ್ಥಿ
ತಿಯಿಂಜಗವಿ। ತಾನಮಂಪಾಲಿಪರುನೀನಖಿಳಚೇತನಾತ್ಮಕನೆಂದುಶ್ರುತಿಯುಸು
ರ್ವವು ‖ ೩೬ ‖ ಯಲೆಯುಭವಮುನ್ನ ಖಿಳದೇವಸುರಯಸುರಮುನಿ। ಕುಲ
ಜರುಂನಿಮ್ಮಯಪೂಜಾಧ್ಯಾನತಪೋನೈಷ್ಠೆ । ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಗೈದುಮೆಚ್ಚಿಸ
ಲುವಲಿದುಮವ । ರಿಷ್ಟಾರ್ಥಮುಮನಯುತ್ತಾ । ಸಲಿಲೆಯಿಂರಕ್ಷಿಸುತಗರ್ವಿ
ತರಶಿಕ್ಷಿಸುತ । ಬಲಬಲುಮೆಯುತನುಸೀನಾದಕಾರಣದಿಂದ । ಪಲಬಗೆಯು
ಬಣ್ಣಿಸುತಕರವಕ್ರೈನಿಮ್ಮನುಮನಂತನಾಮಂಗಳರಿದೇ ‖ ೩೭ ‖ ವರಶಂಭು
ಯೀಶಪಶುಪತಿಶೂಲಿಶಿವಮಹೇಶ್ವರ ಯೀಶ್ವರಂಶರ್ವಯೀಶಾನಯುಭವಂಶಂಕರ
ಚಂದ್ರಶೇಖರಂಭೂತೇಶಖಂಡಪರಶುವೆಶಿ ೀಗಿರೀಶಂಮೃಡಾ ‖ ನೆರೆಮೃತ್ಯುಂಜ
ಯಕೃತ್ತಿವಾಸಪಿನಾಕಿಭಾ । ಸುರಪ್ರಮಥಾಧಿಪವುಗ್ರಕಪರ್ದಿಶ್ರೀಕಂಠಬಂ।
ಧುರದಸಿತಿಕಂಠಕಪಾಲಭೃತ್ವಾಮದೇವೋಮಹಾದೇವಯೆಂದು ‖ ೩೮ ‖
ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರಿಲೋಚನಕೃಶಾನುರೇ । ತರರೆಸರ್ವಜ್ಞಧೂರ್ಜಟಿನೀಲ
ಲೋಹಿತ । ಹರಸ್ಮರಹರೋಭರ್ಗತ್ರಿಪುರಾಂತಕಂಧಕಾಸುರಸೀಕ್ಷಗಂಗಾಧ
ರಾ ‖ ವುರೆಕ್ರತುಧ್ವಂಸಿವ್ಯೋಮಕೇಶಶ್ರೀವೃಷ । ವರಧ್ವಜಂಭವ ಭೀಮ
ಸ್ಥಾಣುರುದ್ರವುಮಾ । ವರಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿರಹಿರ್ಬುಧ್ನಂಮಹಾಕಾಲಮ
ಹಾನಾಟ್ಯನೆಂದೂ ‖ ೩೯ ‖ ಸರ್ಪಕಂಕಣಸೂರ್ಯಶತಕೋಟಿತೇಜಕಂ । ದ
ರ್ಪವಪುವನರುತಶನಭಸಿತಧರಕಾಲ। ದರ್ಪಭ್ರೃಭೃದ್ಧಳನದಂಭೋಳಿಖಗವಾ
ಳಿಸನ್ಮಿತ್ರಮುನಿನಿಕರಸ್ತೋತ್ರಾ ‖ ಕರ್ಪೂರಶರೀರಕಾಲಪ್ರಳಯುದಾರನಘ।
ಮುಪ್ರರಕುಜಾತಾಳಿಮೂಲಕುದ್ಧಾಲಸಮ । ಕೂರ್ಪಮುನಿಜನರಹೃದ್ಗ್ರ
ಹನಿವಾತಜ್ಯೋತಿ । ರೂಪನಿರ್ಲೇಪಪ್ರೋಪಾ ‖ ೪೦ ‖ ನಾರದನುಯುತ್ರಿಕ
ಕ್ಷ[illegible]ನಾ । [illegible]ನಿತ್ರಿ । [illegible]ರ

ದ್ವಾಜಸಮುದುನ್ಮಾರ್ಗಸಜಯಮುನಿಮುಖ್ಯರುಬ್ಬಿಕುಲೋತ್ತಮರುನಿಮ್ಮಾ ॥ ಚಾರುನಾಮೋಚ್ಚರಣೆಯಿಂದೆಪ್ಪೂರ್ವಮನುಳಿದು। ಸಾರಸಂದ್ವ್ರತ್ವಮಂಪಡೆದುವಲವಿನಿಂ। ಮೂರುಲೋಕದೊಳುಪರಿಪೂಜ್ಯರಾದರುಶಾಪಾನುಗ್ರಹಕರ್ತರಾಗೀ ॥ ೪೧ ॥ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂಬಸಮುದಿವ್ಯನಾಮಮಸ್ಮರಿಸಿಜವನಭಾದೆಯನೀಗಿಮಾರ್ಕಂಡ್ಯದೀರ್ಘಾಯು । ಮಮಪಡೆದನುಪಮನ್ಯುವೈದುವರುಷಹರೆಯಸುಸ್ಥಿರವನೆರೆಪಡೆದನಾ ॥ ಶಿವನಮಃಶಿವಾಯೆಂಬಯಮಳಮಂತ್ರವಸ್ಮರಿಸಿರವಿಸುತನಪುರವಪಾಳ್ಗೈದಸಾನಂದರುಷಿ । ಶಿವನಾಮದಿಂಮಂತ್ರಜಾಲಕೊಲ್ಲಟೆಗರ್ವಿರಸೆಕೈಲಾಸಕೈದಾ ॥ ೪೨ ॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರಮುನಿಜನರುಶಿವನಾಮ। ಸ್ಮರಿಸಿಪಶುವತ್ವಮಂನೀಗಿದೇವತ್ವಮಂನೆರೆಪಡೆದರೆಂದುಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರದಿಪೇಳುತಿದೆಶಿವನಾಮದಧಿಕಮೆನಿತೋ ॥ ಹರನಿಮ್ಮನಾಮದಾಮೂಲಪ್ರಣವಕ್ಕರ್ಥ । ತರುಳಸ್ಕಂದನುಕೇಳಲಜನುಪನ್ನೆರಡುಸಾಸಿರಮುಸುರಲಲ್ಪನೆಂದವನದಾಡೆಯಪೋಯ್ದನೆಂಬುದಿದುಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ॥ ೪೩ ॥ ನಿಮ್ಮನಾಮವಸ್ಮರಿಸಿ ನಿಮ್ಮಭಸಿತವಧರಿಸಿ । ನಿಮ್ಮಕ್ಷಮಣಿಮಾಳೆತಳೆದುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ನಿಮ್ಮಾಲಯವಪ್ರದಕ್ಷಣೆಗೈದುಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆರಗಿನಿಮ್ಮನುಪೂಜಿಸೀ॥ನಿಮ್ಮನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮುಂಡೆಯೊಳಾಂತುಸಂತಸದಿ।ನಿಮ್ಮಶೇಷಾನ್ನಮಂಸವಿದುಭವಾಂತರದ । ತಮ್ಮದುಷ್ಕೃತದೋಷನೀಗಿಸಾಯೋಜ್ಯಮಂ । ಪಡೆದರೆಂಬಿತಿಹಾಸವ್ರಾ ॥ ೪೪ ॥ ವರಬಿನ್ನಮಶ್ಶಿವಾಯೆಂಬಮಂತ್ರವನುಸ್ಮರಸಿದೊಡೆಬ್ರಹ್ಮಹತಿಸ್ತ್ರೀಬಾಣಪಿತಮಾತೆಯುರಸುತಸಹೋದರರವಧೆಯು ಸಹಪಾಪವುಪಪಾತಕಮೆನಿಪ್ಪತೃಣವಾ ॥ ಪುರುಪಿಸಹಸ್ರಗೋಭೂಕನ್ಯಧನರತ್ನ । ತುರಗಮೇಧಾದಿತತ್ಫಲವರಮೈಶ್ವರ್ಯ । ಮಿರದೆಕೈಸಾರಿಸಾಯುಜ್ಯಪದವಿಯುಪಡೆವರೆಂಬಪೌರಾಣೋಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೪೫ ॥ ಯಲೆದೇವನಿಮ್ಮಮಹಿಮೆಯನುಪೇಳುವರಾರು । ನಳಿನಭವವಾಣಿವೇದಂಮುಖ್ಯಕಲ್ಪಾಂತ । ಗಳುಮನೇಕರವಿಂದಬಣ್ಣಿಸುತಕಡೆಗಾಣರಹಿಪತಂನಿತ್ಸಾಸಿರಾ ॥ ಲಲಿತಜಿಹ್ವೆಯಲಿಪೊಗಳಿದೊಡೆಪಾರಾವಾರ । ಜಲದೊಳೊಕ್ಕುಡುತೆತೆಗದಂತಾದುದೆಂದೆಂಬರೆಂ । ನಳವೆತಮೆಯಿಂಶನಾಟಕಲೀಲೆಸವಿಲಾಸಮಹಿಮೆಯುಪೇಳ್ವರಾರಾ ॥ ೪೬ ॥ ಯಿಂತಿ ವರಿಪರಿಯಿಂದಬಾಣಾಖ್ಯಶ್ರೀಯುಮಾ । ಕಾಂತನಮಹಾತ್ಮೆಯಂಯ್ಯೆನಾರುಜಿಹ್ವೆಯಿಂ । ದಂಸ್ತುತಿಸಿಸಾವಿರಕರಾಬ್ಜದಿಂ ನಮಿಸುತಸಹಸ್ರನೇತ್ರಂಗಳಿಂದಾ ॥ ಸಂತತಂಶಿಶಿಸೂರ್ಯ ಶತಕೋಟಿಸುಪ್ರಭಾಕಾಂತಿಯಿಂ । ತೊಳಗಿ

ದ್ವಾಜಸಮದೂರ್ವಾಸ ಜಯಮುನಿಮುಖ್ಯ ರುಷಿಕುಲೋತ್ತಮರುನಿಮ್ಮ ॥ ಚಾರುನಾಮೋಚ್ಚರಣೆಯಿಂದೆ ಪೂರ್ವಮನುಳಿದು । ಸರಸಂಬ್ರತ್ವಮಂಪಡೆ ದುವಲವಿನಿಂ । ಮೂರುಲೋಕದೊಳು ಪರಿಪೂಜ್ಯರಾದರು ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಕ ರ್ತರಾಗೀ ॥ ೪೧ ॥ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂಬುಸಮದಿವ್ಯನಾಮವಸ್ಮರಿಸಿಜವನ ಬಾಧೆ ಯನೀಗಿಮಾರ್ಕಂಡ್ಯದೀರ್ಘಾಯು । ಮವಪಡೆದನುಪಮನ್ಯು ವೈದುವರುಷ ದಹರೆಯುಸುಸ್ಥಿರವನೆರೆವಡೆದನೂ । ಶಿವನಮಃಶಿವಾಯೆಂಬಯುಮಳಮಂತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿರವಿಸುತನ ಪುರವಪಾಳ್ಗೈದಸಾನಂದರುಬಿ । ಶಿವನಾಮದಿಂಮಂತ್ರ ಜಾತಕೋಲ್ಲಟಿಗರ್ವರಸಿ ಕೈಲಾಸಕೈದಾ ॥ ೪೨ ॥ ಹರಿಯೆಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ ಮನಿಜನರು ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಿಸಿ ಪಙವತ್ವಮನ್ನೀಗಿದೇವತ್ವಮನ್ನೆರೆಪಡೆದರೆಂ ದು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರದಿಪೇಳುತಿದೆಶಿವ ನಾಮಧಧಿಕಮೆನಿತೋ ॥ ಹರನಿಮ್ಮನಾ ಮದಾಮೂಲಪ್ರಣವಕ್ಕರ್ಥ । ತರುಳಸ್ಕಂದನುಕೇಳಲ ಜನುಪನ್ನೆರಡುಸಾಸಿ ರಮುಸುರತಿಲ್ಪಸೆಂದವನದಾಡೆಯ ಪೊಯ್ದನೆಂಬುವಿದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ॥೪೩॥ ನಿಮ್ಮನಾಮವಸ್ಮರಿಸಿನಿಮ್ಮ ಭಸಿತವಧರಿಸಿ । ನಿಮ್ಮಮಣಿಮಾಲೆತಳೆದು ಸದ್ಭ ಕ್ತಿಯಿಂ । ನಿಮ್ಮಾಲಯವಪ್ರದಕ್ಷಣೆಗೈದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಿಮ್ಮನುಪೂ ಜಿಸೀ ॥ ನಿಮ್ಮನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂಡೆಯೊಳಾಂತುಸಂತಸದಿ । ನಿಮ್ಮಕೀರ್ತನೆಯಂನ ಮಂಸವಿದುಭವಾಂತರದ । ತಮ್ಮದುಷ್ಕೃತದೋಷನೀಗಿಸಾ ಯುಜ್ಯ ಮಂ ಪಡದರೆಂಬೆತಿಹಾಸವೂ ॥ ೪೪ ॥ ವರಪಂಚ ನಮಃಶಿವಾಯ ಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವನು ।ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡೆಬ್ರಹ್ಮಹತಿಸ್ತ್ರೀ ಭ್ರೂಣಪಿತಮಾತೆಯರಸುತಸ ಹೋಧರವಧೆಯು ।ಸಹಪಾಪವುಪಪಾತಕವೆನಿಪ್ಪತೃಣವಾ ॥ ವುರುಬಿಸಹ ಸ್ರಗೊಭೂಕನ್ಯಧನರತ್ನ । ತುರಗಮೇಘಾದಿತಪ್ಪಲ ಪರಮಯೈಶ್ವರ್ಯ। ಮಿರ ದೆಕೈಸಾರಿಸಾಯುಜ್ಯಪದವಿಯು ಪಡೆವರೆಂಬಪೌರಾಣೋಕ್ತಿಯೂ ॥೪೫॥ ಯಲೆದೇವನಿಮ್ಮಮಹಿಮೆಯನು ಪೇಳುವರಾರು । ನಳಿನಭವವಾಣೀವೇದಂ ಮುಖ್ಯಕಲ್ಪಾಂತ ।। ಗಳುಮನೇಕವಿಂದಬಂಣಿಸುತಕಡೆಗಾಗ ರಹಿಪತಂನಿ ತ್ಸಾಸಿರಾ ॥ ಲಲಿತಜಿಹ್ವೆಯಲಿಪೊಗಳಿದೊಡೆಪಾರಾವಾರ । ಜಲದೊಳೊಕ್ಕು ಡುತತೆಗದಂದಾದು ದೆಂದೆಂಬರೆ। ನ್ನಳವೆತವೆದಿಂಶನಾಟಕಲೀಲೆ ಸವಿಲಾಸ ಮಹಿಮೆಯಪೇಳ್ವರಾರೂ ॥ ೪೬ ॥ ಯಿಂತಿಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಬಾಣಾಖ್ಯ ಶ್ರೀ ಯುಮಾ । ಕಾಂತನಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಯ್ಯಸೂರುಜಿಹ್ವೆಯಿಂ। ದಂಸ್ತುತಿಸಿಸಾ ವಿರಕರಾಬ್ಜವಿನ್ನ ನಿಸುತಕಪಡಸ್ರನೇತ್ರಂಗಳಿಂದಾ ॥ ಸಂತಸಂಗೆಸಿಸೂ

ಲ್ಯ್ರ್ಯಶತಕೋಟಿಸುಪ್ರಭಾ ಕಾಂತಿಯಿಂ । ತೊಳಗಿಬೆಳಗುವಮಹಾಗಂವನು ಸಂತಸದಿಯನು ಮಿಷದ್ರಿಷ್ಟಿಯಿಂಡಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುಸುರಿಸೀ॥ ಯಲ್ಲಪ್ರಾಜೆಯತೀರ್ಚಿಲಿಂಗಮಮ್ಮ್ರಣಿಸಜ್ಜೆ । ಯಲ್ಲಿಮುನ್ನಿನ ವ್ರೋಲುಮಡುಗಿಕಂತರದೊಳಾಂತು । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿಚಯಸಹಪಂಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಶಿವಶೇಷಸವಿದೂ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತವರಿಮಳೋದಕ ದಿಕ್ಕೈಬಾಯ್ದೊಳೆದು । ವೀಳ್ಯೆಯೆಡಮಡುಪತಂದೀಯ್ಯಲವ ಚರ್ದಿಸುತೆ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮಳವಡಿಸಿವಿನಿಯೋಗದ ಬಲೆರೊಡನೇ ॥ ೪೮ ॥ ಬರವರಲುತತ್ಸಭಾಂತರಕೆ ಮುನ್ನೊಲಿದುತಾ । ನೊರನಿತ್ತಭಾಷೆಯಂತಪ್ಪದೇ ಮವನಭಾ । ಸುರಭಕ್ತಿಗಂಮೆಚ್ಚಿಭಕ್ತರಾಧೀನನೆಂಬಾಬಿರುದನುದ್ಧರಿಸನೂ ॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಸಾದಕರ । ಗರುಡಗಂಧರ್ವದಿಗ್ವರರುಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರಂ । ವರರುದ್ರದೀವಕನ್ನಿಕೆಯ ರೂಳಿಗದರೊಡನೆಗಿರಿ ಜಾತೆಸಹಿತಶಂಭೂ ॥೪೯॥ ಕೋಡಣಸುಮುಖರಂಭಜಂಗು ಘಂಟೆಯುಗೆಜ್ಜೆ । ಜೋಡಿಸಿದರ್ಘಿಲ್ಲಿಮುತ್ತಿನಜೌಕಶೃಂಗರವ । ಮಾಡಿನಿಂದಿರ್ದ ಶ್ರೀವೃಷಭರಾಜನನು ಯಾರೋಹಣಂಗೈಯ್ಯೆ ಧ್ವನಿಯೂ ॥ ಮಾಡುತಿಹಪಂಚಮಹಾ ವಾದ್ಯದುಂದುಭಿಯು । ಕೂಡಿಘಂಘಃರೆನಲುಬಿರುದಕೊಂ । ಹಾಡಿಕೈವಾರಿಸುವಚಂಡಕೀರ್ತಿಗಳುಮುಂವಿಡಿದ ಶ್ರೀನಂದಿಧ್ವಜವ್ರಾ ॥ ೫೧ ॥ ಯಿಂದುಬಿಂಬಾತಪತ್ರದ ಜೊನ್ನಚಾಮರಗ । ಳಿಂದಾಲಿವಾಟ ಚಲ್ಲುವಚೌರಿನಿಚಯದಿಂ । ಬಾಂದಳವತುಂಬಿಕಿಕ್ಕಿರಿಸುತ್ತಶಶಿಸೂರ್ಯ್ಯ ಶತಕೋಟಿತೇಜೋಮದೀ ॥ ವೃಂದಾರಕರಮಾರ್ಗದಿಂದಿಳಿದುರಕ್ತಪುರ । ದೊಂದಿನುಪವನದಮಧ್ಯದಿಕಡು ವಿರಾಜಿಸುವ । ಬಂಧುರದಪ್ರೊಂಗೋಂಟೆ ಮಣಿಕಾಂತಿಪುಲಿವೊಗಂಕಂಗೊಳಿ ಸಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇ ॥ ೫೧ ॥ ಘನಮನೊಲ್ಲಾಸದಿಂದೊಳ ಪ್ರೊಗಲುಪುರಮಧ್ಯ । ಯಿನಚಂದ್ರರುಭಯಪೇರ್ವಿಧಿಕೆಲ ಬಲದೊಳಂ । ಮಿನುಗುತಿಹಪ್ರೊಂಗಳಸಪ್ರೊತ್ತುಸಾಲುಸಾಲಿನಕೋಟಿಕುರುಜು ಮೆರೆಯೇ ॥ ಘನಸ್ತಾರಮೃಗನಾಭಿ ಪುನಗು ಜವ್ವಾದಿನೀ । ರಿನಚಳೆಯಕಂಪಿನಿಂಪ್ರೊಮಾಲೆಗಂಪಿನಿಂ । ವಿನರತಸಾರಣೆಕಾರಣೆಯತಳಿಗೆದರ್ಪಣಸುತೋರಣದಿವಾರಣಿಸಿದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಶಸಿಸೂರ್ಯರೆಳೆಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡುಪ್ರಜ್ವಳಿಸಿ । ವುಸುರ್ಗರೆವಮಾಣಿಕಂಗಳಮಹಾಪ್ರಭೆಯುಹೊಂಬಿಲಿನಿರಿದೊಪ್ಪುತಿಹ ರಾಜಮಂದಿರವನೊಳಪ್ರೊಗಲು ಯತಿಚತ್ರತರದಾ ॥ ಕುಶಲಗೆಲನುದಸಜಾರಚಾವಡಿಚದುರುಸಾಲೆಯಿಂ । ದೆಸೆವರು

ಮಣಿಮಯಸಭಾಮಂಟಪದತನ್ಮಧ್ಯ । ಪ್ರೋಸಜ್ಯೋತಿಮೌಕ್ತಿಕಮಯದೇ ಳುನೆಲೆಯುಪ್ಪೊಂಗದ್ದುಗೆವಿರಾಜಿಸುತಿರೇ ॥ ೫೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆನಂದೀಶನಿಳಿದು ಪಾರ್ವತಿಸಹಿತ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಸರ್ವೇಶಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಳ । ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತ ಮ್ಮಸೇರುವೆಯೊಳಖಿಳಪ್ರಮುಖರು ಕೇಶವಬ್ಜಾಸನಾ ॥ ಬಲ್ಲಿದೆಮಹಾಮುನಿವಿ ತಾನಮುದಸೆವನೆಗ । ರೆಲ್ಲಗಣವರರುಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಮಂಡಿಸಲುಶಿರ । ದಲ್ಲಿರ್ದಮ ಕುಟಾಳಿಸಂಘರ್ಷದಿಂದುದುರ್ದರತ್ನ ಚಯಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲೂ ॥೫೪॥ ಸಂದಖಿಳ ವಿನಿಯೋಗದೊಡ್ಡೋಲಗೊಪ್ಪುತಿರೆ । ವೃಂದಾರಕರನಾರಿಯರುನರ್ತಿಸುತ್ತಿ ರಲು । ಗಾಂಧರ್ವರಂಗಾನಮಾಡೆತುಂಬುರಪಾಡೆನಂದಿಮೃದಂಗಮುಮನೂ ॥ ಚಂದದಿಂಭಾಜಿಸಲು ಭೃಂಗಿರಿಟಿಪರಿಹಾಸ್ಯ । ದಿಂದಭವಯುಗಜೆಯರುಥರ ಹಸಿತರಾಗೆಮೊಗ । ದಿಂದೊಗೆದಬೆಳ್ದಿಂಗಳಾವನವತೀವಲು ಚಕೋರವಗಲ್ಪ ಸರಿಸಿದವೂ ॥ ೫೫ ॥ ಆಪುರಮನಾಭಪಸವಾಚಿತ್ರಪತ್ರಮುಮ । ನಾಪೌಳಿ ಯಾಸಭಾಮಂಟಪದಹಜಾರದ್ವಾ । ರಾಪರಮತಂಪುಕಂಪಂಸೊಂಪಿನಿಂದಕ ಡುಸೊಬಗಿನಿಂಶೋಭಿಸುತಿರೇ ॥ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀಶನಾಲೋಕಿಸುತಸಂತಸವಿ। ಶ್ರೀಪಾಜಿರಾಸ್ಯಮನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಾಣಾಖ್ಯ ನೀಪರಿಯುರಚಿಶಹನೆಯಿದನುಳಿ ದುಪ್ಪೋಪಮುನವಾಗದೆಂದಭವನಿರಲೂ ॥ ೫೬ ॥ ಬಾಣಾಖ್ಯನೀಸಭಾಮಂಟ ಪದಿನಿಂದುಗೀ । ವಾರ್ಣಸಂತತಿಗೂಡಿನಂದೀಶನೇರಿಪ್ಪೂ । ಶ್ರೇಣಿಮಳೆಗರೆಯೆ ಯೇಣ್ದಿಕ್ಕಸಳ್ಳಿರಿವದುಂದುಭಿರವಂವೆರಸಿನಭದಿಂ ॥ ಸ್ಥಾಣುಶತಕೋಟಿಸೂ ರ್ಯಪ್ರಭಾಮಯದೊದನೆ । ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿತಪ್ಪುದಂನೋಡಿಸಂತಸವೆತ್ತು । ಮಾಣದೆಮಲ್ಲಿಂದಲಷ್ಟಾಂಗಮೆರಗೆದ್ದುಮಂತ್ರಿಸಹಸಾಮಂತರಾ ॥ ೫೭ ॥ ಸಖಮನ್ಯಮಂಡಲೇಶ್ವರರಾಯರಾವೃತತ । ಮಕುಟವರ್ಧನರಸೇನಾನಿಪು ರಪರಿಜನರ । ನಿಖಿಳವಿನಿಯೋಗದೊಡ ನಂಭೇರಿಕಹಳೆ ನಿನದಾಕಾಶವ ಳ್ಳಿರಿಯಲೂ ॥ ಅಕಳಂಕಸದ್ಭಕ್ತಿರಸಪೋಸರ್ವತವಕದಿಂ । ಸುಕರದಿಂ ಸರ್ವರೊಡಗೂಡೆ ಪುರವಂಪೊರಟು । ಮುಕುಳಿತಕರಾಬ್ಜಮಂಮಸ್ತಕದಿ ಸೂಡಿನಡೆಯಡಿಗಳಿಂಬರೆಬರುತ್ತೆ ॥ ೫೮ ॥ ಘನಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂಪ್ರೊಂ ಗೋಂಟಿಖಿಳ ಪ್ರೊಗಲು । ಅನುಮಿಷರುಪಂಚಶತಮೊಗಸಹಸ್ರಹಸಂ ಗ । ಳನುಪಟುದ್ಘಟಮನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಖಳಗೆಯಿಂಭೀಕರಾಕೃತಿಯನೀ ಯಬಹುದೇ ॥ ಯಿನಿತುಪರವಂಪಡೆದು ತಾರಕನಶೆರಪಿತಂ । ಮನುಕಯ ನಿಶುಬಾಧಿಪನೊಯನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲುಸನುಮತದಿ ಸಕಲಸಭೆಯುನ್ನ

ರನಾಲೋಕಿಸುತ ಶಿವನಸನ್ನಿಧಿಯೊಸ್ಸಾದರ್ಂ ॥ ೫೯ ॥ ಮಸ್ತಕದಯ್ನೂ
ರುಮಕುಟಗಳಮಣಿಗಣಗಭಸ್ತಿ ಸದ್ಬೆಳಗುವಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತ್ತುರತ್ನಾದ್ರಿ । ಸ್ವ
ಸ್ತಿದಿಂಪುರುಷಾಕೃತಿಯತಾಳಿ ಶಿವನಿವನದರ್ಶನಕ್ಕೈದಿವಂತೇ ॥ ಆಸ್ಥಾನದ
ಬಿಳಿರುಂಬೆರಗೊಂದಿನೋಡುತಿರೆ । ಪ್ರಸ್ತುತಬಿಬಾಣಾಖ್ಯನಡೆಗೆಡ ದಸಾವಿರ
ಸುಹಸ್ತಂಗಳಂಸಾರ್ಚಿಭಾಸ್ಕರನು ಯೀಶನಡಿಯೆಡೆಯಪ್ಪೊಡೆಗೆಡಪನೆನಲೂ॥
ಅರ್ಘ್ಯರತ್ನಪ್ರಭಾಮಯಮುಸುಕಲಾಸಭೆಯ । ದೀರ್ಘದಂಡಪ್ರಣುತಿಗೈದೆ
ದ್ದುಬಳರಾಯ । ಸ್ವರ್ಗವಾರಾಸಿಗರು ತಲ್ಲಣಿಸುತೆರೆಸಾವಿರಸುನೂತನ ಕ
ರಾಬ್ಜಂಗಳಾ ॥ ಭರ್ಗವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ಯೇರಿಸುವಂತೆ । ಅಗ್ಗಳಿಯತ
ನ್ನಸಹಸ್ರಹಸ್ತಂಗಳಿಂ ದುಗ್ರೀಶನಮಳಪದಯುಗಗಳಿಗೆ ಮಗುಟಮಣಿದೀ
ಪ್ತಿಬಾಸಣಿಸಲೆರಗೇ ॥ ೬೦ ॥ ಹರುಷಾಶ್ರುದಿಂದೆಮಜ್ಜನಕೆರೆದು ನೊಸಲಿನ।
ವರಭಸಿತಮಂಧರಿಸಿಕರಕಮಲದಿಂಪುಷ್ಪ । ವಿರದೆಯೀರಿಸಿಸುಯಿಲ್ಗಂಪಿನು
ರೆಧೂಪನೇತ್ರಜ್ಯೋತಿಯಂಬೆಳಗುತೇ ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಪಂಚಮಸು
ಪೂಜೆಯಂ । ಹರನಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳನರ್ಚಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ ತ್ವರಿಯೊಳಂಯರ
ಗಿಯಾಳದೆಯಿರಲು ಯೀಶಸರ್ವೇಶಶಂಕರಶರ್ವನೂ ॥ ೬೧ ॥ ಕರುಣದುಗ್ಧಾ
ಬ್ಧಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚಿ ಮೇಲ್ವರಿದುದೆನೆ । ನಿರುತದಿದಯೊವ ಲೋಕನದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತ
ವರಯಭಯಹಸ್ತಕಮಲವನವನ ಸಿರಿದಲೆಯೊಳಿರಿಸಿಮಿಗೆ ದಂತಚ್ಛವಿಯೂ॥
ನರೆದಿಂಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಲೀಳೇಳೆಂದು । ಕರೆಯಲುಫಣಾಮಣಿಗಳಿಂ
ಪ್ರೋತ್ತವುರಗೇಂದ್ರ । ನಿರದೆನೆಟ್ಟನನಿಮಿ ರ್ದುನಿಂದಂತೆನವರವರಲ್ಗಳಿಂ
ದಲತಿರಭುಗಿಸುವಾ । ಐನೂರುವಜ್ರಮಕುಟಮನಾಂತ್ತತಲೆಗಳನು । ತಾ
ನೆಗಪಿನಿಂದು ಸಹಾಸ್ರಹಸ್ತಾಬ್ಜಚಯ । ಸಾನುರಾಗದಿಮುಗಿದು ನಿಂ
ದುಸದ್ಭಕ್ತಿರಸವೊಸರ್ವ । ತೆರದಿಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿಯಾ ॥ ತಾನೊಲಿದು
ಯೀಶನಂಘ್ರಿಗೆಕಾಣ್ಕೆಸುರಿವ್ರೋಲ್ । ಆನಂದದಿಂದೆಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಂಕರೆವುತ್ತ
ವ್ಯೈನವಿರುಕಂಚುಕಿಯೊಳಂಪುಳಕಿಪರವಶಾಬ್ಧಿಯಮುಳುಗಿತೇಂಕಾಡುತೇ॥
ಸಾವಧಾನದಿಪೇರ್ಚಿನಲಿದಾಡಿಕುಣಿದಾಡಿ । ದೇವದೇವಪ್ರಣುತಸದ್ಭಕ್ತಿ ಜ
ನರುಗಳ । ಕಾವಕಾವಧ್ವಂಸಿಕರುಣಸಾಗರಮೂರ್ತಿದೇವತಾಚಕ್ರವರ್ತಿ ॥
ದೇವದೇವತಸಾರ್ವಭೌಮಸೋಮಸುಧಾಮ । ದೇವತಲಲಾಮಸರ್ವಾತ್ಮಾಭಿ
ರಾಮಪರ । ದೇವದೈವಾಳಿಮಸ್ತಕಮಕುಟಮಣಿದೀಪ್ತಿಶೋಭಿತಪದಾಬ್ಜಪಾ
ಹೀ ॥ ೬೨ ॥ ಆಗಮಾಭೇದ್ಯಯಜಹರಿಗಳಿಗೋಚರನ । ಯೀಕನಾಂಭಜಿ

ಸಿಧ್ಯಾನಿಸಿವಲಿಸಶಕ್ತನೆ । ಶ್ರೀಗಿರೀಶನಿಮ್ಮಲೀಲೆಯಿಂದಿಳೆಗಿಳಿದುಪುತ್ರ್ಯರಘ ಸಂಕುಳವನೂ ॥ ನೀಗಿಸುಪವಿತ್ರರಂಮಾಡಲೋಸುಗವೊಲಿದು । ಭಾಗಿಳಿದು ಯೆನ್ನನೆವದಿಂಬಂದುದೆಸತ್ಯ । ರಾಗದಿಂನೀವಿತ್ತಭಾಷೆತಪ್ಪದೆನಿತ್ಯತವೆಯಂಘ್ರಿದರ್ಶನವನೂ ॥ ೬೬ ॥ ಚನ್ನಾಗಿಯಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುಭಕ್ತೇಷ್ಟಾರ್ಥಿ । ಯೆನ್ನತಲಖಿಳಗಣವರರುನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತ। ಸನ್ನುತಿಸುವಂತೆಮೆಚ್ಚಿತ್ತೇಷ್ಟದಾಯಕನುಯೆಂಬುದಂಜಗವರಿಯಲೂ ॥ ಪನ್ನಗಾಭರಣಮುನಿಜನನಮಿತಚರಣಾದ್ರಿ । ಕನ್ಯಾವಾಮಾಂಗಸುರಗಂಗೋತ್ತುಮಾಂಗಭವ । ದುನ್ನತಮಹಾರ್ಣವಮಿತ್ರಪಿಂಗಳತಿಂಗಳಿಂಗಳತ್ರಿತಯನೇತ್ರಾ ॥ ೬೭ ॥ ಯೆಂತೆಂದುಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರನಿರದಾಯುಮಾ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿದ್ವಯುಪಯೋಜಂಗಳಿಗೆಯೆರಗಿ। ನಿಂತುಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳಮುಗಿದುಪಲವಂದದಿಂಸ್ತುತಿಸಲಾಪರಮೇಶನೂ॥ ಮುಂತೆನಿನ್ನಂತೆಶ್ರೀಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಿಕಾರ್ತೆ । ಸಂತಸದಿಯೆನ್ನಮೆಚ್ಚಿಸಿವೊಲಿಸಿದರಕಾಣೆ । ಯೆಂತುಬಣ್ಣಿಪೆಯೆನ್ನಭಕ್ತಕುಲಗಗನಮಣಿಸದ್ಭಕ್ತಿಚಿಂತಾಮಣೀ ॥ ೬೮ ॥ ನಿನ್ನೊಡನೆಯಿತ್ತವಾಕ್ಯಂತಪ್ಪೆನೆಲೆಕುವರ । ಮುನ್ನಸದ್ಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತರಾಧೀನ। ನೆನ್ನುತಂಪೇಡಸಾರುತ್ತಿಹವ್ರಪುಸಿದೊಡೆ। ಯೆವ್ರುಮುನಿದುಮಾಡಲಿಸವೇ ॥ ನಿನ್ನಗೀಭೂಭೋಗಸಾಕಾಗುವನ್ನೆಗಂ । ನನ್ನಿಯಿಂನಿತ್ಯದರ್ಶನನೀವೆನಿಶ್ಚೈಪ । ದೆನ್ನುತ್ತಲಭಯಮುಮನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಡಲು । ಮುಗುಳ್ಗೊಂಡಿಸುತಪ್ರಮಥಗಣಗರ್ಗೆ ॥ ೬೯ ॥ ಶಿರವಾಗಿವಂದಿಸುತೆಹರಿಯುಜಾಮುನಿಪೋತ್ತ । ಶಿರದೆಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳಮುಗಿದುಹಿಂತಿರುಗಿತ । ತ್ಪುರಕಖಿಳವಿನಿಯೋಗದೊಡನೆಯ್ತಿತಂದು । ಸರ್ವರಕಳುಹುಯೆಂದಿನಂತೇ॥ ಪರಮಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯುಮಾಡುತ್ತೆನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಗಿರಿಜೇಶನಂಘ್ರಿದರ್ಶನಗೊಂಬುತತುಳಸುಸ್ಥಿರಭೊಗಭಾಗ್ಯಮನುಭವಿಸುತ್ತೆಬಾಣಾಖ್ಯ । ಸುಖಮಿರ್ದನೆಲೆಮಾನುನೀ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುಮಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂ । ಬರದೋಪಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಕೃಪದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೭೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೨೨-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಉಷಾದೇವಿ ವೃತ್ತಾಂತ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಶಿವಲಿಂಗದಾರ್ಚನೆಯಮಾಡುತ್ತೆ ಬಾಣಾಖ್ಯಪರ್ವ । ಶಿವನಂಘ್ರಿದರ್ಶನ ಮೆಜೀವವಾಗಿರ್ದು ಸತ್ಕುವರಿಯುಳಪಡೆದು । ಯೇಕಾಂತವಾಸದೊಳಿರಿಸಿಸುಖ ಮೀರ್ದನೆಲೆಮಾನುನೀ ॥ ಪದ ॥ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಂಖಸುಧೆಯಿಂದ್ರರಥನಿಮಂ। ದಾರನಾರದಪಂಸೇಕರಸ್ವಾರಶಾರದೆಯು । ಶಾರದಸುಚಂದ್ರರಿಂತಿವರಸೀತಕಿಂ ಮಿಗಿಲುಕೋಟ್ಯಾಂಶದಿಂವರ್ಧಿಸೀ ॥ ಚಾರುಸಂಕಾಶದಿಂಬೆಳಪನುಳದಿವ್ಯಶ । ರೀರದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಲೆರಾಜಿಸುವಯೆಸುರತಿಪ್ರ। ರಾರಿಮುತ್ಕ್ರತಿಯಪ್ರೌಢರು ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗುವಂತೆನಡಸುಗೆವಲವಿನಿಂ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಗೌರಿಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಮಹೇಶ್ವರಿಯುಮೆ। ಶ್ರೀಗಿರಿಜೆಕೌಮಾರಿಹ್ರೀಂಕಾರಿಶಂಕರಿ । ಆಗಮಾಭೇದ್ಯೆ ಯನಾಥಜನಬಂಧುಃಯಖಿಳಾಂತರಾತ್ಮಕಶಕ್ತಿಯೇ ॥ ಸಾಗರಗಭೀರೆಸನ್ಮಾನಿ ಜಗದಾಧಾರಿ । ಜೋಗಿಣಿಯೆಜಗನ್ಮಾತೆಭವಪಂಕನಿರ್ದ್ಧತೆ । ನಾಗಭೂಷನ ರಾಣಿಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಮತ್ಕೃತಿಗೀಗೆಯತಿಸೊಬಗನೂ ॥ ೨ ॥ ಯುಲಿಕಾಂತೆ ನಿನ್ನ ಸವಿಶವನವೋಹನದಧನ । ನಲಿದುವ್ರೋಜುವಗಮುಕಿಚೆಯ ಕೊರಳೆವೆ ಶಿಹಾರ । ಸಲಿಲೆಯಿಂಪರಿಭವಟಿಪವಾದಿಗಳಕರ್ನದಾಭರಣವೈಯರ್ಥ್ಯಸುವಾ॥

ಬಲುಜಾಣವಾಗ್ಮಿಕರರಸನೆಗಿದುಮಧುರಸವು । ಸಲೆಪರಮಭಕ್ತರಿಗೆಮುಕ್ತಿ
ಸಾಧನಮಾರ್ಗ। ಮಲಹರನವಲವುನಿನಗೆಂತುಟೋ ವುಳಿದವೇಲ್ಲಥೆಯವಿಸ್ತ
ರಿಸುಸೋಬಗಿನಿಂ ॥೩॥ ನಾಳಿಕಾವೊಗ್ಗವೋಲೆಯುಗಳೆಯೊಸತ್ಕೃತಿಯ।
ಪೇಳಲಾಂಶಕ್ತನೆ । ಜಾತ್ಯಾಂಧಕನಬಿಡದೆಕೋಲಡಿದಂಮುಂದೆನಡೆಯಲವ
ಪ್ರೋಪಂತೆಶಿವನೊಲಿದುಮುದ್ವಾದನದೀ॥ ನಾಲಿಗೆಯತಾನಾಗಿನುಡಿಸಿದೊಡೆಯು
ಸುರುವೆನು। ಕೇಳೇಕಚಿತ್ತದಿಂಮುಂಗಥೆಯಪರಮಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆನ್ನಮನದಂ
ನೆರಸಿಚೊತ್ಪನ್ನೆ ಸಂಪನ್ನೆ ಸುಗುಣರನ್ನೆ ॥ ೪ ॥ ಚಕಿತಮರಿಹರಿಣಲೋಚನೆ
ಕೇಳುಬಾಣಾಸ । ದ್ಭಕುತಿಯಿಂ ತ್ರಿಕಾಲಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂಗೈವುತ್ತಕುಟಿಲ
ತಾನಿತ್ಯಕೃತ್ತಿವಾಸನಪಾದಸಂದರುಶನಂಗೊಂಬುತೇ ॥ ಅಕಳಂಕನವತಿಮ
ನನಘನನುಪಮನೆಂದು । ಅಖಿಳದೇಶಂಗಳೊಳು ಕೀರ್ತಿವಧುಸಾರುತಿರೆ। ಸು
ಕರದಿಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯವನುಪಾಲಿಸುತಿರ್ದಸದ್ಧರ್ಮದಿಂಮಾನಿಸೀ ॥೫॥ ಯಾ
ವಾರ್ತೆಸಕಲದಿಗ್ವಳಯದೊಳುಪಸರಿಸಲು। ಭೂವಳಯನಾಳ್ವಖಿಳದೇಶದವ
ನೀಶ್ವರರು। ಕಾಮಾರಿಯೊಲಿದುದ್ವಾರಪಕಾಯ್ದುಬಳಿಕಸುರಾಸುರದಾನವ
ರೊಳಗಾ ॥ ನಾವುಯಿರದೈದಿಶರಣ್ವೊಕ್ಕುಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು । ಸಾವಧಾನದಿಬಾ
ಳುವದೆಲೇಸುಯೆನುತಸ । ದ್ಭಾವದಿಂಚತುರಂಗದೊಡನೆನಡೆತಂದುವಂದಿಸಿಕ
ಪ್ಪಮುಮನೊಪ್ಪಿಸೀ ॥ ೬ ॥ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಪದಪಲ್ಲವಂಗಳಿಗೆರಗಿ । ಯೆಲ್ಲಿ
ದೊರೆಯುನಿಮ್ಮದಯಾತಿಯೊಳಿರ್ಪೆವೆಂದು । ಮುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಬಿನ್ನೈಸಲಾ
ಖಳರಾಯನವರಮನ್ನಿಸಿಚಿತ್ತದಿ ॥ ಯೆಲ್ಲನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಪರ್ವವರಿಗಭ
ಯವುಂ । ತಲ್ಲೀನನಾಗಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂ । ದಲ್ಲಿಂದರಹಿಮಸೇತುವ
ರಿಯೊಂತಯೇಕಚತ್ರಿಯನೆನಿಸಿವ್ರೊಪ್ಪಿರ್ದನಾ ॥ ೭ ॥ ಲಲನೆಸೀಂ ಕೇಳಖಿಳ
ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಕ್ಷೇತ್ರ । ನೆಲಸಿಹವುಯಿಳೆಯೊಳುತದ್ವನಿಯುಮಜಾಂಡದೊ
ಳು । ಜಲಜಜಾಂಡಗಳುಮನೇಕವಡಗಿಹವ್ವಶಿವನೊಡಲೊಳಾಪರಮೇಶನು॥
ಅಲಘುಸದ್ಭಕ್ತರುಗಳಮಳಹೃನ್ನಿಳಯಮಂ। ನೆಲೆವನೆಯುದೆಂದುಹೆರೆಹಿಂಗದೆ
ಯಿಹನಂತತುಳಪುಣ್ಯಪುರುಷರದರ್ಶನಧಿಕವೊಂದಿಲ್ಲೆಂದುಶೃತಿಸಾರುತರ್ಪಲಾ॥
ಯುಲ್ಲತೀರ್ಥತ್ರಗಳಲಿಜಲಸಿ ಲಾಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲಮತ್ತೊಂದಧಿಕ ಯೊಗದರೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿಗೈತಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಂಭುನೆಲ ಸಿಹನುಗಿರಿಜಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರೊಡನೇ ॥
ಯಿಲ್ಲಿಗೀಶೋಣಿತತಾಪುರವೆ ಶ್ರೀಕೈಲಾಸ । ವಲ್ಲವೆಶಿವಸಿರಲುಶಿವನಕೈ ಕರೆ
ಗೊಂಡ । ಬಲ್ಲಿದಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರಂಗೆ ಯಾವದೇವರುಸರಿಯು ಯೆನುತಲಿ

ಖಿಳಾ ॥ ೯ ॥ ಪರತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾಪೇಕ್ಷಿತರು ಬಂದು । ತ್ವರಿತಬಾ
ಣಾಖ್ಯಸುದರ್ಶನಂಗೊಂಡಖಿಳ । ಪರತರಸುತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಫಲ ವಿದೆಂದು
ಭಾವಿಸಿಪುರದಮುಖದ್ವಾರದಾ ॥ ಪೊರವಳಯೊಳಿರಲು ತಿರ್ಥವುಪವನದಮ
ಧ್ಯದಿಹಿಮಕರಕಾಂತಶಿಲೆಯಸೋಪಾನ ದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ । ವರಸರೋವರವ
ತೀರದಿವಿರಾಜಿಸುವ । ಮಾಮರನತಂಪಿನವಾಸದೀ ॥ ೧೦ ॥ ಹರಿಯುಜೇಂ
ದ್ರಾದಿಸುರಮುನಿಸಿದ್ಧಸಾಧಕರ । ನೆರವಿಯಿಂರುದ್ರಸತ್ಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರೊಡ
ನೆ ಶ್ರೀ । ಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತಯಧಿಕಾಸನದಿಸನ್ಮೂರ್ತಿ ಗೊಂಡಿರ್ಪಪರಮೇಶ
ನಾ ॥ ನೆರೆಸಾದ್ರ್ಯಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪೆರಗಿದರ್ಶನಗೊಂಡು । ಪರಮಪುರುಷೋ
ತ್ತಮಂ ಮುಖ್ಯರಿಗೆವಂದಿಸುತ । ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದು ಜನ್ಮಾಂತರದದೋ
ಷವಳಿದುಪುನೀತರಾಗೀ ॥ ೧೧ ॥ ಬಲಿಪುತ್ರನೇಂಕೃತಾರ್ಥನೊ ವೇದಗಳು
ಯರಸಿ । ನಲಿಗಾಣದೇಯಿರಲುಮಂತಪ್ಪರ ಪುರಶಿವನ । ವಲಿಸಿಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷ
ದಿಂದಿಳಿಯಸಚರಾಚರಾತ್ಮರ ಪವಿತ್ರಂಗೈದನೊ ॥ ಘಳಿಸಿದರ್ಥವನೇರ್ವ
ನೇವ್ರುಣದೆಬಹುಜನ । ಗಳಿಗಿತ್ತು ಪೊರೆವದಾತನ ಮಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತೆಂದು ।
ಫಲವಾದದಿಂಪೊಗಳಿ ಶತಕೋಟಿತೀರ್ಥ । ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಗೆಯಧಿಕ ಫಲವಾ ॥
ಪಡಪೆವೆಂದತುಳಸಂತೋಷದಿಂಪೋಗುವರು । ವಡನೆಬರ್ಪರುಕೆಲರುಪೋಗಿ
ಬರ್ಪವರ್ಗಳಿಗೆ । ಯಡೆದೆರಪುಯಿಲ್ಲದೆಬಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟೆಳಿಸ್ಯೆದಿ । ಮೃಡನಪದದ
ರ್ಶನಮನೂ ॥ ಪಡೆದುಮುಕ್ಷುಪ್ರತವ ಪೋಗಾಡಿನಿರ್ಮಲರಾಗಿ । ಪೊಡವಿಗಿದೆ
ಕೈಲಾಸವೆಂದು ನತ್ತಿಸುತನುತಿಪ । ಸಡಗರವನೇನಪೇಳುವೆನೆ ಪಂಕಜಬಾಣ
ನಂಕದಾನೆಯಪ್ರೋಲ್ವಳೇ ॥ ೧೩ ॥ ಯಿಂತುತ್ಸವಡೆದು ಬಾಣಾಖ್ಯದಿನ
ದಿನದಿವಿಗೆ । ಸಂತಸದಿಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಗೈವುತೊಲಿದುಮುದ । ನಾಂತಕಪ್ರ
ಮುಖನಿಖಿಲಪ್ರಮಥರ ಮುಳಪದದರ್ಶನಮೆ ಜೀವವಾಗೀ ॥ ಯೆಂತುಬಂಣಿ
ಪೆನವನಭಕ್ತಿರಸದೇಳ್ಗೆ ಭೂಕಾಂತೆಯೊಳುಯು ಸಮನಕಳಂಕನನಘನು
ಯನಿಸಿ । ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರವಡನೆಸುಖದಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಾಲಿಸುತಿರ್ದನವ್ರತಿ
ಮನೂ ॥೧೪॥ ವತ್ತೊಂದುಪಗಲುಸುಖರೊಡನೈದಿಯಾಪಂಚ । ಕೃತ್ತಿವಾಸ
ನನಪಾನಸಂಗರ್ಶನಂಗೊಂಡು । ನಿತ್ಯದಂದದಿಬಂದುತತ್ಸಭಾಮಧ್ಯಸಿಹ್ಮಾ
ಸನದಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಿರೆ ॥ ಬಿತ್ತರದಿಸಕಲವಿತೆಯೋಗವತ್ತರಿಸೆದಿವಿ । ಜೋತ್ತ
ಮಗೆಶತಭಾಗಮಿಗೆಭೋಗದಿಂದನಲ । ವೆತ್ತುರಾಜಿಸುತಿರಲುತತ್ಸಮಯಗು
ದುಃಖಾರ್ಗನಾತಾಯರ್ನಬರೆಕಾಣುತ್ತೇ ॥೧೫॥ ಹಳಿದರಿಕುತಾಯಿಕಾಣುತ್ತತದ

ಬಡಿಸುತ್ತೆ । ಸಸಿನೆವರಿವಂತ್ತೆಗವಂತೆಗವಗಂಡವತ್ಸನತೆರದಿ । ಯೆಸುರೇಕ ನತಿಸರುಷದಿಂದೆದ್ದುನಡಿಗಡಿಗೆ । ಪೊಡಮಡುತಪೋಗಿಪಾದಾ॥ ಬಿಸರುಹಂ ಗಳಿಗೆಮಣಿಮಕುಟದುರೆದೀಪ್ತಿ । ಮುಸುಗಿಸುತೆಮೌಳಿಯಮ್ಮಣಿದುವಂದಿಸು ತೆನ್ನುನಿ।ದೊಸೆದುಹಸ್ತಾಬ್ಜಮುಮ್ಮುಗಿಯುಲಾನಂದ।ನಿಂದೆಕರದಂಡವಿತೊತ್ತೆ॥ ಕರದೊಯ್ದುತತ್ಸಿಂಹ ಪೀಠದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಪರವಸದ್ಭಕ್ತಿರಸತುಳುಂ ಶಿವರಿವಂದದಿಂ । ಹರುಷಾಶ್ರುಯೆಂಬಕದ್ವಯದಿ ಸುರಿಸುತ್ತೆ । ಹಸ್ತಾಬ್ಜ ಮುಮ್ಮುಗಿದುನಿಂದೂ॥ ಪರಮುಮದ್ಗುರುವೆ ಚಿದ್ಗುರುವೆಪರತರಪರಮ। ಗುರು ವೆನಿನ್ನಯುದಯುಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಲಿನಿತು । ಸ್ಥಿರಕರದ ಭೋಗಹರನೋಲು ಮೆಯೂದುದುಮೆನುತ । ಬಿನ್ನವಿಸಲಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಯಲೆಕುವರನಿ ನ್ನಿಂದಲಿಂತಹುದೆಮುನ್ನ ಪೂವಳಲೆಂಬಪುರವರದಿಯಗ್ರಜಕುಲೊತ್ತಮನ । ಲಲನೆಯೊತ್ಮಜನೀನು ಯವ್ವನದಿವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯು ವಡನೆಸುಖಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ಕುಲಗೆಟ್ಟುಸುರೆಮಾಂಸಗಳನು ಸೇವಿಸುತಿರುತೆ ॥ ಸಲೆವಸಂತದಿನೃಪನವು ದ್ಯಾವನವುಮನುಯಿರ । ದೊಳಪೊಕ್ಕುಯಲರ್ದ ಪೊಸಕುಸುಮಂಗಳನ್ನು ಕೊಯಂದೊಂದುವೃಕ್ಷದಡಿಯೊ ॥ ೧೮ ॥ ಕುಳಿತುಯಿರ್ವರುಮಾಲ್ಯದಂಡೆ ಗಳಕಟ್ಟುತಿರೆ । ಸುಳುಹನಾಲಿಸುತ ವನಪಾಲಕರುಬರೆಬೆದರಿ । ಯುಲರನ್ನೆಲ್ಲ ವನುನೂಮುರನಪೋಟಿಲಿಯೊಳು । ಹಾಕಲುನುಲ್ಲೆನಾದಿಮೂರ್ತಿ ॥ ಅಲಘು ಶ್ರೀಬಾಣಲಿಂಗಂ ಯಿರ್ದುದಾಪುವ್ವ । ಗಳಮುದರಮುಸ್ತಕದಿ ಬೀಳೆಬಿಡಿದೆಳೆ ದೊಯ್ದು । ಯಿಳೆವೆರೆಯಗೊಪ್ಪಿಸಲು । ತವೆತಲೆಯುಸ್ರೊಡಸಿದಂ । ಪುಷ್ಪ ಲಿಂಗಕೆಧರಿಸಿದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಶಿವನುಯುತಿಶುಲಭದಿಂದೊಲಿದನಾರಿಯುಗಂಧ । ತವೆಪುಷ್ಪವಕ್ಷಂತಿಧೂಪಂದೀಪನೈವೇದ್ಯ । ಮವನುತಾಂಬೂಲಸಹಯ ಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯೊಳು । ಪೊಂದಂದನಾಚಡೆಒಲಿದೂ ॥ ಅವರಸಟಿಥಿಟಿಕುಟಿ ಲಕುಹಕದಿಂನಾದೊಡಂ । ಅವಿವೇಕದಿಂದಾಗೆ ಯರಿದುಮರದಾದೊತಂ । ತ ವಕದಿಮ್ಮಾಳ್ಪರ್ಗೆಸ್ವಲ್ಪದಿಮಹಾಫಲವ । ನೀವನಗಜಾರಮಣನೂ ॥ ೨೦॥ ಲಿಂಗವಲ್ಲಿರ್ದುದರಿಯದೆ ಭಯದಿಬಿಸುಟಿಶಿವ । ಲಿಂಗವನುಪುಷ್ಪದಿಂಪೂಜಿಸಿ ದನೆಂದೊಲಿದು । ಮುಂಗೈದದುರ್ಜನತ್ವದಿಹನುಜರುದರದಲಿ । ಜನಿಸಿಪೂಜಿ ಸಿದಫಲಂ ॥ ಹಿಂಗದೆತತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾಭಿದಾನದಿ। ಘರಾಂಗನೆಯುನಾಟ್ಯಸಡಗ ರವಾಯ್ತುಸುಜ್ಞಾನ॥ ಸಂಗಡಿಸಲೆಮ್ಮ ಬೆಸಸಿದಿಲಿಂಗಪೂಜೆ । ವಿಧಿಯಿಂಸಿ ದ್ಧಿಸಿತುಸಪರವೇ ॥ ೨೧ ॥ ಯುಂಮನುರುವರನು ತತ್ಪೂರ್ವಕದಿನರುಸಲ್ಕೆ।

ವಂದಾರುಭುಜವಾಗಿ ನಾನೇನಬಲ್ಲೆಗುರುತಂದೆನೀವಾಗಾಮಿಪ್ರಾರಬ್ಧ ಮುಮ
ನೆಲ್ಲ । ಬಲ್ಲಿರೆಂದಡಿಗೆರಗುತೇ ॥ ಸಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಭೋಜನಸಮಯವಾಗೆ
ಮುದದಿಂದಸಭೆಯುವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಗುರುಸಹಿತಬಳಿ।ಸಂದುಪ್ರೋದಪಂತೆಗಡು
ಸನ್ನೆ ಗೈದೀಕ್ಷಿಸಲುಯಾಳಿಯುರುಯತಿಸೀಘ್ರದೀ ॥ ೨೨ ॥ ಮಿಸುನಿತಂಬಿಗೆ
ಗಳಲಿನಿರ್ಮಳಸುವಾರಿಯಿಂ । ಸಸಿನೆವೊಗೆವೊಗೆದು ಯರವೃತ್ತಿಗಲುಗುರು
ಪಾದ।ಬಿಸರುಹಂಗಳೆಸಹಸ್ರಹಸ್ತಚಯದಿಂದೆಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸುತೆತತ್ತೀರ್ಥವಾ॥
ವಸಿದುತಂನ್ನೈನೂರುತಲೆಗಳೊಳು ತಳೆಕೊಂಡು । ಯಸೆವಮಣಿಪಾವುಗೆಯ
ವೆದಕಿತ್ತುಕರದೊಯ್ಯು । ವುಸುರ್ಗರೆವರತ್ನ ಪೀಠದಮ್ಯಲೆಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೈ
ಸಿಗುರುಪೂಜೆಯಸಗೀ ॥ ೨೩ ॥ ಮಡದಿಯುರುಪ್ರೊಸ್ನ ಪರಿವಾಣದೊಳು ವೃ
ಷ್ಟಾನ್ನ । ಬಡಿಸೆಸಾಷ್ಟಾಂಗಮಂಗೈದು ಯಾರೋಗಿಸೆಂ । ಡಡಿಗಡಿಗೆತನ್ನಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆಸಮರ್ಪಿಸುತಲುಂಡುಳಿದ ಶೇಷಾನ್ನವಾ ॥ ಬಿಡಲುಬಾಣಾಖ್ಯ
ತಾಸವಿಪುಸಂತಸದಿಂದೆ । ವಡನೆಯಿರ್ನಘುಪರಿಮಳೋದಕ ದಿಕ್ಕೈದೊಳೆಡುಮ
ಡಿಸಿ ಕರ್ಪುರವೆರೆದತಾಂಬೂಲಮುಮನಿತ್ತುತಾನುಚರ್ದಿವಸಮಯದೀ ॥
ಯಿಟ್ಟಯಾಭರಣದಮರೀಚಿತಾನಿರದೆಬಿಗಿ । ದುಟ್ಟಧೂಮ್ರಾಂಬರದಮೇಲು
ದನುಸೂಸಿಪ್ರೊರ । ಮಟ್ಟುಸುಪ್ರಭೆಮುಂದು ಪರಿಯಲಡಿದೊಡರಘೋತ್ಕಾರ
ದಿಂಬಾಣಾಖ್ಯನಾ ॥ ಪಟ್ಟದಾತಾಣಿಫಣಿವೇಣಿ ಸೂನೃತವಾಣಿಬಟ್ಟಕಳಿ ಮೊಗದ
ಜೆಳಿಗಳಿಂಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಟ್ಟು ಗುರುಶಿಷ್ಯರನು ಭಾವಕ್ಕೆಪ್ರೊಲಿದುಮುಕ್ತಾಂಗನೆ
ಯುಪ್ಪೈದೋರಲೂ ॥ ೨೪ ॥ ಬಂದುಭದ್ರಾವತಿಯುಗುರುಪಾದಯುಗ
ಳಾರ । ವಿಂದಂಗಳಿಗೆನೊಸಂಸಾಷ್ಟಿವಂದಿಸಲೊಲಿದು । ದ್ವಂದಹಸ್ತಾಬ್ಜ
ದಿಂಫಣೆಯಪಿಡಿದೆತ್ತಲೀ । ಳುತ್ತನಸುಲಜ್ಜೆಯಿಂದೇ ॥ ನಿಂದುತಲೆಗುತ್ತಿಕಡೆ
ಗಂಣಿನುರೆಕಾಂತಿಯಿಂ । ತಂದೆಗುರುವರನಂಘ್ರಿಕಮಲ ಮನ್ನಿಟ್ಟಿಸುವ ।
ಯಿಂದುವದನೆಯಭಾವಮರಿದು ತಾಂಬೂಲಪ್ರಸಾದಮನ್ನಿತ್ತುಸುರ್ದನೂ ॥
ಯಲೆಕುವರಿನೀನುಕಾಮಿಸಿಬಂದುದರಿದೆನಿ । ಕ್ಷಲನೆಯಿಂಸೋಮವಾರದಪ್ರ
ಣ್ಯದಿನದಿಯುತಿ । ಶುಲಭವೃಷಭೇಶ್ವರನಸದ್ವ್ರತದಿ ಭಜಿಸಿ । ಭಾವಿಸುನಿನ್ನ
ಗರ್ಭದಲ್ಲೀ॥ ಚಲುವಸತ್ಪುತ್ರಯುವಿಸುವಳು ವೃಷದೇವಿಯಿಂ । ದಲಘುನಾ
ಮವನಿಡುವಪೆಂದುನೇಮಿಸಲುನೃಪ। ಲಲನೆಬಹುಸಂತೋಷಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಯೊ
ಳುಗಿ । ಮುಗುಳಿಗುರುವರನಪದಕೇ ॥ ೨೫ ॥ ಯರಗೆಪರಸುತ್ತೆಬೀಳ್ಕೊಡ
ಲುಸಂತಸದಿಹಿಂ । ತಿರಿಗಿನಿಜಮಂದಿರವಪ್ರೊಗಲತ್ತಲಮಳಸ । ದ್ಗುರುವೃತತಿ

ಷ್ಯನಂಶರಹೊಗ್ಗಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು । ಪೋಗಲುತದಾಶ್ರಮಕ್ಕೇ ॥ ಧರಣೀ
ಶನಿತ್ಯಕೃತ್ಯದೊಳಿರಲುಮವನರಸಿ । ಗುರುವರನು ಸುರ್ದತಪ್ಪ್ರತವತಪ್ಪದೆನ
ಡಸು । ತಿರಲುವಿನಚರಿಯೊಳಾಕೆಯುಗರ್ಭಮಾಗಿ । ಪುತ್ರಿಯಪೆತ್ತುಸಂತೋ
ಷದೀ ॥ ೧೮ ॥ ಯಲ್ಲಪ್ರಸೂತಿಕರ್ಮವತೀರ್ಚಿತೊಟ್ಟಿಲಸ । ಮುಲ್ಲಾಸ
ದಿಂಕಟ್ಟೆನಂದೀಶನಭಿದಾನ । ದಲ್ಲಿಯುವೃಷಾದೇವಿಯೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟುಸಲ
ಹುತಲಿರಲು ಕುಂಭಾಂಡನಾ ॥ ನಲ್ಲೆಕುಂಭಿಣಿದೇವಿ ಪೆತ್ತಳುರೆಹೆಣ್ಮಗುವ ।
ನೆಲ್ಲಜೋಯಿಸೋತ್ತಮರುನೋಡಿಯೊಸುಮುಹೂರ್ತ । ದಲ್ಲಿಜನಿಸಿದಶಿಶುವು
ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲವತಿ ಚಿತ್ರಸ್ವರೂಪಿಯೆಂದೂ ॥ ೧೯ ॥ ಸಲಿಸಿದರುಚಿತ್ರರೇ
ಖೆಯುಯೆಂಬನಾಮಮಂ । ಸಲಿಲೆಯಿಂಜನನಿಜನಕರು ನೋಡಿಸಂತೋಷ ।
ಜಲನಿಧಿಯಮುಳುಗಿಯತಿ ಮೋಹದಿಂಸಲಹುತಿರ್ದರು ಯಿತ್ತಭದ್ರಾವತೀ॥
ವೊಲಿದುಕುಂಭಿನಿದೇವಿ ಯಳಶಿಶುವ್ರಸಹಿತತ । ನ್ನಿಳಯಕ್ಕೆಬರಿಸಿಕೊಂಡೀಕ್ಷಿ
ಸುತೆಬಹುಮೋಹ । ದೊಳುಯೊರ್ವರುಕೂಡಿತಮ್ಮಬಾಲಕರಸಲಹುತಿರ್ದ
ರಬಲೆಕೇಳಾ ॥ ೨೦ ॥ ವಿನಯದಿವೊಮ್ಮಲಿಯೂಡಿನವನೀತಮುಮನುಣಿಸಿ । ದಿ
ನದಿನದಿನೊರೆವಾಲಗುಡಿಸುತ್ತ ಲನ್ನಮಂ । ಯಿನಿತಿನಿತುಣುಕಲಿಸು ತೊಲ
ವಿನಿಂಬಾಲದೊಡಗಳನು ಯಳವಡಿಸೀಕ್ಷಿಸೀ ॥ ಘನಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂಸಲ
ಹುತಿರೆಬಲಿಂಬಲಿದು । ತನತನಗೆನಡೆನುಡಿಯ ಕಲಿತುವರ್ಧಿಸಲು । ಜನನಿಜನ
ಕರುಶಿಶಿಯಕಂಡಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ । ಯಂಪದಿಹೆಚ್ಚಿಯಾನಂದಿಸೇ ॥ ೨೧ ॥ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಕೂಡಿಯಾಡುತಿರೆ ಕಿರುಗೂಸಿಯ । ನಕ್ಕರಿಂಕಂಚುಕವತೊಡಿಸುಡಿಸಿ
ಮಣಿದೊಡವ । ನಿಕ್ಕಿಕುರುಳ್ಬಿರಸಿಜಡೆಮುಡಿರಚಿಸಿಪ್ರೂಮುಡಿಸಿಗೌರಿಯನು
ನೋಲಿಸುತ್ತೇ ॥ ಮಿಕ್ಕುಮೀರುತ್ತೆಬಾಲತ್ವದಿಂದಿನದಿನದಿ । ವೃಕ್ಕಿಳಿಮವ
ಯವಂಗಳುಪೇರ್ಚಿಬೆಳೆಬೆಳದು । ಚೊಕ್ಕವಸುಪುತ್ಥಳಿಯನೆರೆಪೋಲ್ತು ಯಿಾ
ರ್ಸ್ವರುಂ । ವರ್ಧಿಸಿದರತಿಚಲುವಿನಿಂ ॥ ೨೨ ॥ ಚರಣಮಧ್ಯಂಪ್ರುಬ್ಜುಕರ್ನ
ಯುಗಳಂಕಂಠ । ಬೆರಳುಗಳಿವಾರಸಣ್ಣಂಗಲ್ಲಪಲ್ಲುಬಂ । ಧುರದಧರನಾಣುನ
ಖವಸುರುತೆಳುಪಾದು । ಕಂಗಳುತುರುಬುನಾಸಿಕವೊಲೆ । ವರಜಘನನುಹೊ್ದ
ಡೆಯಿವಾರುದೊಡ್ಡವ್ರುಯಿಂತಿ । ಮೆರೆವವದಿನೆಂಟುಸತ್ಕ್ಕಳಿಜೆಳಗೆಯಿಳೆಯೆನಿಸಿ
ಮೆರೆದವ್ರು ವೃಷಾದೇವಿ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯರು ಸಮುಚಲುವಿನಿಂಸೊಬಗಿನಿಂದೇ ॥
೨೩ ॥ ಕಾಲದಿರಸಾಲುಮರೆಕಗ್ಗಯಿಬಲಿಬಲಿದು । ಮ್ಯಾಲಿಮಧುರಸಜಿರೆದು
ವೆಸಗಾಸಿಯನಾದಂತೆ । ಬಾಲತ್ವಮುಳಿದುಗೌರಿಯರಾಗಿಪ್ರೌಢಜವ್ವನಂಕುರಿಸಿ

ವೊಳಿದೋರಲಾ ‖ ತಾಳಿನಸುವರೆಯುನಸುನೋಟನಸುಲಜ್ಜೆಯಿಂ । ಬಾಲ
ಕಿಯರೀರ್ವರುವಿರಾಜಿಸಲುಯಿಕ್ಷಿಸುತ । ಭೂಲೋಕದೊಳೀರ್ವರಿಗೆಸಮಪ್ರು
ರುಷರಾರೆಂದುಜನನಿಜನಕರುಯೋಚಿಸೀ ‖ ೨೪ ‖ ವಂದುಯೇಕಾಂತಮಣಿ
ಮಯಮಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆ। ಚಂದದಿಂಮಾಡಿಸುತಸಕಲಸಾಧನದ್ರವ್ಯ। ಸಂದೋಹ
ಮುಮನಿರಿಸಿ ವೃಷಚಿತ್ರರ್ಯೇಖೆಯರಕರೆದುನೀವೆಂದಿನಂತೆ। ವೊಂದಿನಿತುಯ
ರವಿಲ್ಲದತಿವಿನಯುಮಿತ್ರತ್ವ । ದಿಂದಬಾಳುವದುವರಪುರುಷರುಗಳಕ್ಷಿ। ಗೆಂ
ದೆಂದುಗೋಚರಿಸವತಿಗೋಪ್ಯವಾಗಿಯೆನುತಂಬುದ್ಧಿಯುಂಪೇಳೀರ್ದರಾ ‖
೨೫ ‖ ವಡನೆಯಿಬ್ಬರಿಗೆಬೇಹನಿತುವಿಳಾಸಿಯರ । ಕಡುನೇಹದಿಂದಿತ್ತುಬೀ
ಳ್ಕೊಡಲು ಮಿತ್ರಯರು ಅಡಿಯಿಡುತಸೋಗೆನವಿಲುಗಳಂತಪೊಂಗೋಪುರ
ಮನಡರಿಪ್ರೀಕ್ಷಿಸೀ ‖ ಕಡುರಮ್ಯದಿಂದೆ ಸಜ್ಜೆಯುವನೆಯುಪ್ರಪ್ಪತಿರೆ ।
ವಡನೆಶ್ರೀರಾಜಕೀರಗಳ ಪೊಂಪಂಜರಮಬಿಡದೆ ವಳಪೊಗಿಸಿದೊಲುಪಿತನಾ
ಜ್ಞೆಯಿಂದೆತದ್ಗ್ರಹವಕ್ಕ್ಯಸುಖಮಿರುತಿರೇ ‖ ೨೬ ‖ ವೊಂದುದಿನಭಾರ್ಗ
ವಂಬಾಣಾಖ್ಯನರಮನಿಗೆ । ಬಂದುಗುರುಪ್ರೂಜೆಯುಂಕೈಕೊಂಡು ಮರಳಿ
ಬಳಿ । ಸಂದುಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರನಗೃಹಕೆ ಪೋದುದನರಿದು ಚಿತ್ರ
ರೇಖೇ ‖ ವಂದಿಗರುಮಾರರಿಯುವಂತ್ಯೆದಿ ಗುರುಪಾದ । ದ್ವಂದಕಮಲಂಗ
ಳಿಗೆಯೆರಗಿ ಯೇಕಾಂತದೊಳು । ಚಂದದಿಂದಸುರಮಾಯಾವಿದ್ಯಮಂತ್ರೋ
ಪದೇಶಮಂಪಡೆದೊಂದಿಸೀ ‖ ೨೭ ‖ ಮರಳಿಮಾಯವಿಪೋಗಿಯುಂದಿನಂದದಿ
ಯಿರಲು । ದುರುಳಕೊಜ್ಜೆಯದೈತ್ಯರಂಕಾವಲಂಗೊಟ್ಟು । ತರುಳಾಕ್ಷಿಯರ
ದೆಸೆಗೆನರಪ್ರಾಣಿಗಳುಸುಳಿಯಲೀಸದಕಾಪಾಗಿರೇ ‖ ಯಿರುತಿರುತಚಿತ್ರತ
ದ್ಗುರುವಿತ್ತವುಪದೇಶ । ವರಮಂತ್ರಮಂನಿತ್ಯಪಠಿಸಿಸಿದ್ಧಿಯುಪಡೆದು । ಪರ
ಮಗೋಪ್ಯದಿಪನ್ನಸಖಿ ವೃಷಾದೇವಿಯುಳಿಗಂಕಳಾಕು ಶಲಮುಮನೂ ‖
ಕಲಿಸುತ್ತೆನಿತ್ಯಮಪನಾಗಮದ ತಂತ್ರಮಂ । ತಿಳಿಪುತ್ತೆಪೊಲಿದು ನರ್ತನ
ನಾರಿಯರಬರಿಸಿ । ಸಲೆಭರತನಾಟಕಮಲಂಕಾರ ಮುಖ್ಯಗಾನಂಗೀತಸಾ
ಹಿತ್ಯವಾ ‖ ನಲಿದುಸಪ್ತಸ್ವರಂತಾಳಮದರ್ಗಳಿವೇಣಿ । ಗಳುಸಕಲವಿದ್ಯಮು
ಮನರುಹಿಯುತಿನೇಹದಿಂ । ದಲಿವೃಷಾದೇವಿಯುಳನಗಲದೆತನುವೆರಡುಜೀವ
ವಂದಾಗಿರ್ದರೂ ‖ ೨೮ ‖ ಅರುಣೋದಯುದಿಸ್ನಾನಗೈದು ಧೌತಮನುಟ್ಟು
ಸ್ಥಿರವಿಮಃಶಿಬೀಶಂಗಳಲಿಕುಳಿತು ಭಸಿತಮುಂಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯುಂಪರಮಪಂ
ಚಾಕ್ಷರಿಯುಂಜಪಿಸಿ ತನ್ನುಮಣಿಪುರದಾ ‖ ಕರಡಿಗೆಯೊಳಿರ್ದ ಶ್ರೀಯಿಷ್ಟ

ಲಿಂಗವನುಯಿಡ । ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನಿತ್ತು । ಯರೆದು
ಪಂಚಾಮೃತಸುಯಭಿಷೇಕ ಯಷ್ಟಪರಿಜಲದಿಸ್ನಾನಂಗೈವುತೇ ॥ ೪೦ ॥
ಪರಿಪರಿಯಗಂಧಮಕ್ಷತೆಪುಷ್ಪಧೂಪದಿಂ । ದಿವದೆಮಂಗಳದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ
ವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲ । ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆಯಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಯಿಷ್ಟ
ಲಿಂಗವಪೂಜಿಸೀ ॥ ನಿರುತತಲ್ಲಿಂಗದಪ್ರಸಾದಾನ್ನಮುಮನುಂಡು । ಪೆರೆದಕ
ರ್ಪೂರರಸತಾಂಬೂಲಮಂಗೈದು । ತರುಣಿವೃಷದೇವಿಯಾಚಿತ್ರರೇಖೆಯರು
ಯತಿಮಿತ್ರಭಾವದೊಳಿರ್ದರೂ ॥ ೪೧ ॥ ಗುಣದಿಂದರೂಪಿನಿಂಚಲ್ವಿನಲಿಯ
ವ್ವನದಿ । ವಿನುತವೃಡಿಗೆಯುತೊಡಿಗೆಯಾಭರಣಾಲಂಕೃತದಿ । ಯಿನಿತುಕೊರ
ತೆಯುಮಿಲ್ಲದೇಕರಸಪುತ್ಥಳಿಗಳಜ್ಯೋತಿದಂತೊಪ್ಪುತೇ ॥ ಪೃಣಲುಡಲುವ್ವ
ಲಗಿಯಳ್ಚರುತಕುಳ್ಳಿರುತಪೂಜನೆಗೈವುತಾಡಿಪಾಡುತ್ತಹೆರೆಹಿಂಗದೆ । ದನು
ಜೇಂದ್ರನಣುಗಿಮಂತ್ರಿಜೆಯರು ಗಂಡಭೇರುಂಡನಂತುರೆಮೆರೆದರೂ ॥ ೪೨ ॥
ಲಲನೆಯರುಯಿಪರಿಯೊಳಿರುತೊಂದುಪಗಲಿನೊಳು । ಪಲಿಪಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ
ಯಗೈದು ಭೋಜನಮಾಡಿ । ನೆಲಿಗಳೇಳುಳ್ಳಮೇಲುಪ್ಪರಮನಡರುತವಸಂತ
ಮಾಲನುಯೊಕ್ಕಿಸೇ ॥ ಚೆಳಪಘನಸಾರಕಪಡಿಪ್ರೂಬಿಕುಂಕುಮದಿ । ಯಿಳುಹಿ
ಕಾರಣೆಯಷ್ಟಗಂಧಪಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯ । ನೆಲವಿಕರ್ಪೂರಚೂರ್ಣಪರಂಗವಲ್ಲಿ
ಯಂತೀರ್ಚಿತನ್ಮಧ್ಯದಲ್ಲೀ ॥ ೪೩ ॥ ಮರುಗಪಚ್ಚೆಯುದಪನಮೇಲುಕಟ್ಟಿನ
ಸುತ್ತ । ಪರಬಕುಳಚಂಪಕಸುಗಂಧಿಕೇತಕಿಯುಪಾ । ದರಿಯುಶಾವಂತಿ
ಯಿರುವಂತಿಸಹಪೊಸಕುಸುಮಮಾಲೆ ರಘುಲ್ಲರಿಯನಿಳುಹಿ ॥ ಮೆರವಮಣಿಮ
ಯದಮಳೆಶಕುನಿಮಂಚದಮ್ಯಾಲೆ । ಸುರುಚಿರಸುಹಂಸತುಪ್ಪಳತಲ್ಪಮದರಾ
ಗ್ರ । ಯರೆವಿರಿದಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಸೂಪ್ರಸುನಮಂಪರಪಿ ದಟ್ಟಪಾಗೀ ॥
೪೪ ॥ ಯೊಪರಿಯುಯಿಂಪುಕಂಪಂಸೋಂಪುತಂಪಿನಿಂ । ದಾಪರಿವಿರಾಜಿಪವಸಂ
ತಮಾಲನುಪೊಕ್ಕು । ಭೂಪಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಜೆವೃಷಾದೇವಿಮಣಿಮಂಚಮು
ಮನೇರಲೊಡನೇ ॥ ಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರಾನ್ವಿತೆಚಿತ್ರಲೇಖೆಮಣಿ । ದೀಪದಿಂ
ಜೆಳಪಬೀಠಾಗ್ರತಾಮಂಡಿಸಲು । ಯೊಪರಚರಿಯದಂಗನೆಯರುಂಹಡಪಗನ್ನ
ಡಿಹೂಜೆಕಾಳಂಜಿಯಾ ॥ ೪೫ ॥ ಪಿಡಿದುಬಿಜ್ಜಣಿಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಣಮನಿಂದಿರ
ಲು । ವೃಡುಪಮುಖಿಮತ್ತೊಬ್ಬಕಳಾವಿಳಾಸಿನಿಬಂದು । ಜಡಜಲೋಚನೆವೃ
ಷಾದೇವಿಯೊಳುತೊಟ್ಟಕಂಚುಕಿಗೆಳಸಿಪವಿನಿಂದೇ ॥ ಪಡನೆಶ್ರೀಯಷ್ಟಗಂ
ಧಪಮ್ಯುಯ್ಯೊಳುಪೂಸಿ । ಬಿಡದೆನುದಿನಸುತಶಿಗುರಂಪೆಗದುಪೂಸರವ । ಮು

ಖಿಸುತಸುಲಲಿತಮಂಚದಾಲಿಪಾಟವನು ಕೆಲಬಲದೊಳಂಬೀಸುತ್ತಿರೇ ‖ ೪೬ ‖ ಮಿರುಪಲಾಜಾವಾರದಡಿಕೆಸಿತವರ್ನಕ । ಪೂರ್ನಚೂರ್ನಕಸ್ತುರಿಯುಗುಳಿಗೆಸಹಿತಾಂಬೂಲ । ಪರಿಮಳಿಪಸೀತಳೋದಕವಿಬಾಯ್ದೊಳಸಿಮಡಿಸೀವುತಿರೆ ಗಾಯಕಿಯರೂ ‖ ಸರಮಂಡಲಂವೀಣಿದಂಡಿಗೆಯುತಾಂಬೂರಿ । ಪರಿಪರಿಯತಂತಿವಾದ್ಯಂಗಳಂನುಡಿಸಿ ಘೋರ್ಗರೆಸುತ್ತೆಸರಿಗಮಪದನಿಯೆಂಬಸಪ್ತಸ್ವರಂಬೆರಸಿವಲವಿನಿಂದೇ ‖ ೪೭ ‖ ನೆಲೆಯರಿದು ಯಾದಿಮದ್ಯಾಂತತ್ರತೂರ್ಯತ್ರಯುದಿ । ಲಲನೆಯರು ಪರಭೃತಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಪರಿಪರಿಯು । ಸುಲಲಿತಾನಂದದಿಂಗಾನಸಂಗೀತರಸಮೊಸರ್ವಸುಸೊಬಗಿನಾ ‖ ಪೊಳೆವಪೊಂದಾಳವುರ್ದಳೆವುಪಾಂಗಂವುಡುಕು । ಗಳರವಂಗೂಡಿಸಮರಸಸುನಾದದಗತಿಗೆ । ನಲಿದುಜಕ್ಕಡಿತಿರುವುಲಾಗಿನಿಂಜಾಗಿಸಿಯೆತೂಗಿ ಬೀಗುತ್ತಮಿರದೇ ‖ ೪೮ ‖ ನಾನವಿಧಯಭಿನರ್ತಕರಗಳಿಂಸೂಚಿಸುತೆ ಗಾನಸಂಗೀತವೊಸರ್ವಸುಸೊಬಗಿನ । ಸೋನೆಯಿಂಸುರಿಸುತ್ತೆಸೋಗೆನವಿಲಂತೆನರ್ತಿಸುತೆಪಾಡಿದರೆಂತೆನೇ‖ ಭೂನಾಥನಿಲ್ಲದಿಹರಾಜ್ಯಸನ್ಮಂತ್ರಿಸೂ । ಜಾಣರಿಲ್ಲದಜನವಪಂಸೆಯಿಲ್ಲದಕೊಳನು । ಭಾನುವಿಲ್ಲದಪಗಲು ದಾನವಿಲ್ಲದಧನವು ಪರಿಮಳವಿಲ್ಲದಪ್ರಸೂನಾ ‖ ೪೯ ‖ ಸುತನನಿಲ್ಲದೈಶ್ವರ್ಯಸತಿಯುಳಿಲ್ಲದಭೋಗ । ಪತಿಯಿಲ್ಲದತಿರೂಪು ಹೊಸಹರೆಯಲಂಕಾರ । ನೂತವಸ್ತ್ರಯಾಭರಣ ಪುಷ್ಪಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ ಸೊಗಸುವವೆಸರಸಾಂಗಿಗೇ ‖ ಮತಮಲ್ಲವೆಂದುವಾನುನಿಯರುಂಪಾಡುತಿರೆ । ಕ್ಷಿತಿವರೆಯುನಾತ್ಮಭವೆಕೇಳಿತತ್ತರ್ಕಿಣ್ಯಾಯುತಮನದಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿಯುಸುದೆಂದುತನ್ನೊಳಂತಾನೆಲಜ್ಜಿಸಿಮರುಗುತಾ ‖ ೫೦ ‖ ತಲೆಪಾಗಿಸರಸಲಾಸ್ಯವಿಳಾಸನೋಳ್ಪ । ಗೆಲವುಳಿದುಮೌನಮುದಿ ತಪರಮಯೋಗಿನಿ । ನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಂಕೆಲಬಲಮನೀಕ್ಷಿಸದೆಯಿರ್ಪಂತೆ ಪ್ರೌಪ್ರಪವೃಷಾದೇವಿಯಾ ‖ ಲಲಿತಲಾವಣ್ಯರಸಭರಿತ ಚಂದ್ರಾನನದ । ಕಳೆಗುಂದಿಮೆರೆವಪುರುಷಾಪೇಕ್ಷೆತೆಯನೋಡಿ ತಿಳಿದು ವಿನಿಯೋಗದಬಲೆಯರಮನ್ನಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಸಖಿಚಿತ್ರಲೇಖೆ‖ ೫೧ ‖ ತನ್ನೊಳರಿದಾಕೆ ಭಾವವನುಘೆಳಿಲನೆಯೆದ್ದು । ತನ್ನಹಸ್ತಗಳಿಂದ ವಳಗಲ್ಲವಪಿಡಿದು । ಮನ್ನಿಸುತೆನಿನ್ನ ಮನದಂತಸ್ತಮುಮನರಿದೆನಿನ್ನ ಪಾಡೇನುಸುರುವೇ । ಕನ್ನೆವೆಣ್ಗಳಿಗೆಜನ್ಮನದೊರೆ ಪುರುಷರುಗಳನ್ನೆ ನಿವುಮನದಿ ಕೊನರುಪಿಮ । ಯಿಮುಸಕಜಕೇಳ್ಮನ್ನ ಹಿಮಗಿರಿಜಾತೆ ಬೆಳದುಪೊಸವರೆಯುವದಗಲು ಪತನುಚಿಂತಿಸುತಿರೇ ‖ ೫೨ ‖ ನಾರದನನುಗ್ರಹಯಿಂಪೊಂಪೆಗೈತಂದುನಲಪೇ

ಠಿವತಿಯಂಕರೂತ್ತುರ್ನತವಸಲೀಶ್ವರನೊಲಿದ । ಧಾರುಣಿಜಿಬೆಳೆಯುಲುಯಿಳಾಧಿಪ
ರಬರಿಸಿದನುವೆತ್ತಿದಬಿಳಾಂನ್ವಿತನಿಗೇ ॥ ದಾರಿಯುರಡಪೆನು ಮತ್ಸ್ಲತೆಯುನೆನು
ತಂಜನಕ । ಸೂರಿನೇಮಿಸಲುದಶರಥನ ಣಾಗನೆತ್ತಲುಕು । ಮಾರಿಸೀತೆಯುರಾ
ಮುಗಿತ್ತುದಿಲ್ಲವೆಬಳಿಕ । ಲಾದೃಪದರಾಯನೊಲಿದೂ ॥ ೫೩ ॥ ತನ್ಮಾತ್ಮಸು
ತೆಯುಂಜೆಳದಪರೆಯುವಿೂರುತಿರ । ಉನ್ನತಮಹಾಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮತ್ಸ್ಯನನೆ
ಚ್ಚ । ಸನ್ನುತಂಗಿತ್ತವೆನುನೆನುತ್ತಿರಲು ಯಿಸದಪಾರ್ಥಂಗಿತ್ತದ್ರೌಪದಿಯ
ಳಾ ॥ ಯಿನ್ನುರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಸೊಬಗ । ನನ್ನುಲಾಲಿಸಿ
ಯಾತನಂಬರಿಸಿಗುಪ್ತದಿಂತನ್ನವರು ಮರಿಯದಂಡದಿಪ್ಪೊಗಳೆ ವೆಣ್ಗಳಾರಾಗೆ
ಬಯಸುವದು ಪ್ರೊಸಹರೆಯುವ್ರಾ ॥ ೫೪ ॥ ತುಂಬಲುಮನಂಗನು ಮನೊಗೊ
ನೆಪ್ರೋಕ್ಕುತಾ । ನಂಬಿಡದೆಕಡದಿ ಪುರುಷರಯಿಚ್ಛೆಗೊಳಿಸುವನು ಯೆಂಬದಿ
ದುಸಹಜನೀನ್ಯಾಕೆಲಜ್ಜಿಸಿಚಿಂತೆ । ಗೊಳ್ವಿದುಗುಡ ಮನುಮಾಣಾ ॥ ನಂಬಿ
ಮೃತ್ತಿಕೆಮಳಲಗೌೞಯನೋಂತುಮನ । ಪಂಪಯುಸಿದರ್ಥಪಡದವರುದೇವಾ
ಸುರನರ । ನಿತಂಬಿನಿಯುರೀಗನಮ್ಮಯು ಪುಣ್ಯಕೆಣಿಯೆ । ಸಾಕ್ಷಾತ್ಯಂಭು
ಕಾಂಭೆವಿಯುಗೂ ॥ ೫೫ ॥ ಬಂದುನಿಮ್ಮಯುವೃಪಸು ವನದೊಳಗೆಯಿಹರುಬ
ಳಿ । ಸಂದವರಪಡದರ್ಶನಂಗೊಂಡುಕಾಮ್ಯಮುದ । ದಿಂದಬೆರಸಿದೊಡೆಯಿತ್ತು
ವರುನಿಮ್ಮಯ್ಯನ । ಪ್ಪಣೆಯನಾಕೇಳಿಬಹೆನೂ ॥ ಸಂದೇಹಮುಂಬಿಡುವದೆಂ
ದುತಿಳುಪಲುವೃಷೆಯು । ವಂದಾರುಭುಜಳಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಬಿಗಿದಪ್ಪುತ್ತೆ । ವ
ದಿಗಳುಯುನ್ನುತಲಿಸಖಿಯುನೀನಲ್ಲದಾ । ರೆಂದುಮಣಿಮಾಲಿಯಿತ್ತೂ ॥೫೬॥
ತಾತನನಿರೂಪಮುಂಬಿಸಗೊಂಡು ತವಕದಿಂ ।ನೀತಳುವದೇಬರ್ಪುದೆಂದು ಕು
ಸ್ತುರಿಸುತ್ತ । ಯಾತಳೋದರಿಯುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಶ್ರೀಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಬರ್ಪಸ
ಮಯುಕಿತ್ತಾ ॥ ಭೂತಳೇಶ್ವರಬಾಣಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯುತೀರ್ಚೆ । ಪ್ರೋತು
ಭೋಜನಗೈದು ವೀಟಿಕೆಯುನೊಲಿದುಂಯಾ । ಶ್ವೇತಾಂಬುಜಾಯುತೇಕ್ಷಣೆ
ಯು ಭದ್ರಾವತೀಮುಡಿಮುಡಿಸಿಯಿೂವೃತಿರಲೂ ॥೫೭॥ ಆಸತಿಯುಮುದ್ದುನಗೆ
ಮೊಗವನೋಡುತ್ತಸ । ವಿಲಾಸದಿಂತಾಂಬೂಲ ಸವಿನ್ವತಿರೆಬಾಣಾಸು । ರೇಶ
ನಾಸಮಯದೊಳು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯುಬಂದು । ಕಾಲ್ಗೆರಗಿಭದ್ರಾಂಜಿಯಾ । ಆ
ಕ್ರೈಸಿನಸುಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕಡೆಗಣ್ಬೆಳಗುಸೂಸುತಿರೆ ಹಸ್ತಕಮಲಂಗಳನು
ಮುಗಿದುವಿ । ಶೇಷವದನೆಯುರವಿಂದಭಾವಮುಮರಿದು । ಕೆಂಬಲ್ಗಿರಣಮುಂ
ಬರಿಯಲೂ ॥ ೫೮ ॥ ವರದಯುಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಿನೋಡಿಸುಂತ್ರಿಜಿಯು । ಬ

ರವಿಪೇನ್ನ್ಯಾಕೆಕಳುಹಿದಳುಮತ್ಕ್ಯವರುಬಿ । ತ್ತ್ರರಿಸೆಂದುಯತಿವಿನಯದಿಂದೆಬೆಸ
ಗೊಳಲು ಶ್ರೀ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಹರುಷದೀ ॥ ತರುಣಿಗಂಡಸ್ಥಲಂಗಳು
ಪೊಳೆಯೆದಂತಳ್ಬವಿ । ಪೊರೆಸೂಸಿಬಿದಿಗಿಚಂದ್ರನಮುಸುಕಲೊಡನೆಬಾಯ್ದಿ
ರೆದು ಮೆಲ್ಲನಸುಡಿದಳೆಲೆಜೀಯ್ಯ ಯೆಂದುನಿಮ್ಮಾಸುತೆವೃಪವನಕ್ಕೆ ॥ ೫೯ ॥
ಪೋಗಿ ಪರಮೇಶಪಾವರ್ತಿ ಯರಡಿವರುಶನವ । ರಾಗದಿಂಕೊಂಡುಬಹೆವೆಂದು
ಪೃಜ್ಜ್ಯಗವಾಂತು । ಯೋಗನಿಮ್ಮಯನಿರೂಪಮನುಬೆಸಗೊಂಡುಬಾ । ರೆಂದು
ಕಳುಹಿದಳುಯನ್ನಾ ॥ ಹೀಗೆಂದುಕರಕಮಲಮಮ್ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗ
ಬಾಣಾಖ್ಯಕೇಳುತ್ತ ಸಂತಸವಟ್ಟು । ನಾಗಕಟಕಗಜ್ಜೆಯರಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಂ
ಗಳಲ್ಲಿ ಯತಿಭಕುತಿಯಿಂದೇ ॥ ೬೦ ॥ ಪೊಡಮಟ್ಟುಪರಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂಪರಕೆ
ಯನು । ಪಡದುಬರ್ಪದುಯೆಂದುವರನಿರೂಪಮನೀಯ್ಯ । ಲೊಡನೆಖಳರಾ
ಯಂಗೆವಂದಿಸುತೆಬೀಳ್ಕೊಂಡು । ಭದ್ರಾವತಿಯಪೋಗವನೂ ॥ ಪೃಡುಪಮು
ಖಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ನೋಡಲಂದುನೀಂ । ಕಡುಜಾಣೆಯಾತ್ಮಸಖಿಸರ್ವಜನ
ವಿಲ್ಲೊಲ್ಲತಂಬಡುವಂತೆ ಪೋಗಿಬರ್ಪುದುಯೆಂದುಬುದ್ಧಿಯಿ । ತ್ತಂತಳುಪಲ್ಯೆ
ತಡುತ್ತೇ ॥ ೬೧ ॥ ಅಬ್ಜಕೋರಕವರಕ್ಷಜಾತೆಮಂದಾಸೀತೆ । ಪೃಜ್ಜ್ಯಗಿಸಿ
ಖಳರಾಯಪಡೆಗೆತಾಪೋದತ । ತ್ಕಜ್ಜಕ್ಕೆಸಾರಿದದುಯೆನುತೆಮನಹೆರೆಹೆಚ್ಚೆ ।
ಹರಿವರಿಯಸಂತೋಷದೀ॥ ಗುಜ್ಜುಡಿಮರಾಳಯಾನೆಯುಬಂದುಬಾಗಿಲಿಯ।
ಬೊಜ್ಜೈದೈತ್ಯರಿಗೆಪೋಪಪ್ಪಣೆಯನರುಹುತ್ತೆ । ಸಜ್ಜೈವನೆಗಾಚಿತ್ರಲ್ಯಾಪೆರಾ
ಕೇಂದುಮುಖಿ । ಗಜಗಮನೆಯುನಾತ್ಮಸಖಿಯೂ ॥ ೬೨ ॥ ಆವೃಷಾದೇವಿ
ಯಡೆಗೈತರಲ್ಬಿದಿರ್ಬೈದಿ । ಯಾವೃತ್ತ ಸ್ತನೆಯಕುಸ್ತುರಿಸಿತಮ್ಮಯನುಸುದಾರ್ಗ।
ವೃತ್ತಾಂತಮನೆಲ್ಲಕೇಳಿ ಸಂತಸವಡಲು ಯಾಳಿಯರಕರಮುಮುದದೀ ॥ ಶ್ರೀ
ವೃಷಾರೂಢನಾಪದದರ್ಶನಕೆಪೋಪ । ಸೂತ್ರತಂತಮಗೆ ಯಸುರೇಂದ್ರನಾ
ತ್ಮಜೆಯೊಗತೀವ್ರದಿಂದಭ್ಯಾಂಗನಂಮಾಡಿರೆಂದುನೇ । ಮಿಸಿದಳೆಲೆನಾರೀಮ
ಣೀ ॥ ೬೩ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮತ್ತಿ । ದುವೆನವ
ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ । ಯಭಿದಾನ ಯಿದನುಶ್ರೀಕೊಳೂರ ರಾಮೇಶನುಡಿ
ಸಿದೊಡೆ । ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯೆಂಬರದೋದಿ
ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾ
ಧಾರ್ಗಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯ । ವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೬೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೨೮೪-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

(೨೯) ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಉಷಾದೇವಿ ಶೃಂಗಾರ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ತಾತನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀವೃಷಾದೇವಿಯೆಳ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಚಿತ್ರರೇಖೆಯಾಳಿಯುರೊಡನೆ । ಸಾತಿಶಯಮಜ್ಜನಂಗೈಸಿವಸ್ತ್ರಾಭರಣ । ಮಳವಡಿಸಲೊಪ್ಪಿರ್ದಳು ॥ ಪದ ॥ ಗಾಳಿಗೂಳನಶತ್ರುವಾಳುವನಸನ್ಮಿತ್ರ । ಗಾಳಿಗೂಳನವೈರಿಯೇರುವನವರಪಿತೃ । ಗಾಳಿಗೂಳನ ಯಜ್ಞಸೂತ್ರವಾವನಗಾತ್ರ । ಸುಚರಿತ್ರನಿಟಿಲನೇತ್ರಾ ॥ ಗಾಳಿಗುಮರಾಂಕನೆರೆಮೌಳಿ ಶ್ರೀವೃಷಫಾಳಿ । ಗಾಳಿಯಾತ್ಮಜನೆಚ್ಚಗಡೆಯುಗಗನದೊಳಾಂತು । ಗಾಳಿಜನಗಾನರಸಲೋಲನಂಘ್ರಿಯಕರ್ತೂರ್ಜ । ಪೇಳುವೆಲ್ಲಥೆಯಕಾಂತಾ ॥ ೧ ॥ ತಾರೆಯುರಸನಪಿತನಸುತಗೆಸಮಶರವಿತ್ತೊ । ತಾರೆಪತಿತಮ್ಮನಣುಗನಶೆತ್ರುವೆನಿಸುವನ । ತಾರಮಾಲಾವಿರಾಜಿತಮಸ್ತಕವಾಮನಾರಿದುರ್ದೋಷದೂರಿ॥ ತಾರಪನಸಂಪೂರ್ಣವಕ್ತ್ರಶ್ಯಾಮಲಗಾತ್ರೆ । ತಾರಪಥಕೇಶನಮನೋಸರಸಿಕಲಹಂಸೆ । ತಾರಕಾರಿಯಮಾತೆ ಪಾರ್ವತಿಯುಪಾದಾಬ್ಜಕರ್ತೂರ್ಜಸುವರ್ಣಕಥೆಯಕೇಳಾ ॥ ೨ ॥ ಚಿತ್ತಜನಪಟ್ಟದರಸಿಯತಿರಸ್ಕರರೂಪೆ । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಂಕೇಳುನಿನ್ನ ಕರ್ಣಂಗಳಿಗೆ । ಮುತ್ತುತೊಡಿಸಿದಹೊನ್ನ ಹೊಸತೊಪ್ಪನಿಟ್ಟು

ಶೋಭಿಸುವಂತೆಮೇಲ್ಗಥೆಯನೂ ॥ ಬಿತ್ತರಿಪಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಜೆಯುಮಾದ ಕನ್ಯೋತ್ತಮೆಗೆ । ಸುಸ್ನಾನಗೈಸಿಮುಡಿಯೊಸ್ತ್ರವುಡ । ಲಿತ್ತುಯಾಭರಣವಕವಡಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ದರೇನೆಂಬೆಘನನಿತಂಬೇ ॥ ೩ ॥ ವರವೃಷಾದೇವಿಮುಂತ್ರಿಜೆಮಾಳಿಯುರವತನೆ । ಹರುಷದಿಂಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯಿಳಿದುಬಂದುಭಾ। ಸುರಸುನಿಜಮಂದಿರದಸೋಮಸಾಲೆಯಲಿಶಶಿಕಾಂತಚೌಪೀಠದಾಗಾ) ॥ ಪರಿಚರಿಯುನಾರಿಯುರುಕರೆದು ನೃಪಸುತೆಯುಕು । ಳ್ಳಿರಿಸಿಮದನನಪಾಶದುರೆಮುಡಿಯುಸೋಡೆಪಂತೆ । ತರುಣಿಯೋರ್ವಳುಕುವರಿಕಬರಿಯಂಸಡಿಲಿಸಲುಕೇಕಿಗರಿಗೆದರ್ದೋರ್ಲಾಯ್ತು ॥ ೪ ॥ ಸ್ಮರನಸಿಂಜನಿನಿಚಯಪರಿದುಪಾರ್ದ್ರೈತಂದು । ತರುಣಿಲಾವಣ್ಯರಸತಿಳಿಗೊಳದಿಪ್ರೇಪ್ಪತಿಹಸರಸಿಜಂಗಳಿಗೆಯುರಗುವಪ್ರೋಲುನವಿರುಶಿರಪಿಂದವಳವಡಕಿಳಿಯುಲೂ ॥ ಸರಸಿಯೊಳುನೀಲಾಭ್ರತುಂಬಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ । ಮೆರೆವಹಿಮಕ್ಕಾಂತಪೀಠದವೃಷಾದೇವಿಯುಳ ಸುರುಚಿರಪಕಾಗುರುಳುಪ್ರೊಳೆದುರಾಜಿಸುತಿರ್ದವಚ್ಚರಿಯುನುರೆಬೀರುತ್ತೇ ॥ ೫ ॥ ಕಾಮಜಿತಕಾಮಿಗಳಕೊರಳಿಂಗೆವುರುಲಿಡುವ । ಸಾಮೋಹಪಾಶದುರೆತೊಡಂಕತಪ್ಪಿಸುವಂತೆಕಾಮಿನಿಯುನೀಲಸಿಡುಗುರುಳಸಿಕ್ಕೊಡೆದುಪ್ರೊಂಬಲಿಗೆಯೊಳುಪರಪಿದೋಲೂ॥ ರಾಮಣಿಯ್ಯಕದಿರಮಣಿಯುಜನ್ನೊಳೊಪ್ಪತಿರೆ । ತಾಪುರಸಮೆಂದುವದನಾಬ್ಜಕ್ಕೆಯುರಗಿಯುಳಿ । ಸೋಮನಾಸಿಕಚಂಪಕರಲನಿಟ್ಟೈಸಿಭೆಯುಪಿಪಾದರ್ದುಗುಂಪ್ರೊಡೆಯಬಿರಲೂ ॥ ೬ ॥ ಸ್ಮರನಪರಿಚಾರಿಯುರಾಕುಸುಮಮುಂತಿರಿತಂದುಯಿರದೆಮರ್ದಿಸಿ ಸುರಸಪೆರದುಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುವಂತೆ । ತರುಣಿಯುರುಕುವರಿಸೀಲಾಳಿಯಾಳಕದ । ಚಂಪಕತೈಲಮಂಪ್ರೊಸುತೇ ॥ ಕರದೊಯ್ದುಮೀವಮನೆಪಚ್ಚೆಗಬ್ಬಿಚ್ಚಲಲಿ । ಹರುಷದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯುಟಕಳಿಯುಪ್ರೊಸುರ । ಚಿರದಕೊಂಗೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲಿ ಮಣಿಮಣಿದುಕಡುಗಾಯ್ದುಪನ್ನೀರ್ತ್ತವಕಪಿ ॥ ೭ ॥ ತೊಡೆಯದುರೆಗುರುಜಘನಜಡಿಯಬಡನಡುಬಳುಂಕೆ । ತೊಡಕೆಮಣಿವಲಯಕುಚದಿಟ್ಟೆಡೆಯನಿಡುಗೇಶ । ಮುಡಿಸಡಲೆಕಾಲ್ಪೊಡರುಘೌತ್ಕರಿಸೆಕರದಕಂಕಣ । ರಘುಕಾರಘುಣರೆನುತಿರೇ ॥ ಮಡದಿಯುರುಹೇಮತಂಬಿಗೆಗಳಲಿಮಣಿಮಣಿದು । ಕಡುವೇಗವೊಗೆವೊಗೆದುಕಿರಿಬೆಮರುನಿಂದಜೀ । ಕೊಡುತಿರಲುಸೀಲಸಿಖರಿಗೆಕರೆವವರುಷವೆನೆ । ಹಿಳಿದುಯುರದರೊಲಿದೂ ॥ ೮ ॥ ರಾಜವದನೆಯುಮಿಂದುಯೆದ್ದುನಿಲ್ಲುತಲಿವಿ । ಭ್ರಾಜಿಸಿದಳಾಪಚ್ಚೆಬಚ್ಚಲೊಳುವಾಪ್ರೋರ್ಳಿದು । ಸೋಜಿಗಮದೇನೆಂಜಪಚ್ಚೆಪಸುರ್ಬನ

ದಾವಿ | ದೇವತೆಯೆಳೆಂಬಂದದೀ || ರಾಜಿಸುವಕುರುಳ್ಗೊನೆಗಳಿಂದುದುರ್ವ
ಬಸಿವನಿಯು | ರಾಜಸ್ವಾತಿಯಬಿಂದುಶರಧಿಯೊಳುಸುರಿವಂತೆ | ಯಾಜಲಕ
ಣಾವಳಿಯುಮಿರದೆಯುಚ್ಚಳಿಸಿಬ | ಚ್ಚಲವ್ಯಾಲೆಸುರಿವುತಿರಲು || ೯ || ಅನಿ
ತರೊಳುಸ್ಮರನವೊಂದೇಗ್ರಮಳೆಗೌಗಣಿಕೆ | ಯನುವಲಿದುಬಾಸಣಿಸುವಂತೆ
ಧೌತಾಂಬರವ | ವನುತೆಯರುಸಿರಿವಿಡಿದುವೃಡಿಸಿವೋಲುದನುಕುರುಳ್ವೆರೆಗೈ
ದುಭುಜವೊಲೆಗಳಾ || ವಿನಯದಿಂಮುಸುಗಿಸುತೆಮಣಿಗಿರಣಕಾಂತಿರು |
ತ್ರಿಹಕನಕಮಯಪಾದುಕೆಯನು ಭಯಪದಕಮರಿಸುತ | ಸನುಮತದಿಕೆಲ
ಬಲದನುಣ್ಣೋಳವಿಡಿದುಯಾ | ಳಿಯರುಬಚ್ಚಲನಿಳಿಸಲು || ೧೦ || ತಿಳಿ
ಗೊಳದಿಕ್ರೀಡಿಸುತಕಳೆಹಂಸಪೋರಟುನಿಜ ನೆಲೆಗೆಸಾರ್ವಂತೆಕೆಳದಿಯರೊಡ
ನೆವಿಾವಮನೆ | ಯುಳಿದುಬಿಡುನಿಡುಗೇಶದಿಂದಲೊಂದೊಂದುಬಿಡಿ | ಮುತ್ತು
ಸೂಸುವಯಂದದೀ|| ಜಲಬಿಂದುವುರುಳುತಿರೆಯಾಭರಣಕಂಚುಕೆಯ | ಕಳೆ
ದತಯದಿಂದಲಿವಿರಕ್ತಳಂತೆಸದಳಾ | ಲಲನೆಯರಕುಲಶಿರೋಮಣಿಗುಣಾಗ್ರ
ಣಿನೀತಿ | ಸರಣಿಸ್ಮರನಾಯುಧವಣೀ || ೧೧ || ಜೊತೆರದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹಸ್ವೇ
ತಾಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯಳ | ವೋತುಕರದೊಯ್ದು ನವರತ್ನದಿಂಝಗಿಝಗಿಪ |
ನೂತನಸುಪೊಂಪೀಠದಾಗ್ರದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕುರುಳನಾರಿಸುತಲೊಲಿದೂ ||
ಶ್ರೀತಳೋದರಿಯಕೇಶವಬಗದುಬಾಸಣಿಸಿ | ಜೈತಲೆಯತೆಗದುತಿದ್ದಿದರುವು
ನ್ಮಥನು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾವಾಗಸಂಚರಿಪಸನ್ಮಾರ್ಗ | ಬೀದಿಯಿದೆಯೆಂಬಂ
ದದೀ || ೧೨ || ಶಶಿಯಂತೆರವಿಯಂತೆನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯಮೆನೆ | ಕುಶಲದಿಂಕೇ
ಶಂಗಳಿಗೆಮುತ್ತುಪವಣಿಸುತ | ವಸೆದುತ್ರಿಭಾಗಮಂಗೈದು ತರತರದಿಪೊಂ
ಗ್ಯಾಗಿಗೆಯಪೇರಿಸುತ್ತೇ || ಸಸಿನೆಪೇಲಿಕ್ಕಿಮದರಾಗ್ರದಲಿಪೊಂಗುಪ್ಪೆ | ಗೆ
ಸವನವಮೌಕ್ತಿಕಾಗೊಂಚಲಿಂದಂವಿರಾ | ಜಿಸುವಗುಚ್ಛಂಗಳಮರಿಸಿದರಾ
ಸಖಿಯರೇಣಾಂಬಕಿಯರಾಕುವರಿಗೇ || ೧೩ || ಅವನಿಗೆರಡಿಗಳಿಳಿಬಿಟ್ಟ
ಮಣಿಪೀಠಾಗ್ರ | ಕುವರಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುರಾಜಿಸಿದಳುಮವೇಂತೆನಲು | ಸವಿಗೋಲ
ನಂಗನೆಯುವಲಿದುಬಂದಲ್ಲಿಕು | ಳ್ಳಿರ್ದವಳೊಯೆಂಬವದೀ || ಅವಳವಯ
ಮುಮನುವೊಂದೊಂದನಭಿವರ್ಣಿಸುವ | ಕವಿಯುಮಿನ್ತೆಂತನೆರೆಜಾಣನೊ
ನಾನರಿಯೆ | ಯುವತಿಸೀಂಕೇಳುಶತಭಾಗದೊಳುವಂದಾಂಶ | ಪೇಳಬಿರಬಾ
ರದುಸುವರ್ಣೇ || ೧೪ || ನಳಿನಳಿನಬಾಣಂಗೆಕೂರ್ಸರಲಾಗಿತಾಗಿಯು | ಲಲ
ನೆಯುರವಿರಹದಿಂನೋಯಿಸಲುಮುನಿದವನು | ಬಲುಗೋಪ್ಯದಿಂದಕಾಪಿಸಲಿ

ರದೆತೆರಗಪ್ಪ । ದನುಚಿತಮೆನುತ್ತಪ್ಪೇಗೀ ॥ ಖಳರಾಯನಣುಗಿಯಡಿಯುಡಿಯಶಾರಲುತಮಗೆ । ಚಲನೆಯಿಲ್ಲೆಂದುಬಂದಾಶ್ರೈಸಿದಂತೆಮಾಂದಳಿರಕೋಮಲಪದತಳಂಗಳಿಂಮೆರದಳಾ । ನಾರಿಸತ್ಕಳಿಪ್ರಪುರೀ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿರದೆಮುಗುಳೊಡೆದುಮರನಾಗಲದಕಡಿಜೋಯ್ಯು । ಅರೆದುಪ್ಯೈಗಿಕ್ಕಿತಿಗುರ್ದೆಗದುಬಳಲಿಸುತಿಹರು । ತೆರುಣಿಯುಳಪದದುದಿಯೊಳಾಭಯಮಿಲ್ಲೆಂದು ಚಂದನಾಂಕುರಗಳೈದೀ ॥ ಸ್ಥಿರದಿನೆಲಸಿದಪ್ರೊಲುಯಂಗುಲಿವಿರಾಜಿಸಲು । ತರುಣಿತವೆಪೊಗವನೆಯೊಳೆಂದೂಣ್ಮಮುನಿದಿಹನೆ । ನೆರೆತಿಳುಪಿಕಳುಪೆಂದುನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯಕಾಲ್ವಿಡಿದಂತೆಪ್ರಗುರ್ಮೆರದಪ್ರಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜಲನಿಧಿಯೊಳಾಪಾಗಮುಳುಮುಳುಗಿಯಲಸಿತಡಿ । ಯಲಿಶಾರಲಿಲ್ಲಬಕಪಕ್ಷಿಬಾಧೆಯುಮೆಂದು । ಪುಳಿದುಸಹಸ್ರಬಾಹುವಿನಣುಗಿಯಡಿಯಡೆಯೊಳಾರಭಯಮಿಲ್ಲೆನುತ್ತೇ ॥ ಸಲಿಲೆಯಿಂಕೂರ್ಮಮಿಥುನಮ್ಮಿರದೆಯ್ದಿದಿಯಾ । ಲಲನೆಯುಳಪದದ್ವಯವ । ನಾಶ್ರೈಸಿದಂದದಲಿ । ಲಲಿತಮೇಗಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದಪಾಸುಖಿಗೆ ಯೇಣಾಂಬಕಿಗೆಪುಣಿಕಟಕಿಗೇ ॥ ೧೭ ॥ ಜಾಣಪ್ರೂಬಾಣನುರದೊಳ್ಮೆರೆವಪೊನ್ನಮಯ । ಪೇಣಿತಂತಿಂಗೆಬಿಗಿನಡೆದಲಸಿಪ್ರೊಂಬುರುಡೆ । ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿತಂದುಪ್ರಷಾದೇವಿಯುಳಮೃದುಪದ । ದ್ವಯದಮಳಕೆಲಬಲಗಳಾ ॥ ತಾಣದೊಳುನಿಂದುಸತಿರಾಜಿಸುಪಮಾಳ್ಕಿಫಣಿ । ಪೇಣಿಯುಳಚರಣಯುಗಪರಡುಕರಮೆಸಪ್ರತಿರೆ । ಮಾಣದೆಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಯುರ್ದೆಗೆಲಗ್ಗೆಯಂತಾಗಿ । ನೂರ್ಕದಿಗಳನ್ನುಮಾಳ್ಪ ॥ ೧೮ ॥ ದುರುಳಕಾಮನಕನಕಕಂತುಕಾಯುಗಳಮಂ । ನೆರೆಪ್ರೋಲ್ಪನುಣ್ಮಡಂಪಪ್ಪುತಿರಲಾರತೀ । ಸ್ವರನಪಂಚಲಬಾಣಮುಮನುಬೈಚಿಡುಪಪ್ರೊಂ । ಬತ್ತಳಿಕೆಯುಗಳವನು । ನೆರೆಪಳಿಪಜಂಘೆದ್ವಂದಂ ಮೆರೆಯೆಸ್ಮರನಮದಕರಿಯನುರೆಬಿಡದೆಬಂಧಿಪಸ್ತಂಭೆಯುಗ್ಮಂಗ । ಳಿರದೆಚ್ಯೈತನ್ಯಪೆತ್ತಂತೆಸಪಬಟ್ಟನು । ಣ್ಣೊಡೆಯುಗಳದಿಂಮೆರದಳೂ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾರಸುಕಳಾರಾಸಿಯುಳಿದಳಿದುಯಲಸಿತಾ । ನೋರಂತೆಮಣಿಗೋಳಗಬರಿಕ್ಯೆದೆನೆಂಬಂತೆ । ನಾರಿಪ್ರಷದೇವಿಯುಳಪ್ರತ್ತಗುರುಜಘನತಳ । ಮೊಪ್ಪಿಸಲಿರಾಜಿಸಿದದೂ ॥ ಆರಣ್ಯದೊಳುಮೃಗರಾಜನೆನಿಸಿದಡೇನು । ಪ್ಯೆರಿಶರಬಾಂಡಜಂಗಳಿತನ್ನಯಪ್ರೋರ್ವ । ಕ್ರೂರಗುಣಪಳಿದಪಳೆಯುಂಗಡೇಕತಮಧ್ಯ ಸಿದ್ಧ್ಯಾನೇರರ್ದಂಡಪೇ ॥ ೨೦ ॥ ತರುಣಿಯಳೆಯತಿಸಿಥಿಲನಡುಮೆರಪ್ರತಿರೆ ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯೊಳುಮೆರೆವೆಡ್ಡಬಿದ್ದ ಬಳಲುನಭಂಗ । ದುರೆಪಾಟನುಳಿದುತತ್ಕುಪರಿಲಾಪಣ್ಯ । ರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಿರಲು

ತಾವೂ ॥ ಸ್ಥಿರದಿಬಾಳುವೆಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಲನೆಯಿಂದೆಂದುಪಾ । ಲ್ಪಿರೆಗಳಿಂಶ್ರೈಸಿ
ರ್ಪನೆಂಬಂತೆತ್ರಿವಳಿಯು । ಪರಿವಿರಾಜಿಸಿದವಾಕೊಡವಿಗೇಸತ್ಕಳೆಯು । ಪ್ರೌಥ
ವಿಪುಗರ್ಭಾಕೊಡವಿಗೇ ॥ ೨೧ ॥ ವ್ರೊಳೆಯೊಳಂಸುಳಿಸುಳಿದು ಮೂಳುಮು
ಳುಗಿಯುಳಿದುಳಿದು । ಬಳಲುವದದ್ಯಾಕೆಬಾಣಜೆಯು ಗಾಂಭೀರ್ಯಾಬ್ಧಿ । ಯೊ
ಳಗಿರಲುಯೆಂದೆಂದುಯುಳಿಯದಿರ್ಪವ್ರುಯನುತಪ್ರೋಡೆಗಡಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥ ಸೆಲೆ
ಗೊಂಡುದೆಂಬಂತೆಸುಳಿನಾಭಿಕಂಗೊಳಿಸಲುಳಿದು ಪ್ರೌಕ್ಕಳಪುತ್ರಿಸಿಂದಾಸ್ಯಶ
ಶಿಯಮಂಡಲದ ವಾಲ್ಮೀಕಕ್ಕೆಪ್ರೋಪಸಿತಮರಿಯುರುಗನೆಂಬಂತೆಯುಳಿವಾಸೆ
ಯುಸೆಯೇ ॥ ೨೨ ॥ ಪೊಂಬಾಳೆಪರ್ವಮಧ್ಯದಿಮಾರಸಿಂಜಿನಿಯು । ನಂಬಿ
ಬ್ರೈಚಿಪ್ಪರ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂದಾಘನನಿ । ತಂಬಿನಿಯತೆಳುರ್ಪಸುರುಬಡಭಾಷೆಪಂ
ಕ್ತಿಯಿಂ । ಕಡುಚಲುವನಾಂತಿರ್ದುದೂ ॥ ಶಂಬರಾಂತಕನುಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯರ
ಸ್ಪೃದ್ಧರೆಯು । ಯಿಂಬಿನಲಿವೋಹಜಾಟಿಯುಸುತ್ತಿಯುಡಿಸುವ । ಪೊಂಬಗರಿ
ಯುಗಳವೆಂಬಂತೆರಾರಾಜಿಸುವ । ಕಠಿಣಕುಚಯುಗವ್ರೊಪ್ಪಲೂ ॥ ೨೩ ॥
ಮಿಸುನಿಕಿರುಕಲಶಂಗಳೊಳುಸರಸರಸದುಂಬಿ । ಸಸಿನೆಸೀಲದಕುಪ್ಪೆಯುಂಮು
ಚ್ಚಿಮದರಾಗ್ರ । ವಸೆದುಜಂತ್ರಿಸಿದಕಾರ್ಮಣಿಯುಕೀಲಿಸಿದಂತೆ । ಕುಚಚೂ
ಚಕಂಮೆರದವ್ರೂ ॥ ಬಿಸಥಿವ್ಮೃದುಗರ್ಭದಿಂದೊಗೆದಪೇಂಕಠಿಣಿಯುಂ । ದೊ
ಸೆದುನಿಂದಿವರುಯೆನುತ್ಯೆದಿಮೃದುಮಧುರತರ। ಸುಸ್ವರದಯುಡೆಯಸಾಶ್ರೈಸಿ
ತೆಂಬಂತೆಕಂ । ಬುಗ್ರೀವಕರಮೆಸೆದುದೂ॥೨೪॥ವರಶರಥಲತೆಯೊಳುಂಜೆನಿಸಿ
ಯರುಣಮನಾಂತು ನಿರುತನವಮಣಿಗಳೊಳು ರತ್ನಾಭಿದಾನದಿಂ । ಕರದೊ
ಡೇನತಿಕಠಿಣತ್ವದಿಸಿರಸಮೆನಿಸಿ । ಕೊಳಲಾರದ್ಯೆತೆರುತ್ತೇ ॥ ತರುಣಿಯುಳವ
ದನಮಂನೆರೆಪ್ರೋರ್ದೀವಳತುಂ । ವರಿದುಮಧುರಸಭರಿತಮೃತಮೃದುವಕ್ವಫ
ಲಮೆನಿಪ । ಪರಿಯನಿಲುವಿದೃಮಾಧರದಿಂದೆಮೆರವಳಾ । ಕುವರಿಬಂಧುರಸುಂ
ದರೀ ॥ ೨೫ ॥ ಬಲಭೇದಿಗಿರಿಕುಲವಪ್ರೋಳ್ವಾಗಪವಿದಂಡ । ವಳುಕುಗಳು
ಸಿಡಿದುಚಲ್ಲಿರಲಾಯ್ದುಕಮಲಭವ ಲಲನೆಯುಳಬಾಯ್ವನೆಯೊಳಿರಿಸಿದಂಡದಿವ
ಜ್ರ । ಸಾಲ್ರದನರಾಜಿಸಿದವ್ರೂ ॥ ತಿಲದಲರಚಂಪಕವಪ್ರೋಲಿಪದುನಿಂಪ್ಯವ
ದು । ಲಲಿತಸುರಲತೆಯುಪರ್ವಂಗಳಿಂರಾಜಿಪುದು । ಕೆಳದಿಯುರಯುಂಡವಲ್ಲರಿ
ಗೆಶೋಭಿಪಕಳಾ । ಯಲಿಯುನಾಸಿಕಮೆರದುದೂ ॥ ೨೬ ॥ ಲಲನೆಸೀಂಕೇ
ಳುಪತ್ರರ್ಳನಾಭಿವಾಲ್ಮೀಕ । ದೊಳಗಿಂದಪ್ರೂರಮುಪ್ಪುಯೆಳೆವಾಸೆಶಾಮಲೆಯು
ಹಿಂಯು । ಛಳಿನೇವದನೆಂದುಮುಂಡಲವಪಿಡಿವಪ್ಪೈ । ತರುತಿರಲುವಕ್ಷೋಜದಾ

ನೆಲೆಯುಯುಜೆಟ್ಟಂಗಳಿಟ್ಟೆಡೆಯೊಳಂನಿಲಲದನು । ಸಲೆನೋಡಿಶ್ರೋತ್ರಂಗ
ಳೊಡನೆಸೂಚಿಸುವಂತೆ । ಬೆಳಪಕರ್ನಾಯತಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದಮೆತದಳಾ । ವೇಣ್ಣ
ಮಧುರಸದವೇಣ್ಣ ॥ ೨೭ ॥ ಪುಟ್ಟಿಬೆಳದಪ್ಪಂನೆಗೆಲ್ಲವಿಷಮಯುಮೆಂದು ।
ಬಿಟ್ಟಾಡುವವರವರಮಾತಿಗಂನಾಂಚಿಯಿರದ್ವೈವಿ । ಶ್ರೇಷ್ಟಕಾಮುನಕರದಸುಧೆ
ವಿಲ್ಲೆವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪರುಕವಿಗಳುಯೆನುತ್ತೇ ॥ ಬಿಟ್ಟುನ್ರೂವರ್ಾಶ್ರಯುವಬಿಚು
ಮಂದಪತ್ರಿಕೆಯು । ನೆಟ್ಟನೇಕುವರಭೋಸ್ಥಾನಯುಡೆಗೊಂಡಂತೆ । ದಿಟ್ಟೆ
ಪರಮುನಕೆಮಂಗಳವೆತ್ತು ಕಂಡಿಪ್ರುರ್ಬ । ಕಡುವಿರಾಜಿಸು ತಿರ್ದುದೂ
॥ ೨೮ ॥ ಗಗನದೊಳಗಿರಲುಕ್ಷಂಯುವೃದ್ಧಿಬಿಡಬೆಂದಿಗೆಯು । ಮೃಗಪಾಶಿಪ
ರಮುರಪ್ಪುಕ್ತಿಬಾಣಾಖ್ಯನಾ । ಮುಗಳವೋಗಡೆಶ ಮಾಶ್ರೈಸಿಮಧ್ಯಪ್ರಾಯುದಿಂ
ದಸುಖಮಿರ್ಪನೆನುತಾ ॥ ಸೊಗಸಿಂದಲರೆಕಳಾನಿಧಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಂತೆ ।
ಮುಗುದೆವೃಷಡೇವಿ ಯುಳನಿಟಿಲನೆರೆರಾಜಿಸಿತು । ಮೃಗಮದಸುಗಂಧಗಂಧಿ
ನಿ ಸುವಾಪಿನಿಕೇಳು । ಸುಜ್ಞಾನಿಮನಾಮ್ರಸಿನೀ ॥ ೨೯ ॥ ಕೃತಿಗಳಭವೆನೆನರ
ಸಿಕಾಣಡೇಬಂದುಖಳ । ಸುತೆಯುನಯುನಂಗಳಲಿ ತಾರಕಾವಸ್ತುಸು । ಸ್ಥಿ
ತವಾಗಿಯಿರ್ಪುದಾಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಸದಾಸ । ವಿೂಪದೊಳಿರ್ಪುದೆವಗನೇ ॥ ಪ
ತವೆಂಮುಯ್ಯೈದಿಯಾಶ್ರೈಸಿರ್ಪ ಪೂಳ್ಕೆಯಿಂ । ಸಿತಸರೊಜಾಕ್ಷಿನಯುನದ್ವ
ಯುದಬಳಸಿಯುಂ । ಯುತವಾಗಿಕನಕ ಕೂಕ್ತಿಯುನುಯೇಳಿಪಕರ್ನ । ಯು
ಗಮೆರದವಾಕುವರಿಗೇ ॥ ೩೦ ॥ ಯಿಂತಿಯಾಪಾನಮುಸ್ತಕಮುಖ್ಯ ಮುವಯು
ವಗ । ಳಿಂತುವರಿಶೋಭಿಸುವಕನಕ ಕೋಮಲಲತಾ । ಕಾಂತಿಯಿಂಪ್ರೊಳೆವ
ದಿವ್ಯಾಂಗಿಯುಳವಸುಪು । ತ್ಥಳಿಯುನುಮಿಂಚಿಡುವಂದದೀ ॥ ಕಾಂತೆಯುರು
ಧೌತಪಿತವಸ್ತ್ರದಿಂಮ್ಯೆದ್ರವವ । ತಂತಮುಗೆತೆಗದು ಪೆಂಪೆಟ್ಟೆಗೆಯಕೀಲ್ಕ
ಳದು । ಮುಂತೆಶಶಿತಿಳಿಜೊನ್ನದಿಂದೊಗೆದಬಿವ್ಯಥವ । ಲಾಂಬರವತೆಗದುಮು
ದದೀ ॥ ೩೧ ॥ ವಾರನುರೆಕ್ರ್ಯಾರಬಾಣಕ್ಕೆ ವಸುಮುಯುಗರಿಯು । ಸೇರಿಸುವ
ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಚಿನ್ನಗಂಬಿಯುಮಿರುಪ ಸೀರೆಯನುಸಿರವಿಡಿದು ಬಿಗಿದುಡಿಸಿಶರಗ
ಬಾ । ಸಣಿಸಲುನ್ನತಪಿತೆಗದೂ ॥ ಶ್ರೀರತೀಶ್ವರನಶೋಕೆ ಯುತಳಿರಸರಳ್ಗಳಿ
ಗೆ । ವ್ರೋರಂತೆವಿುರುಗುವನಿ ಷಂಗಮಂತೊಡಿಪಂತೆ । ತಾರಾಳಿಯುವೊಗ್ಗ
ಕಂಚುಕೆಯುವತೊಡಿಸಿ । ಪ್ರುಟಮಂಬಿಗಿದು ಬಂಧಿಸಿದರೂ ॥ ೩೨ ॥ ಜನನಿ
ಯುಳತೋಳ್ತುಗೈದಾಳ್ಗ ಕದ್ರುವೆಯಾತ್ಮೆ । ತನುಜರನುಸೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೈತರ
ಲು ಖಗಪೆರಿಯುಕಣಸಲಾರದೆ ಯುಳ್ಕಿಯತಿಭಯುದಿಬಂದೊಂದು । ಯುಸಿತಾಹಿ

ಪತಿಯುಭರದೀ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರನಮಳಕುವರಿಯು ಚೆನ್ನಬಿದ್ದುದೆನೆ । ವನಜ
ದಳಸವಿಶಾಲನಯನೆವೃಷದೇವಿಯುಳ । ಘನದೀರ್ಘಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯು ಮೆರೆ
ದುದೇನೆಂಜಿಸಂಳಸದ್ಗುಣಕದಂಬೇ ॥ ೨೩ ॥ ಲಲನೆಯರಕುಲಸಿ ರೋಮಣಿ
ಯೆಂಬಬರಿದುಯೂ । ಖಳಪತಿಯುಕುತಿಗೆಸಲ್ಲುವ ದೆಂಬನಿಶ್ಚಯುವ । ತಿಳಿಪಂ
ತ್ತೆಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪ್ತಿಯಿಂಜಳ್ಗ ಪಚೌರಿಯುತುಂಬತಲೆಗಿಟ್ಟರೂ ॥ ಛಲದಿಕೌ
ಸಿಕನನೋಲಿಪೆನೆಂದುವಾಸಿಷ್ಟನಳಿನಮಿತ್ರನರಥದಿದರ್ಪಣ ವನಿಡಲುಬಾಂ।
ದಳದಿಬೆಳಗುವಪ್ರೊಲುಕುವರಿಯುಳಯುಸಿತ್ರಮುಡಿ । ದಲಗೆರ್‍ವ್ಯಾಕಟಿಯುನಮು
ಚೇರ್ ॥ ೨೪ ॥ ಮೊಗಪೂರ್ಸಚಂದ್ರಮಪಾಲ್ಯೈಸಲ್ಯೈತಂದ । ಭಗಣಮೆಂಬಂ
ತ್ತೆತಲೆಬೀದಿಮುಂಬೆಲಿಗೆ । ನೊಗಯಿಸುವಮೌಕ್ತೀಕ ಧಾವಳಿಯುಫಣೆಕಟ್ಟ
ನಮರಿಸಿವರಾಕುವರಿಗೇ ॥ ಮಿಗೆಮಾರನೇರಿಚೆರಿಸುವರಥಕೆ ಜೋಡಿಸಿದಯುಗ
ಳಮಣಿಖಚಿತಚಕ್ರಂಗಳನುನೆರೆಪ್ರೋಲ್ತು। ಝಗರ್ಝಗಿಪರತ್ನಮಯತಾಟಾಂ
ಕಮು ಭಯಕರ್ನಂಗಳಿಗೆ ಯಿಟ್ಟರೋಲಿದೂ ॥ ೨೫ ॥ ಸುತ್ತಪೊಸಮುತ್ತು
ಗಳಬಿಗಿಮುಕೆಂಗದ್ರುವಣೆಯು ತೆತ್ತಿಸಿದಹೊಸಪೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪನಂಕಿವಿದ್ವಯುಕೆ
ಬಿತ್ತರದಿತೊಡಿಸೆಪೌರ್ನಮಿ ಸಂಧ್ಯಾಂಗನೆಯು । ತೆರದಿಮೆರದಳು ಕುವರಿ
ಯೂ ॥ ತುತ್ತುವವಿಸರ್ಜಿಸುವದೊಂದೆ ನಾಳಂದಿವದಿ । ನೆತ್ತಿಕೆಳಗಾಗಿಲಂ
ಬಿಸುವದೋಷಮನುಳ । ನ್ಯೋತ್ತಮಳಪ್ರೊಂದಿಕಳದ ಪೆನೆಂದುನಿಂದಂ
ತೆ । ಪವಳಬಾವ್ರುಲಿಯಿಟ್ಟರೂ ॥ ೨೬ ॥ ಶಂಬರಾಂತಕಕುಳಿತುಚೆರಿವವಲ್ಲ
ಕ್ಕಿಯೊಳು । ಲಂಬಿಸುವನುಣಿಮುಡಿದ ಪೊಂಗುಚ್ಛಮೆನಲುಚಳ । ತುಂಬು
ಗಳನೆರಡುಕರ್ನಂಗಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದರುಮಡದಿಸೊಬಗಿನಜಡಧಿಗೇ ॥ ಅಂಬು
ಜಾಸ್ತ್ರನಪಟ್ಟದಾನೆಕಂದರದಿಬಿಡದಂ ಬಿಗಿದಮುತ್ತಿಗೆಯಿಯುಕುಪುತಾ ।
ನೆಂಬಂತೆಪೋಸಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿಯು ಪಟ್ಟಿಗೆಯು । ನಿಟ್ಟುರಾಕೆಯುಕೊರಳಿಗೇ
॥ ೨೭ ॥ ಮದರಮಧ್ಯದಿನಾಭಿವಾಲ್ಮೀಕ ದಿಂಪೊರಟು । ವದನಪೂರ್ನೇಂದು
ವಂಪಿಡಿವ[illegible] । [illegible] ವಾಸಿಸರ್ಪನಂ ।
ನೋಡುತಿರ[illegible]ಳೂ ॥ ಯುವಿ[illegible]ತುವ್ರುಭಯಮಾರ್ಗವ
ಕಟ್ಟಲಿಮುಚಿದಳಿಪೆಡೆವಣಿಯುಸಹಿತಕುಚಯುಗಳಮ । ಧ್ಯದಿನಿಂದಮಾಳ್ಕ
ಯೊಂದಮಳನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯುನು ಕೊರಳ್ಗಮರಿಸಿದರೂ ॥ ೨೮ ॥ ಸ್ಮರನೃಪ
ನಪ್ತ್ರುದುರ್ಗದು ಭಯಕೊತ್ತಲಗಳಲಿ । ಮೆರವಮಣಿಮಯದಕೇ ತನಯು
ಗಳದಂತೆಸವ । ತರುಣಿಯುಳ ಯುರಡುಪಕ್ಷದಲಿಪ್ರಜ್ವಲಿಪ ಭುಜಕೀರ್ತಿಪಳ

ನಿಟ್ಟರೊಲಿದೂ ॥ ವರರತೀಶ್ವರಪಿಡಿದದಂಡಂಗಳಿಗೆಬಲುಹಿ । ನುರಿಕಟ್ಟನಿರ ದೆಬಿಗಿದಂತೆಸತ್ಕುರಿ ಬಂ । ಧುರಬಾಹುಯುಗಳದಲಿರತ್ನಮಯತೋಳಭಾ ಪುರಿಯಬಂದಿಯನಿಟ್ಟರೂ ॥ ೩೯ ॥ ಶಂಕರನಶ್ರೀಪಾದ ಕಮಲಸದ್ಭ್ರಂ ಗಬಾ । ಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಜೆಕನ್ಯರತ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಡುವ । ರಂಗಾಹೆವೆಂದುಬಲು ಬಿರಿದಮುಂಗೈಯ್ಯಯುಗಳವಿಕಟ್ಟೆ ಮೆರೆವಂದದೀ ॥ ಶಂಖೆಯಿಲ್ಲದೆವಜ್ರಚಿ ತ್ರದಿಂಪ್ರಜ್ವಲಿವ । ಕಂಕಣಂಚೂಡೆದೋರೆಯುವರಡಿಪೊಂಬಳೆಯನಂಕರ ದ್ವಯದವಣಿಬಂಧದಲಿವಲವಿನಿಂ । ದಿಟ್ಟರಾಬಟ್ಟನೊಲಿಯುರು ॥ ೪೦ ॥ ಅಂ ಗಜಯಸಮಪೊಸಬಾಣದುದಿಯೆಲಗಿಂಗೆ । ಹಿಂಗದಂದವಿಬಲುಹಿನಣಸನುರೆ ಬಿಗಿದಂತೆ । ಅಂಗನೆಯದಶಕೋಮಲಾಂಗುಲಿಗೆ ಮಣಿಮುದ್ರಿ । ಕೆಯನಿಟ್ಟ ರಾಸಖಿಯರೂ ॥ ತುಂಗಜಡೆಪೊಂಗೊಡದವೊಲಿಯ ಬಾರಕೆಜಡಿದು । ಪೃಂ ಗರಿಡಿನಡುವುಬಳುಂಕುವದೆಂದು ಭಯದಿಬಲು । ಹಂಗೊಳಿಸಿದರೊಯನಲು ಮಣಿಮಯದವಡ್ಯಾಣವಳವಡಿಸಿದರು ಮಧ್ಯಕೇ ॥ ೪೧ ॥ ಕಾಮನೇರುವಕ ನಕಮಯರಥಕೆನವರತ್ನ ಧಾಮದಿಂಪ್ರಜ್ವಲಿಪಲೋವೆಯಂಬಿಗಿದಂತೆ । ಕಾ ಮಿನಿಯಕಟಿಯಪರಿವೇಷದಲಿ ವರಕಾಂಚಿ । ಧಾಮಮುನಮರಿಚಿದರೂ ॥ ರಾಮಣಿಯ್ಯಕಸ್ಮರನ ಮದಗಜದಕಾಲಿಂಗೆ । ಹೇಮಮರೆನಿಗಳವಂಜಡಿದಂ ತೆಕನ್ಯಾಶಿ । ರೋಮಣಿಯಚರಣಳಿಗೆ ಯಂದುಗೆಗೆಜ್ಜೆ । ರುಳಿದೊಡರನಿಟ್ಟ ರೊಲಿದೂ ॥ ೪೨ ॥ ತರುಣಿಯಳಲಾವಣ್ಯರಸಧಿ ಯೊಳುವಾವಾಗ । ಚರಿಸು ತಿಹಯೆುವೆಝುಷಕುಲ ದಂತೆರಾಜಿಸುವ ಪರಿವರಿಯರನ್ನಭಂಗಾರದಿಂರಜತ । ಮೆಂಟೀಕೆಪಿಲ್ಲಿತೊಡರಿಸಿದರೂ ॥ ಮರಿದುಂಬೆಗುರುಳಿಯರು ಕೇಕಿಥಂಮ್ಮಿ ಲ್ಲಿಯರು । ಹರಿಣಾಂಕವದನೆಯರು ಹರುಷದಿಂಕುವರಿಯಳ । ಚರಣಾದಿಮ ಸ್ತಾಂತದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣ । ದಿಂದಶೃಂಗರಿಸಿಸೊಬಗಿಂ ॥ ೪೩ ॥ ಗುರುವ ತ್ರಿಗಲ್ಪಿಸಿದಶಾಪದಗ್ಧನುವಾಗಿ । ನೆರೆಕಳಂಕನು ಯೆನಿಸಿದೋಷಕರನಾದ ನಿಜ । ಪುರುಷನೆಂದುಳಿದಿ ಳಾತಳಕಿಳಿದುಬಂದು ಬಾ । ಣಜೆಯವದನಾಬ್ಜ ದಲ್ಲೀ ॥ ಮೆರವನಿರ್ಮಳಸುಧಾಕರನನೀಕ್ಷಿಸಿಬಳೀ । ಸರಸಿದ್ವಾರಾಗ್ರನಿಂದಿ ಹಳೊರೋಣಿಯಂಬ । ಪರಿಯಂತೆಪೇರ್ಮುತ್ತುನಾರಾಜಿಸುವಮೂಗು । ತಿ ಯನಿಟ್ಟರಾಕುವರಿಗೇ॥೪೪॥ಯಿಳೆಮೂರುಲೋಕದಾಪೆಣ್ಗಳಲಲಾಮೆಯಂ । ಬೊಲಿಮುಷಟ್ಪದತನೋಯಮುನಿಯಂಜನಕೃಷ್ಣ ।ಜಲಧರಿತಿವರಕರ್ಬುರವನೆ ರೆವಳಿವಸಿತ । ತಿಲಕನಿಟ್ಟರುಕುವರಿಗೇ॥ಸುಲಲಿತಸುಸೌಂದರಾಂಗಿಯ ನೋ

ಳ್ಪಜನಕಕ್ಷಿ । ಗಳದೃಷ್ಟಿದೋಷಪರಿಹರಿಪರಕ್ಷೆಯಮಾದ । ಪೊಳೆವಸಿತಭ
ಸಿತಮಂಭಾಳದೊಳುಧರಿಸಿದರು ತ್ರಿರೇಖಿಪ್ರತ್ಯೇಕದೀ ॥ ೪೫ ॥ ಯಿಂತು
ಶೃಂಗರಿಸಿ ಯೀಕ್ಷಿಸುತಬಂಣಿಸಿದರಾ । ಕಾಂತೆಯರುರತಿಯೊಸರಸ್ವತಿ ಯೊಕ
ಚಿಪೇವಿಯಳೊಮು।ರಾಂತಕನಸಿರಿಯರುಂಧತಿಯೊರೋಹಿಣಿಯೋಮವ।ರೆಲ್ಲ
ರಲ್ಪಕಮಲಂಗಳಾ ॥ ಅಂತಂತೆಯವರಪ್ರೋಲಿಸಲ್ಯಾಕೆ ಬಿರಿಯದೇ । ಮುಂತೆ
ಯುವರಾಗಸೂಸದೆಯಳಿಯ ಸೋಂಕದೆ । ಸಂತತಂವಿಾಸಲಸು ಕಮಲ
ಕೋರಕದೊಲು । ಯಸವಕನ್ಯಾರತ್ನ ಕೇ ॥ ೪೬ ॥ ಯಾವಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂಗ
ಳಿಣೆಯಲ್ಲವೆನುತಲಾ ॥ ಭಾವಿಯರುಮಣಿಮುಯದ ನಿಲುವಗನ್ನಡಿಯಂಸು ।
ಸಾವಧಾನದಿತಂದುಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲುಪ್ಪ । ಪದೇವಿತವೆಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾ ॥ ಭಾ
ವಿಸುತನಸುವರೆ ಯಸತ್ಕಳೆವಿಳಾಸಮಂ । ತೀವಿದಮಲಂಕಾರದಾ ಭರಣದಿಂ
ದೆಕನ್ಯಾವಧುಗಳಧಿದೇವತೆಯಂತೆಸೆವ ತನ್ನ ಮೈಸಿರಿಯನಸು ನೋಟದಿಂದೇ॥
ನೋಡಿಹೆರೆಹೆಚ್ಚುತಿರಲವಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆ । ಮೂಡಿದುದೊಯೆಂಬಂತೆಚಿ
ತ್ರರೇಖೆಗೆಪ್ರೊಲಿದು । ಮಾಡಿದರುವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಲಂಕಾರದೊಳುಯಿನಿತು
ಕೊರತೆಯುಯಿನಿಸದೇ ॥ ನೋಡಿಪ್ರೊಬ್ಬರನು ಸಂತೋಷಶರಧಿಮುಳಿ
ಗಾಡಿನಲಿದಾಡಿಸಮು ಪುರುಷರತ್ನ ಮನೀಗ । ಬೇಡುವೆವುಪರಮೇಶಪಾರ್ವತಿ
ಯರನುಯನುತ । ಪ್ರಕಟಿಸದೆಗುಪ್ತದಿಂದಾ ॥ ೪೭ ॥ ಅಲ್ಲಿಂದಲೆದ್ದು ಪೂಜಾ
ಲಯಕೆಬಂದುಮುದ । ದಲ್ಲಿವಿಮಲಾಸನದಿಯೊರ್ವರುಂಕುಳಿತುಸ । ಮು
ಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಸಕಲೋಪಕರಣಂಗಳನು । ಮಂತ್ರೋಕ್ತಶುದ್ಧಿಗೈದೂ ॥ ಯ
ಲ್ಲಫಣೆಮುಖ್ಯತಾಣಂಗಳೊಳುಸಿತಭಸಿತ ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಧರಿಸಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿಮಾ
ಲೆ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಪೂರ್ವೋಕ್ತಸತ್ಕ್ರಮುಬಿಡದೆ । ತಮ್ಮುರದಮಣಿಕರಡಿಗೇ
ಶಿವಲಿಂಗಮಂತೆಗದುಕರಕಮಲದೊಳಿರಿಸಿ। ವಿವಿಧಾಭಿಷೇಕಮಂಗೈದು ಮಜ್ಜ
ನವೆರದು । ನವಗಂಧಮಕ್ಷತೆಯಧರಿಸಿಕರಿಸಿಕರಿವೀರಚಂ । ಪಕಸುರಗಿಕಾ
ವಂತಿಯಾ ॥ ದವನಪಚ್ಚೆ ಯಪುಮುಡಿವಾಳಬಾದರಿಪದ್ಮ । ತವೆಪಾರಿಜಾತತು
ಲಸಿಯುಬಿಲ್ವಪ್ರಾಪತ್ರ । ನಿವಹಮಂಕನಕಮಣಿವಿಲಸಿತಸುತಟ್ಟೆಲಲಿ ಪೂರ್ಣೈ
ಸಿಮುದದೀ ॥ ೫೦ ॥ ದಾದಿಯರುಯತಿಕುಶಲದೀಡಿ ಪ್ರೇಬಸಿತಂದು । ಅಧ
ವಳಪಂಕೇಜಪತ್ರತೀತ್ರರಿಗಿಯ್ಯೆ । ಮೂದೇವರಾಣ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರುಗಳ
ನು । ಪುಷ್ಪಂಗಳೊಳುಮತುಗುಳೇ ॥ ಪೋಪಪಸಡ್ಯಾಸಿ ಯಧೂಪಮುಸ
ಪಮಿಸುತ । [illegible] । ಸಾವಿ

ಸತ್ಫಳಸುತಾಂಬೂಲಮುಖ್ಯವೃ । ವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದರ್ಚಿಸೀ ॥ ೫೧ ॥ ವಂದಿ
ಸುತಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಮುಮನುಮನದೊಳುಗುಪ್ತ । ಬಿಂದಜೆಸಗೊಳುತೆ ತ
ತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂಗಳನುಯಿಂದಿನಂದದಿಪ್ರೇಂಗರಡಿಗೆಯೊಳಂಮಡುಗಿ । ಕೊರ
ಳನಲಿಯುಳೆವಡಿಸಲೂ ॥ ತಂದುಪೊಂಬರಿವಾಣಪಲ್ಲಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ । ದ್ವಂ
ದರಿಗೆಬಡಿಸೆಶಿವಲಿಂಗಮುಖವರಿದೊಲಿದು । ಛಂದದಿಂದುರೆಸಮರ್ಪಿಸುತೆತ್ರತ್ರಿ
ವಶೇಷ । ಮುಮನುಚಪ್ಪಿರಿದುಂಬುತೇ ॥ ೫೨ ॥ ತೇಗಿಕೈಬಾಯ್ದೊಳೆದುಸಿ
ತವರ್ಣಚೂರ್ಣಷ್ಟಭಾಗಮುಂಗ್ರೈದಕ್ರಮುಕಂವಿಮಳಕರ್ಪೂರ । ಯೋಗ
ತಾಂಬೂಲಮುಂವಾಡಿಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಾಲಂಗಳತುರುಬೀ ॥ ನಾಗಭೂಷ
ಣನಶ್ರೀಪಾದದರುಶನವಸಾ । ವಾಗವಾಳ್ಪೆವುವಂದಿಸುತಕಾಮ್ಯವಸ್ತ್ರಯಾ
ವಾಗಜೆಸಗೊಂಬೆವ್ರೇಯೆಂಬಮನಮುಂದುವರಿ । ದೆದ್ದುಭೋಜನನಿಳೆಯು
ವಾ ॥ ೫೩ ॥ ಪೊರಮಟ್ಟುವರಿಚರಿಯನಾರಿಯುರವಡನೆಬಂ । ಧುರದಪೊರ
ಪೊಂಜಾವಡಿಯೊಳುಯಧಿಕಾಸನದಿ । ಹರುಷದಿಂಸನ್ಮಿತ್ರಯುಳಕಾಡಿಶ್ರೀ
ವೃಷಾ । ದೇವಿಕುಳ್ಳಿರ್ದೊಲವಿನಿಂ ॥ ಕರಸಿದರುಜೊಜ್ಜೆದೃತ್ಯೆಯರುಶತಸಾ
ವಿರವ । ಬರಿಸಿದರುಪಟುಪರಾಕ್ರಮುಮುಳ್ಳದನುಜೆಯರ । ತ್ವರಿತದಿಂದವರು
ತಾವತಿಯುಚಲ್ಲಾಣಮಂ । ಕಾಲಕುಪ್ಪಸವಮುದದೀ ॥೫೪॥ ತೊಟ್ಟುಚಿನ್ನ
ದಕಂಬಿಪಟ್ಟೆದಟ್ಟೆಯನುಜಗ । ಜಟ್ಟೆಗಳತೆರದಿಂದೆಮಲ್ಲಗಾಸೆಯುಬಿಗಿದು ।
ನೆಟ್ಟನೇಸೂರ್ಯಪುಟದಿಂವಿರುವರವಿಕೆಯನೂ । ತೊಡುತಮಣಿಮಯುದಯದೆ
ಯಾ ॥ ಕಟ್ಟನುರೆಯುಮರ್ಚಬಂಧಿಸಿಬಿಗಿದುವೀರಜಡೆ । ಗಿಟ್ಟುಕೋಂಗ್ಯಾದಿ
ಗೆಂಪುಗರಿಯುಪಸರಿಸಿತುರುಬಿ । ಬಿಟ್ಟಯುರುಪಣೆಯಲ್ಲಿಸಿತಭಸಿತಪೂರೈಸಿ ।
ಸಾವಿನುರೆತಿಲಕತಿದ್ದೀ ॥ ೫೫ ॥ ಪಿಡಿದುಹಲಗೆಯುಖಡ್ಗಕರವಾಳಶೋ
ಮರವ।ನಿಡಿದಾದಬಾಲ್ಯಂಪಿಂಡಿವಾಳಾಸಿ । ಕಡಿಗತ್ತಿಚೂರಿಯು।ಕಠಾರಿಗಧೆ
ಮುಖ್ಯಪೊಂನೊರೆಯಿಂದಲುರೆಬೆಳಗುವಾ ॥ ಕಡುಬಿರಿದನಾಂತುವಸುಗಟ್ಟು
ಗಗ್ಗರಿಘಂಟೆ । ಜಡಿವಝಲ್ಲಿಯುಜಂಗುರಘುಣರವಧನುಬಾಣ । ಪಿಡಿದ
ಬತ್ತಳಿಕೆಬೆನ್ನೊಳಗಾಂತುಮುಂಗಡೆಯೊಳು । ಗ್ಗಡಿಪಘಟಘೋಷದೀ
॥ ೫೬ ॥ ಗಿಡಿಬಿಡಿಯುಡೌಡೆಯುಧನಾಮಿತಮ್ಮಟಡೊಳ್ಳು । ನುಡಿವಕರು
ಗಾಳೆಹೆಗ್ಗಾಳೆವುರ್ಕ್ಕಡಕಹಳೆ । ಬಿಡದೊದರ್ವುದ್ಘೋಷಸಹಿತರಕ್ಕಸರಾಣಿ ।
ಪನ್ಧತಿಯುಪೊಗ್ಗಾಗುತೇ॥ವಡಗೂಡಿಸರ್ವನಾಯಕಸೇರುವೆಯುಲಿದಳ।ವಡೆಯು
ದಾಗ್ಗೆಯಲಿಸುಸ್ನಡೆಯೆಚಾಮರಚೌರಿ। ಗಡದಿಂಯೆತ್ತಿದಪದಾಕೆಗಳ ವೊತ್ತ

ದಿಂ|ಬಿತ್ತರದಿನಡೆಗೊಂಡರೂ ||೫೭|| ತೊಣಿಕೆಹೊಣಿಕೆಯಲಿತಂಪೊಳುತಾವೆ
ವಾವಿಸುತ|ಕುಣಿಕುಣಿದುಮಣಿದುವೊನೆಯೊಟೆಗಳಸಾರ್ಚುತ್ತೆ | ಕಣಸಿಮುಂ
ಬರಿದುಲ ಘುದೋರಿತಪ್ಪಿಸುತಹಿಂ | ತಿರುಗಿಮರಳಿದಿರಾಗುತಾ || ಅಣಿವೊನೆ
ಯತೋರುತ್ತಖಡ್ಗಧಾರೆಯಲಿರಪೆ | ಜುಣುಗುತ್ತೆಪಾರುತ್ತೆ ವಿೂರುತ್ತೆ |
ಯಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆಬಂದುದಾಗದಾನವರ ಪೆಣ್ಪದ್ಧತಿಯ ಪಂಥದಿಂದೇ || ೫೮ ||
ಬಂದುನಂದೊಂದಿಸಲುನೋಡಿ ಸಂತಸಪಟ್ಟು | ಯಿಂದುಮುಖಿಚಿತ್ರರೇಖಿ
ಯು ಕರಸೆಪರಿಚರಿಯ | ರಿಂದಖಿಳವಿನಿಯೋಗವಬಲೆಯರು ಪ್ರಾಳಿಗಮ |
ನಾಂತುಯ್ಯೆತರಲಾಗಳೂ || ಪಂದಾರುಭುಜರಾಗಿ ಯೊಶನಡಿದರುಶನಕೆ |
ಮುಂದುವರಿವಾಮನದತವಕದೆಂದಿರ್ದರತ | ಏಂದದಳನೇತ್ರ ಶ್ರೀಕರಶ್ರೋ
ತ್ರಲಾಲಿಸುಗೆ | ಮುಂಗಥೆಯನೊಲಿದುಸುರುವೇ || ೫೯|| ಯಿದುವೆಬಾಣಾ
ಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು | ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಯಭಿದಾನ |
ಯಿದನು ಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ | ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ||
ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ | ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸ
ತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ | ಕುಧರಜಾಧಾರ್ಂಗ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿ
ತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ || ೬೦ ||

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೩-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೩೩೪ ಮಂಗಳಮಹಾ.

|| ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ||

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಶಿವದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವೃಷಿಹೋದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ವರಚಿತ್ರರೇಚಿವೃಷದೇವಿಯರು ಬಳಿಸಂದು । ಹರಗಿರಿಜೆಯರಪಾದಕ್ಕೆರಗಿಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ । ನಿರುತತಮ್ಮಭಿಮತವಪಡೆದು ಮರಳ್ದೈದಿ । ಅಂತಗೃಹದಿಸುಖಮಿರ್ದರೂ ॥ ಪದನೂ ॥ ಮಿರುವಕೆಂಜೆಡೆದುರುಬುಶಶಿಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ । ವುರಗಕುಂಡಲವಾಲೆಕರಿ ಗೊರಳುಮಣಿದಾಳಿ । ಗುರುಪಯೋಧರದಮಪ್ಪಸ್ತಕನರೋಟಿಸುಮಾಲೆ । ನಕ್ಷತ್ರವಲಿಯಮೆಸವಾ॥ ಕರಿಚರ್ಮದಿವ್ಯದುಕೂಲದುಡುಗೆಯುಪದಪು । ಕರದಿತ್ರಿಶೂಲಕಮಲಂ ತೊಡರುಯೆಂದುಗೆಯು । ಚರಣಂಗಳಿಗೆಮೆರೆ ವಶಿವಶಕ್ತಿರೂಪಾಂತ । ವುಮೆಮಹೇಶ್ವರರೆಸಲಹಾ ॥ ೧ ॥ ಪುರುಷರಲಲಾಮುಸದ್ಗುಣಧಾಮಮತ್ಪ್ರೇಮ । ವರದುನೀವೇಳ್ದಮಳಶೃಂಗಾರರಸಭರಿತ । ಸರಸಿಯೊಳುಮನ್ಮನೋಹಂಸಕ್ರೀಡಿಸುತ। ಪರಮುವೊಲ್ಲಾಸಮುಮನಾಂತುಪೂ ॥ ಪರಿಪಕ್ವಚೂತಫಳರಸಮನಿದಸವಿಸ್ದಂತೆ । ಸುರಭಿಕ್ಷೀರಪಾನಗೈದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂನೆರೆಪಡದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತಕೋರಂಗೆ ಮೇಲ್ಗಥೆಯ ಚಂದ್ರಾಂಶುವಿಸುವೇ ॥ ೨ ॥ ನಲ್ಲೆನಾರಿಯುರಸೋರ್ಮುಡಿಯೊಳು ವಿರಾಜಿಸುವ । ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಾಲೆ ಲಾಲಿಸು

ಗೆನಾನೊಲಿದುಸುರ್ವ । ಸೊಲ್ಲುಕುಬಿಯುದಯಚ್ಚು ಜೆಲ್ಲಮುಲ್ಲಪೆಮುಹಾ ।
ರುಜಿಯೊವಸತ್ಕಥೆಯುನೂ ॥ ಚೆಊಲ್ಲೇಪಕಬರಿವೃಷದೇವಿಯು ಸಮಸ್ತಸಚಿ
ವಲ್ಲಭನಸುತೆ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯರುಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಪುಲ್ಲಶರಹರನವದರ್ಶನಕೆ
ಪೊವ । ಜ್ಜುಗವಾಂತುತವಕದಿಂದೇ ॥ ೩ ॥ ಕರಸಿದರುಸಕಲವಿನಿಯೋ
ಗದೂಳಿಗದವರ । ತರಿಸಿದರುಮಣಿಮಯದಹೊನ್ನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ । ಹರುಷದಿಂ
ದೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಕುಳ್ಳಿರಲು । ಸುತ್ತಜಿಸ್ಸಿಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರೂ ॥ ತ್ವರಿತ
ಪೆಗಲೇಳುಪೊತ್ತುನಿಂದಿರದೆಪಿಡಿದವು ಮುತ್ತುರತ್ನಗುಚ್ಛದಛತ್ರ । ಥರಥ
ರದಿಯೆತ್ತಿನಿಂದಿರಲುನವಿಲ್ಗರಿಗುಂಚ । ಮರೆಗೊಳಿಸೆಚಾಮರೀಚಯಾ ॥ ೪ ॥
ಬೀಸುತಿಹಚೌರಿಯಚಡಾಳಿಸಲು ಶತಸಹಸ್ರ । ಲೇಸಿನಿಂಹಡಪಕನ್ನಡಿಕು
ಜಾಯುಮನುನಿ । ಶೇಷವದನೆಯರುಬಿಜ್ಜಣಿಯಲಿಯ ಪೊನ್ನಸಂಬಳಿಗೆಕಾ
ಳಂಜಿಯುಮನೂ ॥ ತೊಷದಿಂದಿಕ್ಕೆಲದಿಪೂಳಿಗಂಗಳಪಿಡಿದು । ಆಸತಿಯರೂ
ತ್ತರಿಸಿನಿಂದಿರಲುಮುಂಗಡೆಯ । ಘೋಷಿಸಿವರಾಕೀವ ಪೊಂದಂಡಮುಮ
ನಾಂತು । ಪಾಠಕಾಂಗನೆಯರೆಸೆಯೇ ॥ ೫ ॥ ವತ್ತರಿಸಿಕೊಜ್ಜೈಪ್ಯೆತೆಯರು
ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಸುತ್ತಕಾಯ್ದಿರ್ಕೃತಪಲುಪರಿಪರಿಯಕ್ಕೈದುಮನು । ಪೊತ್ತಹೊಗ್ಗ
ಡಿಯುದೆದನುಜಪೆಣ್ಸದ್ಧತಿಯು । ಪಸರಿಸುತಮುನ್ನಡೆಯಲೂ ॥ ಮತ್ತೆಶ್ರೀ
ರಾಜದಧಿದೇವತೆಯರ್ಕೈದಿದನು । ಜೊತ್ತಮನುಶಿವನೊಲಿಸಿತವೆ ಭುಜಮನು
ರೆವಡೆದ । ಸತ್ಯಸತ್ಪುರುಷರಡಿದರ್ಶನಂಗೊಂಡುಪೋ । ವಂತೆಪೆಣ್ಪಾಳ್ಯ
ದೊಡನೇ ॥ ೬ ॥ ನಡೆಗೊಳಲು ತುಡುಮುತಮ್ಮಟಡೊಳ್ಳುಡೌಡೆಗಿಡಿ । ಬಿಡಿ
ಯುಕೌಸಾಳಹೆಗ್ಗಾಳೆಚಯುಸೂಳೈಸೆ । ಕಡುರವವಕೇಳಿ ಪುರವರದೊಳಿಹ
ಪೆಣ್ಪುರುಷ । ಜನರುಪರಿದೈತರುತ್ತೇ ॥ ಅಡರಿಮುಗುಳ್ಗೊಡೆಸೌಧಾಗ್ರಯು
ಪ್ಪರಿಗೆಮುವ । ನಿಡಿಕಿರಿದುವಾಸ್ತ್ಯಾಲೆನಿಬಿಡತ್ವದಿಂನೋಡುತಿರೆ ॥ ಕಡುಚೆಡಗನಿ
ತ್ತುದೇನೆಂಬೆವಿಸುನಿಯ ಬೊಂಬೆಸುರತರನಿತಂಬೇ ॥ ೭ ॥ ವೃತ್ತಕುಂಭ
ಸ್ತನವೆಮುಸ್ತಕಮುವಾಗಿಯುರೆ । ಹಸ್ತಯುಗಸುಂಡಿಲಿಯ ಕೊರಳಿನಲಿ
ಬಂಧಿಸಿದ । ಮುತ್ತಿನಸುಪಟ್ಟಿಗೆಯೆ ಜತ್ತಿಗೆಯುಪೇರ್ದುರುಬುವಾವತಿಗ ।
ಸುರುಚಿರದನಾಸಿಕದೊಳೂ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸುಜಿಸುವಮೂಗುತಿಯೆ ಯಂಕುಶಂ ।
ಮತ್ತೆಮೈಗಂಧಮದಧಾರೆಕಾಲ್ಗೊಡರ್ಪಂತೆ । ಚಿತ್ತಜನಮದಗಳಂತ್ತಿಬರುತಿ
ರ್ದರಾ । ಕಳಾವಿಳಾಸದಪೆಣ್ಗಳಾ ॥ ೮ ॥ ಗುರುಪಯೋಧರದಿಂದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣ
ಮಿಂಚಿನಿಂ । ಚರಣದೊಡವೊಳಗಿನಿಂ ತಾಂಬೂಲರಸದಿಂದ । ಮದಗೋಪ

ದಿಂತುರುಬಿದಲರುದುರ್ವರಗುಷ್ಪಫಲ । ಮೋಹನದಪೇರ್ವನಿಗಳಿಂ ॥ ತರುಣಿ
ಯರಲಾವಣ್ಯಬಸಪರಿ ವಜಲಧಿಬಂ । ಘುರದಸೋನೆಯಡೆವಿತದಲಾವಾಗ ।
ಕರೆವಮಳೆಗಾಲದಧಿದೇವತೆಯರೆಂಬಂತೆ ಬರುತಿರ್ದರಾಸತಿಯರೂ ॥ ೯ ॥
ಮೆರೆವಕಲಹಂಸನಿಂಕಮಠನಿವ್ಮ್ರನಿನಿಂತೆರೆ ಗಳಿಂಸುಳಿಪಾವುಯಣೆವಕ್ಕಿಕು
ಮುದಾಳಿಸರಸಿಜಂಭ್ರಮರವಿಂತಿ ವನೆಲ್ಲತಮ್ಮ್ರದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳು ತೋರು
ತ್ತಲೀ ॥ ಸ್ಮರರತಿಯರಾವಾಗಲೀಲೆ ಯಿಂಕ್ರೀಡಿಸುವ । ಸರಸರಸಪರಿಪೂರ್ಣ
ದಿಂದೆವರಿಶೋಭಿಸುವ । ವರಸರೋವರಗಳೆಂಬಂತೆ ಬರುತಿರ್ದರಾಸಖಿಯರೇ
ಣಾಂಬಕಿಯರೂ ॥ ೧೦ ॥ ಚೂತಕದಳಿಯುನಾರಿಕೇಳ ಪಿಚುಮಂದಪೂಂ ।
ಗೇತಕಿಯಶೋಕೆದಾಡಿಮಕಳೆಯುಲತೆಬಿಂಬ । ನೂತನಸುಮಲ್ಲಿಗೆಯುಚಂಪ
ಕಸುಗಂಧಿಶುಕಪಿಕಕೇಕಿಭ್ರಮರಾಳಿಯೂ ॥ ವಾ್ರತದಿಂದಂವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು
ಸ್ಮರನೃಪನು । ಪ್ರೀತಿಮಿಗಿಲ್ಯೆದಿಸುವಸಂತಸದೊಳಂಸತಿಸಹಿತ । ಪ್ರೀತೊಲಿ
ದುಕ್ರೀಡಿಸುವಶೃಂಗಾರವನದಾದಿಶಕ್ತಿಯರೋಯುನಲೆಸದರೂ ॥ ೧೧ ॥
ನಳಿನಂಗಳಾಗ್ರನಕ್ಷತ್ರಗಿರಿಮೂಲದಲಿ । ಯುಳಿವಾಳಿಬತೆಗೊನೆಯುಳ । ದ್ರಿಶ
ಶಿಬಿಂಬದೊಳು । ಪೊಳೆವಪವಳದವ್ಯಾಲೆಷಟ್ಚರಣನಿಚಯುಗುಂ । ಪೊಡೆಯು
ದೇಶೋಭಿಸುತಿಹಾ ॥ ಲಲನೆಯರಯಂಗಭೂಮಿಯಲಿಯಿಂತೋಪ್ಪಿಕಂ ।
ಗೊಳಿಸುತಿರಲ್ಯೆದಿಪುರಪರಿಜನರಕಣ್ಮ್ರನಂಗಳಿಗೆ ಕಡುಬೇಗಬೀರುತ್ತನಾರಿನಿ
ಕರಬರುತಿರ್ದುಡೆವಿಕ್ಕೆಲದೊಳೂ ॥೧೨॥ ಕರಿಹರಿಯುಹರಿಣಾತುರಂಗಚಮ
ರಿಯುಹಂಸೆ । ಸುರಚಿರಂಯಣೆವಕ್ಕಿಶುಕಪಿಕಂಕೇಕಿಬಂ । ಘುರಪದ್ಮಕೇತ
ಕಿಯುಮಲ್ಲಿಗೆಯುಚಂಪಕಂ । ಬಿಂಬದಾಡಿಂಬವಾವ್ರೊ ॥ ತರುಣಿಯರಯಂ
ಗದೊಳುಮೃಗವೈದುಖಗವೈದು । ವರಪುಷ್ಪನಾಲ್ಕುಫಲಮೂರುಯಿಂತಿವರಿಂ
ದೆ । ಪರಿವಿರಾಜಿಸುತಿರಲುಬಾಣಜೆಯುಯುಂದಣಾವಿ । ಯಿಕ್ಕೆಲದಿಬರುತಿರ್ದ
ರೂ ॥ ೧೩ ॥ ಪೊಳೆಯುಪೊಲೆಯಡಿಕೆಪೊಲೆಯುಮಳಕಾಪೋಲೆನಿಂಬೆ । ಪೊ
ಲೆಯುಬೆಳಗಾಯುಪೊಲೆಬೊಗರಿಪೊಲೆಬಿಗಿದಪೊಲೆ । ನಳಿನಮೊಗ್ಗೆಪೊಲೆ
ಯಚೆಂಡುಪೊಲೆದುಂಡುಪೊಲೆ । ಹಿಡಿಕೆಪೋಲೆಹೋಚ್ಚುಪೊಲೆಯೂ ॥ ಪೊ
ಳೆವತೆಂಗಾಯುಪೊಲೆಕಲಶಪೊಲೆಕರಿಣಪೋಲೆ । ನೆಲೆಪೋಲೆಯುಕರ್ಕಶಪಬ
ಲ್ಮ್ರಲೆಯುಬಟ್ಟನೊಲೆ । ಪುರುಷಮೃಗಕುಲಗಳಿಗೆವಡ್ಡಿದಂತಾಬಲೆಯು ।
ಪೊಲೆವರುವಪ್ಪಿರ್ದರೂ॥೧೪॥ಮುಗುಳುನುಡಿಮುದ್ದುನುಡಿಮುತೆನುಡಿಮಧು
ರನುಡಿ । ನಗೆಯುನುಡಿಲಲ್ಲೆನುಡಿಮಚ್ಚುನುಡಿ। ಸೊಗಸುನುಡಿಸೊಂಪುನುಡಿಸ

ರಸನುಡಿಮುರುಕುನುಡಿಸಡುರನುಡಿಯರಾ ‖ ಜಗಳುನುಡಿಜಾಣ್ಮೆನುಡಿಕುಟಿಲನುಡಿಚಟುಲನುಡಿ । ಮಿಗೆಟಕ್ಕುನುಡಿಟವ್ರುಳಿನುಡಿಗಳಿಂಪುರುಷರನು । ಜಗಡುಗೊಳಿಸುವಬನ್ನಣೆಯನುಡಿ ಯಭಾವೆಯರು ಬರುತಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೊಳೂ ‖ ೧೬ ‖ ನಗೆಮೊಗಂನುಣ್ಮೊಗಂಬೆಳ್ಮೊಗಂಬಟುತರಸು । ಮೊಗಮುದ್ವಮೊಗಮಿರುಪಮೊಗವ್ರುಮಲ್ಲಿಗೆಬಾಯ್ದೆರೆಯು ಮೊಗಕರ್ಪೂರದಭರಣಿಮೊಗದರ್ಪಣದಸನ್ಮುಖಿಯರೂ ‖ ಮೃಗಧರನವಿಮಳಸಂಪೂರ್ಣಮಂಡಲಮೊಗಂ । ಮಿಗೆಮೋಹನಸುರಸಭರಿತಬಿಂದಿಗೆಬಾಯ । ಜಗುಳ್ವಜತಿಜನರಕಣ್ಮನವನೀರ್ಕುಳಿಗೊಳಿಪಸೊಗಸುಸೌಧರಮುಖಿಯರೂ ‖ ಮಿರುಪಚಂಚಲನೇತ್ರೆಯರುಚಪಲನೇತ್ರೆಯರು । ನೆರೆಚಾಪನೇತ್ರೆಯರುಚಕಿತಮೃಗನೇತ್ರೆಯರು । ಸುರುಚಿರಚಕೋರನೇತ್ರೆಯರುಯಾಕರ್ನನೇತ್ರೆಯರುಬೆಳ್ಳೀತ್ರಪವರೂ ‖ ಸರಸಿರುಹಸುವಿಶಾಲನೇತ್ರೆಯರುಕುಮುದದಳವರನೇತ್ರೆಯರು। ವಾರೆನೋಟದಸುನೇತ್ರೆಯರು । ಪುರುಷಮೃಗಕುಲ ಮಿರದೆಯಚ್ಚು ಕೆಡಸುವ ಮದನಮುಸಿದ ಸ್ತ್ರೀನೇತ್ರದವರೂ ‖೧೭‖ ಸುಳಿಗುರುಳುಸೋರ್ಗುರುಳು । ನೀಲ್ಗುರುಳುನಿಡಿಗುರುಳು । ಅಳಿಗುರುಳುನಿರಿಗುರುಳುಸುಕ್ಕುಸೊಗಯಿಪಗುರುಳು । ಲಲಿತಕಾರ್ಗುರುಳು ಕಾಮುಗೆಮಲವ್ರುತಿಹರಕೊರಲ್ಗುರುಳಿಡುವನೇಣಗುರುಳೂ ‖ ಬಳಲುವಮುಡಿಬಲ್ಮುಡಿಯುಸೋಲ್ಮುಡಿಯುಜೋಲ್ಮುಡಿಯು । ನಲಿವನವಿಲ್ಮುಡಿವಾರೆಮುಡಿವಲು ಪಿನಮಳಮುಡಿಗಳಲಿ ಬರುತಿರ್ದಾರನೋಳ್ಪನರಲ್ಲಕುರುಳ್ವಾಸದಿಂಬಿಗಿವಂದದೀ ‖ ೧೮ ‖ ಯಿಂತಿಕಡುಬೆಡಗುಸುಸೊಗಸುಸುಸುಂದರಸೊಬಗ। ನಾಂತನಸುವರೆಯೆಯಳಿವರೆಯಕಿರುವರೆಯುದಿಂ । ಸಂತಸಮ್ಮಿಂಡಿಪರೆಯಪಸೋಕುವರೆ ಯನಡುವರೆಯುದವರೂ ‖ ಕಂತುವಿನಬೀಜವಂಕುರಿಸಿ ಜಳದೊತ್ತರಿಸಿ । ಹಂತೆನಗೆಪೂತುಸತ್ಫಲಗಳಿಂಜಡಿದುಶೋರ್ವಂತೆಯುಡಿಜಘನನಡುತೆಳ್ವಸುರುಮೊಲೆಭುಜಂಮೊಗನೇತ್ರಪುರ್ಬಿನಿಂಪುಡಿಗಡಣದೀ ‖ ೧೯ ‖ ಸಲೆಸೊಗಸುತಿರಲವರಕಡೆ ಗಣ್ಣಕುಡಿನೋಟ । ಗಳಮಿಂಚುದರಹಸಿತದಂತಪಂಕ್ತಿಯುಬೆಳಗು । ಲಲಿತಕೋಮಲ ಕಾಯಮುರೆಕಾಂತಿಯಾಭರಣ । ರತ್ನದುಡಿಯೊಡನೆಮೆರದೂ ‖ ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನೆಚ್ಚವುರಿಗೊಳ್ಳಿಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಿಯು । ಚ್ಚಳಿಸಿಸುಳಿಸುಳಿದು ಜ್ವಾಲೆಯುಬರ್ಬಿಪೇರ್ಬಿರ್ದ। ಯೋಳ್ತುಂಬಿನೇಕಪುರುಷರುಗಳಸ । ರ್ವಾಂಗವಾವರಿಸಲೊಡನೇ ‖ ೨೦ ‖ ಸ್ಮರನುರಿಯುಜ್ವರದಸಂತಾಪದಿಂತನುವ್ರಜ । ದ್ಮುರಿಸಿದಂಗಾರದೇಮಿರಸಾ

ಗ್ನಿ ಜೇಗುಡಿಯೊ । ಳರೆಬೆಂದುಕಣ್ಣಿನಗಳವರ್ಗೆಕರೆಯಿತ್ತು । ತಲ್ಲಣಿಸಿಮರು ಳ್ಗೊಂಡಂದದೀ ॥ ಚಿರಗಾಗಿವೋಃಹವಾಃದಿಕಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ದ । ಸರವಳಗಳಂ ತೆನಾಃಹೊಸರ್ದುಬೆಂಡಾಗಿವ್ಯು । ಮರದುಯಿಕ್ಕೆಲದಿಗ್ರಹಸೋಂಕಿದಂದದಲಿ ನಿಂ । ಬಿರ್ದರೇಂವರ್ನಿಸುವೆನೂ ॥ ೨೧ ॥ ನೋಟಕರಕಂಗಳಿಗೆಕಾವಳಿವಗ ವಿಸಿಬಹು । ಚಾಟುಚವಳರಬಾಯಮುಗಿಸಿಕಲ್ಲಿರ್ದಯರ । ಬ್ಯಾಟಡೊಳು ಜೇಗುದಿಗೊಸುತ್ತೆಳಿತಾಪಸರ । ತಳಮುಳಂಗೊಳಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ನೀಟುಜವ್ವನೆ ಯರೆವ್ವನವೃದ್ಧರೆಂಪೆಸದೆ । ನಾಟಿಸುತಸರ್ವರೆದೆಯೊಳುಸ್ಮರನಬಾಣ್ಗಳವ । ಧೂಟಿಯರುಗಾಡಿಯುರುವಿಕೆಹಾವಭಾವಸುವಿಲಾಸದಿಂಬರುತಿರ್ದರೂ॥೨೨॥ ಯಿಂತುಸೌದಂಳಿರ ಸೊಗಸುಸೊಬಗಿನಸು ಸೋನೆಯಂ। ಯಿಂತರಿಲ್ಲದೆಸುಲಿ ಪಕಾಂತಿಯುರಮಧ್ಯಭೂ । ಕಾಂತನಾತ್ಮಜೆವೃಷಾದೇವಿ ಮಂತ್ರಿಜೆ ಚಿತ್ರ । ರೇಖೆಯುರಯೆಂದಣಗಳೂ ॥ ಮುಂತಳೆದುಬರುತಿರಲು ಪುರದನಾರಿಯರೈದಿ ನಿಂತುಯಿಕ್ಕೆಲದಸೌಧಾಗ್ರಮುಮನಡರುತ್ತೆ। ಸಂತಸದಿವತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂದೆನಿ ಜತತ್ವದಿಂ । ನಿಲಿಕಿನೋಡುತಲಿರ್ದರೂ ॥ ೨೩ ॥ ಆವರೊಳೋರ್ವಾಂಗನೆ ಯುಥವಳಾರದುಪ್ಪರವಸವಿನಯದಿಸೋಗೆನವಿಲಡರ್ವಂತೆ ಯೇರುತಿರೆ । ಕವಿವಜಳ್ಮುಗಿಲಮಧ್ಯದಲಿವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯು । ಥಳಥಳಿಸಿಪ್ರೊಳೆವಂದದೀ ॥ಅ ವಳಂಗಭವಿಯುನೆಳೆನೆಲೆಗಳೊಳುಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ । ತವಕದಿಂಪತ್ತಿನೋಡುತಲಿರ್ದ ಳಪ್ಸರಿಯು । ಯುವತಿಖೇಚರಮಾರ್ಗದಿಂಬಂದುನಿಂದುನೋ । ಳ್ಪಂತೆಯಾ ಕಾಂತೆಕಾಂತೇ ॥ ೨೪ ॥ ಬಿಸಜಭವನೆಂಬಕ್ಕಸಾಲೆಯುನು ತಾನೋಲಿದು । ವಸುಮಯುದಪೊಸಪುಥಳಿಯುಗಳನಗಣಿತರಚಿಸಿ ಕಾಗಲ್ಲಿನಿಂದೊಪ್ಪವಿಟ್ಟು ವ ಸ್ತ್ರಾಭರಣದಿಂದೆ ಶೃಂಗರಿಸಿಬಳಿಕಾ॥ ಅಸುವೆಂಬಸೂತ್ರದಿಂನಿಲೂಂಟಿಯಿತ್ತ ರಪಸಾಲ್ । ವಸತಿವಸತಿಯುಮ್ಯಾಲೆಥರಥರದಿನಿಲಿಸಿದೊಲು ಸಸಿನೆತಮ್ಮಂಗಕ ಳಿಜೆಳಗಿನಿಂದುನೋಡುತಲಿರ್ದರಾಸತಿಯರೂ ॥ ೨೫ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನೀರೆ ಪ್ರೋಟಕ್ಕೆಳದುಪಿಡಿದೆಳವ।ಪುತ್ರನನ್ನೊಂಕಿಯತಿಗಮನದಿಂಬರುತಿರಲು। ಬಿತ್ತ ರದನಿರಿಗೆಯುಡಿಸಡಿಲಿಯಿಳೆಗಿಳೆಯುಲಡಕೊಳಲೆಳಸೆಬಾಗಲಾಗೀ ॥ ಚಿತ್ತಜನ ಮದಕರಿಯುತನ್ನಕುಂಭಸ್ಥಳದಿ । ಪೃಥ್ವಿಯನುಯಿರಿವಂತೆಮವಳೆಲಂಬಸ್ತ ನಂ । ತತ್ತನಸರದಿನೆಲನಸೋಂಕಲೆಳೆವೆಣ್ಣುಗಳು । ಕೈಹೊಯ್ದುನಗುತಿ ರ್ದರೂ॥ ೨೬ ॥ ಯಿಪರಿಯೊಳಮಳಸೌಂದರ್ಯಲಾವಣ್ಯರಸ । ಕೂಪಾರ ಪೊಕಗೆಮುಳುಗಿಸುತನೋಟಕಜನರ । ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರೆಮಮುಣ್ಯಸಿವನಿರ್ದವಪ್ರದ

ಹನವ । ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದಲ್ಲೊಪ್ಪಿತಾ ॥ ದೀಪಿಸುತಲಂಬರವಚುಂಬಿಸುವ ಪೊನ್ನಮಯ । ಗೋಪುರಾಗ್ರವಿರಜತಶೈಲಶಿಖರವನಸರಿಸಿ। ತಾಪೊಳೆವಧ್ವಜವನಂ ಕವಾಣಿಕ್ಯದಿಂಮೆರವ । ಪೊಂಗಳಸಕಂಗೊಳಿಸಲೂ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಣುತ್ತೆ ದಾದಿಯರುಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯುಮನಿಲಿಸಿ । ಬಾಣನಂದನೆವೃಷಾದೇವಿಮಂತ್ರಿಜೆಗರು ಹಿ । ವಾಣದೆವೃಭಯದಂವಣಗಳಿಗೆಕಬರಿದಸುಪೊಂ । ಬಟ್ಟೆಗವಸಣಿಕೆಯು ನ್ನೂ ॥ ಯೇಣಲೋಚನೆಯರುಂತೆಗೆಯಲತಿತವಕದಿಂ । ಮಾನಿನಿಯರಿಳಿದು ಸಸ್ಫಟಿಕ್ತಿಯಿಂಪೊತಮಟ್ಟು । ಸಾನುರಾಗದಿರತ್ನದ್ಯುತಿಯಿಂದೆಚೆಳಪಪೊಂ । ಪಾದುಕಂಗಳನುಮೆಟ್ಟೀ ॥ ೨೪ ॥ ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳೆಯರುಂಕಲಹಂಸಗಮನ ದಿಂ । ಮೆಲ್ಲಡಿಯನಿಡುತಬರವರಲುಗೋಪುರಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುವ್ವತ್ತುಮು ಕ್ಕೋಟಿದೇವರ್ಕಳಿಂ । ಯೇರಿಗಗನದಿಚರಿಸುವಾ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಸೂರ್ಯ್ಯಶತಕೋ ಟಿಪೊಂಬಿಸಲ್ಬೆಳಗ । ಗೆಲ್ಲುವಮಹಾತೇಜೋಮಯವಿಮಾನಂಗಳವ । ನೆಲ್ಲ ಪನುನೋಡೆಂದುಮಂತ್ರಿಜೆಯುಬಾಣಜೆಗೆ । ತೋರಿದಳುಕರಪಲ್ಲದಿಂ॥ ೨೯ ॥ ಯಿದುಸಕಲಸುರರೊಡೆಯನೆನಿಪದೇವೇಂದ್ರಸ । ಮ್ಮುದದಿಂದಲೇರ್ವಬಿಳಿ ಯಾನೆನೀಂಕೇಳು । ಮತ್ತದರಮುಂಗಡೆಪಿಡಿವಯಿಡಿತೇಜಿಯಿಬಾಕ್ಷ್ಯೆ । ಕು ಪ್ಪಳಿಸಿಕುಣಿವುತಿರಲೂ ॥ ಯಿದುರಜೋಗುಣವತಿಳಿರಸಮೆವಬ್ಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ । ಸದಮಳೆದಜೀವಹಂಸಾಕೃತಿಯನಾಂತು ಶ್ರೀಪದುಮಸಂಭವನಾತ್ಮವಾಹನವ ನೋಡೆಂದು । ತೋರಿದಳುತೋಯಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೩೦ ॥ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕಾಲಿ ... ದುವರಮುಸಾತ್ವಿಕ । ಸ್ವಾನುಭಾವವತಿಳಿವೆಯುಂಡಜಾಕೃತಿಯುಸು । ಜ್ಞಾನ ಗರುಡನುಸ್ಥಿತಿಕರ್ತೃವಿಷ್ಣುವಿನವಾ । ಹನವುಯತಿಚಲುವಾಂತಿಬೇ ॥ ಯೇ ನುಮಿಲ್ಲದಪರಮತೇಜದೊಬ್ಬುಳಿರಸಮೆ । ತಾನೆಧವಳಸ್ವರೂಪವನಾಂತು ನಿ ಜನಿತ್ಯದಾನಂದನಂದಿಯಂನೋಡೀಶನಾವಾಗ । ಲೇರಿಚರಿಸುವವಾಹನಾ ॥ ೩೧॥ ಮತ್ತೆಸಿಬಿಯಾವಾಗಯೇರಿಚರಿಸುವಮೇಷಮಿತ್ರಜನುಬಿಡದೇರಿಗಮಿ ಸುವಮಹಿಷನೈರುತನ್ಯೇರುವಯತುಳನರವಾಜಿವರುಣರಾಯನವಾಹನಗಳು ಯಿವುವೇ ॥ ನಿತ್ಯನಿಲುಕಡೆಯಿಲ್ಲದಾವಾಗಮಾರುತನು । ಹತ್ತಿಸಂಚರಿಪ ಚೋಮೃಗಮದುಧನದಾದಿ । ಪತ್ಯನಾರೋಹಣಂಗೈದಶ್ವಯಿವರಶೃಂಗಾರ ಮುಂನೋಡೆಂದಳೂ ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ವೇತಕರಿವರಪತಾಕೆಯೆಸುರಪನದುಧೂಮ ಕೇತುಪವಿಭುಗಾಜನದುಮಹಿಷಾಂಕಧ್ವಜ । ಪ್ರೇತಪತಿಡಿಸುವದುನರಬ ರವಿಸಿಸಮನಜ । ದನುಜೇಂದ್ರನೆತ್ತಿಸಿದನೂ ॥ ನೂತನದನೆಗಳ ತೆಕ್ಕೆ

ಯೆನವರುಣನಪಡೆವಿ ಹನುಖ್ಯಾತಿಯಿನ್ನೀಲವಟ ಜಗತ್ಪ್ರಾಶಿಕುಂರಹರ। ಪ್ರೀತಗೆತುರಂಗಚೆನ್ನೆಯೆಲ್ಲಿಮೆರವದುವಂದಿ। ದ್ವಜವಯೊಶಾನ್ಯಪಿಡಿವಾ ॥ ೩೩ ॥ ವಡನೆಖಿಳದಿಗ್ವರವು ಮುಖ್ಯಾನುಮಿಷಾಳಿ । ಯಿಡಿಸುತಿ ಹಜಿರುವಿನವತಾಳೆಗಳಗಗನವುಂ। ತುಳುಕಿರವಿಮಂಡವನಂಡಲೆಮುವೊತ್ತ । ವೊತ್ತದಿಯೆತ್ತಿಮೆರವುತಿವಕೊ ॥ ಷಡುತ್ರಿತಯರತ್ನಮಂತೆತ್ತಿಸಿದಕೆಲಸದಿಂ। ಜಡಿವಮುತ್ತಿನಕುಚ್ಚುಕನಕಪಂಡಂಗಳಿಂ। ಕಡುವಿರಾಜಿವಸಕಲಧ್ವಜಾವಳಿಗೆತ್ರಿದಸುಛತ್ರಚಯಚಲ್ವಾಂತಿದೇ ॥ ೩೪ ॥ ನೋಡೆಂದುಮುನಿಮುಯುದಜಿಳಗಿನಿಂಪ್ರಜ್ವಳಿಪ। ಜೋಡೆಯದವರಕರವನೆತ್ತಿತ್ತಿತೋರಲಾ। ರೂಢೀಶಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಸಂಭವೆಕೇಳಿ। ಯೊತ್ತಿಸುತೆಮುನವಲದರ್ೂ ॥ ನೋಡಿದಮಹಾವಿಚಿತ್ರನಿಕ್ಕಸೋಡಿದೊಡೆ। ಮೂಡುವದೆಮನದಿಸಂತೋಷಮವರೆಂದೇಂದು। ನೋಡದವರಾದಕಾರಣ ಜೋದ್ಯದಾಬ್ಧಿಯೊಳು। ಮುಳುಮುಳುಗಿಯುದ್ಧಬಳಿಕಾ ॥ ೩೫ ॥ ತವೆನ್ನಡನೆಯೇಳ್ತಸ್ವಪರಿವಾರಮಂನಿಲಿಸಿ। ಗಮ್ಮನದಿಕೆಳವಿಳಾಸಿಯುರಮನ್ಯದಿಮೇಘದಿಂವಿಂಜುಖುಚ್ಚಳಿಸಿಥಳಥಳನೆಪ್ಪೊಳವವಾಳ್ಕೆಯಲಿಕುವರುಂಯರೀವರ್ನರೂ ॥ ತವ್ಮಸಿರಿಮೈವೆಳಗಿನಿಂದೆಲ್ಲವಂನೋಡು। ತುಮುರಾಳಸುಗತಿಗಳಿಂದೆಬರೆವರೆಮುಂದೆ। ಛಮ್ಯುರ್ಪ್ವರಿಗೆಯುಮಣಿತೋರಣದಿಚಲುವೆತ್ತಹೆದ್ವಾರದೆಡೆಗೆಬರಲೂ ॥ ೩೬ ॥ ಯುಡಬಲದಚಿತ್ರಹೊಂಜಾವಡಿಗಳೊಳಗೆಯುಪೆ। ವಿತದೆಕಿಕ್ಕಿರಿದುಕುಳು ತಿರ್ವಭೈರವರ। ಗಹಣತರತರಬಿನಿಖಿಳಾಯುಧಮನಾಂತುಕಾಯ್ದಿಹರು ಯತಿಜಾಗ್ರದಿಂದೇ ॥ ಪಿಡಿಪುಪ್ರೊಂದಂಡಮುಂವೃಕ್ಷಿನಕುಡಿಯುಚಬುಕ। ಕಡುಘೀಕರದಲಿನಿಂದಿಹರುಮಿಕ್ಕೇದಲ್ಲಿ। ವ್ಯಡನಿರೂಪಮನುನಿದುವಳಪ್ರೊಗುವ ಯುಘಟವಾನವದೇವತಾದಿಯುಂವಾನೂ ॥ ೩೭ ॥ ದಟ್ಟೈಸುತೆದುಡದಿಂಪ್ರೊಯುದ್ಧಚಬುಕಿಂಕಳೆದು। ಮುಪ್ಪಟಯುಂಗುದ್ಧಿಕತ್ತವಪಿಡಿದುನೂಂಕುವರುನೆಟ್ಟ ನೇಬಂದುಯಪ್ಪಣೆಗೇಳುವವರವೊರವನಿಯದೊಳುನಿಲಿಸಿಪ್ರೋಗೀ ॥ ತಟ್ಟನೆಯೊಕಗೆಪರಾಕಿತ್ತುಮುರಳೈದಿ। ಬಿಟ್ಟುಯಾಗ್ನೆಯುಸಭಾಸ್ತಾನಕ್ಕೆಕಳುಪ್ಪುವರು ಯಿಟ್ಟಿಡೆಸುಸಂಘಣಿಯತೋಲನದೊಬ್ಬುತಪ್ರೊಗುವಪ್ರೌರಡುವರದ ತ್ರೊತ್ತಿಯೊ ॥ ೩೮ ॥ ಯಿಂತಿತದ್ವಾರದೊಳಪೊರಗೆನಿಬಡತ್ವದಿಂ। ತಿಂಗಿಣಿಸಿನಿಂದುಸಂವಣಿಸಿರಲುತತ್ಸಮಯ। ಮಂತ್ರಿಜಿಯು ಶ್ರೀವೃಷಾದೇವಿಯರು ಯಿದನರಿದು। ತಳಿತಭೂಜವನೆಳಲೆ… ॥ ನಿಂತುನೋತತಿಯರಂಕಳುಹೆವರಿತಂದುವ್ರೀ। ರಂತೆಶದ್ವಾರವಾ

ಲಕರೊಡೆಯನೊಡನೆಭೂ । ಕಾಂತಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಜೆವೃಷಾದೇವಿಶಿವ ।
ದರುಶನಕೆಪೋಪದ್ಯೆದೀ ॥ ೩೯ ॥ ಕೌತುಕೋಮಲರಸಾಲದಮರವನೆಳಲೊ
ಳಂ । ಕರವಿಳಾಸಿಯರೊಡನೆನಿಂದಿಹಳಿಸೀಳ್ವದಿಂ । ದೊಳಿಹುಕ್ಕಿಪ್ರೋಪ
ಯಪ್ಪೈಸೆಗೇಳಲಿಪ್ಮ್ರ । ನಟ್ಟಿಸಳೆಂದುಬೆಸಸಲೊಡನೇ॥ ಘಳಿಲನೇಮುವಚಂದ
ಕೀರ್ತಿಗರುಹಲುಪೋಗಿ । ಪ್ರೊಳೆವವಾಕೆಕಂಕವನಿಪ್ಪುಸರಕರವತ್ತಿ । ಕಳಿವೆ
ರೆಮುಕೇಖರನಸಮ್ಮುಖವಿನಿಂದುಸುಳಿ । ವಲ್ಬೆಳಗಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲೂ ॥ ೪೦ ॥
ಯೇಶಾಂಕಮೌಳಿಯಜಗವನ ಸೀಕ್ಷಪರಾಕು । ಬಾಣಪಂಚಕಭಸ್ಮಧಾರಣ
ಪರಾಕುಗೀ । ಗೀರ್ವಾಣಪ್ರಮುಖರಕಲ ಸುರಗಣಸೇವ್ಯ । ಪಾದಾರವಿಂ
ದನೆಪರಾಕೂ ॥ ಕ್ಷೋಣೀಧರಧರದಮ ಮಿತ್ರನೆಪರಾಕು । ಮುನಿಶ್ರೇಣಿಹ
ದ್ಗೀಹತಿಮರಜ್ಯೋತಿಯೆಪರಾಕು । ಸ್ವರ್ಣಶ್ರೀರುದ್ರಮಾವಲ್ಲಭ ಪರಾಕುಂಯು
ವ । ಧಾರುಭಿನ್ನಪವನಭವಾ ॥ ೪೧ ॥ ರೋಮಕೂಪದೊಳಖಿಳಜಾಂಡ ಭಾಂ
ಡಗಳನುದ್ರೇಮವಿಂತಾಳಿದನಿರಾ ಭಾರಿನಿಮ್ಮಕೃತಿ । ಸ್ತೋಮಂಗಳಂಸಿಕಾಣ
ದಪರಾಪರವಸ್ತುವಂತವಮ್ಮಕರಕಮಲದಾ ॥ ಧಾಮದಮಹಾಲಿಂಗನೈಷ್ಟ
ಯಿಂದೋಲಿಸಿದಾ ಆಮಹಾಸದ್ಭಕ್ತ ಬಾಣಾಖ್ಯಸುತೆ ಕಾಮಿತಾರ್ಥನಿದೇ ।
ನೊತವೆಯುಂಪ್ರಿಯದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಳಸಿಬಂದಹಳೆಯುನವಾ ॥ ೪೨ ॥ ನಿಮ್ಮನಿರೂಪ
ವಲ್ಲದೆದ್ವಾರಪಾಲಕರು । ಸಮ್ಮತಿಬಿಡದೆರ್ಯೊರವಳೆಯ ದೊಳಸಿಲಿಸಿಹರೆ ।
ಕಮ್ಮಗೊಲಾರಿಯೆಪರಾಕುಮಪಳೊಳಕಡಿಗೆ ಬರ್ಪುದಕೆಯಪ್ಪಣೆಯನೂ ॥
ಗಮ್ಮದದಿಯಿತ್ತಪುದುಚಂಡೇಶ್ವರನು । ಸಮ್ಮನದಿಪಂತೆವಸುಕಾಂತಿಯುಂ
ಪರಕರವ । ನಮ್ಮಸ್ವರ್ಧ್ವನಕೆತ್ತಿಯೆ ಪರಾಕೆಂದುಘೋಷಿಸಲುಕೇಳಿಯುಗ
ಜಾತವೇಣನೂ ॥ ೪೩ ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತ್ಯುಕ್ಕಮಲ ವಿಕಸಿತಭಾನು ।
ನಿರುತಭಕ್ತಪ್ರಿಯನ್ಯನೆಂದು ಕೃತಿಸಾರುತಿಹ । ವರವಾಕ್ಯಸ್ತುತಿಯೆ ಭಕ್ತಾಪೇ
ಕ್ಷೆಯೆನಿತೊಚಂಡೇಶನಾಸ್ಯವನುನೋಡೀ ॥ ಕರುಣಾಸಾಗರವರತುತ್ಕ್ರವಂದಧಿ
ಪೇಳಿದು । ದರಹಸಿತವದನದಿಂಬರ್ಪ ಸೌಗ್ನ್ಯಯನನುಸರ [illegible] ಯಿಂದೆ
ಸೂಚಿಸಲರಿದು ಯಿರಗಿಚಂಡೇಶಮರಳ್ಳೈತರುತ್ತೇ ॥ ೪೪ ॥ ನಾಗವಾಸಿಗಳಿರಿ
ಯಂಗದುಪ ಲೊಡನೊಲಿದು । ಜೇಗದಿಂವಸುಪಂಡಪಾರಿ ಯಂಕರದಷ್ಟೈ ।
ಕ್ರೋಗಿಪಾರ್ವತಿವರನು ಕರದಪನುಯೀಳಿರಂದಪರರಿ ಸಲಿತಿಮುದದೊಳೂ ॥
ಭೋಗಿಗೆರೆಯರಾತ್ಮಭವೆವರ ಚಿತ್ರರೇಖೆವಿರಿ । ಯೊಗದಬಳಿಯನೊಡನೆ ಯು
ದ್ವೃತನರವಿಪರುಷ । ಸಾಗರವೆನುಂಬರಿಸುದೆಂಬಂತೆ ಘೋಷನೈತಂದು ದ್ವಾ

ರವನುಪ್ಪೊಗುತೇ ‖ ೪೫ ‖ ನೋಡಪೆಕೆಲಬಲವಮೌನದಿಂತಳಿವಾಗಿ । ಕೊ
ಡೆಪೆಣ್ಣಿಕುರುಂಬದೊಡನೆವಳಪ್ಪೊಕ್ಕುಚ । ಲ್ಯಾಡುತಂತನುಕಾಂತಿಸಿರಿದೇವಿ
ವನದೇವಿಯುಳನು ಬಲಗೊಳಬಂದೋಲೂ ‖ ರೂಢೀಕನಣುಗಿತದ್ವನವನೊಳ
ಪ್ಪೊಗಲುವಲ । ದಾಡುತ್ತೈತಂದುಬನವೇಣ್ಣು ಯಿದಿಗೇರ್ನಂಬಂತೆ । ತೀಡುತಿಹ
ತಂಬೆಲರ್ಗೆಫಲತತಿಯ ಪ್ಪೊತ್ತುಲಂಬಿಸುತಿರ್ದವಾಕುಜಾಳೀ ‖ ೪೬ ‖ ಆವ
ನದೊಳಿಹಸಕಲಜಾತಿಕುಸುಮಂಗಳಿಗೆ । ತಾವ್ಪೊಲಿದುಮಲಯಪರ್ವತದಿಂದ
ಸೌರುಭವ । ವ್ಪೋಲಿತಂದವಕೆಕಡಗೊಡುವಂತೆ ಮವಳೆತನುಗಂಧಪ್ಪೊರಸೂ
ಸೆಬನವಾ ‖ ಆವರಿಸಲಲಿಯಾಳಿಝೇಂಕರಿಸಿ ಯಲರ್ದಪು । ಷ್ಪಾವಳಿಯಮು
ತ್ತುವಂದವಿಪ್ಪೋಗಿಮುಸುಗೆಬನ। ಜೇವಿನೀಲದಫಲಗಳಂನಿ ವಾಳಿಯುಚಲ್ಲಿದಂ
ದದಿವಿರಾಸಿದಳೂ ‖ ನಿರುತಗ್ರಹಗಣದಂತೆಕುಜಮಯುಂ ಮುಖದಂತ್ತೆ । ಸು
ರಚಿರದಸಿಖಿಯಿಂದೆದಿವಿಯಂತೆಸುರಭಿಯುಂ ವರವೀರಭಟನಂತೆ ಸುರಗಿಯಂ
ತೆಪಾದರಿಯುಕ್ತದೀ ‖ ಧರಣಿಸುರಪ್ಪೋಷಿಯೊಲುದ್ವಿಜ ಚಯಾಶ್ರಯದಿಂದೆ
ಪರಮಸಾತ್ವೀಕರೊಲು ಶಾಂತಿರಸದಿಂದೆರಘು । ವರಸಂತೆಯಾರಾಮನಾಮ
ದಿಂಕಂಗೊಳಿಸಿಪ್ಪೊಪ್ಪುತಿರಲದರೊಳೂ ‖ ೪೮ ‖ ಮುವ್ವುಗೆಮಾರ್ನವ್ವನ್ನಳಿಮಾ
ವು ಭಾವಿಸಲಡಿಕೆ ಮಾವುಗಿಳಿಮಾವು ಬೈತಲೆಮಾವುಗುಂಗುರಿಯುಸಾವು ।
ಮುಗಿಮಾವ್ರುಮಧರಸಭರತ ಪರಿಮಳಪಸೀರುಚಿಯುಸೀವಮಾವ್ರೂ ‖ ತೀವಿಹಸು
ರಸಬಾಳೆಹುಳಿಬಾಳೆಚಿಟಿಬಾಳೆ । ಯೊವಸೂಗಂಧಪಚ್ಚೆ ಕಸ್ತೂರಿಯುಬಾಳೆ
ಭಾವಿಸಲುಮರಬಾಳೆಕಲ್ಯಾಣ ಬೂದಿಬಾಳೆಗಳಿಂದಲೆ ಸೆದಿರ್ದುದೂ ‖ ೪೯ ‖
ನೇರಿಲುಂರಾಯನೇರಿಲು ಜಂಬುನೇರಿಲು। ತೋರುತಿಹಹಿಪ್ಪಲಿಯ ನೀರಿಲುಂ
ಬೋರೆಯುರ।ಬೋರೆಪುಳಿಬೋರೆಸೀಬೋರೆಯಿಂರಾಯ ಬೋರೆಯುಬೆಳವ
ಲಂಮಧುರಸಾ‖ ಬೀರುತಿಹಬೆಳವಲಸು ರುಚಿಯುಬೆಳವಲವುಕ। ಜಂಬೂರದಾ
ಡಿಮನಿಂಬೆಗಜನಿಂಬೆಸೀನಿಂಬೆ। ಚಾರುತರಯಮೃತನಿಂಬೆಯು ಹಲಸುಬಿಕ್ಕೆ
ವಲ । ಸಮೃತಪರಿಹಲಸು ಚಯುವಾ ‖ ೫೦ ‖ ಕಿತ್ತಳಿಹನಾಸುಬಿಕ್ಕೆ
ಯಿಂ । ಮತ್ತೆಮಧುರಸದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮಾದಾಳೆಹೀರುಳೆಯು । ಅತ್ತಿಯಂಜುರ
ದತ್ತಿಸೀತಾಪಲಂಕಂಚಿತೆಂಗುಸಹಫಲತತಿಗಳಾ। ವೃಧ್ವಿಪಸುತೆಗೆಕಾಣಿಕೆಯ
ಯಿತ್ತಪೆನೆನುತ । ವ್ಪೊತ್ತುವನದೇವಿಸಿಂದಿರ್ದಂತೆಲ ತೆಗುಲ್ಮ । ಮತ್ತೆಯಿಳೆ
ರುಹಕುಲಗಳೆಲ್ಲಫಲತರದ ಪಣ್ಗೊಂಚಲಿಂದುರೆ ಪೊರದುದೂ ‖ ೫೧ ‖
ಪರಮೆಮರಿವಿಮಲಜೇಂಕಾರಮೆತಂತ್ರಿಚಯ । ಪರನಾದಪರಭೃತಂಗಳ ಕೊರ

ಳನುಣ್ಣನಿಯೊ । ಸುರಚಿರಸುಮಂಗಲ್ಯಗಾನವಾರಾಜಕೀರಾಳಿಮಧುರಾಳಾಪ
ಮೋ ॥ ಮೆರವಸಂಗೀತರಸಗರಿಗಣ್ಗಳಡಿಗತಿಯೆ । ನಿರುನತರ್ತನದಿಂವಸಂತ
ನೃಪಾಲಕನ । ವುರಿವವಿಸಿಯೋಗದಾಸ್ಥಾನಮೆನೆಮೆರೆದುದಾವನ ಶ್ರಮಿಸುವ
ರಪಾವನಾ ॥ ೫೨ ॥ ಯಿಂತುತದ್ವನವಿರಾಜಿಸುತಿರಲುವ್ರೊಲಿದುಭೂಕಾಂತಾ
ತ್ಮಜೆಮಿತ್ರಿಸಹಿತಂ ವಿಳಾಸದಿಂದಂತುವನ್ನೋಡುತಿರಲಾ ಳೀಜನಂಚಲ್ಲವರಿದು
ತದ್ವನದಗಲದೀ ॥ ಕಂತುವಿನಮದಹಸ್ತಿಗಳು ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದವ್ರೋಗು । ತಂತ
ರುವೃಗುಲ್ಮವಲ್ಲರಿಯೊಳಂಕ್ರೀಡಿಪ್ರೋಲ್ । ಕಾಂತೆಯರುಸತ್ಕಳಾಕಾಂತೆಯ
ರುಸಗುಣಗುಣವಂತೆಯರುಸಂತಸದೊಳೂ ॥ ೫೩ ॥ ಮೇಲುದನುಮಧ್ಯಕ್ಕೆ
ಸುತ್ತಿಕಾಸಿಯಬಿಗಿದು । ಜೋಲುಗೊಂಬೆಯನೆರಡುಕರಗಳಲಿಪಿಡಿದುಪ್ರೊ ।
ಗೋಲನಂಕದಯೊನೆಯುಗಯುಗಂತಲೆತಲೆಗೆ । ತಾಕ್ಯಾಡುವವರಂದದೀ ॥
ಬಾಲಿಯುರುವಪ್ಪೊಬ್ಬರಿಡಿದೌಕಿತೂಗುತ್ತೆ । ಸೋಲದೆಮೊಲೆಮೊಲೆಗೆನೋಂ
ಕಿಸುತೆವೃಯ್ಯಲೆಲೀಲೆ ಬಿಂದಾಡುತಿರ್ದರುಮುಡಿಯುಜಡಿಯೆವಾಲೆಯುಪ್ರೊಳೆ
ಯೆವಲಯುತೊಡಂಕೇ ॥ ೫೪ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂಕದಾನೆಗಳುಸುಂಡಲನೆ
ಗಿಂ । ವಸುಧೆರುಹಶಾಖೆಯುಂಪಿಡಿದೆಳೆವವಾಳ್ಕೆಯುಲಿಕೆಸಿಮುಖಿಯರೆರಡುಕರ
ಮುಮನೆತ್ತಿ ವ್ರೊಂಡುಮಸ್ತದಲಿಶಾಖಾಗ್ರವಿಡಿಪೂ ॥ ವಸೆದುವರವಾಣಿಯಿಂಪ
ಣ್ಬಯುವಕೋಯ್ವುತಿರೆ । ಸಸಿನೆಕಂಚುಕವನೆಯಪ್ರೊರಟುವೋಲೆಯಣೆವಕ್ಕಿ
ಸುಸುಳಿಗಗನಕ್ಕೆಪಾರ್ವಂತೆಲಂಬಿಸುತಿರಲುನಗುತಿರ್ದರೆಳೆವೆಣ್ಗಳೂ ॥೫೫॥
ಯೆಡಿಕಿರಿದತರುಗಳೊಳುತೊಡರ್ವಶಳೆಲತೆಗಳೊಳು । ಕಡಿದುಖಗಚಯುತೊಂ
ಡು । ಗೆಡದಕಾಯಿಪಣ್ಗಳೊಳುಮುಡಿಗೆಗವಮಧುವಾಳಿಯಿಂದೆಂದುನಿಭಮುಖಿ
ಯರೂ ॥ ತಡೆವುತ್ತತಪ್ಪಿಸುತೆಬಿಡಿಸುತ್ತಲಡಿಯಿಡುತೆ । ಜಡಿವವಣ್ಗೋಚಲ
ಸುಕೆಡಪುತ್ತೆಪಿಡಿವುತ್ತೆ । ಕಡುವಿಳಾಸದಿಕಳವಿಳಾಸಿಯುರುವನಕೇಳಿಲೀಲೆ
ಯುಂತೀರ್ಚಬಳಕಾ ॥ ೫೬ ॥ ಭೃಂಗನೋಂಕಿದಪ್ರಸೂನಂಗಳಂಮೃಡನಡಿ
ಗೆ । ಯಿಂಗಿತಮವಲ್ಲೆಂದುಯರಳದೆಗಂಧಹರೆ । ಹಿಂಗದೆಯಳಿಯಾಳಿವೋಹಿ
ಸದೆಮಾರುತನುಪರಿಮಳವಶಳದೊಯ್ಯದೇ ॥ ಸಾಂಗದಿಂವಿೂಸಲಾಗಿರ್ದಬಿರಿ
ವೊಗ್ಗೆಯನ । ಖಂಗಳಿಂದರಿಯುದೆಯತಿಸಾವದಾನಪಿಂ । ದಂಗನಾಮಣಿಗ
ಳುಂವರಿದರಿಂಬಕುಸುಮಚಯುವನ್ನುತಿರುವೃತಲಿರ್ದರೂ ॥ ೫೭ ॥ ಕಡುಚ
ಲ್ವಮಡವಿಯರುಸಡುಬಾಗಿಕುಸುಮಮಂ । ವಡನೆತ್ತುತಿರಲುಪ್ರೊಂಗೋಡಗ
ಳಿಂನೀರಪ್ರೂಗಿ । ಡುಜಯುಕೆರೆವಂತೆಕುಂಭಕುಚಯುಗಳಲಂಬಿಸುತ್ತಿರಲು

ರಾಜಿಸಿಯೈದೀ॥ ಬಿಡದೆವನನೇಂದುಮುಂಡಲವಪಿಡಿದೆಳೆವಂತೆ । ಷಡುಪದಾಳಿಕ
ದನಿತುಜಡೆಯುಬೆಂಗಡೆನಿವಿದುದು । ಕಡುರವ್ಯವಾಗಿಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ದಗರು
ಕೇಳೆಕಂಬುಕಂಧರಿಸುಂದರೀ ॥ ೫೮ ॥ ಮಲ್ಲಿಗೆಂಬುದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಗನ
ಮಾತಿಸಣ್ಣ।ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಯಿರುವಂತಿಶಾವಂತಿಬಂದುಗೆಯು।ಮೊಲ್ಲೆಪಾಟಲಸಂ
ದಿವಾಳೆಮುಡಿವಾಳಸೌಗಂಧಿಕಾಗಿಲುಚಂಪಕಾ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಪಾರಿಜಾತಾದಿಬಹು
ಪುಷ್ಪಗಳ್ ॥ ನಲ್ಲೆಯರುಯತಿಜತನದಿಂತಿರಿತಂದುಮುವ । ದಲ್ಲಿಪ್ರೊಂಬಾಳೆ
ಕೋಮಲಸುಳಿಯಪರ್ಣಂಗಳಲ್ಲಿಪ್ರೊಟ್ಟಣಹುಕಟ್ಟೀ ॥ ೫೯ ॥ ವಡನೆನೃಪ
ಮಾತ್ರಿಜೆಯರೆಡೆಗೈವಿತವಕದಿಂಪಿಡಿದುಚಾಮರಛತ್ರಕುಂಚ ಬಿಜ್ಜಣಿಚೌರ ।
ಹಡಪಕುಡಿನೀರಪ್ರೊಂಪ್ರಾಜಿಕಾಳಂಜಿಕನಕಸುವಂಡಂಗಳನ್ನು ॥ ವಡನಾಂ
ತುತವಾತಮಗೆಯುಬಿಳೊಳಿಗಮನೆಲ್ಲ । ವೃಷಕವದನೆಯರುಯಾಯುತವಾಗೆ
ಮಿತ್ರೆಯಳ । ನೊಡಗೂಡಿನುಣಿಮಯುಪದಾವುಗೆಯಪೆಜ್ಜೆಯಿನ್ನೇಪ್ರರಪವೆ
ಜ್ಜೆಯಿಂದೇ ॥ ೬೦ ॥ ಭಾಸುರಸುಕೋವೃಗಂಗಳುಬನದನಳಲಿನಲ್ಲಿ । ಯಾ
ಶ್ರಮಿಸಿಪ್ರೊರಮಡುವವಾಳ್ಕಿಯಿಂದವರುಸವಿ । ಲಾಸದಿಂತನ್ವಸವನೋಡಿಸಂ
ತಸದಿಂದೆಮುವನುಳಿದುಪರಮೇಶನಾ ॥ ಪಾಸದುರೆಪವವಿಡಿದುಮುನ್ನಡೆಯುಬ
ರೆನೆಲವ । ಹಾಸರೆಯೊಳಂತಳಿನಮಣಿಪಾವುಗೆಯಕುರುಕಲೇಸಿನಿಂವಸುನೀರಿ
ನಿಂದೆಚಿತ್ರಿಸಿದರೆಂಬಂತೆಸಲರಾಜಿಸುತಿರೇ ॥ ೬೧ ॥ ಬರವರಲುನುಂದಿಂದ್ರ
ನೀಲದುರೆಸಿಲೆಯಿಂದೆ । ವಿನಚಿತ್ರಸುಮೆಟ್ಟಗಳನೇರೆತತ್ಸಾಯುಮಾಣವರಿಸಕಾ
ಳಾಂಬರವನುಟ್ಟನಿಳಿಯೊಾಂಗನೆಯುಬಳಗಮನೆರಾಜಿಸಿದರೂ ॥ ತರುಣಿಯರು
ಮವನುಳಿದುಮತ್ತೊಂದುರಂಗೆಸೆವ । ವರಸಿಲೆಯಪಾವಟಿಗೆಯಡರೆಕೆಂಗಡ
ದಿರುಬಂಪುರಧಿಮ್ಮೈಮುಸುಕೆ ಸಂಧ್ಯಾರುಣಾಂಗನೆಯು ಪರಿಚಾರಿಯರೆನಲೊ
ಪ್ಪಿರ್ದರೂ ॥ ೬೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಂದಲೈರಿಪಚ್ಚೆಯಗಲ್ಲಮೆಟ್ಟನಲಿ । ನಿಲ್ಲೆತಜ್ಜ್ವವಿ
ಯುಸರ್ವರಕವಿಯೆಪರುಮುಬಿ । ನಲ್ಲೆಯರುಬನದಾಬದೇವತೆಯುಸಖಿಯ
ರಿಪರೆಂಬಂತೆಕಂಗೊಳಿಸಲೂ ॥ ನಿಲ್ಲಪೆಮತ್ತೊಂದುಶಿಪಿಕಾಂತಸೋಪಾನ ।
ದಲ್ಲಿಗೇರಲುಮುಮನಾರಿಯರುಸುರಸರಿಯ ' ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆಮುಳಿಗ್ಯಾಡು
ವೇಳುಮುಪರಪ್ರತಿಬಿಂಬಮುಪರೋಳ್ಪೊಳೆಯಲೂ ॥ ೬೩ ॥ ಅಮರಧುನಿಯೊ
ಳಗೆಕಳಹಂಸಚಯುಕಿರಿಡಿಸುತ । ಕ್ರಮದಿಪ್ರೊರಮಡುವವಾಳ್ಕೆಯುಲಿವಿಧು
ಗದ್ಯಗಪಲ್ಲಿ । ನಮುಳಸೋಪಾನಮುಮನುಳಿದುನಿರ್ಮಳಮನೆಲಕ್ಕೈತರಲುಯಿಂ
ದಿನಾತೇ ॥ ಪ್ರಮದೆಯುರುನಿಜಪರಮಸೌಂದರವಿಪ್ರೊಪ್ಪಿರಲು । ಕುಮುದದ

ಳನೇತ್ರಲಾಳಿಸುಮುನ್ನುಜಾಂನ್ನವಿಯುಸುಮನದಿಂದೇವತಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತಿ
ರಲುನಾರುತಪ್ರಚಂಡರೂಪಿಂ ॥ ೬೪ ॥ ಬರದಿಂದತೀಡಲವಳುಟ್ಟದಿವ್ಯಾಂಬ
ರವು । ಯಿರವೆಪಾರಲುಸಭಾನಾಯಕರುಕಣ್ಣುಚ್ಚೆ । ಕರಿವತಿಂಬವಳಂಗಮಂ
ನೋಡೆಗಣವರರುಯೀರ್ವರನುಕಪಿಸೀ । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಾಗು
ದಿಸಿಯಷ್ಟ್ರಪು । ತ್ರರಪಡೆಮುಬಳಲಿದರುಯೆಂದುನದಿವೇಣ್ಣಿನತಿ । ಜರಿದುಮು
ವಳಂತಪ್ಪದೆಸುತದಿವ್ಯಾಂಬರಗ । ಳನ್ನು ಬಿಗಿದುಟ್ಟುಕರಗಾ ॥ ೬೫ ॥ ಬಾಸ
ಣಿಸಿತಲೆಕಬರಿವಕ್ಷೋಜಪಾರ್ಶ್ವವಂಭಾಸುರಾಂಗಿಯರು ಬಹುಜಾಗ್ರದಿಂಬ
ರುತಿರಲು । ಯಿಂಕನಾಸ್ಥಾನಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತುಮದನುವ । ನಿಸತಾರುಪಂಕಜಾ
ಕ್ಷೀ ॥ ಪ್ರೋಷಕತಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಿಂ ಝಗಝಗಿಸುವಾ । ಸಭಾಮಂಟಪದ
ಮಧ್ಯದೊಳುಬೆಳಗುತಿಹ । ಕೇಸರಿಯ ಪೀಠಾಗ್ರಪಾರ್ವತಿಯುಸಹಿತನ್ಮೋ
ರ್ತಿಗೊಂಡಭವನಿರಲೂ ॥ ೬೬ ॥ ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಯ ದಶ
ಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣುಚಯದಿವಿಜಾಳಿ ತ್ರಿಂಶಕೋಟ್ಯಷ್ಟವಿಂಶತಿ । ತವೆ
ಕೋಟಿರುಷಿ ವಿಸರಚತುರ್ದಶಮನುಗಳು ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರ ಸಮೂಹವಿನ
ಯುದ ಯಷ್ಟವಸುಗಳು ಗ್ರಹದಿಗ್ವರರು । ಅವಿರಳದಖಚರಖೇಚರಗ
ರುಡಗಂಧರ್ವ । ನಿವಹತುಂಬುರನಾರದಾದಿಮುನಿ ನಿಕರತರತರದಿ ವಾಲೈಸು
ತಿರಲೂ ॥ ೬೭ ॥ ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶ ವೀರಭದ್ರನುಗಣವ । ಸ್ಕಂದರೇಣುಕ
ದಾರುಕಶಂಖುಕರ್ಣನಾ । ನಂದಘಂಟಾಕರ್ಣ ಗೋಕರ್ಣನೀಲಲೋಹಿತ
ಮಹಾಕಾಲಮುಖ್ಯ ॥ ಬಂಧುರವಸಂಖ್ಯಾತರುದ್ರಗಣಸತ್ಪ್ರಮಥೇಂದ್ರಚ
ಯನೈಪಿಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೋಲಿದುಮುದ । ದಿಂದಸನ್ಮಾಡಿರ್ದುಯತ್ಯಧಟಿಸವ್ರ
ತಾಪದಿಂಬೆಳಗುತ್ತಲೀ ॥ ೬೮ ॥ ತರುಣಿಕೇಳಷ್ಟಯೋಗಿಣಿಯರುಶಿವಾದಿಗ
ಗಳು । ನಿರುತಚೌಷಷ್ಟಿಕಳೆಗಳು ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರು । ತ್ವರಿತನವಸಿಧಿಗ
ಳು ಯುಹನಿಶಗಳಂತಿಥಿವಾರನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯಾ ॥ ವರತೃಷ್ಟಿದಯಪುಟ್ಟಿದ್ಧ
ಶಿಮತಿಯುಶಾಂತಿದಮೆ । ನೆರೆಕ್ಷಿತಿಯುನಿಷ್ಠೆನುತಿಸಕಲ ಮಹದಾದಿಬಂ । ಧು
ರಸ್ಪೃಷ್ಟಿಯಾದಿಯಭಿಮಾನದೇವತೆಯರ ಗಜೆಯುನುವಾಲೈಸಿರ್ದರೂ ॥ ೬೯ ॥
ಯಿಂತ್ರಿಶಿವಸಭೆಯುಗಣತಿಂಥಿಣಿಯು ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತಮಳಮಕುಟಮಣಿ
ಕಾಂತೆಯುಹರ್ನಿಶಗ । ಕಂತೋರಪಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ದೀಪ್ಯಾಯಮಾನದಿಂಬೆಳಗು
ತಿರಲೂ । ಕಂತುವಿನತನುಭಾಸಸಪ್ತ[illegible]ಶಿವ್ರನಾ । ಕಾಂತೆಯುಳಿವಾ
ನುವಕ್ಷೋಜವಿಕಸಿತಗಾಕಿ । ಅಂತಕನುನಾಪಹರಯುಮುರಕೇಳ್ಳಲಿಸೀ

ಮೌಳಿವೃಷಭವಾಳೀ ॥ ೨೦ ॥ ತರಣಿಶತಕೋಟಿ ಸಂಕಾಶದಿಂಬೆಳಗುತ್ತೆ ॥
ಗಿರಿಸುತೆಯು ವಾಮತೊಡೆಯೊಳುವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು ಪರಿಪರಿಯರತ್ನಮ
ಯೂಖದಿಂದುಜ್ವಳಿಪಮೃಗವರಾಸನದವಸ್ತ್ರಾಳೀ ॥ ವರಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲು
ಮರ್ದಳೆಯನಂದಿಕೇಶ್ವರನುಡಿಸೆ ಭೃಂಗಿಪರಿಹಾಸದಿನ್ನಡಿಸುತಿರೆ । ಮೆರೆವವ
ಸುದಂಡಮುಮನುನಾಂತುವರಕರಮೆತ್ತಿ ಚಂಡೇಶಕೀರ್ತಿಸುತಿರೇ ॥ ೨೧ ॥
ಆಸಮಯದೊಳು ಚಿತ್ರರೇಖೆವೃಷದೇವಿಯರು । ತೋಷದಿಂತಳರ್ದುಪಿನಿ
ಯೋಗದಬಲೆಯರೊಡನೆ । ಭಾಸುರದಭಕ್ತಿಯಿಂಬರವರಲು ದೂರದಿಂದವರ
ತನುಸತ್ಕಾಂತಿಯಾ ॥ ಸೂಸೆಬಯಲೆಸಳುಕೋಟಿ ತಟಿಪ್ರೊಳೆವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ।
ಬಾಸಣಿಸಿತತ್ಪ್ರಭೆಯನಾವರಿಸಲ ಜಹರಿ । ವಾಸವಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಜನರಕ
ಣ್ಗಳಗೆಯುತಿ ಭ್ರಮಣೆಮರ್ಬಮ್ಮುಸುಗಲೂ ॥ ೨೨ ॥ ಮನದಿವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ
ಪೋಡಮಿಲ್ಲದಲೆಮಿಂ । ಚಿನಸಂಚಲತ್ವಮೆತ್ತಣದು ಮಾಡಪೆಯುನ । ಮ್ಮ
ನುಕವಿದುಭ್ರಮಣೆದೋರುವದೇನು ಯುತ್ತಣುತ್ಪಾತಮೆನು ತಂತಮ್ಮೊಳೂ॥
ಯೆಣಿಸುತಿರೆಮುಂತಳರ್ದುಬರವರಲು ವಾರ್ದಿಭವ। ಮುನಿಪುತ್ರರೀರ್ವರೊಂ
ದಂಗೂಡಿವಿನಯದಿಂ।ಮನಸಿಜನಮದಗಜಗಳಮಳಸಿರಸಾಗ್ರದಲಿಕುಳಿತುಶ್ರೀ
ಪರಮೇಶನಾ ॥ ೨೩॥ ಚರಣಕಮಲದದರ್ಶನಕ್ಕೆಳಸಿ ಜೊನ್ನಮಂ । ಸುರಿಸು
ತ್ತೆಬರ್ಪಂತೆತೋರುತಿರೆಸಭೆಯೊಳ । ಚ್ಛರಿಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಣಿಮೆಯೊಳುದಿಸುವ
ಸುರಾಕೇಮುಯೊರ್ಪರೀ ಪಟ್ಟಸೆಗಲೂ ॥ ವರಸುಧಾಕಿರಣಮಂಗರಸುತ್ತೆಬ
ರುತಿಸುರು ॥ ವರಿಯೆವಿವರಾರೆಂದು ನಿರ್ಜರರುಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲು ,ಭಾಸುರ
ಚಂದ್ರಲಪನಡಸುವೃಷೆ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯರು ಯತಿಸಾರಕೇ ॥ ೨೪ ॥ ತಮ್ಮ
ಸಿರಿಮೊಗಬೆಳಗಿನಿಂದೆ ಬರವರಲರಿದು। ಸುಮ್ಮಸರುಪೆಣ್ಗಳಿವರಾರೋಯಿಸುವ
ರಗಳೊಳ। ಗಂಮುನ್ನ ನೋಡರಿಯೆನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳುತಾವುಬಗೆದು ಯೆಣಿಸು
ತ್ತಿರ್ದರೂ ॥ ಸಮ್ಮತದಿಸಿರಿದೇವಿ ಭೂದೇವಿಯರೊಮೇಣು । ತಮ್ಮರೆವ
ಭೋಗಮೋಕ್ಷಾದಿವರ ಶಕ್ತಿಯರೊನಿರ್ಮಲದಮೂಲೋಕಲಾವಣ್ಯ ರಸಭ
ರಿತವಸುಚೇತನಾಕೃತಿಗಳೋ ॥ ೨೫ ॥ ವರಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯ್ಯಶಕ್ತಿ ಯರುಚಿತ್ಕಾಂ
ತಿಯುಂ । ಸುರಿಸುತ್ತೆಸುಮ್ಯೆಬೆಳಗಿನಿಂದೀಶ ನಂಘ್ರಿಯುಗ । ಸರಸಿರುಹದರ್ಶ
ನಕ್ಕೆಳಸಿಬಂದವರೊಯುನುತಂಸುರರು ಯಣಿಸುತಿರಲೂ ॥ ವರಯೆಣಪಾಣಿ
ಪದಕಮಲಮಧುಕರಸಕಲ । ಸುರಗಣಸುಸೇವ್ಯಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಜೆಮಂತ್ರೀ
ಶ್ವರನಂಗಜಾತೆಯುಮುಬಂದವರು ಸಮ್ಮುಖದಬಿಡಿರೆನುತಪ್ರೊಂಗೋಲ್ಲಳಾ ॥

ಪೊತ್ತುವೃಷ್ಟಿಡಿಸುತ್ತೈತರಲಮರಗಣಾರುಕೇ । ಛತ್ರಿರದೆಬೆದರ್ದೇಣ ಚಯ
ದಂತೆತಮ್ಮವೊಗ । ವೆತ್ತಿಯರಾಸ್ಯಮನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲುಮನ್ಮಥನುಲಾ
ವಣ್ಯಧನುಗೇ ॥ ನೇತ್ರವೊಗಭುಜವೊಲೆಯು ಕಬರಿವೆನಿಸುವಿವೈದ । ನೊ
ತ್ತಿಪೊಸಸಾಣೆಗಿಕ್ಕಿದ ಕ್ರೂರಬಾಣಗಳ । ನೆತ್ತಿವಿಸಿಖಾಸನಕೆತೊಡಿಸಿಯೊಕ
ರ್ಣಪೂರಂಶಳೆದುಭರದಿಯಸೆಯೇ ॥ ೭೭ ॥ ಸುವತಿನೀಂಕೇಳಖಿಳದೇವಸುರ
ಮನುಮುನಿಗ । ಳೆದೆಬದಿಯುಸರ್ವಾಂಗದೊಳುತಾಗಿಕೀಲಿಸಲು । ಮದನ
ವೈರಿಯಭಾಳದುರಿಯಸೈರಿಸಬಹುದುಶೂಲವನು ಶಳೆಯಬಹುದೂ ॥ ಪದು
ಮನಾಭನಚಕ್ರಕೆದೆಯನೊಡ್ಡಲಿಬಹುದು । ಸುಧೆಗೂಳೆರೊಡೆಯುಪಿಡಿವಸ
ಮವಜ್ರಾಯುಧದ । ಯಿದಿರನಡೆಯಲಿಬಹುದುಪ್ರಳಯಾನಲನಪ್ರೊಕ್ಕುಪೊರ
ಟಬಹುದೀಕಾಮನಾ ॥ ೭೮ ॥ ಅಲರಬಾಣಂಗಳಿಗೆಯಾಂತುನಿಲ್ಲುವರಾರು
ಜಲಜಾರಿಶೇಖರನು ಜಲಜಾಕ್ಷಜಲಜಭವ । ರ್ಗಳೆವಲ್ಲವುಳಿದಹುಲುದಿವಿ
ಜಮನುಮುನಿಜನರತಿಕ್ಕಿಮುಕ್ಕದೆಬಿಡುವನೇ ॥ ಲಲನೆಯರಸರ್ವಾಂಗದೊ
ಳುನಟ್ಟಪುಷ್ಪಚಯ । ಬಳಿದುಕೀಲಿಸಿ ಮರಳಿಕೀಳಲಸದಳವಾಗಿಕಳವ
ಳಿಸಿಕಾಮನಸರಿಗೇಳಲಸಂತಾಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಜೇನುನಿಗೊಂಬುತೇ ॥ ೭೯ ॥
ಸುರಮುನೀಂದ್ರಾದಿಗ್ರಹಗಣಾರುಯಸಲ್ಯಯಳ । ಪರಮಸೌಂದರ್ಯಮಂ
ನೋಡಿಪುರುಳ್ಗೊಂಡಂತೆ । ತರುಣಿವೃಷದೇವಿಚಿತ್ರಯರಮಳೆಲಾವಣ್ಯರಸ
ಶರಧಿಯೊಳಗೆಮುಳುಗೀ ॥ ಪೊರಡಲಾರದೆಯಾಳಿಮುಳುಗುತ್ತಸಂತಾಪದುರಿ
ಪೇರ್ಚಿಹೃದಯತಲ್ಲಣಿಸಿ ಜುಮ್ಮೇರಿಮ್ಯೆಯಿರದೆನಾಣೊಸದುರ್ಜೆಂಡಾಗಿಸೋ
ಲ್ದಳೆದುಯೊಕ್ಷಿಸುತಿರಲುಬಾಣೇಂದ್ರನಾ ॥೮೦॥ ತನುಜೆಮಿತ್ರೆಯುಸಹಿತಲಡಿ
ಗಡಿಗೆಪೊಡಮಡುತ । ಮನಸಿಜಾಂತಕನಸನ್ನಿಧಿಗೈದಿನಮಿಸೆದ್ದು । ಘನಹ
ರುಷದಿಂದೆಪುಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯಮಾಡೆನಡುವಗಲುನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯಾ ॥ ತನತನಗೆ
ಗಗನದಿಂಸುರಿದಂತೆಮಲಯಾದ್ರಿ । ಯನುಪೊಕ್ಕುಮಂದಮಾರುತನುಸೌರ
ಭ್ಯಮಂ । ವಿನಯದಿಂಕಟ್ಟಿತಂದಾಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳುಬಿಟ್ಟವೊಲುಮವರದಿ
ವ್ಯ ॥೮೧॥ ತನುಗಂಧಪೊರಸ್ಮಿನರಕಲಿಸುತಿರಲೊಡನೆಶ್ರೀ । ಮನುಮಧಾರಿ
ಯಕೋಮಲಡಿನಖದಮುಕರದೊಳು । ವನುತೆಯರುತಮ್ಮಸಿರಿವೊಗದಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬಮನಿರೀಕ್ಷಿಪವೊಪಂಸಂಗಳೊ ॥ ವನರುಹದವಿಮಳಕೇಸರವಗಡಿಪರೆ
ನೆಂದು । ವಿನಯದಿಂದೈದಿಯಾನನವಸಾಚರ್ಣವಮೊಕ್ಕಿ । ಘನಭಕ್ತಿರಸವೊ
ಸರ್ವತೆರನಿ ಹುನುಸಾಕ್ರುನಂಸುರಿಸುತ್ತನರಕೆರಗಲಾ ॥೮೨॥ ನರಮುಸ್ಯ

ಕ್ತವತ್ಸಲನವರಪದಕೆರಗಿ । ಮರಳಿಯಾಳದೆಯಿರಲುದಯದುಗ್ಧವಾರಾಸಿಹೆರೆ
ಹೆಚ್ಚಿ ಕದಡಿಪೇರ್ದೆರೆಗೈದುಪರಿವಂತೆವರಯಭೆಯುಹಸ್ತಾಬ್ಜವಾ ॥ ತರುಣಿವೃ
ಷದೇವಿಯುಳಸಿರಿದಲೆಯೊಳಿಡಲುರೆಘೇಂ । ಕರಿಸುತ್ತನವಿಮರ್ಃಡಿಸುಗಂಪ
ಘಳ್ರಿಸುವ । ಷಟ್ಚರಣಾಳಿವಾರ್ದಂತರಾಳದೊಳುಸುತ್ತವೊತ್ತಂಗಟಿಯು
ಗಲದಿದರ್ಾ ॥ ೮೩ ॥ ನೀಲದುರೆಛತ್ರವನುವ್ಯಾಲೆಪಿಡಿದೊಲ್ಮೆರೆಯೆ। ಭಾಳಾ
ಕ್ಷನಮಳಸೀಷಾಲ ತುಂಪಿಡಿದೆತ್ತ। ಲೀಳುತ್ತಹಸ್ತಾಬ್ಜಯುಗ್ಮಮಂವುಗಿಯೆ
ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿನೋಡೀ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಪರಸಲತಿಸಂತೋಷದಿಂದ ಶ್ರೀ
ಶೈಲಜಾತೆಯುಳಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿದ್ವಯ । ನಾಳಿಕಂಗಳಿಗೆಮಧುಪಾಳಿಯರ
ಗುವವೋಲುನೀಲಮುಡಿಪಲೆಯುಬಾಗೀ ॥ ೮೪ ॥ ಅರೆಪೆರೆಯನೊಸಲನಿಟ್ಟರ
ಗೆಶಶಿನಿಜಶತ್ರು । ಕರಣುವೊಕ್ಕರೆಕಾಯುಬೇಡುದೆನುತಂಪೊಳಿದು । ಸರಸಿರು
ಹಕರೆದುಮನ್ನಿಸುವಂತೆಗಿರಿಜಾತೆ ಕರುಣದಿಂದವಳಫಣೆಯಾ ॥ ಕರಕಮಲ
ದಿಂದಪಿಡಿದೆತ್ತಿಬೋಳೈಸಿಕ। ಸ್ತುರಿಸಲೀರ್ವರುವ್ರುಮೆಯುವಾಮಭಾಗದಲಿನಿಂ।
ದಿರುತಿರೆ ಎಯಾಶನವರಭಿಮತಪನಿಡುಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನಾ ॥೮೫॥
ಲಲನೆಯುರಲಾವಣ್ಯರಸಸರಸಿಗೆಮ್ಮಮನ । ಕಳಹಂಸನೆಳಸುತಿದೆಛಳಿಲನೆ
ಯೇಕಾಂತ । ನಿಳಯಕ್ಕೆಕರದೊಯ್ದುಮವರಾಭಿಮತವತೀರಿಸಿಯುತ್ತಣಿಂದ
ತ್ತಲೇ ॥ ಕಳುಪೆಂದುಶಂಭುಕುಂಭಿನಿಧರಾತ್ಮಜೆಗುಸುರ । ಲೊಲಿದುಯಾಕು
ವರಿಯರಬಳಿಗೊಂಡುಸಜ್ಜವನೆ । ಯೊಳಪೊಕ್ಕುವಿಮಳಾಸನದಿಕುಳ್ಳಿರಲುವೃ
ಷವರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಗಜೆಯಾ ॥ ೮೬ ॥ ಚರಣಕಮಲಗಳಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸುತದ್ರ
ವತೆಗಡು । ವರೆದಷ್ಟವಿಧಗಂಧವಂಚರತ್ನಾಕ್ಷತೆಯಧರಿಸಿ । ಪರಿಮಳಭರಿತ
ಪೊಸಕುಸುಮಚಯವದರ್ ಯಧೂಪಮನರ್ಪಿಸೇ॥ ಪರಮತೇಜೋಮಯ
ಪವಂಚದೀಪಾರತಿಯ । ಪರುಷದಿಂಬೆಳಗಿತತ್ಫಳಾವಳಿಯನರ್ಪಿಸುತ । ಚಿರ
ಸೆಕರ್ಪೂರಚೂರ್ಣಸಿತಪರ್ಣಪುನ್ನಾಗ । ಕಸ್ತೂರಿಯಗುಳಿಗೆಸಹಿತಾ ॥ ೮೭ ॥
ರಂಗೆಸೆವಪರಿಮಳಸು ತಾಂಬೂಲವಲಿದಿತ್ತು । ಮಂಗಳೆಯುಪಲವಂದದಿಂ
ನುತಿಸಿವಿಮಲವಾ ।ದಂಗಳಿಗೆಸೋರ್ವಮುಡಿಯುಬಟ್ಟಮೌಕ್ತಿಕಕಾಣಿಕೆಯುಸು
ರಿವಂತೆಬಾಗೀ ॥ ಹಿಂಗದೇವೃಭೆಯುಚರಣಾಬ್ಜಮಂಯುಗಳೆ । ಹಸ್ತಂಗಳಿಂ
ಪಿಡಿದು ಭ್ರಮರಾಳಿಪದ್ಮಕೆಕವಿವ । ವಾಂಗಿನಿಂಮುಂಗುರುಲ್ಮುಸುಗೆಪೆರೆನೊ
ಸಲನೊಂದಿಸಿಯಾಗಿಯಾಳಿರಿರಲಾ ॥೮೮॥ ಅವಳುಮಾಡುವಪರಮನೈಷ್ಠೋ
ಪಚಾರಕ್ಕೆ । ಯುವವಿಭುದ್ಭವೆಮಹಾದೇವಿತಾನುರೆಮೆಚ್ಚಿ । ಅವಿರಳದಯಾಂ

ಬೋದಿಪೇರ್ಚಿಪೋಲ್ವರಿವಂತೆ। ಕರುಣಾವಲೋಕನದೊಳಗಾ ॥ ಅವಳನೀಕ್ಷಿ
ಸಿಯೇಳುಮಗಳೆನೀಕಾಮಿಸಿದ। ತವೆಯೊಭಿಮತವಭವಪೇಳ್ದಂತೆಯಿತ್ತಪೆವು।
ತವಕದಿಂದೆಂದುಕಂಕಣಕರಾಬ್ಜದಿಫಣೆಯ। ಪಿಡಿಪೆತ್ತಲೆದ್ದುಮುದದೀ॥೮೯॥
ಕರಕಮಲಮಂಮುಗಿದುಯಂಬಿಕೆಯಶ್ರೀಪಾದ। ಸರಸಿರುಹಯುಗಳದೊಳು
ನಪ್ಪದಿಶ್ಚಯಲಿನಿಂ। ದಿರುತಿರಲುಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರನಪುತ್ರಿ। ವರ
ಚಿತ್ರರೇಖೆಯ್ಯೆದೀ ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗೆದ್ದು। ಮರಳಿ
ಪಾದಾಬ್ಜಂಗಳಿಗೆಯುರಗೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿ। ಬರವಿದೇಂಬಯಸಿದರ್ಥವನೀವೆಜೇಡೆಂ
ದು ಕರುಣಾರಸಾರ್ದ್ರಮನದೀ ॥ ೯೦ ॥ ವಾಚಿಸಲುಬೆಳ್ಮೋಗದಪೂರ್ಣ
ಹಿಮಕರನಮೃತರೋಚಿಮುಂಬರಿದುವ್ಯ್ಯಮುಸುಗಲತಿಸರುಷದಿಂ। ದಾಚಿತ್ರ
ರೇಖೆಕರಕಮಲಮಂಮುಗಿದುರದ ನದ್ಯುತಿಯುಸುರಿವಾಸ್ಯದೀ ॥ ಸೂಚಿ
ಪುಸದೇನುಸರ್ವಾತ್ಮಯಲೆಕರುಣಾಬ್ಧಿ। ಯಿಾಚಿಸೀವೊಲಿದುಪೇಳೆನೆಪೇಳ್ವೆಖಳ
ಪಜಯ। ಳಾಚಿಕ್ಕುಹರೆಯವಿಾರದಮುನ್ನತಕ್ಕಸಮಪುರುಷನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ
ದೇ ॥ ೯೧ ॥ ನಿಮ್ಮಡಿಯನೆರೆಕಾತರ್ಬಂದಹಳೆಪಾಲಿಸೆಂ। ದಳೆಮಂತ್ರಿಸು
ತೆಯುಬಿನ್ನಪಗೈಯ್ಯಲಗಜಾತೆಸಮ್ಮದದಿಮೊಗವೆತ್ತಿವೃಷೆಯಳಾಸ್ಯವನೋದ
ಲವಳುನಸುಲಜ್ಜೆಯಿಂದೇ ॥ ಸಮ್ಮನದಿತಲೆಗುತ್ತಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಯುಗಳಂಗ। ಳಂ
ಮುಗಿದುನಿಂದಿರಲು ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿ ನಿಮ್ಮಗೊಲಿದಭವಕಾಮಿಸಿದರ್ಥ
ವಿತ್ತುಕಳುಪೆಂದೆಮುಗೆನೇಮಿಸಿಹರಾ ॥ ೯೨ ॥ ಯಲೆಕುವರಿನಿನ್ನಯಳೆಪ್ರಾ
ಯಕ್ಕೆರೂಪಿಂಗೆ। ನಲುವಿಂಗೆ ಸತ್ಕಳೆಗೆಪ್ರೌಢಿಂಗೆಸರಸಕ್ಕೆ। ಪೊಲುಪಿಂಗೆ
ಚತುರತೆಗೆಬೇಟಕ್ಕೆಕೂಟಕ್ಕೆನೆಲೆವಂತಕಲೆವಂತನಾ ॥ ಕುಲವಂತಬಲವಂತ
ಛಲವಂತಗೆಲುವಂತ। ಸಲೆಸುಸರಸಕಾಂತೆಳುಳಿದವನುಸ್ವಪ್ನದೊಳು। ಗೆಳ
ತಿನಿನಗೀಚಿತ್ರರೇಖೆತತ್ಪುರುಷನಂತಂದವಳುಮರುಗಬೇಡಾ ॥ ೯೩ ॥ ಪುಸಿ
ಯಲ್ಲಮದ್ವಚನನಿಶ್ಚಯಸುಯಡೆಯೊಳೆಂದಸಮನೇತ್ರನರಾಣಿ ಪರಮಕಲ್ಯಾ
ಣಿತಾ। ನೊಸೆದುಬೆಸನಿತ್ತುಪೋಗೆನಲು ಸಂತಸವಟ್ಟುಬೆಟ್ಟಣುಗಿಯಂಘ್ರಿ
ಯುಗಳಾ ॥ ಬಿಸರುಹಂಗಳಿಗೆನೊಸಲ್ಪಾರ್ಚಿಪೊಂದಿಸಲೊಲಿದು। ಸಸಿನೆಫಣೆ
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಪರಸಿಯುಭಯುವನಿತ್ತು। ವೃಷೆಚಿತ್ರರೇಖೆಯರಬೀಳ್ಕೊಡಲುಮುಗು
ಳೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗೇಳುತ ॥ ೯೪ ॥ ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುನಿಂದಿರಲುಶ
ರ್ವಾಣಿ। ಕರುಣಾಬ್ಧಿವೀಚಿಪೋಲ್ವರಿಪಂತೆಮವಗೊಲಿದು। ವರಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷ
ಣದಿನೋಡಿಪರಕೆಯನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಮುಗುಳ್ದೊಂದಿಸೀ ॥ ಪರೆಯನು

ಕೈಕೊಂಡುನೆರೆನಿರೂಪವಮನಾಂತುತಿರಿಗಿಪ್ರೇರಮಟ್ಟು ವಿನಿಯೋಗದ ಬಲೆಯು
ರೊಡನೆ । ಪುರದಬಾಹ್ಯದೊಳಿರ್ದಪರಿಷತ್ತವಡಗುನಿಜನಿಳಯಕೈತಪುತ್ರೀ ॥
೯೫॥ ಮಿತ್ರಸಹುಮಜ್ಜನಸುಭೋಜನಂಗೈದುಮೃಗನೇತ್ರೆಯರುಪ್ಪೇಗಿಕಂ
ಡುವನುಸಭೆಯೊಳಗೆಕತ । ಪತ್ರಾಕ್ಷಕಮಲಭವಯಿಂದ್ರಾದಿಗಣಮಧ್ಯಶಿವಶಿವೆ
ಯರಿರ್ದಸೊಬಗಾ ॥ ಗೋತ್ರಜೆಯುತಮಗೊಲಿದುಯೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಸು ।
ಶ್ರೋತ್ರಕಾನಂದಮಪ್ಪಂತುಸುರ್ದದೆಲ್ಲವತಿ । ಚಿತ್ರಮೆಂದೆನುತಬಹುಹರುಷ
ದಿಂವಾತಾಡುತಿರ್ದರೆಲೆಪದ್ಮಗಂಧೀ॥೯೬॥ ಯಿದುವೆ ಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ
ಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀ
ಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದುಯಿದನುಸರಸೋ
ಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತತಸ
ದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೫-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೫೩೧ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ವೃಷಾದೇವಿ ವಿರಹತಾಪ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ತರುಣಿ ವೃಷಾದೇವಿಯಳ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯರ್ಕೈದಿ । ಪರಮೇಶ್ವರನಪಾ
ದದರ್ಶನಗೊಂಡಗಜೆ । ವರವಿತ್ತಮೊಳ್ಕೆಯಿಂಸ್ವಪ್ನದೊಳುಸುಳಿದಪುರುಷನ
ನು ಕಾಮಿಸುತಿರ್ದಳೂ ॥ ಪದಾ ॥ ಸುಪ್ರಭಾಕರಕೋಟಿತೇಜಮುನಿ ಜನ
ಪೂಜ್ಯ । ಚಿತ್ಪ್ರಭಾಮಯಮೂರ್ತಿಭವತಿಮಿರಸಪ್ತಾಶ್ವ । ಸತ್ಪ್ರಮಥಗ
ಣವಾಂಛಿತಪ್ರದಾಯಕ ಮತಂಗಜಸೀಕ್ಷನತಸುಪಕ್ಷಾ ॥ ಅಪ್ರತಿಮನಮೃತಾ

ಕನಪ್ರಚಯುಪ್ರತಿವಂದ್ಯ । ಸುಪರ್ಣಾತನಿಕರುಂಭೆಯುಶೈಲಹರಕಂಬ । ನು
ತ್ಪ್ರೇಮವ್ಯೋಮಸರಿ ರಾಮರಾಮಕಪರ್ದಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಸೋಮಧಾಮಾ ॥
ತರುಣಿಯರಮಾತ ಮೀರುವರಾರುಮೂಜಗದಿ । ನರನಪರದೊಳು ಮಚ್ಚಿಯಿ
ಹುದೆಂಬದಂಕೇಳಿ । ಯರೆಯುನಿಂತೊರೆದು ಬೆಸಗೊಳಲು ಪೋಹಮೆಂತೊ
ಶಬರನಾಗೀ ॥ ಪರಹನಟ್ಟುವನೆಪದಿಕಣಸಿ ಸೋತವನಂತೆ । ಪರಕಿರೀಟಿಯ
ಮೇಲುಗ್ಯೆದುಧರೆಯೊಳ್ಬಿದ್ದು । ಕರೆದುತೋರುತ್ತಪ್ಪಿಯುಗಲದಿಹ ಶರ್ವನ
ರ್ಧಾಂಗಿಬಿಡದೆಮ್ಮಸಲಹಾ ॥ ೧ । ಹಹಾಹುಹಾಭಳಿರೆ ಭಾಪುರೆಯುನ್ನ ಸುನ
ದನ್ನ । ಮಹಿಮೆಯೊಳಾನೇಂ ಕೃತಾರ್ಥಳೋಯಿಂತಿರಸಿಕ ಸತ್ಪ್ರಹುಡಪು
ರುಷಂದೊರಿವದಾವನೋಂಪಿಯು ಫಲವ್ರೊಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆವನೇ ॥ ಮ
ಹಿಳೆಯುರಕುಲದೊಳಾನೆ ಧನ್ಯಳೆಲೆಕಂತ । ಪ್ರಾಹಿಸಿನೀಂ ಪೇಳ್ವಸವಿಸಾರಾ
ಯುಪಾನದಿಂ । ಲಹರವಿಲಾಸದಿಂ ಲಾಲಿಸುವೆಪ್ರಳಿದ ಮೇಲ್ಗಥೆಯುವಿಸ್ತರಿಪು
ದೊಲಿದೂ ॥ ೨ ॥ ಲಲನೆಯುರಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆನೀ। ನೊಲಿ
ದುಲಾಲಿಪುದೆನಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರದಬಾಗ್ಯನ । ಳಿನಾಕ್ಷಿಯುಚರತ್ರನಿಲಲೊಂದು
ನಿಮುಷಾರ್ಧಚಲಿಸುವದು ಹಲವುತೆರದೀ ॥ಯಿಳೆಯೊಳುತ್ತಮಕುಲ ಸ್ತ್ರೀ
ದೊರೆದಸತ್ಪುರುಷ । ಬಲಭೆದಗಿಮ್ಮಡಿಯ ಭೋಗಿಯೆಂಬರುಪ್ರಭೆಯುಕುಲ
ಸುಕಾವನೆಯೆನಿನಗಲ್ಲದಿನ್ನಾರ್ಗುರ್ಸು ಪರ್ಪಮೆಲ್ಲಥಿಯುಕೇಳುಕೆಳದೀ ॥೪॥ ನೆ
ಲೆದಳೆದನಣುಗಿಯಾಣ್ಮನ ಪಾದಮಕುಟಮಂ । ಜಲಜಾಕ್ಷಜಲಜಭವರರಸಿ
ಕಾಣದದಿವ್ಯ । ಅಲಘುಯುನುಪಮಪರಮಪರತರಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ
ರವಸ್ತುಮುಮುನೂ ॥ ಪಲಿಮುಕರತಳದಿಷ್ಟಲಿಂಗಕೆ ನೈಷ್ಠಭಕ್ತಿ । ಯಲಿ
ಕೊರ್ತುತಪಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬರಿಸಿಮನದಿಷ್ಟ । ಸಲೆಪಡೆದು ಪುರದ್ವಾರದಕಿನಿಲಿ
ಸಿನಿತ್ಯದರ್ಶನಗೊಂಡುಪರಮೇಶನಾ ॥೫॥ ಶರೆಗೊಂಡಯುಸಮಸ್ತಭಕ್ತ ಬಾ
ಣಾಖ್ಯನಾ । ಪರತನೂಭವೆ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯುರುಶಿವನಂಘ್ರಿ । ದರುಶನವನಾಂ
ತುಗಿರಿಜಾತೆಯಿಂದಭಿಮತವ । ಪಡೆದ್ಯೆದಿಸಂತಸದೊಳೊ ॥ ಹರಸರಸಿಪೇ
ಳ್ದಂತೆಯುನ್ನ ಮನದನ್ನ ತಾ । ನಿರದೆಸ್ವಪ್ನ ದೊಳೆಂದು ಸುಳಿದಪನೊಮತ್ತಲಿ
ಯುಕರೆತರ್ಪಳೆಂದೊ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಪದಕೆರಗಿಯುಮರ್ದಪ್ಪಲಿಂನ ಮೊಗ
ಪಾ ॥ ೬ ॥ ಹರುಷದಿಂ ನೋಡಿಕಾತುರದಿಕ ಬರಿಯುಪಿಡಿದು । ಗುರುಕುಚ
ಮನೆಯೆಗಮರ್ಚಿಯುಧರಾಮೃತವಸವಿದುಕು । ಪರಿಪರಿಯುನಖಹತಿಯುಚುಂಬ
ನಪದಂತಕ್ಷ । ತೆಯುನಿಡುತ ಕಸ್ತುರಿಸುತೇ ॥ ಯಿರದೆತನ್ನ ಯುಬಟ್ಟದೊ

ಡೆಯೊಮ್ಮ್ಯಾಲೊಲಿಸುತಾ । ಳ್ಕಿರಿಕಿಯಡಬೋಳ್ವಮ್ಯಾಲೆನ್ನ ಮಲಗಿಸಿಪಿಡಿದು ।
ಪರಿಮಳಿಪತಾಂಬೂಲಗಳು ಕಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು । ತವಕಿಸುತೆಪರಿಯಂಕದೀ
ಕಲೆನೆಲೆಯನರಿದು ನಾನಾವಿಧಸುಬಂಧದಲಿ । ಸಲೆಪೇರ್ಚಿಯುರವಣಿಸಿಸಹ
ಜರತಿ । ಲಲಿತವ್ರುಪರತಿಗಳಿಂಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ, । ರತಿಯುರಂ ದದಿಯೆಂದುನ
ಮಿಪನೆನುತೇ ॥ ನಳಿನಾಪ್ತನುದಯವರಥಾಂಗ ಬಯಸುವನ್ತೋಲು । ಕಳೆ
ರೆವೆಯುನಿದಿರನುಚಕೋರಹಾರೈಪಂತೆ । ಯಳೆವೆಂಣುವ್ರಣಲುಡುವಯಿಡುತೊ
ಡುವ್ರದನುವ್ರಳಿದುಪತಿಚಿಂತೆಯಿಂದಿರ್ದಳೂ ॥ ೮ ॥ ಮತ್ತೆವ್ರುಷೆಮಸದಿನೆನನೆ
ನಡು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು । ಚಿತ್ರರೇಖೆಯುತಿಳಿದು ಬಳಲದಿರುಪಾರ್ವತಿಯು ॥
ಯಿತ್ತವರವದುತಪ್ಪದೆನುತಮಿತ್ರಯನೋಪ । ಕಮನಮುಮ್ಮಾಡುತಿರಲೂ ।
ಅತ್ತಬಾಣಾಖ್ಯಯಿಂದಿನ ತೆರದಿಪರಮಸ । ದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಶಿವಲಿಂಗಪ್ರೂಜೆಯಂ
ತೀರ್ಚಿನಲ । ವೆತ್ತುಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಯು ಮುಖ್ಯಸಾಮಾಜಿಕರ್ವೆರಸಿ
ಪರಿತೋಷದೀ ॥೯॥ ಬಂದುಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿಡೆಗೆಡದು ನಮಿಸಿತಾ । ನೆಂದಿ
ನಂದವಿರಿಯೊಳದಯಿಗಲು ಯಿಶಮುದ । ದಿಂದಲೇಳೆನ್ನ ನಚ್ಚಿದಭಕ್ತಿಯುವ್ಯ
ಕ್ತವರಮುಕ್ತನೇ ॥ ಮುಂದೆನೇಬಯುಸಿಬೇಡುವವಸ್ತು ವಾವುದದ । ನಿಂದು
ವಿತ್ತಪೆಅಭಯವನೇಳೇಳುಯನುತಲಾ । ರ್ಧೇಂದುಶೇಖರನು ಶುಭಕರನುಶಂಕ
ರಭಕ್ತವರ ಭಕ್ತರಿಷ್ಟಕರನೂ ॥೧೦॥ ಚಕ್ರಿಚತುರಾನನಸಮಸ್ತರುಭಿವಲ್ಲ
ಭಸು । ಶಕ್ರಪ್ರಮುಖಸಿಖಿಳನಿರ್ಜರರುನೋಡುತಿರೆ । ನಕ್ರಧ್ವಜಾರಿಯಭ
ಯವನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸುತೆವೇಳಿಂದುಕರೆಯಲುಸುರಾ ॥ ಚಕ್ರೇಶನತಮನೊಲ್ಲಾ
ಸದಿಂದೆದ್ದುಸಿರ । ಸುಕಾರ್ಜಿತೊರಸ್ತನಿದಿ ರೊಳಂನಿಂದುವೆವ್ರುವ । ಕ್ರಮಿಸಿ
ಹಸ್ತಾಂಜಾಲಿಯುಪೊತ್ತುಮಸ್ತಕದೊಳುಂ ಜಿನ್ನ ವಿಸಿಯಿಂತೆಂದನೂ ॥೧೧॥
ದೇವದೇವೇಶ್ವರನೆದೇವಕುಲ ಚಕ್ರೇಶ । ದೇವದೇವಪ್ರಣುತದೇವಶಿಖಾಮಣಿ
ಯೆ । ದೇವದೇವಾಳಿಯಲಲಾಮದೇವ ತಸಾರ್ವಭೌಮಸರ್ವಾತ್ಮರಾಮಾ ॥
ದೇವವರದೇವಧ್ಧಿರದೇವಮುಹದೇವಸಂ । ಜೀವನೇಶ್ವರನೆಜಿತಮರಣಯತಿಕ
ರುಣಿ । ಪಾವನಸ್ವರೂಪನಿರ್ಲೇಪ ಪಾರ್ವತಿಯುಪ್ರಾಣೋಪಮಂತ್ರಾಹಿತಾ
ಹಿ ॥ ೧೨ ॥ ಪಾಳಿರಹಿತಾಳಿಪತಿಪಾಳಿ ಭೂಷಂಮಕರ । ಪಾಳಿವಪುದುರ್ಗದ
ಹವಿಸಿಪಮಾಯುಪಾಶಯುತ । ಪಾಳಿವಿಭೇದಕಲವಿತ್ರಭವಸಾಗರ ಬಹಿತ್ರಭಾ
ಸುರಚರಿತ್ರಾ ॥ ಪಾಳಗೋಪಾಗೂಪಗೋರತ್ನರತ್ನಧರ । ಪಾಳಿಪಾಳಿಪದಿವಿಜ
ಪಾಳಿವಂದಿತಪಾದ । ಪಾಳಿಮೂರ್ತಿಪವಿರ ಪಾಳಿನಕಗಮಶತ್ರುಪಾಳಿಕರ ಪಾ

ಹಿಪಾಹೀ ॥ ೧೩ ॥ ಹಂಸಾಗ್ರಮಸ್ತಕಸು ಸಕಲರಾಜಿತಪಂ । ಸಾತ್ಮಭವೆ
ಕಳೇವರಘಾಸದಾವನಲ । ಹಂಸಜಾತುಳದರ್ಪಶೈಲವಿದಳಿತ ಭಿದುರ । ಹಾ
ಟಕವನಿದ್ರಪಾಹೀ ॥ ಹಂಸಸಮುದಾಯಕೃತ್ಸರಸಿಕ್ರೀಡಿಪಪರಮ । ಹಂಸ
ಹಂಸಪ್ರದಾಯಕಶರಣ ಸಂತತಿಗೆ । ಹಂಸಪಕ್ಷಿ ಪರಮೇಕ್ಷಚರವಿರಾಜಿತತ್ರಿ
ತುರು । ಹಂಸಸರ್ವೇಶಪಾಹಿ ॥ ೧೪ ॥ ರಸವರ್ದಿಕಲಕಲಿತಮಣಿ ಮಕುಟ
ಮಂಡಿತಂ । ರಸಮುವರ್ಧಿತಸದ್ಭಕರಮಣೀಯ್ಯಶಿತಗಾತ್ರ । ರಸನಿರಸಭು
ಗ್ನಿತ್ರಯಂಶನಾಳಿಪತಿಸೂತ್ರ । ರಸಗಸಹಸುನೇತ್ರಮಿತ್ರಾ ॥ ರಸಧಿಪೌತ್ರಾ
ಗುತ್ರವನವೀತಿಹೋತ್ರಭವ । ರಸವಸರಮಣೀಕಟಕ ಕಾವರ್ಾಸನಂವನ್ನಿ ॥
ರಸಕಾದಲೆಯದತಿಯರಸದಲೆಯ ಪಲಯುವಾಂಪಾಹಿ ಪರಮೇಶಯೋಶಾ ।
ಯಲೆದೇವಮುನ್ನಯನಗುಣಗಣವಿಚಾರಿಸದೆ । ವಲಿದೆನ್ನಕುಲವಪಾವನಗೈದೆ
ದೃಷ್ಟಿಯಂ ॥ ನಳವೆಷ್ಟುನಿಮ್ಮನು ರಿಳಾತಳಕೆಯ್ಯೆದಿಸಿದನೆಂಪುಮನದೊ
ಳುಮುನಿಯಡೇ ॥ ಸಲಿಸಿರ್ಪ ಮಪ್ಪುಷ್ಪಯಿಕ್ಷ್ವಂಡಪದಗುಚಿಯು । ಬಲುವಧುರ
ಮೆಂದುಜೇರನುಮಿಲಲು ಯಂತರುಡೂ । ಹುಲುಮನುಜನೆಂದುದಾಸಿಸದೈದಿ
ಯೆಂದಿನಂಬರಮಿರ್ದುದೆನಲುತೃಪ್ತೀ ॥ ೧೬ ॥ ಯಿನ್ನೊಂದುನಿಮಗೆಬಿನ್ನಪ
ಗೈವೆನೆಲೆದೇವ । ಯನ್ನಾಭಿಮತವೃತೀರ್ದುದುತಲೆಯಭಜುವ ಬಹುಕಣ್ಣುಗ
ಳನಿಮ್ಮಿಂದಪಡೆದುನಿಮ್ಮನ್ನೋಡಿಪಾಡಿ ಪೂಜೆಯನಮಾಡೀ ॥ ಸನ್ನುತಂಬೆ
ತ್ತೆಕೃತಯುಗಪ್ರಥಮಪೊಳುವು । ತ್ರನ್ನನಾಪವನು ಯೊದ್ವಾರಪಂತ್ಯಸಂವ
ತನ್ನತೆಯೊಳಖಿಳ ಭೋಗಂಭಾಗ್ಯಕಾವಕೊರತಯುಯಿಲ್ಲದನು ಭವಿಸಿದೇ ॥
ಯೊಸುಖವನೆಚ್ಚಿಯಿದುರಾಸೆ ಯಿಂದೀಮರ್ತ್ಯ । ವಾಸದೊಳಗಿರಲುಯೆಪ್ಪ
ವದೊಸಾಕುಸ । ವೇಶಯಿನ್ನೊಂದುಬಿನ್ನೈಸುವೆನು ನೀವಿತ್ತಸಹಸ್ರಭು
ಜಬಲದಿಂದವೇ ॥ ಲೇಸಿನಿಂಶಣಸಿಧನಸತ್ವದಿಂಕಾದಿಯನ್ನಾಸುರಸುಕರ್ಮ
ಮಂತೀರ್ಚಉತ್ತಲೀಲೋಕವಾಸನೆಯನುಳಿದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆನಾಂಬರ್ಪನತರಿ
ಷ್ಟಾರ್ಥಿಶಿವನೆಂಬುತಾ ॥ ೧೮ ॥ ಸಾರುತಿಹಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಸತ್ಯವಾಗಲಿಯೊಗ ।
ವೀರವಿಜಯನಸ್ತುಳಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮೆಯು । ಸೂರಧನುರ್ವಿದ್ಯಸುವಿಚಾ
ರನತಿಸಂಗರವಿಹಾರರಣಧೀರನಪ್ಪಾ ॥ ವೈರಪಟುಭಟನಯಿತ್ತಪುದುಮುವನೊ
ಡನೆಮನೋಹರನಾಂಕಾಪಿಗೆಲಿದೊಡೆವಂದುಲೇಸುನಿ । ಸ್ವಾರದಿಂಸೋತಡೆ
ಯುಪಶಲೇಸುನಿಮ್ಮೊಲಿಮೆಯುಳ್ಳಪಗದೇಂಕೊರತೆಯಾ ॥ ಸಕಲಸಾಧನಗೆ
ಲುಪದಲ್ಲವೇಕೈಲಾಸ । ಸಿಖುಸಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆನಿಮ್ಮೊಡಸೆಬರ್ಪುದಕಿನ್ನ । ಅಕಳಂ

ಕಗೆಲುಪ್ಪುಯಿನ್ನಾವುದೈಗೆಲುಸೋಲಿನಭಿಮಾನವೆನಗಿಲ್ಲವೂ ॥ ಚಕಚಕಿಸಿವುರ ಮಿಸುತಿವೆಸಹಸ್ರಬಾಹುಗಳು ।,ಸುಕರದಿಂದದನುತೀರಿಸದೆಪ್ರೋಡವರ್ಗಿಳಿಗೆ ಪ್ರಕಟಪುದುತದ್ವಾಸನೆಯುಬಲದಿಪುನರ್ಭವಮುಮೆಂದುಪೇಳುವರುಬಿಡದೇ ॥ ೨೦ ॥ ಯಿಾವಾಸನೆಯನುಪರಿಹರಿಸಿನಿರ್ಮಲನಾಗಿ । ದೇವನಿಮ್ಮೊಡನೈದಿಸ್ಥಿರಮೋಕ್ಷಪದವಿಗಿಂ । ನಾವಕೊರತೆಯುಮಿಲ್ಲದಾಗಿಸುಖಿಪೆಯುನ್ನಯಭಿಮತವತೀರ್ಚಪುದೆನುತಲೀ ॥ ಸಾವಧಾನದೊಳುಯ್ಯೆನಾಮುಮಸ್ತಕದಪ್ರ । ಭಾವಮುಕಿಮಕುಟವರ್ಧನಮೌಳಿದಳಿಮಣಿದು । ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಭವನಂಘ್ರಿಯುಗಕಮಲಗಳಿಗೆರಗಿತಾನೇಳದಿರಲಾ ॥ ೨೧ ॥ ಪರಸ್ಪಭಕ್ತವತ್ಸಲಭಕ್ತರಿಷ್ಟಾರ್ಥ । ಕರನುಶಂಕರನುಸೆಪ್ರೊಲಿದುಮುವನಶಿರಭಾಳಗಳ । ನುರಗಕಂಕಣದವರಕರದಿಪಿಡಿದೆತ್ತಲವನೆದ್ದುಹಸ್ತಾಬ್ಜನಿಚಯವಾ ॥ ನಿರುತಕಿಂಕರಭಾವದಿಂಪುಗಿದುನಿಲಲೊಡನೆ । ಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಯಿಾಕ್ಷಿಸುತಲಿಂತೆಂದ । ಗಿರಿಜೇಶವರವಿತ್ತಬಳಿಕತೆಗವವನಲ್ಲನೆಂಬಶೃತಿಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ॥ ೨೨ ॥ ನಾನಿತ್ತವರದಿನಮ್ಮನುಭಜಿಸಿಸನ್ಮುಕ್ತಿ । ಮಾನಿನಿಯುಸಂಪರ್ಕದಿಂದೆಸುಖಿಪದನುಳಿದು । ನೀನುಗರ್ವದಿತಲೆಯುಬಲಿದೊಡಂಕಲ್ಲಹಾಯ್ದುಪೆನೆಂಬಡಿದುವುಚಿತವೇ ॥ ದಾನವರುಮುನ್ನನಂವೊಲಿಸಿವರವಂಪಡೆದುಯುಜ್ಞಾನದಿಂಮವನುಕಂಕಿಸದೆಸುಮನಸಲೋಕ । ತಾನಿಮಿತ್ತ್ಯಂಶಣಸಿಯಳಿದುದುರ್ಗತಿಗಿಳಿದ । ರೆಂಬುದನುಕೇಳಿಬಲ್ಲೇ ॥ ೨೩ ॥ ಮುವರಂತೆನೀನಾಗದಿರುವಿರ್ರಿಶಿಣಿಸಿದೊಡೆ । ಸವಿನಯದಿನಾವಿತ್ತತೋಳುತಲೆಯುಳಿಯವೆಲೆ । ಶಿವನಿತ್ತವರವು ಯೇನಾದುದೆಂದೆನುತಮೂದಲಿಸುವರುಲೋಕದವರಾ ॥ ಪವಣಿಸದಿರಿಂದೀಶಪೇಳಲಾಖಳರಾಯ । ಶಿವಮಹಾದೇವನೀವಿತ್ತವರವುಶಿವುದೆ । ಅವಿವೇಕದಿಂದಲಾಡುವರಮಾತಂತಿರಲಿನಿಂ ವೊಲಿಸಿಕಾಮ್ಯಾರ್ಥವಾ ॥ ೨೪ ॥ ಪಡೆದಗರ್ವದಿನಿಮ್ಮನುರೆಮರದುತಮ್ಮಯಾ । ಕಡುಮುಹಪಂದಪಂಕರವಿಶೇಣಸಿಕೆಟ್ಟನೈ । ವ್ಯಾಡನೆತವೆವರಸಿರಾಪವಪಡಿಯದಲ್ಲದೇ ಮಾವಕಜ್ಜವನಗಳೆನಾ ॥ ಬಿಡದೆಪಟುಭಟನೊಡನೆಕಾದಿತಲೆತೋಳುಗಳು । ಪುಡಿಮುಬಿದ್ದಡೆಬೀಳಲೆನ್ನನಿಜಮೊಗಬಾಹು । ಕಡೆಗೆವುಳಿಹಿಸಿಯೆತನುಮೆರಸಿಕೈಲಾಸಕೆಪ್ಪೈವವರವೀವುದೆಂದಾ ॥ ೨೫ ॥ ಬಲುದೈನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂಬಿಸ್ನವಿಸಿಯುಂನಿಪ್ಟ ಸಲಿಸುವಸುಭಕ್ತವತ್ಸಲನಂಬಬಿರಿದುಭೂ । ತಳಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಪ್ರಸಿದ್ಧಮುಪ್ಪಂತೆಪಾಲಿಪುದೆನುತಲೀ ॥ ಖಳರಾಯನಖಿಳದೇವಾಳಿನೋಡುತ್ತಿರಲು । ಮುಳಿಕನೇತ್ರನಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ

ಯರಗಿ । ನಳಿನಹಸ್ತಸಹಸ್ರಮುಗಿದುಬೆಸಗೊಳಲುನತರಿಷ್ಟದಾಯಕನೆನಿ
ಸುವಾ ॥ ೧೬ ॥ ಬಿರುದನುದ್ಧರಿಪೆನೆಂದವಗೆಯಂತಾಗಲೆಂ । ದೊರನಿರೂಪ
ಮನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಸಂತಸದಿ । ಮರಳಿವಂದಿಸುತಲಘಯಮನಾಂತುಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುತಿರುಗಿಸರ್ವರನುಕೂಡೀ ॥ ಪುರವರವಪೊಕ್ಕುನಿಜವಾಸದೊಳುಮುವ
ನುದಿನ । ಚರಿಯಂತೆಬಾಳುತಿರಲಿತ್ತನೃಷಾದೇವಿಯೂ । ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ
ರುಮುತಿಮಿತ್ರಭಾವದಿಂ ಸುಖಮಿರುತವೊಕುವರಿಯೂ ॥ ೧೭ ॥ ತೆತ್ತಿಸಿದ
ಜೆಳ್ಮತ್ತಿನಮಳವೇದಿಕೆಯಮೇಲೊತ್ತಿನಲಿಯಾತ್ಮಸಖಿಸಹಿತಮುಂಡಿಸಲುನಲ
ವೆತ್ತಖಿಳವಿನಿಯೋಗದಬಲೆಯರುನೆರೆದುತಮ್ಮವೊಳಿಗವಬಿಡಿದೂ ॥ ವೃತ್ತಮ
ವೋದಕದಿಬಾಯ್ದೊಳಸಿಮಿರುವದವಳ । ವಸ್ತ್ರದಿಂವದನಮುಮನೊರಸಿಚಿ
ಕ್ಕಣಿಯುಡಿಕೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಜ್ರದಡಗತ್ತಿಯಿಂದವತೊಳೆದು ಪಾವಡದಿದ್ರವತೆಗ
ದೂ ॥ ೧೮ ॥ ಸಿತಪರ್ನಮೂಲಾಗ್ರಗಳೆದಪರಮುಂನುಗಿದುಮಿತಿಯರಿದುಕರ್ಪೂರ
ಮಿಶ್ರಚೂರ್ನಮನೊರೆದು । ಅತಿಶಯದಿಯಲಿಕಾಂಚಿನೊಳಗೆಕಸ್ತುರಿವೆರೆದ
ಗುಳಿಗೆಕಾಯ್ಲವಂಗವತ್ರ ॥ ಶತಪತ್ರಲಪನೆಯರುವಡಿಸಿಪಟ್ಟಯಕಟ್ಟ ।
ದ್ಯುತಿಗರೆವಮಣಿಕಂಕಣಗಳಿಟ್ಟದರಕತದಿ । ಕ್ಷಿತಿಗುಭಯರತಿಯಹವೃಷದೇ
ವಿಯಳದಕ್ಷಸ್ತಾಬ್ಜಕೊಲಿದೀಯ್ಯಲಾ ॥ ೧೯ ॥ ವಕ್ಷಸ್ತಪೊಂಗರಡಿಗೆಯ
ಮುಚ್ಚಳಂಗಳೆದು । ಯಿಾಕ್ಷಿಸುತಮದರೊಳಿಹಶಿವಲಿಂಗಮುಮನುಹರಿ । ಣಾ
ಕ್ಷಿತಲ್ಲಿಂಗಕೆಸಮರ್ಪಿಪ್ರಸಾದತಾಂಬೂಲಮುಂಸವಿಯಲೊಡನೇ ॥ ಮಕ್ಷುಕ
ವಮಶಕರಜಪ್ರೋದ್ದಲೀಸದೆಗುರು ॥ ವಕ್ಷಜಾತೆಯರುನವಿಲ್ಗಂಚಚೌರಿಯು
ವುಭಯ । ವಕ್ಷದೊಳುನಿಂದುಸೋವೃತ್ತಿರಲುಲಾಮುಂಚಕಂಪುತಂಪನುನೀ
ಸುವಾ ॥ ೨೦ ॥ ವಜ್ರಮರೆವೆಳೆಕತೆತ್ತಿಸಿದಮಿಸುನಿಯಪಿಡಿಯ । ಬಿಜ್ಜಣಿ
ಯಬೀಸಲುವುಪಾಂಗಮರ್ದಳಿತಾಳೆ । ಬಜ್ಜೆಯಿಂಕುಳಿತುಪಾಡುವಭರ್ತಶಾ
ಸ್ತ್ರೋಕವಿಡಿದುಯಭಿನವತೋರುತಾ ॥ ಅಬ್ಜವದನೆಯರನೋಡುತ್ತಿರುತಮ
ದೋಳು । ಗಿರಿಜಾತೆಮುಸುರ್ದ್ದತದ್ದಿನವಾದುದೀರಾತ್ರಯುಜ್ಜುಗಿಸಿತನ್ನ ಮೆ
ಚ್ಚಿನನಲ್ಲಬರ್ಪವಗಲ್ಯಾಕೆಕಡೆಗಾಣದೆನುತೇ ॥ ೨೧ ॥ ನೆನದುಸಪ್ತಾಶ್ವದಿಂ
ರಥಸಾಗದೆನುತಯುಂ । ಟನೆಕುಮರೆತಂದುಜೋಡಿಸಲುರವಿತಡದನೋ। ಕಿಸಿಂ
ದಕೇತುವಿನಬಲಬಂದುಮುತ್ತಲವನೊಳುಶಣಿಸಿತಡದನೆಂತೋ॥ ವನುತೆಪದ್ಮಿ
ಣಿಯೊಡನೆದಿವದಿನ್ಮಿಥುನಗೈಯ್ಯೆ । ಘನದೋಷಯುತನೆನುತತಡದರೊಯ
ಮುಭವಿನುವನರುಸಭವಾಂಡಮುಂತಿರುಗಿದಮ್ಮನೆದೂಡಿದು ವೋರುವಾಗ್ರದಿನಿಂದ

ನೋ ॥ ೨೦ ॥ ಯಿಂತೆನುತಸಕಲೋಪಚಾರಾಟಪಾಟಗಳ । ಕಾಂತೆಸೈರಿಸ
ಲೆಪರವಶವಿತನ್ನೊಳಂತಾನೆಚಿಂತಿಪುದನರಿದು ಸ್ತ್ರೀವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂತಪ್ತ ಕಪಿಸಿ
ದವಳಿನುತಘಯುವೀ ॥ ಯಾತುನಿಲ್ಲದೆಯುಪರಮುನ್ನೀರಮುಳುಗಿದೋಲು । ಅಂ
ತಕನಪಿತನುಯುಸ್ತಮಿಸಲೊಡನಾಸಂಧ್ಯ । ಕಾಂತೆವುಡುರಾಜನೊಡೆವೆರವ
ಮನೋರಾಗವೆನೆಸಂಜೆಗೆಂಪಾಂತುದುನಭಂ ॥ ೨೨ ॥ ಘೋರಾಂಧಕಾರರಕ
ಸನಪೇರ್ವಡೆಯುಮೇ । ಲೋರಂತೆಪಂಡೆತ್ತಿಬಹನೋರಾತ್ರೀಶನನೆ । ತಾರಗ
ಮುದಾಯುಮುಧ್ಘಪಲಿಪೆಳಪೆಳಗುತ್ತಕಳೆವೆರೆಯುಶೋಭಿಸಿದನಾ ॥ ನಾರಿಯಾ
ಸಮಯಸಂತಸವೆತ್ತುನೆರನಪರಿ । ಪಾರಮುಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಯಿರಾತ್ರಿಸಖಿಸಹ್ಯಂ
ವಲು । ವೇರಿದಾದೆಯುವೆರಸಿಸಭೆಯುಮಂಪವನ್ರುಳಿದುನಿಜನಿಳಯಕೈತರುತ್ತೇ ॥
೨೪ ॥ ಮಿಗಿಲಾದವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳತೆಗದಿಡುತೆ । ವಗೆವಿಗೆಯತವಕಪಿತ
ಕರಚರಣಯುಸ್ಯವುಂ । ಸೊಗಸಿಂದೆಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗೈದುಪೂಜೆನಿಳಯುಂಬೊ
ಕ್ಕಮಿತ್ರಸಹಿತಾ ॥ ವಗೆವಮಣಿಗಣಮಯೂಖದವೇದಿಕೆಯಮ್ರಾಲಿಯುಗಳ
ದುಂಪ್ರತ್ಯೇಕಕುಳಿತುವೆವಿಳಾಸಿಯರ । ಮೊಗವನೋಡಲುವವಗಿಸಕಲೋಪ
ಕರಣಗಳನಾಂತುನಿಂದಿರಲಾಗಳಾ ॥ ೨೫ ॥ ಯೆಂದಿನಂದದಿಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಾ
ರ್ಚನೆಯುಗೈದು । ತಾದುಮೊಳಿಯುಸೀದಿದಯನ್ನಪಾನಗಳ । ಚೆಂದದಿಂಲಿಂ
ಗಕರ್ಪಿಸಿದತತ್ಪ್ರೇಷಮಂಸವಿದುಪ್ರಸಾದಜಲದಿಂ ॥ ಯಿಂದುವದನೆಯುರುಕ್ಕೆ
ಬಾಯ್ವೆಳಿಮುಪೀಠಿಕೆಯು । ಪ್ರೊಂದಿಗಳಿಗಿತ್ತುತಾಂಚರ್ದಿಸುತಶಿವಗಿತ್ತು ।
ಬಂಧುರಸುನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂತುರುಬಿಯಲ್ಲಿಂದಲೆದ್ದುಮಲಗುವನಿಳಯಕೇ ॥ ೨೬ ॥
ನಿನುಯುವಿಂಬರಲುಕಡುರಮ್ಯದಿಂಝಗಝಗಿಪ । ಮಣಿಮಯದಮೃದುತಲ್ಪದಿಂ
ದುಭಯುಪರಿಯೊಳಕೆ । ಮಿನುಗುತಿಹತಾಣದೀವಿಗೆಯಸವ್ವೆಳಗಿನಲಿಕಂಗೊ
ಳಿಸಲೀರ್ವರ್ವೈದೀ ॥ ಸನುಮತವಿಪ್ರೊಂದೊಂದರೊಳುಕುಳಿತುಸಂತಸದಿ । ವ
ನಿತೆಯುರುಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೆಬಲುನಣ್ಪೇಳ್ಗೆಳನುಗೊಳಿಸಿಮಸ್ತಕವಯುಡ
ದಕಸಾಷ್ಟಾಂಗವನುಗುರೋರೊಜೆಮಾಗ್ರಕಿಳುಹೀ ॥ ೨೭ ॥ ಮಲಗಳಾಳಿಯರುಧೂಪ
ನಾಂಬರವಸ್ತೊದಿಸಿವಿಯರಾ । ನಿಳಯುಮುಂಪೊರಟುಬಾಗಿಲಮುಚ್ಚಿ ಪೊರವಳೆ
ಯು । ದೊಳಗೆಯುತಿಜಾಗ್ರದಿಂಕಾಯ್ದಿರಲುಸ್ವಕಿಯರೀರ್ವನಿದ್ರೆಗೈಪ್ರತಿರಲೂ ॥
ಜೆಳನಕಂಗಳುಬಿಗಿದಪ್ರಬುರ್ದಶಸಿನಿಟಲು । ಪೊರವಕನ್ನಡಿಕಪಪ್ರಯುಸವನಾ
ಸಿಕವಜ್ರ । ಝಳಝಳಿಪದಶಪಂಕ್ತಿಯಮುದ್ದುನಗೆಮೊಗದಪ್ರೊಬ್ಬಿಬರುವೆ
ಳವಿನಾಸೆಯಾ ॥ ೨೮ ॥ ಮಿರುಪಕಂಬುಗ್ರೀವಕರಿಯಕುಂಭದಮುಕರವ । ನೆರೆ

ಪ್ರೋಲ್ವಭುಜಬಾಹುವ್ಮೃದುಹಸ್ತಕೇತ್ರರಿಸುಗರಿಗೋದೆಯ । ನೇಳಿಸುವಸ
ಳ್ಳುಂಗಗಳಮುಳವಿಸ್ತಾರತರವಕ್ಷಸ್ಥಳದಾ ॥ ವರತೆಳುವರ್ಸುರುಸುಳಿನಾಭಿ ಸಿಂ
ಗನಮಧ್ಯ । ದುರೆಬಟ್ಟದೊಡೆಯುತಳಿರಡಿವಲಪಿನತಿಗತಿಂಪು । ಸುಸುಚಿರದಯ
ದುರುಮ್ಮೈನವಿರಸುವಾಸನೆಯುಸೂಸುತಿಪತನುಗಂಧವಾ ॥ ೩೯ ॥ ತನುರುಚಿ
ತಕಾಮುಸವರ್ರುಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುತಿಪತನುವಿರ್ಡೆಂತುಗೈಯ್ಯುನೋ। ಯೆನು
ತಲೆಣಿಸುವರಕಣ್ಮನವಕ್ಕೈಕರ್ಗೊಳ್ವೆನೆಂದುನೂತನಕಾಯುದೇ॥ ವಿನುತಷೋ
ಡಶಕಳಾಪುರುಷಾಕೃತಿಯುನಾಂತು । ಮಿನುಗುತಿಪಮೈಸಿರಿಯುಸೌಂದರಿಯು
ಸೊಬಗಿನೆ। ವ್ವನರೂಪುಪ್ರೌಢಿಯಿಂಪರಿಪರಿಯುವಸ್ತ್ರನಾಭರಣಾಲಂಕಾರದಿಂ
ದೇ ॥ ೪೦ ॥ ಕೋಟಿಶಸಿಸತ್ಕಳೆಯುಕೋಟಿಭಾಸ್ಕರನಪ್ರಭೆ। ಕೋಟಿಮಣಿ
ಕ್ಯದ್ಯುತಿಕೋಟಿಮಿಂಚಿನಪೊಳಪು । ಕೋಟಿಕಂದರ್ಪರನುಸೋಲಿಸುವಪ್ರೊ
ಸವರೆಯುವಪಕೆತ್ರಕ್ಕತಿಚೆಲುವನಾ ॥ ವಿಾಟೆನಿಪಮೈಸಿರಿಯೊಳ್ಳೈದಿಮಲಗಿರ್ದ
ವ । ದಾಟಿಯುಳಸ್ವಪ್ನದೊಳುಸುಳಿಯೆಕಾಣುತ್ತಲಾ । ಪಾಟಲಸುಗಂಧಿಯು
ಳಕಂಗಳಿಗೆಕಾಲಮೇಘವಬಳ್ಳಿಸೌಧಾಮಿನೀ ॥ ೪೧ ॥ ಪೊಳೆದುಮುಡಗದಲ
ಪುರುಷಾಕೃತಿಯುತಾಳಿಪ್ರ । ಜ್ವಳಿಸಂತೆತನುಕಾಂತಿಯಿಂದನಿಂದಿರಲುಯೂ ।
ಲಲನೆಯುಳಕಣ್ಮನದಿಯುತಿಭ್ರಮಣೆಮುಸುಗಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಗತೆಂದುಯೆಚ್ಚರುತ್ತ
ನಿಳಿನಾಸ್ತ್ರಸನ್ನಿಭನೋಡಿದಿಂ ಮನೆಯಿದ್ದು । ಘಳಲನೆಪಾದಾಬ್ಜಕೆರಗಲವ
ಪಿಡಿಪೆತ್ತಿಶಳೆದುಬಿಗಿವಪ್ಪಪರಿಯಾಂಕದೊಳು ಕೆಡಹಿಕರ್ಕಶಕುಚವನೆಡೆಯೊಳ
ಮರ್ಚೆ ॥ ೪೨ ॥ ಕನವಿಕಬರಿಯುಪಿಡಿದುಯುಘರಾಮೃತವಹೀರ್ದು । ಯಿರದ
ಬಾಯೊಳುಬಾಯುನಿಟ್ಟುಮುದ್ದಿಸುತಬಂ । ಧುರದತಾಣಮುನರಿದುಬಿಂಬಿಸುತ
ನಖಸತಿಯುದಂತಾಕ್ಷಮುನಿಡುತೇ ॥ ಪರಿಪರಿಯುಬಂಧಂಗಳಿಂದೆಕಳೆನೆಲದಾಣ।
ವರಿದುಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಮಿಸುವಂತೆಸುಖದೊರಲೂ । ತರುಣಿನಲ್ಲನತೋಳಿನಿಂದೆ
ತನ್ನಯತೊಳತಾನೆಪಂತವಿಕಚ್ಚುತ್ತೆ ॥ ೪೩ ॥ ತರ್ಕೆಯುಪಿಡಿದುತಾಡನವ
ಚಿಸುತ್ತಿರಲು । ಅಕ್ಕರಿಂಪೇಚ್ಚೆವಾತನಭುಜಗಳಿಂದುನಖ। ವಿಕ್ಕಿನತನ್ನಯು
ಕುಚನವಿರದೆಚೀವಲಿಯೆಕೊಳುತಪರವಶಾಬ್ಧಿಯುನುಮುಳಿಗೀ ॥ ಮಿಕ್ಕವಿಾ
ರುವಸುರತಸುಖವಸುಗ್ಗಿಯೊಳಿರಲು। ಕರ್ಕಳದಿನ್ವರ್ಜಿಪ್ಪೈಪ್ರಳುಕಿದ್ಝುಮ್ಮೈ
ರುತೆ । ವೃಕ್ಕಿಕಾಮನಕೆರೆಯುವಡಮಸರಿಯಲುಮುಚೇತನದಿಂದೆಕಣ್ಣುಚ್ಚು
ತೇ ॥ ೪೪ ॥ ಮರಳಿಯೆಚ್ಚತ್ತುಕಣ್ದೆರದುನೋಡಲುತನ್ನ । ಪರಿಸರಿಯುಸುರ
ತಪಿಂ ಮುಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿದಯುಸಮ । ಪ್ರಾಣನವೃಶ್ಯವಾಗಿರಲವನುಮರುಗುತ

ಕಾತರಿಕಳವಳಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ಯಿರದೆದ್ದುಕುಳಿತುನೋಡುತ್ತಕಾಣದಲೆಯಾ । ಪುರುಷನಂನೆನನೆನೆದುಪಂಬಲಿಸಲೊಡನೆಸ್ಮರ । ಬರದಿಪಂಚಲಬಾಣಗಳಪ್ರಯೋಗಿಸಲುವುರೆಮುಖ್ಯಸರ್ವಾಂಗವಮುಸುವವಾ ॥ ೪೫ ॥ ತಾಗಿಕಿಲಿಸಲುವಿರಹಾಗ್ನಿದಳ್ಳುರಿಪೇರ್ಚಿ । ಬೇಗೆಯಾವರಿಸಿತನುಬೆಂದುವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ । ಲೀಗೆನ್ನನೋಲಿಸಿಯವಗುಣವಪೂರಿಸದೆಮುನಿದುಪೋಗರುವೆಯೆನುತಲೀ ॥ ಸ್ವಾಗೆಗಂಗಳಿಸ್ವಪ್ನದೊಳುತೋರಿದಿದುದುಯೆಂಬುದಗತಿಳಿಯದಲೆನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಕಳವಳದಿ । ಪೋಗಿಬಯಲಪ್ಪೆಬರಿದೆರ್ಕವಾಗಲುನುಸುಳಪೋದನೆನುತಂಪುಡುಕುತೇ ॥ ೪೬ ॥ ಯಿರದೆದ್ದುಬಿಡುಮುಡಿಯುಕೇಶವೊಗಮಂಮುಸುಕಿ । ಸಿರಿಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಶರಗೆಳೆವುತಿರೆಸ್ವೈರಿಸದೆ । ತರುಣಿವ್ಯಾಕುಳದಿತತ್ತರಿಸುತ್ತಪೋಗಿಮನೆಕೋಣೆಕೋಣೆಗಳಬಿಡದೇ ॥ ಅರಸಿಕಾಣದಲೆಕಾತುರದಿಂದಕಾಮನುರಿ। ಜ್ವರವಡಸಿದಂಗದಿಂಮಂತ್ರಿಜೆಯುಮಲಗಿರ್ಪ । ಪರಿಯಿಂಕದೆಡೆಗೈದಿಯನ್ನನೊಂಚಿಸಿಯೆಗಲಿಬಂದಿಲ್ಲಿಪವಡಿಸುವರೇ ॥ ೪೭ ॥ ಯೆನುತದೊಪ್ಪನೆವ್ಯಾಲೆಕೆಡೆದುಪಿಗಿದಪ್ಪಲಾ । ವನುತೆವುರಿಯೊಳೆಳುಬಿದ್ದಶಲಭನಂದದಿಬಿಡಿದು । ತನುಬೇಯ್ಯೆತವಕದಿಂದೆದ್ದುಬಲುಹಿಂದತೆಕ್ಕೆಯನುಬಿಡಿಸುತ್ತಭಯದಿಲೀ॥ ಘನಭೂತಪೈಶಾಚಿಯೋಯೆಂದುಬೆದರ್ದುಮೆ । ಲ್ಲನೆವಿಚಾರಿಸಿಯರಿದುನುಡಿಸಿದೊಡೆನುಡಿಯದೆತನೆತನಗೆಕರಚರಣನೊಪ್ಪಡಸಿ ವಿರಹತಾಪದಿ ನೆಲದೊಳಂಕೆಡರುತೇ ॥ ೪೮ ॥ ಲಲನೆವ್ಯಾಕುಳದಿತನುಮರದುಮಿಸುಗದೆಯಿರಲು । ಕೆಳದಿಕಂಗೆಟ್ಟುಕರಚರಣಗಳನುಮುರುಕೊಳುತ । ಘಳಿಲನೆಯೆದ್ದುಮಂಚಮನಿಳಿದುಬಂದುನೋಡುತ್ತಾವುದೆಂದರಿಯದೇ ॥ ಬಲುಭೂತಸೋಂಕಿತೋಗ್ರಹದಚೇಷ್ಟೆಯೋಪೈತ್ಯತಲೆಗಡರ್ದುದೋ ಮಿತ್ರೆಯೇನಪ್ಪಳೋಯನುತ । ಪಲಿದಗುರುವಿತ್ತೋಪದೇಶಮಂತ್ರವಲಿಮಂತ್ರಿಸಿಭಸಿತಮಂಧರಿಸುತೇ ॥ ೪೯ ॥ ಕಣ್ಣೊಳಂಕಸಬೀಳೆಗುಥವನೂದಿದವಾಳ್ಕೆ । ಪೆಣ್ಣುನಾನೊಪಶಾಂತಿಯಗೈಯ್ಯೆತಿಳಿಯುದಾ । ಕಸ್ನಿಕಿಗೆತೊಡರ್ದಸ್ಮರಗ್ರಹವುಬಯಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಗೆಶಮನವುಹದೇ॥ ಯಿನ್ನೆಂತುಗೈಯ್ಯನೆನುತೆದೆಯುಬುಸುರಹೊಯ್ದುಕೊಳು। ತನ್ನಯುಗುಂದಿಪಾದಿಯುರನೆಬ್ಬಿಸಿಸರೆದು । ಸನ್ನಿಯಾವರಿಸಿತೋಜ್ವರದಯನುತಾಸಪ್ನೋಕನಸಿನೋತ್ತರದಬೆಯಪ್ರೋ ॥ ೫೦ ॥ ಯೆನುತಲಪದೊಳೋಪ್ರನೆಲಿಜಾಣೆಬಂದುದಾ । ತನುಪರೀಕ್ಷೆಯಮಾಳ್ಪೆನೆಂದವಳೆವೃದುಪಾಣಿ । ವನಜಮಂಪಿಡಿಯಿಗೆಲಬೆಂದತರೆಯನಕೆಂಡಮುಟ್ಟಿದಂದದಿಕರಗಳಾ ॥ ಕೊ

ನೆಜೆರಳ್ಗಳುರೆವೆಂದುಗುಳ್ಳಿಮುಯ್ಯುವಾಗಲು । ವನುತೆನೆರೆತಿಳಿದಾವಗ್ರಪರೋ
ಗತಃನಲ್ಲ । ಮನಸಿಜನಪಂಚಬಾಣಗಳುರಿಯು ಯಿವಳಸರ್ವಾಂಗವಾವರಿಸಿ
ರ್ಪುದಾ ॥ ೫೧ ॥ ವಿಷುನಾವಮುಮೌಷುಧಿಗೆಮಾಣುವದಲ್ಲ। ವಿಧಿವಿಧಾನ
ದಲಿಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂಗೈದು ಸುದತಿಯಳತನುವಿನಸುತಾಪತವಿಸುವಬನ್ನಿರೆ
ನುತೊಂದುಪಚ್ಚಡವನೂ ॥ ವೃದಕವಿತೋಯ್ದುತಮ್ಮಯ ಕರಗಳಿನಿತು
ಸೋಂಕದವಾಳ್ಕೆಯಿಂದೊದ್ದೆವಸ್ತ್ರಮಂಪಾಸಿಯಾ । ಪದುಮವದನೆಯವು
ಸುಸಿಧಾನವಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆತನ್ನಸ್ವರ್ನದಚೊಂಬೆಯಾ ॥ ೫೨ ॥ ಸೋಂಕಿ
ಸೋಂಕದಪಿಡಿದುಯೆತ್ತುವಂದದಿನೆಗಹಿ। ಪಂಕಜಸುಗಂಧಿಯವುಮುಪರೊಳಂ
ಮಡುಗಿತ । ಮಕರಂಗಳಿಂದನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂಪಿಡಿದೋಯ್ದುವೃಪವನದತಂಗೊ
ಳಲಿನಾ॥ ಪಂಕರುಹಸೌರುಭ್ಯವೆರಸುರ್ಕಿಪರಿವಮೃಗಾಂಕಕಾಂತಶಿಲೆಯಕ್ರಾ
ಉುವೆಯಜಲದೊಳವ । ಳಂಕಾಲ್ಗಳೆರಡನೆನೆದ್ದಲುಕಾಯ್ದುಕಾರ್ಜೋನ್ನಸೀ
ರೊಳದ್ದಿದವಾಳ್ಕೆಯಿಂ ॥ ೫೩ ॥ ಪೊಗೆವೆರಸಿಚುಯಿಚುರ್ರೆಂದುಘುಳಿಘುಳಿಸಿ
ಗು । ಳ್ಳಿಗಳೊಗೆದುಕಡುಗಾಯ್ದತಜ್ಜಲಂಪರಿದೈದಿಪೊಗರೊಡೆದು। ಜೆಳವಯ
ಳವಾಳೆಪೂಗಿಡಚಯುಕ್ಕಾವರಿಸಿತರಗಾಗಲೂ ॥ ಮುಗುದೆಯಳಸಂತಾಪಕಮ
ನವಾಗದೆಃಿರಲು । ಚಿಗುರ್ನಕೋಮಲರಸಾಲದಮುರನಯತಿನೆಳಲೊ । ಳ
ಗೆಸಣ್ಣಮಳಲವೇದಿಕೆಗೈದುಭಾವಂನದುವಕದಿಂಚಳೆಯುವೈದಾ ॥ ೫೪ ॥
ಚೂತಕೋಮಲತಳಿರ್ಗಳಿಂದೆಪಾಸಿಕೆಗೈದು । ಸ್ವೇತಾಂಬರವತೊಯ್ದುಬಾ
ಸಣಿಸಿಯರೆವಿರಿದ। ನೂತನಸುಜಾಜಿಪ್ರಸೂನಮತಿದಟ್ಟದಿಂವರಪಿಥಾಮ್ರಾಂ
ಬರವನೂ ॥ ಸೀತಳೋದಕದೊಳಂತೊಯ್ದುಂಮದರಮ್ಯೇಲೆ । ಪ್ರೋತುವಾ
ಸಿಕೆಗೈದುಮಲಗಿಸುತೆಶ್ರೀಗಂಧ । ವಾತಳೋಧರಿಯುಸರ್ವಾಂಗದೊಳುವ್ರಸಿ
ಹಿಮಚೂರ್ನವಕ್ಷಸ್ಥಲದೊಳೊ ॥ ೫೫ ॥ ಪೊಟ್ಟದಟ್ಟದಲಿಲಾಮಂಚಪರಿ
ಮಳದಾಲಿ। ವಟ್ಟಸಿಲನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂನಿಂದುಮಣಿಕಟಕವಿಸ್ಫುರವಕರಗಳಿ। ।
ಬೀಸುತಿರೆಪುಷ್ಪಚಯುಕಂಪುತಂಪಾವರಿಸಲಾ। ಆಷ್ಟರೊಳುತುಂಬರ್ಘೋಂ
ಕರಿಸಲೆಡನಿರದೆಪರ ಭಿಟ್ಟಗಳುಸರಗೈಯ್ಯೆಗಿಳಿಗಣದಮಧುರನುಡಿದ್ರುಕಷ್ಟ
ಕಾಮನವೀರಭಟರುಗಳೆಜೊಬ್ಬೆಯುಬ್ಬರರವದಿಮುವಳಬಿಡದೇ ॥ ೫೬ ॥
ಮುತ್ತಿಮುಬಿದೊತ್ತಿವತ್ತರಗೊಳಿಸುತಿರಲವಳೆ । ಚಿತ್ತದೊಳುಬೆದರಿತನುಕಂ
ಪಿಸುತೆವಿರಹಾಗ್ನಿ । ಪೊತ್ತಿದಳ್ಳುರಿಪೇರ್ಚಿವಪುವನಾವರಿಸಲರೆಜೆಂದುಜೇಗುದಿ
ಗೊಳುತಿರೇ ॥ ಮತ್ತೆಪಾಸಿನತಳಿರುಪುಷ್ಪಚಯುಮುರುಟಿವೈ । ಯ್ಯೊತ್ತಿ

ಸೂಜಿಗಳಸೂರ್ಚಿಡತೆರದಿಯುಳ್ಳಿರಿಯೆ। ಚಿತ್ತಭವನಟ್ಟಳಿಗೆಯೂರಲಾರದೆಕು
ವರಿ। ಸಿಡಿಮಿಡಿಯುಗೊಂಬುತಿರಲು ॥೫೭॥ ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಸಹಕಳವಿಳಾಸಿರೆಲ್ಲ।
ಪರಿಪರಿಯುಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಮಂಗೈವುತಿರೆ। ತರುಣಿಯುಳಗದರಿಂದಲುತ್ಕೃಷ್ಟ
ತಾಪವೆಗ್ಗಳಿಸಿಮಿಡುಮಿಡುಕುತ್ತಲೀ॥ ಪರಿತಾಪವೇರ್ಚೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಡಿದುಬಾಯಿಬಿ
ಡುತಲಿರೆ। ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಕರಟಿರಳುಂಗಳಮುರುಕೊಳುತ। ಪರಿಚರಿಯನಾ
ರಯುಳವಡನೆಪಾಸಿಕೆಸಹಿತಪಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಚಂದ್ರ ॥ ೫೮ ॥ ಕಾಂತ
ಶಿಲೆಸೋಪಾನದಿಂ ಮೆರವತಿಳಿಗೊಳಲಿ। ಗಂತೆಂದುಪಾಸಿತೆಗೆಯುಗದೊದ್ದೇವ
ಸ್ತ್ರದಿಂ। ದಂತೋಳ್ಗಳಿರಡನಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿಪಿದುಶೈತ್ಯೋದಕದಿಕಂಠಪ್ರೋಸರ್ಗ॥
ಕಾಂತೆಯುಳನೆದ್ದ ದ್ವಿಗುಣವುತಿರೆ ತಜ್ಜಲಂ। ಮುಂತೆಕಡುಗಾಯ್ದುಕ್ಕುತಿರಲುಜ
ಲಚರನಿಚಯ। ತಂತಮಗೆಸಿಡಿಮಿಡಿಯುಗೊಂಬುತಿರೆಕಡೆದೆಗಡುನೆನೆದವಸ್ತ್ರ
ವಬಿಡಿಸುತೇ ॥ ೫೯ ॥ ಮಿರುಪದಿವ್ಯಾಂಬರವನುಡಿಸಿಕಂಚುಕದೊಡಿಸಿ।
ಯಿರದೆತಂಣಳಲಿನಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತವಕದಿಂ। ಪರಮಶೈತ್ಯೋದಕದಿಮೊಗದೊಳ
ಸಿಭಸಿತವನುಧರಿಸಿವಿನಯದಿಂಪರಿಪರೀ॥ ತ್ವರಿತತಂಪಿನವಿಮಳಮಧುರವಕು
ಡಿಸಿಕ। ರ್ಪೂರವೆರೆದತಾಂಬೂಲಕಬಳಮನಿತ್ತುವುದ। ಚರಿಸುತ್ತವಲವಿ
ನಿಂಸಸ್ಮಿತ್ರನುಡಿಸೆಚೇತರಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆಕಣ್ಗಳಾ ॥ ೬೦ ॥ ತೆರೆದುಚಿತ್ರಿಯುಳಮೊ
ಗಮನೋಡೆಸಂತಸದಿ। ಕರಗಳಿಂಮಸ್ತಕವಪಿಡಿದುಮುಂದಾಡಿಕು। ಸ್ತ್ರಿ
ಸುತ್ತಲಿಂತಿಸಂತಾಪದಂತಸ್ತ್ರವೆಂನೋಡನೆಮಾಜದೆಪೇಳೆನೇ॥ ಕರೆನಬಲ್ಲೀಸ
ಗೆಯುಬಿಸಿಲಿನಿಂದಳವಳಿದು। ಮೆರೆವಕೋಮಲರಸಾಲದತಳಿರಿನಂತೆವ್ಯದು।
ಕರಕರೀರವಕಳೆಯುಗುಂದಿಪ್ರೋಗಿವದಯಾನನವಿಬಿಸಿಸುಯಿಲ್ಲದೆವುತೇ॥೬೧॥
ತರುಣಿನೀಂಗಿದತುಟಿಯೆರಸವರತದಂತದ್ರವದರಿಯುದಿಪಜಿಂಹ್ವೆತೇಲ್ಗೊಟದಿಂ
ಮೆಲ್ಲನೆ। ತೆರೆದುಚಾಯುನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖಿಯೊಡನೇಯಿಂತೆಂದಳತಿವಿನಯ
ದಿಂದೇ॥ ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಲಿದುಬೆಸನಿತ್ತಂತೆಯುಮಳಸೌಂ। ದರದಯೌವ್ವನ
ಕಳಾಪ್ರೌಢವಿಧಕುಶಲಯುತ। ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮೋತ್ತಮನಾವದೇಶ
ವಾಳುವಘೋರೆಯುಸತ್ಪುತ್ರನೋ ॥ ೬೨ ॥ ಸಕ್ಕರೆಯುವಿಲ್ಲನತಿಚಲುವಬಣ್ಣಿ
ಸುತಿಪದು। ಅಕ್ಕರಿಂದವನಕಂಡವರಲ್ಲನುತ್ತರ್ಗಲೋ। ಕಕ್ಕೆತನ್ನ ಮಳಸ್ವ
ರೂಪಮಂತೋರಲ್ಕೈತಂದಗಣಿತಿಯುಲ್ಲದೇ ಮಿಕ್ಕನರಸುರಪುರುಷರೊಳುಪು
ಡುಕಲಿಂತನಂ। ಸಿಕ್ಕುವನೊ ಗನೋರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಕೈದಿಯುಸ್ವನು। ತೆಕ್ಕೆ
ಯಿಂದನುರ್ಗಪ್ಪಿಪರಿಪರಿಯುವಿನಿಯೋಕ್ತಿಯಿಂದೊಲಿಸಿರಮಿಸುತ್ತಲೀ॥ ನಿದ್ರೆ

ಯೋಕನಸೋಜಾಗ್ರವ್ರೋಕಾಣಿಸುರತಾಸ । ಮುದ್ರದೊಳಗೆನ್ನ ಮುಳಿಗಿ
ಸಿಯಿರಬೆಯುಸ್ವಗಲಿಯುಸ್ಪೃಶ್ಯವಾದ ಯಾತನಯುಂಶಿತೂರಸುರಗೊಲ್ಲಿಚ್ಛಿಗಾ
ನಾರದೆ ॥ ದ್ರೀಕತಾಪವಂದಿಂತಾಡೆಯಾಕಾಪು । ಸಪೃಶನಕರತಂದು
ತೋರದಿರೆಪೇಳುದೂ । ಪದ್ರಮಂತವಿಸಲಾರೆನುಯುಸುತತತ್ಸಖಿಯುಕಾಲ್ಗಳ
ಗೆಯುರಗಳೊಡನೇ ॥ ೬೪ ॥ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುರುಳ್ತಿಟ್ಟಿಬಗಿಬಿಪ್ಪಿಯುಮಗೊಲಿದು।
ವ್ಯಡನರಸಿಪೇಳ್ದಂತೆಸ್ವಪ್ನದೊಳುಸುಳಿದುನಿಂ । ನೋಡಗೂಡಿಪ್ರೇಡತತ್ಕಾಂ
ತತಾನಾವಲೋಕದೊಳಿರಲುನಾನುಪ್ರೋಗೀ । ಪುಡುಕಿಕೆರೆತಂಪುಸಂವರ್ಕ
ಮಂಗೈಸುವೆನು । ಬಿಡುನಿನ್ನ ಮನದನುತಾಪಮೆನುತಂಯುಭಯುಕೊಡುತಶಿ
ರ್ಷದಿಹಸ್ತವಿಟ್ಟುವ್ಯ್ರೆನೇವರಿಸಿಕುಸ್ತುಲಕುವರಿಯು ॥ ೬೫ ॥ ಮನ
ದೊಳುಚ್ಚ್ವಿಸಿತಸುತಾಪವಡಭಾಗ್ಯವೆ । ಲ್ಲಸುನುಯುದಿಸಾಗರಂಮೆಲ್ವರಿದ
ಮಾಳ್ಕಿಯಿಂ । ನನೆಗೋಲನುರಿಯುಶವುನವುನ್ನೆದಿಸಂತಸದಿವರಮಗೋವ್ಯ
ದೊಳಿನ್ನಯತಾ ॥ ಯಿನಿಯುನಂಕರತಂದುಪಡಗೂಡಿಸಲುಯುಮ್ಮ । ಜನಸಿಗಿ
ಮ್ಮಡೆಯಾತ್ಮಸಖಿಯುರೆಂಬುತಲಿದೆಶಾ । ಜನವೆಂಬವಾತೆಸತ್ಯಂಚಿಕ್ಕತನದಿಂ
ದಕೂಡಿಫಳಿಗೆಯುಯುಗಲದೇ ॥ ೬೬ ॥ ವ್ರಣಲುತಲುಯಿಡುತೊಡುತಯಾದಿ
ಪಾಡುತಪಡೆದ । ಜನನಿಯುನುಮರಸಿನಿನ್ನ ವರನೆಲ್ಲವತೊರೆದು । ತನಿಸೇಹ
ದಂದೆನ್ನ ಪ್ರೇಕ್ಷಣಿಯೆಜೀವಮಾಗಿಯಿಸೆನದಭಾಸಮರಿದೂ ॥ ವಿನಯುದಿಂಕರ
ದೊಯ್ಯುದ್ಪ್ರಮುಥಪತಿಯುಮಳೆಪದ । ವನಜಯುಗಸಂದರ್ಶನಂಗೈಸಿಕೈಲಭವೆ
ಯೆನುವ್ಯೊರಿಸಿಮತ್ಕಾತ್ಯುಮಗಜಾತೆಯೊಡನೆಬಿನ್ನಪಗೈದು ಜೆಸನವಡಸೀ ॥
೬೭ ॥ ಯನ್ನಚಿತ್ತೋಚಿತಂಗೈದೆ ಸೀನಲ್ಲದೆ ನಗ್ನಿನಾತ್ಮಸಖಿಯುರಾರಿಹ
ರುಯನಗಾ ಕಾಮ । ಸನ್ನಿಭನ ಪರಮಗೋಪ್ಯದಿಕರೆದುತಂದುಕೂಡಿಸಿವು
ಳುಹಿಕೊಂಬುದೆನುತೇ ॥ ಅನ್ಯರರಿಯದತೆರದಿಯೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಯತಿ । ದೈನ್ಯ
ದಿಂದವಳಕಾಲ್ಗೆರಗೆಪಿಡಿದೆತ್ತೆರಗಿ । ನಿನ್ನಸುಖನೀಕುರಿತಕಜ್ಜಮೆಯುನ್ನಕಜ್ಜ
ಮೆಯುನ್ನಕಜ್ಜಮದಲ್ಲವೇ ॥ ೬೮ ॥ ಭಾವಿಸಲುವೊಗವೆದಡುವಾಗಿತೊರಿ
ದೂಡೇನು । ಜೀವವಂದಂಗಂಡದೇರುಂಡನಂತೆವಾ । ಜೀವಸವೆನೀನುದೇವ
ವೆನಾನುಯಾತ್ಮಂಗೆತೃಪ್ತಿಯಾಗಲುಪಪ್ರವಿಗೇ ॥ ಯಾವಕೊರತೆಯುಮಿಲ್ಲದತಿ
ಪುಷ್ಟಿಗೊಂಬಂತೆನೀವಲ್ಲಭನವಡನೆಸುಖಿಸುವದೆಯುನಗೆಸುಖ । ವೀವಿಧಿಗೆನಾ
ನುಪ್ರಿಸಿವವಳೆಲ್ಲಮನದನಿಶ್ಚೈಸೆಂದುಯುಭಯುವಿತ್ತೂ ॥ ೬೯ ॥ ಮನ್ನಿಸುತ
ಪ್ರೀಣನನೇಳೆಂದುಕರೆಯಲುಸ್ವಷೆಂಯು । ತನ್ನಮನದನುತಾಪಮುಳಿದುಸಂತ

ಸವೆತ್ತು । ಚೆನ್ನಾಗಿಯೊತ್ತ್ರಸಖಿಯೊಡನೆಯಾಳಿಯುರ್ವೆರಸಿ । ನಿಜವಾಸಕ್ಕೈತರುತ್ತ್ಮೇ ॥ ಮುನ್ನಿನಂದದಿಮಲಗಲಾಗಚಿಂತಿಸಬೇಡ । ನಿನ್ನ ಮನದನ್ನ ಬಂದಪನೆನುತಪೇಳ್ವಂತೆ । ನನ್ನಿಯಿಂತಾಂಬ್ರಚೂಡಂಗಳುಂಕೂಗೆಬೆಳಗಾಗಲೈಯೆಂದಿನಂತೆ॥೨೦॥ ಯೇಳುತ್ತೆಬಹಿರಕರ್ಮವತೀರ್ಚಿತನಕದಿಂ । ಲೀಲೆಯಿಂದಂಗಮಜ್ಜನಗೈದುಧೌತಮುಂ ಆಳಿಯುರುತಂದಿಯ್ಯೆ ಬಿಳಪಡಿಸಿಪೂಜನಿಳಯಕ್ಕೈಬಿಶಿವಪೂಜೆಯಾ ॥ ಬಾಲೆವೆಣ್ಣುಗಳು ಯಿರ್ವರುಮಾಡಿಭೋಜನವ । ಸೀಲಸಮ್ಮಣಿಯರುಂಶಿವಗಿತ್ತುಸವಿದುತಾಂ। ಬೂಲಮಂಚರ್ದಿಸುತೆಯೆಂದಿನಂದದಿಬಾಳುತಿರ್ದರೆಲೆಪದ್ಮಗಂಧೀ॥೨೧॥ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ। ಮತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದಸುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಬಿದೊಡೆಪೇಳ್ವ ಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳೆ । ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸವಿ। ಕುಧರಜಾಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುಬಿಡದೇ ॥ ೨೨ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೬-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೫೦೩ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಚಿತ್ರರೇಖೆ ಅನಿರುದ್ಧನ ಕರತಂದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ವರಚಿತ್ರರೇಖೆತತ್ಸಖಿಗೆಯ ಭಯವನಿತ್ತುಮರುತಮಾರ್ಗದಿಗಮಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳುಮೂಲೋಕ । ತೆರುಗಿಚಿತ್ರದಪಟಗಳಂತೋರೆಕರಿತಪುರುಷನತಂದುಕೂಡಿಸಿದಳೂ ॥ ಪದಾ ॥ ಭವ್ಯೇಭತ್ವಕ್ಯೇಲಭವತಿಮಿರಭಾನುವಸು । ಕುದ್ರಾಜಕೋದಂಡದಂಡ ಧರದರ್ಪಹಾ । ಛಾದಿನಿದಲಿತಬಿದುರಸದಾಗತಿಸುವಫಕೇಶವಾಯು ಭುಗ್ವರವಿಭೂಷಾ ॥ ವಿದ್ರುತಾಶಕಲಹಿಮಭಾನುಭವ್ಯಕಪರ್ದ । ಕವೃಜಾರಾತಿವಹಮಿತ್ರಸ್ಪಟಿಕಸುಗಾತ್ರ । ಕ್ಷುದ್ರನಳಿನಾಸ್ತ್ರಶೋಷದತ್ರಿಣಪಹಪಯ । ಸಮುದ್ರನಾಮೇಶಪಾಹೀ ॥ ೧ ॥ ಶಿವನಮೂನಸಮಾರ್ಸವರ್ಧಧಿಸುಧಾಂಕುವೆ । ಶಿವನಮಳಕಣ್ಣು ಪುಣ್ಯದಹೊನ್ನಪುಥಳಿಯೆ । ಶಿವನಹೃತ್ಸರಸಿಯೊಳುಕ್ರೀಡಿಸುವರಾಜಹಂಸೆ ಯಿದಯುಸುವನರಾಸಿಯೇ ॥ ಶಿವನಂಗಭೂಜಮಪ್ಪಿದಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿಯೆ । ಶಿವನಶಯನಕೆತಕ್ಕವಿಮಳ ಮೃದುತಲ್ಪಮೆಶಿವಭಕ್ತಜನರಾತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿನಿಗಮಾತೀತೆ । ರಕ್ಷಿಸುಗೆ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀ ॥ ೨ ॥ ಯಲೆಕಾಂತನೀನೆನಗೆಪೇಳ್ವಸವಿಮಧುರನುಡಿ । ಲಲಿತಮೃದುರಸವನೇನೆಂದುಸುರ್ವೆತೆಂಗಾಯ । ಬಲುಹಿಂದಭಿನ್ನಿಸಿಳೆನೀರಸೇವಿಸಬೇಕು । ರಸದಾಳಿಕೆತ್ತಬೇಕೂ ॥ ವಲಿದುಪಿಂಡಲಿಬೇಕುಮಾವಣ್ಣುಬಾಳೆಪಣ್ಸುಲಿಯಬೇಕೊಡೆಯದೆಕೆತ್ತದೆಪಿಂಡದೇ । ಸುಲಿಯದೇದ್ರಾಕ್ಷಫಳವನ್ನು ಸವಿದದಂತಾಯ್ತು ವುಳಿದವೇಲ್ಲಥೆಯಪೇಳಾ ॥೩॥ ಮುಗುಧೆಯರತಲೆರನ್ನೆ ಕೇಳುಮನ್ನಿಸನರುಣೆ । ಪ್ರೊಗೆವರಿಯದೇಕಾಯ್ದುಬೆನಿಪಾಲಪಕ್ಷದಿಂ ।

ದೊಗೆಯವತಿತವಪಚೆಸದೆಪರಿಪಾಕ । ಪೆತ್ತಮಳಕಜ್ಜಾಯವಾ ॥ ಸೊಗಸಿ
ನಿಂದೊಬ್ಬುಳಿಸಿಸವಿಸವಿದುವ್ರಣಲುಜಂ । ಹ್ವಗಮಹಾಸುಸ್ವಾದಶೋರ್ಪಂ
ತೆನಿನ್ನಕಿವಿ। ಯುಗಳಗಳಿಗುಣ್ಣದಲೆಸಂತೃಪ್ತಿನೈದಿಪೇಂಕೇಳೆಲಗೆಕಂಬುಕಂ
ಕಂಠೀ ॥ ೪ ॥ ರಾಕೇಂದುಮುಖಿಯೆಲಾಲಿಸು ವೃಷೆಯುಯಾ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆ
ಯುರುಮಜ್ಜನಶಿವಾರ್ಚನಂಗೈವು । ತಾಕಳವಿಳಾಸಿಯರುಮೊಡುತಿಹಯೋ
ಗ್ಯೋಪ। ಚಾರಂಗಳಂಸುಖಸುತೇ॥ಆಕಾಂತೆನಂಪುಡುಕಪ್ರೇಪಡುಜ್ಜಾಗಿಸಿದಿ
ನ।ವ್ಯಾಕೆಕಡೆಗಾಣವೆನುತಂಘಳಿಗೆಯುಗವಾಗಿ। ನೂಕುತಿರ್ದರುಪೊತ್ತುಪ್ರೋ
ಗವೆಪಗಡೆಚತುರಂಗವಾಡುವನೆವಪೊಳೊ ॥ ೫ ॥ ಕನಸಿನಲಿಸುಳಿದಪುರುಷ
ನನೆನೆಯೆಬಂದುಕಂ । ಣಿನಮುಂದೆನಿಂದೊಲಾಗಲುಕಂಡುಯೆದ್ದುಭೋಂಕನೆ
ಬಯಲನಪ್ಪಿಬರುವಕೆಸಯೊಗಲುನಾಂಚುತಿರಲುಸನ್ಮಿತ್ರೆಯರಿದೂ ॥ ಮನ
ದೊಳಂನೆನಮುಭ್ರಮೆಗೊಂಡುನೀಂಬಳಲದಿರು । ದಿನಪನಸ್ತಮಿಸಲಾನ್ವೈದಖಿ
ಳಲೋಕಂಗ । ಳನುಪುಡುಕಿಯಲ್ಲಿರ್ಪಚೆಲ್ವಪುರುಷರಚಿತ್ರಪಟವನಿನಗೊಪ್ಪಿ
ಸುವೆನೂ ॥ ೬ ॥ ಅವರೊಳಂನಿನ್ನಕನಸಿತಿಬಂದುವಲಿಸಿದವ। ನಿವನೆಂದುಯ
ನಗೆಕುರುಪಂದೊರೆಮರಳ್ಳೈದಿ। ಜವದೊಳೆಂತಂದೀವನೆನುತತತ್ಸಮಯಸೈಪಿರಿ
ಸಲಾಸಮಯುವಲ್ಲಿ ॥ ಯುವತಿಪುರುಷನಬಯಸಿಬಾಯೊರುವವನರಿದು । ಯ
ವಳಸತ್ಕಾರ್ಯತನ್ನಿಂದತಡವಿದೆಯೆನುತ । ರವಿಯುಸ್ತಮಯುವಾಗಲವನರಥದ
ಶ್ವದಡಿಘೂಳಿಯನಲರ್ಚಪ್ರೊಣ್ಮೇ ॥ ೭ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರನಾತ್ಮಸುತೆಕರ್ನಿಕೆ
ಯುಪಾದರಪ। ದನುಮತವೆತಮ್ಮಕುಲಕಪಕೀರ್ತಿಜಾರಪುರುಷನನಬೆದಕಲಿ
ಪ್ರೋಪಮಂತ್ರಿಜೆಯುವಾರಿಗಡ್ಡಂಕಟ್ಟಿತಡವೆನೆನುತಾ ॥ ಮುನಿದುಮುಂಗಾಳರ
ಕ್ಕಸಿಯುವೊರವೆದ್ದಂತೆ । ತನತನಗಸಂಜಮುಬಾರ್ಪವರಿಸೆನಭದೇವಿ । ಘನ
ವಾರ್ಗದಿಂಪ್ರೋಪಚಿತ್ರೆಯಳತನುಸಿರಿಯನೋಡಲ್ಕೆವೈಗಣ್ಗಳಾ ॥ ೮ ॥ ಪ
ಡದಳೆಂಬಂತೆವ್ರಜುಗಣಗಗನಾಂಗಣದಿ।ಕಡುವಿರಾಜಿಸುತಿರೆತವೊಸುರನುನಕ್ಷ
ತ್ರ । ಮಡದಿಯುಪತನ್ನವಶವಾಗಿಹಶುಮುವರನಾಂಬಿಡದೆಯಾಳುವೆನೆನುತೇ॥
ಸಡಗರದೊಳೈದಿಯುವಗ್ರಹಿಸಿದನೊಯಂಬಂತೆ । ಯುಡಸಿಕತ್ತಲೆಮುಸುಗೆ ತ
ತ್ಸತಿಂಯುರನುಶರೆಯು । ಪಿಡಿದವನತಪ್ಪಳಸಹಿತವಾಗಿನುಂಗುವೆನೆನುತ್ತಲತಿಕೌ
ರ್ಯದಿಂದೇ ॥ ೯ ॥ ಕತ್ತಲೆಯುವೊತ್ತಮುಂಮುತ್ತುತ್ತಲೊಡನೆಹಿಮ । ಕೃತ್ತಿ
ಳೀಜೊನ್ನದಿಂಬೆಳಗುತ್ತೈತರಲುಮುದ। ವೆತ್ತುತತ್ಸಮಯದೊಳುವರಚಿತ್ರಲೇ
ಖೆವೃಷಪೇವಿಯುಳಕಾಣಬಪ್ರೋಲಿದಾ ॥ ಮತ್ತೆಮಜ್ಜನಲಿಂಗದಾರ್ಚನೆಗಳನ್ನು

ತೀ । ಜುರ್ನತ್ತಭೋಜನಗೈದುಸಜ್ಜೆವನೆಗೈದಿತ । ನ್ಮಿತ್ರಯುಳಪರಿಯಂಕ
ಮೃದುತಲ್ಪದಾಗ್ರಮುಲ । ಸಿಸಿಭೂತವೇತಾಳರಾ ॥೧೦॥ ವರದುರ್ಗಿಭೈರವಾ
ಶಾಕಿನೀಢಾಕಿನಿಯುನೆರೆಗ್ರಹಂಪೈಶಾಚಿಗಳನೋಂಕದಂತೆ । ಕಪಿವರವೀರ
ಭದ್ರಕವಚಮಂತ್ರವನುಯಭಿಮಂತ್ರಿಸುತೆಶ್ರೀಭಸಿತವಾ ॥ ತರುಣಿವೃಷ
ದೇವಿಯುಳಭಾಳದೊಳುಪೂರೈಸಿ । ಮರುಗದಿರುಯುಗಲಿಪ್ಪೋದಳುಯೆಂದುಸ್ವ
ಪ್ನದೊಳು । ನೆರೆದುಪ್ಪೋದವನಾವಲೋಕದೊಳಗಿರಲವನಚಿತ್ರಪಟಮಂತಿರು
ವೆನೂ ॥ ೧೧ ॥ ನೆನದಂಬಯುಲಭ್ರಮೆಗೊಂಡುಕಾತರಿಸಬಿರು । ಮನುಮ
ಥನುತಮ್ಮಬಲುಹಂಡೊರೆಶಿವಮಂತ್ರ । ವನುಸ್ಮರಿಸುಮರಿಯುದೇನಿನ್ನಸೊಂ
ಕಲುಯುಮ್ಮನೆನುತೇಬುದ್ಧಿಯನುಪೇಳೀ ॥ ಸನುಮತಗೊಳಿಸಿಪ್ಪೋರವಳೆಯು
ಡಾದೆಯುರುಗಳ । ದಿನಚರಿಯೋಳಿರಹೇಳಿಯುರುಯುರಿಯುದತೇದಿ । ತನಗೆ
ತನ್ನಮಳದುಗ್ಗರುಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯರೊಲಿದುಪದೇಶಗೈದಾ ॥ ೧೨ ॥
ಅಸುರವಾ [illegible]ಂತ್ರಮುಂಜಪಿಸಿಫಣೆಯೊಳಂ । ಭಸಿತಮನುಧರಿಸಿಬಿಗ್ಬಂಧ
ನಂಗಳಗೈದು । ಶಶಿಯುಮಂಡಲಕೆಕಾವಳಗೈಸಿಗ್ರಹಗಣರಕಂಗಳಿಗೆಜವೆಬಾ
ದಿಯೂ ॥ ಸಸಿನೆಚೆಲ್ಲುತದುರ್ಗಿಭೈರವರಬಲಗೊಂಡು । ವಶವಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ
ಕರ್ತುಗಣನಾಯಕನ । ವಸೆದುನಾಯಾಬೇಳುವೆಯಂತಳೆದುಸರ್ವಪೈಶಾಚ
ಶಾಕಿನಿನಿಚಯುಕೇ ॥ ೧೩ ॥ ವೃಟ್ಟುಕಾಳಾಂಬರವಕಾಸೆಯುನುಬಿಗಿದುಯುಕ
ಟನಮರಿಚುತಮೆಲುದನುಬಂಧಿಸಿತಲೆಗೆ । ಬಟ್ಟತರಮುಸಿಯುಗುಳ್ಳಿಯುಲಕ್ಕಣಿ
ಕೆಬಿಳಿಯುವತ್ರಂಗಳನ್ನುಪಿಡಿದೂ ॥ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಕರದಿಗೆಯುನುಕೋರಲಿಗೆ
ಹಾತ್ತ । ಗಟ್ಟಮೂಲೋಕದವರುಗಳಮರವೆಯುತಿಲಕ । ವಿಟ್ಟುಫಣೆಯೊಳು
ಗಗನಪಥಮುಡರ್ದನೆಗದುಮನೋಗಮನದಿಂವೇತಾಳವಾ ॥ ೧೪ ॥ ಬಗದು
ವಳಪ್ರೊಕ್ಕುಯಲ್ಲಿರ್ದಸುರಪ್ರುರುಷರನು । ದೃಗಯುಗಳದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸಿಮನಸೆ
ಬಾರದಿರೆ । ನೆಗದುಸ್ವರ್ಗದಿದಿಕ್ಪುರಗಳನುಪ್ರೊಕ್ಕರಿಸಿತನ್ನಸನ್ಮಿತ್ರಯುಳ
ನಾ ॥ ಸೊಗಬಿಂದನೆರೆವಸಮುಕಾಂತರನುಕಾಣದೆ । ಮುಗುಳ್ದುಬಪ್ಪನ್ನದೇಶ
ದರಾಜಪುತ್ರರೊಳು । ಮಿಗೆರೂಪುಯುವ್ವನಾನ್ವಿತರುಗಳಕೆಲರಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂ
ಡುಯುಕುವರಿಗೇ ॥ ೧೫ ॥ ವರೆಯೊಗರೆಂದೆಸಿಗಗನಮಾರ್ಗದಿಪ್ಪೋಗು ।
ತಿರೆಪ್ರೊಕ್ಕ್ರ , ಗಜತುರುಗವ್ಯಾಘ್ರಭಲ್ಲುಕವನಚರರವನದಿಮೆರೆವಪೈಶಾಚಗ
ಣನೆರೆದುಕುವರಿಯುಳನೋಡಿಬರುತೇ ॥ ಕರದಿಪೇರ್ಕ್ಯಗಳಪಿಡಿದುದೌಂ
ಷ್ಟ್ರನನವ । ತೆರೆದುಕೆಂಜುರಿಗಣ್ಗಳಂಬಿಡುತೆಕರಘೋಕರವಿಬಂದುದಾರವಾ

ರದಿನಿಂದುಬೆದರಿಸಲುಭೀತಿಗೊಳದೇ ॥ ೧೬ ॥ ವರಭಸಿತಮುಮನುಯಭಿ
ಮಂತ್ರಿಸುತತಳೆಯಲವು । ಕರಬೆದರಿಪಥವನೀಯ್ಯಲುಪೋಗುತನ್ನೆನಡು ।
ಅರಸಿದನುಸಕಲಲೋಕವದೆಸೆಯದೇಶಗಳನಗರಪಟ್ಟಣಪುರಗಳಾ ॥ ವರೆಗಾ
ಣೆನೆಮ್ಮಕುವರಿಗೆತಕ್ಕಪುರುಷನೆಂ । ದರಿದುಯತಿದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಯೆಂಜನ
ವನುಕರ । ಕೊರದವೆಯುನಿಡದೆನಿಟ್ಟಿಸಲಬ್ಧಿಮಧ್ಯದೊಳು । ಕಡುಭೀಕರದ
ಕೋಂಟೆಯಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾಮಯದಿಕಂಗೊಳಿಸುತಿರೆ ।
ಸೂಟಿಯಿನ್ನೆನಡುವಾತ್ರಿದಿ ಪೋಗಿಕರಥಿಯದಾಟಿ ಸಾರದಿನಿಂದುಕಂಡಳ್ಳಾ
ದ್ವಾರಾವತಿದುರ್ಗದತಿಶಯುವನಾ ॥ ಕೀಟಮಶಕಮನರ್ಮಣುರೇಣುವೊದಲಾ
ದಿಗಳು । ತಾಪಿಸಲುಕತ್ತರಿಪಕ್ಷ್ರುರಧಾರೆಯಚಕ್ರರಾಟಳವಕುಂಭಕಾರನತಿ
ಗುರಿಗಳವಿಕ್ಕತಿರುಗುತಿರೆನಾನಾವಿಧಧಾ ॥ ೧೮ ॥ ಕುಟಿಲಮಾಯಾಮಂತ್ರ
ಚಯುವೊಂದುಕೋಟೆಯುಂ । ಪರಿಸಿಬರುಭೂತಮಂಬಿಡಲವಂತಡೆಯದೆ ।
ಸಟೆಯಾಗಿಸಾರಲಮ್ಮದೆದೂರವಾಗಿರಲುತಮ್ಮಗುರುಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯ ॥ ಥಿ
ಟದಿವುಪದೇಶಿಸಿದವೈಷ್ಣವಸುಮಂತ್ರಮಂ । ಚಟುಲಲೋಚನೆಚಿತ್ರಲೇಖೆ
ಜಪಿಸಲುಚಕ್ರ । ಪಟುವೆತ್ತುತಿರುಗುವದನುಳಿದುನಿಲ್ಲಲುಮದನುದಾಂಟ್ಯಿದಿ
ಯೊಕ್ಷಿಸುತಿರೇ ॥ ೧೯ ॥ ಸುತ್ತೇಳುಪೊನ್ನಮಯುಪ್ರಕಾಕಾರಯಾಗ್ರದಲಿ ।
ಮುತ್ತಿನುರೆಕೆಸೆಯುಯಾಳ್ವೇರಯುನುಸೋಪಾನ। ಪತ್ತಿಶತಕೋಟಿಕೈಪಂಜು
ಗಳಬೆಳಗಿನಿಂಕಾಳೆತಮ್ಮಟವಗಣಿತಾ ॥ ಬಿತ್ತರದವುದ್ಘೋಷದೊಡನಥಟಪಟು
ಭಟರು । ವೊತ್ತವೊತ್ತದಿಪರಾಕೆನುತಲಿಯಲಂಗದಿರು। ಗುತ್ತಲತಿಜಾಗ್ರದಿಂ
ಬಳಸಿಬರ್ಪವರಕಂಗಳಿಗೆಕಾವಳವಗವಿಸೀ ॥ ೨೦ ॥ ಪರಮಯದೃಶ್ಯದಿಂವಳ
ಪೊಕ್ಕುಯಲ್ಲಿರ್ಪ । ವರಯಾದವನೃಪರಕುವರರೊಳಗತಿಚಲುವ । ಪುರುಷರು
ಗಳನ್ನುಲೇಖನೆಗೈದುಕೊಂಡುಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದಬಲರಾಮನಾ ॥ ಮೆರೆವಮಂದಿರವ
ನುರೆಪೊಕ್ಕುಯಿಕ್ಷಿಸುತಸೌಂ। ದರನಹುದುಪ್ರಾಯವಿರಿದುದಾದುದಾಗಲಿಂ
ದಿರವೆರೇಖಿಸಕೊಂಡುಬಳಿಕದನುಪ್ರೊಂಟುಶ್ರೀರಾಜಗೃಹವನುಪೋಗುತ್ತಲೀ॥
೨೧ ॥ ಮೆರೆವಮಾಣಿಕ್ಯಮಯತಾಣಾದೀಪಿಗೆಬೆಳಗಿ । ನುರುತರದಮಣಿಖಚಿ
ತಪರಿಯಾಂಕದಾಗ್ರದೊಳು । ಪರಿಶೋಭಿಸುವಹಂಸತುಪ್ಪಳದವ್ರುದುತಲ್ಪದ
ಲ್ಲಿರುಕ್ಮಿಣಿಯುಸಹಿತಾ ॥ ಪುರುಷೋತ್ತಮನುಪರಮಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳುಮ
ಲ । ಗಿರಲುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನತಿಸೌಂದರಿಯುತನುಲತೆಯ । ತರುಣಿಯೀಕ್ಷಿಸಿಬಹಳ
ಹಿರದಲ್ಲಕಿರದಲ್ಲಸಮಪ್ರಾಯವಂತನೆನುತೇ ॥ ೨೨ ॥ ಯೆಲ್ಲಲೋಕಂಗಳೊಳ

ಗಿಹಪುರುಷರೊಳಗೆಯುತಿ । ಚಲ್ವನೀತನಕಂಡೆನೆನುತಲತಿಸುರುಷದಿಂ। ನಲ್ಲೆ
ತವಕದಲಿಬರೆದಳುಚಿತ್ರಪಟವಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದಪೊರಮಡುತ್ತೇ ॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಪುಡುಕಿ
ಮತ್ತೊಂದುಸಜ್ಜಾಗೃಹನ । ನಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಲೊಳಪೊಗಲುರತ್ನಪ್ರಭೆಯು
ಸಲ್ಲಲಿತ । ಬೆಳಗಿನಲಿಶಕುನಿಪರಿಯೊಂಕಮೃದುವಾಸಿಕೆಯಮೇಲೆವಲವಿಂ ॥
೨೩ ॥ ಕ್ಷಿತಿಮೂರುಲೋಕದಾಸತಿಯರಸಿ। ರತಿದೇವಿಯಳಬಲದನುಜ್ಜೋ
ಳವಮ್ಯಾಲೆತಾ । ನತಿಶಯವಿಸಿರಿದಲೆಯನಿಟ್ಟುತನ್ನೆಡದೊಳನವಳನುಡಿಡಲಿಗೆ
ಸೂರ್ಚೆ ॥ ಶತಪತ್ರಕೊರಕೋರೋಜಗಳತನ್ನುರದಿ। ಮಿತದಿಂದಲಮರ್ಚೆಪ್ರೊ
ಜ್ವಬ್ಬರ್ಚುತಕ್ಕೈಸಿ ॥ ತಥವಣೆಗಳೆರಡರೊಪ್ಪಗಂಯಾಗಿನೆರೆಪ್ರೋಲ್ಲುತ್ತಸುಖ
ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರೆಲವರನಾ ॥ ೨೪ ॥ ಪರಪುರುಷನತಿಚೆಲ್ವನಂನೋಡಿಪತಿವ್ರತ
ದ। ತರುಣಿಯರುಮಾದೊಡಂಮನದಿಭ್ರಮೆಗೊಂಡವನ। ತಿರುತಿರುಗಿಯೊಕ್ಷಿ
ಸುತಕಾತುರಂಗೊಳುತಿಪರುಸಾಕಾರಭಾವಭವನಾ ॥ ಪರಮಸೌಂದರವಕಾ
ಣುತ್ತಕಾತುರಗೊಳದ । ತರುಣಿಯಾವಳುಮೂರುಲೋಕದೊಳುಯಿಚಿತ್ರ।
ತ್ವರಿತದಿಂಪ್ರೋಗಿಗಕ್ಕನೆನೋಡಲೊಡನೆಬಿಳ್ಮಗಿಲಮಧ್ಯದಿಮಿರುಗುವಾ॥೨೫॥
ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಾವರಸಿದಂತಾಗೆನೇತ್ರಂಗ। ಳಲ್ಲಿನೋಡುವಡೆಯುಸದಳವಾಗೆಕಂ
ಣ್ಮುಚ್ಚಿ । ತಲ್ಲಿತನ್ಮನದವಿಸ್ಮಯದೊರೆಕಾತುರಂಗೊಳದೆಯಾಘೋರಾಸ್ತ್ರ
ದಾ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಶಿವಮಂತ್ರಮಂಜಪಿಸಿತದ್ಹೃದಯ । ದಲ್ಲಿಡಿಳಸ್ಮರನಕಾವಳ
ವಶವರಿಸಿಬಗಡುನಲ್ಲೆಯಿಕ್ಷಿಸಿ ಮವನಯಂಗಮುಪಾಂಗಮಂತನ್ನೊಳಂಹರೆ
ಹೆಚ್ಚುತೇ ॥ ೨೬ ॥ ಯಿಮೂರುಲೋಕದೊಳಗಿಪುರುಷರತ್ನಸಿವ। ಯಿ
ಮಗನಪಡೆದಜನನಿಯುಯಂತಧನ್ಯಳೊ । ಭೂಮಿಗೆರಡನೆಕಾಮನಲ್ಲಡೇನರ
ನಲ್ಲಮೆನುತೆಸಂತಸದಳೆವೃತೇ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂನಮ್ಮಕುವರಿಗೆತಕ್ಕನಸುದರು
ದು । ಸೋಮನಕಳಾವತಂಸಿಯುಮಪ್ಪಸೌಂಧರದ। ಕಾಮಿನಿಯನಗಲೆಂತು
ಬಂದವನೋಬಾರನಿವಬಂದಡೇಂಸುಖಮಪ್ಪುದೇ ॥ ೨೭ ॥ ವಿನಯದೊರದು
ಮಕ್ಕಳಳ್ಳವನಮನೆಬಾರೆ । ವನುತೆಯಿರ್ದವನಗುಣಬ್ಯಾರೆಯೆಂದೀಯಿಳೆಯು ।
ಜನರಾಡುತಿಹವಾಕ್ಯವೇಸತ್ಯಯೇಕಾಕ್ಷಿಯಾಗದಾದನುಯನುತ್ತೇ ॥ ಮನದಿ
ಯೋಚಿಸಿಮವನಭಾವಚಿತ್ರಮನೊಲಿದು । ಘನಪ್ರಚುರಮಾಗಿಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂ
ಡುಮರಳಿಯಾಮನೆಯಪ್ರೊರಮಟ್ಟುಮಲ್ಲಿಂದ್ಯೈದಿ ಮತ್ತೊಂದುಕೋಣೆಯಂ
ಪ್ರೊಗಲಲ್ಲಿಯೇ ॥ ೨೮ ॥ ದೀಪವಿಲ್ಲದಲಿಮಾಣಿಕ್ಯಜೋತಿಸ್ಮಯದ। ದೀಪನದ
ಸುಪ್ರಭಾಪುಂಜದಿಂಬೆಳಪೇಕ್ಷು । ಚಾಪನಾತ್ಮಜನಾನಿರುದ್ಧಮಲಗಿರಲುಕಾ

ಣುತ್ತಲತಿಸಂತೋಷದೀ ॥ ಆಪದ್ಮವದನೆಯೊಡನಿರ್ದಪುರುಷನುಪ್ರಭೆಯು। ರೂಪವನೇಕಾಕಿಮತ್ಸಖಿಗೆತಕ್ಕವಾ್ರಣೋ। ನಹುವೀಮೂರುಲೋಕದೊಳ ಗಿಂತಚನ್ನಿಗಚೆಲ್ವಕ್ರೊಸಪರೆಯದಾ॥೧೯॥ಗಂಡುಸರನಾಕಾಣಲಿಲ್ಲಯೆನುತಂಬ ಳಿಯು। ಮಂಡಿಯೊಚನ್ನಾಗಿಮನನನುರೇಖೆಯೆನು। ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಸರ್ವವಯ್ಯ ದೊಳಿನಿತನುಭಿಯುಸವೆಯಿಲ್ಲನಭಾವಿಸೀ॥ ಕಂಡುಯುತಿಕುಶಲದಿಂಬರೆದುಚಿತ್ರ ದಪಟವ। ಕೊಂಡುತನ್ನೆನಹುವಾತ್ರದಿಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳು ತಂಡತಂಡದಿ ಮಿಂಚುಪೊಳೆವವೊಲ್ಸಿರಿಯುನೋರ್ವರಿಗೆಕಾಣಿಸದಂಡದೀ ॥ ೨೦ ॥ ಬಂಧು ರದರುಧಿರಾಂಕನಗರಮಧ್ಯದಿಜ್ವಲಿಸಿ। ಚಂದದಿಂಮೆರವಪೊಂಗೋಪುರದಮ ಣಿಖಚಿತಮಂದಿರವನಾರುಕಾಣದತೆರದಿವಳಿಪೊಗಲು ಸಖಿಬರ್ಪಬರವಹಾರೀ॥ ಯಿಂದುಮುಖಿಕಣ್ಣಿಗೆವೆಯಿಡದೆಯಿದ್ಧತಿಜಾಗ್ರ ದಿಂದತಳುವಾದುದಾವಾಗ ಬಂಪವಳೆನುತ। ವಾವಿಚಿಂತಿಸುತಿರುಗಿರುತೆನುತವಾಯುಸಂಚರಮಾಗಲ ದಕೇಳುತಾ ॥ ೨೧ ॥ ಚಕಿತಮೃಗಿಯಂತೆಮೊಗವೆತ್ತಿನಾಲ್ದೆಸೆನೋಡಿ। ಪ್ರ ಕಟದಿಂದೇನುವಂಕಾಣದೆಯುಳವಳಿಯೆ। ಮಕರಕೇತನನುಪ್ರತಪಣಿಸುತಿರೆತ ನ್ನಿತ್ರಿಯುಸುರ್ಪಂತೆಶಿವಮಂತ್ರದಾ ॥ ಶುಕವಾಣಿಮರಿಯದೆಸ್ಮರಿಸುತಿರಲಾ ಸಮಯ। ಸಖಿಚಿತ್ರಲೇಖೆಮುಗುಳೀನಾದಗೈಯುತೆ। ಸಿಖಿಗರಿಯುಗೆದ ರ್ದಂತೆಬಿಡುಗೇಶದೊನೆಮನೆಯೊಕ್ಕುಬರೆಕಾಣುತ್ತಲೀ ॥ ೨೨ ॥ ಶಸವತ ಜ್ಯೋತಿಕಳೆಗುಂದುತಿರೆತ್ತೈಲಮಂ। ಸಸಿನೆಯುರೆಯೆಲುಪಟುವನ್ನೆದಂತೆಕಮ ಲಚಯು। ಬಿಸಿಗಮ್ಮನುದಿಸಲುವಿಕಸನಮನ್ನೆದಿದೊಲುವೃಷೆಯತೃತ್ಕಮಲ ಮರಳೀ ॥ ವಸೆಮುಯತಿಸಂತೋಷದಿಂದೆನ್ನಬಿಗಿಯಪ್ಪೆ। ಶಶಿಮುಖಿಯಕು ಲ್ಪರಿಸಿತಾಂಕುಳಿತುಮಂತ್ರಿಜೆಯು। ವಸುಧೆಯೊಳೇಳುಲೋಕವಬೆದಕಿಬರ ತಂದಚಿತ್ರಪಟದಾಸುರಳಿಯಾ ॥ ೨೩ ॥ ಕರವಿತಾಪಿಡಿಮುದೀಪಗಳನತಿಪ್ರಟ ಗ್ಯಮು। ಸರವರಕುಮಾರಕರಚಿತ್ರವನುಪೊಂದೊಂದ। ತರುಣಿತೋರಲುನೋ ಡಿನೋಡಿದೇಸತ್ತುಮವರಲ್ಲದಿಲಿವರುಮುವನಾ ॥ ಚಣರಕ್ಷೆಯುಪೊಲರೇಕೆ ತೋರುತ್ತನೀ। ಬರಿದೆಬಳಲಿಸಬೇಡಸ್ವಪ್ನದೊಳುಯಿನ್ನನೋಡೆ। ವೆರೆದು ಪೋದವನರುಹಿನಚಿತ್ರಪಟವತೋರೆಂದೆರಗೆಪಿಡಿದೆತ್ತುತೇ ॥ ೨೪ ॥ ಲಲನೆಕು ದಿಗೊಳ್ಳದಿರುಯೆದನೋಡುನೋಡೆನುತೆ। ಬಲರಾಮನಮುಖಪಟಮಂತೋರ ಲೀಕ್ಷಿಸುತೆ। ವಲಿದಿವನವಂಶಸಂಭವನಾಗಬೇಕಾತನಲ್ಲವೆನೆಚಿತ್ರಲೇಖೆ ॥ ಬಳಿ ಕತೋರಿದಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನಪಟವ। ನಳಿನಾಕ್ಷಿನೋಡಿಸಂತಸವಟ್ಟು

ಯೊತನಾ । ವಲಿಮೆಪುತ್ರನೋಮೋಣುಪೌತ್ರನೋತತ್ಸಾಂಪ್ರದಾಯನಹು ದಾತನಲ್ಲಾ ॥ ೩೫ ॥ ಯೆನಲುಸಸುನಗುತಲಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಬಲಿದುಮುಸು ಮುಳನವಿಮಲಚಿತ್ರದಪಟವನಿಯ್ಯೆಭೊಂ । ಕನೆನೋಡೆವ್ಯೆಪುಳುಕಿಜುವ್ಮ್ರೇರಿ ಹೃದಯತಲ್ಲಣಗೊಳಲು ಶಿವಮಂತ್ರವಾ ॥ ವನುತೆಮರೆಯದೆಸ್ಮರಿಸಿತವಕ ವುಂತವಿಸುತ್ತೆ । ಘೆಹರುಷದಿಂದಭಾವಿಸಿನೋಡಿತಚ್ಚಯು । ಯಿನಿಯನಸ್ವ ರೂಪನಹುದೀತನೆಯಾತಯಾತನಯೊತನೀರ್ವರೊಳಗೇ ॥ ೩೬ ॥ ಪರಿಕಿಸ ಲುರಾಪುರೇಖೆಯೊಳೊಂದುಕುಂದಿಲ್ಲ । ಕಿರುವರೆಯನಾತಸಮಪ್ರಾಯಸ್ತ್ರ ನೀತನೆಂ । ದೊರಮಿತ್ರನುಡಿಯಲಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಕೇಳಿವರೆಗಾರ್ತಿಯಹು ಪೆನುತ್ತೆ ॥ ನೆರೆಮೆಚ್ಚಿನಸುನಗುತವೊಗವನೀಕ್ಷಿಸೆನಿನ್ನ । ಸರಿಯ್ಯೊರಿಗೆಯ ಪುರುಷನೀವಜವನೋಡೆಂದು । ಕರದಿಸುರಳಿಯುಬಿಚ್ಚಿತೋರಲದಭಾವಿಸುತ ಲಾವಾದಮುಸ್ತಕಾಂತಾ ॥ ೩೭ ॥ ಯಲ್ಲಾವವಯುವನಾರ್ಯೆದುಯಹುದೆಂದು ಮನವಲ್ಲಿತವಕಿಸುತಿರಲುಮಾರನಲರಂಬಯದೆ । ಯಲ್ಲಿನಾಂಟೆಸಲುಕಾತುರ ಪೇಚಿನವರವಶವಿಮವಳುತೋರಿದಚಿತ್ರನಾ ॥ ತಲ್ಲಣಿಗಿತೆಗಡುತನ್ನ ರಜಗಳೆನ ದರಕ್ಯೆ । ಯ್ಯಲ್ಲಿಗವಿುಸುತಲಮರ್ದಪ್ಪಿತಕ್ಯೆಸುತ್ತೆ । ನಲ್ಲೆವಳೆದೊಡೆಯುಗ ವತಳಿಕಿಸುತೆಬಿಗಿದುಬಾಯಿಗೆಬಾಯನಿಟ್ಟುಬಿಡದೇ ॥ ೩೮ ॥ ಚುಂಬಿಸುತೆ ಪರ್ಯಂಕದೊಳಮರ್ದಪ್ಪೊರಳ್ವುತ್ತಿರ । ಲಂಬರೆದಚಿತ್ರಪಟಪರಿದುತದೂ ಪುಬಯು । ಲಂಬರೆಯೆಕಾಣದೆಯುತ್ತಪ್ರೋದನೋಯುನುತವ್ಯಾಕುಲದಿಯೆ ದ್ದುಬಯಲಾ ॥ ತಾಂಬಿಡದೆಯಪ್ಪುತಿರಲರಿದು ಮಿತ್ರಯುಪಿಡಿದು । ನೀಂ ಬರಿದೆಚಿತ್ರದಪಟಮಂನೋಡಿಮಾರನೆಸಳೆಂಬಿಂಗೆಗುರಿಯುಹರೆಹರನನಾಮವಮ ರೆಯುದಿರುಸ್ಮರಿಸುನಿನ್ನಾಣ್ಮನಾ ॥ ೩೯ ॥ ಕನತರ್ದಘಳಿಗೆಮಾತ್ರದಿನಿನ್ನಮ ನವನಿ । ರ್ದಸುಪಂಚಾಕ್ಷರವಮರೆಯದಿರುಯುನುತಲಾ । ತರುಣಿಯುಳಬಿಗಿ ಯುಪ್ಪಿಜೋಳ್ಳೆಬಿವಸಗೊಳಿಸೆಶಿವಮುಂತ್ರಸ್ಮರಿಸಲೊಡನೇ ॥ ಸ್ಮರನೇಚ್ಚಬಾಣ ಮುರಿಶಮನವಾಗಲುಕಚಿವ । ನೊರವುತ್ರಿಖಳಪತಿಯುಸುತೆಯುನುನಿರೀಕ್ಷಿಸು ತ । ಬರೆದಳಂಭಾವಚಿತ್ರದೊಳಿನಿತುವಂಬಿಡದೆ । ಸಂಪೂರ್ಣಕಲೆನೆಲೆಗಳಾ ॥ ೪೦ ॥ ಯತಿಜಿತೇಂದ್ರುವಾಗಲವಳಪ್ರತಿಚಿತ್ರಪಟ । ದತಿಕಯುದಚೆಲುವಬ ಗದೀಕ್ಷಿಸಲುವಡನೆಮ । ನ್ಮಥನಪಂಚೆಸಳ್ಗಣೆಗೆಗುರಿಯಾಗಿವೋಹಬಲೆಯೊ ಳು ತೊಡರ್ದುಮಿಡುಕುವಂತೇ ॥ ಯತಿಚಿತ್ರದಿಂಬರೆದುಸುರುಳಿಸಿಪಿಡಿದು । ಧೃತಿಗುಂದದಿರುಮಂತ್ರಮರೆಯದಿರುದೆನುತಖಳೆ । ಸುತೆಗೆಬುದ್ಧಿಯುಪೇಳ

ಮನೆಯುಪ್ಪೊರಮಟ್ಟುಮನೋಗಮನದಿಂದ್ವಾರಾವತಿಯಾ ॥ ೪೧ ॥ ನಗರ
ಮಂಯುವೆಯಾವಮಾತ್ರದೊಳವಳಪ್ಪೊಕ್ಕು । ಖಗವಾಹನನವಿಮಳ ಪೌತ್ರಮ
ಲಗಿರ್ದಮನೆ । ಯೋಗುತಸಾರಮಸಾರ್ದುದೀಪಗಳವಜುಗ್ಯೆದುನಿದ್ರೆಗಳನು
ಯೊರ್ರೈವುತೇ ॥ ಮೃಗಮದಸುಗಂಧಗಂಧಿನಿನಿಂದುನೋಡುತಿರೆ । ಸೊಗಸು
ಸೌಂದರದಯೆಳಿವೆಣ್ಯೆದಿಸ್ವಪ್ನ ದೊಳುವಗೆಮಿಗೆಯುಸರಸದಿಂಸುರತಕ್ಕೆಬಾರೆಂ
ದುಕರವಿಡಿಮುಯುಳದೊಲಾಗೇ ॥ ೪೨ ॥ ಘಳಿಲನೆದ್ದೆಳ್ಬತ್ತು ಕುಳಿತುತವಕಿಸು
ತಿರಲ್ । ಲಲನೆಯಾಚಿತ್ರಪಟಮುಂಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂದೆತಾಂ । ನಿಲಿಸಿಮರೆಯದಲಿರ
ಲುಕಾಣುತ್ತಲವನುನಿತ್ಯದಿಬಂಡುಕನಸಿನಲ್ಲಿ ॥ ಸುಳಿದುರತಿಕೇಳಿಗೊದಗದೆ
ಪೋವಳಿಂದುಕೈಯ್ಯೊಳಗಾದಳೆನುತವ್ಯಾಕುಳದಿಂದಲದಪಿಡಿದು । ಕಳೆಮಂಚ
ದೊಳು ಕೆಡಹಿತೋಳು ತೊಡೆಗಳಲ್ಲಿಯುಮುರಿಸಿ ಬಿಗಿದುತಕ್ಕೈಸಲೂ ॥
೪೩ ॥ ಚಿತ್ರಪತ್ರಂಪರಿದುಚೂರುನೂರಾಗೆಶತ । ಪತ್ರನಯುನನವೊಮ್ಮೆವ್ಯಾ
ಕುಳವಿವಿಮಳವಸು । ಗಾತ್ರೈಕ್ಯವಶವಾಗಿಮಗುಳೆತಪ್ಪಿಸಿಯುತ್ತಪೋದಳೊಸ್ವ
ಪ್ನವಲ್ಲಾ ॥ ನೇತ್ರಕ್ಕೆಜಾಗ್ರದೊಳುತೋರಿಬಯುಲಾದುದುವಿ । ಚಿತ್ರಮೆನು
ತಮ್ಮನದಿಯಣಿಸುತಿರಲಾಮಂತ್ರಿ । ಪುತ್ರಿಮರೆಯೊಳುನಿಂದುಯಣನಿನ್ನಪ್ನ
ದಿಬರ್ದದಿಬರ್ದಸೌಂದರಿಯಳೂ ॥ ೪೪ ॥ ಯೂರೆನಲುಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಸು
ತೆಕನ್ನಿಕೆಯು । ಬ್ಯಾರೊಂದುಯುರಮನೆಯೊಳಿಹಳುಯೇಕಾಕಿಯು । ನಾರಿ
ಗಾನಾತ್ಮಸಖಿಯುವಳಾಭಿದಾನವೃಷದೇವಿನಾಂಚಿತ್ರಲೇಖೇ ॥ ಸಾರಸೌಂದರಿ
ಕಳಾವಿಧೆಮುವಳಸ್ವಪ್ನದೊಳು । ತೋರಿಯುಡಗುವವಾರಸನ್ನಿಭನಪುಡುಕಿಕ
ರ । ತಾರೆಂದುಯುನಗೆದೈನ್ಯಂಬಡಲುರಾತ್ರಿಯೊಳುಯುಕುರವಾಯಾವೇಷ
ದೀ ॥ ೪೫ ॥ ಯಲ್ಲಲೋಕಂಗಳನುಪ್ಪೊಕ್ಕರಸಿನೋಡಿಮ । ತ್ವಲ್ಲಿಮತ್ಸಖಿಗೆ
ಸಮಪುಳುಷರನುಕಾಣದೆ । ಯಿಲ್ಲಿನಿಮ್ಮಯಚಿತ್ರಪಟವಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡುಪ್ರೋ
ಗಿವಾಕಿಗೆತೋರಲೂ ॥ ಸೊಲ್ಲಿಪಿದಳೀತನಹುದೆನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಿಬರ್ದನಲ್ಲನೆನಲ
ವಳರೂಪಿನಪಟವತಂದಿದಿದ । ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೆಮರೆಗೊಂಡೆನೀನುಬಂದೊಡೆವ್ಯೆದು
ಕೊಡಿಸುವೆನಾಸಖಿಯಳಾ ॥ ೪೬ ॥ ಯನಲುಯತಿಸಂತೋಷದಿಂಪೇರ್ಚಿ
ಬಂದಪೆನುವನನಿಧಿಯಚಕ್ರಮಂದಾಂಟಿಂತುಬಂದಿಯೊವನುತೆ ನೀನೆಂತುಕರ
ದೊಯ್ದಪೆಯುಯೆಂದಾನಿರುದ್ಧ ಜೆಸಗೊಳ್ಳಲೊಡನೇ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರರಮಳ
ಗುರುಭಾರ್ಗವಾಚಾರ್ಯರೊಲಿದೆನಗೆಸುರವಾಯುವಿದ್ಯವನು ಬೋಧಿಸಿಯಿಹ
ನು। ಯನುಮಾನಿಸಲುಬ್ಯಾಡಯೆಸಾರರಿಯುದಂತೆನಿಮುಷದೊಳೊಯ್ವಿಗಗನಪ

ಘದೀ ॥ ೪೭ ॥ ಯೆಂದುವ್ಯೃಗರೆದುನುಡಿಯಲುಕೇಳಿಸಂತಸದಿ । ವ್ರೊಂದಾರು ಭುಜನಾಗಿಯೆವ್ಮಾಪ್ತಜನನಿನೀ । ಸಂದೇಹಿಸಲಿಬೇಡಬಾಯೆಂದುಕರೆಯಲ್ಕೆ ತಂದುಯೊಾಯತಗೊಳಿಸುತೇ ॥ ತಂದೆಮನದೊಳರೆಯುಯಿಲ್ಲದೇಯವರದೊಳು । ಚಂದದಿಂಕುಳ್ಳಿರೆನೆಕುಳಿತೆರಡುಕರದಿಂದ । ಬಂಧಿಸಿವ್ರುರಸ್ಥಲವತೊಡೆಗಳನುಮಧ್ಯಕ್ಕೆಯುಮರಿಚುತಲಮರ್ದುಪಿಡಿದೂ ॥ ೪೮ ॥ ವೆಣ್ಣಶ್ವಮಂಪ್ರುರುಷರಾವುತನುಮಡರ್ವಂತೆ । ತಿಣ್ಣನೆಬಿಗಿಪುಕುಳ್ಳಿರಲುಮಂತ್ರಿಜೆವಾಯದಿಂನಭಕೆನೆಗೆದುವನಧಿಯನುಲಂಘಿಪ ಸಮುಯಭಯದೋರಲನಿರುದ್ಧನೂ ॥ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ಬೆದರಿಯರಡುಕುಚಕಂಕರಗಳಂನಮರ್ಚಿಪಿಡಿಯೆವ್ಯೃರ್ಝುಂಮೆನಲುರ್ಝುಂಪಿಸುದೆ । ಚಿಣ್ಣನೆಂದವನಭಾವಿಸೆಂಘುಭಯವಿತ್ತುಪ್ರೊತ್ತೊಯ್ದು ರಕ್ತಾಂಕಪುರದಾ ॥ ೪೯ ॥ ಕುರುಹನಾರ್ಯೆವ್ರುತ್ತೆಮರುತಮಾರ್ಗಪನಡರ್ದುತುರಿಗಿದತಮುಂಥದೊಳು ಬಳ್ಳಿನಿಂಚಿನವಾಳ್ಕೆ । ಮಿರುಗುತಿಹಸ್ವರ್ಣವ್ಯೃಸಿರಿವೆಳಗಿನಿಂದೆಸಿಡಿಲ್ವಕ್ಕೆತಾಂಬರ್ಪಂದದೀ ॥ ಭರದಿಂದಲ್ಯೆಬಿತತ್ಪುರದನುಧ್ಯದಿಹಿಮಾ । ಕರನತಿಳಿಜೊನ್ನಮಂಸೋಲಿಸುವೆಥವಳಾರ । ದುರುತರದತತ್ಸಖಿಯುವಿರ್ಪಗೋಪುರದಪೊರಬಾಗಲಿಯಕಾಯ್ತ್ವಿತಿಹರಾ ॥೫೦॥ ದ್ರಿಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗದಂತೆವಳಬಾಗಲಿಗೆ । ನೆಟ್ಟನ್ಯೆತಂಡುಕುವರನನಿಳಿಹಿಮಲಗಿರ್ದ । ಯಿಷ್ಟದೂತೆಯರನತಿಸೌಜ್ಞಗೈದೆಬ್ಬಿಸುತೆತಾವುಬಂದಹದನವಾ ॥ ಮುಟ್ಟಿಸುವದಾಖಿಳೇಶ್ವರನ ತನುಭವೆಗೆನುತಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಲುವ್ರೋರ್ವಳ್ಯೆತಂದುಮಂಚದೊಳು । ಪಟ್ಟಿರ್ದಮತ್ಸಖಿಯುವಾವಾಗಬಹಳೊಪ್ರೋದಕಜ್ಜತಾವೆಂತಪ್ಪುದೋ ॥ ೫೧ ॥ ಯನುತತನ್ನೊಳುತಾನೆಸೆನೆದುಚಿಂತಿಸುತೆದಿನಪನಗಲಿದಬ್ಜಚಯದಂತೆವೊಗಬಾಡಿತ । ತ್ತನುವಿನನುತಾಪದಿಂಶಶಿಬರ್ಪಬರವನುಚಕೋರಹಾರೈಸುವಂತೆ ॥ ಮನದಿಯಾಳಾಪಿಸುತೆಯುದೆಗುದಿಯೊಳುಂನಿದ್ರೆ । ಯನುವ್ರುಳಿದುವಲ್ಲಭೆವಿಯೋಗವಾದಮುಳಹಂ । ಸನವಾಳ್ಕೆಕಣ್ಣಗಳುಮುಚ್ಚುತ್ತೆತೆರವ್ರುತ್ತೆ । ಪ್ರುದುಗಿಮಲಗಿರಲಾಗಳೊ ॥ ೫೨ ॥ ಘಳಿಲನೆಚಿಂತಾಜ್ಞವ್ಯಾಲೆಶೀತಳಜಲವ । ನೊಲಿದುಕರಂಗಳಿಂಪ್ರೊಯ್ದುಯಾರಿಸುವಂತೆ । ಲಲನೆಯೋರ್ವಳುಬಂದುವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಬಂದಾಹದನಬಿತ್ತರಿಸಲೂ॥ವುಲಗಿರ್ದ ಯಹಿಪತಿಯು ನಾಗಸ್ವರಗೇಳಿ । ಸಲಿಲೆಯಿಂದೆದ್ದು ಪೆಡೆಯನ್ನುಪಸರಿಸುವಂತೆ । ನಲಿದೆದ್ದುಕುಳಿತುಮಗುಳ್ದುಕೇಳಿಸಂ ತಸವಟ್ಟುಪೇಳ್ದವಳಗೇ ॥ ೫೩ ॥ ತನ್ನ ಕಂಠಾಭರಣಮುಮನಿತ್ತು ಕುಸ್ತರಿಸಿ । ಪ್ರೊನ್ನತಂಬಿ

ಗೆಯಿಂದೆನೀಗರ್ಗಳುಹಿಕ್ಕಾಲ್ತೊಳಸಿ । ಸನ್ನತಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಮಂಚವನಿ
ಳಿದುಮತ್ತೊಂದುಕೋಣೆಯೊಕ್ಕು ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಸಖೀಕಳವಿಳಾಸಿಯರಿಂ
ದೆ । ಬಣ್ಣವಸುಗರ್ರನನಿವಾಳಿಯಂತೆಗಸುತ್ತ । ಚನ್ನಾಗಿಸೋದರ್ಗಳನಿವಾ
ಳಿಸಿವರಚಿತ್ರಲೇಖಿವ್ರದ್ಯುಮ್ನಸುತನಾ ॥ ೫೪ ॥ ವಳಕಡೆಗೆಬಳಿಗೊಂಡುಬಂ
ದುತತ್ಪರ್ಯಂಕದಲಿಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಿ ವೃಷಾದೇವಿಯಿರ್ದೆಡೆಗೈದಿವ್ರೊಲಿದುತಾಂ
ಪೋಗಿಬಂದುದನೆಲ್ಲವಿಸ್ತರಿಸಲವಳುಸಂತೋಷಕ್ಷೀರಾ ॥ ಜಲನಿಧಿಯಮು
ಳುಮುಳುಗಿಯುದ್ದಯಮರ್ದಪ್ಪುತ್ತ । ಸಲಿಲೆಯಿಂಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದುಮು
ದ್ದಿಸಿಯನ್ನ । ಸಲೆಯಾತ್ಮಸಖಿಯೆನಿನಗೇನನಿತ್ತೊಡೆನಿನ್ನ । ರಿಣತೀರಗಡೆ
ಯುಪ್ಪುದೇ ॥ ೫೫ ॥ ವತ್ತವಳುನಿಜಸಹೋದರಿಯರುಂಯೆನ್ನದು । ಕೃ
ತ್ಯಮಂಸ್ಮರಿಪರೆನಿನ್ನಂತೆಕೇವಲಾ । ವತ್ತಿಗರುಯಿನ್ನಾವಲೋಕದೊಳಗಿಹರೆ
ನು । ತಡಿಗೆರಗಲವಳುಮಣಿದೂ ॥ ನೆತ್ತಿಯೆನುಯರಡುಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೊಲಿದು
ಪಿಡಿ । ದೆತ್ತಿತಾನೆರಗಿಗಲ್ಲವನಾಂತುಮುದ್ದಿಸುತೆ । ಬಿತ್ತರದಿಯಿನಿತುವರತರಗೈ
ದುಕೀರ್ತಿಪರೆವುಸುರೊಡಲಿಗಿದುಭಿನ್ನವೇ ॥ ೫೬ ॥ ಯಿಂತೆಂದುತತ್ಸಖಿಯರಿಯ
ಳನುಸತ್ಕರಿಸಿ । ಕಂತುನಂದನಗೆತ್ತಿಗದಾದಿಯರವಡನೆ । ಸಂತಸದಿಘವೋರ್ಗ
ದಕದಲಿಪರಿಮಳವೀಸಿಯುಂಗಮಜ್ಜನಗೈಸುತೇ ॥ ತಾಂತಂದುಚೀಣಿಚೀನಾಂ
ಬರವನಿತ್ತುಮಣಿಕಾಂತಿಯಿಂಜಗರಝಗಿಪವ್ರೂಜನಿಳಯಕ್ಕೆವ್ರೋ । ರಂತೆಬಿಜ್ಜೆ
ಗೈಸಿವಸುಮಯದವೇದಿಕೆಯವ್ಯಾಲಿಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿವಲವಿಂ ॥ ೫೭ ॥
ಶಿವಭಕ್ತರಾತ್ಮಸುತೆಯರುನಾವುನವ್ಯಾಡನೆ । ಸವಿನಯದಿಸಂಪರ್ಕಮಂವಾ
ಳ್ಪಪುರುಷರಿಗೆ । ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆವೊಹದೊಡೆಸಮರಸಸೌಖ್ಯಮೆಂತಹುದುಭಾ
ಗವತರೂ ॥ ಶಿವವಿಷ್ಣುರುಗಳಪೂಜಿಪಡುಸಮ್ಮತವಾಗಿ । ಸವಿಗೋಲನೆನಿಪ
ನಂವೈರ್ಯ್ಯರಪ್ರಸೂನಮಯ । ಶಿವಲಿಂಗಮಂಭಜಿಸಿದಾಬಲದಿಕುಸುಮಾ
ಸ್ತ್ರಯಿಕ್ಷುಚಾಪಂಗಳಿಂದೇ ॥ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಸುರಮುನಿಮನುಸಿದ್ಧ । ರು
ರೆಸಾಧ್ಯವ್ರತಿಜಿತತೆಪ್ರೋನ್ನೈಷ್ಟವರರುಗಳ । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುತ್ತಿಹನುಶಿವ
ಪ್ರೂಜೆಸಕಲಸಾಧನಸಿದ್ಧಿವಿಷ್ನೆಹರವೂ ॥ ವರಮಹಾವಿಷ್ಣುತಾನಿಂದ್ರನೀಲ
ದಲಿಂಗ । ವರಮಹಾವಿಷ್ಣುತಾನಿಂದ್ರನೀಲದಲಿಂಗ । ಪರಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂಭಜಿ
ಸಿನಿತ್ಯದಿಖಳರ । ಪರಿಪರಿಯಯವತಾರಗಳಲಿವಧಿಸುತ್ತೆತನ್ನಾಮಲಿಂಗಂಗಳ
ನ್ನೂ ॥ ೫೮ ॥ ವ್ರೊಲಿದುಯಿಳೆಯೊಳುವ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಭಜಿಸಿಜಸವೆತ್ತಬಲಿಪು
ತ್ರಬಾಣಾಖ್ಯಶಿವಲಿಂಗಮುನುನುಕರತಳದಿಪೂಜಿಸುತಮೆಚ್ಚಿಸಲೀಶ ಯಿಷ್ಟಾ

ರ್ಘವಿತ್ತುದ್ವಾರಕಾಯ್ದಿಹಾ ॥ ಖಳರಾಯನಗ್ಗಳನುಮವನಕುವರಿಯುವಡನೆ।
ಕಳವಿನಿಂಸುಖಿಸುತಿರಲೆಂತಹುದೊಮುಂದೆಕಿಸಿ । ಕಳೆಯಶೇಖರನಾಮಲಿಂಗಾ
ರ್ಚನಂಗೈಯ್ಯೆವಿಘ್ನ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಹುದೂ ॥ ೬೦ ॥ ಯಿಂತೆಂದುತಿಳುಪಿಶಿವಭ
ಕ್ತಗಂಮುಖಗೈಸು । ಸಂತಸದಿಬಾಣಮಯಶಿವಲಿಂಗಮುಮನಿತ್ತು । ಮುಂ
ತೆಶಿವಪೂಜಸಾಧನದ್ರವ್ಯಭರಿತವುಪಕರಣಗಳನಾರ್ಜಿಸುತ್ತೇ ॥ ಕಂತುನಂದ
ನಗೆವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೆಗುರುವತಂ । ತಾನೆಯಾಗಿಭೋಧಿಸಲೊಡವೆಯನಿರು
ದ್ಧ । ಸಂತಸದಿಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಂಧರಿಸಿಲಿಂಗಕ್ಕೆಮಜ್ಜನವನೆರೆದೂ ॥ ೬೧॥
ಗಂಧಮಕ್ಷತೆಯುಪುಷ್ಪಂದೂಪದೀಪಂಗ। ಳಿಂದಫಲತಾಂಬೂಲಸಹಯೆಷ್ಟ
ವಿಧಪೂಜೆ । ಸಂದಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಮಾಡಲೊಡನಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯತಿಸಮ್ಮದ
ದೊಳೂ ॥ ತಂದುಪೊನ್ನಡ್ಡಣಿಗೆವ್ಯಾಲೆಪೊಂಬರಿಪಾಣ । ವಂದಿಸುತೆಪಂಚವಿ
ಧಭಕ್ಷಪುಳ್ಗಿಯುಘೃತಮ । ಚಂದಷಡುರಸರಸಾಯನಮನ್ನ ತೊವೆತುಪ್ಪವ
ಳಿಡುಪ್ಪಿನೆಸಗಾರ್ಯುಗಳಾ ॥ ೬೨ ॥ ನೀಡಿಘೆಮರ್ಮಂನಾದುವಂತೆಮಡಿವಸ್ತ್ರ
ದಿಂ । ನೋಡಿಕರಕಂಕಣದಮಣಿಗಿರಣಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ । ಪ್ರೌಢಿಯತಿಜತನದಿಂ
ಸೋವುತಿರಲನಿರುದ್ಧಲಿಂಗಕ್ಕೆನೈವೇದ್ಯಮುಮನೂ ॥ ಮಾಡಿಜಪಿಸುತಶಿವ
ಲಿಂಗದುರೆಶೇಷತುಚಿ । ಗೂಡಿಚಪ್ಪರಿದುಸವಿಸವಿದುಂಡುಸುಧೆಯೆಹೋ। ಗಾ
ಡಿಸಂತೃಪ್ತನಾಗುತತೇಗಿಪರಿಮಳೋದಕಟಿಕೈಬಾಯ್ತೊಳೆಯಲೂ ॥ ೬೩ ॥
ಅಲ್ಲಿಂದಶಯನಭವನಕ್ಕೆಬಳಿಗೊಂಡುಬರ । ಲಲ್ಲಿಯತಿಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯನೀಲನೆಲ
ಗಚ್ಚಿ । ನಲ್ಲಿರಾಜಿಸಲಷ್ಟಗಂಧಸಂಮಾರ್ಜನೆಯುಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳರಂಗಾ ॥
ವಲ್ಲಿಯಂಕಸ್ತೂರಿಸಾದಿನುರೆಪಟ್ಟೆಯಿಂ । ಸಲ್ಲಲಿತದಿಂದೊಪ್ಪವೆತ್ತತದ್ಗೃಹ
ಮಸ್ಯ । ದಲ್ಲಿಮಣಿಮಯದಪರ್ಯಂಕದರ । ವ್ಯಾಲೆಮೃದುಹಂಸತುಪ್ಪಳತ
ಲ್ಪದೀ ॥ ೬೪ ॥ ಅರೆವಿರಿದಪೊಸಜಾಜಿಕುಸುಮಂಗಳನುಪರಪಿ । ಪರಗಮು
ಡಿಮುನುಯಿಟ್ಟುಬಳಿಕದರವೊತ್ತಿನಲಿ । ನೆರೆರತ್ನ ಖಚಿತಚೌಪೀಠಮುಮನಮ
ರಿಚುತನಾಲ್ಪೆಸೆಯೊಳುರೆಬೆಳಗುವಾ ॥ ಪರತರದಯಷ್ಟಪದತಾಣದೀವಿಗೆ
ಯನ । ಲ್ಲಿರಿಸಿಪಂನೀರಹೂಜೆಯುಯಲೆಮುಸಂಬಳಿಗೆ । ಪರಿಪರಿಯಕುಸುಮ
ಮಾಲೆಯುತೊಂಡಲಂಚೆಂಡುಕಸ್ತೂರಿಹಿಮಚೂರ್ಣವಾ ॥ ೬೫ ॥ ವಂದೊಂ
ದರೊಳುತೀವಿಬಿಜ್ಜಣಿಯುಕಾಳಂಜಿಯುಂದವಾಹಪಾದಸಾಲೆಯುಮುಖ್ಯವುಪ
ಕರಣ । ವೃಂದಮುಂನೆರಪಿಸೂರ್ಯಪುಟದಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಮೌಕ್ತಿಕದಜಲ್ಲರಿಗಳಾ ॥
ಅಂದವಡಿಸಾಳಿಯುರುಶೃಂಗರಿಸತಿಶಿರಲುಬಳಿ । ಸಂದುವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಸ್ಮರ

ಕುಮಾರಕನ । ಚಂದದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕಕುನಿಮುಂಚದವ್ಯಾಳೆನಿನ್ನ ಮನದನ್ನೆ ಯಿಳನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಕರತರ್ಪಣೆಂದುಸುದರ್ಪಕಳವಿಳಾಸದಪರಿ । ಚರಿಯನೀರ್ವರನಿರಿಸಿಬಂದುವೃಷದೇವಿಯುಳ । ತ್ವರಿತಚಂಪಕತ್ತೈಲದಿಂದತಲೆಯುಂಪೂಸಿ ಬಚ್ಚಲಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುತೇ ॥ ಪರಿಮಳಂಬೆರೆದಯಟ್ಟಕಳೆಯನಿಕ್ಕುತಳಿದು । ಯುರೆದುಘರ್ಮೋದಕವಹೇಮತಂಬುಗೆಗಳಲಿ । ತರುಣಿಯುಳವ್ಯೈದ್ರವಸ್ತ್ರದಿಂ ತೆಗಡುದಿವ್ಯದುಕೂಲಮುಮನೂ ॥ ನಿರಿವಿಡಿದುವುಡಿಸಿಮಣಿಪೀಠದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಕುಂತಳನಾರಿಸುತೆಬೆಳುಮುತ್ತುಗಳಪವಣಿಸಿಯೆ । ಪೊರಸೂಸುತಿರ್ಪಪರಿಮಳದಹೊಂಗೇದಿಗೆಯತರತರದಿಪ್ರೇರಿಸುತ್ತೇ ॥ ತ್ವರಿತತ್ರಿಭಾಗಮುಂಗೈದುವುನ್ನತಕೇಶ । ದಿರದವೇಣಿಲಿಕ್ಕಿಮದರಾಗ್ರಪೊಂಗುಪ್ಪೆಯಂ । ಮೆರವಸಿತರೇಸಿಮೆಯುಕುಚ್ಚಂಗಳಂಕಟ್ಟಿ ಪೊಗ್ಗೆಕಂಚುಕವತೊಡಿಸೀ ॥ ೬೮ ॥ ತಂಗವಿರಲವನೆಶ್ರೀಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುವ್ರೊಲಿದು । ಅಂಗವಿಸಿಕರಚರಣವೊಗವಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸುತ । ಸಂಗಾತಿವೃಷದೇವಿಯುಳಕೂಡಿಶಿವಪೂಜೆಯೆಂದಿನಂದದಿಮಾಡುತೇ ॥ ಸಾಂಗದಿಂಷಡುರಸಾಯನದನ್ನ ಶಿವಗಿತ್ತು । ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮುಮನುಂಡುಕೈಬಾಯ್ದೊಳೆದು । ಶೃಂಗರಿಸಿನವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣದಿಂಪಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕವನುತಿಟ್ಟೀ ॥ ೬೯ ॥ ಹರಿಣೋಪಮಾನನಯನಂಗಳಿಗೆಯಂಜನಮ । ನೊರೆದುಪೊದಂಡೆಯಂಮುಡಿಸಲಂಕರಿಸುತ್ತೆ । ಸ್ಫುರಿಪಮಣಿದೀಪ್ತಿ ಮುತ್ತಿನಯಾರತಿಯನುಪೊಂಪರಿವಾಣದಲ್ಲಿತೀವಿ ॥ ತರುಣಿವೃಷದೇವಿಯುಳಕರಗಳಿಂಪಿಡಿಸಿ । ಬಂಧುರಸ್ವರ್ಣಪುತ್ಥಳಿಯುಚ್ಚೈತನ್ಯದಿಂದೆಮ್ಮೆ । ಸಿರಿಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿಪ್ರಜ್ವಳಿಸುತ್ತೆಸಜ್ಜೀವನೆಗೇ ॥ ೭೦ ॥ ವಿನಯದಿಂಕರದೊಯ್ದುಮನೆಯುನುರೆಪೊಗುತೆಪ್ಪಾ । ಗಣೆಯೋಪಮಾನನಂಕಡೆಗಂಣಿನಿಂನೋಡಿ । ಕನಸಿನಲಿಸುಳಿದತನ್ನಿನಿಯನಹುದೆಂದು । ಸಂತಸದಿಂದೆಯಾರತಿಯನೂ ॥ ಸನುಮತದಿಸೇವ್ಯೋಪಸೇವ್ಯದಿಂಬೆಳಗುತಿರೆ । ಘನಪ್ರಭಾಮುಸುಪಬೆಳಗಿನಲಿಮೈಸಿರಿಯುಮಾ । ನಿನಿಯಪೂರ್ಣೇಂದುವದನೆಯುಳನಗೆಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿಸ್ವಪ್ನದೊಳುತನ್ನಾ ॥ ೭೧ ॥ ಕಾಮನೆಸಲ್ಕಣೆಗೆವಶಮಾಡಿದತಿಸೌಂದರದ । ಕಾಮಿನಿಯುಯಿವಳೆಯಹುದೆಂದುತನ್ಮನದೊಳಂ । ಕಾಮಿಸುತ್ತಿರಲುನಿವಾರಿಸಿದಪೊನ್ನಪರಿವಾಣಮನುಕಡೆಗಿರಿಸುತೇ ॥ ಕಾಮನಣುಗನವಾಮಭಾಗದಲಿವೃಷೆಯುಳನು । ಪ್ರೇಮದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯೊರ್ವರಿಗೆಪೂಮುಡಿಸಿ । ಸಾಮೋಪದಿಂದೆಶಾಸೆಯನಿಕ್ಕಿಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹಮಂಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಿಂ ॥ ೭೨ ॥ ವರಚಿತ್ರಲೇ

ಶುಭವುಹೂರ್ತದಿಂಗಂಟಿಕ್ಕಿ। ಯಿರದಕ್ಕೈಗೂಡಿಸುತೆಯೊರ್ವರಿಂಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡುಪೊರಮಟ್ಟುತವ್ಗೃಹವವಳುಕಿನಕವಾಟಮಂಕವಿಸಿಪೊರಸಿಳೆಯಕ್ಕೈದೀ ॥
ಕರದಾಪ್ತದೂತೆಯರಯೊವಾರ್ತೆನಿವೆನ್ನೊಳಂ। ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿಪರಮಗೋದ್ಯ
ದೊಳಿರ್ಪುದೆಂದವರ್ಗೆ। ಪರಿಪರಿಯಮಣಿದೊಡಗಳಂಕೊಟ್ಟುಕುಸ್ತರಿಸಿ। ಬ
ಹುಗುಪ್ತದಿಂದವರೊಳೂ ॥ ೭೩ ॥ ಅತಿಜಾಗ್ರದಿಂಕಾಯ್ದುಮಲಗಲಿತಾ
ಕಾಮ। ಸುತನುಬಾಣಾಖ್ಯನಂದನೆಯರುಂವಪ್ಪಿಹಿಮು। ದ್ಯುತಿಯುತನುರೋ
ಹಿಣಿಯೊ। ಶಚಸುರಾರೆರೆಯರೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರೋ ॥ ರತಿಕಾ
ಮರೋಯೆಂದುಭಾವಿಪ್ಪುನುನಿಂದ್ಯಮದು। ಸತತನಿರ್ಮಾಲ್ಯಪುಷ್ಪವನುಪೊ
ಸಕುಸುಮಕ್ಕೆ। ಜತೆಗಟ್ಟುದರೆನಳಿನವೆರಳದೆಸೌರಭ್ಯಸೂಸದಿಹದ್ವಂದಂಗಳಿಂ
ಕೋರಕದೊಲೂ ॥ ೭೪ ॥ ಪೊಸವರೆಯದಿಂದರಾಜಸುತಾನಿರುದ್ಧತವಕಿ।
ಸುತವಳಪಿಡಿದುಮೃದುತಲ್ಪದೊಳುಕೆಡಪುತ್ತೆ। ಬಿಸಜಕೋರಕಕುಚಗಳಿದೆ
ಗಮುರ್ಚಿಕರವಿಕಬ। ರಿಯಪಿಡಿದುಮುದ್ದಿಸುತ್ತೆ ॥ ರಸವೊಸರ್ವಬಿಂಬಾಧ
ರಾಮೃತವಪೀರ್ದಿರದೆ। ವಸುದುಡಿಗೆಕಂಚುಕೆಯಮುಡಿಗಳನುಸಡಲಿಸುತೆ।
ಸಸಿನೆನಖಹತಿಯು ದಂತಾಕ್ಷತಿಯಶಾಣಗಳ। ನರಿದಿಡುತೆ ಚುಂಬಿಸು
ತ್ತೇ ॥ ೭೫ ॥ ಕರಗಳಿಂದೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿರದೆಬಿಗಿದಮರ್ದಪ್ಪಿ। ಪರಿಪರಿಯ
ಬಂಧಂಗಳಿಂದಲೀರ್ವರುಪೇರ್ಚಿ। ಪುರವಣಿಸೆ ಗರಳುಲಿಯು ಹೂಂಕೃತಿ
ಗಳಾರವಂ। ಕಂಕಣಂರಝುಣತ್ಕರಿಸಲೂ ॥ ಚರಣದೊಡವುಗಳುಘುಲತ್ಕರಿಸೆ
ಶಕುನಿಯುಮುಂಚೆ। ವಿರದೆಗಿರಿವಿರಿನಿನದ ದೊಡನೆಚಮತ್ಕಾರದಿಂ। ಸರಿಯಾ
ಗಿಯೊರ್ವರಂಸಹಜರತಿ ಸುರತಶರನಿಧಿಯೊಳಮ್ಮುಳಿಗೇಳುತೇ ॥ ೭೬ ॥ ವಡ
ನೊಡನೆತಾಡನವರಚಿಸುತ್ತೆ ತಕ್ಕೆಯಂಸಡಿಲಿಸುತೆಪಿಡಿವತ್ತಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಿಂಗಡೆ
ಗೆ। ಬಿಡದೂರಿಪದಗೆಕರಗಳನು ಚರಣಮನುಸಾರ್ಚಿನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂದೀರ್ವ
ರೂ ॥ ಕಡುಮುರ್ದವಾಣಮುನು ನೀಕ್ಷಿಸುತೆಮನದೊಳಂ। ಕುಡಿವರಿವ
ಮೋಹವಿನ್ನಾಂಚಿನಾಂಚಪೆಕೊರ್ವಿ। ವಡನೆಸ್ಮರಯುದ್ಧದೊಳುಸಮಬಲವಿ
ಕಾದ್ಯಾಡಿಸೋಲದೆಸತಿಯುಳಿದ್ದೂ ॥ ೭೭ ॥ ತನ್ನತಡವುದೆಸುಮ್ಮನಿರ್ದವಳ
ಕೆಡಪುತ್ತ। ಲಿನ್ನನಾನಾವಿಧಪಿಬಳಲಿಸಿದನೀಪುರುಷ। ನನ್ನುಕೆಡಹುತಲಿತಾ
ಟಿಪಳೆಯೆಂಬಂತೆಯುಂಗತಲಿಮುಲಗಿರ್ದೆರೆಯುನಾ ॥ ಚನ್ನಾಗಿದ್ವಜಧಾಗ್ರಕ್ಕೆ
ಳತುನೊಗವೊಗಮುಮನು। ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆನೋಡಿ ಕೊಳುತಮಿಗಿಲಾನಂದ
ದುನ್ನತಿವಿನ್ನಸರತಿಯುಗ್ಯೆದುದಣಿಮೊರಗಿದಳುಮಗುಳ್ದಿದುಷ್ಪತತ್ಕಾಂತನೊ॥೭೮

ಕೆರಳಕೆಮ್ಮನೆಮುವಳಚರಣಂಗಳೆರಡನು । ಯಿರದೆಪೊರ್ದ್ದಿಕಿನೆಗಹಿತೊಳ್ಗಳಿಂ ಪೊಸಮುಯುಗವ । ನಿರದೆಯುದೆಗವಚಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಕುಚಯುಗಳವವಚಿಪಿಡಿದೂ ॥ ಪುರವಣಿಸಿರವಿಸುತಿರೆ ಮೈಪುಳಕಿಜುಂಮೇರತರತರದಿರೊಮಾಳಿ ಘುಳಿಘುಳಿಸಿನಿಮಿರ್ದವೂ । ಸ್ಮರನೃಪನವರತಟಾಕಂವಡೆದುಕಾಮಜಲ ಪರಿಯಲುಮಚೇತನದೊಳೂ ॥ ೭೯ ॥ ಸೊರಗಿಸುರತಾಂತಮೂರ್ಛೆಸಂದು ತರಹರದಿ । ಕರಚರಣಸೊಪ್ಪಡಸಿತಮುತಮ್ಮಮೈಯ್ಯಸುರೆ । ಮರೆದುಯುರೆಗಣ್ಗಳಂ ಮುಗಿದುಯೆನು ವಿಶಾಷತೆಯುನೊಡೆದುವರಗಿದರೀರ್ವರೂ ॥ ಯಿರಡೆಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಕಂಚುಕೆಗಳದತೊಳ್ಗಳಿಂ। ಪರಿದುಮುಂಗುರುಳ್ಕುಸುಗಿ ದಾನನಂಬಿಸಿಸುಯಿ । ಲ್ಗರೆವನಾಸಿಕಮುಸುಗಿದಂಬರಂತೊಲಗಿ ಬರಿಯುರದಿಂದಲಾತರುಣಿಯೂ ॥ ೮೦ ॥ ತಂನಮೈಮರೆದು ಮಲಗಿರಲು ಮೆಲ್ಲನೆಮೂರ್ಛೆಯುನ್ನಳಿದು ಯನಿರುದ್ಧನೆದ್ದುಕುಳಿತವಳುರದ ವುನ್ನತಕುಚಾಂಕಿತವನೋಡಿಭಾವಿಸಿದಮದಗಜವಮಸ್ತಕ ದಾಗ್ರದಾ ॥ ಪೊನ್ನಮಯುಯಂಕುಶಪ್ರೊಸತ್ಕಳಾರಾಸೆಗಜವ । ಚನ್ನಾಗಿಬರೆವಮಳಮುದ್ರೆಯೊಸುರನಾಥ । ಪೊನ್ನಕುಂಭದ್ವಯುಗಳೊಳಗೆಯುಮೃತವಕುಂಬಿಬಾಲಶೆಸಿ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟನೊ ॥ ೮೧ ॥ ಯಲ್ಲದೇತಂನನಖಸತಿಯು ಘಾಯಗಳೊಮನ । ದಲ್ಲಿದೇತನನಖಸತಿಯು ಘಾಯಗಳೊಮನ। ದಲ್ಲಿನಿತುಬಳಲಿಪಳೊಯೆನು ತತೊಲಗಿದವಸ್ತ್ರವಲ್ಲಿಕಬರಿಸುತೆಮೂರ್ಛೆಯುನು ನಾರೈಕೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸಲು ಕಣ್ದೆರೆವೃತೇ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆಮೈಮುರಿವುತೆದ್ದುಕುಳಿತತಿಲಜ್ಜೆ ಯೆಲ್ಲಿಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆ ಯಂಬಿಗಿದುಮುಂಗುರುಲಕರ । ಪಲ್ಲವದಿನಪ್ಪವರಿಸಿಮೇಲುದನು ಪೊದೆದುಕುಚಯುಗಳ ಮೂಲಂಗಳಲ್ಲೀ ॥ ೮೨ ॥ ಮೆರೆವನಖಸತಿಯುಬಿಂಬಾಧರವಪಲ್ಕುರುಪ । ಕರದಿಂದಪಿಡಿಪಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತೆಸಸುಲಜ್ಜೆ । ವೆರಸಿತನ್ನೆರೆಯುನಾಸ್ಯವ ನೋರೆನೋಟದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನಿರಸೇ ॥ ಪರಿಯುಮುನಿಳಿದು ಜಲಭರಿತಪೊಂಪೂಜೆ । ತರುಣಿತತ್ಕಾಂತಂಗೆ ತಂದೀಯ್ಯಲವನೈದಿ । ಕರಚರಣವಾಸ್ಯಮುದ್ದಸ್ಥಾನಮುಮನುಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸುತೆಮುಪಳಿಗೆಯ್ಯೇ ॥ ೮೩ ॥ ಮವನಂತೆತಾನುಕರಚರಣಾದಿಗಳ ತೊಳೆದು। ಧರಸಪನವಸ್ತ್ರವವಮುಡಿವಸ್ತ್ರದಿಂ ತೊಡೆದೊಲಿದು । ಸವಿನಯದಿಮಣಿಖಚಿತಪ್ರೊಂಛೀತವಾಗ್ರದಲಿಕುಳಿತುವಸುಪಟ್ಟಲಿನಲೀ ॥ ವಿವಿಧಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತಗಂಧ । ಯುವತಿತತ್ಕಾಂತನಂಗಕ್ಕೆಯಾ ಲೇಪಿಸುತ । ಪವಣದಿಂತಿಗುರ್ದೆಗಮ ಪುಷ್ಪವಶಾಲ್ಯಾದಿಗಳವುಡಿಸೀ ॥ ೮೪ ॥ ಕತ್ತುರಿಸಿತೊಳೆದುಪ್ರವಗ

ಳಿದುಕಸ್ತೂರಿವಿಶ್ರದುತ್ತ|ಮಕ್ರಮುಕಥವಲಪರ್ನಕ ರ್ಪುರಚರ್ೂರ್ನ|ಮತ್ತೆ ಮರಹಾಟಮೊಗ್ಗೆಯುಮದನ ಕಾಮೇಶ್ವರಿಳಪತ್ರಕಾಯ್ಲಲವಂಗಾ||ಚಿತ್ರರ ದವೀರ್ಯವೃಧ್ಯಾದಿದ್ರವ್ಯಂಬೆರೆದ| ತತ್ತ್ವವಕದಿಂದೆಮರ್ದಿಸಿದ ತಾಂಬೂಲವುಮ| ನಿತ್ತುಪ್ರೂಮಾಲೆಯುಮ್ಮಡಿಸಾಲಿ ನಾಟದಿಂಘಾಳಿಯನು ಬೀಸುತಿರಲೂ|| ೮೫ || ಪೊಂಗಳಸಯುಗಳೋಪಮಾನ ಮೊಲೆಯಳಿಕೇಳು | ಅಂಗನೆಯು ಯಿಂತಿದಿನಿಯೋಪಚಾರಂಗೈಯ್ಯೆ | ಲಂಗಭವಸನ್ನಿಭನಿರುದ್ಧ ತಾಂಸುರತಕ್ರಮದೋಪಶಾಂತಿಯುನುನ್ನೈದೀ || ಪೊಂಗಿತಂನಿನೆಯುಳನು ಕರದುಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತೆ | ಮುಂಗುರುಲ್ತಿದ್ದಿಹಿಮ ಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮವ| ತುಂಗಕುಚಯುಗಳಳುಂಗಳಿಗೆಪೂಸಿಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿಯಲರ್ದಂಡೆಯೂ ||೮೬|| ಮುಡಿಸಿತೊಡೆಯಡೆಯೊಳುಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂ| ದೊಡನೆರಸತಾಂಬೂಲಗುಟುಕಿತ್ತುಸಂಪೂರ್ನ | ವೃಡುಪವದನೆಯಚುಬುಕವಿಡಿದುಮುಗುಳ್ನಗೆ ಮೊಗವನೋಡಿಯತಿಮೋಹಮಿಗಿಲಿಂ || ಮಡದಿಮದನಾಂಕದೊಳು ಬಳಲಿದೆಯೆನುತಮು | ದ್ದಿಡುತಬೆಸಗೊಳಲು ಯರೆಯನದರ್ಪಣಾನನವ| ಕಿಡಿ ಪರಿವಕಡೆಗಣ್ಣಮಿಂಚುಯಾವರಿಸೆ ಬಗದೀಕ್ಷಿಸುತಲಿಂತೆಂದಳೂ || ೮೭ || ಯಲೆಕಾಂತಪುಷ್ಪರಸವನು ವುಂಬತುಂಬಿತಾ | ನಲಸುವದೆಮೋಹನಾಬ್ಧಿಯಲಿಯೊಕಾಡುವರು ಬಳಲುವರೆಮದನಕರಕರಣಿಗಳು ಸಮಯುದ್ಧದಲಿಯುತಿದಣಿಯಲಹುದೇ || ನೆಲೆಯರಿದುದಂತದಿಂಕದ್ಯಂಕಿನ ಖಿಹುತಿಯಿಡುತ | ವ್ರೊಲಿದುತರ್ಕೈಸಿತಾಡನಗೈಯ್ಯೆ ಪೇರ್ಚಿಮ್ಮೈ | ಪುಳಕಿವುಬ್ಬುತಕೊರ್ಬಿನುಬ್ಬರದಸುರತದಾನಂದದೊಳುದಣುವು ದೋರ್ಪದೇ || ೮೮ || ಸಕಳಾಕಳಾಭಿಜ್ಞನಿಮ್ಮಂತಪುರುಷರೊಳು | ಸುಖಿಸುವದುಯಲ್ಲಮೆಣ್ಗಳಿಗುಂಟಲೋಕದೊಳು| ಭಕುತಿಯಿಂಶ್ರೀಗೌರಿದೇವಿಯುಳ ಕೂರ್ತುಪಾದಾಬ್ಜಾರ್ಚನಂಗೈಯ್ಯಲೂ || ಸಿಖಿನೇತ್ರನರಸಿ ಮನ್ಮನಕಾಮ್ಯವಲಿದಿಯ್ಯೆ| ಮಕರಧ್ವಜಾಂಕಸನ್ನಿಭಯನಗೆವಶವಾದೆ | ಸಖಿಚಿತ್ರರೇಖೆದೆಸೆಯಿಂದಸುರತಾನಂದವಡೆಯಲಲಸಿಕೆಮದುಂಟೇ || ೮೯ || ಯಿಂತೆದುತತ್ಕಾಂತೆ ನಂಫ್ರಿಯುಗಳಂಗಳಿಗೆ| ಸಂತಸದಿಂಪೆರಗೆಬಿಡಿದೆತ್ತಿತೊಡೆಯಡೆಯ ಸತ್ಕಾಂತೆಯುಳ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಮುಡಿಚುಬುಕವೆರಡುಹಸ್ತಂಗಳಿಂಪಿಡಿದು ಪ್ರೊಲಿದೂ|| ತಾಂತವಕದಿಂದೆಬಾಯೊಳುಬಾಯನಿಟ್ಟುನುಮ| ವಾತುಮುಮುಕರದಿಮುದ್ದಿಡುವ ಸಮಯದಿಯರಿದು| ಮುಂತೆಜಾಸತ್ವದಿಂದಿಂದ್ರದಿನಪೇಂದ್ರರವರೇನಾದರೂ || ೯೦ || ಕಾಮಾತುರರಿ

ಗೇಣಿಯಲಜ್ಜೆನಾಸ್ತಿಯುಯೆಂ । ಬಭೂವಿಜನರುಗಳನಾಣ್ಣ್ರಡಿಗೆ ಕಾಮಿನಿ ಯುಮೋಹಪಾಶವಿಶಿಲ್ಪಿಮೈವುರೆಯುದಿರು ಯುನುತಯುಚ್ಚರಿಸುತಾ॥ ತಾಮುಂ ದುವರಿದುವುಸರ್ವಂತೆ ಗಕ್ಕನೆಯೆದ್ದು । ತಾಂಬ್ರಚೂಡಂಗಳಂ ಕೂಗೆಮುಂಜಿ ಳಗಾಗೆ। ಕಾಮನಣುಗನುವೃಷಯುರುಗಳಮುರ ಕೂಟವಿಘ್ನಂಗೈದು ದೆಂದು ಮಳಿದೂ ॥ ೯೧ ॥ ಬೇಕೆಂದುಕಾಮಕೇಳಿಯ ವಿಘ್ನಂಗೈವುತಿ। ಪಾರ್ಕೋಳಗಳನು ಸೃಜಿಸಲುಬಹುದೆಯೆನುತ ಮೂಲೋಕದೊಳಗಿರ್ಪ ಸದ್ಘೋಗಿಜನರುಗಳುಶಾಪಿಸಲಜನಯುಗ್ರದಲಿಯಾ ॥ ಕಾಕೋದರಾಭರಣನರಿದನಿನ್ನಿಳೆಯೊಳಗೆ । ಲೋಕೇಶನೆಂಬಮೂರ್ತಿಯು ನಾಸ್ತಿಯಾಗಲೆನು । ತಾಕಂಜದಳನೇತ್ರವೃಷಪಿತಾಮಹನ ಜೈವೃತ್ತಿರಲು ಯೂಸಮಯುದೀ । ೯೨ ॥ ತಾನುಕಾರ್ಯಸ್ತನಾಗುಳುಹಿಪೋಗಲುಪಗಲ। ಮಾನುನಿಯುಕಾಳರಕ್ಕಸನುಶಿರವಿಡಿವನೆಂ । ದಾನೀರೇಜಾಪ್ತನತಿ ಕೋಪದಿಂಕೆಂಗಿಡಿಯುಮುಕ್ಕುಳಿಸುತಿರದೆ ಭರದೀ ॥ ಭಾನುಸಾಸಿರಕರಂಗಳಲಿಯಾಯುಧವಾಂತು । ದಾನವನದಳವಕೆಡಪುತ್ತೆಘನಶೌರ್ಯದಿಂ । ಭೂನಭದಿಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪ ಮಂಪರಪುತ್ತೆ ಬಂದಂತೆ ರವಿಯುದಿಸಲೂ ॥ ೯೩ ॥ ಪದುಮಯಾರಡಿಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ಪರಿಣಮಿಸೆ । ಮುದಮುಡುಗೆಕುಮುದಚಕೋರಘೂಕಂನೀಕಕುದಿ ಗೊಂಡರಂಜಾರಚೋರಾದಿಗಳುಪೆಗಲ್ವರರುಗಳುಮಾನಂದಿಸೇ ॥ ಮದಕುಂಭಿಕುಂಭಸ್ತನಾನ್ವಿತೆಯಿಜಾರತ್ವ । ಸದರವಲ್ಲಾರಿಗೆಯು ಯನಿರುದ್ಧನೊಲಿದುಯಾ । ಸುದತಿಯೊಳು ಸುರತಸುಖದಿಂದಿರ್ದುಮುಂದಪ್ಪಯುಡರಶಂಕೆ ಸದೆಮುದದೀ ॥ ೯೪ ॥ ಯಿದು ಪೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯುಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರ ರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುಪಲಿದು ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೯೫॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೭-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೫೯೯ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

(೩೬) ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ನಾರದ ಬಾಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ನಾರದಮುನೀಶನೆಲ್ಲನೆಬಂದುವೃಷೆಯಳವಿ । ಚಾರೆಯಾಡುದನು ಬಾಣಂಗೆಸೂಚಿಸಿಕೋಪಾ । ತುರಸ್ತನಾಗಿಮಂತ್ರಿಯಕಳುಹಿಯಸುರಬಲ ಗೂಡಿಬರುತಿರ್ದನೂ ॥ ಪದಾ ॥ ಪಿತನಾತೆಯು ರವದನದಿವ್ಮ್ಮರೆವಬಾಲನಿಂ। ಹತವಾದನಮಳನಾಮದ ನಾರಿಯಳನಾಣ್ಮ । ನತಿಶಯದಿಪಡೆ ನನಣುಗನಜನ ನಿಪಿರಿಯುಪುತ್ರಜನಕನಾತ್ಮಭವನಾ ॥ ಸುತನಪಿಂಗಡೆಜನಿಸಿದ ತಾತನುಂಬ ವನ । ತತಶತ್ರುವಿನಯೇರಚರಿಸುವನಮಿತ್ರನಡಿ । ಶತಪತ್ರಯುಗಳಮನ್ನೆ ರೆಕೂತರ್ಧಮೇಲ್ಗಥೆಯ ಬಿತ್ತರಿಸುಚಿತ್ತಾಂತನೇ ॥ ೧ ॥ ಜಲಧಿಸಂಭವನಮ ಳಸಂಪೂರ್ಣವದನದಳೆ । ಜಲಧಿಸಂಜಾತೆಯುಳವ ಸತಿವರಲೋಚನೆಯೆ । ಜಲ ಧಿಯಾಪೋಷಣಂಗೈದನಸಗರ್ಭದ್ವಯಮುಂಪೋಲ್ವವಕ್ಷಜಾತೇ ॥ ಜಲಜಬಾ ಣನಸೀಲಸಿಂಜಿನಿಸುಯೇಳವಾಸಿ । ಜಲಜಸಂಜಾತವಾಸನಗತಿಯಕ್ಕೇಳೆಲಗೆ। ಜಲಜನಯನನಮೊಮ್ಮನನಿರುದ್ಧನಾ ವೃಷಾದೇವಿಯರು ತದ್ವಯದೀ ॥ ಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೆಶಯ್ಯಮನುಳಿದು ಪೊರಮಟ್ಟು । ತವೆಗುಪ್ತಸ್ತ್ರೀದಿಶಾ ಚಾಚನಾನವತೀರ್ಚಿ । ಯುವತಿವರ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯು ಸಹಿತಸ್ನಾನಶಿವಪೂ ಜೆಭೋಜನವಮಾಡಿ ॥ ಸವಿನಯದಿಸಜ್ಜೆವನೆಶಕುನಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ । ಸವಿ ಗೋಲನೆಣುಗನಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕನಕಮಣಿಪ್ರವರದಿಂದ್ಝಗದ್ಝಗಿಪಪೀಠಯುಗಳ ಗಳೆಲಿಮೊರ್ದರುಂಕುಳಿತುನಲವಿಂ ॥ ೨ ॥ ತಾಂಬೂಲಮುಮನಿತ್ತು ಯುಷ್ಟ

ಪರಿಪರಿಮಳಕೆ । ಡಂಬಮಂಪ್ರೂಸಿ ಪುಷ್ಪಸ್ತಬಕಮಮ್ಮುಡಿಸಿತಂಬೆಲರುಮೆಲ್ಲ
ನೇಸುಳಿವಾಲವಾಟದಿಂ । ಬೀಸುತ್ತೆತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸೀ ॥ ಬಿಂಬಾಯಿಮಾನಧ
ರೆಯುತನ್ನ ಯಿನಯನಮು । ಖಾಂಭೋಜಮುಮನು ಯಸಳ್ಕಡೆಗಣ್ಣದಿರಸೀ
ಕ । ಪೊಂಬಿಸಿಲಿನಿಂವಿಕಾಸನಮನ್ಯೆವಿಸುತೆಬಗ । ದಾಲೋಕಿಸುತ್ತೆವಲವಿ॥
ಕರಕಮಲಮಮ್ಮುಗಿದುವಂತದಸು ಕಾಂತಿಯಳೆ । ಗಿರಣಪ್ರೊರಸೂಸುತಿಹಮ
ಲ್ಲಿಗೆಯಬಾಯ್ದೆರೆದು । ಪರಿಮಳಸುತಾಂಬೂಲರಸಮೆಸಿಯೆಮೆಲ್ಲನೇ । ಶು
ಕಮಧುರವಚನವಿಂದೇ ॥ ತರುಣಿಯುತಿವಿನಯದಿಂನುಡಿಸಿ ಬಳಸಿದಳುತಾ ।
ತ್ವರಿಯುವಿಂದೆಲಿಕಾಂತಸೀನಾಪಪುರವಾಳ್ವ । ಧೊರೆಯಾತ್ಮಸಂಭೋತಪಡದವ
ಳಪೆಸರೇನು । ನಿಮ್ಮಾಭಿದಾನಮುಮುನೂ ॥ ೫ ॥ ಯೇನೆಂದುಕರದಪರು
ಮಾಪಕುಲವಾಜಪೇ । ಯೇನಬೆಸಸುವಳೆಂದು ಕೋಪಿಸದೆನಲವಿನಿಂ । ಸಾ
ನುರಾಗದಿಪೇಳ್ವುದೆನುತತನ್ನಿ ನೆಯರಂ । ಪ್ರಿದ್ವಯುಕತಲೆಯೊಳಾಂತೂ ॥
ಮಾನಿನಿಯುಬಿನ್ನೈಸಲತಿವಿನಯಪರನಾಗಿ। ಮೀನಕೇತನ ಪುತ್ರಸಂತಸದಿಡರ
ಹಸಿತ । ಯಾನನದಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾದೇವಿವರ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯುರೊಡನೆಂತೆಂದ
ನೂ ॥ ೬ ॥ ವಾರುಧಿಯೊಳೊಂದಧಿಕಕಂಡಮಧ್ಯದಲಿದು । ಸ್ತಾತ್ರದಾನವದೇ
ವತಾದಿಗಳುಸಾಧಿಸರು । ದ್ವಾರವತಿಯೆಂಬ ಪಿರಿಯದುರ್ಗಮನಾಣ್ಮಯಾದವ
ಕುಲಾಂಬೋಧಿಯಾ॥ ಸಾರಸಂಪೂರ್ಣಹಿಮಭಾನುನತನಿಕರಮಂ। ದಾರಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನರಾಣಿರುಕ್ಮಿಣೀನಾರಿಯಾರ್ವರಗರ್ಭಗಗನಮಣಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರತಿ
ದೇವಿಪುರುಷನಮ್ಮಯಾ ॥ ೭ ॥ ಪಡೆದಪಿತಮಾತೆಯುರುಯೆಂದುತಾನಾದ್ಯಾಂ
ತ । ಕಮಪ್ರತಾಪವ ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯ । ದೊಡೆತನವನೆಲ್ಲವಿ
ಸ್ತರಿಸಲತಿ ಸಂತೋಷ । ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿರೇ ॥ ಮಡದಿಯರಮಂ
ಡೆಮಾಣಿಕ್ಯವೇಕೇಳೆಮ್ಮ । ಕಡಲಲವಣಮಜೆಟ್ಟದಮಳಕಾಫಲಮುಮನು ।
ನೊಡಗೂಡಿಸುವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆ ನಾನೆತ್ತನೀನೆತ್ತಯಾರ್ಯಾರಿಯದಾ ॥ ೮ ॥
ವಾರುಧಿಯಮಧ್ಯದುಸ್ತಾತ್ರದುರ್ಗವಬಳಸಿ । ಕ್ಷ್ಯಾರಧಾರೆಯಚಕ್ರಮಕಕಾದಿ
ಪಾತ್ರಿಕಿಗಳು ಶಾರಲಮ್ಮವು ವೀರಪಟುಭಟರುಯುತಿಜಾಗ್ರದಿಂದೆ ಕಾಯ್ದಿರುತಿ
ರ್ಪನೂ ॥ ಮೀರಿಯಲ್ಲವಪಾಂಟಿಗುಪ್ತವಾಸಕ್ಕೈದಿ । ತೋರಿನಿನ್ನಯಚಿತ್ರ
ನೆನ್ನಪೆಗಲೊಳಗಾಂತು । ಮಾರುತಿಸಮಾರ್ಗದಿಂಕೊಂಡು ಬಂದೀರ್ವರನು
ಸಂಯೋಗಮಂಗೈಸಿಡಳ್ ॥ ೯ ॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳುಮುನ್ನಾವದೇವದೈತ್ಯಯ
ರಕ । ಳಾತ್ರಿಯರೊಳಿಂತಸಾಹಸಪ್ರಿಯೆರುಳ್ಳರೇವಿ। ಚಿತ್ರವೀಕೆಯ

ಮೃಣಾಲಮಾಯಕಶಕಾತ್ಯಕೃತಿಯನಾಂತುಬಂದದರಿಂದವೆ ॥ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
ಯುಂಬವೆಸರಾಯಿತ್ತುನರಳಲ್ಲ । ಮಿತ್ರಭಾವದೊಳೆಮ್ಮಕೂಡಿಸಲುಬಂದಸುಖಿ ।
ಮಿತ್ರೆಯುನುತಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುನುಪಲವಂದದಿಂದನುತಿಗೈವುತಿರಲೂ ॥ ೧೦ ॥
ಕುಸುಮಕ್ಕೆಸೌರಭವಪಕ್ವಫಲಕೆಯುಕೆರುಚಿ । ಮಿಸುಪರತ್ನಂಗಳಿಗೆಕಿರು
ಣಮನುಮಾರುಮಿ । ಶ್ರೀಸುವರವರವರಸಮ್ಮಂಧವಿಂತಮ್ಮತಾವೇ । ಯಿರದೆ
ಜಿರವಂಪದೀ ॥ ಬಿಸಜಸಂಭವನುಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದವಾಳ್ಗೆಯದು । ಪುಸಿವುದೇ
ದೈವತಂತ್ರದಿನೀವುಕೂಡಿವಿರಿ । ಪಸರಿಸುತಯುನ್ನಪರತರದಿಕೀರ್ತಿಸಲ್ಯಾಕೆ ।
ಯೂನುಕೂಡಿಸಕಕ್ತಳೇ ॥ ೧೧ ॥ ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಿಂತೆಂದುತಿಳುಪುತಮುಂ
ದೆ ! ಬರುವಕಾರ್ಯ್ಯದಹದನನರಿದಾಸಿರುವ್ಧಂಗೆ । ಅರುಹಿದಳುಅಷ್ಟಕುಲಶೈಲ
ಗಳುಸಪ್ತಶರ । ನಿಧಿಮುಖ್ಯಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾ ॥ ಪರಮಲಘುತರದಿಪ್ರೊಕ್ಷಿಸು
ಳಾವಕಾಲದೊಳು । ಪ್ರೊರದಾರಧಾರಮಂಪ್ರೊರಲಾರಪೇಕುಸಿದು । ಧರಣಿದೇ
ವತೆಯುಹೊರೆಹಾಯ್ಕುವಳುವರ್ಗತೆ । ಪ್ಪದುಬಾಧೆಯುಕ್ಷತ್ತಿರಾ ॥ ೧೨ ॥
ಕಾಮುಕರುಮುಂದಪ್ಪಕಂಟಕವಶಂಕಿವರೆ । ಕಾಮನಾತ್ಮಜನೆಂಪನೆಲಿತಾಯಿ
ಸೌಂಪರದ । ಕಾಮಿನಿಯುಸಂಪರ್ಕದೊಂದುಘಳಿಗೆಬಾಳ್ವುದೆಸ್ವರ್ಗಸುಖಮ
ಪ್ಪದೆಂದೂ ॥ ಕಾಮನುರೆಶಾಸ್ತ್ರಮುಸುರುತ್ತಿಸವ್ರನಾಬಲ್ಲೆ । ಯೂಮುಸುರು
ಲೋಕದಾದೇಸುರಮುನಿಜನರ । ತಃವೋಽಸನಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚುಕೆಡಹುವಕಾ
ಮ । ನಾತ್ಮಸಂಭವನುಮಿವಕೇ ॥ ೧೩ ॥ ಅಳುಕುವೆನೆಭೇರಿರವವಂಕೇಳಿದೇ
ವೆನ್ಟ್ಟ । ಚಲಿಸುವದೆಯಿಳೆಮೂರುಲೋಕದಂತರ್ಯಾಮಿ । ಖಳಕುಲಾಂಜೋ
ದಿಪ್ರೇಕ್ಷಣವಹಬನಳಿನಾಕ್ಷ । ನಮ್ಮಮುತ್ತ್ಯನಿರಲೂ ॥ ಯುಳುದನುಜರೇನು
ಮಾಡುವರೆನ್ನನಾನಾಗಿ । ಕಳವಿನಿಂಕೂಡಿವಿಪೆಸರಗಿರಿಜೆಯರುನಿಮ್ಮ । ಪಲಿ
ದುವರವಿತ್ತುಕೂಡಿಪಿಮರಳಿಮುನಿವರೇ । ಯೆಂದುಯುತಿಧೈರ್ಯದಿಂದೇ ॥ ೧೪ ॥
ಅನಿರುದ್ಧನೆಂದುತ್ತರಂಗೇಳಿವೃಷಚಿತ್ರ । ವನಿತೆಯುರುಮನದಿಸಂತಸವಟ್ಟು
ಮುಂದಪ್ಪದನುನೆನೆದುಚಿಂತಿಸದದ್ಯಾಕೆದೊರೆದಡನುಮನು । ಛನಿಸುವದು
ಬಂದಂವಿಗೇ ॥ ಅನಲಾಕ್ಷಗಿರಿಜೆಯುರುಕಾಯುದಿರ್ಪರೆಬಳಿದೆ । ಜಿನುಗುವಗ
ದೇನುವೃಥಾಧೈರ್ಯವೆರಪ್ಪಸಾಧನಕೆಸಾಧನವೆಂಬರಿದನರಿದುನಿಶ್ಚಿತಯಿಂದೆಸು
ಖಿಸುವಮುಲೇಸಾ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿಂತೆಂದುಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದೀಕ್ಷ್ವರನು ।
ಕಂತುವಿನಕೇಳಿಯೊಳಗಿರಿಸಿಮುಂತ್ರಿಜಿಪ್ರೊಲಿಸು । ಮುಂತಿಳಿದುದಿನದಿಯೊ
ಳಾರಲಮವಂತೆಪ್ರೊಂದೊಂದಾಯುಧಗಳಗ್ರಹಿಸೀ । ಕಾಂತೆತವಾಸ್ಸಾತೆನಯನು

ವ್ರೊರಸೂಸಲೀಸದೆ । ಅಂತಃಗೃಹದಿಮುವನಜ್ಯೈಚಿಟ್ಟುನಿತ್ಯಸುಖಿ । ಪಂಕ್ತ್ಯೆ
ಗ್ಸೈದುಯೊರರಿಯುಬಾರದಂಡದಿಬಾಳುತಿರಲಿತ್ತಲಾ ॥ ೧೬ ॥ ಬಾಣಾಖ್ಯನಿತ್ಯ
ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯುಮಾಡುತ್ತೆ । ಯೀಣಪಾಣಿಯುವಿಮಳಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಯುಗ ।
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆದರ್ಶನಂಗೊಂಬುತಖಿಳಪ್ರಜೆಗಳೆನುಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೇ ॥ ವಾಣದೆ
ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮುಮನಾಳುತಾ । ನೂನಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯದಿಂದ
ನಿಜಮಾ । ನಿನಿಯುಭವಾನ್ವತಿಯುವಡನೆಭೋಗೋಪಭೋಗದಿಂಸುಖಿಸುತಿರ
ಲಾ ॥ ೧೭ ॥ ಮತ್ತೊಂದುವಗಲಾತ್ಮಭುವಿನಮುಳಮಾನಸಸು । ಪುತ್ರನಾರ
ದಮುಹಾಮುನಿನಾಥನಿದನರಿದು । ಗುಪ್ತದಿಂದಿಹರಪ್ರಕಟಿಪೆನೆಂದುಸತ್ಯಲೋ
ಕವನುಳಿದುಬರುತಿರ್ದನಾ ॥ ವೃತ್ತಮಾಂಗದಲಿಲಂಬಿಸುವಕೆಂಜೆಡೆತನುಗೆ।ಬಿ
ತ್ತರದಿಭಸಿತದದ್ಧೂಳನದಿತ್ರಿಪುಂಡ್ರ । ಮತ್ತೆಫಣಿಯೊಳ್ಮೆರೆಯೆರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಾ
ಭರಣಕರ್ನಕುಂಡಲಯುಗಳದೀ ॥ ೧೮ ॥ ವೃದಿಗೆವಲ್ಕಲವ್ಯಾಘ್ರಸಮ್ಮಕಕ್ಷ
ಸ್ಥಳದಿ । ಬಿಡಿಮುಕಿನ್ನರಿಯೋಗದಂಡೇಗವಟ್ಟಿಗೆಯು। ನಿಡಿದಾದಬವರಿಗಡ್ಡಂ
ಬೆಳವನಯುನಸುಲಿಪಲ್ಕಾಂತಿಪ್ರೊರಸೂಸಲಾ ॥ಪುಡಿಯುಗಳಗಳಿಗೆಯುಳಪಡಿ
ಸಿವರುಪಾದುಕೆಯು । ಕಡುಕುಭ್ರತೇಜದೊಬ್ಬುಳಿಮೂರ್ತಿಗೊಂಡುದೊ ।
ಅಂಡಜಸಂಭವನುರೆರ ಜೋಗುಂದರಾಸಿಯೊಸುಧಾರಸಮೆರೂಪಾಂತದೊ ॥
೧೯॥ ರಾಕೇಂದುರುಷಿಯಾಕೃತಿಯನಾಂತುದೊಕ್ಷೀರ । ದಾಕಡಲನಧಿಮೂ
ರ್ತಿಯೊಮುಕ್ತಿಕಾಂತನೊ। ಲೋಕಪಿತಮುಹನಮಾನಸಪುತ್ರಸಿತದಿವ್ಯಗಾತ್ರ
ದಿಂದುರೆಬೆಳಗುತೇ ॥ ಲೋಕತ್ರಯುವನುಪ್ರೊಕ್ಕರಸಿಸರ್ವರಗುಣಾ । ನೀಕ
ಮುಮನಂತರಂಗದಿಯುಂದುಸ್ಯೈರಿಸದೆ । ಬೇಕೆಂದುಬಣಬಿಗೆಯುಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿಕರ
ದಿನೀರುಂಪಿಡಿಮನಿಂದಂದದೀ ॥ ೨೦ ॥ ಪಿಸುಣನೆನಿಸದೆಯಿದ್ದುದಿದ್ದಂತೆವಾ
ಜವೆ। ಮುಸುರುತ್ತಕಲಸುಮುಮನಿಟ್ಟುಮನದಲ್ಲಿಸಂ।ತಸವಡುವಕೃತ್ಯವೆಯೊ
ತ್ತ್ರಕಜ್ಜವಮದಾಗಿಮೂಜಗದಿವ್ಯವಹರಿಸುತೇ॥ ವಸೆದೊಂದುದಿವಸಬರುತಿರ್ದ
ದೇವೆಂದ್ರನಾ । ಅಸುರಪತಿಗರ್ವಪರ್ವತವಪ್ರೊಳಲ್ಕೋಪ। ಮುಸಗಿತನ್ನೊಜ್ರ
ಮುಷ್ಟಿಯನೇಚ್ಚನೆಂಬಂತೆಸಿತದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯಿಂದೇ ॥ ೨೧ ॥ ಸತ್ಯಲೋಕ
ಮನುಂ ... ಪ್ರಧ್ವಿತಕಳಿಪುನೋ। ಉತ್ತಮರಗಿರಿತಮುಲತೆಸರೋವರವನುರೆ।
ವೃತ್ತಮುಮುತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಮುಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನಗಡಿದುರ್ಗಪಟ್ಟಣಪುರಗಳಾ॥ ಚಿತ್ತ
ದೊಳುಪರಿಗಣಿಸಿ ಬರವರಮುಮುಂದೆವನು । ಜೋತ್ತಮುಮಬಾಣಾಖ್ಯನಾಳ್ವ
ತಪ್ಪೀಶಪಮು । ಯತ್ತನಲ್ಲಮನುಯೊಳ್ಸುತಿರ್ದನಾಪ ಎನಿನಸೇನೆಂಪಿ.ಸುನಿ

ಬೊಂಬೇ ॥ ೧೦ ॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಜಲಪುಂಜಪೊಳೆಕೆರೆಕೂಪ । ವೆಲ್ಲಿ
ನೋಡಿದೊಡೆಫಲಪಾಂತಫಲಬಗೆವೃಕ್ಷ । ವೆಲ್ಲಿನೋಡಿಪಡೆಪುಳಿನಸ್ಥಳಂಪುಷ್ಪ
ವಾಟಿಯುಪರಿಪರೀಕ್ಷಾಲುವೇ ॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿಪಡೆಕಳಸಿಕ್ಷೇತ್ರಯಿಕ್ಷುಫಲ
ಯೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡೆಶುಕಪಿಕಪಂಸೆಕೊಳದ್ವಕ್ಕಿ । ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯರವಟಿಗೆಯನ್ನ
ಛತ್ರಂಗಳಿಡೆವಿಷದೆಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದಪ್ರೊ ॥ ೧೩ ॥ ಆವಾವಗಡಿಗ್ರಾಮಪುರಪಳ್ಳಿ
ಗಳಪೊಗಲು । ಶೀವಿಪಜನಸತ್ಪುರುಷಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತ । ಭಾವಗ್ನರಂಸ
ತ್ರ್ಯನಾಚಕಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನವಿತ್ತನ್ನರೂ ॥ ಯಾವಗಂಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಶಿವಗೋ
ಷ್ಟಿಶಿವಪೂಜೆ । ಸಾವಧಾನದೆಜಡದೇವಯೋಗಿನಿಕರಕ್ಕೆ । ಯಾವುತಂಯಿಚ್ಛೆ
ಸುವಸ್ತುವನುನಾಥಜನಪೋಷಕರುಪುಣ್ಯಯುತರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಕೊಡೆಯಂ
ಬರಂಛತ್ರಗಳನುದರದೇಶಮಂ । ಪೊಡೆಯಂಬರಾವಾಗಕರೆವವರುಷಕ್ಕಿರದೆ ।
ಜಡಿಯುಂಬರಂತೊಳೆನುಮುಡಿಯುಂಬರಂಬರವಮುಡಿಯುರಮುಧ್ಯಗಳಿಗೇ ॥
ಬಡವೆಂಬರಂನಟಿಯುತೊಡಿಯುಂಬರಂಕಬರಿ। ಮುಡಿಯುಂಬರಂಲತೆಯತೊಡೆ
ರೆಂಬರಲ್ಲದೆ।ಮೃಡಭಕ್ತಭೂಪುತ್ರನಾಳ್ವದೇಶದೊಳುದುರ್ನಡಿಯಾವಜನರೊ
ಳಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ಯಿಂತಿವೆಲ್ಲವನೋಡಿಕೊಳುನಾರದಮುನಿ । ಮುಂತಳರ್ದು
ಬರವರಲುಕಡುಚಲುವಿನಿಂ । ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯುಳತವುರುಮನೆಯೊಪರವೈಶ್ವ
ರ್ಯಸಿರಿದೇವಿಯುಳಪಾಸವ್ರೊ ॥ ಯೆಂತುಪೇಳುವೆಮುದರಯುತಿಶಯುವವಸುರತ್ನ
ಕಾಂತಿಪ್ರಭಾವದಿಶೋಭಿತಾನಗರಮಿಂ । ಬಂತಪೇರ್ದುರ್ಗಕಂಗೊಳಿಸಲ
ದರೊತ್ತಿನುಪವನವಮಧ್ಯದಿರಾಜಿಪಾ ॥ ೧೬ ॥ ಶಿವನಿಸ್ಪಸೂರ್ಯಶತಕೋಟಿ
ತೇಜಪಿಮೆರೆವ । ಅವಿರಳದಪೊಂಗೋಂಟೆಯುಂಕಂಡುಮುನಿನಾಥ । ಸವಿನ
ಯದಿಕೆಂಜೆಡೆಯುವಲೆಯಿಕುಂಡಲಪ್ರೊಳೆಯಿಮಣಿವಲಯತೊಡಂಕುಲತಿರೂ ॥
ತವಕಿಸುತಮೆಲ್ಲಡಿಗಳುರುವಣಿಸೆತೊಡೆಬಿಡುರೆ । ಪವನದಿಂಗುರುಜಘನಜಡಿಯೆ
ಭುಜಮುಬ್ಬರಿಸೆ । ಗವಗವಿಸಿಮೈಪುಳುಕಿರೋಮಾಳಿಸಿಮಿರ್ದುಕಿರುಬೊಜ್ಜ
ತಾಂಕುಣಿವುತಿರಲಾ ॥ ೧೭ ॥ ಪುರದಮ್ಯಾಲೊಲಿವಪೊಂಗಿಂನಿರಿಯವಾಮ
ಶ್ರೀ । ಕರದಿಂದಲಾಂತುಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಧ್ವನಿಗೆ । ಮೆರೆವಯಿಮ್ಮಡಿನಾದಮಪ್ಪಂ
ತೆಪ್ರತಿಗೊಳಿಸಿ । ವರಕರದಿಭಾಜಿಸುತ್ತಾ ॥ ಪರವಶಾನಂದದಿಂಲಾಲಿಸುತೆತನ್ನ
ಮೈ । ಮಲಿಮುವೇಣಿಯಗತಿಗೆ ಪಾಡುತ್ತಲಾಡುತ್ತೆ। ಪರಮೇಶ್ವರನಸಭಾಸ್ಥಾ
ನಕ್ಕೆಮುನಿವರಂಬರಲುದೇವಗಾರೂ ॥ ೧೮ ॥ ಲೀಲೆಯಿನ್ನೋಡಿತಾಂಬರಿದೆ
ಬರ್ದನೆಮುನಿ । ಮೌಳಿನಾರದನೊಂದುನೆವದಿಬಂದರುನೆ ಯುಂದಾಲೋಕಿಸು

ತ್ತಿರಲುಸಭೆಯನುರೆಪೊಕ್ಕು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪದಪದ್ಮಕೇ ॥ ಫಾಲವಂಸಾ ಚಿನವಂದಿಸಿನಿಂದುಹಸ್ತಯುಗ । ನಾಳಿಕಂಗಳನುಗಿದುಯೆಲೆ ದೇವಖಳನೀವ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕಕಂದಾಯಪಾಪ್ತಿಯುಜೀವಿ । ತವುಸಂದು ತಿಹುದೆನಿಮಗೇ ೨೯ ॥ ಯೆಲೆದೇನಿಖಿಳಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಂಗಳನುರೋಮ । ಕುಳಿಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪಕರ್ತೃಶಿವನೆಂದು । ವಲಿದುನಿರ್ಜರದೇವಮುನಿಜನರುನಿಮ್ಮಶ್ರೀ । ಪಾದಪಂಕಜಯುಗಳವಾ ॥ ಸಲಿಲೆಯಿಂಭಜಿಸಿಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಂಮೋಕ್ಷ । ದಲಘುಸಂಪದಮನೆರೆಪಡೆದುಬಾಳುತ್ತಿಪರು । ಖಳನಬಾಗಿಲುಕಾಯ್ವಬಡತನ ಮಪೇನೋನಾ । ವರಿಯೆವೆಂದನುನಗುತಲೀ॥ ೩೦ ॥ ಸಲಿಗೆವಾಳತ್ವದಿಂನಸು ನಗುತಲಿಂತೆಂದು । ಕಳೆವೆರೆಯಶೇಖರನೆನಿಮ್ಮಡಿಯನುರೆಭಜಿಸಿ । ವಲಿಸಿಗಾ ಮದ್ವಾರಕಾಯ್ವಿಟ್ಟಖಳಪತಿಯುಮೊದಿಗೆನಾಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಮೇ ॥ ಸಲಿಗೆಸಾಲದು ಭಾಗಿಲವರಕೇಳದಪುಂವ । ನೊಳಪೊಗುವವದಂತುಯಿಪ್ಪಣಿಯಿಪಾಲಿಪ್ಪದೆಂ ದು । ಬಲುದೈನ್ಯವಂತನೆಂಲುನಸುನಗುತಬೆಸಗೊಳಲು । ಯೊಶದಶಹಾ ಸದಿಂದೇ ॥ ೩೧ ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತರಿಜ್ಞಾಪರನುಶಿವನೆಂಬು । ದರದರಿ ದುಮುನ್ನಮೂದಲಿಸುವದದೇನುನೀ । ನರಿಯದಿಹಮತನಿಲ್ಲ ಯೆನ್ನನರ್ಚಿ ಸುತ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವಲಿಸುವ ನಾವಸದ್ಭಕ್ತನಾ ॥ ವರಗೃಹ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ನಾವಹುದರುದು । ಕೊರತೆಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಬಂದಕಾರ್ಯವನುನಾ । ವರಿ ಯವೇ ತತ್ಸಜ್ಞವಾಗನಾಡಲಿಸ್ಪೋಗು । ಯೆನುತನಿರೂಪಮುವನೂ ॥೩೨॥ ಯಿತ್ತಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಮಗುಳ್ದಂ ಮಗುಳ್ವಂದಿಸುತೆ । ಚಿತ್ತಜಮದಾಂತ ಕನಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಾರದಮುನಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮನುತತ್ಸಖಿಯನುಳಿದುರಕ್ತಾ ಂಕಪುರ । ಪತ್ತಲಿರದೈತರುತ್ತೇ ॥ ಮತ್ತೆತನ್ನಗರದ್ವಾರವನುವಳಪೊ ಕ್ಕುಸವಿ । ಸ್ತಾರದಿಂದರಾಜಿಸುವಬೀದಿಯನುನೋ । ಡುತ್ತಭಯಪಕ್ಷದಾ ಮಳಿಗೆಮಂಟಪಗುಡಿ । ಗೋಪುರಪುರಹರ್ಮ್ಯವೂ ॥ ೩೩ ॥ ರಾಜಿಸುವಧ ವಳಾರಸೌಧಸಜ್ಜೆಗಳಾಗ್ರತೇಜದಿಂಮೆರೆವಮಣಿಮಯಕನಕಕಲಶಗಳ । ರಾ ಜಿಯಿಂಕಂಗೊಳಿಸಲೀಕ್ಷಿಸುತಬರುತಿರಲು । ಸರ್ವಜನರಾಲೋಕಿಸೇ॥ ಮೂ ಜಗನ್ನುತಮಹಾಮುನಿನಾಥಯಾರೋ ಪುಡುರಾಜನೆಯೊರೂಪನಿಂದ ನಿಮ್ಮಯ ಯೆಪುರ । ರಾಜನುನ್ನತಪರಮಶಿವಭಕ್ತಿಯುತಕಳಾ ॥ ನಿಧಿಯನೋಡಲಿಬಂ ದನೋ ॥ ೩೪ ॥ ಯೆನುತಲೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲುಯಲ್ಲಿಂದಶಿತದಿವ್ಯ । ತನುಕಾಂತಿ ಯಿಂದಬೆಳಬೆಳಗುತ್ತಬಂದುಯಶಾ । ದನುಜೋತ್ತಮನರಾಜನುವಿರವನೊಳ

ಪೊಗಲು । ಕಡುಚೆಲುವಿನಿಂದೆಸೆದುದೂ ॥ ಕನಕಮಣಿಮಯದಭಿತ್ತಿಯುಸ
ಹಸ್ರಸ್ತಂಭಗ । ಳನುವೆತ್ತಮದನಕೈಲೋವೆಶಶಿಕಾಂತವಿಂದನುರಚಿತಜಗು
ಲಿಯುಂಮೆರವೃತಿಪಪಟ್ಟ । ಸಾಲೆಯುಸಭಾಸ್ಥಾನಮೆಸೆಯೇ ॥ ೩೫ ॥ ಅಲ್ಲಿ
ಯುಮಸಂಖ್ಯರಕ್ಕಸಪ್ರತುಳಪಟುಭಟರು । ಬಲ್ಲಿತೋಮರಖಡ್ಗಮುಸಲ
ಪೇಡೆಯುಸಹ । ಯಲ್ಲಾಯುಧಂಗಳನುಪಿಡಿದುವತ್ತರಿಸುತ್ತವೊತ್ತಿನಿಂದಿ
ರೇ ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನಾಯಕರುತಮ್ಮಸೇರುವೆಯೊಳೆಕ್ಷರಾಣುವೆಯುಗಳ್ಸುತ್ತಿ
ರ್ಪೋರ್ವರುಕೊರತೆ । ಯಿಲ್ಲದೆಯುತಿಜನದಿಂದೆಪೊರಚಾವಡಿಯುಕಾಯ್ದಿರ್ದು
ಯುತ್ತ್ಯಗ್ರದೀ ॥ ೩೬ ॥ ಮತ್ತೆಗಜಹಯುವರೀಕ್ಷಕರಸುರಜೆಟ್ಟಿಯರು ।
ವೊತ್ತವೊತ್ತಬಿವೊರೆಯೆಮಣಿಮಯುರುಜಾರದೊಳು । ಬಿತ್ತರದಪದಳವಡಿಗ
ರೊಡನೆಸೇನಾನಿಯಿರೆರಾಯುರಾವೃತರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಯಿತ್ತರದಿಮಕುಟವರ್ಧನ
ಮಂಡಲೇಶರರು । ತತ್ತ್ವಬೊಕ್ಕಸಕಣಜದಧಿಕಾರಕರ್ಣಿಕರು । ಪೃಥ್ವಿಪರನೃ
ಪರಾಯಭಾರಿಗಳುಯಾಪ್ತದಾಲೋಚಿನೆಯುಸಚಿವೇಂದ್ರರೂ ॥ ೩೭ ॥ ಜಾ
ಣಸಾಮಭೇದದಾನದಂಡೋಪಾಯದಾನಿಪುಣರುಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣ
ವೀ । ತಾನಿತಿಹಾಸಮುಂಪೇಳ್ವಸದ್ಬುಧರುಪಾಂಡಿತ್ಯಪಾಠಕನಿಚಯುವೂ ॥
ಗಾನಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯಶಕುನಜ್ಞರಿಂ । ವೀಣೆಸರಮಂಡಲಂಪಾಸುಗಿಯುನುಡಿ
ಸುವರ । ನೂನವರ್ಭರ್ತನಾಟಕಮಲಂಕಾರಸುಕಳಾಭಿಜ್ಞರೊಪ್ಪಿರ್ದರೂ ॥
೩೮ ॥ ಮತ್ತೆಚೌಷಷ್ಟಿವಿದ್ಯನಿಪುಣಜ್ಯೋತಿಷರು । ರತ್ನಪಸುಗಜಕನ್ಯ
ವರಪರೀಕ್ಷಿತರುಗಳು । ವೃತ್ತಮದಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ಮಿಕರೂ । ರಹಸ್ಯ
ರಚಿವವರೂ ॥ ಚಿತ್ರದವಿಸುವಿದುವಮೃದಂಗತಾಳಗಳಗತಿಗೆ । ಯಿತ್ತಿಕರದವಲ್ಲಂ
ಗಳಿಂದೆಯುಧೀನವನಸುತ್ತೋರುತ್ತೆನರ್ತಿಸುವಾರಿನಾಯಕಿಯರಿಂದೆ ಸಭೆಯೊಪ್ಪಿ
ಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ದುದೂ ॥ ೩೯ ॥ ಸುರಪತಿಯುಸಭೆಯಂತೆಸುಮನೋಜನಾನ್ವಿ
ತವಿ । ವರಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯುಂತೆಚತುರೋಕ್ತಿವದನರಿಂ । ಮುರಹರನಸಭೆಯುಂ
ತೆಬಲಯುತರನೆರವಿಯಿಂ । ಯುಹಿಪತಿಯುಸಭೆಯುಂಬಿನಿಂ ॥ ನಿರುತಸತ್ಭೋ
ಗಿಚಯುದಿಂದೆಭಾಸುರಕಳಾ । ಧರಧರನಸಭೆಯುಂತೆರಾಜಶೇಖರನಿಂದೆ । ಪರಿ
ಶೋಭಿಸಿತ್ತುತತ್ಸಭೆಯುಸಾರದನಮಳೆಯುಚ್ಚಿಗಚ್ಚರಿಯುನಿತ್ತೂ ॥ ೪೦ ॥
ಆಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳನವರತ್ನಮಣಿಗಿರಣಭಾಸಮಾನದಿಂಝಗಝಗಿಸಿ
ಪ್ರೊಪ್ಪುತಿಹಕೇಸರಿಯುಪೀಠದೊಳುಪಂಚಶತಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಕುಟವರ್ಧನದಳಿಗ
ಳಿಂ ॥ ಸಾಸಿರಸುಬಾಹುವಿಂನಿರ್ಮಲಿನಕಾಂತಿಯುದಿಂ । ಭಾಸುರತ್ರಿಪುಂಡ್ರಭಸಿ

ತನುಯುವವಿಂತ್ರಿಪುರ । ನಾಶನಕ್ಷಜನಿತಮಣಿವಲಯಯುಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಾಂಕಿತಾಮ
ಳವಕ್ಷನೂ ॥ ೪೧ ॥ ಪುಣುಗುಜವ್ವಾದಿಕಸ್ತೂರಿಕಕ್ಷದ್ರವ್ಯಯುನು । ವಿನುತ್ಯಾ
ವನಿರ್ಮಾಲ್ಯಕುಸುಮಪರಿವೃತಕಬರಿ । ಘನಸಾರವೆರೆದತಾಂಬೂಲರಸವರ್ದ
ನಾನನಲಿಂಗನ್ಯೆಷ್ಟವರನೂ ॥ ಪ್ರಣವಪಂಚಾಕ್ಷರೋಚ್ಚರಣರಸನನುಗುರು
ವಿನಚರಣಶ್ರೀಪಾದ ಸಾದಸೇವನಜೀವ । ಅನಲಾಕ್ಷನಮಲಕೋಮಲಪಾವ
ವಸ್ಮಸದ್ಭ್ರಂಗಾಯುಮಾನನೊಲವಿಂ ॥ ೪೨ ॥ ನೂತನಸುವಸ್ತ್ರಮಣಿ
ಭೂಷಣಾಲಂಕೃತವಿ । ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತಾನೃಗವರಾಸನದಿವ್ಯೊಪ್ಪಿದನುವೊತ್ತು
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಾನುಕೂಲದೃಷ್ಟಂಶಶರರಾಜಪುತ್ರರವೊಗ್ಗಿನಿಂ॥ ಭೂತಳೇಶ್ವರಬ್ರಾ
ಣಪನುಜೇಂದ್ರನಿಕ್ಕೆಲದಿ । ಸೀತಕರಸಂಪೂರ್ಣವದನೆಯುಸದ್ಭ್ರಂಗವಾ
ತನಿಭಕೇಸಿಯುರುಶ್ರೀಫಲಪಯೋಧರೆಯುನಮುಳವಸುಬೊಂಬೆಗಳನೂ ॥೪೩॥
ಸೂತ್ರಮಂಪಿಡಿದುವಿಡಿಯಲುನಟಿಪವಾಳ್ಕೆನೃಗ । ನೇತ್ರೆಯರುತಮ್ಮಮೈ
ಸಿರಿವೆಳಗಿನಿಂದೊಲಿದು । ಛತ್ರಚಾಮರಚೌರಿಕುಂಚಕಾಳಂಜಿಹಡಪಂಹೂಜಿ
ಯುಮನುವುಡಿಯಾ ॥ ವಸ್ತ್ರಮುಖ್ಯವಿಳಪ್ರಾಳಿಗವಾಂತುನಿಂದಿರಲು । ಚಿ
ತ್ರದಿ ಸಮಸ್ತವಿನಿಯೋಗಸಂವಣಿಸೆಸುಶ್ರೋತ್ರಿಯರುಪರಸಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ
ಯುಸುರಿಸುತಿರ್ದರುಮುತ್ತಿನೊರುಷದಂತೇ ॥ ೪೪ ॥ ಶಂಭುವರಭಕ್ತಬ್ರಾ
ಣಾಖ್ಯನೊಲಿದಾಳುತಿಹ । ಕುಂಭಿನಿಯುಪ್ರೀಕೋಶಗಳವಹಿಲೆಖ್ಯಮುಮ ।
ನಂಬರೆವಗಣಿಕಸಮುದಾಯುಮನ್ಯದಿಮೆರೆದತಾರೆಯೊಳುಚಂದ್ರನಂತೇ। ಕುಂ
ಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರಖಿಳವನಮಳಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬವೆುಯೂಕೃತಿಯತಾಳ್ದಂತೆತ
ತ್ಸಭಾ । ಡಂಬರವನಾರುಪೇಳುವರುದೇವೇಂದ್ರನೊಡ್ಡೋಲಗವಧಿಕ್ಕರಿಸಿ
ತೊ ॥ ೪೫ ॥ ಬಟ್ಟನೊಗದೊಳುವಂತಪಂಕ್ತಿಮುಂಬೆಳಗೆತಲೆ । ಗಿಟ್ಟವಜ್ರ
ದಮುಗುಟಮಿರುಗುತಿರೆಕರ್ನಕಳೆ । ವಟ್ಟಕುಂಡಲಪೊಳೆಯೆಮೈಜೋಡುಜ್ರುಂ
ಭಿಸಲುವಾಮುಕರದಲಿವಸುವಿನಾ ॥ ಕಟ್ಟೆಗೆಯುಪಿಡಿದುಮಣಿಕಂಕಣಪವರಕರ
ವ । ನೆಟ್ಟನೇವೂರ್ಧ್ವಕ್ಕೆನೆಗಳಿಸಮುಖದಿನಿಂದು। ಭಟ್ಟನಾಯುಕರು ಶತ್ರುಗಳೆ
ದೆಯುಬಿಚ್ಚುವೋಲ್ಪೊಗಳುತಿರ್ದರುವಲವಿನಿಂ ॥ ೪೬ ॥ ಯಾರಿಗುಂಟೀಯಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗಮಂನೆರೆಕೊರ್ತು । ಮಾರಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಸಿಮನೋ ।
ಹಾರಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂಪಡೆದುನಿಜತನುವಿಂದೆರಜತಾದ್ರಿಗೈದಿಳಿವುದೂ ॥ ಯಾ
ರಿಗುಂಟೀಶನಿಂಸಹಸ್ರಬಾಹುಗಳುಯ್ಯೆನೂರುತಲೆಯುಂಪಡೆದುಬಿಡದೆಶಂಭುವಿ
ನಪುರ। ದ್ವಾರದೊಳುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿನಿತ್ಯಶಿವನಂಪ್ರದರ್ಶಗೊಂಬಸಾವಾಗ್ಯ.

ವ್ರಾ ॥ ೪೭ ॥ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳುಲವಣೇಕ್ಷುಸುರಸರ್ಪಿದದಿಕ್ಷೀರ । ವೃತ್ತವೋ
ದಕಶರದಿಗಳಮಧ್ಯದಲಿಪ್ರ । ವರ್ತಿಸುವಜಂಬುಪ್ಲಕ್ಷಕುಶಕ್ರೌಂಚ । ಶಾಖಶಾ
ಲ್ಮಲಿಪುಷ್ಕರಾ ॥ ಸಪ್ತದ್ವೀಪವನಾಳ್ದಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಾನಳನು। ಮತ್ತೆಪುರವು
ಚ್ಚವಪುರೋರವಸಗರನುರುಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾದಿಷಡುಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳುನಿನ್ನಂ
ತೆಬಾಳ್ದವರಲ್ಲವ್ರಾ ॥ ೪೮ ॥ ಅರಿಕರಿಮೃಗೇಂದ್ರನೇಪರಾಕುಗಯಯಂಬರೀ
ಷ್ವರಶಸಿಬಿಂಪುನಂದನಪ್ರಸೂನಭರತ।ನೆರೆಗೋತ್ರಿರಾಮನುದಿಳ್ಳಿಪರಘರಾಮ
ನುರೆದಂತಿಯುಯುಯಾತಿಯುಸವಾ॥ತರಮುಹಂದುತಭಗೀರಥಮುಖ್ಯಷೋಡ
ಶ।ವರಮಹಾರಾಯರೀಧರೆಯುಪರಿಪಾಲಿಸುತ।ಪರಮಯಿಶ್ವರ್ಯದಿಂವಿಜಯವಿತ
ರಣರೆನಿಸಿನಿಮ್ಮಂತೆಬಾಳ್ದರಿಲ್ಲಾ॥೪೯ ಬಲಿಜಲಂಧರನುತಾರಕವಂಚಮೇಧಾ
ವೇಕಲದನುಜನಂಧಕಗಜಾಸುರಂಮೇಘಸುರ । ಕಲಿಶುಂಭನಿಶುಂಭನರಕಾ
ಸುರಂಕನಕಕಸ್ಯಪಂರಾವಣಾದಿ । ಖಳಪತಿಗಳೀ ಧರೆಯನಾಳಿಯತಿ ಖಳರೆನಿ
ಸಿ । ನೆಲೆಗಾಣದೆಪರಮ ಪದವ್ರೊರ್ದಲಿಲ್ಲವಾ । ತುಳಬಲಾಢ್ಯನೇನಿಮಗಾರು
ತೊಣೆಯಲ್ಲಭಳಿರೆ ಭಾಪುರೆಯಸಮನೇ ॥ ೫೦ ॥ ಯಿಂತೆಂದುದಂತಧ ಸು
ಕಾಂತಿಮುಂಬರಿಯೆಪೇತ್ರಂತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತಿರೆಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರ ಭೂ ।
ಕಾಂತನಪರಾಕ್ರಮುವ ತೇಜದುನ್ನತಿಪರಮಶಿವಭಕ್ತಿವಿತರಣಾವನು ॥, ಸಂತಸ
ದಿಭಟನಾಯಕರುವು ಷ್ಟುತಿಸಿದ್ರೋ।ರಂತೆ ಕೈವಾರಿಸುವಸಮಯದೊಳುರೋ
ಹಿಣಿಯು । ಕಾಂತನೆರುಷಿವೇಷದಿಂದಲಾ ಪರಮಪುರುಷನ ಪುಣ್ಯದರ್ಶನಮ
ನೂ ॥ ೫೧ ॥ ಸಲಿಪಡೆದುನಿಪೇೂಷಕರನ ಪ್ಪನೆಂದಿರದೆ । ಸಲಿಲೆಮಿಂಕೌ
ಮುದಿಯುಸುರಿಸುತ್ತಲೈದಿದೊಲು । ಪ್ರೊಲಿಸುನಾರದಮಹಾಮುನಿಯು ಬೆಳು
ಮ್ಮೆಯಕಾಂತಿಸಭೆಯಾವರಿಸಲೂ॥ ಖಳರಾಯಮುಖ್ಯರುಂಬೆರಗಾಗಿ ಯರ್ಕ
ಬಾಂ । ದಳದೊಳಂಬೆಳಗುತಿರೆ ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯನುತ್ತಣಿಂ । ದಲಿಬಂದನೊಪ
ಟ್ಟುಪಗಲುಜಿಳ್ಳಿಂಗಳಂಕಾಯ್ದುಕಾರಣ ಮದೇನೋ ॥೫೨॥ ಯನುತತಮೂಳು
ತಾವುಯೋಚಿಸುತಿರೆ ಮುನಿನಾಥ । ದನುಜೇಂದ್ರನಿರ್ಜತತ್ಸಭೆಯನೆರೆ ಪೊಗುತ
ತ । ತ್ತನುವಿನುರೆ ಕಾಂತಿಯಿಂಬೆಳಗುತ್ತೈತರಲು ಸರ್ವರುಯರಿದುಮಣಿದೇ
ಳುತೇ ॥ ತನತನಗೆಕೈಗಳಮ್ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಲುಮುತ । ರನುಬಗದು ಯೊತ್ತಿ
ಸದೆಮುನ್ನಡಿಯೆ ಕುಂಭಾಂಡ । ವಿನುತಮಂತ್ರೀಶಪಾದಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಯುರಗೇಶರ
ಣೊಗ್ಗಳಪೆಬರಲಸುರೇಂದ್ರನೂ ॥ ೫೩ ॥ ವಂದನೆಯುಗೊಳದೆಬರ್ಪ್ಪದನರಿಪ
ಯಿವನಪೆಶ । ಯಿಂದೊಂದು ಕಂಟಕಂಬಾರದಿರ ದೊಂವಿಗೆ । ಯಿಂದೆಂದು

ಬಂದಮುನಿವರನಲ್ಲಬರಬಹುದುಬಂದಡಂನವಿಸುವವರಾ ॥ ಚಂದದಿಂಪರಸ
ದಿಶ ವರಿಯೇನುಯೊತೆರದಿ । ಪಿಂದೆಶಂಬರನೆಡೆಗೆ ಪೋಗೆವನಕೊಲಿಸಿದನು ।
ಯಿಂದುಮುಸುಗಿನಮರೆಯೆಸುರಗಿ ಯೆಂದಬಿಬರ್ಪನಾದುದಾಗಲಿ ಯೊಕನಾ ॥
೫೪ ॥ ಲಾಂಛಾನಧಾರರಹಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬರಲು । ವಂಚನಿಲ್ಲದಲೆಸತ್ಕರಿ
ಸಿ ದೊಡೆಬರ್ಪಡರಸಂಚಯುವನ ಭವಪರಿಹರಿಸದಿಪನೇಯೆನುತ । ಲಿದ್ದುಮ
ಣಿದೊಂದಿಸಿದನಾ॥ ತಾಂಚತುರ್ವೋಗಜಾತಕ್ಷೀಣ ಸಂತೊಷದಿಂ। ವಂಚಶತ
ಮಸ್ತಕನವರಸೆಕರದೊಯ್ಯುತ್ತೆ।ಕಾಂಚನಸುಮಣಿ ಖಚಿತಯಧಿಕಯಾಸನ
ದಾಗ್ರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿವಲವಿನಿಂದೇ ॥ ೫೫ ॥ ತತ್ಕಾಲಯೊಗ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಂ
ಗೈದು । ಸತ್ಕರಿಸಿವಿನೀ ಯೊಕ್ತಿಯಿಂದೆನವೈತಂದ । ಸತ್ಕಾರ್ಯವಾವುದೆಂವಿಂ
ದಕೈಕೊಂಬತತ್ಸೇವೆಯಾವುದು ಮುನಿಪತೀ ॥ ಯತ್ಕಿಂಚಿತವನುಮಾಜದಲೆ
ಮುಸುರುತ್ತೊಲಿಮು । ಮತ್ಕುವತಿತಿಮಿರತಂಡವನು ನಿಮ್ಮಯವಿಮಳ । ಚಿ
ತ್ಕಂಜಮಿತ್ರನೆಳೆಗಿರಣವಿಂಪರಿ ಹರಿಪುದೆಂದುಯುತಿ ಭಕುತಿಯಿಂದೇ ॥ ೫೬ ॥
ಬಾಣಾಖ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಬಿನ್ನವಿಸಲಾ । ವೀಣಪಾಣಿಯೆಮನಂಗೊಳ್ಳದೇ
ದಪಟದಿಂ । ಕ್ಷೋಣೀಶನಿಮ್ಮಯತಪೊನ್ನೈಷ್ಟಬಲಬಲು ಮೆಸೀಲಸಂಪದಸೌ
ಖ್ಯದೀ ॥ ಕಾಣಿಗೀರ್ವಾಣರೊಳು ನಿನಗೆಸರಿಮಿಗಿಲಹ । ಯೇಣಾಂಕನೊಡ
ಲಿನಕಳಂಕದಂದದಿಮಾನ । ಹಾನಿಯೆಪ್ರಾಣಹಾನಿಯೆಂಬುದಿದುಸಹಜನಿ
ನ್ನ ನಂಪದದೇಳ್ಗೆಗೇ ॥ ೫೭ ॥ ಕುಂದುಬಂದುದನು ಬಲ್ಲರುಭೂಮಿಜನನಿ
ಲ್ಲ । ಯಿಂದುನೀನರಿಯದಿರ್ಪರೆಯಿರಲಿಬಾಗಿಲೊಳು । ಯಿಂದುಶೇಖರರೆ
ರ್ಪಕಾಣನೆಮಾನಹಾನಿ ಯನೆನುತಮುನಿ ಪನೆನಲೂ ॥ ಯೆಂದಮಾತಿಗೆಮ
ನಂಗುಂದಿಮಾನಕೆಹಾನಿ । ಬಂದುದ್ಯಾತರಲಿ ಶಿವನರಿಯದಿರ್ದೊಡೆಯಿರಲಿ ।
ಯೆಂಪುನೀಪರಿದುವನು ಪೇಳೆಂದುಬಾಣಾಖ್ಯ ಬೆಸಗೊಳಲುನಾರದಮುನೀ ॥
೫೮ ॥ ಪೇಳೆನಲುನಾನು ಪೇಳುವೆನುಮಾಜದೆನೀನು । ಪೇಳಿದಾಕ್ಷಣದಿತವೆ
ವತಲೊಳಂಕೋಪಾಗ್ನಿ। ಯೇಳುನಾಲಿಗೆಯಿಂದೆ ಪಟುವಾಗಿವುರಿದೆಂತು ಮಾ
ಡುವದೊಯರಿಯದೆಂತೇ ॥ ಪೇಳದೆಸುಮ್ಮನಿರ್ಪುದೆ ಲೇಸುಬಾಡಿಯನು ।
ಪೇಳಬಂದೆವೆನಾವುಯರಿದುದನು ಮರೆಯದೆ। ಪೇಳುವಕೃತ್ಯನಮ್ಮದುಮಾದ
ಕಾರಣದಿಸೂಚಿಸಿದೆ ಕ್ವಚಿತಮುಮನೂ ॥ ೫೯ ॥ ಕುಚಿತಕೊಂಡೆಯನೀನ
ಲ್ಲವೆಂಬುವವಂತು। ರಚನೆಪೆತ್ತೀಸ ಭಾಮುಷ್ಯದೊಳು ಪೇಳಿದುದುಪ್ರಚುರ
ವಾ:ಮುವಮ್ಮುಷ್ಪರಂಕೇಳಿ ಮೂಲೋಕಂಕೇಳ್ವದೆಂಬಗಾಥೇ॥ ವಚಿಸಿನಗೆಗೇ

ಡಿಗೆನ್ನನುಯಿಂಡವೂಡಿನೀ। ಕ್ವಚಿತಮುಂಪೇಳಿಪ್ಪೊಡಡೆನಾನುಬಿಡುವೆನೇ। ವ್ರಚಿತದಿಂದುರ್ದಂಪೇಳಿಮನದಂಗಳವ ಪರಿಹರಿಸದೆತ್ತ ಪೋಪೇ ॥ ೬೦ ॥ ಖಳರಾಯನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು ಯಾಮುನಿ। ತಿಲಕನಾರದನೆಂದನಾನುಗುಪ್ತಮನುಗೈಯ್ಯಲು ನೀನುಪ್ರಕಟದಿಂಪೇಳೆನಲು ಮುಸುರುವೆನು ಕೊರತೆಯುಗಿನಿತಿಲ್ಲವ್ರಾ॥ ಕಳೆವೆರೆಯಸೇಖರನಪ್ಪೊಲುಮೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬಬಲುಯುಹಂಕಾರಮುಮವಾಡದಿರುನಿನ್ನಯುಚಲುವಸತ್ಕವರಿತಾಸೂಳೆಯಾಗಲುಮಾನಹಾನಿಯಾರದುಭಾವಿಸೇ॥೬೧॥ಸೂಳೆಯಾದಳೆಸುತೆಯುಳೆಂಬ ಬಿರುನುಡಿಕರ್ಣದೊಳುಸಂತಾಪಸರಲಂಸೂರ್ಚಿದಂತೆಯೊಡಲೊಳಂಕೋಪಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತುತ್ತನಾಸಿಕದಿಪ್ಪೊಗೆಸೂಸಿಕೆಂಗಿಡಿಗಳಕ್ಷಿಆಲೆಯು ಗಳದಲಿಮುಕ್ಕಳಿಸುತ್ತೆದಕ್ಷುರಿಯುಜ್ವಾಲೆಯನುಬಾಯಿಂದಲುಗಳುತ್ತೆಭರಸಿಡಿಲು। ಶೈಲಕ್ಕೆಯುರಗುವತಿರಘಸದಿಂಘರ್ಜಿ। ಸುತೆಘುಡಿಘುಡಿಸಿಹೊಯ್ದೆಳುತೇ॥೬೨॥ ಯುಡಬಲನಕೆಕ್ಕರಿಸಿನೋಡುತ್ತೆಕೋಪದಿಂ। ವದನೆಮುಂಗೈಯ್ಯಂಗಿತೊಳುಗಳನೇರಿಸಿಯೆ। ಕುನಿವಿೂಸೆಕುಣಿಯುಲತಿರೌದ್ರದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಮುನಿವರನವಿಮುಳಾಸ್ಯಂ ॥ ಕಡಿದುದಂತವಮಾನದಾನವೇಶರೋಷದಿಂ। ಬಿಡಿಯುವಿಲ್ಲದೆಸಭಾಂತರದಿಬಿಡಿಯುತ್ತರವ। ನುಡಿಯುಬಹುದೇಯೆನುತತೋಳೆತ್ತಿಬಾಯುಮ್ಯಾಲ್ಬಡಿನವಸರಂಗೈವುತೇ ॥ ೬೩ ॥ ದೇವರುಋನೀನೆಂದುತಾಳಿದೆನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ। ಗಾವಳಿಗಯುತಿಯಾಗಲವನತೆಡತಲೆಯಲ್ಲಿ। ಜೀವನಹಸಾಲಿಗೆಯನುಗಿಸಿಕಡಿಕಂಡಗಳದಿಗ್ಬಲಿಯುಚೆಲ್ಲಿಸುವೆನೂ ॥ ಯಾವಧಟದೇವದೈತ್ಯರುವಾಗೆಮುತ್ಸುತೆಯು। ಠಾವಿನಿಕ್ಕೆಲದಿಸುಳಿದವರುಜೀವಿಪರೆಥರೆ। ಜೀವರನುಪಿಡಿದುಬಾಧಿಪಕಾಲಭಟರದಾಡೆಯಕೀಳಯತ್ಯಧಟನಾ ॥ ೬೪ ॥ ದುರುಳದೈತ್ಯೆಯುರುಕಾಯ್ದುಹರುಮತ್ಕವರಿಯುಳ। ಅರಮನೆಯುಸುತ್ತವತ್ತರಿಸಿಯುತಿಜಾಗ್ರದಿಂ। ಬರುವಸುರನರಕೀಟಕಾದಿಗಳತಿಕ್ಕಿಮುಕ್ಕುರುವಪೊಕ್ಕುಂಪೊರಡುವಾ ॥ ವರವಿಟಾಗ್ರಣಿಯಾವಲೋಕದಿಂಬಾಹನವನ। ಕುರುಹನೀನುರದೊಡೆನಾಂಬಿಡೆನುಯುನುತಮುನಿ। ವರನಯುತಿಕೋಪದಿಂಗಜರಿಘರ್ಜಿಸುತಬೆಸಗೊಳಲು ನಾರದಯುತಿವಹೂ॥೬೫॥ಕೋಪವೇಪಾಪತಾಪವೆತನಗೆದುರ್ಗಂಧ। ಲೇಪವೆಲೆಪರಮಶಿವಭಕ್ತರಹಸುಜನರಿಗೆ। ತಾಪತ್ರಯಗಳುವ್ರಂಟೆಯುರ್ಧಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನದಹಂಗುಹವಣಾಸುಂಟೇ॥ಕೋಪಮುಮನುಳಿದುಲಾಲಿಸುಬರ್ಪನಾರೆನಲುಗೋಪಾಲಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನಾತ್ಮಜನೆ॥ಕ್ಷು। ಚಾಪಕಾವನಪುತ್ರನನಿದ್ಧ। ನಾಡಾಡಿಯುಲ್ಲನ

ಲತಿಕೋಪದಿ ॥ ೬೬ ॥ ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರನೀನುಕೇಳಿದಿಯ । ಜಂಬುಕನುಸಿಂಹನೆಡೆಸೇರಿಹೇವಿಪ್ರುದೆರುಬಿ । ಯುಂಬವಮಾತಂನೋಡುಪಶುಗಾಹಿವೊಮ್ಮ । ತಾನೆತ್ತೆಮತ್ಕುವರಿಯತ್ತಾ । ತಾಂಬಂದುಸಂಭೋಗವಮಾಡಕೃತ್ತನೆಯನಲು । ಅಂಭೋಜಹಸ್ತಯುಗ್ಮವಮುಗಿದುಸಚಿವೇಶ । ಕುಂಭಿನೀಶಂಗೆಬಿನ್ನವಗೈದನಾರದಮುನೀ । ಶತಾಂಪ್ರುಸಿಯುಸುರನೂ ॥ ೬೭ ॥ ಆದಡಂವುಹುದಲ್ಲವೆಂಬುದಂ ನಾಂಪೋಗಿಬೇದಿಸಿ ವಿಚಾರಮಂಗೈದುಬರ್ಪೆನುಕೋಪ । ಮೇಧಿನೀಶ್ವರವಾಣ್ಬುದೆಂದುಕುಂಭಾಂಡಮಂ । ತ್ರೀಶಬಿನ್ನವಗೈಯ್ಯಲೂ ॥ ಆದುದಾಗಲಿನೀನುಸಟಿಥಿಟಮದೆಂಬುದನು । ನೈದಿನಿಶ್ಚಯವಮಾಗಲಾಕನ್ಯಚೋರಕನ।ಕೈದುಡಿಕಿನಿ॥ಂಪಿಡಿತಂದುಯನಗೆವ್ರೊಪ್ಪಿಸದಿರಲು । ನಿನಗೆಶೀಕ್ಷೆಯಗೈಸುವೇ ॥ ೬೮ ॥ ಪೋಗೆಂದುಯತಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂಬೀಳ್ಕೊಡಲು । ರಾಗದಿಂಮರಳಿವಂದಿಸಿನಿಂದುಮನದಳ್ತಿ । ಯೋಗಕೈಗೂಡಿಬಂದುದುಪುಷ್ಪಬಾಣನಣುಗನಪಿಡಿವಮಾತ್ರತೋಟೇ ॥ ನಾಗಭುಗ್ಗಮನಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನವಡನೆಪೋಗಿ ಪಿಡಿತರ್ಪೆನಪ್ಪಣೆಯ ನೀಯ್ಯನಬುಮುದ । ವಾಗಿಬಂದುದುಬರಲಿನಮಗೆಯಿಗಭೋಗಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದುದುತುದಿಂಪುಲೀ ॥ ೬೯ ॥ ಭಾಳಲೋಚನನಿಂದೆಬೆಸನವಡದಿಹೆ ಸಹಸ್ರತೋಳುಗಳುದಣಿಯುಯುದ್ಧವಮಾಡಿಶಿವನೊಡನೆ । ಕೈಲಾಸಕೈದಿನಿತ್ಯತ್ವದಿಂಸುಖಿಪೆಯೆನುವಾನಿಸದೆಪೋಗೆನಲ್ಕೇ॥ಮೌಳಿಯಂಮಣಿದುಮಂತ್ರೀಶಮುಗುಳ್ನೊಂದಿಸುತೆ । ಆಳಿದವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಲುಪಡೆದಜನನಿಯುಳಪಾಲುಳ್ಳಸ್ತನವಭೇದನಗೈವಧರ್ಮನಂಮುಪೋಪೆನೆನುತೊಂದಿಸೀ ॥ ೭೦ ॥ ಬಂದುವಾಯತವೆತ್ತುಪ್ರೋರಚಾವಡಿಯುಲಿತಾ । ನಿಂದುಗರಸಲ್ಕೆನೆರೆದುದುಕೋಟಿರಕ್ಕಸರ । ವೃಂದಪೊಕ್ಕುಳಘಂಟಿಡೌಡೆಜಾಗಟಿರವಂತೀವಿತೇಣ್ದಿಸೆಯನಿರದೇ । ಯಿಂದುಮಂಡಲವತುಡುಕುವನೋಕಾಲನಪುರವ । ನಿಂದುಕೈಶರೆಯಪಿಡಿತರ್ಪವ್ರೋಯೆನ॥ ತಥಟನಿಂದಸಮುಪಟುಭಟಪರಾಕ್ರಮಾನ್ವಿತ ದೈತ್ಯಸೇನೆಯೊತ್ತರಿಸಿನಿಲಲ್ಕೂ ೭೧ ॥ ಹೇನಕೊಲ್ಲುವಡಾನೆಶಕ್ತಿಬೇಕೆಂಬಂತೆ । ಮೀನಕೇತನಪುತ್ರನೋರ್ವನಂಹಿಡಿತಕ್ಕೆ । ದಾನವರಸೇನೆಯಂಕೂಡಿಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶತಾಂಬರುತಿರ್ದನೂ ॥ ಮೀನಮರಿಸಂಚಲಾಯತನೇತ್ರವಸುಗಾತ್ರ । ಮಾನುನಿವೃಷಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಯನಿರುದ್ಧಸುರ । ತಾನಂದದಿಂದಿರ್ದನತ್ತಚಿತ್ರಾಂಕಿತನೊಲಿದುಮುಸುರ್ವಮುಂಗಥೆಯನೂ ॥ ೭೨ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರ

ಬಂಧಮ । ತ್ರಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯುಭಿದಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋ
ಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದು ಕೇಳ್ದಸುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿ
ಯಿಂಬರೆದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸಮುತ್ಸವಯುರಾದಸತ್ಸುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ ।
ಕಂಧರಜಾಧಾರ್ಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೭೩॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೩-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೬೭೨ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ರ ಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಕುಂಬಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಅನಿರುದ್ಧನ ಹಿಡಿ ಯಾಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಆಸುರಬಲಗೂಡಿಮಂತ್ರೀಶಾನಿರುದ್ಧ । ನನುಮುಸುರೆಮುತ್ತಲುಕೇ
ಳಿಪಟುಭಟರಕೆಡಹಲಾಕ್ಷಸುವಾಸ್ತ್ರನಿಙಗನೊಳುಶಣಸೆಸಚಿವೇಂದ್ರಮೂ
ರ್ಜೆಗೆಸಂದುಮ್ಮೈಮರದನೂ ॥ ಪದ ॥ ಸುರಭಿದುಃಖಜಲಧಮುರುಕಾಂಬಿಕೃ
ದ್ವನಸು । ಸುರಭಿಸದ್ಭಕ್ತಸಂಚಯರ್ಗಳಿಗೆಕರುಣಾಸುರ । ಸುರಭಿಸ್ಪಟಿಕ

ವಿರಾಜಿತಮೌಳಿಧೃತಶೂಲಿದ್ವಿರದಸುರವಜಿನಶಾಲೀ ॥ ಸುರಭಿತನುಭವಭಾರ್ಯ್ಯಾ
ಪಿತವರದಭವಭಯಾ । ಸುರಭಿದಾವಾನಲನೆಭೃಂಗಿವೀರಸ್ಕಂದ । ಸುರಭಿಪಂ
ಚಮುಖ್ಯಗಣಮಾನಸಸುಸ್ಸರಭಿಸಿಶೃಂಗರಾಮೇಶಪಾಹೀ ॥ ೧॥ಯಲೆಕಾಂ
ತರ್ತ್ರೀಗೌರಿದೇವಿಯುಳನೋಂಪಿಯನು । ಅಲಸದೆಯೇಸುಜನ್ಮಂಗಳಲಿನಡಸಿದೆ
ನೊ । ಫಲಿಸಿತ್ತುಯನ್ನ ಮನದಳ್ತಿನಿನ್ನಂತಕಲೆಗಾರಪುರುಷಂದೊರೆವುದೂ ॥
ಸುಲಭನೆನೀನುಸುವರ್ನಮಧುರಸದವಾಪರ್ಣ್ನ । ನೋಲಿದುಮುನ್ನಕಳುಕಂಪೇ
ರ್ದುನಸಲೆಸೃಷ್ಟಿಯಿಂ । ನಲಿದುಮತ್ತದನೆಬಯಸುತ್ತಬಾಯ್ಬಿರೆವುತಿದೆಸರಸ
ವೇಲ್ಗಥೆಯೆಪೇಳಾ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳೆನ್ನ ಯರ್ದೆತ್ರಿಳಿಗೊಳಲಯರಸಂಚೆಯೆ ।
ಪೇಳುವನುನಾನಲ್ಲಯನ್ನ ಹೃನ್ನಿಳಯದೊಳು । ಕೋಳೂರವಾಸಶ್ರೀರಾಮೇ
ಶನಿಂದುತಾಂನುಡಿಸಿದಂದದಿವುಸುರ್ವೆನೂ ॥ ಆಳಿದೋಡೆಯನಪೌಳಿಗವನುಮಾ
ಡುವನನೀ । ಬಾಳಪರಿಯಿಂದಬಂಣಿಸಲ್ಯಾಕೆಕುಂಭಾಂಡ । ನಾಳಿಕಾಸ್ತ್ರಸ
ಪುತ್ರನನಿರುದ್ಧನನುಪಿಡಿಯುಪೋಪತದ್ವಾರ್ತೆಯುಮನೂ ॥ ೩ ॥ ಆಗಳೋ
ವಾರ್ನಪ್ತದೂತಕಿಯುವ್ಯಗರೆದ್ಯೆದಿ । ಸೋಗೆಗಂಗಳೆಚಿತ್ರಲೇಖೆಗದನರುಹಿದ
ಳು । ಭೋಗೆರೆಯುನೊಡನೆನಾರದನರುಹಲತಿಕೋಪದಿಂದನಿಮ್ಮಯಜನಕನಾ
ಯೊಗತುಳಿದಡಿಗದಾನವರಸೇನೆಯುವಡನೆ । ಪೋಗಿಪೆಣ್ಕೊಜ್ಜೆದೃತ್ಯೆಯರಸಂ
ಹರಿಸಿಯುತಿ । ಬೇಗದಿಂದವನಪಿಡಿತಹುದೆಂದುವರನಿರೂಪವನಿತ್ತು ಬಾಣಾಖ್ಯ
ನೂ ॥ ೪ ॥ ಕಳಹಲ್ಯೆತರ್ನತಳುವಿಲ್ಲವೊಂದುಸುರಲಾ । ನಳಿನಲೋಚನೆಚಿತ್ರ
ಲೇಖೆಕೇಳುತಸಿಂಹ । ದಳವಿಂಗೆತಳಮಳಂಗೊಂಬಮದಗಜದಂತೆ ಚಿಂತಾ
ಗ್ನಿವಡಲೊಳುರಿಜೂ ॥ ಲಲನೆಕಂಗೆಟ್ಟುಬಾಗಿಲಕೊಜ್ಜೆದೃತ್ಯರಗೆವೋಲಿನುಬೇ
ಹನಿತಧನವಿತ್ತುಬಂದವರಮನೆಯೊಳೆಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಗದೆಂದು ನಂಬುಗೆಗೊಂ
ಡುದ್ವಾರವನುಬಂಧಿಸುತ್ತೇ ॥ ೫ ॥ ಬಲಿಮುಪೇಭಾರ್ನಗಮುದ್ರೆಯುವಜ್ರದಂ
ಡದಿಂ । ಚಲಿಸದಂದದಿಲಾಳವಂಡಿಗೆಯುಜಡಿದುಕ್ಕೈ । ಗಳನುಹೊಸಕೊಳುತಾ
ನಿರುದ್ಧವೃಷಾದೇವಿಯರುಯಿರ್ಪಲ್ಲಿಗೈತರುತ್ತೇ ॥ ಖಳರಾಯನೆಡೆಗೈದಿಖೂ
ಳನಾರದಮುನಿ । ತಿಲಕನಿವ್ಯಾದ್ಯಾಂತಮುಪೇಳಲತಿಕೋಪ । ತಳೆದುಪಿಡಿತ
ರ್ಪನೆಂದಟ್ಟಲೆವ್ಮ್ಮಯಜನಕಬಹನುಗಡನೆಂದುಸುರುತೇ ॥ ೬ ॥ ಯಲೆತಂದೆ
ನೀನುಸ್ವಪ್ನದಿಸುಳಿಯೆಬುತ್ಸಖಿಯು । ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನಟ್ಟುಳಿಗೆಯೂರಲಾರ
ದೆಯುಸುವ । ಕಳವಳೆಂದಾನುಕೋಳಿಯುನುಳುಹಿಕೊಂಬುದಕೆಮದಗಜವಪಿ
ಡಿದುತ್ತಂದೊ ॥ ಬಲಿಯುಕೊಟ್ಟಂತೆಮಾಡಿದೆನಿನ್ನ ಕರತಂದು । ಕಳವಿನುರೆಕೊ

ಟವಿನಾದಿಯುಲಿಸುಖವಂತ್ಯಕ್ಕೆ । ಬಲುದುಃಖವೆಂಬಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೆಯುಂತಪ್ಪುದಕಟಾ ॥ ೭ ॥ ಯೆಂದರುಹಿಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಪ್ರಳಾಪಿಸಲಾರ । ವಿಂಪಬಾಣನಸೂನುನಸುನಗುತತಾಯಿಮನ । ಗುಂದಿನೀನಿಂತು ಚಿಂತಿಪುದ್ಯಾಕೆಪ್ರಾರಬ್ಧಪ್ರಾಪ್ತಿತಪ್ಪದುದಾರಿಗೆ ॥ ಯೆಂದುನೀನೆನಗೆಯುವ ಕಾರಪಾಡಿದುದಿಲ್ಲ । ಯೆಂಬಿರ್ದಡೀದೇಹ ಯುಳಿವುತಿದೆ ಯಿಾಪರಮ । ಸೌಂದರಿಯು ಸಂಭೋಗ ವೇಸುಜನ್ಮದ ತಪಸ್ಸಿನಫಲವ್ರೋ ದೊರದುದೆನಗೇ ॥ ೮ ॥ ಮೆರವಬಿಂಬಾಧರದ ಪೂರ್ಣಹಿಮಕರವೊಗದ । ಸರಸಿದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕಮಲವೊಗ್ಗವೊಲೆ । ಕರಮೆಸೆವ ಕೋಮಲಕರೀಕಿರುವರೆಯುಸರಸರಸಭರಿತಮನದೀ ॥ ಪುರವಣಿಸಿಚುಂಬನನಖಕ್ಷತೆಯ್ಯಿಡಲುಬೇರಡೆಸೂಚಿಸಿದಬಂಧಮನರಿದುವದಗುವ । ಪರಮಸೌಂದರಿಯೊಡನೆ ಸುಖಿಸಿಯುಳಿವವರ್ಗೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಾಗದಿಹುದೇ॥ ೯ ॥ ನಿನ್ನಿಂದಲೀಪರಮ್ಯಸೌಂದರಿಯುಸಂಪರ್ಕ । ಮುನ್ನಿನಪೂಜಫಲದಿಂಸಿದ್ಧಿಸಿತ್ತನಗೆ । ಪೊನ್ನಮೈಯ್ಯುವನುನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪೂರ್ವಾನುಕೂಲಗೈದಂಸೃಜಿಸಲೂ ॥ ಚನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಬಾಳ್ದ್ದುಸುಕುಕಲ್ಪಾಂತರನ್ನರಶರೀರದಿಂದಿರ್ದಮಳಸುಂದರದವೆಣ್ಣುಗಳ। ಭೋಗಿಸದೆಯುಳಿಯುಬಂತವರ್ಗೆದುರ್ಗತಿಯೆಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೂ॥೧೦॥ ಯೆಳದುರುಳದೆಂಪುಚಿಂತಿಸಬ್ಯಾಡಯಿಾಚಲ್ವ । ಲಲನೆಯುಳಿವೊಲೆಯುಗಳೆ ಮೊಾಬಾಯ್ಕೊರಳಫಣೆಗಳಲಿವೊಗವಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸುತಸಂಭೋಗದಸುದಾಬ್ಧಿಯೊಳುಮುಳುಗೇಳುತಾ॥ ಸಲೆಸುಖದಿಬಾಳೆಲುವುದೊಂದೇಫಳಿಗೆಯುಮಂತ್ರ । ದೊಳಗೆನಿಂನಿಂಭೋಗವೋಕ್ಷಸಂಭವವಾಯಿತ್ತು । ಬಳಲದಿರುತಾಯಿ ಯುಂದತಿಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿಂಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಳನೂ ॥ ೧೧ ॥ ತಿಳುಪಿಸ್ವೈರಿಸುವ ಸಮಯುವಿವೃಷಾದೇವಿ । ಬಲುದುಃಖವೆರಸಿಘೋರಗ್ರದುರೋದಿಸುತ್ತೈದಿ । ಲಲಿತವರ್ಣ್ಣದುದೀಪಕ್ಕೆರಗಿಯುಳಿವಶಲಭನವಾಳ್ಕೆಯಿಂದಲೆನ್ನಾ ॥ ಚಲುವಿಕೆ ಯುನೋಡಿಯುಮರ್ದಪ್ಪಿಯುಗಲದೆ ಕಾಮನಲಗಿನುರಿಗಿಚಿಂಗೆತನುವ ನೊಪ್ಪಿಸಿಯಿನೀ । ನಳಿದಬಳಿಕಾನುಜೀವಿಪೆನೆಂತುಕೋರಳೆನುತ್ತರಿಸೆಂದುಸದಕೆರಗಲೂ ॥ ೧೨ ॥ ಕರುಣದಿಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿತೊಡೆಯುಡಿಯುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ದುರುಳದನುಜರು ಯನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವರೆಫಣೆಯೊಳಜಬರದಲೇಖನಪೂರ್ಣವೆಂತಿಹುದೆ । ಯಿವರಿಂದಲಳಿವೆನೋ ಜೀವಿಸುವೆನೋ ॥ ಯುರಡನರಿಯುದಲೆನಿನ್ನುತ್ತರಿಸಿಯಿವರಿಂದ । ಮರಣವಾಗದಲೆಪ್ರಾಣಉಳಿದೆಂತುಜೀವಿಸುವೆ । ಪರಿಕಿಸುತಲಿನಳಪ್ರಕ್ಕುಮ

ಯಿಂ ನಿಮ್ಮ್ರಹದನಂಸೀವ್ರುಕಾಣಲಹುದೂ ‖ ೧೩ ‖ ಯಿಂತೆಂದುತಿಳುಹಿವೊಗ
ದೊಳುವೊಗಮನಿಟ್ಟು । ಯತ್ಯಂತಮುಕ್ಕಡಿಂದಮುದ್ದಿಸುತೆ । ಯತಿದ
ಮುದಮನಾಂತುಯುಧರಾವ್ಯುತಮುಹೀರ್ದ್ದಾರಸತಾಂಬೂಲಕಬಳಮಂ ಬಾಯೊ
ಳಿಟ್ಟು। ಸಂತಸದಿತಿಳುಹಿಸಂತ್ಯೆಪತತ್ಸಮಯುವ್ರೋ।ರಂತೆಯಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೊ
ಳುಮೆತಿಳಿದುಸಾಯ್ಯಂತಸ್ವಪ್ನದೋರಲತಿಜಾಗ್ರದಿಂ ಮನಗಿದಿಹುದೆಂಬುತಿ
ಹರಾರ್ಯರೂ ‖ ೧೪ ‖ಯೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಯುನಿರುದ್ಧಂಗೆಯುರುಹಿಬಾರೆಂದುಕರ
ದೊಯ್ದುಸ್ನಾನಂಗೈಸಿಮಡಿಯಿತ್ತು । ಸಂದುಶಿವಪ್ರೂಜೆಸಾಧನದ್ರವ್ಯವಂಸೆರ
ದಲೊಡನೆಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೂ ‖ ಬಂಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮಾಡಲೊಡನೆ
ರಾ । ಕೇಂದುಮುಖಿಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುರಸರಸಾಯನವ । ಪ್ರೊಂದಳಿಗೆಯೊಳಗೆ
ಯಡೆಬಿಡಿಸಿತಂವಿಡಲುಶಿವ । ಗಿತ್ತುತಾಂಭುಂಜಿಸುತಲೀ ‖ ೧೫ ‖ ಸಲಿಲೆಯಿಂ
ಕೈದೊಳೆಯಲೊಡನೆಕರದೊಯ್ದುನಿಜ। ನಿಳೆಯದೊಳುಮಣಿಮಂಚದಾಗ್ರದ
ಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಲಲನೆವೃಷದೇವಿಕರ್ಪುರವೆರೆದವೀಟಿಕೆಯನಿತ್ತುಷ್ಟವರಿಗಂಧ
ವಾ ‖ ವೊಲಿದುಮೈಗಿಕ್ಕಿತಿಗುರಂದೆಗದುಪ್ರೊಸಕುಸುಮ। ದಲರಮಾಲೆಯಸೂ
ಡಿಮಣಿಮೊಡಗಳಿಡಲಿತ್ತು । ಸಲಿಲೆಯಿಂರಣವೀರರುಡುವ್ಯೆಜೋಡುಗಳತಂದೀ
ಯಲತಿಹರುಷದೀ ‖ ೧೬ ‖ ಪುಲ್ಲಂಬನುತ್ತ್ರಸಂಭವನೊಲಿದುಗೆಜ್ಜೆಗಿರಿಘಲ್ ।
ಘೊಲ್ಲೆಂಬತಾಪತಿಯುಚೆಲ್ಲಣಮನುಟ್ಟು । ಮಲ್ಲಗಾಸೆಯುಬಿಗಿದುವೀರಚಿಮ್ಮುರಿ
ಚಂದಿಸುತ್ತುತ್ತಮಾಂಗದಲ್ಲೀ ‖ ಸಲ್ಲಲಿತಭುಜಕೀರ್ತಿತೊಳಭಾಪುರಿಯುಮರ್ಬ್ಬಿ।
ಚೆಲ್ಲುತಿಹಮಣಿಗಿರುಣಕಂಕಣಗಳಿಟ್ಟುಕಿವಿ । ಯಿಲ್ಲಿಬೆಳಗುವತೋರಬೆಳುಮು
ತ್ತುಗಳವಿಮುಳಚೌಕುಳಿಯನಳವಡಿಸಲೂ ‖೧೭‖ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆರಣವಿಜಯ
ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು । ದುರುಳದಾನವರರೆಚ್ಚೆಕೈದುಸ್ತಂಭವಯಂತ್ರ । ದುರೆಮಣಿ
ಯುಬಲದೋಳಭಾಪುರಿಯುಬಳಿಯೊಳನುಸರಿಸಿಬಂಧಿಸಿವಲವಿನಿಂ ‖ ನೆರೆಮಾ
ಯಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿರಿಪುಬಲವಸಂ । ಹರಿಪದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧನುಬಾಣಗಳಂ ।
ತರಿಸಿಕರಕಿತ್ತುವರಸಿಶಾಸೆಯುವಳೆದು ಯಾಯುತಂಗೊಳಿಸಲಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ‖
೧೮ ‖ ಬಂದುಕುಂಭಾಂಡವರಮಂತ್ರಿಶೇಖರಪ್ರೊರಗೆ । ನಿಂದುಬಲಿದದ್ವಾರ
ಮಂನೋಡಿಬೇಗತೆಗಿ । ಸೆಂದುಕೇಳುವಕರೋರಧ್ಯಾನದುತ್ತರವಕೇಳೋರ್ವ
ದೂತಕಿಯಳೂ ‖ ಬಂದುಸದ್ಯಾರ್ತೆಯನುಬಿತ್ತರಿಸೆಕೇಳಿರಾ। ಕೇಂದುವದನೆ
ಯುವೃಷಾದೇವಿತಾನತಿಧೈರ್ಯದಿಂದಲಿಕವಾಟವನು। ತೆಗಿಸುವಳುಮಲ್ಲಮತ್ಯಾಂ
ತನಿರವಳಿದಬಳಿಕಾ ‖ ೧೯ ‖ ವ್ರುಳಿವದೇಹವನುಬಾಳುವಳಲ್ಲಯಿಾತೆರದಿ । ತಿ

ಳುವೆಂದುಮನವಳಕಳುಹಲುಪೋಗಿವೇಳ್ಪುದೊಂ। ದುಳಿಯದೇಬಿತ್ತರಿಸಲತಿ
ಕೋಪದಿಂದೆಬಹುಸನ್ನೆಯಿಂವಿಋಂಟಿಸುತ್ತೇ ॥ ಚಲಿಸದೆಬಲಿದಂತೆಯಿರಲವು
ದವೇರಿವೂ । ರ್ಮಲವಹೇರಾನೆಗಳತರಿಸಿನೂಂಕಿಸಲೊಡನೆ । ಘೆಲನೆಘೆಂಟರವ
ದಿಂದುಲಿವಧನುಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಸಹಿತಲ್ಬೈದೀ ॥ ೨೦ ॥ ನೋಡಿನೋಡಿರಿಯು
ನ್ನ ಕೈಚಳಕರುಹರುಷಾಕು । ಮೂಡಿಮುಕ್ಕುಳಿಪಂತೆನಿಮ್ಮಕ್ಷಿಗಳಲಿ । ವಿಭಾ
ಡಿಸುವೆನೆಂದವರನೆಂದುವೀರಾವೇಶದುಬ್ಬುಕೊಬ್ಬಿನಲಿಪ್ರೊನ್ನಾ ॥ ಮೂಡಿಗೆ
ಯಪ್ರೋಂಗರಿಯವಿಸಿಖಂಗಳಂತೆಗದು । ಪ್ರೊಡುತ್ತಘೆನಸತ್ವದಿಂಕರ್ಣಪ್ರೂರಾ
ಯ । ಮೂಡಿಕಡೆಕಡೆದುಯುಚ್ಚೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತ । ನೂಂಕಿಸುಹವೂಪತಿಗ
ರಾ ॥ ೨೧ ॥ ತಲೆಗಳನುಕವಲ್ಕೊಲ್ಲಳಿಂದೆಕಂಡಲಿಳಾ । ತಳದೇವಿಮಕುಟ
ಚಂಡನಾಡಿಪಳೊಯನಲುಬಾಂ । ದಳದೊಳಂಸಿರಿವೂಲೆನೆಗೆಯೆನಭದೇವಿ ।
ರುಧಿರೋಕುಳಿಯಚಲ್ಲುವಂತೇ॥ ಯಿಳಿವರಕ್ತದಧಾರೆಚಿಮ್ಮುತ್ತಧರೆಗುರುಳ।
ಳುಲಿಮಪ್ರವತಿಸಿಮದಹಸ್ತಿಚಯಮಸ್ತಕಾ । ವಳಿಯನುತ್ತರಿಸೆರುಂಡಂ
ಮುಂಡಯಿಕ್ಕಡಿಯು । ವೂಗಿನೆಲದೊಳುರುಳಲಾ ॥ ೨೨ ॥ ನೋಡಿದರುಸ
ಕಲಸುರರಾಯರುಗಳನಕೊಂ । ಡಾಡಿದರುಹಸುಳನೋರ್ವನೆಯೆಂದುಯೇ
ಳಿಲವಮಾಡಬಾರದುವಿಜಯದೇವಿವಲವ್ರುಳ್ಳಡವನೇವಿಗ್ವಿಜಯನಹನೂ ॥ ವೂ
ಡನೆಹಸುಮನೊಬ್ಬನೆಲಂಕೆದಹನಮನು । ಕೇಡತಃರನೆಹಸುಳತಾರಕಗೆ ಷ
ಣ್ಮುಖನು । ರೂಢಿಯೊಳುದೈವಬಲವೊಂದಿರಲುಯಣುಮಹತ್ತಾಗಿತೊರದೆನಿ
ಮುಷವೀ ॥ ೨೩ ॥ ಯೆಂಬುತಲಸುರನಾಯಕರುವೂತಾಡುವದ । ಕುಂ
ಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಸೇಖರಕೇಳಿಯಹುದಹುದು । ಶಂಬರವಿರೋಧಿತನುಭವನಲ್ಲ
ವೇಸಿಂಹ । ನರಿಯಪೆತ್ತಪ್ಪುದೆನವ್ಮಾ ॥ ಕುಂಭಿನೀಶನನಿರೂಪವವಿೂರದಿರ
ದೆಯಿವನಂ । ಬಿಡದೆಪಿಡಿವೆಳದುಕೊಂಡೊಯ್ಯದಿರಬಾರ। ದೆಂಬುತಖಳರನಿಕು
ರಂಬಕ್ಕೆಯಪ್ಪಣೆಯ । ನಿತ್ತುನೂಂಕಲುಬೊಬ್ಬೆಯಿಂ ॥ ೨೪ ॥ ತಂಡತಂಡ
ದಲಿಯುಬ್ಬರಿಸುತ್ತವೆಗಲೆಪ್ರಚಂಡಕರ್ಣನಂಕವಿವಮೇಘದೊತ್ತರದಂತೆ। ಗಂಡು
ಗಲಿಯನಿರುದ್ಧನಿದ್ದಮಂದಿರವಮುತ್ತುತ್ತಯಡಕರಬೋಳೆಸೆವಾ ॥ ಗಾಂಡೀವಿ
ಚಯುಕೆಸಿಂಜಿನಿಯನೇರಿಸಿಕ್ರ್ಯಾರ।ದುಂಡುವೊನೆಯುಳ್ಳಸಿಳಿಮುರ್ಖಕವತೊಡಿಸೆ
ನೆಯುಪುರಿ । ಗೊಂಡುಬರ್ಪಾಸರಳ್ಗಳನಾನಿರುದ್ಧತ್ತಣಿಂದತ್ತಲುತ್ತರಿಸುತಾ॥
೨೫ ॥ ಮತ್ತವೇಬುರ್ಖಲಿಯಹುಲ್ಲೆಯವಿಂಡುಘಿರದೆದ್ದುಮುತ್ತುವಂದದಿಯು
ನ್ನ ಕೇಳಿಕಿವಿಗಿನೋಡಿರಿಯುತುತ್ತ ಪ್ರೀಸಿನುಸಪ್ತವಿಶಿಖಮನುಯೇರಿಸುತಲೀ

ಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲ್ಕೈದೀ ॥ ಅತ್ತಲಸುರರಸೇನೆಪಟುಭಟರನೆಲ್ಲರನು । ಕಿತ್ತ
ಬಾಣದತೆರದಿ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳೆಂತಾಗಿ। ರಕ್ತದೊರೆಯುವರಿಯಲವರೊಳ್ಕಡದು
ಜಲಚರಗ । ಳಂತೆತೇಲುತಪೊರಳುತಾ ॥ ೧೬ ॥ ತುಂಡಮುಡಮನೆಲ್ಲನೋಡಿ
ತನಕಿಸುತೆ । ಕುಂಭಾಂಡಸಚಿವೇಂದ್ರನಚ್ಚರಿದಳೆದುವುಳಿದಸುರ । ತಂಡಮಂ
ನೋಡಲೊಡನರಿದುಬೆಟ್ಟಂಗಳುರೆಕರಚರಣಚೈತನ್ಯವಾ ॥ ಗೊಂಡುಭೂಮಂ
ಡಲವನಂಡಲೆವವೋಲ್ಕೆಮುಂಕೊಂಡಘಟರಕ್ಕಸರುಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಡನೆ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ನಣುಗನನುಮುತ್ತುತ್ತಲಿಂತೆನುತಿರ್ದರೆಲೆಮಾನುನೀ॥೧೭॥
ಹಸುಳೆನೆಂದವಗುಕ್ಕೈಗಾಯ್ದುವ್ರೈಮರೆದುನಿ । ನ್ನೊಶವಾಗಿಮರೆದರುಯೆಂ
ದುನೀಸುಗ । ವಿಸಬ್ಯಾಡಸಣ್ಣವಂ ಮತ್ತನವ್ಯೋಡನೆಕಾದುವದೆತ್ತಬರಿದೆತ್ತ
ಬರಿದೆನಿನ್ನಾ ॥ ಅಸುವಹೋಗಾಡವಿರುವರವಘುವಿನೊಡನೆಮು । ವೆಸನದಿಂ
ಮುನ್ನಾರುಪ್ಪೈಸಿದರುಬೇಡನ । ವ್ವಸುರೇಂದ್ರಬಾಣಾಖ್ಯನೊಡನೆಪಗೆಯಾಕೆ
ಶರಣ್ಯೊಕ್ಕುಹರಣವನುಳಿಹಿಕೋ ॥ ೧೮ ॥ ಸಣ್ಣಹಸುಳೆನುಯೆನುತಲಣ
ಕವಾಡಲಿಬೇಡಿ । ಸಣ್ಣಸಿಂಹನಮರಿಯುಗಜವಿಂಡುಯುಳುಕಿಪವೆ । ಸಣ್ಣದು
ಕತಾರವೇಕುರ್ಗಳನುಕಡಿಕಡಿಮುವಪ್ಪದೇಕೇಳಿಚಾನೂ ॥ ಸಣ್ಣನಾದೊಡೆ
ಯೇನುವೀರರೆಯುಸೀಳದೆ । ಸಣ್ಣವರವಡನೆಸರಸವವೋಳ್ಪಹಿರಿಯರಿಗೆ । ಬ
ಣ್ಣವುಳಿವುದೆಸಮರವುಕ್ಕಣ್ಣನೆಂದೆಭಾವಿಸಿರೆನುತಲಿರದೆಭರದೀ ॥ ೧೯ ॥
ನೋಡಿವತಾತಾಡುತ್ತ ಧನುಗೆಮುಸವಿಸಿಖನಮುವು । ಪ್ರೌಢಿಭರಕಳದೆಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದುಸರ್ಪರಿಗೆ । ವೋಡಿದನುಫಣೆಯೊಳಂಕಿತವಸಣ್ಣವನಕೈಚಳಕಲೀಕ್ಷಿಸಿ
ರೆನುತ್ತೇ॥ ಮಾಡುವರೊನೊಳೆಕರಣನುಮುವಗೆಸಕಲರುಂ। ಕೋಡಿವರಿವಾ
ನಿಟಿಲನಕ್ತಧಾರಿಗೆಕರವ । ಸೂಡಿಯುಣಗೊತ್ತಿನಿಲ್ಲಿಸುತೆಹಸುಳನುಯೆನುತ
ಲಾಳಿಗಳೆವುತಲಿರ್ದವ್ರಾ ॥ ೨೦ ॥ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯುಮೊಮ್ಮನಹುದಹುದುನಿನ್ನ
ಯುಪ । ರಾಕ್ರಮವತೋರಿಸಿದೆಭಳಿರೆಕಲಿಯಾಗುನಿನ । ಗೊಕ್ರಿಸಿಯೆಬರ್ನ
ಸರಳ್ವಯಕೆಯುಗೊಟ್ಟುನಿಲ್ಲೆನುತವಿಸಿಖಾಸಸಕ್ಕೇ ॥ ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯನಭಟನ
ಸಿಳಿಮುರ್ಖಾಳಿಯುತೊಡಿಸಿ।ಶುಕ್ರಪೇಗಿರಿಗೆಬಿರಿಮಳೆಯುಸುರಿಸುವವ್ರೋಲು
ನಕ್ರಕೇತಾತ್ಮಜನವ್ಯಾಲಿವ್ಯಾಲೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಸರಳ್ಗಳ್ಕೈದೀ ॥ ೨೧
ಪೊತ್ತುಜಲಪುಂಜಮುಂಕಾಲಮೇಘವುಮಿರದೆ । ಹತ್ತಿರವಿಮಂಡಲವನಂಡಲ
ದುಬರ್ಪಂತೆ । ತತ್ತರಿಸಿವೊತ್ತವೊತ್ತದಿಕವಿವಬಾಣ್ಗಳಿಗೆಮುಂತಾಸ್ತ್ರಪ್ರ
ಸಿಯಲೂ ! ಅತ್ತಣಿಂಸತ್ತಲುತ್ತರಿಸಿಮಿಡಿಮಿಡಿಯುಕೆಡ । ಪ್ರತ್ಯನರಕದ

ನುಗಳನುಕವಲ್ಗೊಲಿನಿಂ । ಕತ್ತರಿಸಲೊಡನೆತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಯಿಂರಕ್ಕಸಪಮಗು
ಳೆಕೈದುವನುತಳೆದೂ ‖ ೨೨ ‖ ಚಿತ್ತಜನಪುತ್ರನೀನಾದಕಾರಣದಿವಿ । ಚಿತ್ರ
ಚಮತ್ಕಾರಧನುರ್ವಿದ್ಯದಲಿಸದೆಭರಿರೆ। ಮತ್ತೆನೋಡೆಮ್ಮಕೈದುಗಳಕೈಚಳಕ
ಮೆಂದಂತಹಬ್ಬಿಮೇಲ್ವರಿವೃತೇ ‖ ಕಿತ್ತಿರ್ದಕತ್ತಿಗಳಮೊತ್ತದಿಂವ್ರರವಿಸಿ ।
ಮುತ್ತಿಮುರಿಡೊತ್ತಿಬರ್ಪವರಸ್ಮರಜಾತಕಾ । ಉತ್ತಮವರಯೋಧಂಗಳಪಿ
ಡಿವಕರಗಳನುಬಿಲ್ಗೊಲಿನಿಂದೆತಿರುವೀ ‖ ೨೩ ‖ ಭರದಿಯುವ್ವಳಿಸಿನಗುತಿರ
ಲುಬಿರುಘಳಿ । ತರಗನುದಿರಿಸುವಂತೆಪಿಡಿದಕೈದುಗಳೆಲ್ಲ । ಧರೆಗುರುಳಲೊಡ
ನೆಖಡ್ಗಮನಾಂತುಯುನಿರುದ್ಧಪ್ರಟನೆಗಡು ಯಸುಂಪಡೆಯಾ ‖ ಯಿರದೆಪ್ರಲಿಪು
ಲ್ಲೆವಿಂಡಸುಕಲಕುವಂದದಲಿ । ತ್ವರಿತದಿಂಪ್ರೊಕ್ಕಲ್ಲಿಪ್ರೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸಂ। ಹ್ವ
ರಿಸೆರಕ್ಕದಪ್ರೊಳೆಯುಪರಿದುದಾಪ್ರರದಹೆಬ್ಬೀದಿಯೊಳುಶ್ರವಗಳೊಡನೇ ‖೨೪‖
ಅಂದುಸುರಗಣರೊಲಿನುವ್ರೂಮಳೆಯಸುರಿದರು । ಯಿಂದುವದನೆಯುರುಹರು
ಷಾಶ್ರುವಂಗರೆಯಲಾ । ಕಂದರ್ಪನಾತ್ಮಭವರಣವಿಜಯದುಬ್ಬಿನಿನ್ನಿಂದುಪಸ
ಸರಿಸುತಿರ್ದಸೂ ‖ ಸಂದಸುರಪಡೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಕುಂಭಾಂಡಮನ । ನೊಂದಿ
ವನಮುತ್ತೈಯ್ಯದನುಜಾರಿಯುಹುದವನ । ನಂಧನನುಯಿನಾಕನತಪ್ರೋಭ್ರಷ್ಟ
ನಂಗೈದುಶಂಬರನಸಂಹರಿಸಿದಾ ‖ ೨೫ ‖ ಸಿಡಿಲ್ವಕ್ಕಿಯುನಾರಗುಬ್ಬಿಯುಮು
ರಿಯುವಡೆವಪ್ರದೆ । ಕಡುಕಮರ್ಧರುಪುತ್ರನಾದಕಾರಣಂಸುಡುರ ‖ ಪಡೆಯುನೆಲ್ಲ
ಪನುಸವರಿದನವನಬಿಡಿಮುಸೀಕ್ಷಿಸದೆಬಿಡುಬಾರವೆನುತೇ ‖ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋ
ಪದಿಂಕಿಡಿಕಿಡಿಗಳುಗುಳುತ್ತೆ । ವಡನೆಧನುಬಾಣಮುಂಕೈಕೊಂಡು ಘುರ್ಜ
ಸುತೆ । ನಡಮುಯಿದಿರಾಗಿಸರಿಮುರಿಯುಪೇರಾನೆಕೇಕಕುವಮುಳ್ಕ ಮಂತ್ರೀಕ್ಷ್ವ
ರಾ ‖ ೨೬ ‖ ಶಂಬರವಿರೋಧಿಸತ್ಕುವರಾನಿರುದ್ಧನೀನೆಂ । ಬುದನುಕೇಳ್ದೆ
ನಹುವಹುದುಭಾಪುರೆಭಳಿರೆ । ನೀಂಬಿಡದೆಕೆಡಹಿದತಿಕೈ ಚಳಕಮೆನ್ನೊಡನೆ
ತೋರುತೋರೆಂದೆನುತ್ತೆ ‖ ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಸೇವಪ್ರಳಯಿಸಿಪ್ರರುಷ
ನೆಂಬಂತೆಕೋಪದಾವೇಶ ವ್ಯ್ಯಾವರಿಸೆ । ಮುಂಬರಿದುನಿಂದಪಾತ್ರಲಿಪ
ರಿವೊವ್ಮುಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂದಲಿಂತೆಂದನೂ ‖ ೨೭ ‖ ನೋಡುನೊಪೆನ್ನ ಕೈಚ
ಳಕವನು ಯಿವಕಂಜ । ವ್ರೋಡಿದರೆನಾನುಪಿಡುವವನಲ್ಲ ಸಂಬವನೆಂದಾಡುವ
ರನಕ್ಷದೊಳುಮಾಡಿಸುವೆಸಂಬವೊನೆ ಯಂಬುಗಳನೆನುತ ಭರದಿ ‖ ಮಾವಿ
ಸಿಂಜಿನಿಗೆಬಾಣಮನಿರದೆ ಗುರಿಯುನುರೆ । ಮಾಡಿಸೇರುಪಸಲಸಕ್ಕೆಬಿಲ್ಲನು
ಬಿಗಿದು । ಕೂಡಿಶಕ್ತಿಯಲಿಚ್ಚ ಜೋಬ್ಬಿರಿಯುಲವನು ಖಾಡಿಸುತ್ತಲೆ

ವೇಂದ್ರನೊ ॥ ೩೮ ॥ ಪಂಚಸಾಯಕನಸತ್ಪುತ್ರನಾದುದರಿಂದ । ಪಂಚಬಾ
ಣಂಗಳಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ ನೋಡುದ್ವಿ !ಪಂಚಶರದುರುಬಿಂಗೆನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆನುತತೆ
ಗಪೆಚ್ಚ್ಕ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲೊಡನೇ ॥ ಪಂಚಲರವಿಸಿಖನಾತ್ಮಜಬರ್ಪಶರೋಲ್ಗಳ
ನು । ಪಂಚನಿಲ್ಲದೆಯುತ್ತಣಿಂದತ್ತತ್ತರಿದು ತ್ರಿಪಂಚಕ್ಯಾರಂಬು ಪನ್ನೆ ಸೆಯ
ಸಚಿವನಮೈಯ್ಯತಾತತೂತಾಗ ಲೊಡನೇ ॥ ೩೯ ॥ ತಾಂಬಿಡದೆಸಖಿಯತಾ
ತನುಪ್ರೇಲಿಮುಬಂದುದಕೆ । ಚಾಂಬುಣದಂಬರವ ಪ್ರೊದಿಸಿದನೊಯನುತೆ ಜನ
ರೆಂಬಂತೆರಕ್ತಾಂಗನಾಗಿ ಮಂತ್ರೀಶನದಶಂಕಿಸದೆಮತ್ತಿಂಕತಿ । ಅಂಬುಗಳ
ಪ್ರೊಡುತ್ತೆಯಿಪಕಂಜಿನೀನಿಂದಯೆಂಬನಗಲಿ ದೊಡೆಬೆಂಬಿಡದೆ ಪಿಡಿದೊಯ್ವ ಪೆ
ನು । ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನವೊಮ್ಮನಾದೊಡೆದೆಗೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲೆಂದಾದುರ್ಣತೆ ಗದೆಚ್ಚ
ನೊ ॥ ೪೦ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಮೊಮ್ಮನಾನಹುದು ಬಳಿಕಲಾ । ಅಂಬುಜಾ
ಸ್ತ್ರಸಪುತ್ರಮತ್ತಹುದುನಿನ್ನಹೃದ। ಯೆಂಬುರುಹಚಂದ್ರನನಿರುದ್ಧನಾಂದಿ
ರ್ಣಯೆಂಬನಗಲುವ ನಲ್ಲವೊ ॥ ಯೆಂಬುತಚಿತ್ರರೇಖೆಯ ಜನಕನೆಚ್ಚಕ್ರಾ
ರಂಬು ಚಯುತಡೆಗಡಿದು ಪಂಚವಿಂಶತಿಸರಲ । ತಾಂಬರದಿಪ್ರೊಡೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬ
ರಿಯಲಾಮಂತ್ರಿಬರ್ಪಬಾಣಗಳ ಖಂಡಿಸೀ ॥ ೪೧ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಣು
ಗನೀನಹುದುನಿಂಪೈಯ್ಯ । ಕುಸುಮಭಾಣದಲಿಮುನ್ನಾರಕೊಂದಹನೊದು
ರ್ಣಸನರಹಪೇಪ್ಪುರುಷರುಗ ಳಮರೆಗೊಂಡು ಮಪರಕಾದ್ಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ॥
ನುಸುಳಿಪ್ರೋಗುವನಲ್ಲದೇಪುವನುರಣ ವಿಜಯ ।ಅಸಮಪಟುಭಟನಯಿದಿರಿಲಿ
ನಿಂದುಕಾದುವನೆ । ಶಿಶುವುನೀನವಗೆಂತುಕಾದುವೆಯೆನುತ ಮಂತ್ರಿಯಸೆಯ
ಲವಚಲ್ಲಬಡಿದೂ ॥ ೪೨ ॥ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದನಂಪೆಯ್ಯನೀಮೂಲೋ
ಕ । ವಿಸರದಮುಹಾಯತಿವ್ರತಿತಪ್ರೊನಿಷ್ಟರನು । ಕುಸುರಿದರಿದಳಿಕಿಸಲುಹ
ರಿಹರಯಜಾಧಿಗಳು ಪೆಂಗುಸರಮರೆಗೊಂಡಿರೇ ॥ ಕುಸುಮಶರನೆಂದುಪಾಸಿ
ಸಚೇತಮಹಾತ್ತ ನಸಮಬಾಣನೆಂಬು ದಂಕೇಳಿಬಲ್ಲ್ಯವನಬಸುರಸಂಭವ
ನಾನಿರುದ್ಧನೆಸುಗೆಯನು ನೋಡೆಂಡುಭರಶಳದೆಚ್ಚನೊ ॥ ೪೩ ॥ ನಸುನಗು
ತಕುಂಭಾಂಡಬರ್ಪಬಾಣಗಳಖಂ । ಡಿಸಿಯಲಪ್ರೊನಿಂಪೈಯ್ಯನಾದೃಶ್ಯದಿಂ
ದಪಾನಸಮರೆಯುಪುದುಗಿಪೀಡಿಸುವನಲ್ಲದೆಪಮ್ಮಸಾಕಾರರೂಪತಾಳಿ॥ ಅಸಮ
ಶರನೆಂಬಹಾಂಕಾರದಿಂಪ್ರೋಗುತ್ತಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಮಂಪ್ರಯೋಗಿಸಲೀಶದಹಿ
ಸೆತಾಂ । ಮಸಿಮಾದಪೆಂಜೇಡಿತನುಜನೀನೇಂಗೈವೆಂದಾದುರ್ಣತೆಗದೆಚ್ಚ
ನೊ ॥ ೪೪ ॥ ಮತ್ತೆಕುಂಭಾಂಡತೆಗದೆಚ್ಚಬಾಣಗಳನುಮುವ । ನೆತ್ತಣಿಂದ

ಉತ್ತರಿಸಿನಂಮೆಯ್ಯವೀ । ಸತ್ತುಮಸಿಯಾದನೆನದಿರುದುಗುಳೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾ
ಯನರಸಿಂಹುಗರ್ಜದೀ ॥ ಪುತ್ರನಾಗುದಿಸೆಸಾಕಾರರೂಪಿಂಜೆಳೆದು । ಪೃಥಿವಿ
ಯೊಳುಪೊಸತೆನಿಸಿಶಂಬರನಸೀಳ್ದನೆ । ಚ್ಛತ್ತುನಿಲ್ಲೆಲವೊಮತ್ಸಖಿಯುಪಿತ
ನೆಂದುಕ್ಕೈಗಾದನೆನುತಂಕೋಪದೀ ॥ ೪೫ ॥ ತೆಗದುಪೊಮ್ಮ್ರದಿಗೆಯದಿವ್ಯ
ಬಾಣಮಸಿರದೆ । ಬಿಗಿದುಮಣಿಗಟ್ಟನಾಬಿಲ್ಲಿಂಗೆತೊಡಿಸುತ್ತ । ಮಿಗೆಸತ್ವದಿಂ
ಕರ್ಣಪೂರಾಯತಳೆದುವೀರಾವೇಶದುಬ್ಬಿನಿಂದೇ ॥ ಖಗವಾಹವೊಮ್ಮೆಕರ್ಕ
ಶವಾದಕ್ರೂರಬಾಣಗಳಶಡೆಕಡೆದುಯುಚ್ಚ ಚ್ಚ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುಲಾ ॥ ವಿಗಡರಕ್ಕ
ಸನಸರ್ವಾಂಗದೊಳುತಾಗಿಮೂರ್ಛೆಗಸಂದುಧರೆಗುರುಳಲೂ ॥ ೪೬ ॥ ಕೊ
ಬ್ಬಿದಸುರಾಳಿಕಾಣುತ್ತಲತಿರೋಷದಿಂ । ವುಬ್ಬಿದುಕಲುದುಂಡಿಕೊಂತಮು
ಸುಲಮನುಕುಲಿ । ನಿಬ್ಬರವಿಖಡ್ಗಕರವಾಳಚೂರಿಕತಾರಿಮುಮಸಾಂತುಗರ್ಜಿ
ಸುತ್ತಾ ॥ ಪೊಬ್ಬಕಡೆಮೆಟ್ಟುಪಿಡಿಕಡಿದುಖಂಡ್ರಿಸಿಯೊವನ । ಕೊಬ್ಬುತೆಗಿಕ
ರುಳನುಗಿಚರ್ಮಮುಂಸುಗಿರೆನುತ । ಬೊಬ್ಬಿಡುತಸಿಲೆಸರಳ್ಮಳೆಯುಸುತ್ತನಿಖಿ
ಳಾಯುಧಂಗಳಲಿಮುತ್ತೀ ॥ ೪೭ ॥ ಬಾಳೆಸೀಗೆಯಪೊಕ್ಕುಬಾಳುವದೆನೀಸಂ
ಣ್ಣ । ಬಾಲನಂವೊಡನೆಕಣಸೆತ್ತಪ್ರೌಢಪತಾಳು । ತಾಳೆನುತಸುತ್ತುಮುತ್ತೆತ್ತ
ಪುರವಣಿಸಿಖರ್ವವರಸ್ಮರಜಾತನೂ ॥ ಬಾಳೆಬಣಬಿಯುಸಂಪರ್ಕಮುಳಿದರಥ
ಳಿಗೆ । ಬಾಳೆಬಂದಸುರನೊರಜುಗಳೆನುವರಸದಲೆನಾ । ಬಾಳೆನೆಂದುನ್ನತೇಗಿ
ನಖಡ್ಗಯುಗವೆರಡಹಸ್ತಂಗಳಕ್ಷಿತಳೆದೂ ॥ ೪೮ ॥ ರಕ್ಕಸರುಯನಿಪರುಳ್ಳಿ
ಯಗಣವಿಪೇಬರ್ಜಲಿಯು । ಪೊಕ್ಕಂತೆಪೊಕ್ಕೊಕ್ಕತಿಕ್ಕಿತಿಕ್ಕಿಮುಕ್ಕಿ । ಸೊ
ಕ್ಕಿದರವುಕ್ಕನಿಕ್ಕಡಿಗ್ಯೆಯ್ಯತುಂಡಮುಂಡಗಳಗಲಿಗಗನಪಥದೀ ॥ ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿ
ಗಣ್ಬಿಡುತಜಾಗುಭಳಿರೇಯೆಂದುವುಕ್ಕಿಸಿಪೊರಳುತಿರ್ದವುನೆಲದಿಮುಂಡಡಚ
ಯ । ಚಕ್ಕನೇಕರಯುಗವನೆತ್ತಿವ್ರೂಧ್ವರ್ಕ್ಕೆದಟ್ಟಡಿಗಳಿಂತವಕವೆರಸೀ ॥ ೪೯ ॥
ಕುಣಿವುತಿರ್ದವುಕೆಲವುಧರೆಯೊಳಂಕೆಡಕೆಡದು । ಸೇಣನೆತ್ತರಿನವಡನೆಪೋಗಳು
ತಿರೆಕೆಲಸತ್ತ । ಕುಣಪದಳವೊತ್ತಡಕುವವರುಕಡೆವೊಡಲಿಲ್ಲ । ಪೆಡೆತಾಕುತಿ
ಹರುಕೆಲರೂ ॥ ಅನಿತರೊಳುಮಂತ್ರೀಶಮೂರ್ಛೆಯಂತಿಳೆದೆದ್ದು ಕಣುಪೆರ
ಪುನೋಡಿಕೋಪವನಾಂತುಪೊಂಘಂಟಿ । ರ್ಝಣರೆಂಬಕನಕಕಟ್ಟೆಲಿಮೆರವ
ಪೇರ್ವಿಲ್ಲಕೈಕೊಂಡುಪೊನ್ನಣಸಿನಾ ॥ ೫೦ ॥ ಪೊಂಗರಿಯಪೊಸಮಸೆದ
ಕ್ರೂರವೊನೆಯಾಂತಬಾ । ಣಂಗಳನುಪಿಡಿದುಕೋಪಾಗ್ನಿಯುತ್ತೆದ್ದನಿಶು ।
ಗಂಗಳಲಿಕಿಡಿಸೂಸಿನಾಸಿಕವಿಪ್ರೊಗೆವಳ್ಳುರಿಯುಸುಗುಳ್ದನೊಗದಾ ॥ ಪೊಂ

ಗುವವತಿರೌದ್ರದಿಂದೆಲವೊಸಣ್ಣವನೆನಿ । ನ್ನಘವಣೆಯೆಂತುಯರ್ಭಕನೆಂದು ಕೈಗಯ್ದು । ಪಿಂಗುವದುಪಾಣವೆಂದಾದುರ್ಗಯವೆಯೆಕ್ರಾರಂಬಿದೆಯೊಳಂ ಕೇಳಿಸೇ ॥ ೫೧ ॥ ಅತಿಭಾರಘಾಯದಿಂ ಕೆಡೆದುಮೂರ್ಛಿತನಾಗ । ಲತಿದುಃಖದಿಂ ಪರಿದುಬಂದುಬಿದ್ದವನತಾ । ಪತಿಶೀಘ್ರದಿಂಪಿಡಿದು ಯೆತ್ತಿ ವೃಷವೇವಿ ಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆವ್ಯಾಲೆ ತನ್ನಾ ॥ ಪತಿಯ ತಲೆಯಂಪೇರಿಸದ ಳ್ಕೀಳೆಚಿಮ್ಮುತಿಹ । ತತರಕ್ತಮುಮನು ಪರಸುತ್ತಿರಲು ಯಾಮಂತ್ರಿ । ಸುತೆಚಿತ್ರಲೇಖೆತತುಕ್ಷದಿಮಾಯ್ದಪರಮೌಷಧವಲೇಪಿಸುತ್ತೇ ॥ ೫೨ ॥ ಗಲ್ಲವಿಂದೊಸರ್ವನೊರೆಯಂತೊಡೆದುಪಾವಡದಿ । ಮೆಲ್ಲನೇಘಾಳಿಯಂಬೀಸಿ ಕರಗಿಂದೆಬಾಯಲ್ಲಿಸೀತಳೋದಕವನಿನಿಸಿನಿಸನೆರೆಯ ಚೇತರಿಸಿಕಣ್ಣೆಳತೆರೆಯಲಂ ॥ ನಲ್ಲಯಧರಾಮೃತವನುಣಿಸಲಿರದೆಮ್ಪತಾಂ । ಕುಳ್ಳಿರಲುಪೊಂಪಾತ್ರೆ ಯೆಲ್ಲಿಮಧುರಸಪಮುದ, ದಲ್ಲಿಪಾನಂಗೈಸಿಕರ್ಪೂರವೆರೆದತಾಂಬೂಲಕಬಳೆಮನೀಯ್ಯಲಂ ॥ ೫೩ ॥ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂತಿಳಿದೆದ್ದುದಸಿಸುತಪ್ರಳಯಸಪ್ತಾರ್ಚಿ ಪುರುಷಾಕೃತಿಯತಾಳಿದೊಲುಕೋಪದಿಂ । ಪೇರ್ಚಿಪೇರ್ಗಿರಿಗೆಸಿಡಿಲೆರಗುವಂದದಿಗದೆಯಕೊಂಡುಗರ್ಜಿಸಿಗಣ್ಣಳಾ ॥ ಮೂರ್ಚಿತೆರವನಿತಕ್ಕೆಯರಗಿತಲೆಗವ್ವಳಿಸೆ । ಕರ್ಜಿನಾಳಿಗೆಯಕುಂಭಾಂಡಧರೆಗುರುಳಲುಪಿ । ವಾರ್ಚಿವವನದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಕಾಣುತ್ತಕಟತಂದೆಸಂಬಿದಸೆನುತ್ತೇ ॥ ೫೪ ॥ ಘನದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದರಿಯದೆಯಿಂತುಗೈದನು । ಸ್ಮರಜನಳಿದೊಡೆಮದೆಂತುಸೈರಿಸುವೆವು । ಜ್ವರಕಸತ್ತಡೆಯೆಂತುಬಳಲುವೆನು ತಿವಿಕೊಳಲು ಕಣ್ಣಯಿರಿಕೊಳಲುಬಸ್ಯರಂ ॥ ವಿನುತನತರಿಷ್ಟದಾಯಕನೆಂಬಜಗಬಿರಿದು । ನಿನಗೆತದ್ಭಾಷೆಪ್ರಸಿದ್ಧಮಪ್ಪಂತೆ । ಯ್ಯೆಯ್ಯನಪ್ರಾಣವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಪುದುಶಿವಶಿವಮಹದೇವಯನುತತ್ತ ಚಿಂತಿರಲು ॥ ೫೫ ॥ ಅಳಿಪವರೊಳೋರ್ವನುಳಿದತಿಸೀಘ್ರಪರಿತಂದು । ಖಳೆ ರಾಯಬಾಣಾಖ್ಯನಿದಿರಿಲಿನಿಂದುತನ್ನಕೈ । ಗಳಪೊತ್ತುಮಸ್ತಕದಿ। ಛಳಿರೋಗವಡಿಪಿದವನಂತೆತನುಕಂಪಿಸುತ್ತೇ ॥ ಬಲುಜಾಮಿಲಟ್ಟೆನಹರಿಣನಂದದಿಯಳ್ಕೆ । ಗಣನುಕೋಯ್ಯುತ್ತೆವೃಬ್ಬಸದಿತಡಿಮನಿತಬಾ। ಯೊಳಗಿಲ್ಲದಾರಿವಣಗಿದನಾಳಿಗೆಯಲಿತೊದಲ್ನುಡಿಯಿಂದಯಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೫೬ ॥ ಆಕನ್ಯಚೋರಕನರಕ್ಕಸರುವಮುತ್ತಲವ । ಹೂಂಕರಿಸಿಸರ್ವಸನುಕೆಡಹಿದುದಮಂತ್ರೀಕತಾ । ಕೋಪವಿಂದಲನಿರುದ್ಧನನುಮುಚ್ಚಿ ಕೆಡಹಲುಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದೇಳುತಾ ॥ ಭೀಕರವಿಗದೆಯಿಂದಲವ್ವಳಿಸೆಸಚಿವೇಂದ್ರತಾಕೆಡೆದನೆಂದುಯಲ್ಲವನುಸುರೆಬಾಣ

ನು । ದ್ರೇಕವಾನಸನಾಗುತಿರ್ದನೆಲೆವಮ್ಮದಳನೇತ್ರಸುಶ್ರೋತ್ರಕೇಳಾ ॥ ೫೩ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಂಬೂಜ್ಞಪ್ರಬಂಧಮು । ತ್ತಿಸುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿನೊಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುವಲಿದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಷದೇ ॥ ೫೪ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೪-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೩೩೪ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಬಾಣನು ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಹಿಡಿದದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಪರಮಂತ್ರಿಮೂರ್ಖರಿಯಿಂಕೆಡೆದನೆಂಬುದಕೇಳಿ। ವುರಿಕೋಪದಿಂಪ್ರೇಗಿಬಾಣಾನಿರುದ್ಧನನು। ಯಿರದೆಪಿಡಿದುದನುನಾರದಪೇಳೆಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸೈನ್ಯದೊಡನೈತಂದನೂ ॥ ಪದ ॥ ಸುರರುಗರ್ವಿಸಲವರಸುಗಾನಜ್ಯೋತಿಂಪುನು । ಬ

ರಕಳೆಮುಬ್ರಹ್ಮರುಯಹೋಂಮೃಗಂಗೈದು । ಯಡಕರದೊಳಂತಡೆದಯಜ
ನಗ್ರಮಸ್ತಕವರಿದುಮುದರಾರ್ದವಾತ್ರೆಗೈದೇ ॥ ಸ್ಮರನಂಗಮುಂದಹಿಸಿಭಸ್ಮ
ಧಾರಣಾದೆ । ಬರದಚಕ್ರದಿಜಲಂಧರನತಲೆಯನುಱುರಿದು । ಶಿರಮಾಲೆಯೊ
ಳಗಿಟ್ಟಯುಸಮದೇವರಾಮೋಕ್ಷರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನಳಿಯನೆಂಬಗರ್ವದಿ
ಬಂದುವಂದಿಸದೆ । ಭಿನ್ನಭಾವದಲಿನಿಂದಿರಲುಶಿವನರಿದವನ । ಮುನ್ನಿಸದೆಯಿರ
ಲುಯುತಿಕೋಪದಿಂಪ್ರೋಗಿವಾ । ರಣಯುಗ್ರವಿಡಲೀಶನಾ ॥ ಕಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆ
ದವನಪೇರ್ಬಲವತಡೆಗಡಿಸು । ಜನ್ಮಮುಂಕೆಡಸಿದಕ್ಷಜನಮಸ್ತಕವರಿದ । ಚಿ
ಣ್ಣಿಶ್ರೀವೀರಭದ್ರನಪಡೆದಭವನಂಘ್ರಿಯಕಾರ್ತುರ್ಮೋಲ್ಕ್ಯಥೆಯುಪೇಳ್ವಾ ॥ ೨ ॥
ಬಪ್ಪಬಲ್ಕೊಮ್ಮೆಯುಭಾವಿನಿರನ್ನೆಲಾಲಿಸುಗೆ । ಶ್ರೀಪ್ಪಯೊಳಗರಿದಾಡವೀರರ
ಸದಿಂಕರ್ನ । ತೃಪ್ಪನಪ್ಪನಂದಿವಂತಬೋಧಿವೆನುವರಿತಂದಬಟ್ಟ ಬಾ
ಣಾಖ್ಯನಾ ॥ ಕಟ್ಟದಿರನಲಿನಿಂದುಯಿಂತೆಂದನವನುಕಡುದಿಟ್ಟನಾಡಾಡಿಪಟು
ಭಟನಲ್ಲದಾನವಗ।ಕುಟ್ಟತರಿದೊಟ್ಟಮುವರಸುಗಳನುಯಮಪುರಿಗೆಕೋಟ್ಟುಕ
ಳುಹಿದನಿನುಷಬೀ ॥ ೩ ॥ ಅವನುಜಂಭಾರಿಯೊಬಳಿಕಲಸುರಾರಿಯೊ । ಯ
ವೆತರಿಸಿವಿಟರುಾಪಿನಿಂಬಂದುದಾನವರ । ಸಂಹರಿಸಲೈದಿದನಲ್ಲಪೇಕನ್ಯಚೋ
ರನೆನಬಾರದಸವಾ ॥ ತವಕದಿಂನಿನ್ಮೊಡನೆಶತ್ರುವಿನಯಧಿಕಬಿಂ । ಕವನು ಬಿ
ತ್ತರಿಸಬಹುದೇಯನುತಕೋಪದಿಂದೆನಗೆಸೀಕ್ಷೆಯುಗೈಸುವೇಳಿದೆಮಾಜದೇ॥
೪ ॥ ಮತ್ತೆಯುವನೊಡನೆಶಣಸುವಯಧಿಕಪಟುಭಟರು । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಾರ
ಕಾಣೆನುನಿಮ್ಮಯಳೆಬಳರುಚಿತ್ತಜಾರಿಯೆಬಲ್ಲ ನೀವ್ಯೆದಿನೊಡದಲ್ಲದೆತಿಳಿಯ
ಬಾರದೆನುತೇ ॥ ಯೆತ್ತಿಕರಯುಗವಸ್ಮರಜಾತನವರಾಕ್ರಮವ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲಾ
ರನುಬಾಣಾಖ್ಯನೊಲಿದುಕೇಳುರಿಪುವಾದೊಡೇಂಗುಣಕೆ ಮಚ್ಚರವಪೇಳಲಿಬ
ಹುಮುಯನುತಪೇರ್ಚಿ॥ ೫ ॥ ಕಾಳಗವಮುನದೊಳಗೆಕೊರ್ತುಫಲಸಿದ್ಧಿಸಿತು।
ಬಾಳನೇತ್ರನಪ್ರೊಲಿಮೆಯಾಯ್ತವನಪಿಡಿತನಲು । ನಾಳಿಕಾದಳನೇತ್ರಬಂದಪ
ನುಮುವನೊಡನೆಶಣಸಿಯನ್ನಯಸಾವಿರಾ ॥ ತೋಳಭುಜಬಲದಿಂದಯುದ್ಧಮಾ
ಡುವೆನೆಂದು । ತಾಳಿವೀರಾವೇಶದಾವರಣದಿಂಪೇರ್ಚಿ । ಪೇಳಿಕರಸಿದನು
ಹುಜರಾತಿಪಟುಭಟವೀರರಕ್ಕಸರನಗಣಿತರನೂ ॥ ೬ ॥ ಕೂಡಿನಿಖಿಳಾ
ಯುಧಂಗಳಪ್ರೊತ್ತುಪೇರ್ಪೌರ್ವವ್ರಜ । ಮಾಡಿವತ್ತರಿಸಿನಿಂದಧಟರಕ್ಕಸರನೆರೆ ।
ನೋಡಿಯ್ಯೆನೂರುಮಣಿಗಂಟೆನಿಂಮೆರೆವವಿಸಿಖಾಸನಂಗಳನುಪ್ರೊನ್ನಾ ॥ ಮೂ
ಡಿಗೆಯುಪ್ರೊರೆಪ್ರೊರೆಯನುರೆಪ್ರೊರಿಸಿಕೊಂಡುವಡ । ಗೂಡಿವಿಲ್ಲಯೊಗ್ಗಿ ಪ್ರೆರು

ಷ್ಠಾಕೃತಿಯುತಾಳ್ದುಪನೆ । ರೂಥೀಶಕೋಪವಮಾನಸನಾಗಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯುಗುಗು ಳ್ವವಕ್ಷಿಸಹಸ್ರದಿಂದೇ ॥ ೭ ॥ ಚಿಟ್ಟಕ್ಕೆದಾವಾಗ್ನಿ ಪರ್ಜಿಗದಗದಿಪಂತೆಯಿಟ್ಟ ಯ್ಯೆನೂರುಮಸ್ತಕಮಗುಟಮಣಿಗಿರಣಯೆಟ್ಟಣಿಸಿ ಪ್ರಜ್ವಳಿಸುತಿರಲುಯಭಿ ಮಾನದಾವೇಶದಲಿರೋಷದೊಡನೇ ॥ ತಟ್ಟನೆಹರಿವಿಷ್ಟರದಿಂದೆದ್ದುಯಮರಾ ಥ । ರಟ್ಟಬಾಣಾಖ್ಯನಟುಭಟರೊಡನೆಬರಲತ್ತ । ಥಿಟ್ಟಯನಿರುದ್ಧಸಜ್ಜಿವನೆ ಯಪ್ರೊಕ್ಕುವೃಷದೇವಿಯಳಮೊಗವನೋಡೀ ॥ ೮ ॥ ಸೊಗಸಿನಿಂಚುಬುಕ ಕಬರಿಯಪಿಡಿದುಕರಯುಗದಿ । ಮೊಗದೊಳಂಮೊಗವಿಟ್ಟುಚುಂಬಿಸುತೆತವ ಕದಿಂ । ವಗೆವವರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಾಧರಾಮೃತವತಾನುಂಡುನೆರೆತೃಪ್ತಿಗೊಂಡೂ ॥ ದಗೆಯನಾರಿಸಲುರಸತಾಂಬೂಲಕಬಳಮಂ । ಮುಗುದೆತಂದಿತ್ತುಪದಕೆರಗಿ ದಳುಕುಸ್ತರಿಸಿ । ಮಿಗೆಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂಚಿತ್ರಲೇಖೆಯನುಭಾವಿಸಲವಳುರ ಣವಿಜಯದಾ ॥ ೯ ॥ ತಿಲಕಮುನುನಿಟ್ಟುಕರಮಂಮುಗಿದುಬೀಳ್ಕೊಡಲು । ಯಿಳಿದುಪುಷ್ಪರವತತ್ರಸ್ಥಳಕೆತನ್ನಯಾ । ವಲುಮೆಯಂಗನೆಯನಂತಿರಿಸಿರ ಣವಿಜಯೋದೂಟಿಯುಳಸಂವರ್ತದೀ॥ ನಲುವೇರಿಬಂದುವಿರಾವೇಶದುಬ್ಬಿನಿಂ। ನಿಲಲುಬಾಗಿಲಲಿಮುತ್ತಿತ್ತುಬಾಣಾಖ್ಯನಾ । ಛಲದಂಕವೀರಾದಿವೀರರಕ್ಕಸ ರುಗಳುಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದರವದೀ ॥ ೧೦ ॥ ನಿಬ್ಬರದಿನಿಡುಗಣೆಗಳಂತೆಗಡುತ ವಕದಿಂ । ಹೆಬ್ಬಿಲ್ಲಿಗಳವಡಿಸಿಕಳವಿನತಿಕೋಟದಾ । ಹಬ್ಬದೂಟವನುವುಂಣಿಂ ದುಕರಸಿದರುಯುಂಬಿನಮಳೆಯುಮುಳುಗುವಂತೇ॥ ಮಬ್ಬಾನೆಹಿಂಡುಮುತ್ತು ತ್ತಶಿಂಪನಮ್ಯಾಲೆ । ನಿಬ್ಬರವಿಸುಂಡಲೋದಕವಚಲ್ಲುವಡೆಹರಿ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ಗೊಳವಂತೆಖರರೆಚ್ಚಸರಳ್ಗಳಿಗೆಶಂಕಿಸದೆಯನಿರುದ್ಧನೂ ॥ ೧೧ ॥ ಬರ್ದಸ ರಳ್ಮಳಿಯಬಿರುಧಾಳಿಮುರಿದಟ್ಟುವೊಲು । ದರ್ಪಕನಪುತ್ರನವನತ್ತಣಿಂದತ್ತ ಲೇ । ನೇರ್ಪಿನಿಂದುತ್ತರಿಸಿಪುಟನೆಗವುತಿರಲುರಕ್ಕಸನಿಚಯಮುರಳಿಕೆರಳೀ ॥ ಮಾರ್ಪೊಳೆವವಿಶಿಖಂಗಳಂಮ್ಯಾಲೆಮ್ಯಾಲೆ ತೊಟ್ಟೆರ್ಪಡಿಸಿ ಯೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬೊ ಬ್ಬಿರಿಯೆಬಿರುಮಳೆಯ । ಪೇರ್ವನಿಗಳಿಂಕಡಿಸುವ್ಯ । ದೋರುವಂದದಿಕುವ ರವಂದೊಂದಕ್ಕೈದುಬಾಣಂಗಳಂಜೋಡಿಸಿ ॥ ವ್ರೋರಂತೆಯೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ವ್ರುತ್ತರಿಸಿ ಮಾರ್ಗಣೆಯ । ಸೇರಿಸುತಧನುವಿಂಗೆಮವರಹಸ್ತದೊಳಿರ್ದತೋರಬಿಲ್ಲುಗ ಳಖಂಡಿಸಲುಕೈದುವನಾಂತುವೊತ್ತೊತ್ತಿಮುತ್ತಲೊಡನೇ ॥ ೧೨ ॥ ವುರಧಾ ಳಿಯಿರದೆಮೊರದ್ಯೆದಿಮುತ್ತಲಾ । ಗರುಡಫಣಿಗಣದಿಪ್ರೊಕ್ಕಂಕಲಕಿಮವರಸ । ಹ್ವರಿಸಿದಂಡವಿಖಚ್ಚವಾಂತಾನಿರುದ್ಧಸಿಂಹಧ್ವಾನದಿಘರ್ಜಿಸೇ ॥ ಧುರಧೀರರು

ಗಳುತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲತಿಭರದಿ । ಪುರವಣಿಸಿಪೊಕ್ಕುಯುವೆಯುೞಟವಾತ್ರದಲಿತ ।
ತ್ತರಗಡಿದುಮೆದೆಗೆಡಹಿಬಾಣಾಖ್ಯನೋಡಿಮನಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಪೆಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿ ॥೧೪॥
ತಲ್ಲಣಿಸಿತನ್ನ ವೊಗಮುಂನೋಳ್ಪಪಟುಭಟ । ಗಲ್ಲಿಯುಯುಭಯುವನಿತ್ತುಪಿಂಗ
ಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪೊಸ । ಪುಲ್ಲಂಬುಸನ್ನಿಭನನೋಡಿಭಳಿಭಳಿಕಿರಣಧೀರವೀರಾದಿ
ವೀರಾ ॥ ಕಳ್ಳತನದಿಂದಕುವರಿಯುನು ನೀಕೂಡಬರ। ಲಿಲ್ಲನವ್ವೊಡನೆತೋ
ಟೆಯುತೆಗೆಯಬಂದೆರಣ । ಮಲ್ಲರಸಿರೊಮಣಿಯೆನಿಲ್ಲು ನೀನಿವಕಂಜಿಪೋದ
ಡೆಯುಯುಪಮಾನವೂ ॥ ೧೫ ॥ ಬಂದಪುದುನಿನ್ನ ಮುತ್ತ್ಯುವ್ಯಂಗೆನೋಡು
ನೋಡೆಂದು । ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿಪೇರ್ವಿಲ್ಲ ಬಾಗಿಸಿತಿರುಹ । ಸಂದಿಸುತೆಪ್ರಭಯು
ಕೋಪಿಂಗೆಯೆಡಹಸ್ತದಿಂಪಿಡಿದು ವರಕರಪೆರಳ್ಗಳಿಂ ॥ ನಿಂದುಟಂಕಾರಮಂ
ಗೈಯ್ಯೆಹೂಪಾರಂಗ । ಳೊಂದಾಗಿಪೊಂಗಿಪರಿಯೆಲುಮೇರುತಲ್ಲಣಿಸೆ। ಕಂಥ
ರಂಕುಸಿಯೆಫಣಿರಾಜವನಿಕಂಬಿಸಲು । ವುಡುಗಣಪೊಡವಿಗುರುಳೇ ॥ ೧೬ ॥
ಯಿಂತುವುತ್ಪಾತವದ್ಭುತವಾಗೆಬಾಣಾಖ್ಯ । ನಿಂತುಧನು ಬಾಣಗಳಕೈ
ಕೊಂಡುಮುಳಿವೊವಾ । ರಾಂತ್ತುನಿಲ್ಲೆನುತಪಸರಿಸಲಾನಿರುದ್ಧನ ಸುನಗು
ತಮರಳಿಂತೆಂದನೂ ॥ ಅಂತರಂಗದಿಕರುಣ ವಿಲ್ಲದೆತತ್ತನುಜ್ಜೆ। ಕಾಂತನಾನಿ
ಮಗಳಿಯನಲ್ಲವೆಯೆನ್ನೊಡನೆ ಪಂಥವೆಸ್ಸಣವನಕಾಡೆಕೇಳುವಮ ಧರ್ಮವೆ
ಬಲಾಢ್ಯಾನ್ವಿತರಿಗೇ ॥ ೧೭ ॥ ಯೆನಲುಸ್ಮರಜಾತಂಗೆಯಿಂತೆಂದಮರಳಿ
ಯಾ । ದನುಜೇಂದ್ರನೀನಳಿಯನೆಂತಾದನಿನ ಗೊಲಿದು । ತನುಜೆಯುಳನಾರ
ಕರೆದಿತ್ತುದಾರೆಯನೆರೆದಿರೀ ಬಿನುಗುನುಡಿಯುನುಳಿದೂ ॥ ಧನುಬಾಣಮು
ಮನುಕ್ಕೈಕೊಂಡುಕೈದೋರುರುನೀ । ನೆನಲುನ ಸುನಗುತ್ತಹರಿಯುರಕೈಯ್ಯ
ಮುಂಚಿದೊಪ್ಪೆ।ನನಗುಳ್ಳಸಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನ ಕೈಚಳಕಮಂತೋರುವೆನುಮೆಚ್ಚು
ನಂತೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮುಂವಾಡಿ ನೋಡೆನೆ ಪಂಚಬಾಣಾತ್ಮಕ
ಭವನಮಾತಿಂಗೆಕೋಪದಿಂ ॥ ಬಾಣಾಸುರನುಪಂಚ ಶತಧನುಗೈಯ್ಯೆ । ನೂ
ರುಬಾಣಂಗಳನು ಪೂಡುತೇ ॥ ಬಾಣಸಮುಳದು ಬಿಡಲವನ್ನವಪಂಚ । ಬಾ
ಣನಮುಳಂಗದಲಿಲೆಪಿಸಿದಗಂಧಮಂ ॥ ಘ್ರಾಣಿಸುವಭೃಂಗಚಯದಂತೆಬಂದ
ರಗಲವಖುಂದ್ರಿಸುತೆನಸುನಗುತಲೀ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾವನವರಮುಳಹಸ್ತವುಮು
ಕಪೇಕೆಂಬ । ಭಾವದಿಂನಾನುಕೈಗಾಯ್ದಡಳಿಯನವ್ವಾಲೆ । ವೋಹವಂ
ನಿತುಮಿಲ್ಲದೆಪೋಯ್ತುನೋಡೆನ್ನ ಯಸುಗೆಚಮತ್ಕಾರಮೆನುತೇ ॥ ಭಾವ
ಪಂಗನುರೆಮೇಲೆಮೇಲಂಬುಗಳ । ತೀವಿಸುರಿವಧಿಕಪೇರ್ಮಳೆಯಂತೆ

ಜಡೆಯ । ಆವರಿಸಲವನುಕಡಿಕಡಿದುಮಾರ್ಗಣೆಯುತೊಡಲವಕಾಶಮಂಕಾಣ
ದೇ ॥ ೨೦ ॥ ಖಳರಾಯಬರ್ಪಸರಳ್ಗಳಿಗೆಹರಿಗೆಯೆನೆನೋಡಿ । ಫೆಳಿಲನೆಥ
ನುವಿಂಗೆಬಾಣಗಳನಳೆಪಡಿಸಿಕಳೆದುಭರದಿಂದೆಜ್ಜುಜೋಬ್ಬರಿದು ಬರ್ಪವಿಸಿಖ
ಮನುಖಂಡಿಸಿಕುವರನಾ ॥ ಕಳೆವರವತಾಗಿತಟ್ಟುರ್ಚಲಸುರೇಂದ್ರತನ್ನ ।ಖಿ
ಯನೆಸುಗಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಚಂಗಾವಿಯುಂಬರವ । ನೊಲಿವಪ್ಪೊಟಿಸಿದವಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆ
ರಕ್ತಾಂಗದಿಂಮೂರ್ಛೆಯಲಿಪ್ಪೈಮರೆಯುಲೂ ॥ ೨೧ ॥ ಅಸುರೇಂದ್ರನರಿದು
ಫೆಳಿಲನೆಬಂದುಪಿಡಿವೆತ್ತಿ। ಅಸುಗಳೆಯಲಣುಗಿವೆಥವೆಯುಮಪ್ಪಳಿನುತೊಲಿಸು।
ಸಸಿನೆಪಿಡಿವೆತ್ತಿರಕ್ತಮನೊರಸಿಫಾಳಿಯುಂಬೀಸಿಯೊರ್ಯೆವ್ರುತಿರಲೂ ॥ ವೃಷೆಚಿ
ತ್ರರೇಖೆಯುರುಸಜ್ಜೀವನೆಯಿಂನೋಡಿ । ಪೊಸೆಬಾಳಿಯುನುಮಾಲಭೇಟಿಗಲು
ಕೆಡವಂತೆ। ವಸುಧೆಯೊಳುದೊಪ್ಪನೆಕೆಡದುಘಾಯವಿಪೊರಳ್ವವ್ರುಗನಂಪದಿ
ಧರೆಯೊಳೂ ॥ ೨೨ ॥ ಬಿದ್ದುಪೊರಳುತ್ತಭೋರ್ಗರೆದುರೋದಿಸುತಿರಲು ।
ಸದ್ಧನಾಲಿಸುತಲಳೆವಿರಿನೀವ್ರುಯಿಂಯನಿರುದ್ಧನಂ ಕೊಲವೆಜೋಗಿಸುವೆನುಯೆ
ನುಲಭೆಯುವನಿತ್ತುಸೈಪಿಠಿಸುತೇ ॥ ವಪ್ಪವಸ್ತ್ರದಿಮನನವ್ಯೈಶೋಣಿತವ
ತೊಡೆದು । ಯೆದ್ದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿವ್ರುಪಚರಿಸಿಮೂರ್ಛೆಯತಿಳುಹಿ । ಪ್ರಂದ್ವಿಗ್ದ
ವೆಚ್ಚಡವಪ್ರೆಲಿದಿಸಿಬಳಿಗೊಂಡುಮಂತ್ರಿಯುಸಹಿತಸಭೆಗೆಬಂದೂ ॥ ೨೩ ॥
ಮುನಿವರನನೋಡಿಮುಗುಳ್ನಗೆಪ್ರೊಂದಿನಾನುನಿ। ಮ್ಮನುಪ್ರಸಿಕರೆಂದತಪ್ಪಿಂ
ಗೆದಂಡವನುಯಿಂಯುನಿರುದ್ಧ ನೀವೆನೆನುತೆವನರುಷಿಪತಿಯ ಪಾದಾಬ್ಜಂಗಳಿಗೆ
ಯೆರಗಿಸೀ ॥ ವಿನಯದಿಂದೀಕನ್ಯೆಚೋರಂಗೆಮಾಳ್ಪದಂ। ಡಣೆಯೊವ್ರುದೆಂದು
ಬೆಸಗೊಳಲುಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನುಪೇಳಶಕ್ತರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪರಮೇಶ್ವರನಿರಲು
ಮವರೆಡೆಗೆಪ್ರೋಗೀ ॥ ೨೪ ॥ ಬಿನ್ನೈವಿಪಿಯುವರುಪೇಳಿದಯಾಗ್ನೆ ನಾಳ್ಪದೆ
ನೆ । ನನ್ನಿಯಿಂದಭವನೆಡೆಗೈದುವಂದನೆಗೈದುತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳಿಯಾ
ಪೋರಂಗೆಮಾಳ್ಪಯತಿಸೀಕ್ಷೆಯುಮನೂ ॥ ಯೆನ್ನಾವ್ರುದೆಮಗೊಲಿಸುವರನಿ
ರೂಪಮನಿತ್ತಡಂನಾನುಮಂತುಗೈಸುವೆನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲು।ಪನ್ನಗವಿಭೂಷ
ನಸುನಗುತಲೆಲೆಕುವರನಮ್ಮಂಕೇಳ್ವದೇನುನೀನೂ ॥ ೨೫ ॥ ತೋಳುಸಾವಿ
ರಗಳಿಂದೆತಮ್ಮನರ್ಚಿಸಿವಲಿಪಿ । ಕಾಳಗವಭಯುಬಿಜೆಸಗೊಂಡಂತೆಸಮರಸಂ ।
ಮೇಳಕೈಗೂಡಿಬಂದುದುನಿಮ್ಮಮನದಲ್ಲಿಕಾದಿಜೈಸುವದೆಂತೋ॥ ಭಾಳಾಕ್ಷ
ನಸುನಗುತಲಿಂತೆನಲುಯಸುರೇಂದ್ರ । ಕೇಳುತ್ತೆಪ್ರಳುಕಾಂಕುರಂವ್ಯೈಯಿಸ್ವ
ಳಾವರಿಸಿ । ಬಹಳೆವೌರುಷನನಾಡುವನಲ್ಲನೆಲಿದೇವ । ದ್ರುತುಳೆಪಟುಭಟರು

ಯೆನಗೇ ‖ ೨೬ ‖ ಧರೆಯೊಳಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂದಾನುಯೋಚಿಸುತಿರಲು । ಕರುಣಾ
ಸಾಗರನೆನೀನೆನಗೆವದಗಿಸಿಯಿತ್ತೆ ‖ ಧುರದೊಳಗೆಯುತಿಬಳನಶಿಣಿಸಿಸೋಲಿಸಿ
ಗೆಲಿದು । ನಿನ್ನ ಮನವೆಂಜ್ಜಿಸುವೆನೂ ‖ ತರುಣನಂಪಿಡಿದುಬಂಧಿಸಲೊಡನೆಕೇ
ಳಿಯದು । ವರರಾಯನಂಕೃಷ್ಣನೈತರ್ಪಮವರೊಡನೆ । ಸಾವಿರತೋಳ್ಗಳಿಂ
ಕಾದಿಜೈಸುವೆನೆನುತ । ಲಭವಂಗೆರಗಿಬಿನ್ನೈಸಲೂ‖ ೨೭ ‖ ಅಸಮಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದೆಮ್ಮನರ್ಚಿಸಿವಲಿಸಿ । ವಸುಧೆಯೊಳುಸಕಲಭೋಗೋಪಭೋಗದಿಸುಖಿ
ಸಿಸಸಿನೆಚತುಃಪವಗಳಂ ವಿೂರಿದತುಳಿಸ । ತ್ರಿಮಥವದಮಂಬಯಸದೇ ‖
ವಸೆಮುಯುದ್ಧವಬಯಸಿಬಾಯಾರುತಿರೆಕೃಷ್ಣ । ನಸಮನವನೊಡನೆಜೈಸು
ವಬಲಾಢ್ಯರುವಾರೊ ‖ ಅಸಹಾಯಶೂರನವೃಮ್ಮರುಗೆಲಿದವರಿಲ್ಲನಿನ್ನ ಪವಣೆಂ
ತಿರ್ಪುದೋ ‖ ೨೮ ‖ ಶರ್ವಸರ್ವಾತ್ಮಾಭಿರಾಮನಿವೆಮ್ಮಲುಮೆಯಿಂ । ಕೌರ್ವಿ
ಲ್ಲನಯ್ಯನೊಳುಶಣಿಸಿಕಾದುತ್ತಲೀ । ಪೂರ್ವಿಯೊಳುಝಸವಡೆಯದಿರ್ಡೋಡಂ
ನಿಮ್ಮಕಿಂ । ಕರನಲ್ಲವೆಂದೆನುತ್ತೇ ‖ ಪೂರ್ವಮರಪತಿಬಾಣನಿಂತೆಂದುಬಿನ್ನ
ವಿಸೆ । ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರನಸುನಗುತೆನಿನ್ನ ತುಳಿಬಲದೊಲುಮೆ । ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯ
ನೀನೆಲ್ಲಿಯನಲೆಲಿದೇಪ । ನೀಮುನ್ನ ವರವಿತ್ತುದಾ ‖ ೨೯ ‖ ಮರಿಯದಿರಿ
ಚಕ್ರಪಾಣಿಯುವಡನೆಶಣಿಸಿನಾಂ । ತ್ವರಿತದಿಮನೋಹರವಕಾದುವನ್ನ ಕಾದಿ ।
ನೆರೆಗೆಲಿದೆಸೋತನೆಂಬಭಿಮಾನವೆನಗಿಲ್ಲ । ಯನ್ನ ಬಯಕೆಯತೀರಿಸಿ ‖ ಪರ
ಮೇಶನಾನಂತರನಿಮ್ಮಶ್ರೀಪಾದ । ಸರಸಿರುಹಂಗಳೆಡೆಗೈತರ್ಪೆ ಕೈಲಾಸ । ಪು
ರವರಕೆಕರದೊಯ್ವುದೆಂದುಕಾತ್ಯಾಯನೀ । ಧವಗೆಬಿನ್ನವಗೈಯ್ಯಲೂ ‖ ೩೦ ‖
ಜಲಧಿಮಸ್ತಕವರಿಯೆಧರೆಕುಸಿಯೆಮೇರುತಾಂ । ಚರಿಸಲುಸುಧಾಕರಸಂಕಾಳಾ
ಗಲಾಗಸಂ । ನೆಲಗತಮ್ಮದಾಗೆಮಿಶ್ವಿಮವಿರವಿಮೊಗದೊರಿದೇಡೆದೊರುವವು
ವಮ್ಮಿಗೇ ‖ ಛಲವಂಕವರಮಸಡ್ಭಕ್ತರಿಗೆನಾಮುನ್ನ । ವಲಿದಿತ್ತವರವ್ರತಪ್ರು
ವರಲ್ಲನೀನೆಗಳ್ದು । ಕೆಲಸವೆಮತ್ಕೃಜ್ಞನಿನ್ನ ಮನಬಂದಂತೆವಾಡಪ್ರೋಗೆನೆಲೊಂ
ದಿಸೀ ‖ ೩೧ ‖ ವರನರೂಪವನಾಂತುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಖಳರಾಯ । ತಿರುಗಿನಿಜ
ಮಂದಿರಕೆಬಂದುರೆಸಭಾಂತರದಿ । ಮೆರೆವಮೃಗವರಪೀಠದಾಗ್ರದಲಿಕುಳಿತು
ಮಾಸ್ಮರಕುಮಾರಕಗೆವಲಿದೂ ‖ ತ್ವರಿತಮಜ್ಜನಭೋಜನಂಗೈಸಿಸಂತಸದಿ ।
ವರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನಿತ್ತುತತ್ಸುತಿಗೆ । ಸರಿವಾರಿಗೆಯಪುರುರುಷನಹುದು
ಸತ್ಕುಲಜನುವರಾಕ್ರಮಿಯುಬಲವಂತನಾ ‖ ೩೨ ‖ ಮಗನಹುಹುಯಿಾಯ್ಯ
ಯಿಹುದಾದೊಡಂಯಿಾಸುತನ । ಬಿಗಿದುಸಂಕಲೆಯಜೋಡಿಸಲಾಗಿಕೇಳಿಯಾ ।

ಖಗಗಮನಪಂಡಿತೆತ್ತಿಬಹನುಮುವನೊಡನೆಯುದ್ಧವಮಾಡಿತದನಂತರಾ ॥ ಮಗ
ಳನಿವಗಿತ್ತುಮದುವೆಯುಮಾಡಿಶ್ರೀರಜತ। ನಗಕೆಪರಮೇಶನೊಡನೈದುವೆನೆಸು
ತಮುನವಿ ॥ ಬಗೆದುರಣವಿಜಯಂಗೆನಿಜ್ಜಿಪವಿಮುಯುಕನಕಭಾರಿನಿಗಳಂಗಳ
ನ್ನಾ ॥ ೩೩ ॥ ಬಿರುವನಿಟ್ಟಂತೆರಡುಕಾಲ್ಗಳಿಗೆಸಂಕಲೆಯು । ಸುರೆಜಡಿಸಿ ಸ
ಕಲೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದಲಾ । ಸ್ಮರನಂಗಜಾತನೆತ್ತಂಚಲಿಸದಂತೆಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೆಲ್ಲವ್ರು ॥ ವರಮುನೀಶ್ವರನೋಡಿಜಾರತ್ವದಿಂದತಾ । ನಿರಪೆಸಂ
ಪಾದಿಸಿದತತ್ಫಲವನುಣ್ಣದೆ । ಬರಿದೆಶ್ರೀರಮುಯನುತಖಳರಾಯಬಾಣಾಸುರೇ
ಶ್ವರನವೊಗವನೋಡೀ ॥ ೩೪ ॥ ಹರಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಸುರಯುಸುರೇಶ್ವರರು
ಮಾಗೆ । ನಿರುತನಾಕಂಡಿದ್ದುದಿದ್ದಂತೆಮಾಜದೆ । ತ್ವರಿತವಿರದ್ಯೈದಿಪೇಳುವೆಯು
ಥಾರ್ಥದಿಪ್ರುಸಿಯನುಸುರಿಬಾಳುವಸಲ್ಲವ್ರೂ ॥ ಅರಿಯದವರೆನ್ನ ಪಿಸುಣನುಯುಂ
ದಡೇನಾಯ್ತು । ನಿರುತಪ್ರುಶಿಕನುಯೆಂಬುದಂನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ । ಸರಿಬಂದಡೇ
ಪರಮಶಿವಭಕ್ತನಿನ್ನ ಸತ್ಕೀರ್ತಿತ್ರಿಭುವನದಾಗಲಾ ॥ ೩೫ ॥ ತುಂಬಿವಸರಿಸಿ
ತುನಾವಾಡಿಬಹೆವೆನಲುಹ । ಸ್ವಾತಂಬುಜಂಗಳಮುಗಿದುಬಾಣಾನಿರುದ್ಧರುಸಿ ।
ರಂಬಾಗಿವಂದಿಸಲುಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಸುತ್ತಬೆಳರ್ವಕ್ಕಿಯುಮನು ಯಡದರ್ಗ ॥
ಅಂಬರಸುಮಾರ್ಗದಿಂಗಮಿಸಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯು । ಮುಂಬಾಗಿಲಿಯುಪ್ರೊಕ್ಕು
ಪುರವರವನೋಡುತ್ತ । ಲಂಬಂದುಷೋಡಶಸಹಸ್ರ ಗೋಪಿಕನಾರಿ
ವೃಂದದೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೂ ॥ ೩೬ ॥ ಮಣಿಮಯದಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿಯೊಂದ
ವಗಗನ । ಮಣಿಯುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುಪ್ರೊಳಿದುಸ್ವಸ್ತಿ ಸಿರೋ । ಮಣಿ
ಯುರದಪುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯುರ ಯಷ್ಟಭಾರ್ಯರಲಿ ಸಂಮ್ಯಾಳದವಿಲಾಸ
ದೊಡನೇ ॥ ಗಣನೆಯುಲ್ಲದೆ ನೊಬಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುತಿರಲುತ । ತ್ಕ್ಷಣದಿಶುಭ್ರಾಂ
ಶುನರಲೀಲೆಯಿಂದೆಸೆವುತಿಹುವಿಸುತಕ್ಕ ಭಾವಗಳೆದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಳಸಿಬರ್ಪಂತೆಸಿರಿ
ಮೈಬೆಳಗಿನಿಂ ॥ ೩೭ ॥ ಬಂದುನಾರದತತ್ಸಭಾಂತರದಿ ಯುಂಚೆಯುಮ ।
ನಿಂದಿರಸಿಯುಳಿದು ವಳಪ್ರೊಕ್ಕುಬರಲಲಿದುಮು । ಕುಂದಮಾಧವಕೃಷ್ಣಬರಿದೆ
ಬಹನಲ್ಲಕಾರಣಪುರುಷನಿ ವನಿಂದವೇ ॥ ಬಂದಪುದುನಹುಗೊಂಡು ಘನಕಾ
ರ್ಯಮೆನು ತಮುನಿ ಗಂಧರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನಾದಿಯುಂಗೈಸಿ ॥ ಬಂಧುರದ
ಸತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿವಡಿಸೀ ॥ ೩೮ ॥ ಅಧಿಕಮ
ಣಿಪೀಠದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಮುನ್ನಿಸುತ। ಸದುಹೃದಯಮುನಿಪನೀಸಾವ್ಯಾವಲೋಕ
ಗಳ । ಜೆಪಕಿಮುತ್ತಾವಸವಾರ್ತೆಯುಂಕೇಳಿ ನಿನ್ನುದರಮುಬ್ಬರದಿಂದವೇ ॥

ಪತಿಮನವನ್ನೊಡೆಗೆಯ್ತಂದು ದಮ್ಮಜಾದಾಹದನಸುಂಬಿತ್ತರಿಪ್ರದನುತ ಕಂ
ಸಧ್ವಂಸಿ । ಮುಳಿದಿದಿಳ್ಕೆಗೆಯುವೊಗದಿಂದೋರಿದು ಬಿಸಗೊಳಲುನಾರದಮು
ಹಾಮುನಿಪನೂ ॥ ೩೯ ॥ ಸಕಲಲೋಕಾಂತರಾತ್ಮಾಭಿರಾಮನುಯಿನುತ ।
ಭಕುತವತ್ಸಲನಿಮ್ಮಬಿರಿಪು ನೀವರಿಯುವಿಹ ಪ್ರಕಟವಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದ ಬಲ್ಲಿ
ಪೇಳೆನಲುಪೇಳುವೆನುನಾಕಂಡುದಾ॥ ಸುಕರಸಲ್ಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದಾಡುತ್ತ ।
ಮಕರಧ್ವಜಾರಿಪರಮೇಶ್ವರವಪದದರ್ಶ ॥ ನಕೆಮನವಲರ್ದನಾಂಪೋಗಿ
ಶೋಣಿತನಗರಿ । ಪೊಗಲುತತ್ಪುರವಗಲದಿ ॥ ೪೦ ॥ ಮಾರನಕುಮಾರಾನಿ
ರುದ್ಧಗಡಬಾಣನಕು । ಮಾರಿಯುಳಕೂಡಿಪೆ ರೆಹಿಂಗದೇ ಸುರತಸುಖ । ಸಾ
ರಾಯುಶರಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿ ಮರಳದಲೆ ಯೇಕಾಂತೆಮನೆಪುರದೊಳೂ ॥
ಯೊರರಯರೆಂದು ಯತಿಗುಪ್ತದಿಂದಿರಪರೆಂಬ । ನಾರುತಿಯು ತತ್ಪುರವನಾವ
ರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಆರಕಸರರಾಯುಬಾಣಾಖ್ಯ ನೆಡೆಗೈದಿಯಾನು ಮೆಲ್ಲನೆಯು
ರುಹಲೂ ॥ ೪೧ ॥ ಮುಳಿಮುಮಂತ್ರಿಯು ಸಹಿತರಕ್ಕಸರಪೇಪೌರ್ವುಜು ।
ಕಳುಹಲವರ್ಯ್ದಿಕರದೊಡೆ ಬಾರದೆಶಣಾಸಿಖಳರನೆಲ್ಲರಸದೆಮುಮಂತ್ರಿ ಮೂ
ರ್ಛಿತನಾಗಲಸುರೇಂದ್ರತಾನೆ ಪೋಗೀ ॥ ಬಲುಗಾಳೆಗಂಗೈದುಪಿಡಿತಂದು
ಯೆರಡುಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಬುಧನಾಲಜೊಡಿಸಿವಹಿಬರ್ಣವರ। ಬಲುಹನೊಡುವೆನೆನು
ತಕದನಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಗೆದರಿಕೊಂಡಹನೆಯೆಂದು ಸುರುತೇ ॥ ೪೨ ॥ ನಾವ್ರಕಂಡು
ದನುಮಾಜುವರಲ್ಲವೆಂಬುದನು । ನೀವ್ರುಬಲ್ಲಿರಿಪುಸಿಯುವ್ರುಸುರ್ವನಲ್ಲೆಂದಖಿ
ಳ । ದೇವದಾಸವರೆಲ್ಲರಿದ್ದು ದಪೇಳ್ದನೆನಲುರುಕ್ಮಿಣಿಯುಸತ್ಯಾ ॥ ಭಾಮೆರ
ತಿಮುಖ್ಯಸ್ತ್ರಜನರುಕೇಳ್ದೊಡಲೊಳಂ । ತೀವಿಯೆತಿದುಃಖ ದಿಂಭೋರ್ಗರೆ
ದುರೊವಿಸುತ । ಆವಿಗಡರಕ್ಕಸರ ವಡನೆಯಿವಿರಿಲನೆಂದು ಯುದ್ಧವನಾಡುವ
ಪಾಪಿಯುವೇ ॥ ೪೩ ॥ ಜಗಳಗಂಟಿಕ್ಕಿನೋಡೆವೆನೆಂಬಹರಕೆಯೆ । ಮಗುವ್ರ
ಯಿವೇಕಾಂತವಾಸಕ್ಕೆನೀಪೋಗಿ । ಸೊಗಸಲ್ಲವೆಂದು ಪಲವಂದದಿಂತಿಳುಪೆ
ವಳನಗಲಿಸುತಕರದುತರಲೂ ॥ ಮಿಗಿಲಾಗಿತಿನ್ನಪರಸವಲಿಹವೆ ಬಾಲಕನ ।
ಪಗೆಗೆವೊಪ್ಪಿಸಿಬಂದುನ । ಮಗೆಯುತಿಹಿತವನಂತುಸುರಿಬರುದುಃಖದೊಕ್ಕರಿ
ಗೆವಶಮಾಡಿನಕಟಾ ॥ ೪೪ ॥ ಚಾಡನಾತಲ್ಲಯಿದ್ದುದನುಸುರುತಿಹೆನೆಂಬು ।
ತಾಡುತಿಹೆಯೆರಿಯದಸುರನಬಳಿಗೆ ನೀಂಪೋಗಿಮಾಡ ದೊಡೆಕೊಂಡೆಯುವ
ಮವಬಲ್ಲನೆಯಿದನು । ಬತ್ತೀಶಕಬಳಗಳೆನೂ ॥ ಕೊಡೆಪ್ರಂಡನ್ನ ಹಿಡಿವ್ರುದು
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಮಾತು । ಗೂಡಗೊಳಿಸವೆ ಹೊಡಿತುಪಾಪಿನಾರದಮುಗನ । ಬೊ

ಡಿದಾನವನಸಕ್ಕೆಗಿತ್ತು ಚೋರಗೆಕೊಂಡಿ । ದೋರಿವಡೆಯಂಗೆದೂರಾ ॥ ೪೫ ॥ ಹೇಳುವಾಕುಟಿಲ ಚರನಂತ್ರಾದೆಯೆನುತಮುನಿ । ಮೌಳಿನಾರದನ ಬೈಬೈಸು ಯತಿದುಃಖದಾ । ಯೇಳಿಗೆಯೊಳಳುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವನವೊಗವ ನೋಡಿ ಕಂಬನಿಗರೆವುತೇ ॥ ಬಾಲಕನುಪ್ರೊವಬಾಲಿವ್ಲಂದುತ ದಿನವೆ । ಮೇಳಿದೊಡೆಗ ಣನೆಗೊಳ್ಳದಲೆಸಿರಿಪಲೆಗೊಡಹಿ । ಯೇಳಿಲವನಾಡಿವಿರಿಸಕಲ ಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ನಣುಗನಣುಗಗ್ಯಾರಿಲ್ಲದಾ ॥ ೪೬ ॥ ದೇಶಿಕನತೆರವಿರಕ್ಕ ಸನಕ್ಕೈಸಿಕ್ಕಿಯತಿ ಘಾಸಿಗೊಂಡೆದೆಯೊಡೆದು ಜೀವಿಪವೆಪುಗನನಿಂ । ನ್ನೆಸುವಿನಕಾವ್ಯಕಾಣ್ಬೆವ್ರೊ ಬಿಡಿಸಿತಹದುಯಿನ್ನಾರೆನುತೆಕಂಬನಿಗಳಾ ॥ ಸುಸುತಿಹರುಕ್ಮಿಣಿಯ ವೊಗ ನೋಡಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ನೀಸ್ಯೆರಿಸೆಲಗೆಜಡದೇಹಿಗಳತೆರದಿರದ। ಲೀಶೋಕಗೊ ಳ್ಳದಿರುದಂಡೆತ್ತಿಪೊಗಿಯುವ ಸಾಳ್ವನಗರವನುಮುತ್ತೀ ॥ ೪೭ ॥ ಅವನಸಾವಿ ರತೊಳಳಂಕಡಿದುಮುತ್ತವನ ಕುವರಿಯುಳಸ್ಮರನಕುವರಗೆ ಕೊಂಡುಬಾರ ದೊಡೆ । ಸವಿನಯದಿನಮ್ಮಪಿತ್ರೈರ್ಯ್ವವಸುದೇವನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆಯಳವಿರಂ ದೂ ॥ ಯುವತಿರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಕಂಬನಿನೊಡೆದುಸ್ಯೆಪಿರಿಸಿ। ಅವಿರಳಮಹಾಶೋ ಪದಿಂದೆದ್ದು ಪೊರವಳೆಯು । ನವರತ್ನಕನಕಮಯದಿಂಡರ್ಝುಗಿಸುವಹಜಾರ ದೊಳುಮಂಡಿರುತ್ತೀ ॥ ೪೮ ॥ ಮತ್ತೆಮಂತ್ರಿಗಳಪಳವಡೆಯುರಂಬರಿಸಿಯು ರುಹುತ್ತೆರಣವಿಜಯಭೇರಿಯು ರವಂಗೈಸಿಮುದ । ವೆತ್ತುಶ್ರೀಚಿತ್ರಪ್ರಕೆ ಪೊವದೆಸಿಗೆಹೆದ್ವಜವನು ಛಡಾಳಗೊಳಿಸಿ ॥ ಚಿತ್ತದೊಳು ಅಂಪಲೀಸ್ವರನೆನೆ ನೆಯುಲುಬರದು । ಯತ್ತಣಾಗಮನದು ಜ್ಜಗವೆಂದುನಮಿಸುವವ್ವಿ । ಜೋ ಮನೊಳಾವ್ಯಾಂತಮುಸುರಲಿಸಿತ್ಯಾಕೆ ನಾವ್ಮುಮನವಟ್ಟಣ ವಕೀಳ್ಯೊ ॥ ೪೯ ಯನ್ನಭಯಪಕ್ಕಂಗಳಿಂದವಚಿತಂದಿಡುವೆ ॥ ನೆನ್ನಶೌರ್ಯವನೋಡಿರೆಂದುಗ ರಿಗೆದರ್ಸುಪರ್ಣನಂಕೃಷ್ಣ ನೋಡಿಯುಹುವ ಹುದನೀಬಡವನೆನಾಬಲ್ಲೆ ನೊ ॥ ಸಣ್ಣತನದಿಂದಿಂದ್ರನೊಳುಕಾದಿ ಗೆಲಿದವ್ಮೃತ । ವನ್ನತಂದಿತ್ತುಜನ ನಿಯುಬಿಡಿಬಿದೆಸಾ । ವಾಡ್ಯನಲ್ಲ ಬಾಣದನುಜೇಂದ್ರನವನಪಟ್ಟಣ ದ್ವಾರವ ನು ಪರಮೇಶ್ವರಾ ॥ ೫೦ ॥ ಅವನಾತಿಕಯುತಪ್ರೊನ್ನೈಷ್ಟಗುರುಮೆಚ್ಚಿವು । ತ್ತವಗೆಸಾಸಿರತೋಳು ಯ್ಯನೂರುತಲೆಗಳನು । ಸವಿನಯದಿ ಬಿತ್ತುರುವ್ರ ಮುಘಸುರಸೇನೆ ಸಹಿತತಾಂಕಾಯ್ದಿರ್ಪ। ಪರ್ವಣದಿಂದಂಡಿತ್ತಿಸ್ವೇಗಿಪುರವುಮುತ್ತಿ ತ್ರಿಭುವನೆಮಗೆಸ್ಟ್ರೀಹಿತನುವಾಗಿತನ ಕರುಣಾಯುವಿಂ। ದವನಸಿದ್ಧ್ರನಮೆಸುದೂರ್ವ ನಿಂದಪ್ಪಕಜ್ಜಮುನೆಲ್ಲಮೆನುತತಿಳುಹೀ ॥ ೫೧ ॥ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಮನೆಲ್ಲನಿಸ್ಸ ಚೆ

ನ್ನೊಳಗಾಂತು। ಗಮ್ಮನೆಶ್ರೀಣಿಕಾಪುರದಬಯಲೊಳುಬಿಡುವ। ದುಮ್ಮಳಿಸು
ತಕ್ಕಜ್ಞಕೆಂದುನೇಮಿಸಲುಪಸರಿಸಿನಿಲಲುಖಗರಾಜನೂ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡ
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಿಟ್ಟಶ್ರೀಹರಿಯು। ಕಮ್ಮಲರಮೂಡಿಪ್ರೊತ್ತವಗಿದೇಂಗಣ್ಯಾಮೆ। ಸ
ರ್ವತ್ರಶಿವಿವಗ್ಗರಿಯುಲಾಂತೊಯ್ವನಿಮ್ಮಚತುರಂಗಮೆನುತಂವಂದಿಸೇ ॥ ೫೨ ॥
ಪುತ್ತ್ರಿನಿಂಮೆರೆವೆಗದ್ದುಗೆಹಕ್ಕರಿಕೆಬಗಿಸಿ। ಬಿತ್ತರದಿಪಕ್ಕಿಯುರೆಯನನುಶ್ರಂ
ಗರಿಸಿನಲ। ವೆತ್ತುಧನುಬಾಣಪೇಶಂಖಚಕ್ರಂಗಳೆಳವಡಿಸಿಯಣಾಯುತವಿ ಜ
ಡಿನೂ ॥ ಹತ್ತಿಹರಿಗೇಶನಸರವಿಮುಂಡಿಸಲುಕೃಷ್ಣ। ಮತ್ತೆಬಲರಾಮಪ್ರದ್ಯು
ಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿನೃಪೋತ್ತಮರುಮುಕುಟವರ್ಧನಮಂಡಲೇಶ್ವರರುಕುಳ್ಳಿರಲು ಮ
ವರಪಿಂದೇ ॥ ೫೩ ॥ ಪಟುಭಟಪರಾಕ್ರಮಾನ್ವಿತವೀರರುಗಳುಸಂಘಟಿಸಿ
ಚೌವನ್ನಕೋಟಿಯುಪದ್ಧತಿಯುವಡನೆಕಟಕಪತಿದಳವಡೆಯರಂ ಕೂಡಿವತ್ತರಿ
ಸಿಹತ್ತಿದರುವಿಗಡಪತಿಯೂ ॥ ನಟಿಸುವೃತ್ತಮುಮಶ್ವಚಯುರಥವಿತತಿಯುತುಳ
ಕರಿ। ಘಟೆಗಳಗಣಿತತನ್ನಸೇರುವೆಯೊಳೇರಿದರು। ಪಟಿಸದಿವ್ಯದ್ದುಭಧರುಮಾಂತ
ಕರುಜೋಯಿಸರುಕವಿಗಮಕಿನರ್ತಕಿಯರೂ ॥ ೫೪ ॥ ಛತ್ರಚಾಮರಕುಂಚ
ಕಾಳಂಜಿಹಡಪವಸು। ಗಾತ್ರಿಯರುಪೊತ್ತಖಿಳವಿನಿಯೋಗದಿಂಕಮಲ। ನೇ
ತ್ರಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯುಸನುವಾಲ್ಯೈಸಿಯಿಕ್ಕೆಲದೊಳುನಿಂದಿರ್ದರೂ ॥ ಚಿತ್ರದಿಂ
ಪಸುರುಪಳವಿಯುನೀಲಕೆಂಬಿಳಿಯು। ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಗರುಡಮತ್ಸ್ಯ ಗಜಸಿಂ
ಹಘಟಿ। ಶತೃವಿಜಯಾಂಕಿತಪತಾಕೆಯುನಶಂಕೆಯುಂ। ಪಿಡಿಪಡರಿದರುಗರುಡ
ನಾ ॥ ೫೫ ॥ ಕಣಜಪೊಕ್ಕಸಸಹಿತಕರಣೀಕರೇರಿದರು। ಚಿನಿವರದಸೆಟ್ಟ
ಸೌವರಿಯುರುಂಬಹುಧಾನ್ಯ। ವನುಮಾರುವರುಯುಲೆಯುಡಿಕೆಯುಗಂಧವಿಡಿಫ
ಲಸರಕುಗಡಿಸರಕಿನಾ ॥ ವಿನುತಕೋಟಾಕೋಟಿಯುಂಗಡಿಯುಬಾಜಾರ।
ದನಿಬಕ್ಕೈತಂದುಯೇರುತ್ತಿರಲುಗರುಡತಾ। ನನುಗೊಳಿಸಿವೃಭಯುಪಕ್ಕದಲಿ
ಯೊಂತಾಕಟಕವನ್ನುಯತಿಲಘುವಿನಿಂದೇ ॥ ೫೬ ॥ ಯೇರಿದರುಸಕಲಪರಿವಾ
ರಕ್ಕೈನಾಟಬಾ। ಜಾರದಂಗಡಿಸಹಿತಚತುರಂಗವೆಲ್ಲಸಂ। ಪೂರಾಯಮಾದು
ದೆಂದಡಧಾರಿಗಳ್ಕೈದಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯುನಿದಿರಾ ॥ ಸಾರಿಕ್ಕೈವಾರಿಸಲುಕೇಳುತ್ತ
ಕರಮುಯಸಾಕ್ರಾರಾಡಿಸನ್ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಬುದ್ಧಿಯಪೇಳಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯಪುರದರ
ಕ್ಷಣೆಗೆಮವರನೇಮಿಸಿಯಿರಿಸಿತವನಂತರಾ ॥ ೫೭ ॥ ಕುವಲಯದಳಾಕ್ಷಿಲಾಲಿ
ಸುಕೃಷ್ಣಕಂಧರವಿ। ಅವಿರಳಮುಹಾಸೇನೆಯುಪರದೊಳುಪ್ರೊತ್ತಖಗ। ನಿವ
ಹಪತಿಗಂಸನ್ನೆಗೈಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣವಿಘನಸತ್ವದಿಂಕಾಲೆರಡರಿಂ ॥ ಅವನಿಯನು

ಪ್ರೊತ್ತಿಗಗನಕ್ಕೆಜಗಿಯಲುಗರುಡ । ಭುವನತಳತಗ್ಗಿದಿಗ್ದಂತಿಗಳತಲೆಬಿರಿಯೆ ।
ತನಕಬಿಂಘಣಿಪನಗ್ರೀವಕುಸಿಯಲುಕಮಠ । ಕೆಸರೊಳರಮುಳುಗಲೊಡನೇ॥
೫೮ ॥ ಶರನಿಧಿಯುಪೇಳುಕಲಕುತ್ತೆನೆಲದಗಲಕ್ಕೆ। ಪರಿಯೆಜಲನೇಭಮಕರೀ
ಸೀಕಮಚ್ಛಚಯಭರದಿ ನೀರಾಟವಾಡುತ್ತಚಲ್ಲಿಸವಾಳ್ಕೆಕರಮೆಸೆಯೆಗರಿಘಾ
ತದೀ ॥ ಸ್ಫುರಿಸಪ್ರಚಂಡಮಾರುತನವುತ್ಕಟಕಿರದೆವುರುಳಿದವುಕುಲಶೈಲದಿಗು
ಬೆಸುಗೆಬಿಚ್ಚಿದುದು । ತ್ವರಿತಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತಲ್ಲಣಿಪಿತ್ತುಖಗರಾಜಸುರಪಥವನಡ
ರ್ದವುಭಯಾ ॥ ೫೯ ॥ ಕಾಲುಗಳಪಿಂದಕ್ಕೆನಿವಿುರ್ಚಿನೊಗಮುಂಸಾರ್ಚಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೆರಡುಪಕ್ಕಂಗಳನುಯಾಡಿಸುತೆ। ಮೋಲದೆನಭೋಮಂಡಲವತುಡು
ಕಿಪಾದರ್ಗ । ಪೋಗುತ್ತಿರಲುಕೃಷ್ಣರಾಯೆ॥ ತೋಳೆತ್ತಿಬಲರಾಮಮುಖ್ಯ
ರಿಗೆತೋರಿದನು । ಶೈಲವ್ರಮುಮೇರುವದುಸ್ವರ್ಗಸತ್ಯಲೋಕ ॥ ಕೇಳಿವೈ
ಕುಂಠಶಿವವಾಸರಜತಾದ್ರಿಮತ್ತೆಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯೆದೂ ॥ ೬೦ ॥ ಯಿಂತೆಂದು ಸ
ಕಲತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನೆಲ್ಲ । ಸಂತಸದಿತೋರುತ್ತಬರವರಲುಮಣಿಕಲಶ ।
ಕಾಂತಿಪ್ರಭಾಮಯವಧವಳಾರದುಸ್ಫುರಿಗೆಸಜ್ಜೆಸೌಧಂಗಳಿಂದೇ ॥ ಪಂತಿಪಂತಿ
ಯಸಾಲುಪೊಂಗೋಪುರಮ । ನಂತಮುಂಚುಂಬಿಸುತಕಂಗೊಳಿಸುತಿರಲುಸಿ
ರಿಕಾಂತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನುನೋಡಿಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯನಿಹಶೋಣಿತಪುರೀ
॥ ೬೦ ॥ ಯವೆಯುಮುಸುಯ್ವಾನವಿಂದಿಳಿವುದೆಂದುಪೇಳಿದಸೌಗ್ನೆಯಿಂಸು
ತ್ತುವರಿವಿಳಿವಗಿರಿಗಳಿಂ । ಮುದಿಸಿದಸವಿಸಾರದುತ್ಕಟದಿಕಿರುಮುರುಡಿಚಯು । ನೆ
ಲವೆಣ್ಣುಅಣ್ಣೆಕಲ್ಲಾ ॥ ಮುದದಿಯಾಡುವಳೊಯುಂಬಂತೆಕೀಳ್ಚೆಲ್ಲಿದವು। ಕೆದ
ರಿತರುನೀಕಸುಳಿವಾಯುವಿಂವೊರೆವೆದ್ದು । ವುದುರಿವಣಗಿದತರಗಿನಂತೆಗಗ
ನಾಂಗಣದಿಸುತ್ತಿವರಿವುತ್ತಿರ್ದವೂ ॥ ೬೨ ॥ ಮತ್ತೆಶಿವನಿರ್ಜವನವಂಪ್ರೊಕ್ಕು
ಸುಳಿವಾರ್ಗಯು । ಸುತ್ತಿಸುರಗಣರಕಣುವೆರೆಯಲೀಸದೆಪ್ರೊದೆಡ । ವಸ್ತ್ರಂ
ಗಳನ್ನಶಳೆದೆಳೆದುಬಹುಲಂಕಾಪದ್ರದಿಂ । ಭೋರ್ಗರೆದುಯಿರದೆಬ್ಬಿಸೀ ॥ ವು
ತ್ಪಾತದೊರಲವರ್ಶೈದಿವರಮೇಶಂಗೆ । ಯತ್ತಣದ್ಭುತವೆಂದುವಂದಿಸುತಜಸ
ಗೊಳಲುಕೃತ್ತಿವಾಸನ್ನಗುತಕೃಷ್ಣನೇರಿದವಕ್ಕಿಗರಿಮುರುತನಂಜಬೇಡಿ॥ ೬೩॥
ಯನುತಲಭಯವನಿತ್ತುಸೈಪಿರಿಸಲಾಗರುಡ । ವಿನುತಗೋಮತಿನದಿಯತೀರ
ದವನಿಗೆಯಿಳಿಯೆ। ತನತನಗೆಸಕಲಚತುರಂಗಮೆಲ್ಲವನಿಳಿಸಿಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮಾ
ದ್ಯರೂ ॥ ಸನುಮತವಿತತ್ತಿ...ದೊಳ...ರತಾಸ್ಥ । ವನುತೊಳೆದುವಿ
ಮಲೋದಕಮನ...ಪಾನಂಗೈದು । ವಿನುದಿವಿಜಗಪತಿಗೆನೀ...ಡಿ...ಜೋ

ಳೈಸಿಬಳಲಿಕೆಯನತಿಗಳೆದರೂ ॥ ೬೪ ॥ ಸುದತಿಯಶಿರೋಮಣಿಕೇಳಲಗೆ
ಯಾಪುಣ್ಯ । ನದಿಯತೀರದಿಪಾಳ್ಯಮಂ ಮಾಡನೇಮಿಸಲು। ಪದುಮಲೋಚ
ನನಯಣ್ಣತಿಯಿಂದೆತಮತಮ್ಮಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳಕರುಹಿಂ । ಮುದದಿಸೇರುವೆ
ಗೊಂಡುಯಿಡೆಬಿಡಾರವರಚಿಸ । ಲದರಮಧ್ಯದಲಿಬಾಂದಳವನಳ್ಳಿರಿವಖಗದಧಿ
ಪಗರುಡಾಂಕಿತಧ್ವಜವಸ್ತಂಭನಗೈದುಪೇರ್ಗುಡಾರವನಿರ್ಮಿಸೇ ॥ ೬೫ ॥
ಸುಲಲಿತಸುಧಾಬ್ಧಿಪತಿತನ್ನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ । ವಲಿಪುಜೆಳ್ಯಾಂಬರವನುಡಿಸಿದ
ನೋಯನೆ। ಸುತ್ತುವಳೆಯಪರಿಶುಭ್ರಪಕ್ಷ್ಮಡಗಳಲಿರಚಿತಪ್ಪೊಸಬಾಡನುರೆಬಂ
ಧಿಸಿದರೂ ॥ ವಳೆಗುಡಿಸಭಾಮಂಟಪವರುಜಾಂಡವರಾಗ್ರಗಳಲಿನವರತ್ನಮಯ
ಪೊಂಗಲಶವಿಂದಮಂ । ಗಳೆವೆತ್ತುದಾಕೃಷ್ಣರಾಯನಬಿಡಾರದಗುಡಾರಕಡು
ರಮ್ಯಮಾಗೀ ॥ ೬೬ ॥ ಗಜಮಂದಗಮನೆಕೇಳಾನೃಪಾಲಕರಗುಡಿವ್ರಜಮೆಲ್ಲ
ಬೆಳ್ಳಿಪೇರ್ಗುಂಡುಗಳೊಯನೆಮಧ್ಯ। ರಜತಾದ್ರಿಯಾಗಿರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದತಿವಿ
ಚಿತ್ರತೆವೆತ್ತುಚೌಬೀದಿಯೊಳ್॥ರುಜುವಿಲಿಸಮಸ್ತವಾಣಿಜರಯಂಗಡಿಸಾಲು।
ಪ್ರಜೆಯುಪರಿವಾರವಾಳೆಯುವಿಕ್ಕಿಕಾಯ್ದರಂ । ಬುಜದಳವಿಶಾಲನೇತ್ರೆನದಿವಾ
ಣಮನುಯತಿಜಾಗ್ರದಿಂವೀರಭಟರೂ ॥ ೬೭ ॥ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯಾ
ಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮ । ತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನುಶ್ರೀ
ಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂ॥ಯಿದನುಸರಸೋ
ಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ।
ಶುಭಶಜಾಭ್ಯಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೬೮॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೯-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೮೨ಕ್ಕ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

|| ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ||

ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ನಾರದನ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು.

|| ಪಲ್ಲವಿ. ||

ಕೇಳುಕನಾರದನಸಂಧಾನಕ್ಕೆನಳಿನಾಕ್ಷ । ಬಳಿರಾಯನಪಕ್ಷ್ಯೊಡಂಬ
ಡದೆಶಿವಬಲವಟ್ಟಿ । ಬಲಂಬಷಡ್ವದನನಂದಿಗರುಡನುಗಣಪಬಲರಾಮಕಾದ್ಯಾ
ದಿಪರ್ ॥ ಪಪನು ॥ ಸುರಪಸುತಶರವರದಗರುಡವಾಹನಸಖನುರಗ । ಕರಕಟ
ಕಪುರಮಥನಶಮನಶಮಸ್ಮರದಹನ । ದುರುಳಗಜದನುಜಸಂಧವಳತರಪಪ್ಪು
ಗನಗುರುಳನಗನಗಜರಮಣಾ ॥ ಮರುತಶನಭೂಷ ನರನರಿನಕಭವಶಕಲಧರ ।
ಪರತರಸುರಜತೆಚಲಭವನಭವಭಯದಳನ । ವರದಭಯಕರಸಲಹ । ಸದು
ಹೃದಯಭಕತರನು । ಸಕಲಶುಭಕರಶಂಕರಾ ॥೧ ॥ ಕಲಶಜನುಪಾನಗೈದು
ಗುಳಿವುಳಿಹಿದಕುಕ್ಷಿ । ಯಲಿಜನಸಿದಳನಾಜ್ಞಾನತುಳಿಪ್ರಥಮವತಾರ । ದಲಘು
ಗಂಧಾಂಗಿಯಾತ್ರಜನನೊಮ್ಮಂಗೊಲಿವನರ್ಧಾಂಗದೊಳೊಪ್ಪುವಾ ॥ ಲಲಿತೆ
ತೆನುವಳಿದಬಿಳರನ್ನು ಬಾಧಿಪನ್ಯೈದು । ಅಲಗೋಲುಗಳುನಿನ್ನ ಪದಬಾಹುನಯ
ನವೊಗ । ಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳರಟ್ಟುಕಡುಚಲುವಿನ್ಯಜನರಸಿಜದಮ್ಯಸಲಿಸಲಿ
ಜೀ ॥ ೨ ॥ ಶಂಕರನವಿಮಳಕೋಮಲಯುಗಳಶ್ರೀಪಾದ । ಪಂಕೇಜಮುಜ
ರಂದಭೃಂಗಸಜ್ಜನಸಂಗಶಂಕರಸುನಾಮಧೇಯನೆನಿಸುಪೇಕ್ಷೆಪಿನಿಗಬ್ಬ ಮಾ.
ಸ್ಮನದಹಬ್ಬಾ ॥ ಮುಂಕಥೆಯಸಂಗತಿಯುಮೇಳುವಿಸ್ತರಿಸಿ । ನಾಂಕೇಳ್ವೆ ಕದ್ದ
ಯುಗನುಂತೆತಪ್ಪುಗೈದುದುನ । ಪಂಕುರಂಪೋಚಿನಲ್ಲವಿಲಿನಿನ್ನ ಯುತಿಶ್ರೀ ಗಾತ

ಜನುಪ್ಪಗಲದಂತೆ ॥ ೩ ॥ ತರುಣಿಲಾಲಿಸುನಿನ್ನಹೃದ್ಗಹ್ವರದೊಳಗಿನ್ನ । ವರ
ವಚನವೀಜಮನಸೂರಿಸಿಪ್ರೇಮದಸ । ವರದುಯುಕ್ತಿವಿನಯಮಂಕುರಿಸಿವ್ರಿ
ಗೆಸರಸಸಲ್ಲಾಪಪಲ್ಲವಿಸಿಬರ್ಜ್ತೇ ॥ ನಂಮನೋಲ್ಲಸಪೇರ್ಚಿಂಪ್ರೊತುಕಾ
ಯಾಗಿ । ಪರಿತೋಷದಿಂಪಕ್ವಫಳಜಡಿವಪದಸವಿದು । ಪರಮಸಂತೃಪ್ತಿಲಾಹ
ರಿಯುಪೇರ್ಜಿನವಂತುಸುವರ್ಣಕೇಳುಮತ್ಕಳದಿವಲಿದೂ ॥ ೪॥ ಆತೀರ್ಥದಲಿಕೃ
ಷ್ಣಸಹಯಾದವನೃಪರು। ಸಾತಿಶಯದಿಂಸ್ನಾನಮಂಗೈದುಮಡಿಯುಟ್ಟುಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂನಿತ್ಯಕರ್ಮವತೀರ್ಚಿದೇವತಾರ್ಚನೆಮಾಡಿಸಂತಸದೊಳೂ ॥ ಪ್ರೀತು
ಭುಂಜಿಸಲೊಡನೆಸೂಚನೆಯಕೆಬ್ಬೇರಿ । ಪಿತಾಂಬರಂಬರನುಪ್ರೊಡಸುತಸಮ
ಸ್ತವನಿ । ನಾಥರನುಯೋಯುತದಿಬರವೇಳಿಸಲುಚರರುಪ್ರೇಗಿಯವಸರಿಸಲೊ
ಡನೇ ॥ ೫ ॥ ತನುತನುಗೆಕಾಲಕುಪ್ಪಸಕಾಸಿಕವುಚಮುಕುಟ । ಮನುಯಳ
ವಡಿಸಿಯಾಯತವೆತ್ತುಧನುಬಾಣ । ಮುಮನಾಂತುಹಕ್ಕರಿಕೆಕುಬ್ಬಿಗುಬ್ಬಿ
ಯುರಝಲ್ಲಿಮುಖಪಟ್ಟಿಲೇವಳಗಳಿಂ।ರಮಣೀಯತರವೆತ್ತಲಂಕರಿಸಿದಶ್ವಚಯ
ಗಮಕದಿಂಜಡಿದಡರಿಕುಣಿಸುತ್ತಲೈದಿಯಾ । ವಿಮಲಗೋಮತಿತೀರದೊತ್ತಿನ
ಲಿಯಶ್ವವಾಹಕರುದಶಕೋಟಿವಿಲಲೂ ॥ ೬ ॥ ಮುತ್ತಿನುರೆಜತ್ತಿಗೆಯಪ್ರೊ
ನ್ನಸರಘಂಟಿಚಯ । ವಿಸ್ತರಿಸಿಕಂಧರದಿಪ್ರೊನ್ನಣಸುದಂತಯುಗ । ತೆತ್ತಿಸಿ
ದಮಣಿಗಲಶದಿಂಮೆರೆವಸಿಂದುಸೀಗುರಿಯುಬಿಗಿದುಯುಪರಾಗ್ರದೀ ॥ ಮತ್ತೆಪೇ
ಘಂಟೆಗಳನಿಳುಹಿವಸುಸರಪಳಿಯು । ನಿತ್ತುಸೊಂಡಲವಿಜೋಧರರುಯಂಕು
ಶದಿಂದ । ಲೊತ್ತಿನಡಸುತ್ತಪೇರಾನೆಸಂದೋಹವತ್ತಟ್ಟನಲಿನಿಳಿಸಲೊಡನೇ ॥
೭ ॥ ಮಣಿರಥಂಗಳನುಶೃಂಗರಿಸಿದಿವ್ಯಾಶ್ವಂಗ । ಳನುಪ್ರೊಡಿವೊಳೆಗೋಲನಾಂ
ತುವಾಗೆಯೆಪಿಡಿದು । ಯುಣೆಯರಿದುಸಾರಥಿಯರ್ನಡಸಿಪ್ರೊಂದೇರಸಂದೋಹ
ಬಂದುದುಮಶಂಕೇ ॥ ಕುಣಿವಬಿರುವಿನಕಾಲಿನಿಂಬಿಲ್ಲುಬತ್ತಳಿಕೆ । ಕಣೆಖಡ್ಗ
ಪರಿಗೆಬಬ್ಯಂಮುಖ್ಯಕೈದುಚಯ । ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆಪಿಡಿದುಹೊಣಿಕೆಪಟುಭಟ
ವೀರಪದ್ಧತಿಯಪೌಜೊಂದಿಸೇ ॥೮ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂಚಾತುರ್ಬಲಂಕೂಡಿವತ್ತ
ರಿಸಿ । ಗೋಮತಿಯತೀರದೊತ್ತಿಲಿನಿಲಲುನೋಡುತ್ತೇ । ಶ್ರೀಮನೋರಮ
ಣಯಾಧವಕುಲಾಂಬರದಿನೇಶ್ವರಕೃಷ್ಣಸ್ಯಂಧನವನೂ।ಸಾವೋದದಿಂ ದಡರ
ಲೊಡನೆಬಲರಾಮಪ್ರೊಸ । ಕಾಮಸಾತ್ವೀಕಿಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಯಾದವ। ಸ್ತೋ
ಮಬಹುದೇಶದವನೀಶ್ವರರುತಮತಮ್ಮವಾಹನಂಗಳಯೇರಲೂ ॥ ೯ ॥ ಯೆ
ತ್ತಿಪಿಡಿದವೃಭತ್ರಚಾಮರಚಲ್ಲುತಿಹ ।ಮುತ್ತಿನವಿಲ್ಗುಂಚಸಿತಚೌರಿಯುಚಡಾಳಿ

ರಲು । ಪಕ್ಷಿಗಗನದೊಳುಮುಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುದು [illegible] ಕೇಳ್ ಜನನಾಥ ಕರಿಂದ್ರೇ ॥ ಸತ್ವಹೀನಮುಖಕಾಂತಿಸಾರದನ್ಯಜಾತಗಳ । ಸೋತ್ತ್ರ್ಮುನಬಳಿಗೊಂಬುತಿರ್ದತ್ರಿ [illegible] । [illegible] ಪೃಥ್ವಿಪರ್ವೊಂದುಘಳಿಗೆಯಾಯುಂಬಿಕ್ಕೆಪಾರಿಸುತಿ ರ್ದೇ ॥ ೧೦ ॥ ಬರವಳಿಚಾತುರಂಗಮುಂಭೇರಿರವಗ್ಯ್ರಸ । ಲರಿಯುತಮುತ್ತಮುಗೆ ಸೇರುವೆಗೊಂಡುಭರದಿ ಪತ್ತ್ರಿಸುತ್ತ್ಮನಡೆಗೊಳಲು ಕಾಳೆಸಗ್ಗಾಳಿಭೋರುಗಜೆ ನ್ನಗಾಳಿಚಂಯುಪ್ರೊ ॥ ಯಿರದೆಘೋರ್ಗರೆಯೆತಂಬಟಡೌಡಗಿಡಿಪಿಡಿಯುತ್ಸ್ವರಿತ ದಿಡವಾಮಿವಿ ರಣಭೇರಿಸಂಡಿನ ನಿಸ್ಸ್ವರವದಿಯುಂಬರವನಳ್ಸಿರಿಯುಲಷ್ಟದೆಶೆ ಚೆಸುಗೆಬಿಚ್ಚಲುಗಿರಿಗಳ್ ॥೧೧॥ ಪ್ರೌಡಿಗೆಪೆಯೆಪ್ರೌಢವಿಜಡಿಯುಲುಯೋವಿಕಂಂ ಡಲಿಯು । ಪೆತೆಬಳಿಕಂಘನಂಗಳು ಕುಬಿಯೆಕವುತನಿರ । ದಡಗೆವಂಕರೆ ಚಾ ತುರಂಗಪಡಿಪಕಿದೂಳಿಯುಶರವಿ ಮಂಡಲವನೂ ॥ ಅಡರಿಮುತ್ತಲುಕವಿದಳ ತ್ತಲಿಯೊಳಾನ್ಯಪರ । ಯಿಕಿಕಿರಿದುಮುಸ್ತಕಪಮುಕುಟಾಳಿಮಣಿದೀಪ್ತಿ । ಕಾ ಡಿನಂತು ಬೆಳಗಿತ್ತಳಿಗಿಲಿಮುರಾಂತಕನ ಪಡೆನಡೆದುವದ್ಭುಳದೊಳೂ ॥೧೨ ಬರಲುಗಜಪ್ರಜಪಂದೆವಾಮುದಿತುರಂಗಚಯ।ವರಘಸಮುದಾಯುಬಲಡೆಸಿಪಾ ದಚರಿಯುಮುಂ।ಮುರವಣಿಸಿನಡೆಯೆಮುದ್ಯದಲಿಮಣಿಸ್ಯಂದನದಿಕುಳಿತೇಕಛತ್ರ ನೆಳಲಿಂ ॥ ತ್ವರಿತಬಲರಾಮ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ವಿಕಮುನಿ ॥ ವರಮುಖ್ಯರಂ ಕೂಡಿಮುನ್ನೆಡೆಯೆ ಶೋಣಿತಾ । ಪುರದಬಯಲೊಳುಪಂಡ ನಿಲ್ಲಿಸಲುರಕ್ಕಾಂ ಕನಗರದಸಮಸ್ತಜನರು ॥ ೧೩ । ನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ನಮ್ಮಖಳಪತಿಯು ಳ್ಳರೂಪಿಗೆಂದೆಂದು ಪರನೃಪರುದೇಶದಿಂದಂಡಕೂಡಿ ಬಂದರುಯಿಲ್ಲಯತ್ತಣಿ ಮಹಾಸೈನ್ಯವಾರ್ಧಿಮುಳಿದೇಂಪರಿದುದೊ॥ಜೋಡಿಸಲುತನ್ನಮೊಮ್ಮಂಗೆನಿಗ ಳವಕೋಪ । ಮಾಡುತ್ತಭೂದೇವಿವಸ್ಮ್ರಪಡದಟ್ಯದಳೊ । ಕಾಡುವರುಮುತ್ತ ನ್ಯರಿಲ್ಲ ಪರಮೇಶರು । ಗಾಡದೊಡನೆಕಾಯ್ದಿರುತಿರ್ಪ ॥ ೧೪ ॥ ಯಿಂತೆಂ ದುಪಸ್ವಜನರತಿಭ್ರಾಂತಿಪಟ್ಟಿಬಿ । ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರಲುರಕ್ಕಸನಪಟು ಭಟ ರು । ಮಂಥನಿಂಸಮರ್ಥ್ಯಮಿ ನೊಡಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ । ದೇವವೃತ್ತಂಯುರೀಶನ ॥ ಮುಂತೆಮಾಲೈನೆಸರು ಯುದ್ಧಕತ್ತಗಳರು। ಕಂತುನಂದನಕನ್ಯಜೋರಕಾಸದೆ ಸೆಯೆಂದ । ಬಂತೇನೊಕಾಡಗೊಲ್ಲಯುಹಂಡು ಯಿಡು । ನ್ಯಪಜಾಯುಕ್ತಿ ಮುಗ್ಯ್ಧಮೋ ॥ ೧೫ ॥ ಯಂದುಪಳಿರಕ್ಕಸರು ಸಿಕ್ಕಿಂಕಯಿಂದಲ್ಲಿ । ತಂದುಸ್ಸಾ ರವಳಿಯುಜೋಡಿಯುಕೆಣಕುತಿರಲು ಮುಕುಂದವಾಂಘವಕೃಷ್ಣರಾಜುಮನ ರಾಯನಂ । ಕರೆನುನೀವಿರದೆಪೋಗೀ ॥ ಯಿಂದುಸೇಖುಂಗಿರಿಜಪ್ರಾಣೇಶನೊ

ಡನಾವು । ಬಂದಹಜನಮನು ಬಿನ್ನೈಸಿತನ್ನಯಭಕ್ತ । ಗಿಂತುತಿಳುಪುತ್ತಾನಿ
ರುದ್ಧಂಗೆಬಾಣಾಖ್ಯ । ನಾತ್ಮಜೆಯನೀವುದೆನುತಾ ॥ ೧೬ ॥ ಪೇಳಿಸಾಂಗವ
ಪಾಡಿಪೊಡೆಲೇಸುತಿಳುಹಿದೊಡೆ ॥ ಕೇಳದೆತನ್ನಬಲುವಿಡಿದು ಗರ್ವಿಸಲಿಯಾ
ಖಳರಕ್ಕಸನಸೀಕ್ಷಿಸುವೆ ನಾವತ್ಯಂತ ॥ ಪರಮಮಿತ್ರನುಪೂರ್ವದೀ ॥ ಲೀ
ಲೆಯಿಂಬಾಣಕೇವಲ ಭಕ್ತನಹುದೀರ್ವ । ರೊಳುಪೂರ್ವರದಹಿಸಿ ಪೂರ್ವ
ರವುದಾಸಿಸದೆ । ಬಾಳಲೋಚನ ನಿರಲಿಯಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನಪವ । ಮಾಡೆಂದು
ಮುನಿನಾಥನಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕಳುಹಲೈತಂದು ನಾರದಸರ್ವಸುರರಸಂಕುಳದಮ
ಧ್ಯದಿಶಿಂಹವಿಷ್ಟರಾಗ್ರದಿಗಿರಿಜೆ । ಯೊಳುಸಹಿತಸಮ್ಮಾತ್ರರ್ಗೊಂಡುಶೋಭಿ
ಸುವಪರ । ಶಿವನಪಾದಕ್ಕೆಮುನಿಪಾ ॥ ಸಲಿಲೆಯಿಂಮಣಿದು ವಂದಿಸಲೀಶನನು
ನಗುತ । ಲೊಲಿದುಮೌಳಿಯನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿನಾರದಮುನಿ । ತಿಲಕನೀನಾರಜ
ಗಳವನಿಬ್ಬರೊಲಿಸಲ್ಕೆ । ತಂದೆಪೇಳೆನಲುಯುಗಳಾ ॥ ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿ
ದುಸಚರಾಚರಾತ್ಮರನು । ನಿರುತಚೇತನಸೂತ್ರದಿಂನಟಿಸ ಪರಮನೀ । ಪರಿ
ಯರೇನಾನುಮಾಡುವಕೃತ್ಯ ಯಿದುಸಹಜ ನಮಗೆಯತಿಮಿತ್ರನಾದಾ ॥ ಹರಿ
ಕೃಷ್ಣರಾಯಬಿನ್ನಪವಮಾಡೆಂದೆನ್ನ । ಕರದುಕಳುಹಿದಪ್ರಸ್ತಬಾಣಜೆಯ
ನುಕಾಂಸುವು । ಶರಜಾತಗಿತ್ತುಮಮವಿಯವಾಳ್ವದೆಂದುನಿಂ । ಮ್ಮಂದಪೇ
ಳಿಸಬಂದೆನೂ ॥ ೧೮ ॥ ಯಂತುತಮುನಿ ನಾಥಹರಿಯಸುವರ್ಣದೆಲ್ಲವನು ।
ದಂಬಿನಿಹುಮರೆಯದೆಸರ್ವಮಂಪೇಳ್ದು ಬಿನ್ನವಿಸ । ಲನಲಲೋಚನನೆಂದನಿ
ತ್ತಪ್ರಮಲೇಸುಮವಮಾರ್ಗಯುದ್ಧವನು ಬಯಸೀ ॥ ಘನಸಗಾಕ್ರಮತ್ತ
ಭಜನತೊರೆಂದುನಮ್ಮನು ಜೆಸಸಿಬಾಯಾರುತಿಪ್ಪ ನಾಂಪೇಳಿಸಲು । ಮನ
ಗೊಡುವನೋಮುನಿನೋವನೊಡುವಸು ಯೆನುತಯುಕ್ತಿಪರಚರನಕಳುಹೇ ॥
ಬಂದುಬಾಣಂಗೆಪರಮೇಶನೊಲಿದುಮುದ । ದಿಂದಲಿನಿರೂಪಿಸಿದನುಪ್ರಸಾದ
ಮನೆಲ್ಲ । ಪೊಂದುಳಿಯದುಸುರಲಶಿಕೋಪದಿಂದೆಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಯನು
ಕರೆದೂ ॥ ಯಿಂದುಮೌಳಿಯಬ ವಾರನಾತ್ಮಜಗೆನಮ್ಮಯ ॥ ನಂದನೆಯುನಿ
ತ್ತುಕೃಷ್ಣನವಳೆಗೆಪಗೆ ಗೊಳಪೆಸಂ । ಧಾನದೊಡನೆಸಮರಸದಿ ಪಾಳುವಪೆಂ
ಬಯಭಿಮತೋಕ್ತಿಯನುನೋಡಾ ॥ ೨೦ ॥ ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿನೀಖರಕೇಳಿಹ
ಸ್ತಯುಗ । ಳಂಬುಜವಮುಗಿಯಾಗಲಿ ಜೀಯ್ಯಶಿವವಾಕ್ಯ । ವಂಬಿಡದೆಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನೊಳು ನಂಟುನಂಪ್ಮೈಶ್ವರ್ಯದ ಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ॥ ಶಂಭುವಿನ
ಪಲುಮೆ ಕೃಷ್ಣನಬಲುಮೆವೃಭಂಗುರಿಂ । ಕುಂಭಿನಿಯೊಳೆನುಗಿಂದ ಭೋಗ

ಮೋಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ । ಯಿಂಬುಗೊಂಡವರಾರುಪೂರ್ವದೊಳು ನಿಮಗೆಬಿನ್ನವಗೈಯ್ಯಲಾನಂಜುವೆ॥ ೧೧ ॥ಗೊಲ್ಲಗೊಂಡನುಯೆಂದುದಾಸಿನವಮಾತವಿರು ।ಫುಲ್ಲಲೋಚನಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ರವಲ್ಲಭಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸೊಲ್ಲಕವ್ದಾತವಾಸುರನುಜಲನಿಧಿಯೊಳಡಗಿರಲು ಮಚ್ಛಾವತಾರನೀ॥ನಿಲ್ಲದೇವಮುನ್ನೀರವೊಕ್ಕುಮವನಂಸ್ಥಿಳಿ । ಯಲ್ಲರರಿಯಲುವೇದ ತಂತಾತನೀತದಾನಲ್ಲವೆ ಮಂದಾರಶಿಖರಿಯುಬೀಯೊಳುಮುಳುಗಲು ಯಮರಿಂದಾನುತೀ ॥ ೧೨ ॥ ಪ್ರೀತ್ಮೆತ್ತಿದಾಕೂರ್ಮನೀತನಲ್ಲವೆಕೇಳುಪೃಥ್ವಿಚೋರಕನಮರ್ದಿಸಿದವರ ವರಹವತಾರ ।ಚಿತ್ತ್ಯಸುಕನಕಕಸ್ಯಪನನಕುಕ್ಷಿಯಸೀಳ್ದ ನೃಸಿಂಹವತಾನಲ್ಲವೇ ॥ ಮತ್ತೆಬಲಿಯಂತುಳಿದವಾಮನಾಹ್ವಯನೀತ । ಕ್ಷತ್ರಿಯರಮರ್ದಿಸಿದವರ ರಾಂಕರಾಮನಿವ । ಪತ್ನಿಯನುವ್ಯೈದರಾವಣನ ಸೀಕ್ಷಿಸಿದರಘುವರನು ತಾನೀತನಲ್ಲೆ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಪೂತಿನೀ ಶಕಟಕುಕ್ಕಟಧೇನು ಕತ್ತ್ಯಘಟಕಂಸಮೊದಲಾದದಾನವರುಗಳಮಿತ್ರಜನಪುರಿಗೆಕಳುಹಿದವಾರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನರ ಧೊರೆಯಲ್ಲವ್ರಾ ॥ ಯಿತ್ತುಕುವರಿಯನಾನಿರುದ್ಧಂಗೆನೆಂಟುತನವೆತ್ತು ಬಾಳ್ವದುರ್ಲೇಸುಯೇನಹೇಳಿದನುಮೆನುತ್ತ ಲೆನ್ನವನುಸೀಕ್ಷಿಸಲಾಳಿದವರ್ಗ ಡಬರಲುಳರೆಯಿಂದೆನಗಲೂ ॥ ೧೩ ॥ ಕೇಳಬಾಣಾಖ್ಯಕುಂಭಾಂಡನಾಡ್ಯವನೋಡಿ । ಕೇಳಬಹುದಾಪ್ತದಾ ಲೋಚನೆಯುಮಂತ್ರಿಭೂಪಾಲಕನು ಮೂರ್ಖನಾದೊಡಿಯುನಾನೋಕ್ತಿಯಿಂತಿಳುವಮನುಜ ಜನಉಂಟೇ ॥ ಭೂಲೋಕದನುಭವಕೆಬೇಕಾದಯುವನಿವರ । ನೊಲ್ಮೆವಸಚಿವರುಗಳರಿಗಳಾದವರಸಂ । ಮೋದಿಂಸಾಮಭೇದಂದಾನದಂಡ ಚತುರೋಪಾಯದನು ಸರಣಿಯಾ ॥ ೧೪ ॥ ಮಾಡಿಕರಸೊ॥ಕ್ತಿಯಿಂಬಾಳುವರು ನಮಗೆಶಿಸಿ । ಚೂಡನಂಘ್ರಿಯೊಲವಿನಿಂದಖಿಳಭೋಗವೀ । ರೂಡಿಯೊಳುಯಾವಕೊರತೆಯು ಯೆಲ್ಲದನುಭವಿಸಿದೆನು ಸಾಕುಯಿಹದ ಸುಖವ್ರಾ ॥ ಬೇಡಿಕೊಳಲಭವಪತ್ಪವನಿತ್ತುಬಳಿಕಪೇ । ಡಾಡಿಹಿಂಜರಿದುಸಂಧಾನದಿಂಬಾಳುವೆನೆ । ಕೊಡೆನ್ನಸಹಸ್ರತೋಳ್ಗಳುದಿಪತನಕಯುದ್ಧವನಿತ್ತು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೇ ॥ ೧೫ ॥ ಯನ್ನಮನದಭಿಮತವತೀರಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆನಗೆ । ಪನ್ನಗಾರಿದ್ವಜನಭೀಕರವತೋರಿದೆಲೆ। ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳಭಯವು ॥ ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆಪ್ರೊಗು ಕೃಷ್ಣನಪ್ರೊಂಬಿಡೀಳಿಸುವರೇ । ಯನ್ನಲಾಕುಂಭಾಂಡಕೇಳಿಕೈಗಳಮುಗಿದು । ಅನ್ಯರಾಮೊ ಹೆಂಬಿದುನ್ನಪಗೆಮುಂಗಾರ್ಯ । ವನ್ನರಿದುತಿಳಿಯ ಹೇಳುವನೆಸನ್ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೆಲ್ಲದಾ

ನಡೆಯೆನುತ್ತೇ ॥ ೨೮ ॥ ಶಿವನಾಶ್ರಿತರಿಗಿನಿನ್ನಿದನೆ ಭೀತಿಯೇನುಳಿದು ।
ನಾಮುನಿವೆವಾಡಿಕೊಂಡೆನು ಜಿಯ್ಯಶತ್ರುಭಯ । ರೋಷವಾಗ್ರದೊಳಗಿಲ್ಲವೊ
ಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆನು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿನಿರೂಪಮುನುಸೂ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂತೆತ್ತ ಪ್ರದು
ಯೆನುತವೆರಾವೀಶ । ತಾವ್ಯಯ್ಯನಾವರಿಸಿಕಾಲಭೈರವನಂತೆ । ಯಾಮಂ
ತ್ರಿಕದನಕ್ಕೆಕಾಲ್ಗೆದರಲರಿದುಬಾಣಾಖ್ಯನತಿಸಂತೋಷದೀ ॥ ೨೯ ॥ ಪ್ರೇಂಬ
ಟ್ಟಲಲ್ಲಿತಾಂಬೂಲಸಮು ದೋಚಿತವ। ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಸೇಖರಗಿತ್ತುಕು
ಸ್ತುರಿಸಿನಾಂಬರ್ಪಲಿಂಗಾರ್ಚತಿಯನೇರ್ಚನೀಂಪ್ರೋಗಿ ಭೋಗಿಭೂಷಣಸಪಾ
ದಾ ॥ ಅಂಭೋಜಗಳಿಗೆಬಿನ್ನವಿಸಖಿಳದೇವತಜ । ದಂಬಹೊಡನೈದಿಯಾದವ
ರಾಯನೊಡನೆತಾ । ಮುಂಬರಿದುಬರಲುಕಾದುತ್ತೆ ತ್ರಿಬ್ಬವಪೆಂಪುವಡಗೂಡಿ
ಪ್ರೇಪ್ರುದೆನುತೇ ॥ ೩೦ ॥ ತಾನೊರೆಯೆಪ್ಪುಲಿಂಗಾರ್ಚನಗೆ ಪ್ರೇಗಲುವು ।
ಸೊನುರಾಗದಿಸಚಿವಖರರಾಯನಾಜ್ಞೆಯಿಂ । ದಾನಿರೂಪಮನಾಂತುಯಾಯ
ತಂಬಿತ್ತುಬಿಲುಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆತಳೆದೂ ॥ ಮೀನಧ್ವಜಾರಿಪರಮೇಶನೆಡೆಗೈದೆರ
ಗಿ । ದಾನವೇಂದ್ರನಬಿನ್ನಪವನರುಹೆಭಕ್ತರಾ । ಧೀನಶಿವನೆಂಬನದುಸಹಜ
ವೆಂಬಂತೆನಾರದಮುನಿ ಪನಾಸ್ಯಮುವನೂ ॥ ೩೧ ॥ ನೋಡಿನಸುನಗುತ
ಭಕ್ತರಬಿಡೆಯುಸಖಸ್ನೇಹ । ಕೂಡಿಬಂದುದುಯುಮಗೆವೃಭ ಯರಿಗೆಪರುಷ
ಮೂಡುವಂದದಿಯುದ್ಧಮಾಡುವೆವ್ರಗರುಡಿ ಸಾದನವಂತೆ ಮನಸೋಲುವೇ ॥
ಗಾಡನೀಪ್ರೋಗಿಕೃಷ್ಣಗೆಯುರುಪು ಯೆನುತೆಶಿಪಿ । ಚೂಡಮುನಿವರಪೇಳ್ಕೊ
ಟ್ಟಖಿಳಪುರಬಲವ । ಕೂಡಿವರಮೇಶನಾಯತಪಿವೃಷಭೇಂದ್ರನಾರೋಹಣಂ
ಗೈಯ್ಯಲೊಡನೇ ॥ ೩೨ ॥ ಕರಿಮೇಷಕೋಣನರನೆಗಳೆಹರಿಣಾಶ್ವಬಂ । ಘೂ
ರವೃಷಭಗಳನಡರಿದಿಗ್ವರರು ಮುನ್ನಡೆಯೆ । ಚರೆಕಂಠವಿಷ್ಣುಪುಷ್ಟಮೂಷ
ಕಂಗಳನೇರಿಕುವರರೈತರಲು ನೋಡೀ ॥ ಪರಮೇಶಪರಿತೋಷದಿಂನಂದಿಯುಂ
ನಡಸ । ಉರವಣಿಸಿಕಾಳೆಹೆಗ್ಗಾಳೆಭೂರುಗವೃಭೋರ್ಗರೆಯೆಸುರದುಂದುಭಿ
ಯುದಂಥೇಂಧಣರೆಂದುನುಡಿಯೆದಶವಿಶೆದುಂಬಲು ॥ ೩೩ ॥ ನಡದಖಿಳದೇವ
ಸುರಸೈನ್ಯಸೊಡನೈದೆಶ್ರೀ । ವೃಡಶೋಣಿತಾಪುರದಪಶ್ಚಿಮದಿಸೆವೌಜ ।
ನಿಡಲುಚಾಣಿಯುಭಟರುತಮುತಮಗೆಶಿಣಸಿಕ್ಕೈಗಲತುಕಾದಾಡುತಿರಲು ॥ ವಡ
ನೆನಾರದನೈದಿಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗುಸುರ್ದ । ಪ್ರೆಡುವಶೇಖರನುಸಂಧಾನಕ್ಕೆನ
ತುಕೆಖಳ । ಪತಂಬಕವಿರುದ್ಧದಾಪೇಕ್ಷೆಯುಲಿಂಸ್ರಾಜಯುವಾದಿ ಸನ್ನ
ರಾ ॥ ೩೪ । ಬಂವವಗಿಪೆಾಜತಬ್ಬವಸೆಂದುಬನ್ನವನ । ನಂದುಕೇಖಿಗೆಕಲು

ಹಲುಸಕಲದೇವಸುರ । ವೃಂದದೊಡನೈದಿನಿಂದಿಹನುಭಯಪಕ್ಷಂಗಳಲಿಯುತಿ
ಕರುಣದಿಂದೇ ॥ ಯೆಂದುನಾರದಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೆಯುಸುರೆಮು । ಕುಂದನ
ತಿಕೋಪವಮಾನಸನಾಗಿಶಿವಸಬಲ । ದಿಂದಲಾದನುಜತಾಮಸಿಯಾದವೊಡಲೆ
ಪ್ಪೋಡಿಗನನೆಗ್ಗಿಸುವೆನೆನುತಾ ॥ ೩೪ ॥ ನೋಡುಮುನಿರಾಯತತ್ಪಳನಗರ್ವ
ವನುವಿ । ಭಾಡಿಸುವೆನಿನ್ನುಭಯಕಂಗಳಿಗೆಹಬ್ಬವನುಮಾಡಿಸುವೆನೆನುತಸ್ಯಂ
ದನವನುರವಣಿಸಿನೂಂಕಲುನಿಖಿಳಯಾದಬಲಾ॥ ರೂಢೀಕರುಗಳುಪಿಂದಂಮುಂ
ದೆಯಿಕ್ಕೆಲದಿ । ಕೂಡಿಬಲರಾಮಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ವಿಕಿಖಗ । ರೂಢನೊಗ್ಗಿಲಿ
ಬರಲುಮುರುತರಿಣಾಂಬಕ್ಷುವನೊ ಗಮನಕತಿವೇಗದೀ ॥ ೩೬ ॥ ಮಣಿವ
ರೂಥವನುಯತಿತೂರ್ಯದಿಂನೂಂಕೆಹರಿ । ತ್ರಿಣಯರಾಗ್ನೆಯಲಿಕಾಲಾನಳನು
ಹೂಂಕರಿಸಿ । ತನತನಗೆದಳ್ಳುರಿಯುಪ್ಪೊಗೆವೆರಸಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಗಲವಾವರಿಸಿ
ಸೂಸೀ ॥ ಚಿಣಿಚಿಣಿಲ್ಚಿಟಚಿಟಲ್ಥಗಥಗಿಲ್ಭುಗಿಭುಗಿಲ್ನಿನದದಿಯಘೋರಾ
ಕೃತಿಯನಾಂತುವ್ಯೆಯ್ಯಗಲ । ಕಣುಬಾಯಿಕರಚರಣಮಯವಾಂತುದೆಂಬಂ
ತೆಯತಿಶೀಘ್ರಪರಿದುಪರ್ಜ ॥ ೩೭ ॥ ಪುರಿಪುರಿದುಪರಿಪರಿದುಹರಿಹರಿದು ಸುರಿ
ಸುರಿದು । ಕರಗಿಸುತಕೊರಗಿಸುತವರಗಿಸುತಯಾದವರ। ಯೆರೆಯಟ್ಟಿಸುಡು
ಸುಡುತ । ಬರವರಲುನಾಲ್ದೆಸೆಗೆಪರಿದೈದಿಚಲ್ಲವರಿದೂ ॥ ಪುರಿಯಬೇಗೆಯ
ನೊಂದಿಸುತ್ತೆಮ್ಮಕಾಯ್ವರ । ರ್ತರಕಾಣೆವೆಂದುಯಾರ್ಭಡಿಸಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ
ಭೋ॥ ಗ್ರರೆದುಮೊರೆಯಿಡುತಕೃಷ್ಣಗೆಚಾಲಿವರಿವವರ್ಗಭಯಹಸ್ತವನುಪಿ
ತ್ತೊ ॥ ೩೮ ॥ ಅಂಬುಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣಕೇಳುದಹಿಸುತ್ತೆ । ಅಂಬುಜಭ
ವಾಂಡವಂಡಲೆವಕಾಲಾನಲನ । ಅಂಬುವಿನಬಾಣದಿಂದಂಬುಧಿಯುಪರಿಸಿಯಾ
ನವಕಟಕಮುಮನುಳುಹಿದಾ ॥ ಅಂಬುರುಹನಾಭನವೆರಾಕ್ರಮಕೆಮೆಚ್ಚಿಹ।
ಸ್ತಾಂಬುಜವನೆತ್ತಿಭಳಿಭಳಿರೆಭಾಪುಭಾಪುರೆಯನುತ । ಅಂಬೋಜವನೆಯ್ದೆ
ಳಾಣ್ಮನನುಪರಮೇಶಪರಿತೋಷದಿಂ ಪೊಗಳಲಿರದೇ ॥೩೯॥ ಚಂದ್ರನಕಳಾ
ಮೌಳಿಚಕ್ರಪಾಣಿಯಸ್ತುತಿಸ। ಲಂಧೃತಿಯೊಳಂ ಕೋಪಕೋಪದಿಂಷಣ್ಮು
ಖಗಣೇಂದ್ರರುಂಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಬಲದಿಮುಂಬರಿದುಪುರವಣಿಸಿಪೋಪುದರಿದೂ॥
ಯೆಂದಾದಿನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರುಬರ್ಪುದನೋಡಿ। ಚಂದ್ರಾತ್ಮಸುತೆಯಪ್ರಾಣೇ
ಶಪ್ರದ್ಯುಮ್ನದೈವೇಂದ್ರನಂ ನಿಲಿಸಿಮುಂಬರಿದೈದಿವಿಸಿಬಾಸನಕ್ಕೆಬಾಣಗಳನೇ
ರಿಸೀ ॥ ೪೦ ॥ ಆಬಲದೊಳುರವಣಿಸಿಬರ್ಪಷಡಾನನನ । ತಾಬಲುಹಿಸುವ
ಟಳವಕಂಡುಕೋಲ್ಗಳಸುರಿಸಿ । ನೀಬಂದರಣದಹಬ್ಬದಪ್ರೂಜನ್ಮಣ್ಣೆಂದುಕೊ

ಗಜೊಬ್ಬಿರಿಯಲೊಡನೇ ॥ ಶ್ರೀಭವಾನಿಯಪುತ್ರಕೆಂಗರಿಯಸರಲ್ಗಳನು ।
ತಾಬಿಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತಬಹುಬಾಣಗಳಕಡಿದನು । ನೀಬಯಸಿಬಂದವುರುರುಬ್ಬದೂಟ
ದಸವಿಯನೋಡೆಂದುತೆಗದೆಚ್ಚನೂ । ೪೧ ॥ ಭೂತೇಶನಾತ್ಮಸಂಭವನೆಚ್ಚ
ಕೂರಾಸ್ತ್ರ । ವ್ರಾತವುಂಬರಿದುಭೋರ್ಗರೆದುಬರ್ಪುದನೋಡಿ । ಪೀತಾಂ
ಬರಾಂಬರನಪುತ್ರತ್ತಣಿಂದತ್ತಲುತ್ತರಿಸಿಪೊಸವಿಸಿಖವಾ॥ ಪ್ರೋತುಗಾಂಡೀವಿಗ
ಳವಡಿಸಿಕಿವಿವರೆಗಾಗಿ। ಖಾತಿಯಿಂತೆಗದುಘಾಯದಪಕ್ವಫಳವಿದನುಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಸಲಿಸೆಂದುಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮೂದಲಿಸಿಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲೊಡನೇ ॥೪೨॥ ಷ
ಡದೇರನೆಚ್ಚಪೊಸಗೋಲುಗಳುಪೇರ್ಚಿಷಣ್ಮುಖನ ಪೈಮುತ್ತಿತಟ್ಟುರ್ಚು
ವವೋಲಯನುತನೋಟಕರುಯೊಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ಮವನುತಡೆಗಡಿದುಷಡುವದನ
ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ಶಿಖಿನೇತ್ರನಂಕೆಣಕಿದಹನಮುಮನ್ಯೆದುದೇವಕಿಯಪು
ತ್ರಂಗುಬಿಸಿಬೀಚಲುವದೇಹ । ವೆರ್ಘಕೆಕೊಲಿಸಬಿರುವೀರರೊಳುಕಾಡುವದು
ಶುಲಭವಲ್ಲೆಂದುತೆಗದೆಚ್ಚನೂ ॥ ೪೩ ॥ ರುತುವದನನೆಚ್ಚಬಾಣಗಳಕತ್ತರಿಸಿ
ಮು । ನ್ಮಥನುಡಿವನಿಮ್ಮಯ್ಯನೆನ್ನಪಂಚಾಸ್ತ್ರಗಳ। ಹತಿಯಿಂತಪೋಭ್ರಷ್ಟ
ನಾಗಿಪಾರ್ವತಿಯಸಂಪರ್ಕಮಾಡಲೊಡನೇ ॥ ಸುತನಾದೆನೀನುಮೂದಲಿಸುವ
ದುಲೋಕಸ । ಮ್ಮತಯಾಂತುಕೋಯೆನುತೆಪೊಸಸರಲನಾರ್ದುಮ । ನ್ಮ
ಥನುಭರಶಳದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲವನುಖಂಡ್ರಿಸುತಲತಿಕೋಪದಿಂದೇ ॥೪೪॥
ಶ್ರೀರಮಣೀಯಪುಷ್ಪಗರ್ಭದೆಜನಿಸಲ್ಮಾತು । ಬಾರವೆಲೆಮಶ್ವನುದರದಿಜನಿ
ತನೀನಾದ । ಕಾರಣದಿಯೊನೀಚನಡಿಬೆಯುಯಾಂತುಕೊಯೆನುತೆಸೆಯಲಳ
ನುಡಿದೂ ॥ ಪಾರವತಿವಿಮಳಬಸುರಿನಲಿಸಂಜನಿಸಿದಕು । ಮಾರನಾದೊಡೆನೀ
ತಿವಪ್ಪವನೆವ್ರತವಳಿವನಾರಿಯುರ ಪೊಡೆಜನಹುದಹುದುಯುದೆಯಾಂತುನಿಲ್ಲೆ
ನುತೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲೂ ॥ ೪೫ ॥ ಖಂಡಿಸುತಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಚ್ಚಸರಳ್ಗವ
ಕರದಿ । ಗಾಂಡೀವಿಯುಂಪಿಡಿದುಯುಹುದೆಲವೊಜನನಿವೊಲೆ । ಯುಂಡುಬೆಳೆದ
ವನಾಡೊಡೀನಾಕವಾಡುವನೆಸಜ್ಜನನೆಕೇಳುನಿನ್ನಾ ॥ ಪೆಂಡತಿಯಕ್ಯೆಗೂಸು
ನೀನಾಗಿಮವಳಮುಳ । ತೊಂಡೆರ್ವಣ್ಣಧರಶೇಷವನುಂಡುಬೆಳೆದುಜಗ । ಭಂಡರ
ಣವಿಜಯುಬಿವಿರಿನಲಿನಿಲದೆಪೋಗೆಂದುತೆಗದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನೂ ॥ ೪೬ ॥
ಯಿಂತೆಂದುಮೂದಲಿಸಿಯೆಚ್ಚಬಾಣಗಳಕಡಿದುಕಂತುಬಹುರೋಷದಾವೇಶವ
ಯ್ವಾವರಿಸಿ । ಪಂಥದಿಂಚೆನ್ನಮುಡಿಗೆಯಪೊಸಮಸೆದವಿಸಿಖಂಗಳನುತೆಗದು
ಪ್ರಾವೀ ॥ ತಾಂತನ್ನಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಲೆಚ್ಚುಗರ್ಜಿಸಲು । ಯಿಂತುಪೇಳವೆನುಯು

ವೆಯಾಟವಾತ್ರದಿವವಗು । ತಂತಗುಲಿಕವಚವುಮನೊಡೆದಾರುವೊಗನುಭ್ರ
ಮೆಯೊಳೊಂದಿಯುಳ್ಬರುತ್ತೇ ॥ ೪೭॥ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತಿಯಪುತ್ರನೊಡಿವೆಚ್ಚಳ
ಲಿಕ್ಷು । ಚಾಪೆನೀನಹುದಸಮಶರನೆಂಬಬಿರುದಾಂಕ । ಭಾಪುಪಟುಭಟವೀರ
ನಾದೊಡಂನಿಲುವಾರಾಂತುಯುನ್ನಿಧಿರೊಳೆನುತೇ॥ ಕೋಪವೈಪಡಿಸಿಪ್ರೊವುತ್ತ್ರ
ಡಿಗೆಯುಕರಲ್ದಿಗದುಚಾಪಕ್ಕೆಪ್ರೊಡಿಭರಕಳದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆ । ಲಾಪುವ್ವಿನಾ
ರಾಚನಂತಾಗಿರಥವುಹುಡಿಯಾಗಿಸಾರಥಿಮಡಿಯುಲೂ ॥ ೪೮ ॥ ಮತ್ತೇ ತನ
ಮುರಿದುಮುಶ್ವಯಿಕ್ಕಡಿಯಾಗೆ । ಚಿತ್ತಭವಮೂರ್ಛೆಯಿಂಬಿದ್ದೆದ್ದುವರಕರದ।
ನೆತ್ತಿತಾರಕನಸಂಹರಿಸಿದತ್ಯಧಟಶೂರಿದೆಭಳಿರೆಕೇಳುಮುನ್ನಾ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸ
ನುತಪ್ರೋಭ್ರಷ್ಟನಾದಜತಿತಾಪ । ಸೋತ್ತಮರುಯೆನ್ನಪೆಸರೆತ್ತಲಂಜುವ
ರಿಂದ್ರ। ಗೊತ್ತಿದೆನುವ್ವೈಯಿಕ್ಳಿಳಂಭಗಮುದ್ರೆಯನ್ನಕೇಣಕುವರಾರುಮುಂಜ
ಗದೊಳೊ ॥ ೪೯ ॥ ಯಿತ್ತನೋಡೆಚ್ಚತ್ತುನಾನೆಚ್ಚಬಾಣಗಳನುತ್ತರಿಸಿದೆನು
ಯೆಂದುವ್ವೈಮರೆಯುದಿರುಯನುತ । [illegible] ಸಾಣೆಬಾಣವಪ್ರೊಡಿ
ಕಳೆದೆಚ್ಚುಭೋರ್ಗರೆಯುಲೂ ॥ [illegible] ಲಕಡಿಮುಷಣ್ಮುಖನು
ಮತ್ತೆ ಮಾರ್ಗಣವತೊಟ್ಟಿಸೆಯುಲವನುತ್ತ[illegible] ॥ ಕಿತ್ತುಮೂಡಿಗೆಯಿಂದಕೆಂಗ
ರಿಯುಕವಲ್ಗೋಲಿನಿಂದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯುಲೂ ॥ ೫೦ ॥ ಮನುಮಘನುಖ
ಚ್ಚಕ್ರೂರಂಜ್ಯೆವಿಷಣ್ಮುಖನ। ಘನುವನಿಕ್ಕಡಿಗ್ಯೆಯ್ಯಲಹುದೆಲಪ್ರೊವೀರನಹ ।
ಘನತರಪರಾಕ್ರಮಿಗೆಕೊರತೇನುಮನುತೆಮಿಗಿ । ಲಾಯುಧಂಗಳುಯಿಲ್ಲವೇ॥
ಮನವಕಲಿಮಾಡಿನಿಲ್ಲದೆಗೆತದೆನೋಡುನೋ। ಡೆನುತೆಶೂಲವಝಡಿಮುವಡಿಯೆ
ಕೆಂಗಿಡಿವೆರಸಿ । ಮನಸಿಜನನುಂಗಿನೀರ್ಗುಡಿವಪೆಂದಖಿಳರುಂ । ಮರುಗುತಿರಲ
ನಿತರೊಳಗೇ ॥ ೫೧॥ ಮಗಮುಡಿವನೆಂದುವಾಘವಕೃಷ್ಣಚಕ್ರದಿಂದೊಗೆದು
ಮರಳಿಸಲು ಕೋಪವತಾಳಿಷಡ್ವಕ್ತ್ರ। ಜಗಳವಿಟ್ಟೇರ್ದ್ವರನುಸೋಲುಗೆಲು
ವನೋಡುತಿರದೆವಾಕೊಂಡುಬರ್ದ ॥ ವಿಗಡತನವೆಬಂದೊಡೇನಾಯ್ತು
ವಾರಾಂತು। ಮೊಗವೆತ್ತುನೋಡುಮಿಲ್ಲದಡೋಡುಯನುತ। ಬಿಲ್ಲಿಗೆಕ್ಕೈಯ್ಯ
ದುತುಕಲಿಂನೊಡನೆ । ಕಾಮುವರೆನಿಸಿದ್ಕಶ್ಯನಂಬರಿಸಿನ್ನಲೂ ॥ ೫೨ ॥ ಕಾದ
[illegible]
ಲಿ । ಕಾದ[illegible]
ವನುಯುತಿ[illegible] । [illegible]
ಕೃತಿಯುನಾಂತು । ಹಾದಿಗಾಣಿಸದೆಕಾಳಿಕೆಬಾಣುನಿಲಲುಕಣ್ಗೆಮುಚ್ಚುತ್ತ

ಕೃಷ್ಣನೂ ॥ ೫೩ ॥ ಸುಡುಸಡುಯಿೂಕಾಳಗವುಬೆಂದುದೆಂದೆನುತ । ಕಡು
ಲಜ್ಜಿತನುಮೂಲನಿತರೊಳುವರಮೇಶ। ಷಡುವಕ್ತ್ರನಂಕರೆದುಶೌರಿಯೊಳ್ಳು
ಕಾಳಗವುಬೇಡೆಂದುತಿಳುಹಿಬಿಡಿಸೇ ॥ ವಡನಾರುವೊಗನವಾಹನಸ್ಮರನತೆಕ್ಕ
ವಿೂ । ನ್ಕಡೆದುಪ್ರೊರಳುತ್ತಿರಲುಪರಿದದನುಪಿಡಿವುತಿರೆ । ಜಡಜಾಕ್ಷ್ರಮವನಬಿ
ರುಪಂ ಮುಳುಗಲಪವಾನವೆಂಡುಖಗಪತಿಯನೋಡೇ ॥ ಭರದಿಂದಬಂದೆರ
ಗಲೆರಗಿವದ್ದಡೆವಡೆದು ॥ ತರುಬಿದೊಡೆತರುಬಿವುರುಬಲುವುರುಬುತಿವಿಪಡಮ್ಮ
ರಳಿತಾತಿವಿಮುಕುಕ್ಕಲುಕುಕ್ಕಿಸರಸವಿರಸದಲೆರಡುಕಾದ್ಯಾಡುತಾ ॥ ಸೊರಗಿ
ಸೊಲ್ದೆಳೆದುಕೇಕಿಯುಕೊಕೊಕೊಕೊರೆಂದು । ವರಲ್ದೊರಗಿಪ್ರೊರಳುತಿರಲ
ರಿದುನಂದೀಶಕಂ । ಡುರವಣಿಪಘೋರ್ಷಿಸುತೆಡರುಕಿಡುತಮೂತ್ರಿಸುತೆನೆಲ
ಗೆದರಿಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತೇ ॥ ೫೪ ॥ ಮಿಡಿದುಬಾಲವನುಕೆಕ್ಕರಿಸಿಶೃಂಗದಿಪಕ್ಕೆ । ವ
ಡೆಯನುರಮಂಭರದಿಪಾಯ್ದುಶಳೆಯಲುನಿಂದ । ಯಡೆಯಕೆಲಸಾರಿತಪ್ಪಿಸಿ
ವೃಭಯುಪಕ್ಕಪಸರಿಸಿಯುರಗಲ್ಲೈತರುತಿರೆ ॥ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಶೃಂಗಂಗಳಿಂದೆರಡು
ರೆಕ್ಕೆಯುಂಕೊಡಹಿ ಚಿಮ್ಮಿಲುಪ್ರೊರ್ಥ್ವಕೆರಗಿನಂದಿಯುಬೆನ್ನ । ವಡನೆಗರಿ
ಯಿಂದಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಪುಚ್ಛದಿಬಡಿದಕೊಂಬಿನಿಂ ಶಳೆಯಿನೆಗದೂ ॥ ೫೬ ॥ ತಿ
ರುಗೆತಿರ್ರನೆಯುರಡು ಗರಿಘಾತದಿಂಪುದಿತ । ಮರುತನುರುಬಿಂಗೆ ಸುಳಿದಿ
ರುಗುತಿರೆನಂದಿಖಗ । ನುರವಣಿಸಿಯುವೆಗೆಯುರಗುವೆನೆಂದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಭರ
ದಿಬಡುವಿಹಗೇಶನಾ ॥ ವರವೃಷಭತನ್ನನಾಟಕದ ನಿಟ್ಟುಸುರಹೂಂಕರಿ
ಸಲಂ ಚಂಡಮಾರುತಗೆಪಾರುವಕುಷ್ಕ । ಕರಗಿನಂದದಲಿತದ್ವಾಯುಪ್ರೊ
ತ್ತೊಯ್ದುದೊಂದೇಜನಾಂತರದಿಬಿಡುತೇ ॥ ೫೭ ॥ ಅಲ್ಲಿಂದಲೆದ್ದುಯೊಭರ್ರ
ಡಿಸುತ್ತಬಂದುನಿಂ । ದಲ್ಲಿರ್ದನಂದೀಶಗೆರಗೆಶೃಂಗದಿಶಳೆಯೆ । ತಲ್ಲಣಂಗೊಳ
ದೆವ್ರೊಬ್ಬರುಂಪೋಗಿಸಮಯುದ್ಧಮಂಮಾಡುತಿರಲೂ ॥ ಪುಲ್ಲಲೋಚನಕೃ
ಷ್ಣಪರಮೇಶ್ವರರುಮೆಚ್ಚು । ತಲ್ಲಸುರಗಣತುದುಂದುಭಿನುಡಿಸಿಪ್ರೂಮಳೆಯ
ಚಲ್ಲಿವರುಗಗನದಿಂಪುರಿಹರರುನಂದಿಗರುಡನಕರೆದುಮನ್ನಿಸುತಿರೇ ॥ ೫೮ ॥
ಅನಿತರೊಳುಗಜವದನನೋಡಿ ಭುಜಗಾರಿಯುನು । ಕನಲಿಕೋಪದಿತನ್ನ ।
ಯಿಲಿಗುದುರೆವಾಗೆಯುಂನನುವಾಗಿಪಿಡಿಮತೊಡೆಸನ್ನೆ ಯಿಂವಿೂಂಟಿಕುಣಿಸುತ್ತ
ಬರುತಿರೆಮೂಷಕಾ ॥ ತನಗೆಲಂಘಿಪ್ರುದುಖಗವೆನುತಹಿಂತಿರುಗುತಿರೆ । ಬೆಸಕ
ಕಡಿವಾಣಪುಂಬಿಗಿದುಪಿಡಿದೊಡೆನಿಲದೆ । ಜುಣುಗಿವಡವುರಿದುವ್ರೋಡುತ್ತಿರ
ಲು ಯಿಳಿದುವೊಗನೇಣುಪಂಪಿಡಿದುಬಡಿವೂ ॥ ೫೯ ॥ ಜಡಿಪೆಳೆದುತಂದುಮ

ರಳೇರಿವಿೂಂಟಲುಮುಂದಕಡಿಯಿಡದೆವಡಮುರಿದುಪರಿ ದೋಡುತಿರೆಕೋಪ।
ವಡಿಸಿಕ್ಕುಡಿನೇಣುವಿಂಬಡಿಯೆ ಮೂಷಕಕೆಡಹಿವ್ರೋಡಿಸಿ ದೇರಾನೆಮೊಗನಾ॥
ವ್ರೊಡೆಗೆಡಸುಸುಂಡಲವನೂರಿವೆಲ್ಲನೆಯೆದ್ದು।ಬಿಡುತವಾಜಿಯುಪಾದಚರಿಯಿಂ
ದಬರ್ದೆಗಣವಡೆಯುನಂನೋಡಿಬಲರಾಮ ಪರಿಹಾಸದಿಂನಗುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದ
ನೂ॥ ೬೦ ॥ ಸಕಲಸುರರಿಂದಲಾರ್ಚನೆಗೊಂಡುಭಕ್ಷಾದಿ । ನಿಖಿಳಕಜ್ಜಾ
ಯವ್ರುಂಡಲಿಗೆಸಂಫಲತತಯ। ಪ್ರಕಟದಿಂದುಂಡುಪಾನಕಕುಡಿದುಸಂತೃಪ್ತಿ
ಗೊಂಡುವರ್ರೆನೆತೇಗೀ॥ ಸುಖಿಸಿಸರ್ವರಿಗೆಬರಯಿಡೆರುಕಂಟಕವಿಘ್ನ । ನಿ
ಕರಮುಂಪರಿಹರಿಸುತ್ತಲ್ಲಕ್ಕ್ಯಾರಸಾ । ಯಕವವಾಯುಸನಿನ್ನ ಗಂಟಲಿಗೆ। ಯಿ
ಳಿವುವಲ್ಲವ್ರುಮರಳಿಪ್ರೋಗೆನಲ್ಕೇ॥ ೭೧ ॥ ಕೇಳಿಗಣನಾಥಕೋಪವನಾಂತು
ರಣರಂಗ। ದೊಳಿನ್ನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನು ವಿಚಾರಿಸದೆ। ಆಳಿಗಳವೃತ್ತಮೂದಲಿ
ಸುವರೆನೇಗಿಲಿಯುಮೇಳಿಪಿಡಿವಂತಲ್ಲವ್ರೂ॥ ಬಾಳಪೌರುಷವನಾಡುಪನಲನೊ
ಡೆನ್ನ । ತೋಳಬಲುವೆುಯನೆನುತಧನುಗೆಸರಲೂಡಿಕಿವಿ। ಯಾಲಿಪರಿಯೊಂ
ತರಂಕಳೆಪಿಡಲುಬಲರಾಮನೆದೆಯುನಿಬ್ಬಗಿಮಾಡುವಾ ॥ ೬೨ ॥ ಭರದಿಭೋ
ರ್ಗರೆವೃತ್ತಬರ್ದಶೆಂಗರಿಗೋಲ। ತರಿದುಬಡವಕ್ಕಲಿಗಪಿಡಿವನೇಗಿಲವೋಳ।
ಕರದಬಲುವೆುಯನೋಡೆನುತಗಜಮುಖನಹೆರಾನೆಡಲೆಗಿಕ್ಕಲೂ॥ಹರಪುತ್ರನು
ರವಣಿಸಿಬರ್ದಬಾಣವತರಿದು। ಹಿರಿದುಪ್ರೊಮ್ಮುಡಿಗೆಯುಬಾಣಬಿಲ್ಲಗೆಹೊಡಿಸಿ।
ಭರಕಳೆದುಯುಚ್ಚಬಲರಾಮನೆಡಕರದಪೇರ್ವಿಲ್ಲನಿಕ್ಕಡಿಗೈಯ್ಯಲೂ॥ ೬೩ ॥
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಾಗ್ರಜನುನೋಡಿಭಲಭಲರೆತ್ರಿಪುರಾರಿಯುಕುಮಾರನಲ್ಲವೆಸಕಲವಿ
ಘ್ನವನಿವಾರಿಸುವಕರ್ತನೀನಾದ ಕಾರಣವೆನ್ನ ಧನುವಖಂಡಿಸಿದೆಯೆನುತಾ॥
ತೂರನೇಗಿಲಿಯುಕೈಕೊಂಡುಯುಂಭರ್ಣಡಿಸಿಮುಹಪ್ಮ್ಮರುವಿಗೆಭರಸಿಡಿಲುಯರಗಿ
ದಂದವಿತಿರುಹಿ । ಹೇರಂಬನತುಳಾನೆದಲೆಗೆಯುಪ್ಪಳಿಸೆಭ್ರಮಣೆಯುವ್ರೊಂದಿ
ಮೂರ್ಛೆಕವಿದೂ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದುತಿಳಿದೆದ್ದುಪೇರ್ಗಿರಿಯುಪವಿದಂಡದಿಂ। ದಾ
ರ್ದಾದೇವೇಂದ್ರನೆರಗುವವ್ರೋಲುಗದೆಯಿಂದ। ಗದ್ದಲಿಸಿಸಿಡಿಲಿನಾರ್ಭಟೆಯುಸ
ಗಿಘರ್ಜಿಸುತಶಿರುಹಿಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಭವನಾ॥ ಪೇರ್ದಲೆಗೆಯುಪ್ಪಳಿಸಲೊಡನೆದಿ
ಮ್ಮ್ರದಿಪ್ಮ್ಮನೆದಿರುಗಿ। ನಿರ್ದರಿಸಲಾರದೆವ್ರೊಡೆಗೆಡೆದುಮೂರ್ಛೆಯೊಳ್। ಗದ್ದಿ
ಜೀವನಪಮೆಲ್ಲನೆಯು ಚೇತರಿಸಿಪ್ರೊಡಮುರಿಸಿಕಣ್ತೆರದೇಳುತೇ॥ ೬೫ ॥ ಮ
ರಳಿಯರಾರ್ಭಡಿಸಿಕುಪ್ಪಳಿಸಿಪೇರ್ಮುಡಿಕೆಯುನು। ಕರಿಮೊಗನಕೊರಲ್ಗಿಕ್ಕಿಯು
ಳಿವುತಿರೆಗಣನಾಥ। ನಿರದೆಘರ್ಜಿಸುತಪೇರಾನೆಸುಂಡಲದನೀಲಾಂಬರನಕಂಧ

ರಕ್ಕೆ॥ ಭರದಿಂದಸುತ್ತಿಮುರಿದೊತ್ತಿದೊಡೆಬಲರಾಮ। ಸುರವಣಿಸಿಸೆಳೆದೆಳೆದು ತಳಿಕೆಗೊಂಡೆರಡುಮುಪ। ಕರಿಗಳಂಪೆಣಗಿಸರಿಯಾಗಿಕಾದುವವಾಳ್ಕೆಯಿಂದ ಲೀರ್ವರುಸೊಲದೇ ॥ ೬೬ ॥ ಚತುರದೆಸರಸವಿರಸದಿಕಾದುವವರನೋಡಿ। ಜಲಜಾಕ್ಷವರಮೇಶರುಂಮನದಿಮೆಚ್ಚಲಿಡ। ಸುಳಿದುಸುರರಾರುದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿಸುವಮಂದಾರಕುಸುಮವಸುರಿಸಲೂ ॥ ಗೆಲುವಾಂತುಯೀರ್ವರುಂತಮತಮಗೆಮೆಚ್ಚುತ್ತ ॥ ಉಳಿದುಮಿತ್ರವತೆರ್ಕಯುಜಿಡುವಸಮಯದೊಳು। ಘಳಿಲನ್ಯೆಬ್ಯೆರವನುಬರುತಿರ್ದನೀಲಾಂಬರನವ್ಯಾಲೆಲೋಲನಯನೇ ॥ ೬೭॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ। ಮತ್ತಿದುವೆಸವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿಪೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾಧಾರ್ಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೬೮ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೧-ಕ್ಕಂ ಪದನೂಂ೧೮೩೨ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಈಶ್ವರನಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಯುದ್ಧ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಬಲರಾಮನ್ವೈರವನುಕೊಣಿಸಿದನುಸಂತರಂ । ಜಲಜಾಕ್ಷಶ್ರೀಗುಪ್ರದೇವಱೀರ್ವರುಕಾದಿ । ಯುಳಿದುಯುದ್ಧವನೀಶನಾಶ್ರಮಕೆಪೋಗೆಬಾ । ಕಾಖ್ಯಾತಾಂಬರುತಿರ್ದನೂ ॥ ಪದ ॥ ಸುರರೊಡನೆಕಾದಿಯಮೃತವನೊಯ್ದವೂತೆಮುಳ । ಶರೆಯುಬಿಡಿಸಿದನಸೆಗಲೇರಿಜನಯನುಜೆಯುಳ । ಪುರುಷನಾತ್ಮಜಿನವ್ವೈಜನಕ ನವತಾರಗಸುವಿತ್ತವನ ಪಿತನಶ್ವವಾ ॥ ಧರಿಸಿದನಕುವರಿಯಾಣ್ಮನಯಣ್ಣನೆನಿಸುವನ । ನೆರೆಪಡದನರಸಿಮೂತೆಯ ಮಕೂಲಂಗೈದ । ತರುಣಿಯಳರಥವೇರಿಅಸುರ ಪುರಕೆಡಪಿದನೆ । ಕರುಣದಿಂರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಜನಕನನುಕೊಲಿಸಿದನತನು ಜನಾತ್ಮಜನಸುತ ನತನಯಳಾಳ್ವನಪಿತನಪಿತನರಸಿಸ ಹೋಧರನಅನಿಲಜನಜನನಿಯ್ಯೈಯ್ಯನಸತಿಯವೋಸದಿಂದವಿಸಿಶಾಪವಪಡೆದನಾ ॥ ಅನುಮಿಷಾಳಿಗೆತನ್ನ ವೊಗದಿ ತೃಪ್ತಿಯನೀವ ಘನಮಹಿಮನಿಂತ್ರಿತಯುರನು ನೇತ್ರದೊಳಿಟ್ಟಚಿನು ;ಮಯಾತ್ಮಕನರಸಿಯಸ್ನಕೃನ್ನಿಳಯವೀಪಸ್ವರೂಪದಿ ಬೆಳಗುಗೇ ॥ ೨ ॥ ಯೇನೆಂಬೆನೆಲೆಕಾಂತಸೀಪೇಳ್ವಕಥೆಯುಪ್ರಸೂನರಸಮಸವಿದು ಮನ್ಮನೋಷಟ್ಚರಣ ವಾನಂದಿಸುತ್ತಲಿದೆಬಿತ್ತರಿಸು ಚಿತ್ತವಿಸುವೇ ॥ ಮಾನಿನಿನುಣಿಯೆಮೋಹನದಪರಷದಕ್ಷಿಣಿಯೆ । ನಾಮಸುವರ್ಣಸವಿವಾಹುನಿನ್ನ ಕರ್ಣದ್ವಯಕೆ । ಮಾಣಿಕ್ಯತಾಟಂಕಮಂಗಿಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಸತ್ಕಥೆಯವಿಸ್ತರಿಸುವೇ ॥ ೩ ॥ ವಾರಿಜದಳಾ

ಯತೇಕ್ಷಣಕೇಳೆಂಬಲರಾಮ । ಹೇರಂಬರುಗಳ ಸಮಯುದ್ಧಮನ್ನೋ
ಡುತ್ತೆ । ಭೈರವನುಬಿರಿಗೋಪದಿಂದಲಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲ್ಲಿಪೋಪೆ॥
ಹೇರಾನೆದಲೆಯನೊಳಕೊಣಸಿದಂತಲ್ಲಕೈ । ದೋರುಯುನ್ನೊಳು ನಿನ್ನಘನ
ಸತ್ವಮನ್ನೊಳ್ಪೆ । ಮಾರಾಂತುಕೊಳುನುತಬಿಲ್ಲಿಂಗೆಬಾಣಮಂತೊಟ್ಟೆಚ್ಚು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನೂ ॥೪॥ ವನಜಾಕ್ಷನಾಗ್ರಜನುನೆರಿಗಿಯೊಕ್ಷಿಸಿಬರ್ಪ । ಕಣೆಯು
ಯುಖಂಡ್ರಿಸಿಯಲವೊಬತ್ತಲೆಬರಲು ಜಂಯುವೆನುತಿವೆಚ್ಚು ವಳೆಧುರರುನ್ನೋ
ಡಿನಗುವರುವ್ಮುರಳಿಪೊಗೆನುತ್ತೇ ॥ ಘುನಕೋಪದಿಂದಪೊಂಗರಿಯ ಬಾಣವ
ನುಸಿಂ । ಜನಿಗಿಕ್ಕಿಧನುವಭರಶಳದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯ।ಲನಿಬರುಂಭೈರವನತಿ
ಕ್ಕಿಮುಕ್ಕುವದೆಂದುನೋಡುತಿರೆತ ತಕ್ಷಣದೊಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕಡಿದುಕೂಸರ
ಲಭೈರವಕೋಪದಿಂತಾಯ । ಪೊಡೆಯಿಂದಲುದಿಸಿಬೆಳ ಪಾಗಲಿಲ್ಲದವಸ್ತ್ರದು
ಡಿಗೆಹಂಗ್ಯಾತಕೆನಿರಭಿಮಾನ ವಂತರಿಗೆಯೆನುತಮಾರ್ಗಣೆಯ ಲೆಸೆಯೇ ॥ ವ
ಡನೆಬಲರಾಮನೊಡಲು ಬಗೆವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ಕಡುರೌದ್ರದಿಂಬರ್ಪಬಾಣಮೂ
ಮನುತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುತಲಭಿಮಾನವೈದ್ಯೆತ್ತವೈರಾಗ್ಯಪುರುಷದುಬಹರೆರಣಭೂ
ಮಿಗೇ ॥ ೬ ॥ ನಡೆಬೇಗನಿರ್ವಾಣ ದೀಕ್ಷೆಗಂಜಿನಭಸ್ತಿ । ಯುಡೆಗೆನುತ
ಘುಡಿಘುಡಿಸಿಪೊಂಗರಿಯವಿಸಿಖವಳವಡಿಸಿ ಘನಸತ್ವದಿಂಬಿಲ್ಲಬಾಗಿಸಿ ಕಳೆದು
ಯೆಚ್ಚು ಘರ್ಜಿಸಲುಭರದೀ ॥ ವಡಲನಿಕ್ಕಡಿಗೈವುದೆಂದಂನೋಟಕರು ಬಾ ।
ಯ್ಬಿಡುತಿರಲುಮದನುಹುಡಿಗೈದುಭೈರವಶೂಲ । ಜಡಿವಿಡಲುಕಿಡಿಯುನು ಗು
ಳುತ್ತಬಲರಾಮ ನುರವತಟ್ಟುಗಿವಂದವೀ ॥ ೭॥ ಬರುತಿರಲುಮಡಿಕೆಯಿಂಹಾ
ರಲಿಕ್ಕುತಮುರಳಿಕಿರಳಿಭೈರವನಪೇರ್ದಯೊಡೆವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ದುರುಬಬೀಸೆ
ತ್ತಿಪೊಯ್ಯಲು ಮದನುಗದೆಯಿಂದತಟತಸ್ಥಯಿಂದವೇ ॥ ಬಿರಿಗೋಪದಿಂದ
ಬಲರಾಮನಸಿರೋಗಿರಿಯಭರಸಿಡಿಲಿನಂತೆಘರ್ಜಿಸಿಯುರಗೆದಿವ್ಮನೆ । ದಿರುಗಿ
ಕಂಗಳಿಗೆಕಾವಳೆಮುಸುಗಿ ವೈಮರೆಪುಮೆಲ್ಲನೆಮೂರ್ಛಿತಿಳಿದೂ ॥ ೮ ॥
ಹೂಂಕರಿಸಿಯಡಕರದಿಮುಸುಲವರಕರದಿಹಲ । ಮಂಕೊಂಡುಯಾರ್ಭಟಿಸಿ
ಪುಟನೆಗದುಭೈರವನ । ಭೋಂಕನೆವ್ವನಕೆಯಿಂಪೊಯ್ದುಮಡಿಕೆಯುಕೊರಲ್ಗ
ಮುರಿಸಲುಜ್ಜುಗಿಸಲೂ ॥ ಪೊಂಕದಿಂದೊನಕೆಯುಂಗದೆಯಿಂದಕೆಡೆಬಡಿದು ।
ಶಂಕಿಸದೆಶೂಲದಿಂಫಲಬಲಾಂತಕಭೈರವಾಂಕನುಹಲಾಯುಧವಹಾರಲಿಕ್ಕಲು
ನಿರಾಯುಧನಾಗಿಬಲರಾಮನೂ ॥ ೯ ॥ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂಪಿಡಿದುನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆಭೈರ
ವನು । ಗಕ್ಕನೆಬಿಡದವನಿಗಿಕ್ಕಿತಿಕ್ಕಲು ಮರಳಿ । ಮಿಕ್ಕೆದ್ದುಯಿರ್ವರುಂ।

ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳುಶಶಣಿಸಿದಂತೆಸೋಲದೆಗೆಲ್ಲದೇ ‖ ಮಿಕ್ಕುವಿಾರುತ್ತವೀರಾವೇ
ಶದಿಂಪೇರ್ಚಿ । ವುಕ್ಕಿವುರವಣಿಸಿಸರಿಸರಿದುಹಾಯ್ದಾಡುತಿರ। ಲಕ್ಕಜಂಬಟ್ಟು
ಕೃಷ್ಣನುತನ್ನಯಾದವರನೋಡಲೀಶ್ವರನಮರರಾ ‖ ೧೦ ‖ ದೆಸೆಯನೀಕ್ಷಿ
ಸಲಿಂದ್ರನನುಮಿಷರವೇನೆಯಿಂ। ಮಸಗಿವೋಲ್ವರಿಯೆಯಾದವಕಟಕವುಂಬ
ರಿದು। ಸಸಿನೆಕೈಗಲತುಪ್ರೊಯ್ದಾಡಿವರುಕೈದುಚಯಕಣಿಖಿರವಂಪ್ರೊಣ್ಮಲೂ‖
ಅಸಮಪಟುಭಟರದಟ್ಟಡಿಗಡಣದಿಂದಕಂ ! ಪಿಸಲವನಿನರರಬಲಸುರಬಲಕೆ
ಸರಿಯೆಯೆಂದೊಸೆದುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣತನ್ನಯದಿವ್ಯಸ್ಯಂದನವನತಿತೂರ್ಯದಿಂನೂಂ
ಕಲೂ ‖ ೧೧ ‖ ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶರುತಲ್ಲಣಿಸಿನಿಟ । ಲಾಂಬಕನಮರೆ
ಗೊಳಲುಮವರಿಗಭಯುವನಿತ್ತು। ಮುಂಬರಿದುಮಣಿವರೂಥಮನೂಂಕಿಕೃಷ್ಣ
ರಾಯನರಥವನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇ ‖ ಶಂಬರವಿರೋಧಿಜಿತಕಾರ್ಮುಕಕೆಸಿಂಜಿನಿಯು।
ತಾಂಬಿಗಿದುಟಂಕರಿಸಿಪೋಯಿಡಲಜಾಂಡಬಿರಿ । ದಂಬರದಿಪ್ರತಿಸೂರ್ಯಮಾ
ಡಿನಕ್ಷತ್ರಮುಡುರ್ಮಮುತ್ಪಾತದೋರಲೊಡನೇ‖೧೨‖ ವಾರಿಜದಳಾಕ್ಷಯಾ
ಕ್ಷಿಸಿನಗುತಲಹುದಹುದು । ತೋರಿಸಿದೆನಿನ್ನಯಗುಣಾವಳಿಯಶಿವನಾದ ।
ಕಾರಣದಿಕೂಗಿದ್ದೆನೋಡೆನುತತನ್ನಮಣಿಗಂಟೆನಿಂ ಮೆರೆವಧನುಗೇ ‖ ಯೇ
ರಿಸುತಹೆದೆಯಜೀವಡೆಯುಲುತ್ಕಟರವಂ। ಬಾರವಳ್ಳಿರಿಯೆರವಿರಥದಶ್ವಗಳು ಬೆ
ದರೆ। ವ್ರೋರಂತೆಧೂಮಕೇತುವುಮಾಡೆಪರಮೇಶಕೇಳಿಪರಿಹಾಸದಿಂದೇ ‖
೧೩ ‖ ಶಿವನುನೀನೆಂದೆನ್ನಮಾಥಲಿಸುತಿಹೆಸಹಜ । ಶಿವನಹುದುಸಕಲಶಿವಾ
ತ್ಮರಜರಂಧ್ರದೊಳು‖ ಅವಿರಳಸುಚೈತನ್ಯವೆತ್ತುಮಾಲಪ್ರಣವನಾದದುದ್ಘೋ
ಷದಿಂದೇ ‖ ಸವಿನಯದಿಕೂಗುತಿಹೆಸತ್ಯನೀಹರಿಯುಮ । ಲ್ಲವೆಯಹುದುಮ
ದರಿಂದನೆಗವ್ರತಿಹೆಫಲಕೆರದಿ । ಪವಣವಿಂನಿಲ್ಲುವಿರಸಮನುಳಿದುಸರಸವಾಡುವ
ನುಖಳಬರ್ಸ್ತನಕಾ ‖೧೪ ‖ ಯಿಂತೆಂದುಕಾರ್ಮುಕವನೆತ್ತಿಬಾಣವತೊಡಿಸಿ।
ತಾಂತವಕದಿಂದಲಾರ್ಭಡಿಸಿಕಳೆದೆಸೆಯಲ್ಕೆ । ಕಂತುಪಿತಮದನುಖಂಡಿಸುತ
ಮಾರ್ಗಣೆಯುತೊಟ್ಟೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆಭರದೀ ‖ ಅಂತಕಾರಿಯಸವಿಾಪಕೆಬ
ರಲುವೃತ್ತರಿಸಿ । ಆಂತುನಿಲ್ಲೆನುತಫಣಿಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಿಸಲು। ಯೆಂತು
ಪೇಳುವೆನುಘೋರಾಹಿದಳ್ಳುರಿಯೊಡೆನೆಬಂದುಹರಿಗಾವರಿಸಲೂ ‖ ೧೫ ‖ ಪಟ
ಪತ್ರಕಯನಕಾಣುತಗರುಡಸರಳಸಂ । ಘಟಿಸಿಕಾರ್ಮುಕವಭರಕಳದೆಚ್ಚು
ಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆ । ಪುಟನೆಗದುಘೋರ್ಮಿಸುತೆಪ್ರೋಗಿಯುರಗುತ್ತಲಿಕ್ಕಡಿಗೈದು ಕೆ
ಡಹಲೊಡನೇ ‖ ನಿಟಿಲಲೋಚನನುಕೈಲಾಸ್ತ್ರಮಂಭರಕಳದುಚಟುಲಪ್ರತಾ

ಪದಿಂದೆಚ್ಚು ಜೊಬ್ಬರಿಯಲಾ । ಪಟುಪರಾಕ್ರಮಿಕೃಷ್ಣ ಶತಕೋಟಬಾಣದಿಂ ದೆಸೆಮುಚೂರ್ನಂಗೆಯ್ಯಲೂ ॥೧೬॥ ಮಾಡಬಾರದುಮಾಟದಿಂಪ್ರೋಗಿನೀನೊಂದು । ಕೋಡಗನಯೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದಬಲುಹಯನ್ನೊಳಾ । ಪಾಡತೋರೆಂದು ಭರಶಳದುರ್ಗಗ್ರಣಿಯಿಂದಲೆಚ್ಚ ನಾಶಶಿಮೌಳಿಯುಮ ॥ ನೋಡುತ್ತಹಳೆಗಾಲದಾನೆಯಂಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿಕೂಡಿಸತ್ವಬಿಸೀಳಿಪೂತೊವಲವಸ್ತ್ರಮಂ । ಮಾಡಿಪ್ರೋದ್ಧಥಟತೋರೆರೆಬೀಶನಸ್ತ್ರಮಂಕಡಿದುಹರಿಮರಳೆಚ್ಚನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಧೀರನಹುವಹುದುಯಾರರಿಯರೆನಿನ್ನಯ । ಶರೀರಮುನಡಸಿಯೆವಿಮಾನಬಸುರಿಲಿ ಬಂದುನೀರಪ್ರೊಕ್ಕವನಮರ್ದಿಸಿದಿಲ್ಲವೆಭಳಿರೆಯೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚನೀಶಾ ॥ ಶೌರಿಹರನೆಸದಬಾಣವಕಡಿದುಯಾಭಸ್ಮ । ಸೂರಂಗೆಯಳ್ಕಿಯಡಗಿದಪದುಕರುಣದೊರೆಂ। ತೋರಿಯಾಡುವದುದೊಡ್ಡಿತೆಯುನುತತೆಗದೆಚ್ಚು ಕೃಷ್ಣಾಂಗಧರನಾ॥ ೧೮॥ ರಣರಂಗದೊಳಗೆಯಾಡುವರೆನಿನಗೆಯಾರು। ಯಣೆಯಿಲ್ಲವಹುದೊಂದು ಹೆರೆಗವಿದುಮಲಗಿರ್ದ । ಘಳಿಯುತುಳಿದಧೀಪಟುತರವದೋರೆಂದೆಚ್ಚನಚ್ಚುತನಕಿಚ್ಚಾಂಬಕಾಸುರನಯದೆಯಮೆಟ್ಟಿ । ಕುಣಿದೆನೆಂಬಾರುಮ್ಮನುಳಿದುಯೊಂತುಕೋಯನ್ನ । ಕಣೆಯನೆನುತಾರ್ಭಡಿಸಿಯೆಚ್ಚು ಜೊಬ್ಬರಿಯ ಲೀಶನದೆಸುತ್ತರಿಸಿದಾ ॥ ೧೯ ॥ ಕೂಡಿನಸಮಸ್ತನಿರ್ಜರದೈತ್ಯಯರಮುಂದೆ । ಯಾಡುತಿಹಕೃಷ್ಟನುರೆನಿಷ್ಠುರವಾಕ್ಯಶಸಿ । ಚೂಡಸಾಲಿಸಿಕೋಪದಿಂದ ಶೈವಾಸ್ತ್ರಮುಮನೆಸೆಯೆಭೋರ್ಗರೆದುಬಾಹದಾ ॥ ನೋಡಿವೈಷ್ಣವಸರಳ ಕೃಷ್ಣಧನುವಿಗೆಯಿರದೆ। ಪೂಡಿಭರಶಳದುಬಿಡಲೆರಡುಗಗನದಲಿಪೋಗಾಡುತ್ತಲುರಿಮುಗಗೆಥರೆಗಿರಿಗಳಂಶಶಧಿಚಯಮ್ಮತಳಮಳಗೊಳುತಿರೇ ॥ ೨೦ ॥ ಅನಿತರೊಳುಮುಂಬಿಕಾವರನುಯತಿಕೋಪಬಿಂ ಕನಲಿತ್ರಿಶೂಲಮಂಪಿಡಿಯೆರುಕ್ಮಿಣಿಕಾಂತ । ವಿನುತಚಕ್ರವನುಕೈಕೊಳಲಿಳಾಮಂಡಲವುಕುಂಭಕಾರಕಚಕ್ರದೋಲ್ ॥ ತನತನಗೆತಿರ್ರನೆತಿರುಗುತಿರೆಶೂಲದಾ । ಮೊನೆಗಾಂಪರಾರುಚಕ್ರವ್ರಮೂರಶಂಕಿಪುದು । ಸನುಮತವೆಹೋಹೋನಿಲ್ಲಿರಿಯನುತಲೀರ್ವರಿಗೆಸಾಕ್ಷಿಬಯಲಂ ನುಡಿದುದೂ ॥ ೨೧ ॥ ಮೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಯಮರನಾರಿಯರು । ಬೆಳಗಿದರುಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳನುಕುಸುಮಚಯ । ಮಳೆಗರೆದಿರೀರ್ವರಂ ಸಿರಿಮುಸ್ತಕಂಗಳಲಿವುಳಿದರಿಬ್ಬರುರಣವನೂ ॥ ಕಳಿವೆರೆಯಸೇಖರನು ನಳಿನಲೋಚನನೊಡನೆ । ಸಲಿಗೆಯಿಂಕಾದಿಯಲಸಿದಮಾಳ್ಕೆನಿರ್ಜರರ । ಬಲಗೂಡಿಬಾಣಾಖ್ಯನಮಳೆಭಕ್ತಿಸ್ತಾಳಕೆಪೋಗಿಸೈಪಿರಲಿತ್ತಲೂ ॥ ೨೨ ॥ ಬಂ

ದೋರ್ವ್ವಚರನುಪರಮೇಶಕೃಷ್ಣನಕೂಡೆ । ನಿಂದುಯುದ್ಧವಮಾಡಿಮುರಪ್ರೋ
ದುವನೆಲ್ಲ । ಚಂದದಿಂಬಿತ್ತರಿಸಲತಿಹರುಷವೆತ್ತುಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯತೀರ್ಚಿವ್ರೊ
ಲಿವೂ ॥ ಯಿಂದುಸೇಖರನಶರಣರಸುಹಪಂಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ಸೌಂದರಾಂಗಿಯರು
ಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳತೀವಿ । ತಂದುವ್ಯುಷ್ಟಾನ್ನಮಂಬಡಿಸೆಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆಸಮರ್ಪ್ಪಿ
ಸಿದತತ್ಸೇಷಮಂ ॥ ೬೩ ॥ ವುಂಡುವೀಟಕೆಗೊಂಡುಗಂಧಕಸ್ತುರಿಪೂಸಿ ।
ಮಂಡೆಯೊಳುಮಾಣಿಕ್ಯಮಕುಟಗಳನಳವಡಿಸಿ । ಕೊಂಡುವಜ್ರಾವಜ್ರಾಂಗಿ
ಯಂ ಮಣಿಮಾಲ್ಯಪುಷ್ಪಸ್ತಬಕಚಯಮಧರಿಸಿಕೊಂಡೂ ॥ ಗಂಡುಗಲಿಪೊರ
ಚಾವಡಿಗೆಬರಲುಮಂತ್ರಿಕುಂಭಾಂಡಚತುರಂಗಮಂಬರವೇಳಲಾಯತದಿತಂಡ
ತಂಡಪಿಕೂಡಿನಿಂದಿರ್ದುದೇನೆಂಬಸದ್ಗುಣಕದಂಬರಂಭೇ ॥ ೬೪ ॥ ಶತಪತ್ರ
ಮಿತ್ರನೇರುವಸ್ಯಂದನಕ್ಸ್ವಗಳಗತಿಯಪಿಂಗೈದುಪುರವಣಿಸುವತುರಂಗದಶ ।ಶತ
ವಬಂಧಿಪಿಮೆರವಮಣಿಮಯವರೂಥಮನಡರಿಚತುರ್ಬಲಾಳಿಸಹಿತಾ ॥ ಅತಿಶ
ಯದಿಶೊಣಿತಾನಗರಧೀಶ್ವರನಸುರ। ಪತಿಯುಬಾಣಾಖ್ಯಕಲಿವೀರರಥಿದೇವ
ನು । ನ್ನತಶೌರ್ಯದಿಂದೆತತ್ಪುರವಪೊರಮಟ್ಟುವೊಳಗುವಭೇರಿರವದೊಳಿರದೇ॥
೬೫ ॥ ನಡವಳಿಗಳಿಂದೆಪೊಡವಿಯನುನಗ್ಗಿಪಹಸ್ತಿ । ಗಡಣಪವಿಗಂಬಿಯೊಡ
ರ್ಚಿದಚಕ್ರರಥವಿತತಿ । ಪಡನೆಕುರುಪುಟವಿಲಂಘಿಪತುರಂಗಾಳಿಖಡ್ಗಾದಿಕೈದು
ವಪೊಳಪಿನಿಂ । ಕಡುಬಿರುದಿನತುಳಪದ್ಧತಿಚತುರ್ಬಲವುಮುನ್ನಡೆಯೆಕುಲಶೈ
ಲಕುಣಿವವುರಕ್ತಮಳೆಗರೆಯೆ । ಪಡನೆಪ್ರತಿಸೂರ್ಯಮಾಡಲುಧೂಮಕೇತುಗ
ಗನಾಂಗಣದಿಪರಿದಾಡಲೂ ॥ ೬೬ ॥ ಭಾರಿಸಲುರಣಭೇರಿನಿಷ್ಠುರಪಘೋಷ
ದಿಂ । ಶೋರಿದೊಡೆವುತ್ಪಾತಶಂಕೆಸದೆಶಿವಭಕ್ತಿ । ಸಾರದಾವೇಶದಿಂದೈನೂರ್ಕ
ಮಸ್ತಕದಮಣಿಮಕುಟಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲೂ ॥ ತೋರಪೊಂಗಂಟೆನಾಕಾರ್ಮುಕಂಗಳ
ನುಯುತಿಕ್ರೂರಪೊಂಗರಿಯಪ್ಪೂಸಸಾಣೆಬಾಣಾಳಿಪೊದೆ । ಹೇರಿಸಿ ಮನೇಕಶ
ಕಟವನುಸಾಗಿಸಿ ಹಸ್ತಗಳಲಿಪಿಡಿವನಿತಪಿಡಿದೂ ॥ ೬೭ ॥ ಪೊಳೆವಮಣಿವ
ಕುಟಮಯವೇಕಲಶಚಯವಾಗಿ । ತಳೆದಧನುಬಾಣದಕರಂಗಳೆಪಟವೆ
ನಲುಪೊಳೆವರಣದೇವತೆಯಮಂಗಳೋತ್ಸವದಪೊಂಪೇರಿಸಂದಡಿಮೆರವುತೇ ॥
ಖಳರಾಯಬಾಣಾಸುರೇಂದ್ರಪೇರ್ಬಡೆಗೂಡಿ । ತಳದುರ್ಬಯಲೊಳುವೌಜ
ನಿಳಿಪಿಸೈನ್ಯವುದೊಡನೆ । ನೆಲನೆಡೆಸಲಾವಂತೆಗಣಿಸಲಜಮುಖ್ಯರಿಗೆಅಸದಳ
ವಾಗೊಪ್ಪಿರೇ ॥ ೬೮ ॥ ಯೆತ್ತಿಪಿಡಿಪಹಸಾಲುಕೇತನವನೂತನದ । ಮುತ್ತಿ
ನಿಂಮೆರವಬಹುಛತ್ರಗಳಚಿತ್ರಗಳಮತ್ತೆಗಜನಿಚಯವಪರಿವಿಹೊಳೆವ ಮಣಿ

ಮುಯುದಸಿಂಧುಶೀಗುರಿಯುಶಿರಿಯೂಪೃಥ್ವಿಯನುಬಗೆದುರುಳ್ವಸ್ಯಂದನಗೊಂದಣದಮತ್ತೆವುರವಣಿಪತುಳವಾಜಿಗಳರಾಜಿಗಳ। ಬಿತ್ತರದಬಿರುದಾಂಕಕಾಲಾಳನೀಳ। ಜಾಲಾಳದಸಮೇಳದೊಡನೇ ॥ ೧೯ ॥ ಯೇರಿಮಣಿರಥದಿಖಳರಾಯರಿಪುಬಲದವಿ। ಸ್ತಾರಮಂನೋಡುತಿರೆಮುಂಜೂಣಿಭಟರುಕೈ। ದೋರಿಕೆಣಕಿದರುತೋಟಿಯನುತಮತಮಗೆಕೈಚಳಕದಿಂಹೋಣಿಕೆಯಿಂದೇ ॥ ನಾರಿಯುರಕುಲಸಿರೋಮಣಿಗುಣಾಗ್ರಣಿಬಟ್ಟ। ತೋರಬಲಶ್ಮೊಲಿಯುಭಾವಕಿಯುಯೇಣಾಂಬಕಿಯು। ಧಾರುಣಿನಾಥಬಾಣಾಖ್ಯನುರಣೋತ್ಸವದಿನಿಂದಿರ್ದಕೇಳುಕೆಳದೀ ॥೨೦॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಮು। ತ್ತಿದುವೆನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿದಾನ। ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿಡೊಡೆಪೇಳ್ದಶಂಕರನುವಲಿದೂಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋದಿಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ। ಸದುಹೃದಯುರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆಸಂತಸದಿ। ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೨೧ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೨೧-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೯೦೪-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ಬಾಣನತೋಳು ಹೋಗಾಡಿದ್ದು.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಬಾಣಾಖ್ಯಕೃಷ್ಣನೊಳುಸೆಣಸಿಯುದ್ಧವಮಾಡಿ । ಪಾಣಿಭುಜಗಳನುಹೋಗಾಡಲೀಶ್ವರನೈದಿ । ಮಾಣಿಸುತಘಾಯವುಂನಿಜಭುಜಸಮಸ್ತಕದವಡನೆಕರದೊಯ್ದುಬನಕೇ ॥ಪದ॥ ಛಳಿರ್ವೆಟ್ಟನೆಣುಗಿಯರಾಣ್ಮರುವೊಗನ್ನೈಯ್ಯಬಾಣಂ । ದೊಳೆದಲೆಯಕಾರೊಡಲಕೆಳೆಯಸೊಲ್ಲೆಣ್ಣರೆಯ । ಪಲಗಂಣಮುಖದಯವರ್ದನುಂಬರಿಂತುಳಿಲ್ಗೊಂಬಗೊಂದೆವಳವಿಗಗೂರವನೇ॥ ನೆಲದಳಿದವಿಲ್ಲಪುಷ್ಪಂಬನೊಡಲುರಿಕಬಾಣಂ । ದಲೆಯಯಲುಗೂರಲಯಡಿಗಂಣಕಿಚ್ಚಚ್ಚಿಗನೆ । ಯಲರಾಣಿಸತೂಡವಿಡಿಗವಿಗಗೈಯ್ಯ ಸದುಭಕತಸುರಮರನೆಪೊರೆಗೆವ್ಮ್ರನೂ ॥ ೧ ॥ ಜಾಣೆಯೆಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿಯೆಭೃಂಗನಿಭವೇಣಿಯೆಸತ್ಯಸದ್ವಾಣಿಯೆಸದ್ಗುಣ । ಶ್ರೇಣಿಯೆಕಳೆಬೆಳೆಯಕ್ಷೋಣಿಯೆಧುರಭಯಕ್ಷೀಣಿಯೆವರದಭಯಾ ॥ ಪಾಣಿಯೆನಮಿತಗೀರ್ವಾಣಿಯೆಯಪ್ಸರೋಶ್ರೇಣಿಯಂಪೊರೆವತ್ರಿತ್ರಾಣಿಯೆದೇವತಕ । ಡಾಣಿಯೆಯನ್ನಹೃತ್ಕೋಣೆಯೊಳುನೆಲಸುಶ್ರೀರುದ್ರಾಣಿಶರ್ವಾಣಿಯೇ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವರನುಸುಡುವಬಿಸಮುಂಡಿನ್ನಕಂಠದೊಳು । ನಿರ್ವಹಿಸಿಯತ್ರಿಶಾಂತಿಗೈದುಯಭಯವನಿತ್ತು । ಗೀರ್ವಾಣರನ್ನುರಕ್ಷಿಸಿದಶಂಕರನಂಘ್ರಿಪಂಕೇಜಯುಗವಕೂರ್ತು ॥ ಪೂರ್ವಿಯೊಳುಪ್ರೊಸತಾದಸತ್ಕಥೆಯಲಾಲಿಪೆನು । ಸುರ್ವಲಿದುಮನ್ಮನೋವನಕೊನರಿಪಂಚೈತ್ರಕೌರ್ವಿಲ್ಲಸಾರರೂಪವಮತ್ಪ್ರಸೋವಸಜ್ಜನಶರಣಕಲಾಪಾ ॥ ೩॥ ಮಚ್ಚಿತ್ತವಕ್ಕೊತ್ತೆವಿಡಿಪವಾಸುನಿತರುಣ । ವಾಚ್ಚರಸುಲೋಚನೆನೀಲಾಳಕಿಯೆ।

ಸಚ್ಚರಿತೆಕಳಾಭರಿತೆನಾರಿಗುಣಮಣಿಯೆಮೃದುವಾಣಿಯೇ ‖ ಅಚ್ಯುತನುಬಾಣಾಖ್ಯರುಗಳುವೀರಾವೇಶ । ಪೆಚ್ಚಿಯುದ್ಧವಮಾಡಿದತಿಶಯಪರಾಕ್ರಮದ । ಯಚ್ಚರಿಯಮೇಲ್ಗಥೆಯಬಿತ್ತರಿಪೆಚಿತ್ತವಿಸುಕಂಭುಕಂಥರಿಸುಂದರೀ ‖೪‖ ಪವಣದಿಂಪ್ರೊಕ್ಕುತಿವಿವರುಶತೃಬಲವನು। ತ್ತವರುಮುಂಕಟ್ಟಿತರುಬುತ್ತಯಿರದಿರಿಯೆಮುಗುಳೆವರುವುರವಣಿಸಿಮುರಿದೊತ್ತಿಬೆರಳ್ವಿದಿಜೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದಿಯೂರ್ಭಡಿಸುತೇ ‖ ಕವಿದುಭಯಬಲದಚೂಣಿಯುಭಟರುಕಲಕುತಿರಲವನೀಶಮಕುಟವರ್ಧನಮಂಡಲೇಶ್ವರರುಸವಿನಯದಿಕೆಲಬಲದಿವತ್ತರಿಸಿಬರುತಿರಲು ಬಾಣಪರಿಗಿಪಿರಾಗುತೇ ‖ ೫ ‖ ಗೊಂದೆಗೊರವನಕಣಸಿಗೆಲಿದೆನೆಂಬಪಂಕಾರ । ದಿಂದಯನ್ನಿದಿರಿನಲಿನಿಂದುಕಾದುವರೆನಿ । ನ್ನಿಂದಲಪ್ಪುದೆಕೆರಸುನಿಮ್ಮಪೆದ್ದಿಗನನಿಂನಳವೆನೆಲ್ಲವಬಲ್ಲೆನೂ‖ಅಂದುಯುದ್ಧಕ್ಕಳ್ಕಿನೀರಪ್ರೊಕ್ಕುವನನೀ। ಕೆಂದಕುಟಿಲವನಾರುಯರಿಯರೆನಿಜಾಕೃತಿಯ । ಪಿಂದುಳುಹಿಮೀನಾಗಿಮರ್ದಿಸಿದಭಟವೀರನೆಂಬುದಬಲ್ಲೆನೂ ‖ ೬ ‖ ಸುರದೈತ್ಯರಂಕೂಡಿಕಡೆವಪೇರ್ಮಂದಾರ । ಗಿರಿಯುನೀರೊಳುಮುಳುಗೆನಿನ್ನುಭಯತೋಳ್ಗಳಿಂಭರದಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿದೆಯುಕೂರ್ಮವತಾರದಿನೆಗಹಿಬಲ್ಲಿದನೆನಿಸಿದೇ‖ ನರಕಾಸುರನಬಾಧೆಗಳ್ಗಿವೃಂದಾರಕರುಮೊರೆಯಿಡಲು । ನಿನ್ನನಿಜಶಕ್ತಿಯಿಂಹರಿಸಲಾರದೆಯುಳಿದು । ಗನ್ನಘಾತಕದಿನರಮೃಗಮಾಗಿಕಸ್ಯಪನಸೀಳ್ದಭಟನೆಲ್ಲಿಬಲ್ಲೇ ‖ ಯಿನ್ನುಕುಟಿಲಂಕುಬ್ಜವಿಪ್ರತ್ವದಿಂಥೆನೆಲ । ವನ್ನುಬೇಡಲುಯಿತ್ತದಾತಬಲಿಯನುತುಳಿದೆ। ಭಿನ್ನಗುಣದೀನಾವವೀರಪಟುಭಟರಯಿದಿರಿಲಿನಿಂದುಕಾದಿಗೆಲಿದೇ ‖ ೮ ‖ ದುರುಳಪಾತಕಕ್ಷತ್ರಿಯರನುಸಂಹರಿಸಲವ । ರಿರದೆಪೇರ್ಚಲುಮರಳಿಮರಳಿಮರ್ದಿಸುತಬ್ಯಾಸರದಿಮುನ್ನೀರಯಡೆಯಿಂಸಾರ್ದೆಮುವರಘಾತ್ರಿಯ ಪೊದ್ದಲ್ಕಂಮಪೇ ‖ ವರಜನಕನಾಜ್ಞೆಪತ್ನಿಯನುಜರನುವಡೆವೆರೆದು ವನವಾಸದೋಳಿರಲುರಾವಣಸತಿಯು । ಮರಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯೆಚಿಂತಿಪಸಮಯಚರೇಶ್ವರಕಂಡುಮುಭಯವಿತ್ತೂ ‖ ೯ ‖ ತಮ್ಮಕಪಿಬಲವನೊಡಗೂಡಿಶರಧಿಯಕಟ್ಟಿ। ಗಮ್ಮನೆದಾಂಟಿಲಂಕೆಯುದಹಿಸಿರಕ್ಕಸರ । ನಿರ್ಮೂಲಮಂಗೈದುರಾವಣನನಿನ್ನಿಂದಕೊಲಿಸಿಜಾನಕಿಯುಡಿಸಿ । ಸಮ್ಮತದಿಕೂಡಿಸುತಯೋಧ್ಯಪುರವರ । ಕ್ಕಂಮುದದಿಪಟ್ಟದರಸೆನಿಸಿ ದರುಬರಿದೆನೀನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಕಣಸಿಜೈಸುವದೆತ್ತಜಯವಮುವನಾಳುವಮಹಾವೀರರೂ ‖ ೧೦ ‖ ಪಿತಮಾತೆಯರನುಗುರುದೈವವೆನುತಂಯನ್ನ । ಸತಿಯುಸಂಪರ್ಕಮುಮನುಳಿದುತಾಂಪಿಡಿದಸ ।

ದ್ವ್ರತವಸಾಂಗದಿನಡಸಿತನ್ನಯುಸ್ವಜಾತಿಧರ್ಮವಬಿಡದಿಸತ್ಯದಿಂದಾ ॥ ಕ್ಷಿ
ತಿಯೊಳಗೆಸರ್ವಜನಸಮ್ಮತವಿಬಾಳುವರು ।। ಅತಿಶಯುದಿ ಮಾವಕಾರ್ಯ
ವನೆಗಳ್ದ ಮಾತ್ರದೊಳು । ಸತತಕ್ಕೈಗೂಡುವದು ದುರುಳದುರ್ಜನರ್ಗೆ
ರಣವಿಜಯುಸಿರಿತಾ ನೊಲಿವಳೀ ॥ ೧೧ ॥ ನೀಮಾತೃದ್ರೋಹಿ ಮಾತುಳಘಾತಿ
ಕಪರದಾರ । ಪ್ರೇಮಿಕಟಯು ಮಿಂತಿದುರ್ಜನಗೆ ವೀರವಧುಸಾವೊದದಿಂದ
ಪತಿಕರಿಸುವಳಿನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ ಕಾರ್ಮುಕವನಿರದೇ ॥ ವಾಮಕರದಿಂದಲಗ್ರ
ವಪಿಡಿದುತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ । ತಾಮೌರ್ವಿಯುನ್ನು ಬಿಗಿಬಿಗಿದುಜೇವಡೆಯು । ಭೂಮಿ
ಕಂಪಿಸೆಸಪ್ತಕೂಪಾರಮುರ್ಕಿಪ್ರೊಂಡಾಗಿ ನೆಲದಗಲಪರಿಯೇ ॥ ೧೨ ॥ ದಿಗು
ಶೈಲಪ್ರೊಳಲಿಮರ್ದನಿಪ್ರೆಣ್ಮೆ ನಕ್ಷತ್ರಪಗಲೆಸುರಿಯುಲು ಮಜಾಂಡದಘಟಿಂ
ಭೋರ್ಗರಿಯೆ । ತೆಗದುಪ್ರೊಮ್ಮುಡಿಗೆಯು ಕೆಂಗರಿಯುಕ್ರೂರಬಾಣಗಳನ್ನೈನೂ
ರನಿರದೇ॥ ಸೊಗಸಿನಿಂಸೇರಿಸುತೆ ಪೂರಾಯುನುವ್ಮಾಡಿ। ಬಿಗಿದೆಳದುಯೆಚ್ಚು
ಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆಭರದಿಂದೈದಿ । ಮೊಗಪಿಮುತ್ತುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನುಂಗಿನೀರುಗೆಡಿ
ದನುವೆನುತನೋಟಕರುಬಿದರೇ ॥ ೧೩ ॥ ಬಾಖ್ಯನಮಳನೆನಿಪ ಭಾಣಾಖ್ಯ
ನಾರ್ದೆಚ್ಚ ಪ್ರೊಸಸಾಣೆಯಿಂಸವೆದ । ಬಾಣಂಗಳನ್ನು ತತ್ತರಗಡಿದುನಗುತಗಾ
ಡೀವಿಯುಂಕೊಂಡುಪಂಚಾ ॥ ಬಾಣಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಿತ ಕೃಷ್ಣಪುಲಿಪುದುಗಿತೆಂ
ದೇಣನೆಗದಾಡುತಿರಲದಕೆರಗಿಪಿಡಿಯುದೆ ॥ ಮಾಣುವದೆದನುಜನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಶಿವನವ್ರೊಲಿಸಿದಡೇನು ತನ್ನ ಪುರ್ವಾ ॥ ೧೪ ॥ ಕುಲಧರ್ಮಸಂಕಾರತೊಲಗು
ವದೆಯುನ್ನನೀ । ಗಳೆದಫಲಮುನುನು ವೃಂಡೆಂದು ಪ್ರೊಸಗರಿಗೋಲ । ನಳವ
ಡಿಸಿಬಾಣನೆದೆಯೊಡೆದು ದಿಂಬಂತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯುಲಾಖಳೇಶಾ ॥ ನರ್ನ
ಲೋಚನನೆ ಸೆವಕ್ರೂರಬಾಂಣ್ಗಳಕಡಿದು ಮೊಲೆಯೆಚಯುಸೆರವಣಿಸಿ । ಸರ್ಪ
ಶಯುನನನಮುತ್ತಿನುಂಗಿದ ಮ್ರೋಯುನಲುಕಂ । ದರ್ಪಕನಜನಕಕಲಂಬೊಂ
ದರಿಂದೆಲ್ಲವಂಕಡಿದು ಮಾರ್ಗಣೆಯುನೂ ॥ ನೆಪ್ಪಿನಿಂತೊಟ್ಟುಬಾಣನಕುಕ್ಷಿ
ಯೊಳುಪ್ರೊಕ್ಕು । ಜೀರ್ಣಡಿಸೆಬಿನ್ನೊಳೊಗೆದವ್ರೊಯುಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ। ಮಾ
ಪ್ರೊರ್ಣಳೆದುಕೂರಲಗೆನಿಪ್ಮಾರವಸರಲ ತೊಟ್ಟಿಸೆದನಿಮುಷಾರ್ಥದೊಳಗೇ ॥
ಕಳ್ಳತನದಲಿಬೆಂಣೆಮೆದ್ದುಗೋವಾಳಿಯುರ । ನಲ್ಲಿಬಲುಹಿಂದರವಿುಸಿದದೋಷ
ಕಾರಿನೀ । ನಿಲ್ಲುವೀನೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಪ್ರೋಡಿಮರನೇರಿಸುರನಲ್ಲಿ ಯುರದ್ಯೆನ್ಯಬ
ಡಲೂ ॥ ನಿಲ್ಲದೆತ್ತದೂಭುಜಮಂಕಿತ್ತು ಯುಪ್ಪಳಿಪೆತಲ್ಲಣಂಗೊಳದೆತಡೆಯುನು
ತ ಬಾಣಾಬ್ಧಿಯುಂ । ಬಿಲ್ಲಿಂಗೆಪ್ರಡಿಘರಶಳದೆಸೆಯೆಶತ್ತುರದಿಪೇರ್ಚಿತೆರೆಯೊ

ಯುದ್ಧಪರಿದೂ ॥ ೧೭ ॥ ನೆಲನಾವುದೊಗಗನವಾವುದೊಯಷ್ಟದಿ । ಗ್ವಳ
ಯವಾವುದೊಯೆಂದುತಿಳಿಯಲೀಸದೆರಿಪು । ಬಲಸಹಿತಕೃಷ್ಣರಾಯನನುವ
ವಳಕೊಂಡುಬಾಣಾರ್ಣವಂ ಘೋಷಿಸುತಿರೇ ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷಕೋಪದಿಂದಗ್ನಿ
ವಿಶಿಖವನುಬರ । ಸೆಳೆದೆಸೆಯೆಬಾಣನಾಬಾಣಜಲಧಿಯೆಂಪೀರ್ದು । ಬಳಿಕಶತ್ರು
ವಿನಬಲದೊಳುಪೊಕ್ಕುಧ್ವಜಗುಡಿಯಛತ್ರಚಾಮರಸಿಗುರಿಯಾ ॥ ೧೮ ॥ ಛಿ
ಳಿಛಿಳಿಲ್ ಚಿಟಿಚಿಟಿಲ್‌ಧ್ವಾನದಿಂಪಸ್ತ್ರಿರಥ । ಗಳಯಶ್ವಪದ್ಗತಿಯಡಹಿಸುತ್ತೆಗಗ
ನಕ್ಕೆ । ಬೆಳೆಯೆವಾರುಣಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ನಂದಿಸಿದಬರಿಪುತ್ರಶುಭಗಾತ್ರನೂ ॥
ಜಲಧಿಬಾಣಮನುನುಂಗಿತುನಿನ್ನಯನಲಾಸ್ತ್ರ । ಬಳಿಕನೋಡೆಂದುಕಾ
ಗೋರ್ಲೆಸೆಯೆಕಾರಗತ್ತಲೆಗವಿಯುತ್ತೆತ್ತನೋಡಲು ಮಭೇದ್ಯವಾಗಿಯರಿ
ಪುಸೈನ್ಯದವರೂ ॥ ೧೯ ॥ ಹಿರಿದಲಗುಗಳನಾಂತುಕೃಷ್ಣರಾಯನನುಕಾ ।
ಯ್ದಿರಲುಬೆಂಗಡೆಯುಪೊಂಮೂಡಿಗೆಯಚಂಡಭಾ । ಸ್ಕರಬಾಣಮಂತೆಗಡು
ಪೊಡೆಚ್ಚುಖಳನಕೃತತಿಮಿರಮಂತೆರಪುಗೈಯ್ಯೇ ॥ ಪರಿಪುದುಕತ್ತಲೆಯು
ಯೆಂದುಮನದೊಳಗೆನಿ । ರ್ಧರಿಸಬಿರುದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳದೆನಿಲ್ಲುಯೆನುತಲಾ ।
ಸುರನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮುಮನೆಚ್ಚುಯಾರ್ಭಟಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿಗೆದರು
ತೇ ॥ ೨೦ ॥ ಸೂಸಿಸೈನ್ಯಮನುದಹಿಸುತ್ತೆಕೃಷ್ಣನನಾಭ । ಯಾಸರಸಿ
ಯೊಳಪೊಕ್ಕುಶಾಂತಿಗೊಳಲಾಯಾದ । ವೇಶನೀಬೊಮ್ಮೆಂದ್ರಗಿಂದಾಸ್ತ್ರ
ನಮ್ಮನಳಿಕಿಪಡೆನಿಮ್ಮತುಳಿಖಳರಾ ॥ ಅಸುರದಮಾಯಕರ್ಮವನೆನಗೆತೋ
ರೆಂದು । ಕೇಶವನುಮಾರ್ಗಣೆಯತೊಟ್ಟೆಚ್ಚುಖಳಪತಿಯ । ಘಾಸೆಗೊಳಿಸ
ಲುಕಡಿಯುಕುಪುದುಯೆನ್ನೊಡನೆ । ಕಾಪಿದ್ಯೆಭಳಿರೆನೋಡಾ ॥ ೨೧ ॥ಯ
ನುತೆಗುರುಶುಕ್ರನುಪದೇಶಮಂತ್ರಮುನಿರದೆ । ನೆನೆದಸುರಮಾಯದಿಂಬಾಣ
ಕಾರ್ಮುಕಸಹಿತ । ತನಗೆಸರಿಸಮರೂಪಕೃತಂಬಾಣವಂನಿಲಿಸಿ । ಸಂಗರಕೆ
ಸಹಜನೆನಿಸೀ ॥ ಪನಿಬರಿಗೆಯಪೃಶ್ಯಮಂತಳೆದುಗಗನಪಥ । ವನುಬಾಣಸರ
ಶ್ಮಿಳಿಯುಗರನಲುಪರ್ಬಿ । ವನಜಾಕ್ಷನನಸ್ಮೆಸೈನ್ಯದಗಲಕ್ಕೆ ಸುರಿದು ತತ್ಯದ್ಭುತ
ದೊಳೀನೆಂಬೆನೂ ॥ ೨೨ ॥ ಸುತ್ತಿರ್ದವೀರಚಿಮ್ಮುರಿ ಚಿಂಡಿಕವಚಗಳ । ನು
ತ್ತರಿಸಿಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ಪೊಸದುತಲೆಯನ । ಗೆಹ್ಮತ್ತಿಪಟುಭಟಕರಿವರೂಥತು
ಳಿಹಯುಚೆಯುವ । ಪೃಥ್ವಿಗೊರಗಿಪದೀಕ್ಷಿಸೀ ॥ ಚಿತ್ತಭವಜನಕಮಾರ್ಗಣೆಸೆ
ಮಾರ್ಗಣೆಯುನೆ । ಚ್ಚುತ್ತರಿಸಿದಿಂದ್ರಗರಸಿದ ಮಳಿಗೆಪೇರ್ಗರಿಯೆ । ನೆತ್ತಿ
ಗೋಕುಲಮುಕಾಯ್ವಂತೆಯಾದವಸೈನ್ಯ । ಮುನುಸುರಕ್ಷಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ॥

೨೩ ॥ ಯಲವಮಾರ್ಗಡಲಿಬಾಣನೆಲದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರುಗ। ಳೆಳಸಿಬಹುಗಾಳಗವ
ಮಾಡುತಿರಲಿತ್ತಲಾ । ಖಳನಮಂತ್ರೀಶಕುಂಭಾಂಡ ಚತುರಂಗಸನ್ನಹದೊ
ಡವೆಹರಿಕ್ಕಿದಾ ॥ ಬಲದವಡ್ಡವಣೆನೊಡುತ್ತವಳಪೊಕ್ಕು । ಕಲಕಿಖೋಯಿಡು
ತೆರಣವಮಾರಿಪೊಕ್ಕಂತೆತೊತ್ತಳದುಳಿದು ಚೆನ್ನಟ್ಟಿಯಿರಿವುತ್ತೆತರಿವುತ್ತೆ । ವುರ
ವಣಿಸಿವತ್ತಿಮುತ್ತೀ ॥ ೨೪ ॥ ಪಿಡಿಪಿಡಿದುಧನಗಳನು ತೊಡುತಬಾಣ್ಗಳನು ।
ಬಿಡುದೆಡುತಭರಶಳೆದು ಕಡಿಕಡಿದುಯಸಿಗಳಲಿ । ಬಡಿಬಡಿದುಗಧೆಯಿಂದೆಬಿಡ
ಬಿಡದೆಚೆನ್ನತ್ತಿಕೆಮಡುಪುತ್ತಡುಹುತಲೊಡನೇ।ಘುಡಿಘುಡಿಸಿಯಾರ್ಭಟಿಸಿಬೊ
ಬ್ಬೆಯಬ್ಬರರವದಿ । ಪೊಡಮುನಿದಂತೆ ಬಲ್ದಾಳಿವರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ । ಲೆಡೆಗಾಣ
ದೇಣ್ದೆಸೆಗೆಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ವೀಕಿಮುಖ್ಯ ಪಟುಭಟರ್ಗಳಿಗೇ॥ ೨೫ ॥ ತಲ್ಲ
ಣಿಸಿಪರಿದೋಡುವವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಣಮಲ್ಲ ಬಲರಾಮನಡ ಹಾಯ್ದೆತ್ತ
ವೊಸೆತಡಿ । ನಿಲ್ಲಿಲಪ್ಪೊಜಂಬುಕನಮಸ್ತಾಗ್ರಕೊಡೆರಡುವಡಿರಲು ಮೃಗಕು
ಲಕ್ಕೇ ॥ ವಲ್ಲಭನಕಹಡೆಪಗೆಗೊಂಡಂತೆ ಶಿವನೊಲುಮೆ । ಯೆಲ್ಲಿಪರಿಯೊಂತ
ಸಿದ್ಧಿಪುದುಗರ್ವಿಸಿದವರ। ಪಲ್ಲುಕಳಚುವನಾಂತು ಕೌಂಯೆನುತೆ ಭರಶಳೆದು
ಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿಯು ಲೊಡನೇ ॥ ೨೬ ॥ ತುರುಗಂಗಳಂಕೆಡಹಿಸಾರಥಿಯ
ನುರುಳಿಸುತೆ । ವರುಥಮಂಪುಡಿಗೈದು ಕುಂಭಾಂಡನೊಪುತಾಗಿ । ವುರವಣಿ
ಸಿತಪ್ಪೂಚಿರಂಧ್ರಂಗಳೊಳಗಿಂಥಯುರುಕಾಂಬುರಣದುಗಿರ್ಯುೂ ॥ ಯಿರ
ದಿವ್ರೋಕುಳಿಯಚಲ್ಯಾಡಿವಳೊಯುಂಬೊತ। ತ್ವರಿಯಿಂದಚಿಮ್ಮುತಿರಲ ಸುರನ
ಬಶಂಕಿಸದೆ । ಕರಗಳಿಂದೊರಸಿ ಚೇತರಿಸಿಧೈರ್ಯದಲಿಪೇರ್ಗದೆಯಕೈಕೊಂಡು
ಭರದೀ ॥ ೨೭ ॥ ಗೊಲ್ಲನಹುದಾದೊಡೀನಲ್ಲಪಶುಗಾಹಿಯೆಂತಲ್ಲ । ಧನು
ರ್ವಿದ್ಯಸಾಧ್ಯನು ಮಹುದುಭಳಭಳಾ ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ ಪೇರ್ಗಿರಿಗೆಭರಶಿಡಿ
ಲೆರಗುವಂತೆಘನಗರ್ಜನೆಯಲೀ ॥ ಬಲ್ಲಿದಾಬಲರಾಮನಮಳಸಿರಿದಲೆಯುಗದೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿಂಯುಪ್ಪಳಿಸೆದಿಮ್ಮನೆ ದಿರುಗಿಮೈಮರೆದು ಮೆಲ್ಲನೆಮೂರ್ಛಿತಿಳಿದೆದ್ದು ಘು
ಡಿಘುಡಿಸಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾ॥ ೨೮ ॥ತಲೆಬಲಿದುದೆಂದುಪೇರ್ಗುಂ
ಡಡಸಿಹಾಯ್ವಂತೆ । ಹುಲುದನುಜನವೆಮ್ಮಡನೆ ಶಸೆಕತ್ತನೆಯುನುತ । ಬಲ
ರಾಮಸಾರ್ದುವಡಿಕೆಯು ಕೊರಳ್ಮಿಕಿಶಳಿಶಳೆದು ಬೊಗ್ಗಿಸಲ್ಕೇ ॥ ಕಲ
ಕಿಪಡಿಬಲಸೆತವ್ಮಾರ್ಣ್ಮಸಿಕ್ಕಿದನೆನುತೆ ಖೊಲಿಲೆಂದುಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತಕೆರ
ಳ್ದಂಕವಿದುಬಲುರೋಷದಾವೇಶ ದೊಡನೆಮುತ್ತಿತ್ತು ಯೆತ್ತೆತ್ತವುರವಣಿಸ್ಯ
ತ್ತಲೀ ॥ ೨೯ ॥ ಪೊಕ್ಕುಹಿರಿಕಿರಿದಾಗೆ ಶಣಸುತಿರಲಸಿತರೊಳು । ದುಕ್ಕಿದರ್ಗ

ಕೊರಲನೇಗಿಲಿಯತಪ್ಪಿಸಿಜುಣುಗಿ । ಗಕ್ಕನೆಸರಸರಣಿಗಡರಲಿತ್ತು ಭಯದಳ ಕೈಚಳಕವಿಗಿಲೆನಿಸುತೇ ॥ ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಾನೆತೇರಿಗೆ ತೀರತುಳಘೋಟ । ಕಕ್ಕೆಘೋಟಕವೀರರಿಗೆ ವೀರರುಗಳುಗಂ । ಟಿಕ್ಕಿರಿಪುಸೇನೆಯುಂತಗುವುತ್ತವಗವುತ್ತೆಜಗಿವುತ್ತಲೀ ॥ ೩೦ ॥ ಯಚ್ಚೆಚ್ಚುಕೆಡಪುತ್ತ ಯಿರಿದಿರಿದುಮಡುಸುತ್ತ । ಹಚ್ಚಿಹರಿದೊಟ್ಟುತ್ತ ಕೊಚ್ಚಿಕೊರಲ್ಗಳಿವುತ್ತನುಚ್ಚುನೂರ್ಗೆವುತ್ತನೂಂಕೆದೆಯಸೀಳುತ್ತ ಕರಳ್ಕಂಡವಾ ॥ ಬೆಚ್ಚಿಬೆದರದೆ ವುಭಯಬಲವುಕಾದ್ಯಾಡುತಿರೆ । ವಾಚ್ಚಂದ್ವಜನುವೃದ್ಧವಸು ಸಾತ್ಯಿಕಿಯತಿಮಚ್ಚರದಿಕೃತವರ್ಮಮುಖ್ಯಯಾದವ ಪಟುಭಟರುವುರವಣಿಸುತ್ತಲೀ ॥ ೩೧ ॥ ಪೊಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತಿಕ್ಕಿಮುಕ್ಕಿ। ಮಿಕ್ಕೊಕ್ಕೆಡಿಪೊಪವರನಟ್ಟಿತಲೆಗುಟ್ಟಿಬಲಿ।ಯಿಕ್ಕಿದರುರಣಮಾರಿಬಳಗಕ್ಕೆಮುಂಡಗಳತುಂಡಗಳಖಂಡಗಳನೂವುಕ್ಕಿಪರಿದುದುರಕ್ತವಾಹಿನಿ ಯುಯಿತ್ತಿರದೆ । ರಕ್ಕಸರಪೇರಾನೆವುಳಿದದು ಮುರಿದುತತ್ಪುರವಪೊಕ್ಕುಬಾಯ್ದೆರೆವುತಿರೆಗಗನದಿನ್ಸೊಕ್ಕಿ ಬಾಣಾಖ್ಯಕುಂಭಾಂಡರಿರದೇ॥೩೨ ಕರಸಿದರುಹುಡಿಗಲ್ಲುನಿಡುಗಲ್ಲುಬಡಿಗಲ್ಲು । ಭರಹಾಸರೆಗಲ್ಲು ಬಿರಿಗಲ್ಲುಗಳನುಬಂದೆ । ರಗುತಿದಡೆವು ಚಿಟಿಚಿಟಿಪಟುಧ್ವಾನದಿಮುಜಾಂಡತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲೂ ॥ ವುರವಡಿಸಿವ್ಯೇಲೆವ್ಯಾಲೆಯು ಸುರಿದುಯಾದವರ । ಕರಿವರೂಥವವಾಜಿಪದ್ಧತಿಯುಚತುರ್ಬಲವ । ನಿರದೆನೆಲಕಿಕ್ಕಿವ್ರೊತೊರಸುತಿರೆ ವಜ್ರಬಾಣದಿಯಚ್ಚುಹುಡಿಗೈವುತೇ ॥ ೩೪ ॥ ಗಕ್ಕನೆಕೃಷ್ಣದ್ವಿಜಪತಿಗೆನೇಮಿಸಲೊಡನೆ । ಚಕ್ಕನೆಮೇಘಮಂಡಲವಡರ್ದು ಯೊರ್ವರನು । ಪಕ್ಕದಿಂಬಡಿದು । ಯಪ್ಪಳಿಸಿಕೆಡಹಲು ಯಿಳಾತಳದಿದೊಪ್ಪನೆಕೆಡಹುತೇ ॥ ಸಿಕ್ಕಿದೆಸೀಘ್ರದಿಮ್ಮಣಿರಥಂಗಳನಡರಿ । ದೊಕ್ಕನೆಧನುರ್ಬಾಣಗಳ ನಾಂತುಯರಿಬಲವ। ಪೊಕ್ಕುಯೊದವರವೆಡೆಗೆಡಹುತ್ತ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ವ್ಯಾಲೆಸರಳ್ಗರೆಯಲೂ ॥ ೩೪॥ ಭೋರನೆಹರಿಯುಂಗದೊಳ್ ತೂರಿರಕ್ತವನು । ಹೀರಿಹಿಪ್ಪೆಯವಾಡಿದವುಯನುತಯಾದವರು । ಚೀರುತಿರಲೊಡನೆ ಮುರವೈರಿಬಹಬಾಣಗಳ ನತ್ತಲಿಂದತ್ತಲರಿದೂ ॥ ಹಾರುವತೆಜಡಜಳ್ಕೆಬಾಯು ಸುಳಿನಿಂದಬಿರಿ । ವೂರುತನಚಲನೆಗಲ್ಲಣಿಯೆನುತೆ ಹೆರೆದೆಗದುಶೌರಿವರಕರದಿ ಚಕ್ರವಾಳೆದು ಪಿಡಿಯೆಶತಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾಪಟಲವಾ ॥ ೩೫ ॥ ಸೂಸುತೆಕರಾಗ್ರದಲಿತಿರನೆ ತಿರುಗೆವಾ । ಚಿಸ್ಯಾತೆಯಿಂದ)ಸುರದೇವಾಳಿಬೋಡಿ ಬಾ । ಣಾಸುರನತೋಳುತೊಡೆಗಳಂತ್ಯವಹುದೆಂದುಮನದಿನಿಶ್ಚೈಸುತಿರಲಾ ॥ ಕೇಶವಂವರಹಸ್ತದಿಂತಿರು ಹಪಗೆ

ಯಲುಖ । ಳೇಶನೊಂಬೈನೂರೆಂಟತೊಳ್ಳೆ ಸೆಲಗೆನಾನೂರತೊಂಬತ್ತರೊಬಂತು ತಲೆಗಳಗೆತಗುಲಿಮರಳೇ ॥ ೩೬ ॥ ಹರಿಯಡಿಗೆಬರಲಿತ್ತಬಿರಿಘಾಳಿಗೊಣಗಿದ । ಮರನತೆರಗೆಲೆಗಳುದುರ್ದಂತೆ ಬಾಣಾಖ್ಯನಾ । ಶಿರಬಾಹುಗಳುಪೆರಿದುಘರೆಗೊರುಳೆಮುನ್ನ ಶಿವನೊಲಿದುವರವಿತ್ತಂದದಿ॥ ಯರಡುಭುಜವಂದುಮಸ್ತಕದೊಡನೆನಿಲಲು ಶಂಕರಭೋಂಕನೆಬಂದುವ್ರಭಯಮಧ್ಯದಿನಿಂದು । ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತನಂಗದಿಸುರಿವರಕ್ತವನು ಕರುಣಾವಲೋಕನದಲೀ॥ ೩೭ ॥ನೋಡಿನಿಲ್ಲಿಸುತೆಮ್ಮೈದಡಹಿಭೋಳ್ಳೆಸುತಿರೆ। ಮೂಡಿಹರುಷಾಶೃವಂಸುರಿಸಿ ಮುಖಕಮಲದಿಂ । ಮಾಡುವನೊಶಿವನಂಘ್ರಿಗಳಪೂಜೆಯಂಬಂತೆ ಪದಕೆರಗಿಯಾಳೆದಿರಲೂ ॥ ಪಾಡುಳ್ಳವರಮಸದ್ಭಕ್ತ ಯೇಳೇಳೆಂದು । ನೀಡಿಹಸ್ತಾಬ್ಜದಿಂಸಿರಿದಲೆಯ ನೊಲಿದುಶಸಿ ॥ ಚೂಡಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕುಸ್ತರಿಸನಿನ್ನಭಿ ಮತವೃತೀರಿದುದೆಯೆಂದುಬೆಸಸೇ ॥ ದೇವದೇವೇಶ್ವರನೆ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿಯೆ । ದೇವಾಳಿಮಕುಟಮಣಿಕಿರಣರಾಜಿತಚರಣ । ತೇವಿಹಸಮಸ್ತಭುವನಜ ಭವಾಂಡಗಳುತವೆರೋಮಕೂಪದೊಳಡಗಿರೇ ॥ ದೇವವರಮೂರ್ತಿಶಿವನೆಂದಾಗ ಮೂವಳಿಯುಸಾರುತಿರೆದೇವಸುರಮುನಿ ಜನರು । ಸಾವಧಾನದಿಭಜಿಸಿ । ತಮ್ಮಾಭಿಮತಸಿದ್ಧಿಪಡೆದುಪರಿಣಾಮಿಸುತಿರೇ ॥ ೩೯ ॥ ನಾನವರೊಳಾರಪ್ರೋಲುಪೆನು ಹುಲುದಾನವನು । ಸ್ವಾನುಭಾವದಿ।ಭಜಿಸಿವಲಿಸಶಕ್ತನೆನಿಮ್ಮನೂನಸಲ್ಲಿಲಾ ವಿಲಾಸದಿಂದೆನಗೊಲಿದುಯನ್ನಭಿಮತಸಿದ್ಧಿ ಗೇ ॥ ಯೇನುಕೊರತೆಯು ಯಿಲ್ಲದೆನಡಸಿಸುಖಿಸಿದೆನು । ಹೀನಜನ್ಮಂಗಳಲಿಯನು ಭವಿಬಜರೆಮರಣ। ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುವಿಷಯದುರ್ವಾಸನೆಯುಮನದೊಳಿನಿತಿಲ್ಲಪ್ರಮಥರೊಳಗೇ ॥ ೪೦ ॥ ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದೆಸುಖಿಸುವೆ ನೀವುವೊದಲಿವಲಿ । ದಿತ್ತಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯತಪ್ಪದೆನಹಸು । ದತ್ಯಾಂತಕರುಣ ಸಾಗರಯೆನುತಪಾದಾಬ್ಜಕೆರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಲೊಡನೇ॥ ಯಿತ್ತನಾರದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯರುಬಂದು । ಸಪ್ತಾವತಃರಂಗಳಲಿಜಿನಿಸಿಯೈದಿಪರವಸ್ತುವಿನನಿಜಸ್ವರೂಪವಕಂಡುದಿಲ್ಲನಿಮ್ಮಮಳಸದ್ಭಕ್ತನಾದಾ ॥ ಬಾಣಾಖ್ಯನಿಂದನಿಮ್ಮಯ ಪುಣ್ಯದರ್ಶನವು । ಕಾಣಿಸುತ್ತೆನಗೆನುತನಮಿಸಿನುತಿಸಲುಕೃಷ್ಣ । ಯೇಣಪಾಣಿಯುಱ ಯುಭವಗೆರಗಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಯುಗಮಮ್ಮುಗಿದುನಿಲಲೀಶನೂ ॥ ಆನನವಮಂದಸ್ಮಿತದಿನೊಡೆಮುಗುಳೆರಗಿ । ಯೇಣಾಂಕಸೇಖರನೆನಿಮ್ಮಮಳಸದ್ಭಕ್ತ । ಬಾಣಾಖ್ಯನಾತ್ಮಸಂಭವೆ ವೃಷಾದೇವಿಯಳಸ್ಮರಜಾತನನಿರುದ್ಧಗೇ ॥ ೪೧ ॥ ಯಿತ್ತುವಿವಹವನೊಳ್ಪದೆಂದುಬಿನ್ನ

ವಿಸೆಸಚಿ । ವೊತ್ತುಮನುಮಾದಕುಂಭಾಂಡನಂಬರಿಸರವ ॥ ನತ್ಯಾಂತಕಿಂಕರ
ಸುವೃತ್ತಿಯಿಂಬಂದುಪರಮೇಶ್ವರನಪಾದಯುಗವಾ ॥ ನೆತ್ತಿಯಲಿಪೊತ್ತಿಳು
ಹಿಯದ್ದುಹಸ್ತಾಬ್ಜಗಳ। ಬಿತ್ತರವಿಮುಗಿದುನಿಲಲೀಶಪರಿತೋಷದಿಂ । ಚಿತ್ತ
ಭವನಣುಗಂಗೆನಿಮ್ಮ ಕೃಷೆಯುಳನುನೇಮಿಸಿಸಾಂಗವಾಳ್ವುದೆಂದೂ ॥ ೪೩ ॥
ವರಪ್ರತಿಗ್ನೆಯಗೈಯ್ಯತಪ್ರಸಾದವುನು ಯುವಧರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯುಮಗುಳೆ
ಮ । ದಿಸಲುವಡನೆಮುನಿ ॥ ವರನುರುಪಸ್ತಾಬ್ಜಮುದ್ಮುಗಿದ ಭವಸಚಿವಂಗೆನೀ
ವುಬೆಸಸಿದಿರಿನಿಪ್ಕು ॥ ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ ಸಮ್ಮತವಹುದೆಯನಲು ಶಂಕರ
ನೊಲಿದುಕರುಣಾವಲೋಕನದಿನೋಡಲಾ । ಸುರವತಿಯುಭೊಂಕನೆಚಂದ್ರ
ಶೇಖರನವದಪಂಕಜವಸಿರದಿಧರಿಸೀ ॥ ೪೪ ॥ ಧರೆಯುಸತಿಸುತರ ಭೋಗಭಾ
ಗ್ಯಮನುತೃಣಿ । ಕರಿಸಿನಿರ್ವಿಷಯಪರನಾಗಿಸುಸ್ಥಿರದಿತವೆ । ಚರಣಕಮಲವ
ಪೊದಿಡೆಪರಲೋಕಪಾಸಸ್ತನಾದವನಕೇಳ್ವುದೇನೂ ॥ ಬರುತಸಂಜನಿತಕಾಲ
ದಲಿತಂದುದುಯಿಲ್ಲ । ತೊರೆದುಯಿಹಲೋಕ ಪೋಪಾಗವೈವರಾರು । ಪರ
ಮಾತ್ಮನಿಮ್ಮನೊಮ್ಮಲ್ಲದೆಪ್ರೂರ್ವಸಂಪಾದಿಸಿದಕರ್ತರುಳರೇ ॥ ೪೫ ॥ ಲೋ
ಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೇನುಮುನ್ನಿಲ್ಲದಿರೆ । ಬೇಕೆಂದುನೆನದುಸಚರಾಚರಾತ್ಮರ
ಸೃಜಿಸಿ । ಶ್ರೀಕರದಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಪಿತೃಪುತ್ರರುಶಿಷ್ಯಯಾಚಾರ್ಯಕರ್ತೃಭೃ
ತ್ಯಾ ॥ ಲೌಕೀಕವೈದೀಕಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳನಿಲಿಸಿ ।ಭೂಕಾಂತೆಯೊಳುಸಕಲ
ಧಾನ್ಯಬೆಳೆಗಂಮಳೆಯು । ನೀಕರಿಸಿಯಲ್ಲಜೀವರಿಗನ್ನಪಾನಾದಿವಸ್ತುವನು
ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ॥ ೪೬ ॥ ಮಣಿಕನಕವಸ್ತ್ರವಾಹನಪತ್ನಿಪುತ್ರಧರೆ । ಯಿನಿತು
ಸಂಪದವಸ್ತುನಿಮ್ಮವಲ್ಲವೆಖರಿದೆತನುಗುಣಾಹಂಕಾರದಜ್ಞಾನದಿಂನಿಮ್ಮವಂ
ಮರೆದುಮಾಯಾವಶವಲೀ ॥ ವನುತೆಧನಮುವನೆತಮ್ಮವುಯೆಂಬಯಭಿಮಾನ ।
ದಪುಬಂದೊಳುಸಿಲ್ಕಿಮತ್ತರದೆ ಪುಘನಿಸುತೆ । ಕಣುಗಾಣದೆಯಡೋಗತಿಗಿಳಿ
ಲೋಕವಾಸನೆಗೆಸಿಲ್ಕಿಖಳರೂ ॥ ೪೭ ॥ ಯಲ್ಲಜನ್ಮಂಗಳೊಳುನರಜನ್ಮವೆಯ
ಧಿಕ । ಯಲ್ಲನರರೊಳಗೆಶಿವಭಕ್ತರಪ್ಪುದೆಯಧಿಕಸು । ಸಲ್ಲಲಿತಶಿವಭಕ್ತರೊ
ಳಗಧಿಕಸುಜ್ಞಾನಿಜ್ಞಾನಿತಾನಾದಬಳಿಕಾ ॥ ಯಲ್ಲಭೋಗಂಗಳಾವರಿಸಿರಲು
ತಾನದರೊಳಿಲ್ಲವೆನಿಮಗೆಯುಸಮರ್ಪಿತೆನಿಮ್ಮೊಲವ । ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಪಡೆವಪರ
ಮಪುರುಷರೆಸರ್ವರೊಳಗಧಿಕವೆಂಬಾಗವಾ ॥ ೪೮ ॥ ಪೇಳುವಂದದಿನಿಮ್ಮ
ನೊಮ್ಮನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿಯೆ । ಭಾಳಾಕ್ಷನಿಮ್ಮೊಡನೆಬರ್ಪವನಮರಳಿನಿಂ । ಕೇ
ಳುವದದೇನುಕರ್ತೃವ್ಯತವ್ಮೊಡವೆತಾವೀವುದದಕೆಪರಸಾಕ್ಷಿಯೇ ॥ ಲೋಲ

ಕುಂತ್ರಳಿಯಿರುವಧರಿಸುಯಿತೆಂದುಸಿರಿ । ಮೌಳಿಯಿಂಮಣಿದುಬಾಣಾಖ್ಯಶಿವ
ನಂಘ್ರಿಯುಗ । ನಾಳಿಕಂಗಳಿಗೆವಂದಿಸಲೀಶಪರಿತೋಷವಟ್ಟುಮರಳಿಂತೆಂದ
ನೂ ॥ ೪೯ ॥ ತರುಣಿನೀಂಕೇಳುಯಿಕೃಷ್ಣತಾನಾಡಾಡಿ । ನರದೊರೆಯು
ಮಲ್ಲಕೇವಲ ನಮ್ಮಸನ್ಮಿತ್ರ । ವರಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಪರಾವತಾರಭೂಭಾರ
ವಿಳುಹುವಕಾರಣಾ ॥ ಧರೆಗೆಸಂಜನಿಸಿಬಂದಹನೆನಲುಖಳರಾಯ । ಕರಕಮ
ಲಗಳಮುಗಿದುಯಿಲಿದೇವನಿಮ್ಮೈಯ್ಯ । ವರಮಿತ್ರನೆಂಬುದಾನರಿಯೆ । ನೆನ
ಗೆವರಮಮಿತ್ರನಾದನುಯೆನ್ನಯಾ ॥ ೫೦ ॥ ಮನದಭಿಮತವತೀರಿಸಿದಯು
ದ್ಧದಿಯಿಂನ । ತನುವಿನಾವರಿಸಿದ ಹಂಕಾರವನುಮುಗ್ಗಿಸಿದ । ಘನಜಡತೋ
ಳುತಲಿಗಳಕಾಷ್ಟಭಾರಮುಮುನಿಳುಹಿಯತಿಲಘುಗೈದನೂ ॥ ಯೆನಗಸಮಶ
ತ್ರುವಿನಯಿತ್ತಪುದುಯನುತನಿಮ್ಮನುಬೆಸಸಿದಂತಾಪ್ತವೈರಿಯನುಯಿತ್ತಿರಿವನ
ಜಾಕ್ಷನಿಂದಾಪ್ತಹಿತಬಾಂಧವರುಯುಂಟೆಯೆನುತಪರಮೇಶನಡಿಗೇ ॥ ೫೧ ॥
ಯೆರಗಿಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುನುತಿಸುತ್ತಿರಲು । ಗಿರಿಜೇಶನಾರದನ ಮೊಗವ
ನೀಕ್ಷಿಸಿನಮ್ಮ ಪರಮಭಕ್ತರಚಿತ್ತವರಿದಿಯಾ ಕಮ್ಮನೋಯಿಸಿದವರಹಿತವ
ರೆಂದೂ ॥ ನಿರುತನಿರಹಂಕಾರಲವಕಾರಣಮುವರ । ವರಗೃಹದ್ವಾರಮಂಕಾ
ಯ್ದಿನಲ್ಲದೆವೃಳಿವರುಳದುರ್ಜನರ್ಗೆವ್ಯೈದೊರುವೆನೆಮಂತ್ರಿಯೊಡನೈದಿಯೂ
ವೃಷೆಯನಿಮ್ಮ ॥ ೫೨ ॥ ಸ್ಮರಜಾತಗೊಲಿದುಮುದುವೆಯುಮಾಳ್ಪ । ಪರಿ
ಯಾಂತಯಿರುತಿಹೆವೃನಮ್ಮಯಾಶ್ರಮದೊಳೆಂದಿನಮಾಳ್ಕೆ । ನಿರುತಮೆಂದಾ
ಮಂತ್ರಿಯೊಡನವರಕಳುಹಿಬಾಣಾಖ್ಯಸಹ ಪರಮೇಶನೂ ॥ ತೆರಳಿತದ್ವನದ
ವಿಮಳಾಶ್ರಮದಿಸತ್ವ್ರಮಘ ಸುರಗಣಕಿಮಧ್ಯಯೊಪ್ಪಿದನೀಶಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಹರಿಣೋಪಮಾನಲೋಚನೆಕೇಳು ಖಳಪತಿಯವೈರಾಗ್ಯವಾ ॥ ೫೩ ॥ ಯಿದು
ವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ । ಮತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ
ಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದಡೆಪೇಳ್ದೆ ಶಂಕರಮುವಲಿ
ದೂ ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಡಿಂಬರದೋದಿ ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯು
ರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ । ಶುಭರಜಾರ್ಥಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌ
ಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ ॥ ೫೪ ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೦-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೯೫೯-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥

ವೃಷಾದೇವಿ ವಿವಾಹ.

॥ ಪಲ್ಲವಿ. ॥

ಸಸಿನೆಮಂತ್ರೀಶಾನಿರುದ್ಧವೃಷದೇವಿಯುಂ । ವಸಗೆಯಲಿವಿವಹಮಂ ಗೈದಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷನೊಡನೆಕಳುಹಲುಯಿಭವಬಾಣಂಗೆಗಣ ಪವವನಿತ್ತನೊಲಿದೂ ॥ ಪದ ॥ ಶ್ರೀವರಜಯಿಂದ್ರಾದಿಸುರವಿನುತಚರಣರಾ। ಜೀವಸುರಸರಿತರಳಕಲ್ಲೋಲಚುಂಬಿತಸಿ । ರೋವಿಂಬುತ್ತಳಿಚಿಕುರಧವಳ ಸಂಕಾಶಗೋಶೋತ್ರಕುಂಡಲಶ್ರವಣನೇ ॥ ಕಾವಘನಗರ್ವಘೋರಟವಿವಿಧ್ವಂ ಸತುಲ । ದಾವಾನಲಂದುರಿತವಿಷಕುಜಕುಠಾರಕರುಣಾವಲೋಕನದಿಂದೆಸ ಲಹುಗೆಯನವರತಕೋಳೂರನಗರವರದಾ ॥ ೧ ॥ ಪರಮಮಂಗಳೆವರದೆಸುಂ ದರಶರೀರಿಬಂ । ಧುರಕಳಾಭರಿತೆಸಚ್ಚರಿತೆಪಾವನರೂಪೆ । ನಿರುತನಿಗಮಾತೀ ತೆನಿರ್ಮಲನಿಶಂಕರಿಓಂಕಾರಿಹ್ರೀಂಕಾರಿಯೇ ॥ ಸ್ಫುರಿಪಮಣಿಗಣವಿಭೂಷಣಿ ಸುಜನಪೋಷಣಿ । ಕರುಣಾವಲೋಕನೀಕಾಮರೂಪಿಣಿನಿತ್ಯೆ । ಸುರಚಿರ ಸುಶಾಮಲಗಾತ್ರೆಹರಿಯಾತ್ರೆತ್ರಿಜಗಮಾತೆಸಲಹುಗಿರಿಜೇ ॥ ೨ ॥ ಹಹಹಾ ಯನ್ನ ಮನದನ್ನ ಗುಣರನ್ನ ನೀ। ನೂಹಿಸಿವಿಸ್ತರದಿಂದಲುಸುದರ್ಶಮೇಲ್ಗಥೆಯ ನಾ । ಗ್ರಹಿಸಿಮನಮೆಚ್ಚಿಯಾನಂದಲಾಹರಿಪೇರ್ಚೆ । ಹೆಚ್ಚಿದೆನುಕರುಣಗು ಣವಾ ॥ ಸಹಜದಿಂನಿನ್ನ ಸವಿಗಬ್ಬರಸಗಬ್ಬಿಗವ । ಬಹುಮಧುರಬೆಲ್ಲದಚ್ಚ ನುಮೆದ್ದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ಮಹಿತತತ್ಕಾವ್ಯಮೃಪವನುಂಡುಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಂಡೆನಿಂ

ನುಳಿದುಮುಸರಾ ॥ ೩ ॥ ಪ್ರೌಢವೆಂಣುಗಳೆತಲೆರನ್ನೆಯೆಂನ್ನೀಲಿಂತುಕೊಂ ।
ಡಾಡುವವದ್ಯಾಕೆಪೇಳುವಡಾನುಶಕ್ತನೆ । ರೂಢಿಯಾಗ್ರದಿಮೆರೆವಗಿರಿಯುವತ್ರಿ
ಲಿನಿಂದುಕೂಗಿದೊಡೆಕೊಗುವಂತೇ ॥ ಮೂಢನಾನೆಂನಹೃನ್ನಿಳಯದೊಳುಶಿ
ವನುಯತಿ । ಗೂಢದಿಂನೆಲಸಿರ್ದುನುಡಿಸಿದೊಡೆವ್ರುಸುರ್ವೆಶಸಿ । ಚೂಡಪರ
ಮೇಶ್ವರನಭಕ್ತಬಾಣಾಖ್ಯನಾಚಾರಿತ್ರಸುಪವಿತ್ರನಾ ॥ ೪ ॥ ಪಾಟಲಂಗಂಧ
ಗಂಧಿನಿಕೇಳುವದುಶಿಸಿ । ಜೂಟಪರಮೇಶಬಾಣಾಖ್ಯಾದಿದೇವಗಣ । ಕೂಟ
ಸ್ಥನಾಗಿಯೆಂದಿನತೆರದಿತದ್ವನಕೆಪೋಗಲತ್ತಂಯಿತ್ತಲೂ ॥ ಸೂಟಿಯಿಂಕುಂ
ಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಸೇಖರಗರುಡ । ಘೋಟಕನಸನ್ನಿಧಿಗೆಬಂದುವಂದಿಸಿನಿಂದು ।
ವಿೂಟಿನಿಪಶೋಣಿತಾಪುರವರವಪೊಕ್ಕುಪಾವನವಾಳ್ವದೆಂದೆರಗಲೂ ॥ ೫ ॥
ನಾವುಬಪ್ಪದಕಿಲ್ಲಿನಿಂಡಪ್ರಸ್ತುತವೇನು । ಪೂವಿಲ್ಲಬಲರಾಮುಸಾತ್ವೀಕಿಮು
ಖ್ಯರನು । ವೋವಿವಡಗೂಡಿನೀಂಪೋಗಿಯನಿರುದ್ಧಬಾಣಾಖ್ಯನಕುಮಾರಿಯ
ರನೂ ॥ ಸಾವಧಾನದಿಕರದು ತಹುದೆಂದುಮುರವೈರಿ । ತಾವ್ರೊಲಿದುವರನಿರೂ
ಪವನೀಯ್ಯೆ ಕುಂಭಾಂಡ । ಶ್ರೀವರಗೆಮರಳಿಬಿನ್ನಪಗೈದುಪರಮೇಶವಿವಹು
ಳ್ಪನ್ನಬನದೀ ॥ ೬ ॥ ವಾಸನಾಗಿರ್ಪೆವೆಂದವ್ಪಣೆಯನಿತ್ತಿಹರು । ಯೋಶನಾ
ಜ್ಞಾಪಮಂವಿೂರದೆಮದುವೆವಿ । ಶೇಷಸಂಭ್ರಮದಿಂದಮಾಡಿಕಳುವೆನುಭೃ
ತ್ಯನುವಾಳ್ವಶಾವೆಯುಮನೂ ॥ ಲೇಸಿನಿಂಕೈಕೊಂಬುದೆಂದುಬಿನ್ನಪಗೈಯ್ಯೆ
ಲಾಶತದಳಾಯತೇಕ್ಷಣನುಮಂತಾಗಲೆಂದ್ದಾಸಚಿವನನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತಲಿವತಂ
ಬಟ್ಟುಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಸಂತೋಷದೀ ॥ ೭ ॥ ಮರಳಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಪಾದ
ಕೆರಗಿಯುಗ । ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದುಸ್ವಾಮಿನೀನಿಮ್ಮಯಾ । ವರಾಣಿವಾಸ
ಮುಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಲೊಳಿಕೆನಲಿತ್ತಲೂ ॥ ಕರದುಬಲರಾಮುಪ್ರದು
ಮ್ನಸಾತ್ವೀಕಿಮುಖ್ಯರನುವಡಗೂಡಿಶೋಣಿತಾನಗರಿಯೊಳಪೊಕ್ಕು । ಪುರ
ವೀಧಿಯನ್ನುನೋಡುತರಾಜಮಂದಿರಕೆಪೋಗಿ ಯತಿತವಕದಿಂದೇ ॥ ೮ ॥
ಅನಿರುದ್ಧಕರೆವನೆಗೈದಿಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ । ಯನುಬಂಧನಂಗೈದಕನಕಸಂಕಲೆಯೆಂ
ದೆ । ಘನಸಂಕಟಂಗೊಳ್ವಕುವರನಂನೋಡಿ । ದುಃಖಿತರಾಗಿಯತಿಸೀಘ್ರ
ದೀ ॥ ಮಿನುಗುತಿಹಸ್ವರ್ನನಿಗಳಮನುಖಂಡನಗೈಸಿ । ವಿನುತಮಜ್ಜನಸುಭೋ
ಜನವಸ್ತ್ರಾಭರಣ । ವನುಲೇಪವಮೂಲ್ಯತಾಂಬೂಲಮುಖ್ಯಾದಿಗಳ । ನಿತ್ತು
ಮಿಗೆಸಡಪರಿಸುತೇ ॥ ೯ ॥ ಬಂದವರತತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದೆಸ
ತ್ಕರಿಸಿಮಂತ್ರೀಶಪೂರವಳೆಯಕೈತಂದು । ಶಾಮಾಟಿಯರಕರಸಿಪುರವರವಸ

ಡ । ಗರಿಸಲೆಂದಂಕಳುಹಲೂ ॥ ಸುಂದುಯಲೆಗೋಲುಕುದ್ಬಾಲಗಳನುಪಿ
ದು । ಬಂಧಿಸಿವಕೋಂಟಿಕೊತ್ತಳಯುಗುಸೆಯಾಳ್ವೇರಿ । ಛಂದಛಂದದಿಮೆತ್ತಿ
ಸಾರಣೆಯುಶಾರಣೆಯ । ರಚಿಪಿರಿಯಿರಮನೆಯುನೂ ॥ ೧೦ ॥ ತೆ
ಕವೆರಸಷ್ಟಗಂಧವಿಮೆತ್ತಿಘನಸಾರ । ಸವಿನಯವಿಪೂಸಿಚಂದನರಸದಕ
ರಣೆಯು । ಮವತಿದ್ದಿಕಸ್ತೂರಿಸಾದಿನುರೆಪಟ್ಟೆಯಂ । ತೆಗಡುಯತಿವಪ್ಪ
ಟ್ಟ್ಯ ॥ ನವಕವಳಿಸ್ತಂಬಿಕ್ಷುಗೋಲಚಪ್ಕರವಿಳುಹಿ । ವಿವಿದವಂಫಲಫಳಾ
ಳಿಗಳನುಯುಮುಚರ್ತತ್ತೆ । ತವೆರತ್ನ ತಳಿರತೋರಣದಿಂದೆಪರಿಶೋಭೆ । ಪ
ಸಿರಾಜನೃಹಡನೂ ॥ ೧೧ ॥ ಪುರರಾಜವೀಥಿಯಿಕ್ಕೆಲವಶೃಂಗರಿಸುತ್ತ । ಪ
ಪರಿಯುಪಟಫಲಾವಳಿಗಳಿಂಪೊಂಗಲಶ। ಮೆರೆವುತಿಪಹಕುರುಜುಗಳರಚಿಸಿಕಸ್ತೂ
ರಿವಾರಿಚಳೆಯುವನ್ನು ಹೊಯಿಸೀ ॥ ಪರಿಚಾರಕರುಮಿಂತುಗೈವುತಿರಲಿತ್ತಲಾ
ವನಮಂತ್ರಿಸಕಲಸೋಪಸ್ಕಾರವನೊದಗಿಸುತ । ಕರಸಿಬಾಂಧವನೃಪಾಲಕ
ಬರಲವರ್ಗಳಿಗೆಯಡೆಬಿಡಾರಗಳನಿತ್ತೂ ॥ ೧೨ ॥ ಸರಸದಿಂಭದ್ರಾವತಿಯ
ಕುಂಭಿನಿದೇವಿ । ಯರಿಗರುಹಿಬಾಂಧವಸುರಾಂಗನೆಯರಂಬರಸಿ ತ್ವರಿತವ
ದುವೆಯುವೊದಲ್ಗೆ ಸೋಪಸ್ಕಾರಮಂ ತೊಡಗಪೇಳಿಬಳಿಕಾ ॥ ಕರಸಿ
ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳಮವರಕ್ಕು। ಳ್ಳಿರಿಸಿಯೋಗ್ಯಾಸನದಿಯನಿರುದ್ಧನ
ವೃಷಾ । ತರುಣಿಯರ್ವೆಸರನಕ್ಷತ್ರರಾಸಿಗಳನ್ನು ಯೇರಿ ಚರಿಸುವಗ್ರಹ
ಳಾ ॥ ೧೩ ॥ ಪರಿಪರಿಯುಕೂಟಾದಿಗಳವಿಚಾರಿಸಿತಿಳಿದು । ಪರಮಶುಭಲಗ್ನ
ಮುಹೂರ್ತವನುನೇಮಂಗೈಯ್ಯೆ । ಹರುಷದಿಂಕುಂಭಾಂಡನೈದಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿವುಸುರೇ ॥ ಹರಿಕದೃಜಾರಿಯಂಕಳುಹೆ ದ್ವಾರಕಿ
ತಾ । ನಿರದೆಗಮನಿಸಿಸಕಲರಾಣಿವಾಸಿಯರನಾ । ಗರುಡತನ್ನ ಪರದಲಿಪ್ರೊತ್ತು
ತುದಿಳುಹಲವರ್ಬಂಡೆರಗಲಾಮುಕುಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆಯರುಹಿ
ಲ್ಲಕ್ಕಿರಥಗಳೊಳು । ಯುವತಿಯರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕಳುಹೆಕುಂಭಾಂಡನು । ತ್ವ
ದಿಕರದೊಯ್ಯೆ । ಭದ್ರಾವತಿಯುಕುಂಭಿನಿದೇವಿಯರುಮುದಿರ್ವರುತ್ತೆ ॥
ವಿನಯದಿಕಾಲ್ತೊಳಸಿವಳಕಡೆಗೆಬಿಜಿಗೊಳಿಸೆ । ತವಕದಿಂಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
ಷಾದೇವಿಯುಳ । ಪವಣದಿಂಬಳಿಗೊಂಡುಬಂದುದೇವಕಿಯುರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭ
ಮೆಸ್ಕರನಾ ॥ ೧೫ ॥ ಸತಿರತಿದೇವಿಮುಖ್ಯರಪಾದಕೆರಗಿಸಲು । ಅತಿಶಯದಿ
ಡಿದೆತ್ತಿಮೊಗನೋಡಿಸಂತಸದಿಚತುರಾಸ್ಯನಿವರನೆಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಕೂಡಿಸಿದ । ನೇದ
ಯತಿಮುದಪಳೆಯಲೂ ॥ ।ಹಿತದಿಮಜ್ಜನಸುಭೋಜನಂಗೈಸಿಸರ್ವರನು ।

ತತಸತ್ಕರಿಸಿಯಖಿಳರುಗೂಡಿವಲಿದು ಪುನ್ನತಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂಮದವಣಿಯ ಮದವಣಿಗ । ರನ್ನು ಸಡಗರಿಸಿತೊಡಗೀ ॥ ೧೬ ॥ ಮದುವೆಪ್ರಾರಂಭದಿಂಮಾ ಳ್ಪಸತ್ಕ್ರಮದೊಡನೆ । ಸುದತಿಸುಂದರಸುವಾಸಿಯರನ್ನೆರದುಸಂ । ಮುದ ವಿಯೊರ್ವರಿಗೆಯೆಣ್ಣೆರಿಸಿಣಪೂಸಿಪನ್ನೀರವೆರಸಿಯರದುನವ್ಯಾ ॥ ವಿಧವಸ್ತ್ರ ಗಳನುವುಡಲಿತ್ತುಸೋಡರ್ಜೆಳಗಿವಸು । ವುದಿಸಿಪ್ರಜ್ವಳಿಪರತ್ನಾಭರಣ ವಳಿವ ಡಿಸಿ । ವದಗಿತೊಂಡಿಲನುಭಾಸಿಗಮುಖ್ಯಪುಷ್ಪಮಾಲ್ಯಂಗಳನುಮುಡಿಸಿಯೊ ಲವಿಂ ॥ ೧೭ ॥ ಗಂಧವಿಡಿಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯನುರೆಫಣೆಗಳೊಳು । ಛಂದದಿಂದ ಳವಡಿಸಿಯಿರ್ವರನುಸಡಗರಿಸಿ । ಬಂದುಮಂತ್ರೀಶನೀಕ್ಷಿಸಿಮರಳಿಪೋಗಿಕರ ಸಿದನಿಖಿಳಬಂಧುನೃಪವರಾ ॥ ಸಂದುಸದ್ಬುಧಪುರೋಹಿತರುದಿಗ್ವ್ಯಾಚಕಾ । ವೃಂದಪಾಂಡಿತ್ಯಪಾಟೀಕಸಕಲವಿನಿಯೋಗಸಂದೋಹಸಂದಣಿಸೆಮಂಗಳಸು ವಾದ್ಯವೊಳಗುತ್ತಿರಲುವರಲಗ್ನದಾ ॥ ೧೮ ॥ ಪರಮಸುಭಮುಹೂರ್ತವೊದ ಗಲುಬುಧರುಮವಸರಿಸ । ಲುರೆಮಂತ್ರಿಪ್ರೋಗಿಮದವಣಿಯಮದವಣಿಗರನು । ಹರಿಮಾತೆದೇವಕಿಪತ್ನಿರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಸೊಸೆರತಿದೇವಿಯೂ। ವರಶುಭದ್ರಾ ವತಿಕುಂಭಿನಿದೇವಿಯೂ। ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆಮುಂತಾದಬಾಂಧವಧೊರೆಗ । ಳರಸಿ ಯರಗ್ಗೂಡಿಮದವಣಿಯಮದವಣಿಗರನುಕರತಂದುಪಸಿಗೆನಿಲಿಸೀ॥೧೯॥ಬಲರಾ ಮಮುಖ್ಯಯಾದವಪುರುಷಪೆಣ್ಜನರು। ಪ್ರೊಲಿದುಯನಿರುದ್ಧನನುಯನುಸರಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು । ಖಳನೃಪಾಲಕರಕುಂಭಾಂಡನರಸಿಯರುವೃಷದೇವಿಯುಳಬಳಿ ಗೊಂಡಿರೇ॥ ವುಲಿವಮಂಗಳವಾದ್ಯಪಾಠಕರಕೈವಾರ । ಗಳರವಂಭೂಸುರರು ಶ್ರುಘೋಷದೊಡನಿರದೆಸಲಿಲೆಯಿಂಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯುಸುರಿಸುತಿರಲುಸದ್ಬ್ರಾ ಹ್ಮಣರುಮವರೀರ್ವರಾ ॥೨೦॥ ವರಹಸ್ತಗಳಿಗೊಲಿದುಕಂಕಣವಕಟ್ಟಿಸು । ಸ್ಥಿರಕರೈಶ್ವರ್ಯಮಂಗಳಸೂತ್ರಮುಮನುಯುವ । ಧರಿಸಿಕ್ಷೀರವಮಸೆರೆದುವೇ ದೋಕ್ತದಿಂಬ್ರಹ್ಮಗಂಟಿಕ್ಕಿಪೆರುಸುತಲೀ॥ಗುರುಹಿರಿಯಕುಂಭಕುಂಭಮಸಾ ಕ್ಷಿಗೊಳಿಸಿಯಿರ್ವರನುಸ್ಥಿರಸಂಪತಿಗಳೆನಿಸಿನಿಜಮಂದಿರಕೆ। ಕರೆದೊಯ್ದುಸ ದ್ಗೋತ್ರಮುತ್ತೈದೆಯರ್ವೆರಸಿಭೂಮಾದಿಗಳನುತೀರ್ಚಿ॥೨೧॥ಬಂದವಿದ್ವತ್ಪಂಡಿ

ತರವೈದಿಕಾದಿಭಟ।ಸಂದೋಹದಿಗ್ವ್ಯಾಚಕರಯೋಗ್ಯಮುಮನರಿದು। ಬಂ
ಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಮಜ್ಜನಸುಭೋಜನಗೈಸಿಸಮ್ಮ್ರದೊಳ॥ ಬಂದ
ವರ್ಗೆವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾಹನಧನಗಳಿಂದಸರ್ವರಯಥೋಚಿತವರಿದುಯಿತ್ತುರಾ
ದದಿಂದಸಚಿವೇಂಪ್ರಮುಂನಿಸಿಕಳುಹೆಯಿಳೆಮುದಂದಳೆಯೆಯಾಚಕರುಪ್ರೋಗಳೇ
॥೨೨॥ನಾಗವಾಲಿಯುಮುಖ್ಯವಿವಹಸತ್ಕ್ರಮವಿಧಿಯು। ಸಾಗಿಸುತತೀರ್ಚಿಬಾಂ
ಧವರಮನ್ನಿಸಿಪ್ರೊಲಿದು। ಪ್ರಾಗೋಲನಾತ್ಮಜಗೆದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಜತುರಗ
ಮಣಿರಥಗಳಾ॥ ರಾಗದಿಂದಿತ್ತುವೃಷದೇವಿಯುಳಮನೋಹರ। ವಾಗುವಂದದಿ
ಸಕಲಮಣಿಖಚಿತದಾಭರಣ। ದೌಘಮಂಪಟ್ಟುಪಟ್ಟಾವಳಿಯುಜೀಬಿನಾಣ್ಯಾ
ದಿಯುದುಕೂಲಂಗಳಾ ॥ ೨೩ ॥ ಯಿಂತುದೇವಕಿಸಹಿತಬಂದಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ।
ತತ್ತ್ರಯೋಗಮನರಿದುದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನುಡಿಸಿ। ಮತ್ತೆಬಲರಾಮಾದಿಯಾದವ
ನೃಪಾಲರಿಗೆವುಚಿತವುಡುಗರೆಯಿತ್ತಾವುತೇ ॥ ಮುತ್ತಿನಂಜಡಿವಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳು
ಬಾಣಾಸು। ರೋತ್ತಮನಕುವರಿಯುಳಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಬಳಿಕವಳಮಿತ್ರೆಯುಹಚಿತ್ರ
ಲೇಖೆಯುಕನಕದಂಡಮನೇರಿಸಿಯೆಸೇವೆಮಾಳ್ಪ ॥ ೨೪ ॥ ಯುಳೆಪ್ರಾಯಯು
ರಳೆಲೋಚನದಫಣಿವೇಣಿಯುರ। ಕಲಸಕುಚಭಾರದಿಂಬಳುತಿಹಕಳೆಮಧ್ಯ।
ಸುಳಿನಾಭಿಯುಳೆವಾಸೆಹೊಳೆವಚೆಂದ್ರುಟಿಯುನಗೆ ಪೊಗದದಾಡಿಮರದನದಾ ॥
ನಳಿತೋಳುಬಟ್ಟದೊಡೆಗುರುಜಘನತಳಿರಡಿಯು। ಕಲಹಂಸಗಮನೆಯರು
ನೋಳ್ಪನರಮುಗ್ಗದುರುಲ। ವಲೆಗಳೆಂಬಂತೆಕಡುಸೊಬಗಾಂತಕಳಾಸಿನಿಯ
ರಿಕ್ಕೆಲದೊಳೆಸೆಯೇ ॥ ೨೫ ॥ಶೃಂಗರಂಗೈದಗಜವ್ರಜಸ್ಯಂದನಾಳಿಯುಚ। ರಂ
ಗಚೆಯದೊತ್ತರು। ಪದ್ಧತಿಯುಪೌಜನಿಂ। ಸಾಂಗದಿಂದಖಿಳವುಲುಪೆಯುಪ್ರ
ವ್ಯಶದಟಂಗಳಲಿಪೇರಿಸುತಸಚಿವನೂ ॥ ಮಂಗಳೆಸುವಾದ್ಯವೊಳಗಲುಸರ್ವ
ರಂಗೂಡಿ। ಅಂಗನಾಮಣಿವೃಷಾದೇವಿಯುಳಪಲ್ಲಕ್ಕಿ। ಮುಂಗಡೆಯದೇವಕಿ
ಯುರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾವೆಯುರತಿದೇವಮುಖ್ಯಾ ॥ ೨೬ ॥ ರಾಣಿವಾಸಿಯರ
ಪ್ರೊನ್ನಂದಣಂಗಳುನಡಿಯೆ। ಬಾಣಜೆಯುತೋರಮುತ್ತಿನದಂಡಿಗೆಯುಪಿಂದೆ।
ಜಾಣೆವೆಣ್ಗಳಶಿರೋಮಣಿಗುಣಾಗ್ರಣಿಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಳಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊ॥ ಯೇಣಾ

೦ಕವದನೆಯುರುಸಕಲವ್ರೂಳಿಗವಾಂತು । ಪಾಣಿಯಲಿ ಪೊಂದಂಡವಿಡಿದವರು ಮುನ್ನಡೆಯೆ ! ಮಾಣದೆಬಲರಾಮಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ವೀಕಿಮುಖ್ಯಯಾದವಘೊರೆಗಳನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ತಮ್ಮಮೋಹನವೀರ । ಲಿರವೆಕುಂಭಾಂಡಸರ್ವರನುಸಾಗಿಸುತಪದ । ಚರಿಯಿಂದಲರಮನೆಯನುಳಿದುಪುರವೀಧಿಗೈತರಲುಪುರಜನಪರಿಜನಾ ॥ ನೆರೆಮುಪ್ಪುರಿಗೆಗೋಪುರಸೌಧಭಿತ್ತಿಗಳ । ನಿರದಡರಿನಿಬಿಡತ್ವದಿಂ ನಿಂದುನೋಡುತಿರೆ । ಹರದವಂಸೆಟ್ಟಿಸೌದರಿಮುಖ್ಯಮುಮಹಜನರುಬಂದುಬಾಣಾತ್ಮಸುತೆಗೇ ॥ ೧೮ ॥ ತಂದುಮಣಿದೊಡವುಪುಡಗರೆಯುಫಲತಾಂಬೂಲ । ಮುಂಬರಿಸಿಪೊಂದಿಸುತಿರಲುಯುಡೆಯುಡೆಗೆಸಾ । ನಂದದಿಂ ತತ್ಪುರವಪೊರಮಟ್ಟುಸಕಲಸನ್ನಹದೊಡನೆಮಂತ್ರೀಶನೂ । ಬಂದುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಪಾದಕೆರಗಿಮುದ। ದಿಂದತಾನೊಯ್ದವಸ್ತುವನೆಲ್ಲವೊಪ್ಪಿಸಲು। ಯಿಂದುಮುಖಿವೃಷೆಯೂಷಾನಿರುದ್ಧರಂಕೂಡಿದೇವಕಿಸಹಿವನಾರೀಜನಂ॥ ಬಂಧುರಮನೋಲ್ಲಾಸದಿಂದೈದಿಯುಮುಳಮು । ಕುಂಪನಡಿಗಳಿಗೆಯೊರ್ವರನುಪೊಡಮಡಿಸೆಮುದ । ದಿಂದಪಿಡಿಪೆತ್ತಿಪರಸಲುಯಿದ್ದನಿಲಲವರವದನಗಳನಾಲೋಕಿಸೀ ॥ ಯಂದನಾರದಮುನಿಪನೊಡನೆಬಿಟ್ಟದನೆಲ್ಲಿ । ಸಿಂಧುವಿನಲವಣವತವೆರದಂತೆದ್ವಾರಕಿಯು । ಯಿಂದೆಂಬನಗರತಾನೆಲ್ಲಿಶ್ರೋಣಿತಪುರವಿದೆಲ್ಲಿಪೊಬ್ಬರುಅರಿಯವೇ॥೩೦॥ಅವರವರನೆತ್ತಣಿಂದೆತ್ತಕೂಡಿಸಿದಬ್ಜಾಭವನಲೇಖನವತಂತ್ರನನುಬಲ್ಲರಿಲ್ಲಾ। ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಸಂತೋಷದಿಂ ಕೃಷ್ಣರಾಯವರವಳಕಡೆಗೆಕಳುಹಿ ॥ ಸವಿನಯದಿಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಸೇಖರನಾಸ್ಯಮವನೊಡಲವನುಕಿಂಕರವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸಸ್ತವನುಗಿದುಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನಿಂದಕೈಕೊಂಬಶ್ಯಾವೆಯುನಾವುವೆಂದುಬೆಸಸೇ ॥ ೩೧ ॥ ಯಿಂದುವರಿಗಾಗಿಬಲಿಪುತ್ರಘೊರೆನೀಸಚಿವ । ರೆಂದಿನಿಳಿಯುರವಿಲ್ಲವೀರಾಜ್ಯವಾಳುತಿ । ಯಿಂದುಸೇಖರನವಲವಾಂತುಬಾಣಾಖ್ಯಧಿಕ್ಕರಿಸಿಸ್ಥಿರವದಕೈವಿದಾ ॥ ಯಿಂದುಮೊದಲಾಗಿಶ್ರೋಣಿತಪುರವಶಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ । ವಾದಿದಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಯನ್ನುಪರಿಪಾಲಿಸುತ। ಜಾಂದದಿಂದಿಸುವೆನುತರಾಜಮುದ್ರೆನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಡುತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ॥ ೩೨ ॥ ತನ್ನ

ಸೈನ್ಯಕೆಪ್ರಯಾಣದಭೇರಿಯಂಪ್ರೌಢಸೇನನ್ನಿಂದಖಿಳವಸ್ತುವಸೌರಿಸಿಸರ್ವ
ರನ್ನು ಬರವೇಳ್ದವನ್ನ ಗಶತ್ರುವಂಕರದುಯಖಿಳರನುವೊದಲಿಸಂತೆ ॥ ಬೆನ್ನಿ ಸ
ಪೇರಿಸಿಯೆರಾಣಿವಾಸವುಸಹಿತ । ಚನ್ನಾಗಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಿಪೆಗಲೊಳುಕು
ತುಸನ್ನೆಯಂಗೈಯ್ಯೆಭರದಿಂ ಪಾರ್ದುವಾರ್ಧಿಯಂದಾಂಟಿದ್ವಾರಕಿಯಲಿಳುಹ
॥ ೩೩ ॥ ಹರಿವಿಜಯಘೋಷದಿಂ ಪುರಕೆಬರ್ಪುದನರಿದು । ತರುಣಿಯರುಶ್ರ
ಗರಿರಿಯಕಟ್ಟಾರತಿಯಮಿರುಗುತಿಹಕನ್ನಡಿಸುಕಳಸಗಳಪಿಡಿದು ಮಂಗಳರ
ದಿಪಾಡುತ್ತಲೀ ॥ ಪುರರಾಜವೀಥಿಯಿಕ್ಕೆಲಗಳಲಿತರತರದಿ । ಸ್ಫುರಿಪಮಣಿಗಳ
ದೀಪ್ತಿಯಿಂದ್ಯೆದಿಯಿದಿಗ್ಗೋಂಬಹರಿಣಾಂಕವದನೆಯರ ನೋಡುತ್ತೆಸಂತಸ
ರಾಜಮಂದಿರಕೆಪೋಗೀ ॥ ೩೪ ॥ ಮಣಿಮಯಹಜಾರದೊಳುಮಂಡಿಸಿರಲ
ಳರುಂ । ಮಣಿದುಪ್ರೊಂಡಿಸಲುಮನ್ನಿಸುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಮುನಿ । ಮಣಿನಾರ
ನವೊಗವದರಹಸಿತಯೂನನದಿನೋಡಿಮಿಗೆಕುಸ್ತರಿಸುತೇ॥ ಯೆಣೆಯಿಲ್ಲನಿ
ಲೀಲಂಮಾತ್ರಮಿಂತಿಕಾ । ರಣಮಾಯ್ತುಕಲಹಕಲ್ಯಾಣಿಯೆಂಬಭಿದಾನ ।
ನಗೆಸಲ್ಲುವಪುಜಗಳವನಿಟ್ಟುಕಡಿಗೆಮದುವೆಯನುಮಾಡಿಪಿದೆಭಳಿರೇ ॥ ೩೫
ಯಿಂತೆಂದುನಾರದನಹರಿಕೀರ್ತಿಸಲುಸರ್ವ । ರಂತರಾತ್ಮಕನಾವತಾರಿನೀನ
ಯುದಿಹುದೆಂತುವೆನ್ನುವನುಪರತರಗೈಯ್ವುದೇನ್ನು ನಾನಾಡುವೆನುಯುಪ್ಪಣಿಯ
ನೂ ॥ ಸಂತಸದಿಯಿತ್ತಪುದುಯನುತಜೆಸಗೊಳೆಲುಯುಸುರಾಂತಕನುಸತ
ರಗೈದುಬೀಳ್ಕೊಡಲುಪ್ರೊ । ರಂತೆಚೆಳ್ಳಕ್ಕಿಯುಮನಡರಿಯಲಮ್ಮಾರ್ಗ ದಿಂಸತ್ಯ
ಲೋಕಕೆಗಮನಿಸೇ ॥ ೩೬ ॥ ಯಿತ್ತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪದ್ಯುಮ್ನಾ ನಿರುದ್ಧರನು
ಕುಸ್ತರಿಸಿಮುವರವರತಾಣಕ್ಕೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ಪತ್ನಿಯರ್ವೆರಸಿಮಜ್ಜನಭೋ
ಜನಂಗೈದುನಿಜವಾಸದೊಳುಮಂಡಿಸೇ ॥ ಚಿತ್ತಭವರತಿದೇವಿಯರುತಮ್ಮವ
ಸದಲಿ । ಜತ್ತುಗೊಂಡಿರಲಾನಿರುದ್ಧ ವೃಷದೇವಿಯರು । ಮಿತ್ರೆಚಿತ್ರೆಯುಸ
ತಪೂರ್ವಂತಿರ್ದ್ಧರಂತಿರ್ದರಾಪ್ರೊಸಸಜ್ಜೆಯೊಳ್ ॥ ೩೭ ॥ ಯಿಪ್ರಕಾರದಿ ಕ
ಷ್ಣರಾಯದ್ವಾರಕಿದೇಶ । ಸುಪ್ರೇಮದಿಂದೆವರಿಪಾಲಿಸುತಸುಸ್ತಿರದಿ। ಅ
ತಿಮುಭೋಗಭಾಗ್ಯಮನುಯುನುಭವಿಸುತ್ತೆ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರರಿತ್ತಲೂ ॥ (ಕ್ಷೇ

ಮಘಪಧಿಪನಸದ್ಭಕ್ತಶ್ರೋಣಿತನಗರ । ದಾಪೃಥ್ವಿನಾಥವಿಖ್ಯಾತಭೂತಳವಿನು
ತಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾನು ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಪೂಜೋದ್ಯೋಗಿಪರಮಾನುರಾಗಿತ್ಯಾಗೀ॥
೩೮ ॥ ವರವೀರಭಕ್ತನಿಜಶಕ್ತನಿರ್ಮಲಹೃದಯ । ದುರಿತಾಘೌರಟ್ಟದುರ್ಭವ
ಕಾನನವಸುಟ್ಟ । ಸ್ಮರಕಾಲಭೀತಿಪರ್ವತನಿಚಯದಂಭೋಳಿ। ಶಿವಪಾದಕಮ
ಲಮೌಳೀ ॥ ಕರತಳದಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದನೈಷ್ಟೆಯೆಲಿಯೊಶನನೋಲಿಸಿ । ನಿರುತ
ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಪೋಗಿನಿಜತನುವಿಂದೆ । ಮರಳಿಯೈತಂದುಪರಮೇಶ್ವರನಬಿಡದೆ
ಪುರ । ದ್ವಾರದೊಳುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯೇ ॥ ೩೯ ॥ ಕೇಶವಜಠರಶಿಕಾಣದಯೂ
ಗವಾಭೇದ್ಯ । ಭಾಸುರದಪರತತ್ವವಸ್ತುಶ್ರೀಗಿರಿಚೆಪ್ರಾಣೇಶನೀಂಸಾವಿರಭು
ಜಂಗಳೈನೂರುಮಸ್ತಕಗಳನುವಡೆಪುಶಿವನಾ ॥ ಬ್ಯಾಸರಾಗದೆಭಜಿಸಿನೋಡಿ
ಕೊಂಡಾಡಿಮನೋ । ಲ್ಲಾಸದಿಂನಿತ್ಯದರ್ಶನಗೊಂಡುಸುಖಿಸಿತಂ । ನ್ನಾಸು
ರಚುಕರ್ಮಮಂತೀರ್ಚಿಯುದ್ಧದಿಜಡತೊಳುತಲೆಗಳನುನೀಗೀ ॥ ೪೦ ॥ ಸತಿಸು
ತರಪೇಶಕೋಶಮನುಧಿಃಕ್ಕರಿಸಿಯು। ನ್ನತಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಲಚಲಿತಪಸ।
ದ್ಗತಿಸೀಮಂತಿನಿಯೋಪರತಿಯುಸಂಯೋಗಮಂಬಯಸಿಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗಳಾ।
ಶತಪತ್ರಮತಪೋರ್ದ್ದಿನಿಂದಿರಲುನೆರೆಮೆಚ್ಚಿ । ಶತಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾಮಯವಿ
ಮಾನದೊಳ । ಗತಿಶಯದಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದೇವದುಂಧುಭಿಮೊಳಗೆಸುರರು ಪೂಮಳೆ
ಗರೆಯಲೂ ॥ ೪೧ ॥ ಪ್ರಮಥಗಣರುದ್ರಚಯರುಬಿವಿಸರಯಮರಮಾಳಿತ
ತಮುಗೆಚಾಗುಮುಝುರೆವೃಘೆವೃಘೆಯನಲು । ಅಮರಾಪಗಾಜೂಟಗಿರಿಜಾತಸಹಿ
ತನಂದೀಶನಪರದಿಮುಂಡಿಸೀ ॥ ಅಮಿತಸಂತೋಷದಿಂಭಕ್ತಕುಲಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ।
ಹಿಮಕರನಸನ್ನಿಭಂಬಾಣಾಖ್ಯನೊಡಗೂಡಿಗಮಿಸಿರಜತಾಚಲದ ಕೈಲಾಸವಾ
ಸದೊಳುಕೇಸರಿಯುಪೀಠಾಗ್ರದೀ॥೪೨॥ ಮೆರೆಮುಸನ್ಮೂರ್ತಿಗೊಪತಿಮನೋ
ಲ್ಲಾಸದಿಂ । ಮಿಳಿಪಶ್ರೀಬಾಣಾಲಿಂಗಾಖ್ಯಂಗೆಸಂತಸದಿ । ಸಲೆಚತುರ್ವದವಿ
ಯಂ ಮಿಾರಿನಂದೀಶಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥಗಣಪದವಿರಾ ॥ ಜಲಜಸಖಭೆನಾಗ್ನಿ ನೇ
ತ್ರಶ್ರೀಪರಮೇಶ । ನಲಘುಸದ್ಭಕ್ತಜನಚಿತ್ತೇಷ್ಟಕರನೆಂದು । ವುಲಿವುತಿಪ
ಮಾಗಮೋಕ್ತಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂಬಂತೆಮಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಲೀಪ್ಸಿಸೀ ॥ ೪೩ ॥

ಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರಮುನಿಜನರುಚಿರಗಾಗಿ। ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಚಕರಯಮ
ಳಮಹಿಮೆಯನು। ವಿರಚಿಸುವರಳವೆಶ್ರುತಿವಾಣಿಪತಿಗಳಿಗೆಯಮಕಾಮಗವಧಿ
ವಿಧಿಯಾ॥ ಪರಪ್ರಗ್ಯೆಯ್ಯದೆಪಾರ್ವತೀಶ್ವರನ ಪಲಿಸಿಯುಸ್ಥಿರಭೋಗಮೋಕ್ಷಾ
ದಿಗಳನುಕಂಕಿಸದೆ। ಸುಸ್ಥಿರಪರಮಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರಪ್ಪವರ್ಗಾರುತೊಣೆಯಿಲ್ಲಿ
ನುತಪ್ರೊಗಳ್ದರೊಲಿಪೂ॥ ೪೪॥ ಪರಮಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯಪ್ರಬಂಧಬಂ।
ಧುರಶಾಲಿವಾಹಶಕಸಾವಿರಪಱನೂರರಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರಾರನೆಯಸ್ಮರ
ನಸಂವತ್ಸರದ ಫಾಲ್ಗುಣಶುದ್ಧದೀ॥ಮೆರೆವತದಿಗಿಯಲಿ ರೇವತಿನಕ್ಷತ್ರದೊಳು
ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾದುದಿದಲಾಲಿಸಿಡಬುಧಜನರು। ಜರಿಯದೆತಮ್ಮಬಾಲಕನೆಂದು
ತೊದಲ್ನುಡಿಯೆಂದ ತಿದ್ದಿಪಸಗೊಳಿಸಲಹುಪೂ॥ ೪೫॥ ವಸುಧೆಯೊಳುಹೊ
ನ್ನಕೋಳೂರರಾಮೇಶ್ವರನ। ಬೆಸನಮುನಾಂತುಯತಿಪುಣ್ಯದಂಪತಿಗಳ
ಹ। ಬಸವರಸನಾಗಾಂಬಿಯರಗರ್ಭಸುಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿವರ್ಧಿಸುವಪೂರ್ಣಾರ್ಕ॥
ಶಶಧರಿನುಯಿನಿಪಶಂಕರನುಸುರ್ದನೀನವ। ಪೆಸರಾಂತಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಸ
ತ್ಕಾವ್ಯ। ರಶಿಕರಾದವರುಕುಂದೊಂದಿರಲುತಿದ್ದಿ ಭೂತಳದೊಳಮ್ಮೆರಸವಿಹರೇ
॥ ೪೬॥ ಪಿತಮಾತೆಯರನುಳಿದಪರಪುಟ್ಟನಂನೋಡಿ। ಯತಿದಯಾನ್ವಿತರ
ಯಿನಿತಿನಿತುಯನ್ನ ಮನನಿಯ್ಯ। ಅತಿಶಯದಿವೃಂಡುಪರ್ದಿಸಿದಪ್ರಬುದ್ಧನು
ಯೆನಿಸಿಮೆರೆಯನೆಭೂತಳದೊಳೂ॥ ಯತಿಮೂಢನುಸುರ್ದಕಾವ್ಯದಿಕುಂದು
ತೊಱದೊಡೆ। ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಲ್ಲವರುತಿದ್ದಿಪಸಗೊಳಿಸಿದೊಡೆ। ಕ್ಷಿತಿತಳದೊ
ಳಡುಪ್ರಸಿದ್ಧದಿಮೆರೆಯದಿಹುದೆಮಿಂಚಿಟ್ಟಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ॥ ೪೭॥ ಜಯ ಜ
ಯತುಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಯುಕ್ತರಿಗೆ। ಜಯಜಯತುನಿರುಪಮಮಹೇಶನಿರ್ದ್ದೋ
ಷರಿಗೆ। ಜಯತುನಿಃಕಾಮವಿರಕ್ತರಿಗೆಮುಕ್ತರಿಗೆ ಜಯತುಸತ್ಕವಿನಿಕರಕೆ॥
ಜಯಜಯತುನಂದೀಶಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥೇಂದ್ರರಿಗೆ। ಜಯಜಯತುಜಗದೇಕ
ದೇವದೇವೇಶ್ವರಗೆ। ಜಯತುಶ್ರೀಕೋಳೂರ ಪುರವರಾಧೀಶರಾಮೇಶ್ವರನ
ಭಜಿಸುವರ್ಗೆ॥ ೪೮॥ ವೃಷಿಕಲ್ಪನಾಕಥೆಯಪೇಳಿದೆನುಯೆಂದೆನ್ನ। ಪ್ರ
ಸಿಕನೆನದಿರುಗೆಶಂಕಸಂಹಿತೆಭಾಗವತ। ಮುಸುರ್ದಯಿತಿಹಾಸಬೆಂಬಳಿವಿಡಿದು

ನಿನ್ನೊಡನೆವಚಿಸಿದೆನುಯಿನಿದುಟಿಯುಳೇ ॥ ಶಶಿಧರನಸುಪ್ರಸಾದಸುವಾಕ್ಯಮಂಪೇಳ್ದ। ಅಸಮಸತ್ಕಥನನೃತಮೆಂದುನಾಂಭಾವಿಪೆನೆರಸಿಕಮತ್ಕಾಂತನಾನೆ ಧನ್ಯಳೊಬಿಡದೆಲಾಲಿಸುತತತ್ಪ್ರಸ್ತಳಾದೇ ॥ ೪೯ ॥ ಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯವೀಕಾವ್ಯಮಹಿಮೆಯಿಂ । ಕ್ಷೋಣಿಗೆಯುವಾಸಕ್ಕೆಮೂರುವರುಷಂಗರೆಯೆ ವಾಣಿದೆಯಲ್ಲಧಾನ್ಯಂಬೆಳೆಗೆಸಕಲಪ್ರಜೆಸುಖದಿಂವಸಲೆಬಾಳ್ವುಗೇ ॥ ಧೇನುಚಯಗ್ರಾಸಗೊಂಡತಿಪುಷ್ಟಿಯಿಂಕರೆಗೆ । ಕಾನನದಕೊರಡುಗಳು ಚಿಗುರು ಬಂಜೆಸ್ತ್ರೀರಲಿ। ಸಾನುರಾಗದಿದೇವಬ್ರಹ್ಮಗುರುಚರಶಿವಾರ್ಚಕರುಯತಿತೃಷ್ಟಿರ್ಕೆ ॥ ೫೦ ॥ ಗೋತ್ರೇಶವರಲಿಂಗನೇತ್ರಕರವಿಭೂಷ । ಧಾತ್ರಿಧರಧನುತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಯಾತ್ರನುತನಾಳಿಕ । ಪುತ್ರಶಿಖಶಕಲಕರಪಾತ್ರದೃಗ್ರಾಜಿತಸುಗಾತ್ರಂಗಜಾತವರದಾ ॥ ಗೋತ್ರಧರನಮಳಸನ್ಮಿತ್ರಪಾವನಗಾತ್ರ । ರಾತ್ರಿಚರಸನಿರಸಘಾತ್ರಲೋಕಸುನೇತ್ರ । ಗೋತ್ರಿತಯುಯುವಿಜನಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಪವಿತ್ರರಾಮೇಶಜಯತುಜಯತೂ॥ ೫೧ ॥ ಯಿದುವೆಬಾಣಾಖ್ಯಸಾಯೋಜ್ಯಪ್ರಬಂಧ । ಮತ್ತಿದುವೆ ನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯಭಿಧಾನ । ಯಿದನುಶ್ರೀಕೋಳೂರರಾಮೇಶನುಡಿಸಿದಡೆಪೇಳ್ದ ಶಂಕರನುವಲಿದೂ॥ ಯಿದನುಸರಸೋಕ್ತಿಡಿಂಬರದೋದಿ ಪೇಳ್ಕೇಳ್ವ । ಸದುಹೃದಯರಾದಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತಸದಿ । ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಬಿಡದೇ॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೮-ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೨೦೧೧-ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಈನವಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಪುಸ್ತಕವು ಶುಭನಕ್ಷತ್ರ ಶುಭಯೋಗ ಶುಭಕರಣ ಶುಭತಿಥಿ ಶುಭವಾರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಯಿದ್ದಿತು.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಳಮಹಾ.

॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

☞ ಶಂಕರ ವಿಲಾಸ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯೊಳ್ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

دن کا دیکھا ہوا ہوں محمد اسمٰعیل حب

دو اسی روز نیا سبق اور دو ان کی ایک

ضد ایک دن بعد دو دو ان ہو دیکھ دفعہ

ہوشیاری دیکھ جلد بات

دو رہی گا ہوا اور دیکھ رہے معلوم ہنچ

دیکھ دم بعد رہی وقت تجھ دیا تو ہا